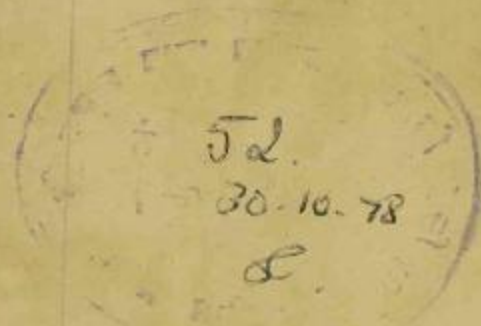

52.

१८९

ADMISSION NOTICE

Col. Brown's Cambridge School,
(For Indian Boys)
Dehra Dun.

PREPARES boys for the Senior Cambridge (Cambridge School Certificate) Examination. Boys are also prepared to qualify for admission to His Majesty's Land, Sea and Air Forces.

Next Term commences on the 20th January 1944.

Boys admitted between the ages of 6 and 14 years. Age limit may be extended in special cases.

Such vacancies as exist will be given for preference to boys under 10 years of age.

Prospectus etc. from:—

Col. T. F. O'Donnell, A.D.C., M.C.,
V.D., B.A. (Hons.),
M.R.S.T.

Principal—Col. Brown's Cambridge School,
Dehra Dun.
5919B

AUCTION NOTICES.

For Sale.

THE Fairfield Estate, Murree, comprising of an area of 2,135 acres of freehold land, one very large building, one cottage, outhouses and stables, will be sold by public auction. The undersigned at 11 a.m. on the 10th January 1944 at the District Board Office, Rawalpindi. The property is valuable and is situated in a very central and select locality and is suitable for an hotel. The buildings are well furnished and equipped. The conditions of the auction can be obtained from the Municipal Office, Murree, and the property can be inspected on any working day by appointment with the Secretary, Municipal Committee Murree.

(Sd.) **B. Stanton, O.B.E., I.C.S.,**
Deputy Commissioner, Rawalpindi,
and

President, Municipal Committee,
Murree.
5809B

THE undersigned will sell by auction bagaya state lands in partially allotted Chaks Nos. 660, 661, 662, 664, 665, 666, 677, 678, 675, 676, 685, 686 and 688 G.B. and unsold area in Chaks 669, 680, 681 and 687 G.B. in the Pirmahal Extension of the Lower Chenab Colony in lots between 1 and 1½ squares at the P.W.D. Rest House, Pirmahal, at 10-0 a.m. each day on the 24th to the 27th January 1944. The chaks receive perennial irrigation and are at a distance of 1 to 3 miles from Magneja railway station and 4 to 6 miles from Pirmahal railway station. Bidding will be restricted to the grantees of the chak concerned and such other persons as the Colonization Officer may, at the time of auction, allow to bid. These will normally be members of the same community and tribe as the existing grantees, and will in any case be only such persons as the Colonization Officer considers suitable for inclusion in the chak. The sale will be subject to a reserve price and to the acceptance of the highest bid by Government. The highest bidder will be required to pay 20% of the purchase price on the spot and the balance within six weeks from the date of completion of sale by Government.

Full particulars regarding conditions of sale and a schedule of lots can be obtained free of cost on application. Plans of the chaks can also be obtained at Re. 1/- each but they will not be sent by V.P.P.

(Sd.) **P. M. Hubbard,**

Colonization Officer,
Haveli Project, Multan.

Dated Multan, 6019B
the 4-12-43.

Auction Notice. 800 Khair trees (Acacia Catechu) marked for felling in Billawar Range Kathua Division Khairati Forests No. 2 will be sold in open auction at Divisional Office Kathua, Division P. O. Kathua via

TO LET

AND measuring about 4 1/2 Kanals situated in centre of Dhobi Mandi, Correpond with: R.B. Karam Chandra Puri & Bros., Chowk Matli Lahore. 9039C.

A 6-Kanal bungalow is to let. Also enquire for sale purchase of property and loans. Happy Marriage, 7, Beadon Rd., Lahore. 5970B

EDUCATIONAL

Why Lag Behind?

WHEN you can be a B.A. at home through postal tuition success guaranteed.

G. R. D. College, Amritsar.

6930C

Indian Technical Institute, New Delhi TRAINS students for courses in Civil, Electrical & Radio Engg. covering City & Guilds and G. I. E. E. (London). Exams. Best arrangements. Session in December. For Prospectus apply with As. 2 stamps. 8637C

WANTED students to learn Accountancy by Post. Splendid Prospectus Booklet free. Rector, India School of Accountancy, Post Box 2020, Calcutta. 5664B

BUSINESS NOTICES.

FOR safe investment in shares please write to us. We guarantee fair deal, honest & prompt service & expert advice. Bharat Share Agency, 39, Commercial Bldgs., Lahore & 101D Model Town. 9367C

One-Double-One.

Flakes.

ARMY provision suppliers may book their orders now for 1944. This year's output is sold. For terms apply to:—One-Double-one, Srinagar, Kashmir. 6025B

H. DATTA & Sons (Agencies) Ltd., Calcutta and Delhi, are desirous of representing reputable manufacturers of any products as local or provincial distributors in Bengal, Bihar, Assam, U.P. and Delhi. Please reply giving details of products and, if possible, samples, either to Post Box No. 2202, Calcutta, or Post Box No. 133, New Delhi. 5943B

PATRONISE Arjun Press Gujranwala for Packing cardboard and greyboard boxes, Rubber stamps and Printings various. 9061C

FINANCIAL

FOR sound investment and honest dealings consult Yograj and Co. Stock and Share Brokers, members Stock Exchange, opp. High Court 24, the Mall, Lahore. Telephone 2236. 9360C

LOAN arranged on easy terms for Gazetted Officers only. Please write to: Messrs. I. Chopra, 219, New Bazar, Camp, Poona. 9116C

WE Finance Loans to Civil and Military Officers. Easy monthly repayments. Write with particulars to Chavan & Co. 162, Bhawanipeth Poona 2. 8807C

TENDERS

TENDERS receivable upto 5 p.m. on 31-12-43 are invited on labour rate on work order basis for the following items of work to be done on 15-L District tributary of Lower Bari Doab Canal in Channu Sub-Division in Multan District.

Earth work about 30 Lacs cft. Pacca Masonry about 2000 cft. and Cement concrete about 800 cft. cartilage of material average distance 12 miles.

Executive Engineer,

Khanewal Division, L.B.D.C.,
Khanewal.

6018B

Sealed tenders are invited for the following standing trees marked for sale. At Bando. Serial

Manufactured by
NARAIN

PUBLIC NOTICE

Niaz Mohd. Khan II (D.M. College, Moga) has been declared necessary legal pre-requisite my name to P. Rawlshik

UNDERSIGNED has lost Deed duly certified by Bank of Commerce Ltd. respect of Allotment letter covering 30 shares No. Any person possessing the kindly correspond with the within 7 days otherwise Transfer Deed will be applied. Purn Chand Sabharwal 57, T

6027B

Reward Rs. 500/- who whereabouts. Identifications:—Medium Tip of middle finger cut.

Age 37 years. M. L. H. Written on her head and utters your family being wretched p

G. E. Office Kai

9424C

Medical Licentiate For

ਗੋਲੀ ਮਾਥਪੰਜਰਾ
ਗੋਲੀ ਮਾਥਪੰਜਰਾ 33 ਜਫੇ ਤੇ ਪਿਛੇ ਪਾਏ ਰਾਹਤ ਰੇਖੇ

ਨਵੇਂ ਬੈਰ ਰੁਝਾਨੇ
ਰਹਿਮਾ

25 ਜਫੇ ਤੇ ਰੇਖੇ ਪਤੀ ਫਿਰੇ ^{ਮਾਜਪੁਰੀ} ਤੇ
ਤੇ

97 96 ਜਫੇ ਤੇ ਰੇਖੇ ਰੁਖ ਫਾਪਤ ਤੇ

166 ਜਫੇ ਜਵ ਮੰਟ ਕੀ ਟਿਛਾ ਪੂਰੀ ਤੇ

186 ਜਫੇ ਤੇ ਜਵ ਪਤ੍ਰੇ ਕੂਤਾ ਮਿਏ

ਜਵ 66 ਕੂਤਾ ਪੁਰਾ ਮੰਟੇ

70 ਜਵ ਜਫੇ ਤੇ ਪਤ੍ਰੇ ਰੁਖ ਫਾਪਤ ਤੇ

166 ਤੇ ਰੁਖ ਤੇ ਰੇਖੇ ਮਾਜੀ ਟਿਛਾ ਪੂਰ ਤੇ

32 ਜਫੇ ਤੇ ਟਿਛਾ ਮਾਜੀ ਰੁਖੀ ਜਵ

१ उज्जितकंभ ली चरित म

॥ उज्जितकंभ पेची रा गुरु बीडा नंद

मपुरा हे नमो नमो
नमो भगवते नमो नमो नमो नमो १८,

स
नमो, नमो नमो नमो नमो नमो नमो
नमो नमो नमो

१३,
१४३१५३

੨੫
੨੬
੨੭
੨੮
੨੯
੩੦
੩੧
੩੨
੩੩
੩੪
੩੫
੩੬
੩੭
੩੮
੩੯
੪੦
੪੧
੪੨
੪੩
੪੪
੪੫
੪੬
੪੭
੪੮
੪੯
੫੦
੫੧
੫੨
੫੩
੫੪
੫੫
੫੬
੫੭
੫੮
੫੯
੬੦
੬੧
੬੨
੬੩
੬੪
੬੫
੬੬
੬੭
੬੮
੬੯
੭੦
੭੧
੭੨
੭੩
੭੪
੭੫
੭੬
੭੭
੭੮
੭੯
੮੦
੮੧
੮੨
੮੩
੮੪
੮੫
੮੬
੮੭
੮੮
੮੯
੯੦
੯੧
੯੨
੯੩
੯੪
੯੫
੯੬
੯੭
੯੮
੯੯
੧੦੦

ਰਾਮਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਰਵਾਜਬੰਤ ਦੀ ਬਾਣੀ ੨੦
ਪਾਠ ਸਾਖਰੇ ਤੇ ਅਭਿਵਿਕਾਸ ਨਾਟਕ ੨੩ ਪੰਨੇ

5)

ੴ
 ਚੇਹੰ ਤੇ ਛਟੇ ਦਾ ਜਤੇ = ੨,੯

੬

੨

ੴ
 ਰੂਪਨੀ ਨਾਮਿ ਲਾਇ ਇਰ ਇਰ ਧੋੜੀ ਧਾਨ ੬੩
 ਲੀਯਾਨ ਮਾਯਾ ੧, ॥ ਜਾਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਘਾਜ ਰੇ ਜੁਲਾਸਾ ਮਾਯ ੧੬,

2

2

2

2

2

2

ਖ

੨

੩

੧੭

ਪ
ਧੜੀ ਘੀਜ਼ੇ ਦਰਤ
, ਦੇ ਤਰ ਧੜੀ ਘੀਜ਼ ॥

੨

੪

੬

੫
੬ ਕਮਲੋਤ ਪਾਤਿ ਤੇ ਦੇ ਤਿ

ਮੇਤੀ ਤੇ ਮਿਰਤਿ ਤੇ ਰਤਨ ਤੇ ਰੇਤਨ ॥ ੧੬ ॥
ਰਾ ਮਾਤਮ

੭

੩
ਦੁਖਾਹ ਜਮੇ, ਜਲਦਾ ੨੭
ਮਾਤਮ, ਕੀ ਗੰਗ ਮਾਤਮ,
੧੭. ਦੁਖ ਜ ਮਰੁ ਦੁਖ ਜ ਮਰੁ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਾਮੁ॥ ॥ ਅਦਿਸੁ ਨੁਗਾਦਿ ਸਚੁ॥ ਹੈਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀਭੀ ਸਚੁ॥ ੧॥ ਸੋਢੈ ਸੋਢਿ
ਨਹੋ ਵਈ ਜੇ ਜੀ ਲਖ ਦਰ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨਹੋ ਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾਂ ਲਿਵਤਾਰਾ॥ ਭੁਖਿ ਅਭੁ
ਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀ ਅਭੁਗਾ॥ ਸਹਜ ਸਿਆਣਪਾਂ ਲਖ ਹੋਰਿ ਤੁਇ ਕਨਕ ਲੈਨਾ ਲਿ॥
ਕਿ ਵਸਤਿ ਮਾਰਾ ਹੋਈ ਮੇਰੇ ਕੋ ਵਡੂ ਤੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ॥ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿ
ਖਿਅਨਾ ਲਿ॥ ੧॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਅ ਜਾਈ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀ
ਅਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਅਾਈ॥ ਹੁਕਮੀ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅਰਿ
ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ਇਕ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਰਿ॥ ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੇ ਬਾਹ

ਰਿਹੁ ਕਮੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁ ਕਮੇ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤਹ ਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਂ ਦੁਹੈ ੨
 ਵੈ ਕਿ ਸੈ ਤਾਂ ਦੁਹੈ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਤਿ ਜਾਂਦੈ ਨੀ ਸਾਂ ਦੁਹੈ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡੀ ਆਈ ਅੰਨ ਗਾਗਾ
 ਵੈ ਕੋ ਦਿਵਿਆ ਦਿਖੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜੀਅ ਲੋਹਿ
 ਰਿਹੇਹ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾ ਪੈਦਿ ਸੈ ਦੂਰਿ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੈਖੇਹ ਵਰਾਹ ਦੂਰਿ ॥ ਕਥਨਾ ਕਥੀ
 ਨ ਆਵੈ ਤੋਇ ॥ ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥ ਕੋਇ ਏਵਾ ਦੇਲੈ ਦੇਥ ਕਿ ਪਾਹਿ ॥ ਨੁ
 ਗਾਨੁ ਗੀਤ ਰਿਖਾ ਹੀਖਾਹਿ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮ ਬਲਾਏ ਰਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਿਗ ਸੈ ਦੇ ਪਰਵ
 ਹੁ ॥ ੩ ॥ ਸਾਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ ਭੁਖਿ ਆਭੁ ਉਅਪਾਗ ॥ ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ
 ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਫੇਰਿ ਕਿ ਮਰੈ ਰਖੀ ਮੇਜਿ ਤੁਹਿ ਸੈ ਦਰ ਬਾਰੁ ॥ ਮੁਹਿ ਕੋ ਬੋਲੁ ਦੁਬੈ
 ਲੀ ਮੇਜਿ ਤੁਸੁ ਦਿਪਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ਵਡੀ ਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕ
 ਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੇਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀ ਮੇਸਰੁ ਆਪੇ ਸਚਿ ਆਰੁ ॥
 ੪ ॥ ਥਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇਇ ॥ ਜਿਨਿ ਜੇ ਦਿਖਾ

ਭਿਨਿਪਾਇਆਮਨੁ ਨਾਨਕਗਾਵੀਐਗੁਣੀਨਿਪਾਨੁਗਾਵੀਅੰਜੁਦੀਅੰਮਨਿਰਖੀਅੰਭਾ
 ਉਦੁਖਪਰਹਰਿਸੁਖਪਾਰਿਲੈਨਾਇਗੁਰਮੁਖਿਨਦੰਗੁਰਮੁਖਿਦੇਦੰਗੁਰਮੁਖਿਰਹਿਅਸ
 ਮਾਈਗੁਰੁਈਸਰਗੁਰੁਗੋਰਖੁਬਰਮਾਗੁਰਪਾਰਬਤੀਮਾਈਜੇਹਉਨਾਨਾਅਖੰਨਾਹੀਕਹਣ
 ਕਥਨੁਨਜਾਈਗੁਰਾਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾਈਸਭਨਾਂਜੀਅੰਕਾਇਕੁਦਤਾਸੇਮੇਦਿਸਰਿਨਜ
 ਈ॥੫॥ਤੀਗਧਿਨਾਵਾਜੇਤਿਸੁਭਾਵਾਂਦਿਲੁਭਾਵੇਕਿਨਾਇਕਗੀਜੇਤੀਜਿਗਨਿਉਪਾਈਦੇਖਾ
 ਦਿਲੁਕਰਮਾਂਕਿਮਿਲੈਲਈਅਤਿਦਿਭਿਰਤੁਨਾਵਾਗਮਾਦਿਕਜੇਇਕਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਦੀ
 ਗੁਰਾਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾਈਸਭਨਾਂਜੀਅੰਕਾਇਕੁਦਤਾਸੇਮੇਦਿਸਰਿਨਜਾਈ॥੬॥ਜੇਜੁਗਾ
 ਰੇਅਰਜਾਹੋਰੁਦਸੁਦੀਹੋਇਨਾਨਕਾਖੰਡਾਂਦਿਭਿਜਾਂਦੀਐਨਾਲਿਖਲੈਜਬੁਕੇਇਅੰਗਨਾਉਰਖਾਇ
 ਕੈਜਸੁਕੀਹਤਿਜਾਗਿਲੇਇਜੇਤਿਜੁਨਵਰਿਨਾਵਈਤਵਤਨਪੁਛੈਕੋਕੀਟਾਂਅੰਦਰਿਕੀ
 ਟੁਕਰਿਦੋਜੀਦੋਜਪਰੇਨਾਨਕਨਿਰਗੁਣਿਗੁਣਕਰੇਗੁਣਵੰਤਿਅੰਗੁਣਦੋਤਿਗੋਕੇਇਨਸੁ
 ਚੀਜੇਤਿਸੁਗੁਣਕੇਇਕਰੇ॥੭॥ਸੁਦਿਐਸਿਧਪੀਰਸੁਰਿਨਾਥਿਸੁਦਿਐਪਰਤਿਧਵਲ

ਆਕਾਸ਼ਾਸ਼ੁਦਿਐਦੀਪਲੇਅਪਤਾਲਾਸ਼ੁਦਿਐਪੋਹਿਨਸਕੇਕਾਲੁ॥ ਨਨਕਭਗਤਾਂਸਦਾ ३
 ਵਿਗਾਸੁ॥ ਸ਼ੁਦਿਐਦੁਖਪਾਪਕਨਾਸੁ॥ ੮॥ ਸ਼ੁਦਿਐਈਸਰਬਰਮਾਂਇਦੁ॥ ਸ਼ੁਦਿਐਮੁਖਿਸਾਲ ०
 ਹਣਮੰਦੁ॥ ਸ਼ੁਦਿਐਐਜੋਗਜੁਗਤਿਤਨਿਭੇਦੁ॥ ਸ਼ੁਦਿਐਸਾਸਤਸਿਮਿਤਵੇਦੁ॥ ਨਨਕਭਗਤਾਂ
 ਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ ਸ਼ੁਦਿਐਦੁਖਪਾਪਕਨਾਸੁ॥ ੯॥ ਸ਼ੁਦਿਐਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨੁ॥ ਸ਼ੁਦਿਐ
 ਅਠਿਸਠਿਕਇਸਨਾਨੁ॥ ਸ਼ੁਦਿਐਪਰਿਪਰਿਪਦਹਿਮਾਨੁ॥ ਸ਼ੁਦਿਐਲਗੋਸਹਜਿਧਿਮਾਨੁ॥
 ਨਨਕਭਗਤਾਂਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ ਸ਼ੁਦਿਐਦੁਖਪਾਪਕਨਾਸੁ॥ ੧੦॥ ਸ਼ੁਦਿਐਸਰਾਂਗੁਣਾਂਕੇਗਾਹੁ
 ॥ ਸ਼ੁਦਿਐਸੇਖਪੀਰਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ ਸ਼ੁਦਿਐਅੰਧੇਪਾਦਹਿਰਾਹੁ॥ ਸ਼ੁਦਿਐਹਾਥਹੋਵੈਅਸਰਾ
 ਹੁ॥ ਨਨਕਭਗਤਾਂਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ ਸ਼ੁਦਿਐਦੁਖਪਾਪਕਨਾਸੁ॥ ੧੧॥ ਮੰਨੇਕੀਗ
 ਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ ਜੇਕੋਕਹੈਪਛੈਪਛੁਤਾਇ॥ ਕਾਗਦਕਲਮਨਲਿਖਲਹਾਰੁ॥ ਮੰ
 ਨੇਕਾਬਹਿਕਰਨਿਵੀਰਾਹੁ॥ ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਾਨਿਕੋਇ॥
 ੧੨॥ ਮੰਨੈਸੁਰਤਿਹੋਵੈਮਨਿਬੁਧਿ॥ ਮੰਨੈਸਗਲਭਵਣਕੀਸੁਧਿ॥ ਮੰਨੈਮੁਹਿਬੋਟ ०

ਨਾਪਾਇ। ਮਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ। ਮੇਸਾਨਾ ਮੁਨਿ ਰਿਜਨੁ ਹੋਇ। ਜੇ ਕੋ ਮਨਿ ਜਾਣੈ ਮ
 ਨਿਕੋਇ॥ ੧੩॥ ਮਨੈ ਮਗਗਿਠਾ ਕਨਪਾਇ। ਮਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ। ਮਨੈ ਮਗੁਨ
 ਚਲੈ ਪੰਥਾ। ਮਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਜਨ ਬੰਧਾ। ਮੇਸਾਨਾ ਮੁਨਿ ਰਿਜਨੁ ਹੋਇ। ਜੇ ਕੋ ਮਨਿ ਜਾਣੈ ਮ
 ਨਿਕੋਇ॥ ੧੪॥ ਮਨੈ ਪਦੁ ਹਿਮੇਖੁ ਦੁਆਰਾ। ਮਨੈ ਪਰਦੈ ਸਾਧਾਰਾ। ਮਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੈ ਗੁਰ
 ਸਿਖਾ। ਮਨੈ ਨਨ ਕੁਭੁ ਦੁਹਿਨ ਭਿਖਾ। ਮੇਸਾਨਾ ਮੁਨਿ ਰਿਜਨੁ ਹੋਇ॥ ੧੫॥ ਪੰਚ ਪਰਦਾ
 ਨਾ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨਾ। ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਾਹ ਮਾਨਾ। ਪੰਚੇ ਜੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨਾ। ਪੰਚਾ ਕਾਗੁ
 ਰੈ ਕੁਧਿ ਮਨਾ। ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰਾ। ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਦੈ ਨਾਹੀ ਸਮਾਹਾ। ਧੀਲੁ ਧਰਮੁ ਦ
 ਇ। ਮਾਕਾ ਪੂਤਾ। ਸੀਤੋ ਖੁਥਾ ਪਿਗਖਿ ਮਾਜਿ ਨਿਜੁ ਤਿ। ਜੇ ਕੋ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸਾਚਿ ਮਾਹਾ। ਪ
 ਦਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਗਾ। ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਗੁ। ਤਿਸਤੇ ਭਾਰਤ ਲੈ ਕਵਲੁ ਜੇਗਾ। ਜੀ
 ਅਜਾ ਤਿਰੰਗਾ ਕੇਨਾ ਦਾ। ਸਭ ਨਾਂ ਲਿਖਿ ਮਾਵੁ ਵੀ ਕਲਾਮਾ। ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋ
 ਭਿ। ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਮਾ ਕੇਤਾ ਹੋਇ। ਕੇਤਾ ਤਾ ਲੁਖੁ ਮਾ ਲਿਹੁ ਰੂਪਾ। ਕੇਤੀ ਵਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕਉਤੁ

ਕੁਤੁਕੀਤਾਪਸਾਉਏਕੋਕਵਾਉ। ਤਿਸਤੋਹੋਏਲਖਦਰੀਆਉ। ਕੁਦਰਤਿਕਵਦੁ
 ਕਹਾਂਦੀਚਾਹੁ। ਵਾਰਿਅਨਜਾਵਾਂਏਕਵਾਹੁ। ਜੋਤੁਪੁਭਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਗ। ਤੂੰਸਦ
 ਸਲਾਮਤਿਨਿਰੋਕਾਹੁ। ੧੬। ਅਸੀਖਜਪਅਸੀਖਕੁਉ। ਅਸੀਖਪੁਜਾਅਸੀਖਤਪ
 ਤਉ। ਅਸੀਖਗਰੰਥਮੁਖਿਵੇਦਪਾਠ। ਅਸੀਖਜੋਗਮਨਿਰਹਹਿਉਦਾਸੁ। ਅਸੀ
 ਖਭਗਤਗੁਲਾਗਿ। ਅਨਦੀਚਾਗ। ਅਸੀਖਸਤੀਅਸੀਖਦਾਤਾਗ। ਅਸੀਖਸੁਰਮੁਹ
 ਭੁਖਸਾਗ। ਅਸੀਖਮੋਨਿਲਿਵਲਾਇਤਾਗ। ਕੁਦਰਤਿਕਵਦੁਕਹਾਂਦੀਚਾਹੁ। ਵਾਰਿ
 ਅਨਜਾਵਾਏਕਵਾਹੁ। ਜੋਤੁਪੁਭਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਗ। ਤੂੰਸਦਸਲਾਮਤਿਨਿਰੋਕਾਹੁ। ੧੭
 ਅਸੀਖਮੁਰਖਅੰਧਘੋਗ। ਅਸੀਖਚੋਰਗਰੰਮਧੋਗ। ਅਸੀਖਅਮਰਕਰਿਜਾਹਿਜੋਗ। ਅ
 ਸੀਖਗਲਵਦੁਹਤਿਅਕਮਾਹਿ। ਅਸੀਖਪਾਪੀਪਾਪੁਕਰਿਜਾਹਿ। ਅਸੀਖਕੂੜਿਅਰਭੁੜੇ
 ਠਿਗਾਹਿ। ਅਸੀਖਮਲੇਛਮਲੁਭਖਿਖਾਹਿ। ਅਸੀਖਨਿੰਦਕਸਿਰਿਕਰਹਿਭੁਗ। ਨਨਕ
 ਨੀਚੁਕਹੈਵੀਚਾਹੁ। ਵਾਰਿਅਨਜਾਵਾਂਏਕਵਾਹੁ। ਜੋਤੁਪੁਭਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਹੁ। ਤੂੰ

ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ॥੧੮॥ ਅਸੀਖਨਾਵੁ ਅਸੀਖ ਥਾਉ॥ ਅਰੀਮ ਅਰੀਮ ਅਸੀਖ
 ਲੋਆ॥ ਅਸੀਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਹੋਇ॥ ਅਖਰੀਨਾਂ ਮੁਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ॥ ਅਖਰੀ ਗਿਅੰਨਗੀ
 ਤਗੁ ਲਗਾਹ॥ ਅਖਰੀ ਲਿਖੁ ਬੇਲੁ ਬਾਣੀ॥ ਅਖਰਾਂ ਸਿਰਿ ਜੰਜੋਗੁ ਵਖਾਂਇ॥ ਜਿਨਿ
 ਏਹੁ ਲਿਖੇ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨਾਹ॥ ਜਿਵਹੁ ਰਮਾਏ ਤਿਵਹੁ ਤਿਵਹੁ ਪਾਰਿ॥ ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ॥ ਵਿ
 ਲੁਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੋਥਾਂਉ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਲੁ ਕਹਾਂ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਵਾਰਿਅੰਨ ਜਾਵਾਂ ਏਕਵਾਰੁ॥
 ਜੋਤੁ ਪੁਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰੁ॥ ਤੂੰ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ॥੧੯॥ ਭਰੀ ਮੇਹ ਬੁਧੇ
 ਰੁਤਨ ਵੇਗਾ ਪਾਂਦੀ ਧੋਤੇ ਉਤਰ ਸੁਖੇਗਾ॥ ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜੁ ਹੋਇ॥ ਦੇਜਾ ਬੂਲੁ ਲਈ ਮੇਰੇ
 ਹੋਇ॥ ਭਰੀ ਮੇ ਮਤਿ ਪਾਪਾਂ ਕੇ ਸੰਗਿ॥ ਓਹੁ ਧੋਪੈ ਨਾਵੈ ਕੇਰੀ ਗਾ॥ ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀਆ ਖਲੁ
 ਨਾਹਿ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਵਾਂ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ॥ ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ॥ ਨਾਨਕੁ ਹੁਕ
 ਮੀਆ ਵਹੁ ਜਾਹੁ॥੨੦॥ ਤੀਰਥੁ ਤਪੁ ਦਇਆ ਦਤੁ ਦਨੁ॥ ਜੇਕੋ ਪਾਵੈ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੁ॥ ਜੁਣਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਅਮ੍ਰਿਤੀ ਤਾ ਕਾਉ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਤਿ ਤੀਰਥੁ ਮਲਿਨਾਉ॥ ਜਭਿਗੁ ਲਤੇ ਰੇ ਮੈ ਨਾਹੀ

ਕੇਇਆਵਿਲੁਗੁਣਕੀਤੇਭਗਤਿਨਹੋਇ। ਸੁਅਸਤਿਅਥਿਬਾਣੀਬਰਮਾਉ। ਸਤਿਸੁਹਾ ५
 ਲੁਸਦਾਮਨਿਚਾਉ। ਕਵਲੁਸੁਵੇਲਾਵਖਤੁਕਵਲੁਕਵਲੁਥਿਤਿਕਵਲੁਵਗਾ। ਕਵ
 ਲੁਸਿਰਤੀਮਾਂਹੁਕਵਲੁਜਿਤੁਹੋਆਆਕਾਗਾਵੇਲਨਪਾਈਆਪੰਡਤੀਜਿਹੋਵੇਲੇਖੁਪ
 ਰਾਂਲੁ। ਵਖਤੁਨਪਾਇਓਕਾਦੀਆਂਜਿਲਿਖਨਿਲੇਖੁਕੁਰਾਂਲੁ। ਥਿਤਿਵਰੁਨਜੇਗੀਜਦੈ
 ਰੁਤਿਮਾਹੁਨਕੇਈ। ਜਾਂਕਰਤਾਜਿਰਤੀਕਉਸਾਜੇਆਪੇਜਾਂਦੈਸੋਈ। ਕਿਵਕਰਿਅ
 ਖਾਂਕਿਵਜਾਲਾਹੀਕਿਉਵਰਨੀਕਿਵਜਾਂਲਾਂ। ਨਾਂਨਕਆਖਾਇਸਭੁਕੇਆਖੇਇਕ
 ਦੂਇਕਜਿਅਾਂਲਾਂ। ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਵਡੀਨਾਂਈਕੀਤਾਜਾਂਕਹੋਵੇ। ਨਾਂਨਕਜੇਕੇਆਪੇ
 ਜਾਂਦੈਅਗੈਗਾਇਆਨਜੇਹੈ। ੨੧॥ ਪਤਾਲਾਂਪਤਾਲਲਖਅਗਾਸਾਂਅਗਾਸਾ। ਓਕੁ
 ਕਓਕੁਕਭਾਲਿਖਕੇਵੇਦਕਹਨਿਇਕਵਤਾ। ਸਹਸਮਠਰਹਕਹਨਿਕਤੇਬਾਂਅ
 ਸਲੂਇਕਧਾਤੁ। ਲੇਖਾਹੋਇਤਲਿਖੀਮੇਲੇਖੇਹੋਇਵਿਦਾਂਸੁ। ਨਾਂਨਕਵਡਾਆਖੀ
 ਮੇਆਪੇਜਾਂਦੈਆਪੁ। ੨੨॥ ਜਾਲਾਹੀਜਾਲਾਹਿਏਤੀਜੁਰਤਿਨਪਾਈਆ। ਨਦੀਆਂ

ਅਤੇ ਵਾਹਪਵਹਿਸਮੁੰਦਨਜਾਂਦੀਅਗਿ। ਸਮੁੰਦਸਾਹਸੁਲਤਾਂਨਗਿਰਹਾਂਸੇਤੀਮਾਲਧ
 ਨੁ। ਕੀਤੀਤੁਲਿਨਹੋਵਨੀਜੇਤਿਸੁਮਨਹੁਨਵੀਸਰਹਿ। **੨੩**॥ ਅੰਤੁਨਜਿਫੁਤੀਕ
 ਹਦਿਨਅੰਤੁ। ਅੰਤੁਨਕਰਲੈਦੇਦਿਨਅੰਤੁ। ਅੰਤੁਨਵੇਖਦਿਸੁਣਦਿਨਅੰਤੁ। ਅੰ
 ਤੁਨਜਾਪੈਕਿਆਮਨਿਮੰਤੁ। ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਕੀਤਾਅਕਾਗੁ। ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਪਾਰਾਵਾਗੁ।
 ਅੰਤੁਕਾਰਦਿਕੇਤੇਬਿਲਲਾਗਿ। ਤਾਂਕੇਅੰਤੁਨਪਾਏਜਾਗਿ। ਏਹੁਅੰਤੁਨਜਾਨੈਕੋਇ। ਬ
 ਹੁਤਾਕਹੀਮੇਬਹੁਤਾਹੋਇ। ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਊਚਾਥਾਂਊ। ਊਚੇਊਪਰਿਊਚਨਾਊ। ਏਵਡੁਊ
 ਚੋਕੋਇ। ਤਿਸੁਊਚੇਕਉਜਾਨੈਸੋਇ। ਜੇਵਡੁਆਪਿਜਾਨੈਆਪਿਅਪਿ। ਨਨਕਨਦਰੀ
 ਕਰਮੀਦਾਤਿ। **੨੪**॥ ਬਹੁਤਾਕਰਮੁਲਿਖਿਆਨਜਾਇ। ਵਡਾਵਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ। ਕੇ
 ਤੇਮੰਗਹਿਜੋਧਅਪਾਰਾ। ਕੇਤਿਅੰਗਣਤਨਹੀਵੀਚਾਰਾ। ਕੇਤੇਖਪਿਤੁਦਹਿਦੇਕਾਰਾ। ਕੇ
 ਤੇਲੈਲੈਮੁਕਰਪਾਹਿ। ਕੇਤੇਮੂਰਖਖਾਹੀਖਾਹਿ। ਕੇਤਿਆਦੁਖਭੂਖਸਦਮਾਗ। ਏਹਿਕਿਰਦ
 ਤਿਤੇਰੀਦਾਤਾਗ। ਬੀਦਿਖਲਾਸੀਭਾਨੈਹੋਇ। ਹੋਰੁਆਖਿਨਸਕੋਕੋਇ। ਜੇਕੋਖਾਇਕੁਮ

ਖਾਣਿ ਪਾਇ ॥ ਚਹੁ ਜਾਣਨ ਤਾ ਅਮੁਤ ਖਾਇ ॥ ਆਪੇ ਜਾਂਦੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਆਖਹਿ ਸਿ ६
ਰਿਕੇ ਵੀਕੇਇ ॥ ਜਿਸੇ ਬਖਸੇ ਸਿਫੁ ਤਿਸਾ ਲਗਾ ॥ ਨਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ੨੫
॥ ਅਮੁਲ ਗੁਣ ਅਮੁਲ ਦੁਪਾਰਾ ॥ ਅਮੁਲ ਦੁਪਾਰੀਏ ਅਮੁਲ ਰੂਗਾ ॥ ਅਮੁਲ ਆ
ਵਤਿ ਅਮੁਲ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥ ਅਮੁਲ ਰਾਇ ਅਮੁਲ ਸਮਾਹਿ ॥ ਅਮੁਲ ਧਰਮੁ ਅਮੁਲ
ਦੀ ਬਾਣੁ ॥ ਅਮੁਲ ਤੁਲੁ ਅਮੁਲ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਅਮੁਲ ਬਖਸੀਸ ਅਮੁਲ ਨੀਸਾਣੁ ॥
ਅਮੁਲ ਕਰਮੁ ਅਮੁਲ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਅਮੁਲੇ ਅਮੁਲੁ ਆਖਿ ਅਨ ਜਾਇ ॥ ਆਖਿ
ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਆਖਿ ਦੇਵ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਆਖਿ ਪੜ੍ਹੇ ਕਰਹਿ ਫਿਖਿ ਆਂਡਾ ॥ ਆ
ਖਹਿ ਬਰਮੇ ਆਖਹਿ ਈਦਾ ॥ ਆਖਹਿ ਗੋਪੀ ਤੈਗੋ ਵਿਦਾ ॥ ਆਖਹਿ ਈਸਰ ਅਖਹਿ ਸਿਧਾ ॥ ਆ
ਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧਾ ॥ ਆਖਹਿ ਦਾਨ ਦਾ ਆਖਹਿ ਦੇਵਾ ॥ ਆਖਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰਮੁ ਨਿਜਨ ਸੇਵਾ ॥ ਕੇ
ਤੇ ਆਖਹਿ ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥ ਏਤ੍ਰੇ ਕੀਤੇ ਹੋਰਿ ਕਰੇਹਿ ॥ ਤਾ
ਆਖਿ ਨ ਜਕਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ ਜੇ ਦੁਰੁਭਵੈ ਤੇ ਦੁਰੁਹੇਇ ॥ ਨਨਕ ਜਾਂਦੈ ਸਾਚਾ ਸੇਇ ॥ ਜੇ ਕੇ

ਅਖੈ ਬੋਲੁ ਵਿਗਾਹੁ ਤਾਂ ਲਿਖੀ ਮੇ ਸਿਰਿ ਗਵਾਰਾਂ ਗਵਾਰੁ ॥੨੬॥ ਸੋ ਦੁਰੁ ਕੇਹਾ ਸੋ ਪਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ
ਬਹਿ ਜਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥ ਗਵਾਰੇ ਨਾਵ ਅਨੇ ਕਅ ਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਵਾਵ ਲਹਾਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀ ਅ
ਨਿ ਕੇਤੇ ਗਵਾਰੇ ॥ ਗਵਾਰਿ ਤੁਹੇ ਪਉ ਲੁਪਾਂ ਲੀ ਬੈ ਸੀਤ ਰਗਾਵੈ ਰਾਜ ਪਰਮੁਦੁ ਮਾਰੇ ॥ ਗਵਾਰਿ
ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪਰਮੁਦੀ ਚਾਰੇ ॥ ਗਵਾਰਿ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾਂ ਦੇਵੀ ਸੋ ਤਨਿ ਸ
ਵਾਸ ਵਾਰੇ ॥ ਗਵਾਰਿ ਇੰਦ ਇੰਦਾ ਸਾਇ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿ ਆਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਗਵਾਰਿ ਸਿਧ ਸਮਾਪੀ ਅੰਦ
ਰਿ ਗਵਾਰਿ ਨਿਸਾ ਪਵਿਚਾਰੇ ॥ ਗਵਾਰਿ ਨਿਜ ਤੀਸਤੀ ਸੀਤੋ ਪੀ ਗਵਾਰਿ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ ਗਵਾਰਿ ਪੰਡਿਤ ਪਤ
ਨਿ ਰਖੀ ਸਰਜੁ ਗੁਨੁ ਗੁਣੇ ਦਾਨਾਲੇ ॥ ਗਵਾਰਿ ਮੋਹਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗਾਮ ਛੁਪਇਆ ਲੇ ॥
ਗਵਾਰਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠ ਜਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥ ਗਵਾਰਿ ਜੋਧ ਸਹਾਂ ਬਲ ਸੁਰਗਾਂ ਗਵਾਰਿ ਖਾਂਦੀ
ਚਾਰੇ ॥ ਗਵਾਰਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਪਾਰੇ ॥ ਜੇਈ ਤੁਧੋ ਨੇ ਗਵਾਰਿ ਜੇਤੁ ਪੁਤਾ ਵਨਿ ਰਤੇ
ਤੇਰੇ ਭੁਗਤ ਰਜਾਲੇ ॥ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਗਵਾਰਿ ਜੇ ਮੇਰਿ ਤਿਨ ਆਵਨਿ ਨਨਕੁ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਜੇਈ
ਜੇਈ ਜਦਾ ਸਚੁ ਸਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਹੈਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾ ਸੀਰਚਨਾ ਜਿ ਨਿਰਚਾਈ

ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਂਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਨਿਨ ਜੀਮਾਇ ਅਜਿ ਨਿਉ ਪਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ २
 ਜਿਵਤਿ ਸਦੀਵਤਿ ਆਈ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਜੋਈ ਕਰ ਜੀਉ ਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾਂ ਜਾਈ ॥ ਜੋ ਪਾਤਿ ਜਾਹੁ ਜਾ
 ਹਾਂ ਪਾਤਿ ਜਾਹਿ ਬੁਨਾਨ ਕਰਹੁ ਟੁਰ ਜਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਮੁਦਿ ਸੰਤੋ ਪੁਜਹੁ ਪਤੁ ਬੋਲੀ ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰ
 ਹਿ ਬਿਰੂਤਿ ॥ ਪਿੰਥਾ ਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਾਇਆ ਨੁਗਤਿ ਡੰਡਾ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾ
 ਤੀ ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਜਗ ਜੀਤਾ ॥ ਆਵੇ ਸੁਤਿ ਸੈ ਆਵੇ ਸੁ ॥ ਆਇ ਮਨੀ ਲੁ ਮਨਾਇ ਮਨਾਹਤਿ ਜੁਗ
 ਜੁਗਾਏ ਕੋਵੇ ਸੁ ॥ ੨੮ ॥ ਭੁਗਤਿ ਗਿਅਨੁ ਦਇਆ ਭੰਡਾਰ ਦਿਪਤਿ ਪਤਿਵਾਜਹਿ ਨਾਦੁ ॥ ਆ
 ਪਿਨਾਥ ਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਰਿਪਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾਂ ਜਾਦਾ ॥ ਸੰਜੋਗੁ ਦਿਜੋਗੁ ਦਇਕਾਰ ਚਲਾਵ
 ਰਿ ਲੇਖੈ ਆਵਹਿ ਭਾਗ ॥ ਆਵੇ ਸੁਤਿ ਸੈ ਆਵੇ ਸੁ ॥ ਆਇ ਮਨੀ ਲੁ ਮਨਾਇ ਮਨਾਹਤਿ ਜੁਗ
 ਜੁਗਾਏ ਕੋਵੇ ਸੁ ॥ ੨੯ ॥ ਏਕਾਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਦਿਅਾਈ ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਇਕੁ ਸੀਜਾਰੀ
 ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ ॥ ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀਬਾਨਾ ॥ ਜਿਵਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਵੈ ਤਿਵੈ ਟੁਰ ਮਾਲਾ ॥ ਓਹੁ
 ਵੇਖੈ ਚਿਨਾਨ ਦਰਿਨਾ ਮਾਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਦਿਡਾਨਾ ॥ ਆਵੇ ਸੁਤਿ ਸੈ ਆਵੇ ਸੁ ॥ ਆਇ ਮਨੀ ਲ

ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੇ ਦੇਸੁ॥ ੩੦॥ ਅਸਲੁ ਲੇਇ ਲੇਇ ਭੰਡਾਗੁ ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇ
 ਅਜੁ ਏਕਾ ਦਾਗੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਿਰਜਣੁ ਹਾਗੁ॥ ਨਨਕ ਸਬੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਗੁ ਮਾਏ ਸੁਤਿ ਸੇ
 ਆਏ ਸੁ॥ ਅਨਾਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੇ ਦੇਸੁ॥ ੩੧॥ ਇਕੁ ਦੂਜੀ ਭੈਲ
 ਖਹੈ ਹਿਲਖਹੈ ਵਹਿਲਖ ਵੀਸਾ॥ ਲਖੁ ਲਖੁ ਗੇਹੁ ਆਖੀ ਮਹਿ ਏਕੁ ਨਾਂ ਮੁਜਗਦੀ ਸਾ॥ ਏਤੁਰ
 ਹਿਪਤਿ ਪਵਤ੍ਰੀ ਮਾਂਬਤ੍ਰੀ ਮੇਹੋਇ ਇਕੀ ਸਾ॥ ਜੁਲਿਗਲਾਂ ਮਾਕਾ ਸਕੀ ਕੀਟਾਂ ਆਈ ਗੀਸਾ॥ ਨ
 ਨਕਨਦਗੀ ਪਾਈ ਮੇਕੂਤ੍ਰੀ ਕੂਤ੍ਰੇ ਠੀਸਾ॥ ੩੨॥ ਆਖਲਿ ਜੇ ਰੁਚੁ ਪੈ ਨਹ ਜੇਗੁ ਜੇ ਰੁਨ ਮੰਗਲਿ
 ਦੇਇ ਨ ਜੇਗੁ ਜੇ ਰੁਨ ਜੀਵੁ ਲਿਮਗਲਿ ਨਹ ਜੇਗੁ ਜੇ ਰੁਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਜੇਗੁ ਜੇ ਰੁ
 ਨ ਜੁਰਤੀ ਰਿਅਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਜੇ ਰੁਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੀਜਾਗੁ॥ ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੇ ਰੁ ਕਰਿ ਦੇਖੈ
 ਜੋਇ॥ ਨਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ॥ ੩੩॥ ਗਤੀ ਗਤੀ ਬਿਤੀ ਦਾਗੁ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗ
 ਨੀਪਤਾਲਾ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਪਰਤੀਥਾ ਪਰਖੀ ਪਰਮ ਸਾਲਾ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀ ਅਜੁਗਤਿ ਕੇਰੰ
 ਗਾ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਂ ਮਅਰੇ ਕਮਨੀਤਾ॥ ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਸਚਾ ਅਧਿਪ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ

॥ ਤਿਥੈ ਜੋ ਗਨਿ ਪੰਚ ਪਰਵਾਂ ਲੁਕਾਨ ਵਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾ ਲੁਕਾ ਕਰ ਪਕਾਈ ਓਥੈ ਪਾਇ ॥ ਨ
 ਨ ਕਰ ਗਇਆਂ ਜਾਪੇ ਜਾਇ ॥ ੩੪ ॥ ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ ਏਹੋ ਧਰਮ ॥ ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆਖਤ ਕਰਮ
 ॥ ਕੇਤੇ ਪਦ ਲਪਾਈ ਵੈਸੀ ਤਰ ਕੇਤੇ ਕਾਂਨ ਮਹੇਸਾ ॥ ਕੇਤੇ ਬਰਮੇਘਾਤੁ ਤਿਥੈ ਘੜੀ ਅਹਿ ਰੂਪ ਰੰਗ
 ਕੇਵੇਸਾ ॥ ਕੇਤੀਆਂ ਕਰਮ ਭੂਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਪੂਓ ਪਦੇਸਾ ॥ ਕੇਤੇ ਇੰਦਰੀ ਦਸੂਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ
 ਮੰਡੂਲ ਦੇਸਾ ॥ ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ ਨਾਥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਵੇਵੀ ਵੇਸਾ ॥ ਕੇਤੇ ਵੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ
 ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਜਮੁੰਦਾ ॥ ਕੇਤੀਆਂ ਖਾਂਲੀ ਕੇਤੀਆਂ ਬਾਂਲੀ ਕੇਤੇ ਪਾਤਨ ਰਿੰਦਾ ॥ ਕੇਤੀਆਂ ਸੁਰਤੀ
 ਜੇਵ ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ੩੫ ॥ ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿਆਨ ਪਰਚਰ੍ਹਾ ॥ ਤਿਥੈ ਨਾ
 ਦ ਬਿਨੈ ਦੇ ਕੇਰੁ ਅਨੰਦਾ ॥ ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਂਲੀ ਰੂਪ ॥ ਤਿਥੈ ਘੜਤਿ ਘੜੀ ਅਹਿ ਬਹੁਤੁ ਅਨੂ
 ਪਾਤਾਂ ਕੀਆਂ ਗਲਾਂ ਕਥੀਆਂ ਨਜਾਹਿ ॥ ਜੇਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਤਿਥੈ ਘੜੀ ਮੇਸੁਰਤਿ ਮਤਿ
 ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਤਿਥੈ ਘੜੀ ਮੇਸੁਰਾਂ ਸਿਧਾਂ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ੩੬ ॥ ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਂਲੀ ਜੇਹਾ ॥ ਤਿਥੈ
 ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਜੋ ਧਮਹਾਂ ਬਲ ਸੂਰਾ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਰਾਂਸਰਹਿ ਆਭੁਰ ਪੂਰਿ ॥

ਤਿਥੈ ਸੀਤੋ ਸੀਤਾ ਮਹਿ ਮਾਂ ਮਾਂ ਹਿ। ਤਾਂ ਕੇ ਰੂਪ ਨ ਕਥਨੇ ਜਾਹਿ। ਨਾਂ ਓਹਿ ਮਹਿ ਨਿਠਾ ਗੇ ਜਾਹਿ।
 ਜਿਨ ਕੇ ਰਾਮੁ ਦਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ। ਤਿਥੈ ਭੁਗਤਿ ਦਸਹਿ ਕੇਲੇ ਆ। ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਜਲਾ ਮਨਿ
 ਜੋਇ। ਸਰਖੀ ਰੂਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ। ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ। ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ
 ਵਰਭੰਡ। ਜੇਕੋ ਕਥੈ ਤਅੰਤ ਨ ਅੰਤ। ਤਿਥੈ ਲੋਅਲੇ ਅਆਕਾਰ। ਜਿਵੇ ਜਿਵਹੁ ਕਮੁਤਿ ਦੈਤਿ
 ਵਕਾਰ। ਦੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰ। ਨਾਨਕ ਕਥਨਾਂ ਕਰਣਾ ਸਾਰ। ੩੭॥ ਜਤੁ ਪਹਾਰਾਈ
 ਹਜੁ ਸੁਨਿਆਰ। ਅਹਰਣਿ ਮਤਿ ਦੇਹੁ ਥੀਆਰ। ਭਉ ਖਲਾਂ ਅਗਨਿ ਤਪਤਾਉ। ਭਾਂਡੁ ਭਾਉ
 ਮੀਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਢਾਲਿ। ਘੜੀ ਅੰਸ ਬਦੁ ਸਚੀਟ ਕਜਾਲਾ। ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਕ
 ਰਾਨਾਨ ਕਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ। ੩੮॥ ਜਲੇ ਕੁ। ॥ ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਂਦੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤ
 ਪਰਤਿ ਮਹਤੁ। ਵਿਵਸੁਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦੁਇ ਆਖੇ ਲੈ ਜਗਲ ਜਗਤੁ। ਚੰਗੀ ਆਈ। ਆਬੁ ਰਿ
 ਆਈ ਆਵੈ ਪਰਮੁਹ ਦੂਰਿ। ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪ ਦੀ ਕੇਨੇ ਤੈ ਕੇ ਦੂਰਿ। ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿ
 ਆਇ ਆਗਏ ਮਜਤ ਕਿਆ ਲਿ। ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖਿ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ। ੧॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ॥ ਏਹ ਸਾਰੀ ਪਉੜੀ ॥ ਐਤਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰਵੀਹਾਂ ਦਿਨਾ ਦਿਚਿ ੧
 ਦਸਹਜਾਰ ਪਾਠ ਕਰੈ ਸੂਰਜ ਕੇ ਸਨਮੁਖ ਬੈਠ ਕਰਗਾ ॥ ਚਰੰਤੇ ਛੁਟੈ ॥ ਜਪੈ ਓਅੰ ॥ ਅਦਿਅੰਤਿ ੨
 ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨ ਅਕਾਰ ਏਹ ਪਉੜੀ ਸਾਰੀ ॥ ਯਾਹਾਂ ਦਿਨ ਮੇਯਾਹਾਂ ਹਜਾਰ ਜਪੈ ਨਾਰਾਧ ਤ੍ਰਿਕੇਤੁ
 ਕੇ ॥ ਐਤਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਕੇ ਜਨਾਹੁਟਨਾ ॥ ਮਹੀਨੇ ਮਹੀਨੇ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਪਾਵੈ ॥ ਓਅੰ ਜਪੈ ਅਦਿਅੰਤਿ ੩
 ਗਾਵੈ ਕੋਤਲੁ ॥ ਏਹ ਪਉੜੀ ਸਾਰੀ ॥ ਏਤਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਸਉ ਦਿਨ ਦਿਚ ਲਖ ਬਾਰ ਜਪੈ ॥ ਅਲਗਿ
 ਲੁਤਵਾਰ ਰਾਜਪੁਤ੍ਰੀ ਦਿਵਸੈ ॥ ਅਖੰਡੁ ਜਪੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੈ ੪ ॥ ਓਅੰ ਜਪੈ ਅਦਿਅੰਤਿ ॥ ॥
 ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚਨਾਇ ਏਹ ਪਉੜੀ ਸਾਰੀ ॥ ਪੰਝੀ ਦਿਨਾਂ ਦਿਚਿ ਅਠਾਈਹਜਾਰ ਪਾਠ ਕਰੈ ॥ ਝਗੜਾ
 ਜੀਤੈ ॥ ਅਖੰਡੁ ਗੁਪਤ ਜਪੈ ਇਕੋਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੈ ੫ ॥ ਓਅੰ ਜਪੈ ਅਦਿਅੰਤਿ ॥ ॥ ਥਾਪਿਅਨ ਜ
 ਇਕੀਤ ਨਹੋਇ ॥ ਏਹ ਪਉੜੀ ਸਾਰੀ ॥ ਸੈਂਤੀ ਦਿਨਾਂ ਦਿਚਿ ਦਸਹਜਾਰ ਜਪਵਾਸੇ ॥ ਏਤਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਬੈਰੀ
 ਕਾ ਨਿਰਾਦਰ ਹੋਵੈ ਪ੍ਰਭਤਾਪਦੈ ॥ ਅਗਮਿਤ ਹੋਵੈ ॥ ਅਖੰਡੁ ਇਕੋਤ ਜਪੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ੬ ॥ ਜਪੈ ਓਅੰ ਅ
 ਦਿਅੰਤਿ ॥ ॥ ਤੀਰਥ ਨਵੰ ਏਹ ਪਉੜੀ ਸਾਰੀ ॥ ਜਪੈ ਸਤਹਜਾਰ ਇਕੀ ਦਿਨਾਂ ਦਿਚਿ ਐਤਵਾਰ ਤੇ

ਮੰਗ
 ੨੨

ਲੈਕਰ ਮਧੁਨੰਜ ਮੇਸਰ ਬਤੀਰ ਥਾਂ ਕੇ ਇਜ ਨਾਂ ਕਾ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੇ ॥ ਤਿਕ ਜਦੀ ਮਿਟੈ ਜਪੇ
 ਓਮਿ ਮਾਇ ਮੰਤ੍ਰਿ ॥ ॥ ਜੇ ਜੁਗ ਰਾਗੇ ਮਾਰਜਾ ਏਹ ਪਉੜੀ ਜਾਰੀ ਜਪੇ ਜਤੁ ਹਜਾਰ ਇਕਾਂ ਨਵੇ ਦਿਨਾਵੇ
 ਰੋਜ ਮਫਰਤੇ ਲੈਕਰ ਨਿਸਕਾਲ ਮੇਧਿਰ ਰਾਤੁ ਰਹਿੰਦੀ ॥ ਓਮਿ ਜਪੇ ਮਾਇ ਮੰਤ੍ਰਿ ॥ ਮਾਯੁ ਪਾਵੈ ॥ ॥
 ਜੁਇ ਮੇਸਿਧ ਪੀਰ ਏਹ ਪਉੜੀ ਜਾਰੀ ਜਪੇ ਨਉ ਹਜਾਰ ਇਕ ਤਾਲੀ ਦਿਨਾਵੇ ਚ ਬੁਧ ਫਰਤੇ ਲੈਕਰ
 ਰਾਗ ਘੜੀ ਰਾਤੁ ਰਹਿੰਦੀ ॥ ਸਰਬ ਦੁਰਾਂਤ ਕੇ ਪੜੇ ਕਾ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੇ ॥ ਜਪੇ ਓਮਿ ਮਾਇ ਮੰਤ੍ਰਿ ॥
 ॥ ਜੁਇ ਮੇਸਿਧ ਪੀਰ ਏਹ ਪਉੜੀ ਜਾਰੀ ਜਪੇ ਦਸ ਹਜਾਰ ਦਸਾਂ ਦਿਨਾ ਮਹਿ ॥ ਜੇ
 ਮਫਰਤੇ ਲੈਕਰ ਸ੍ਵਦੰਧ ਕਾਰਜ ਹੋਵੇ ਨਤੋ ਕਾ ॥ ਓਮਿ ਜਪੇ ਮਾਇ ਮੰਤ੍ਰਿ ॥ ॥ ਜੁਇ ਮੇਸਤੁ ਸੰਤੋਖ
 ਗਿਆਨਾ ਏਹ ਪਉੜੀ ਜਾਰੀ ਜਪੇ ਯਾਰਾਂ ਹਜਾਰ ਇਕਾਂ ਨਵੇ ਦਿਨਾਵੇ ਚ ਵੇਘੜੀ ਮਾਰਤੁ ਰਹਿੰਦੀ ॥
 ॥ ਜੇ ਦੁਰਾਨਾ ਮਥ ਫਰਾਂਦੀ ਬਜਹੇ ਇਭ੍ਰਿਤ ਹੋਇ ॥ ਓਮਿ ਜਪੇ ਮਾਇ ਮੰਤ੍ਰਿ ॥ ॥ ਜੁਇ ਮੇ
 ਸਗਾਂਗੁ ਲੰਕੇ ਗਾਹਾ ॥ ਏਹ ਪਉੜੀ ਜਾਰੀ ਜਪੇ ਜਤਾਂ ਦਿਨਾਵੇ ਚ ਜਤੁ ਹਜਾਰ ਮੰਗਲ ਫਰਤੇ ਲੈਕਰ ਪ
 ਹਿਰ ਰਾਤੁ ਰਹਿੰਦੀ ॥ ਸੁਪਨੇ ਮਹਿ ਇਸ ਦਵੇ ਫਤੇ ਕਾ ਦਰਜ ਨਜੁ ਪਨੇ ਮੈ ਹੋਇ ॥ ਓਮਿ ਜਪੇ ਮਾਇ

ਮਾਤਾ ॥ ਸਿਨੈ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਏਹੁ ਪਉੜੀ ਸਾਰੀ ॥ ਇਕੀ ਹਜਾਰ ਜਪੇ ਸਤ੍ਰ ਦਿਨਾਂ
 ਵਿਚ ਸੋ ਮਟਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਪੰਜ ਪੜੀਆਂ ਰਤਹਿ ਦੀ ॥ ਸਰਬ ਗੁਪੀ ॥ ਤੁਮਿ ਦੈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਇਸੀ ਕੋ ਸ
 ਤਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਇਕੀ ਹਜਾਰ ਜਪੇ ਨਿਰਾਹਾਰ ਵੀਰਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਸੁਦਰੀ ॥ ਓਅੰ ਮੰ
 ਦਿਅੰ ਤਿਜੋ ॥ ॥ ਮੰਨੈ ਜੁਗਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨ ਬੁਧ ਏਹੁ ਪਉੜੀ ਸਾਰੀ ॥ ਜਪੇ ਸਤ੍ਰ ਹਜਾਰ ਜਾਤਿ ਦਿਨ ਮੇ ਸੁਰ
 ਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਸਤ੍ਰ ਪੜੀਆਂ ਰਤਹਿ ਦੀ ॥ ਉਜਲ ਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਅਰਜੇ ਇਸੀ ਕੋ ਸਤ੍ਰਾਂ ਦਿਨ ਮੇ
 ਇਕਵੰਜ ਹਜਾਰ ਜਪੇ ਤਾਂ ਈ ਦੀਖਾਨੇ ਵਿਰੋਖ ਲਾਜ ਹੋਵੈ ॥ ਓਅੰ ਜਪੇ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ॥ ॥ ਮੰਨੈ ਮਰ
 ਗਿਠਾ ਕਨ ਪਾਇ ॥ ਬੁਧ ਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਪੰਜ ਸੈ ਹਮੇ ਸਜ ਪੈ ॥ ਜੁਧ ਵਿਚ ਫਤੇ ਹੋਇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪਦ ਦੀ ਪਾਵੈ ॥
 ਓਅੰ ਜਪੇ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ॥ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵੈ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਏਹੁ ਪਉੜੀ ਸਾਰੀ ॥ ਇਕੀ ਤਬੈ ਠਕਰ ਚੰਦ
 ਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਇਕੀ ਹਜਾਰ ਜਪੇ ਜਾਤਿ ਦਿਨ ਮੇ ॥ ਅਣਗਿਣਤ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈ ॥ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈ ਅਖੰ
 ਭੁਜੋ ॥ ਓਅੰ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਜਪੇ ॥ ॥ ਪੰਚ ਪਰਵਾਂ ਲਪੰਚ ਪਰਧਾਂਨਾ ॥ ਏਹੁ ਪਉੜੀ ਸਾਰੀ ॥ ਅਸਹ
 ਜਾਰ ਜਪੇ ਦਸ ਦਿਨ ਮੇ ॥ ਤਦ ਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਅਖੰਡ ॥ ਅਧਰੰਗ ਆਦਿ ਸਰੀਰ ਕੋ ਰੋਗ ਜਾਹਿ ॥ ਅਰਜੇ ਇਸੀ

ਏਹੁ
 ਜਪੇ
 ਏਹੁ
 ਸਾ

ਕੋਲਖਵਾਰਜਪੈਸੇਦਿਨਦਿਚਸੀਗਾਂਦਤੇਲੈਕਰਪਹਿਰਗਤਗਹਿਦੀ॥ਜਗਮਹਿਬਖਸ਼ਾਤਹੋਏ
 ਮੰਤ੍ਰੀਪਦਪਾਏ॥ਓਅੰਜਪੈਆਦਿਅੰਤਿ॥ ॥ਅਸੀਖਜਪਏਹਪਉਤ੍ਰੀਸਾਗੀਜਪੈਪੰਝੀਸੇਮੇਤ
 ਵਾਰਤੇਪ੍ਰਤਕਾਲਤੇਰਜਨੀਪ੍ਰਜੰਤਅਖੰਡਜਪੈਨੇੜਪੀੜਾਦੂਰਹੋਇਅਸਥਾਨਪਾਏਅਨਜਪਾ
 ਏ॥ਓਅੰਜਪੈਆਦਿਅੰਤਿ॥ ॥ਅਸੀਖਮੂਰਖਏਹਪਉਤ੍ਰੀਸਾਗੀਚਾਰਜਾਰਦਾਰਜਪੈਛ
 ਨਿਛਰਤੇਲੈਕਰਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇਬੈਠੇਚਾਰਪੜੀਰਾਤਗਈਪ੍ਰਜੰਤਜਪੈਅਖੰਡਜਵਰਆਦਿਕ
 ਕਸਟਮਿਦੈਨੇੜਤਿਮਗਮਿਦੈ॥ਓਅੰਜਪੈਆਦਿਅੰਤਿ॥ ॥ਅਸੀਖਨਾਵਏਹਪਉਤ੍ਰੀਸਾਗੀਜਪੈਆਦਿਅੰ
 ਜਪੈਪੂਰਨਮਾਜੀਤੇਲੈਕਰਚੰਦਰਾਤਤੀਕਸਤਾਰਾਂਦਿਨਾਂਦਿਚਸਤਾਰਾਜਾਗ॥ਇਸਤ੍ਰੀਬਸੋਹੋਇਗਮ
 ਦਿਨਾਂਦਿਚਿਸਤਰਾਜਾਰਜਪੈਪਿਛਲੀਰਾਤਰਾਜਾਪਿਥੀਪਤਵਜੋਏ॥ਅਰਜੇਪੰਝੀਦਿਨਾਂਦਿਚਪੰ
 ਝਹੁਰਾਜਾਰਜਪੈਸੋਮਵਾਰਤੇਲੈਕਰਬਰਖਾਹੋਏ॥ ॥ਭੁਰੀਮੇਧਪੈਰਏਹਪਉਤ੍ਰੀਸਾਗੀਪੰਜਹਜ
 ਰਜਪੈਛਨਿਛਰਦਾਰਤੇਲੈਕਰਪੰਜਾਦਿਨਾਂਦਿਚਮੂੜਕ੍ਰਿਛਅਰਗੁਦਾਰੋਗਕਦਤੇਅਧਾਰੋਗਮਿਦੈ
 ਅਰਜੇਦਸਾਂਦਿਨਾਂਦਿਚਪੰਝੀਹਜਾਰਜਪੈਤਾਂਬਾਹਨਪਾਏ॥ਜਪੈਓਅੰਆਦਿਅੰਤਿ॥ ॥

ਤੀਰਥਤਪੁਦਇਆਦਤੁਦੰਨੁ ਏਹੁਪਉੜੀਸਾਰੀਜਪੈਨਉਹਜਾਰਜਪੈਅਖੰਡਨਵੰਦਿਨਾਂਵਿਚਿ
 ਐਤਦੁਰਤੇਲੈਕਰਜਪੈਸਟਪਹਿਰਰਤਰਹਿਦੀ। ਜਿਰੇਪਾਉਪਾਵੈ। ਅਰਜੇਇਕਤਜਪੈਗੁਪ
 ਤਜਪੈਨਬੇਹਜਾਰਨਬੇਦਿਨਾਂਵਿਚਤਾਂਸੁਰਗਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੈ। ਓਅੰਜਪੈਆਦਿਅੰਤਿ॥ ॥੫॥
 ਤਾਲਾਂਪਤਾਲਵੇਹੁਪਉੜੀਸਾਰੀਜਪੈ। ਇਕੀਹਜਾਗ। ਇਕੀਵਿਨਾਵਿਚਜਪਤਕੁਪਕਾਜ
 ਲਕਉਲਵਿਚਪਾਇਕ੍ਰਪਾਸਰਖੇ। ਅਰੋਰੇਜਇਸਤ੍ਰੀਕੋਪਿਲਾਵੈਗਰਭਹੋਵੈ। ਗੁਪਤਇਕੰ
 ਤਜਪੈ। ਓਅੰਜਪੈਆਦਿਅੰਤਿ॥ ॥ ਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਿ ਏਹੁਪਉੜੀਸਾਰੀਜਪੈਉਨੀਹਜਾਰ
 ਪਹਿਰਰਤਰਹਿਦੀਤੇਪਹਿਰਚਤ੍ਰੇਤੀਕਦੋਪਹਰਜਲਗੀਬੀਚਖੜੇਇਕਰਬੀਦਰਤਤੇਲੈਕਰਤੋ
 ਰਾਜੇਕਾਸਲਾਹੀਕਾਰਮੁਸਾਹਿਬਹੋਵੈ। ਅਰਜੇਕੋਠੇਉਪਰਜਪੈਚੋਬਾਰੇਵਿਚਗੁਪਤ
 ਇਕੰਤਚਾਲੀਵਿਨਚਾਲੀਹਜਾਰਤਉਮਿਰਗੀਮਿਟੈਸਰੀਰਅਰੋਗਹੋਇਪੰਚਸਿਖਕੀਪ੍ਰ
 ਸੰਨਤਲੈਵੈਦੁਪਪਰਾਂਉਠੇਖੁਲਾਵੈ। ਪ੍ਰਥਮੇਭੀ। ਅਰਜੇਪਾਠਪੂਰਨਹੋਵੈ। ਤਉਫੇਰਖੁ
 ਲਵੈਪ੍ਰੀਤਸਹਿਤ। ਓਅੰਆਦਿਅੰਤਿਜਪੈ॥ ॥ ਅੰਤਨਸਿਫਤੀਏਹੁਪਉੜੀਸਾਰੀ॥

ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀਤ ਸਤਨਾਮ ਪਾਠ ਕਰੇ ਪੁਰਾ॥ ਸਰੀਰ ਕੇ ਰੋਗ ਨਿਵਰਤ ਹੋਨਾ॥ ਓਅੰ
 ਪੈਆਇ ਅੰਤਿ॥ ✕ ॥ ਏਕਾਮਾਈ ਜੁਗਾਤਿ ਆਈ ਏਹ ਪਉੜੀ ਸਾਰੀ ਸੁਨੁ ਫਾਰਤੇ ਲੈ ਕਰ ਇਕਤਾ
 ਲੀਸੈ ਜਪੈ ਜਥਾ ਕਾਲਾ ਅਠਰਾ ਆਦਕ ਪ੍ਰਛਾਵੇ ਦਾ ਸੁਕਾ ਬਾਲ ਕਮਰੈ ਨਹੀ॥ ॥ ਅਰਜੇ ਇਕਤਾ
 ਲੀਦਿ ਨ ਇਕਤਾ ਲੀਹ ਜਾਰ ਜਪੈ ਸੇਤੀ ਸਰੀਰ ਕੇ ਦਾਣੇ ਅਨੈ ਇਕਤਾ ਲੀਸੈ ਮੰਤ੍ਰ ਦਾ ਜਾਵੈ ਅਰਜਿ ਸਕਿ ਜੀਨੁ
 ਭੂਤ ਛਾਵੈ ਹੋਇ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕੰਠ ਮੇਰਾ ਲੇਕੈ ਬੰਨੈ ਭੂਤ ਬੇਲ ਕਰਨਿ ਕਜ ਜਾਇ ਦੂਰਾ ਓਅੰ ਆਇ ਅੰਤਿ ਜਪੈ॥
 ਆਸ ਲੇਲੇ ਇਲੇ ਇਉਂ ਰਾਗ ਏਹ ਪਉੜੀ ਸਾਰੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੇਕੈ ਖਬੇ ਹਥ ਲੈ ਕਰ ਜਪੈ ਇਕੀਸੈ ਮੰਗਲ ਫਾਰ
 ਤੇ ਚੰਦਾਂ ਦਿਨ ਮੇ ਜਿਸ ਨਗੀ ਕੋਢੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੇਕੈ ਪਿਲਾਵੈ ਤਿਸੀ ਕੋ ਗਰਭ ਹੋਵੈ ਅਰਇ ਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੇ
 ਤਫਾਰਤੇ ਜਪੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੇਕੈ ਜਿਸ ਕਾ ਗਰਭ ਅਦਕਿ ਅਹੋਵੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੇਕੈ ਪਿਲਾਵੈ ਗਰਭ ਛੂਟੈ ਜਰੂਰ
 ਓਅੰ ਆਇ ਅੰਤਿ ਜਪੈ॥ ॥ ਇਕ ਦੂਜੀ ਭੈਲ ਪਹੋਹਿ ਏਹ ਪਉੜੀ ਸਾਰੀ ਅਠਾਈ ਦਿਨ ਮੇ ਚੰਦਾਂ ਹਜਾਰ
 ਪੈ ਸੁਨੁ ਫਾਰਤੇ ਲੈਕੈ ਸਾਯੀ ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਾ ਵਾਕ ਸਿਧ ਹੋਇ॥ ਓਅੰ ਆਇ ਅੰਤਿ ਜਪੈ॥ ॥ ਆ
 ਖ ਲੋਚਨ ਚੁਪੈ ਨਹੋਰ ਏਹ ਪਉੜੀ ਸਾਰੀ ਸਨੁ ਫਾਰਤੇ ਲੈ ਕ੍ਰਮ ਪਯਾਨ ਜਮੇ ਚਰਘ ਫੀਜੈ ਇਕੀਹ ਜਾਰ॥

੩੩
 ੩੪
 ੪੦
 ਦਿਅੰਤਿਨਪੇ। ॥ ਪਵਣਗੁਰੂਪੰਦਿਪਿਤਾਮਾਤਾਧਰਤਿਮਹਤਾ। ਇਹੁਜਲੋਕਜਪੈਪੰਜਜੇਰ
 ਮੇਸਇਕੀਦਿਨਰਵਦਾਰਤੇਚਾਰਪੜੀਕੇਤਰ੍ਹੇਗੁਰਦੇਹਪਾਪਦੂਰਹੋਇਮੁਕਤਪਾਵੈ। ਓਅੰਅਦਿ
 ਅੰਤਿਨਪੇ। ਸੈਲਪਰਬਤਪਰਜਪੈਇਕੀਦਿਨਾਂਦਿਚਇਕੀਹਜਰਸੇਮਦਾਰਤੇਲੈਕੁਜਦਜਾਪਪੁ
 ਰਹੋਇਤਬਜਲਜਪਤਕੁਪਕਾਪਿਲਦੈਰਜਕੈਇਸਤ੍ਰੀਕੋਸਾਤਦਿਨਮਾਰਜਨਕਥੈਗਾਰਹੁਹੋਇਜ
 ਰੂਗ। ਇਕਤਾਲੀਦਿਨਜਪੈਸਰਬਜਸਤ੍ਰਕਾਗਿਅਤ੍ਰਹੋਇ। ਨਉਸੈਰੋਜਜਪੈਅਠਗਾਂਦਿਨਮੇ
 ਸਰਬਾਬਿਦਿਆਪ੍ਰਪਤਹੋਇਪੰਡਤਹੋਇ। ਓਅੰਅਦਿਅੰਤਿਨਪੇ। ॥ ਇਤਸ੍ਰੀਜਗਤ
 ਗੁਰਨੰਨਕਜਮਾਂਖਿਆਆਜਪਪ੍ਰਭਾਖਾਯਾਮੰਤ੍ਰਫਲਦੇਵਾਸੰਪੂਰਣ। ॥ ਕਾਲੇਅਸ
 ਨਬਿਨਹੋਰਜਭੁਭੁਯਮਾਲਾਂਕੁਜਾਂਕੀ। ਅਥਦੰਉਨਕੀ। ਅਥਦਾਹਯੋਰੇਮਕੀ। ਅਥ
 ਵਾਸੁਟਰਨਕੀ। ਅਥਦਮੋਤੀਆਂਕੀ। ਪੂਰਬਦਿਸਾਮੁਖਰਾਖੇ। ਨਿਸਰਾਕਰਕੈਜਪੈ।
 ਬਿਧੰਭੰਗਨਾਕਰੇ। ਅਫਹਇਸਟਕੀਉਪਾਸਨਾਂਤੇਮਨਕਉਦਿਚਕਤਕਰੇ। ਕਾਰਜਜਿ
 ਧੋਹੋਇ। ਜਲਦਿਖੇਮਿਸਟਗੇਲੀਆਂਪਾਇ। ਨਾਪਅਨਸਾਰਜਪਕਰੇ। ਨਮਸਕਾਰਕਰੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸਰਧਾ ਪੂਰ ਕਲਿ ਖਯਤੋ ॥ ॥ ਇਕ ਸਮੇਭਾਈ ਨੀ
 ਵਲ ਲਾਨੀ ਗੁਰਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਸਦੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ॥ ਏਸ ਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਅਗੇ
 ਜੋ ਰਖੀ ਸਰਸੁ ਨੀ ਸਰਹੋਏ ਪੈਨਾ ॥ ਸਿਵ ਤੇ ਅਵਿਲੇ ਕੇ ਤਿਨ ਨੇ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਕੀਤੇ ਪੈਨਾ ॥ ਤਿਨ ਜੰਤ੍ਰਾਂ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਬ
 ਲ ਕਰ ਕੈ ਸਭ ਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਂਮਨਾ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਪੈਨਾ ॥ ਅਤੇ ਏਹੁ ਜੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਪੈਨਾ ॥ ਜੇਹੜੇ ਗਿਆ
 ਨ ਵਾਂਗ ਬੁਧ ਵਾਂਗ ਪੈਨਾ ॥ ਸੋ ਤਾਂ ਕਾਲ ਦੇ ਪੈਨਾ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤਿ ॥ ਅੰਸਭ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋਏ
 ਪੈਨਾ ॥ ਪਰ ਜੇਹੜੇ ਅਗਿਆਨੀ ਸਿਖ ਪੈਨਾ ॥ ਸੋ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਂਮਨਾਂ ਵਾਂਗ ਸਤੇ ਜੰਤ੍ਰਾਂ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਪਛੇ ਖੁਆਰ ਹੋਏ ॥
 ਹੋਏ ਪੈਨਾ ॥ ਏਸ ਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੇ ਰਾਵਰਨ ਪੈਨਾ ॥ ਜੋ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਕਮਾਵ ਲਵਾ ਲੇ ਪੈਨਾ ॥ ਸਭ ਪ੍ਰੇਤ ਜਨ ਨੂਤੇਨ ਰਕ
 ਨੂਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਏ ਪੈਨਾ ॥ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਿ ਜੇਤੁ ਰਹਾਇਨਾ ॥ ਅਗਿਆਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਂਮਨਾਂ ਭੀ ਪੂ
 ਰੀਆਂ ਹੋਵਨਾ ॥ ਤੇ ਅਧੇਰਾ ਤਿਨੇ ਭੀ ਨ ਜਾਵਨਾ ॥ ਸੋ ਓਪਾਇ ਕਹੀਐ ॥ ਜੇ ਗੁਰੂ ਦਾ ਦੁਆਰਾ ਛੁਡਿ ਕੇ ਪੈਰ
 ਦੁਆਰੇ ਕਿਸੇ ਕਾਂਮਨਾਂ ਵਾਂਗ ਸਤੇ ਜੰਤ੍ਰਾਂ ਜਾਵਨਾ ॥ ਨਿਜ ਤਰਾਂ ਸਿਖਾਂ ਨੈ ਗੁਰੂ ਕੀਆਂ ਗਿਆਪਾਇ ਕਰ ਪਰੀਛਾਝ
 ਵਾਜਾ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਤਿਨੇ ਸਿਖਾਂ ਪੈਨਾ ॥ ਜੇਹੜੇ ਅਗਿਆਨੀ ਸਿਖ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਸੀਤੇ ਮਲਾਂ ਪਾਸੀ

ਪੁਛਦੇ ਫਿਰਦੇ ਸਿਨਾਉ ਨਨੇ ਪਰੀਛਾ ਦੇਖ ਕੇ ਪੁਛ ਕੇ ਪਰਤੀਤਿ ਆਇ ਨ ਦੀਤੈ। ਤੈ ਜੇ ਹੀ ਕੋਈ
ਉਪਾਇ ਹੋਵੈ ਜੋ ਸਿਖਾਵੀ ਅੰਕਾ ਮਨ ਭੀ ਪੂਰੀ ਆਹੇ ਦੁਨਾ। ਇਨ ਨੇ ਨਿਹਤ ਭੀ ਆਵੈ। ਨਾਲੇ ਇ
ਨਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤਿ ਭੀ ਹੋਵੈ। ਤਾਂ ਅਗੇ ਸਚਾ ਪਾਤਸਾਹ ਬੋਲਿਆ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇ ਆ। **ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦**
ਭਾਈ ਨਿਵਲਾ ਲਤੇ ਵਡੇ ਪਰਸਦਾ ਬਦਾ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਸਰਬਤ ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆ
ਲੋ ਹੋਵੈਗਾ। ਤੇ ਤੁਸਾਰਾ ਉਪਕਾਰ ਭੀ ਹੋਵੈਗਾ। ਤੇ ਜੇ ਹੁਣੇ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿਵ ਆਦਿ ਕਾਵੇ ਹੋਨ ਸਭ ਬੰ
ਦੋ ਤੇ ਹੋਨਾ। ਬਿਨ ਟਾਹ ਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਕੋਈ ਫੁਰਦਾ ਨਾਹੀ। ਇਹੋ ਫੈਲੇ ਕਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰਾਂ ਪਿਛੇ ਭਰਮ
ਦੇ ਭਟਕ ਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹੋਨ। ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਹੀ ਹੋਵਾ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਤੀਤ ਮਾਤ੍ਰ ਬੋਲ੍ਹ ਹੋਵਾ ਭੀ ਹੋ।
ਤਾਂ ਅਗੇ ਅਧੋਗਤਿ ਨੇ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਹੋਨ। **॥ ਸਲੋਕੁ ॥** ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਅਰਤੰਤ੍ਰ ਸਭੁ ਜਉ ਇਨ ਮੇਸਿ
ਧੋਹੇਇ। ਹਜਰਤ ਹੋਇ ਆਪੇ ਬੋਲੈ ਮਾਂਗਤ ਫਿਰਤ ਨ ਕੋਇ। **੧** ਬਚਨ ਹੋਇ ਆਭਾਈ ਨਿਵਲਾ ਲਸਤਿਗੁ
ਰੂ ਕੇ ਜੋ ਬਚਨ ਹੋਨ। ਇਹੁ ਜੀਅ ਦੀ ਅੰਕਾ ਮਨ ਭੀ ਪੂਰੀ ਅੰਕਰ ਦੇ ਹੋਨ। ਤੇ ਮੁਕਤ ਨੁਪ੍ਰਾਤ ਕਰ ਦੇ ਹੋਨ
ਇਕੋ ਜਪ ਜੀਗਰ ਮੰਤ੍ਰ ਹੋ। ਜੋ ਗੁਰੂ ਕਾ ਪਿਆਨ ਕਰ ਕੇ ਪੰਜਵਰੀ ਪੜ੍ਹੈ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਵਰਤਾਏ। ਕਾਮਨਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ। ਜੇਕੋਈ ਵਰਤਾਕਾਰ ਜੁਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪੰਜ ਦਿਨ ਪੰਜ ਪੰਜ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹੈ ਪਰਸਾਦਿ
 ਵਰਤਾਏ। ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ। ਤਿਸਤ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਠਨ ਕਾਰਜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਕੋ ਰੁਸੈ ਵਾਰੀ ਪਾਠ ਕਰ
 ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰਤਾਏ। ਵਾਹਗੁਰੂ ਇਸਦੇ ਸਭ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਕਰੇ। ਸਤਿਕਰਿ ਮੰਨ ਲਾ। ਤਿਹੋਰ ਜੇਹੜੇ ਬਲ
 ਨਗੁਰੁ ਕੋਹੈ ਨਾ। ਸੋਇਕੋ ਇਕੋ ਭੁੰਨ ਭੁੰਨ ਕਾਰਜ ਕਰਨੇ ਸਮਰਥ ਹੋਨਾ। ਪਰ ਉਨਾਨੇ ਕੋਈ ਪਛੁਲ ਸਕ
 ਦਾਨਾ ਹੀ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ ਨੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ। ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੇਤੂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਕੇ ਉਨਾਂ
 ਬਚਨ ਨੇ ਲਿਖਾਂਏ। ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਲਿਖ ਕੇ ਜੀਅ ਦੇ ਕਲਿ ਅੰਦਰ ਸਤੇ ਇਕਤੁ ਕਰੀਏ। ਜੇ ਇਕ ਸਇ
 ਕਸ ਬਚਨ ਇਕ ਇਕ ਦੁਇ ਦੁਇ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਵਨ। ਪਰ ਗਰੀਬ ਨਿਦਾਨ ਅਸਾ ਰੂਮ ਨ ਵਿਰ
 ਆਵਹੀਐ। ਜੇਤੇਰੇ ਵਚਨ ਮੁਕਤਿ ਦਾਇਕ ਹੋਨਾ। ਤਿਹਿਨਾਂ ਵਚਨ ਨੇ ਅਪਨੇ ਤੁਛ ਕਾਰਜ ਤੇ ਘੁਲਾਏਗਾ
 ਜੇ ਮੁਰਖ ਕਹੀਏਗਾ। ਜੇ ਸੋਇ ਦੁਦਾ ਬਜ ਕੋਈ ਪਾਪ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਵਚਨ ਸਤੇ ਲੈ ਆਵੈ। ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਹੁਕਮ
 ਹੋਆ। ਜੇ ਇਹੁ ਵਚਨ ਅਸੀਂ ਹੋਨਾ। ਨਾਲੇ ਇਸਦਾ ਕਾਰਜ ਸਦਾ ਰਹੇ ਹੋਨਾ। ਨਾਲੇ ਮੁਕਤ ਪਦਵੀ ਪ੍ਰਾ
 ਪਤਿ ਕਰਵੇ ਹੋਨਾ। ਜੇ ਜੇ ਰਿਤਾ ਮਲਕਿ ਜੇਨੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ। ਜੇ ਓਸਦੀ ਕਾਮਨਾ ਹੋਵੀ। ਸੋਭੀਏ ਦੀਐ। ਤਿ

ਆਪਭੀਉਸਦੇਪਾਸਰਹਿਦੀਹੈ। ਤੈਜੇਇਹਵਚਨਸਿਖਾਂਦਾਕਾਰਜਭੀਸਵਾਰਦੇਹੈਨਤੇਉਸਨਾ
 ਲਨਿਰਭਾਹੁਭੀਕਰਦੇਹੈਨ। ਤਾਂਭਾਈਨੀਦਲਾਲਨੀਗਿੰਥਨੀਸਤਿਗੁਰੂਨੀਪਾਸਲਿਆਇਕੇਹਨੁ
 ਰਥੀਪੁਛਕੇਵਚਨਲਿਖੇ। ਤਾਂਭਾਈਨੀਦਲਾਲਨੀਬੇਨਤੀਕੀਤੀਨੀਜਥੇਪਾਤਿਜਾਹਇਜਪੇਥੀਦਾ
 ਨਾਉਰਖੀਏ। ਤਾਂਸਾਹਿਬੁਬਚਨਕੀਤਾ। ਸਰਪਾਪੂਰਕਇਜਪੇਥੀਦਾਨਾਉਰਖੇ। ਜੇਸਿਖਾਂਦੀਆਂ
 ਕਾਮਨਾਂਪੂਰੀਆਂਹੋਵਨਗੀਆਂ। ਤੇਮੁਕਤਭੀਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੈਗੀ। ਜੇਇਜਪੇਥੀਜਾਗੀਦਾਪਾਠਕਰੇਗਾ
 ਤੇਸੋਨਗਿੰਥਨੀਦੇਭੋਗਦਾਫਲਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈਗਾ। ਜੇਪੰਜਵਾਰੀਇਜਪੇਥੀਨੀਦਾਪਾਠਕਰਕੇਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿਵਰਤਾਏਗਾ। ਤਾਂਸਭਕਾਮਨਾਂਉਸਦੀਆਂਪੂਰੀਆਂਹੋਵਨਗੀਆਂ। ਜੇਸਾਜੇਸਾਕਾਰਜਅਧਿ
 ਕੋਹੋਵੈਤੇਸਾਤੇਸਾਪਾਠਭੀਅਧਿਕਕਰਲਾਂ। ਤੇਪ੍ਰਸਾਦਿਭੀਅਧਿਕਵਰਤਾਂਵਲਾਂ। ਤੇਇਕੋਇਕੋ
 ਸਬਦਜੇਹੇਜੇਹੇਭਾਉਦਾਹੋਵੈ। ਤੇਤੇਤੇਹੋਰਗਤੇਸੰਕਟਤੇਕਾਰਜਤੇਪਾਠਕਰਲਾਂ। ਜੇਥੇਕੁਕਸਦਹੋਵੈ
 ਤਾਂਸਉਦਾਰੀਪੜ੍ਹੇ। ਜੇਦੁਪੇਰਾਕਸਦਹੋਵੈਤਾਂਹਜਾਰਦਾਰਪੜ੍ਹੇ। ਜੇਦੁਪੇਰਾਰੇਗੁਕਸਦਹੋਵੈਤਾਂਲ
 ਖਦਾਰੀਪੜ੍ਹੇ। ਤੇਸਿਖਾਂਨੁਪ੍ਰਸਾਦਿਖਦਾਏਦੁਪਪਰੰਉਠੇਤੇਕੜਾਹਮੰਨੈਸਕੁਕਾਰਜਸਿਧਹੋਵਨਾ।

ਸਤਿਕਰਮੰਨ ਲਾਨਿਹਰਾ ਕਰਲਾਇ ਕੋਓ ਅੰਕਾਰ ਜਪਿਆ ਹੋਇਆ ਭੀ ਸਤੁ ਨਾ ਕਰ ਜਨੇ ਸਿਧ
ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ॥ ਏਹੁ ਸਤੁ ਮੰਤ੍ਰ ਕੁਜਾਕੀ ਮਾਲਾ ਨਾਲ ਅਥਵਾ ਸੁਵਰਲ ਕੀ ਮਾਲਾ ਨਾਲ॥ ਅਥਵਾ
ਉਰਲਾ ਮਾਲਾ ਨਾਲ॥ ਅਥਵਾ ਮੋਤੀ ਮਾਲਾ ਨਾਲ॥ ਅਥਵਾ ਹਜ਼ੂਰ ਮਾਲਾ ਨਾਲ ਜਪੈ॥ ਪੂਰਬ
ਦਿਸਾ ਮੁਖ ਰਖੈ॥ ਨਿਹਕਲੇਸਾ॥ ਨਿਹਮਾ ਸੋਹਰੇ॥ ਜਪਨ ਓਆਇ ਨ ਮੇਅੰਤ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥ ਮੋਤੀ ਤਮੰਦਰ ਉਸਰਹਿ ਰਤੁ ਨੀਤ ਹੋਰਿ
ਜਨੁ ਉ॥ ਕਸਤੂਰ ਕੰਗੁ ਅਗਰਿ ਚੰਦ ਨਿਲੀਪਿ ਆਵੈ ਰਾਉ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀ ਜਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆ
ਵੈ ਨ ਉ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ ਮੇਆ ਪਲਾਗੁ ਰੂਪੁ ਛਿਦੈ ਪਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਹੀ ਸਾ
ਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਰਤੀ ਤਹਿ ਰੇਲ ਲਜੜਤੀ ਪਲ ਪਲ ਲਜੜਾਉ॥ ਮੋਹਣੀ ਮੁਖਿ ਮਣੀ ਸੋਹੈ ਕਰੈ
ਰੀਗਿ ਪਸਾਉ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀ ਜਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨ ਉ॥ ੨॥ ਸਿਧੁ ਹੋਵਾਂ ਸਿਧਿ ਲਈ ਹਿ
ਧਿ ਆਖਾਂ ਆਉ॥ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਬੈਸਾਂ ਲੋਕੁ ਰਾਖੈ ਭਾਉ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀ ਜਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤੁ ਨ

ਅਵੈਨਾਉ॥੩॥ਸੁਲਤਾਨਹੋਵਾਂਮੇਲਿਲਸਕਰਤਖਤਿਰਖਾਂਪਾਉ॥ਹੁਕਮੁਹਾਸਲੁਕਰੀਬੈ
 ਠਾਨਕਾਸਭਵਾਉ॥ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੇਤੇਗਾਰਿਤਿਨਅਵੈਨਾਉ॥੪॥੧॥
 ਮੰਦਰਾਂਦੀਉਸਾਰੀਤੇ॥ਖੇਤਬੀਜਤੇ॥ਸਉਦਾਗਰੀਤੇ॥ਪਾਠਕਰਦਾਂ॥ਸਿਰੀਗਰਮਹਲ॥
 ਜਾਲਿਮੋਹੁਪਸਿਮਜੁਕਰਿਮਤਿਕਾਗਦਕਰਿਸਾਗ॥ਭਾਉਕਲਮਕਰਿਚਿਤਲਿਖਾਗੀਗੁਰਪੁ
 ਛੁਲਿਖੁਬੀਰਾਰ॥ਲਿਖੁਨਾਮੁਸਾਲਹਲਿਖੁਲਿਖੁਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਰ॥੧॥ਬਾਬਾਏਹੁਲੇਖ
 ਲਿਖਿਜਾਨੁ॥ਜਿਥੇਲੇਖਾਮੰਗੀਮੇਤਿਥੇਹੋਇਸਰਾਨੀਸਾਨੁ॥੧॥**ਰਹਾਉ॥**ਜਿਥੇਮਿਲਹਿਵਡਿਅ
 ਈਅੰਸਦਖੁਸੀਅੰਸਦਰਾਉ॥ਤਿਨਮੁਖਦਿਕੇਨਿਕਲਹਿਨਿਨਮਨਜਰਾਨਾਉ॥ਕਰਮਿਮਿਲੇ
 ਤਾਂਪਾਈਮੇਨਹੀਗਲੀਵਾਉਦੁਆਉ॥੨॥ਇਕਅਵਹਿਇਕਜਾਂਹਿਉਠਿਰਖੀਅਹਿਨਾਵਸਲ
 ਗ॥ਇਕਉਪਾਏਮੰਗਤੇਇਕਨਾਵਡੇਦਰਵਾਰ॥ਅਰੀਗਇਆਜਾਂਦੀਮੇਵਿਲਨਾਵੈਦੇਕਾ
 ਰ॥੩॥ਭੈਤੇਰੈਰੂਮਗਲਾਖਪਿਖਪਿਛਿਜੈਦੇ॥ਨਾਵਜਿਨਾਸੁਲਤਾਨਖੰਨਹੋਵੈਤ੍ਰਿਠੇਖੇ॥
 ਨਾਨਕਉਠੀਰਲਿਆਸਭਕੂੜੇਤੁਟੇਨੇ॥੪॥੬॥ਲੜਕਿਆਂਪੜ੍ਹਾਂਦਲਦੇਜਮੇਪਾਠਕਰਦ
 ਬੁਧਵਰਤੈਲੈਕਰਚੈਤਾਲੀਦਿਨਾਅਦਾਈਸੈਹਮੇਸਾ॥ਬਿਨਾਗਾਪੁਹਿਰਗਤਰਹਿਦੀ॥

੧੬
 ਅੰਤ
 ਠਲੀ
 ਚਾਈ
 ੧੦੦
 ਹਜ਼ਾਰ

॥ ਸਿਰੀਰਗਮ ॥ ੧ ॥ ਵਲੁ ਕਰਹੁ ਵਲੁ ਜਾਹਿ ਭਵਖਰੁ ਲੇਹੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਤੈਸੀ ਵਸਤੁ ਵਿਸਾਹੀ
 ਐਜੈ ਸਿਨਿ ਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ਅਗੈ ਸਾਹੁ ਜੁਗੁ ਲੁਹੈ ਲੈਸੀ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਰੇਰਾ ਮਕਹੁ ਚਿਤੁ ਲੁ
 ਏ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਵਖਰੁ ਲੇਹੁ ਲੁਹੁ ਦੇਖੈ ਪਤੀਆਇ ॥ ੧ ॥ **ਰਹਉ** ॥ ਜਿਨਾਂ ਗਾਇਨ ਸਚੁ ਹੋਇ ਕਿਉ
 ਤਿਨਾਂ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਖੈਰੈ ਵਲੁ ਵਲੈ ਜਿਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੈਰੈ ਹੋਇ ॥ ਠਾਹੀ ਠਾਥੈ ਮਿਰਗਾਨਿ ਉਦੁਖ
 ਘਲੈ ਨਿਤ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਖੈਰੈ ਪੈਤੈ ਨਾਪਵਹਿ ਤਿਨ ਹਰਿਗੁਰਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਖੈਰੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ
 ਹੈ ਖੈਰੈ ਨ ਸੀਝੈ ਸਿਕੋਇ ॥ ਖੈਰੈ ਖੈਰੈ ਕਮਾਵਣਾ ਆਇ ਗਇਆ ਪਤਿ ਖੈਰੈ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਮ
 ਨਿਸਮਾਈ ਮੇਗੁ ਰਕੇ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੀਰਗਤਿ ਅੰਤੁ ਨ ਭਰਮੁ ਤਿਨਾਹ ॥ ਹਰਿ ਜ
 ਪਲਾਹ ॥ ਅਗਲਾ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਮਨਮਾਤ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥ ਵਾਪਰਸ ਮੇਧਾ ਠਕਰੈ ਪੰਨਸੈ ॥ ਸਿਰੀਰਗਮ
 ॥ ੧ ॥ ਪਰ ੩ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਪਰਤੀਭੀ ਨੁਕਰਮ ਕਰੈ ਸਲਿਲ ਆਪਾ ਉਸਾਰੀ ਪਾਣੀ ॥ ਮਨੁ
 ਕਿਰਜਾਂ ਲੁਹਰਿ ਰਿਵੈ ਨੀ ਮਾਇ ਲੈਇ ਉਪਾਵੁ ਸਿਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਗਰਬੁ ਜਿਮੂੜੈ
 ਮਾਇਆ ॥ ਪਿਤਸੁ ਤੇਜਗਲ ਕਾਲਿ ਤੁਮਾਤ ਤੇਰੈ ਹੋਰਿ ਨ ਮੰਤਿ ਸਖਾਇਆ ॥ ੧ ॥ **ਰਹਉ** ॥ ਬਿਖੈ

ਬਿਕਾਰ ਦੁਸਰ ਕਿਰਖਾ ਕਰੇ ਇਨਤ ਨਿਯਤ ਮੇਰੇ ਇਧਿ ਆਈ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸੀਜ ਮੁਹੇ ਹਿਜ ਬਰ
 ਖੇਕ ਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਮਸੁਆ ਸੁਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਬੀਜ ਜਪਤ ਹਰੇ ਬਾਸਰੇ ਸਿਰੁ ਰੈਤੀ ਨਿਖੜ
 ਨਿਤ ਕਾਲੁ ਜਾਰੈ ॥ ਦਸ ਅਠਾਰ ਮੇਅ ਪਰਿ ਪਰੇ ਕੀਨੈ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਇਵੇ ਕੁਤਾਰੈ ॥ ੩ ॥
 ੨੬ ॥ ਧਰਤੀ ਬੀਜ ਲਵੇ ਜਮੇ ਪਾਠ ਕਰ ਲਾਂ ਅੰਨ ਆਇਕ ਬੀਜ ਲਵੇ ਪੰਜ ਸੈ ਸਿਰੀ ਗੁਮ ਹਲਾਤ
 ਤਿਨਾਂ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਜੁਖੈ ਨਿਨਾ ਜਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਚੁ ਪਾਇ ਆਦੁ ਖਨਿ
 ਵਾਰਣਗੁ ॥ ਜਦਾ ਜਦਾ ਸਾਚੇ ਗੁਲਗੁ ਵਹਿ ਜਾਏ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੇ
 ਆਪ ਲੀਵਿ ਤੇਨੁ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਗੁਲਗੁਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ
 ਹਰਿ ਪਾਈ ਮੇਰੇ ਹਿਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਜਮਾਇ ॥ ੧ ॥ **ਗਾਉ** ॥ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਮਨੁ ਲਾਲੁ ਬੀਆ
 ਰਤਾ ਜਹਨ ਜੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਆਕਹ ਲਾਕਿ ਛੁਨ ਜਾਇ ॥ ਨਿਹਵਾਰਤੀ
 ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਰਸਿ ਗੁਲਗੁਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵੇਹੁ ਰਿਗੁ ਪਾਈ ਮੇਰੇ ਸਨੈ ਕਿਰ
 ਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸੀਸਾਇਹੁ ਸੀਜਾਰੁ ਹੇ ਜੁਤਿ ਅੰਗੈ ਲਿਵਿਹਾਇ ॥ ਇਕਿ ਆਪ

ਲੈਕੁ ਲੈਕੁ ਲਾਇ ਅਨੁਮਾਪੇ ਲਾਇ ਓਨੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਮਨਿ ਦੁਸੈ ਮਾਇ ਅਮੋਹ
ਰੁਕਾਇ ॥ ਆਪਿ ਦੁਰਾਈ ਦਿਤੀ ਅਨੁਗਰਮੁ ਮਿਦੇ ਇਬੁਣਾਇ ॥ ਸਭਨਾਂ ਕਾਦਾ ਤਾ ਵੇਕੁ ਹੋ ਕੁਲਿ
ਮਾਂਲੈ ਸਮਝਾਇ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪੁਆਇ ਅਨੁਦੁਜੈ ਛਡਿ ਅਨੁਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ
ਹਰਿ ਪਾਈ ਮੇਜੈ ਤੀਜੈ ਤੀਜਿ ਲਾਇ ॥ ਅਨੁਦਿਨੁ ਨ ਮੇਰਤਿ ਅੰਨ ਨ ਕਨਾ ਮਿਸਮਾਇ ॥ ੪੧ ॥
੨੫ ॥ ਮੰਗਲਾ ਚਾਰਨੇ ਪਾਠ ਕਰੇ ਸਤ ਜੈ ॥

ਸਿਰੀਗੁਮ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ॥ ੧ ॥ ਚਿਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਜਾ ਕਉ ਮੁਖ ਕਲੁ
ਅਤਿ ਬਲੈ ਦੋਈ ਕੋਇ ਨ ਦੇਇ ॥ ਲਾਗੁ ਹੋਵੇ ਦੁਸਮਨਾ ਸਾਕੁ ਭਿਭਨਿ ਪਲੇ ॥ ਸਭੋ ਭਜੈ ਆਸ
ਰਾਬੁ ਕੇ ਸਭ ਅਸਰਾਉ ॥ ਚਿਤਿ ਅਵੇਚਿ ਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਗੈ ਨ ਤਤੀ ਦਉ ॥ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਤ ਏ
ਅੰਕਾ ਤਾਂਦੁ ॥ ਅਇਨ ਜਾਈ ਥਿਰੁ ਜਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਰੁ ਜਾਂਦੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜੇ ਕੋ ਹੋਵੇ ਦੁਬਲਾ
ਨਿਗਭੁਖ ਕੀ ਪੀਗਾ ॥ ਦਮਤ੍ਰਾ ਪਲੈ ਨਾਪ ਵੇਨ ਕੇ ਦੇਵੈ ਪੀਗਾ ॥ ਸੁਆਰਥ ਸੁਆਉ ਨ ਕੇ ਕਰੇ ਨਾਕਿ
ਛੋਹੈ ਵੇਕਾਜਾ ॥ ਚਿਤਿ ਅਵੇਚਿ ਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾਨਿ ਹਰ ਲੁਹੈ ਵੇਗਾ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਚਿਤਿ ਤਾਬਹੁਤੁ

ਬਹੁਤ ਦੇ ਗੀਦ ਅਪੈਰੋਗਾ। ਗਿਸਤਿ ਕੁਟੀ ਬਿਪਲੇਟਿ ਆ ਕ ਦੇ ਹ ਰਖ ਕ ਦੇ ਸੇਗਾ। ਗਉਣੁ ਕਰੇ ਰਹੁ
 ਕੁੰਟ ਕਾ ਘੜੀ ਨ ਬੈਸ ਲੁਸੇਇ। ਆਰਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਜੀਤ ਲੁਹੇਇ॥
 ੩॥ ਕਾਮਿ ਕਰੇ ਧਿਮੋਹਿ ਦੁਸਿ ਕੀਆ ਕਿਰਪਨ ਲੇਭਿ ਪਿਆਗਾ। ਸਾਰੇ ਕਿਲਵਿਖ ਉਨ ਅ
 ਘਕੀਏ ਹੋਆ ਅਸੁ ਰਸੰਘਾਗੇ ਪੈਥੀ ਗੀਤ ਕਵਿਤ ਕਿਛੁ ਕ ਦੇ ਨ ਕਰ ਨਿਧਾਰਿਆ। ਆਰਿਤਿ
 ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਤਨਿ ਮਖਸਿ ਮਰਤਤ ਰਿਅੰ॥ ੪॥ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਬੈਦ ਚਾਰਿ ਮੁ
 ਖਾਗਰ ਬਿਬਰੇ। ਤਪੇਤ ਪੀਸ ਰੋਜੇ ਗੀਆ ਤੀਰਥ ਗਵਨ ਕਰੇ। ਖਟ ਕਰਮਾਂ ਤੇ ਦੁਗਣੇ ਪੂਜਾ
 ਕਰਤ ਨਾਇ। ਰੰਗੁ ਨ ਲਗੀ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਤਾਂ ਸਰਪਰ ਨ ਰਕੇਜਾਇ॥ ੫॥ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਸਿਕਦਾਰੀ
 ਆਰਜੋਰੇ ਗਲ ਬਿਸਥਾਰ। ਬਾਗ ਸੁਹਾਵੇ ਜੋਹ ਦੇ ਚਲੇ ਹੁਕਮੁ ਅਫਾਗ। ਰੰਗਤ ਮਾਸੇ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਨ
 ਇਲਗਿਰਹਿਆ। ਆਰਿਤਿ ਨ ਆਇ ਓਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾਂ ਸਰਪਕੀ ਨੂਨਿ ਗਇਆ॥ ੬॥ ਬਹੁਤੁ ਪ
 ਨਾਢੇ ਅਚਾਰ ਵੀਤ ਜੋਗ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ। ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈਆ ਜਾਨ ਨ ਜੀਗਿ ਪਰੀਤਿ॥
 ਲਸ ਕਰਤ ਰਕਸ ਬੀਦ ਬੀਦ ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਗਲੀ ਕੀਤਾ। ਆਰਿਤਿ ਨ ਆਇ ਓਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾਂ

ਇ
ਜ
ਲ

ਕਿਰਸਤਲਿਦੀਤ॥੧॥ਕਾਇਆਰੋਗੁਨਛੁਡਕਿਛੁਨਕਿਛੁਕਾਤੁਸੋਗਾਮਿਰਤੁਨਆਵੀਦਿ
ਤਿਤਿਜੁਅਹਿਨਿਜਿਭੋਰੋਰੋਗਾਸਭੁਕਿਛੁਕੀਤੋਨੁਆਪਣਾਜੀਇਨਸੰਕਪਰਿਆਰਿਤਿਨ
ਆਇਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਨੁਜਮਕੇਕਰਵਜਿਪਰਿਆ॥੨॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੋਵੈਸਾ
ਪੂਜੀਗਾਜਿਉਜਿਉਓਤੁਪਾਈਮੇਤਿਉਤਿਉਹਰਿਜਿਉਰੰਗਾਵਹੰਜਿਰਿਅੰਕਾਖਸਮੁਆ
ਪਿਅਵਰੁਨਦੂਜਠਾਂਉਸਤਿਗੁਰਤੁਠੈਪਾਇਆਨਕਸਚਨਾਂਉ॥੩॥ਭੀੜਅਪਦਾਨੋਪਾ
ਠਕਰੇਬੁਧਵਰਤੇਲੇਕਰਸਿਰੀਰਚਮਘਲਾ੪॥ਪਹਿਲੈਪਹਿਰੈਰੋਦੈਕੈਵਲਜਾਰਿਅਮਿਤਾ
ਹਰਿਪਾਇਆਉਦਰਮੰਝਰਿਹਰਿਪਿਆਵੈਹਰਿਉਰੋਵਲਜਾਰਿਅਮਿਤਾਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਖਮਹਿਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਖਪੇਆਗਧੇਵਿਰਿਅਗਨੀਹਰਿਜਪਿਜੀਵਿਆਬਾਹਰਿਜਨ
ਮੁਭਇਆਮੁਖਿਲਾਗਾਜਰਜੇਪਤਾਮਾਤਥੀਵਿਆਜਿਸਕੀਵਸਤੁਤਿਸੁਭੇਤਤੁਪ੍ਰਣੀਕ
ਰਿਹਿਰਦੇਗੁਰਮੁਖਿਬੀਚਾਰਿਕਹੁਨਨਕਪ੍ਰਣੀਪਹਿਲੈਪਹਿਰੈਹਰਿਜਪੀਐਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥
੧॥ਦੂਜੈਪਹਿਰੈਰੋਦੈਕੈਵਲਜਾਰਿਅਮਿਤਾਮਨੁਲਾਗਾਦੂਜੈਭਾਇਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਪਾਣੀਐ

ਵਲ ਜਾਰਿ ਆਸਿ ਭਾਲੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਇ। ਲਾਵੈ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਜਦ ਗਲਿ ਜੇਤੀ ਮਨਿ ਜਾਣੈ
 ਪਦਖਵਾਇ। ਜਿਦੇ ਵੇਤਿ ਸੈ ਨ ਜਾਣੈ ਮੁਕੁ ਵਿਤੇ ਨੋ ਲਪਟਾਇ। ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਕਰੇ ਵੀਰ
 ਰੁਹਿਯਿ ਆਵੈ ਮਨਿ ਲਿਵਲਾਇ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਜੈ ਪਹਿਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸੁ ਕਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਖਾ
 ਏ। ੨। ਤੀਜੈ ਪਹਿਰੈ ਰੋਇ ਕੇ ਵਲ ਜਾਰਿ ਆਸਿ ਭਾਲੇ ਮਨੁ ਲਗਾ ਅਲਿਜੀ ਜਾਲਿ। ਧਨੁ ਰਿਤ
 ਵੈ ਧਨੁ ਸੰਬਵੈ ਵਲ ਜਾਰਿ ਆਸਿ ਭਾਲੇ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਾਲਿ। ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਦੇ
 ਨਾਮਾ ਲੇਜਿ ਹੋਵੈ ਮੀਤਿ ਸਖਾਈ। ਇਹੁ ਧਨੁ ਜੀ ਪੈ ਮਾਇ ਅਝੂਠੀ ਮੀਤਿ ਛੋਡਿ ਰਲਿ ਅਪ
 ਛੁਤਾਈ। ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰਮੇਲੇ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਪ
 ਹਿਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੇ ਨਾਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਨਾਲਿ। ੩। ਚਉਥੈ ਪਹਿਰੈ ਰੋਇ ਕੇ ਵਲ ਜਾਰਿ ਆਸਿ ਭਾਲੇ
 ਚਲਦੇ ਵੇਲਾ ਆਂਦੀ। ਕਰਿ ਜੇ ਵਹੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਲ ਜਾਰਿ ਆਸਿ ਭਾਲੇ ਸਭ ਚਲੀ ਰੇ
 ਦਿਵਿ ਹਾਂਦੀ। ਹਰਿ ਜੇ ਵਹੁ ਪਿਨੁ ਪਿਨੁ ਛਿਲ ਮੂਲਿ ਨ ਕਰਿ ਹੁਜਿ ਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਹੋਵ
 ਹਾ। ਹਰਿ ਜੇਤੀ ਜਦ ਮਾਦੁ ਚਲੀ ਅਜਨਮ ਮਰਦੁ ਖੋਖੇ ਵਹੁ। ਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰਸੁ ਮਾਮੀ ਕੇ

ਦੁਨ ਜਾਣੁ ਨਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਖਾਂਦੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਿਰੈ ਸਠ ਲਿਓ ਰੰਗ
 ਭਗਤਾਂਦੀ ॥ ੧੪ ॥ ॥ ਜਨਮ ਤਥਾ ਮੰਗਲ ਚਾਰਨੈ ਪਾਠ ਕਰੇ ਪੰਜਾਗ ॥ ੧੫ ॥ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਮਰ
 ਲਾਪ ॥ ਪਹਿਲੈ ਪਹਿਰੈ ਰੰਗੇ ਦੋ ਵਲ ਜਾਰਿ ਮਾਮਿ ਤਾ ਪਰਿ ਪਾਇਤਾਂ ਉਦਰੈ ਮਾਂਗਿ ॥ ਦਸੀ
 ਮਾਸੀ ਮਾਂਸੁ ਕੀਆ ਵਲ ਜਾਰਿ ਮਾਮਿ ਤਾ ਕਰਿ ਮੁਹਲਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਮੁਹਲਤਿ ਕਰਿ
 ਦੀਨੀ ਕਰਮ ਕਮਾਂਦੇ ਜੈ ਜਾਲਿ ਖਤੁ ਪੁਰਿ ਪਾਇਆ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤਿਨ ਭੀ
 ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੰਜੋਇਆ ॥ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਮਾਪੇ ਇਸੁ ਜੰਤੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਂਗਿ ॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਿਰੈ ਪਰਿ ਪਾਇਤਾਂ ਉਦਰੈ ਮਾਂਗਿ ॥ ੧੬ ॥ ਦੂਜੈ ਪਹਿਰੈ ਰੰਗੇ ਦੋ ਵਲ ਜਾ
 ਰਿ ਮਾਮਿ ਤਾ ਭਰਿਨੁ ਮਾਂਸੁ ਲਹਿ ਰੰਗੇਇ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾਨ ਪਛਾਲੀ ਵਲ ਜਾਰਿ ਮਾਮਿ ਤਾ ਮ
 ਨੁ ਮਤਾ ਮਹਿ ਮੇਇ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾਨ ਪਛਾਲੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਾਰੈ ਪੰਥ ਕਰਾਗਾ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕ ਬਹੁ
 ਨ ਜੋਇਆ ਸਿਰਿ ਤਾਂਦੇ ਜਮ ਜੀਵਾਰਾ ॥ ਪਰਮ ਗਇਨ ਬਪ ਕਰਿ ਸਿਬ ਵਰੇਤ ਬਕਿ ਮਾਨ
 ਬਾਬ ਕਰੇਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਜੈ ਪਹਿਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਰਿਨੈ ਬਨੁ ਲਹਿ ਰੰਗੇਇ ॥ ੧੭ ॥ ਤੀਜੈ ਪਹਿ

ਰੈਰੈਦਿਕੈ ਵਲ ਜਾਰਿ ਮਾਮਿ ਤਾ ਬਿਖੁ ਜੈ ਰੈ ਮੰਧੁ ਮਾਰਿ ਮਾਂਨੁ ॥ ਪੁਤ ਕਲ ਤੋ ਮੇਹਿ ਲੁਪੁ
 ਦਿ ਮਾ ਵਲ ਜਾਰਿ ਮਾਮਿ ਤਾ ਮੰਤਰਿ ਲਹਰ ਲੇ ਭਾਨੁ ॥ ਮੰਤਰਿ ਲਹਰ ਲੇ ਭਾਨੁ ਪਰੰਨੀ ਜੈ
 ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਮਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਜੰਗਤਿ ਜਿਉ ਸੰਗ ਨ ਕੀਆ ਬਹੁ ਜੇ ਨੀਦੁ ਖੁਪਾਵੈ ॥ ਸਿਰਜ
 ਨ ਹਾਰੁ ਦਿ ਜਾਰਿ ਮਾਮਿ ਮਾਂ ਮਿਉ ਕਿਨਿ ਮਖਨ ਲਗੇ ਧਿ ਮਾਂਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ
 ਪ੍ਰਾਣਿ ਬਿਖੁ ਜੈ ਰੈ ਮੰਧੁ ਮਾਰਿ ਮਾਂਨੁ ॥ ੩ ॥ ਚਉਥੈ ਪਹਿਰੈ ਰੈਰੈ ਦਿ ਕੈ ਵਲ ਜਾਰਿ ਮਾਮਿ ਤਾ ਦਿਨੁ
 ਨੇੜੈ ਮਾਇ ਮਾਐਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਵਲ ਜਾਰਿ ਮਾਮਿ ਤਾ ਤੇਰਾ ਦਰਗਹ ਬੈਲੀ ਹੋ
 ਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਪਰੰਨੀ ਮੰਤਰੈ ਜੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਇਹੁ ਮੇਹੁ ਮਾਇ ਮੰਤਰੈ ਜੰਗਿ
 ਨ ਚਾਲੈ ਝੂਠੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥ ਜਗਲੀ ਰੈਦਿ ਗੁਦਰੀ ਮੰਧਿ ਮਾਰੀ ਜਿਦਿ ਜਤਿ ਗੁਰਚਾ
 ਨੁਦੁ ਹੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣਿ ਚਉਥੈ ਪਹਿਰੈ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਮਾਇ ਮਾਐਇ ॥ ੪ ॥ ਲਿਖਿ ਮ
 ਮਾਇ ਮਾਐ ਦਿਦੁ ਕਾ ਵਲ ਜਾਰਿ ਮਾਂ ਉਠ ਚਲੇ ਕਮਲਾਂ ਸਾਥਿ ॥ ਇਕਰਤੀ ਬਿਲਮਨ ਦੇਵ
 ਨੀ ਵਲ ਜਾਰਿ ਮਾਮਿ ਤਾ ਚਿਨੀਤ ਕੜੇ ਪਾਏ ਹਾਥਿ ॥ ਲਿਖਿ ਮਾਮਾਇ ਮਾਪ ਕੜਿ ਚਲਾਇ ਮਾ

ਮਨਮੁਖਸਦਾਦੁਹੇਲੇ॥ ਨਿਨੀਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਜੇਦਿਆਸੇਦਰਗਹਸਦਾਸੁਹੇਲੇ॥ ਕਰ
 ਮਧਰਤੀਜਗੀਰਨੁਗਾਅੰਤਰਿਜੋਬੋਫੈਸੋਖਾਤਿ॥ ਕਦੁਨਾਨਕਭੁਗਤਸੋਹਹਿਦਰ
 ਵਾਰੇਮਨਮੁਖਸਦਾਭੁਵਾਤਿ॥੫॥੧॥ ॥ਮੰਗਲਾਰਨੋਪਤ੍ਰੇਸੋ॥੬॥ਜਿਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਗਿਪਰੁਸੋਹਾਗੁਬਣਾਇਆ॥ਤਿਤੁਪ੍ਰਸਖੀਏਮੰਗਲੁਗਾ
 ਇਆ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਤਿਤੈਪ੍ਰਸੋਹਹਿਜੋਧਨਕੀਤਿਸਿੰਗਾਰੀਜੀਉ॥੧॥ਸਾਗੁਣਵੰਤੀ
 ਸਾਵਤੁਭਾਗਾਇ॥ਪ੍ਰਭਵੰਤੀਸੀਲਵੰਤੀਸੋਹਗਾਇ॥ਰੂਪਵੰਤਸਾਸੁਪ੍ਰਬਿਚਖਣਿ
 ਜੋਧਨਕੀਤਿਪ੍ਰਾਗੀਜੀਉ॥੨॥ਅਚਾਰਵੰਤਸਾਈਪਰਧਨੇ॥ਸਰੁਸਿੰਗਾਰਬਣੇਤਿਸਰਿ
 ਅਨੇ॥ਸਾਕੁਲਵੰਤੀਸਾਸਭਰਾਈਜੋਪਰਕੇਰੀਗਿਸਵਾਰੀਜੀਉ॥੩॥ਮਹਿਮਾਤਿਸਕੀਕਹ
 ਲੁਨਜਾਇ॥ਜੋਪਿਰਮੇਲਿਲਈਅੰਗਿਲਾਏ॥ਬਿਰਸੋਹਾਗੁਵਰੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਜਨ
 ਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਸਧਾਰੀਜੀਉ॥੪॥੪॥ਮੰਗਲਾਰਨੋਪਤ੍ਰੇਸੋ॥੫॥ਸੁਪਦਰਮਾਝਮਹਲਾ੫ ॥੬॥
 ਜਤਖੋਜਤਦਰਸਨਚਹੇ॥ਕੁੰਤਿਕੁੰਤਿਬਨਬਨਅਵਗਾਏ॥ਨਿਰਗੁਣਸਰਗੁਣਹਰਿਹਰਿਮੇਰਕੇਈ

ਚਲੀਦਿ
 ਰਸੇਲਾਮੇ

ਤੇਜੀਓ ਆਲਿਮ ਲਾਵੈ ਜੀਓ ॥ ੧ ॥ ਖਟਸਾਸਤ ਬਿਚਰਤ ਮੁਖਗਿਆਨਾ ॥ ਪੂਜਾਤਿਲ ਕੁਤੀਰ ਖਇ
 ਸਨਾਨਾ ॥ ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਆਸਨ ਚਉਰਾਜੀ ॥ ਹਿਨ ਮਹਿ ਸਹਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੀਓ ॥ ੨ ॥ ਅਨਿਕ
 ਬਰਖ ਕੀਏ ਜਪਤਾਪਾ ॥ ਗਵਨ ਕੀ ਆਧਰਤੀ ਭਰਮਾਤਾ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਿਰਵੈ ਸਹਿਤਿ ਨ ਆ
 ਵੈ ਜੋਗੀ ਬਹੁ ਰੂਬਹੁ ਰੂਓ ਠਪਾਵੈ ਜੀਓ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪ ਮੋਹਿ ਜਾਪੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤ
 ਨੁ ਜੀਤ ਲੁਪੀ ਰਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਸਿਆ ॥ ਘਟਭੀਤ ਰਿਹ ਰਿਮੰਗ ਲੁਨਾਨ ਕੁਗ
 ਵੈ ਜੀਓ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਪਾਠ ਕਰੇ ਮੇਲਨ ਬਾਰਾਹ ਜਾਗੰ ॥ ॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਹਿ ਆਕਰ ਲਾਂਦਿ
 ਤਾਲੈ ਲਾਂਗਰੀ ਬਾਂਅਨਾ ਬਾਂਤੇ ਗਮਾਂਦਾਂ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੂੰ ਪੈ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ
 ਬਾਲਿ ਜਾਂਈ ਜੀਓ ॥ ੧ ॥ ਭਾਂਦੈ ਉਝੜੁ ਭਾਂਦੈ ਰਾਹਾ ॥ ਭਾਂਦੈ ਹਰਿਗੁਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਾਹਾ ॥ ਭਾਂਦੈ
 ਭਗਮਿ ਭਵੈ ਬਹੁ ਨੀਂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸੈ ਰਜਾਂਈ ਜੀਓ ॥ ੨ ॥ ਨਾਂਕੋ ਮੂਰਖ ਨਾਂਕੋ ਸਿਆਂਦਾਂ ॥ ਵਰਤੈ ਸ
 ਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਭਾਂਦਾਂ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਬੇਅੰਤੁ ਅਥਾਹਾ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਜੀਓ ॥ ੩ ॥
 ॥ ਪਾਕੁ ਸੰਤ ਨ ਕੀਵੇਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮਾਇ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੈ ॥ ਵਰਜਨ ਪੇਖਤੁ ਮਨੁ ਆ

ਮੇਤਰ
 ਦਿਨ
 ਗਈ
 ਤਗਿ
 ਨੁਪੁਸ
 ਖੰਡ
 ਨਲਾ

ਪਾਵੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲ ਲੇਖੁ ਭਾਈ ਜੀਉ॥ ੩॥ ੧॥ ਮੇਲ ਨੇ ਪਾਠ ਕਰ ਲੇਖੇ ਲਾਂਸੀ॥ ੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲ
 ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੀਆ ਸੁਖ ਦਾਈ ਦੁਖ ਬਿਡਾਰਨੁ ਹਰੀਆ ਅਵਰਜਾ
 ਦਿਖਖੁ ਸਗਲੇ ਗੀਠੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸੁਭ ਤੇ ਮੀਠਾ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਜੋ ਜੋ ਪੀਵੈ ਜੋ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ ਅਮ
 ਰੇ ਦੇ ਜੋ ਨਾਮ ਰਸ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਮਨਿ ਦੂਠ
 ਜੀਉ॥ ੨॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮੁਖਾਂ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਾਦ ਪਾਇਆ ਸੋ
 ਨਹਿ ਰੂਲਾਨਾ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭੁਗੀਠਾ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਹੁ
 ਰਿ ਇਕ ਜੁਹਾਥਿ ਮਾਇਆ ਵਰਜਾ ਦੇ ਬਹੁ ਤੇਰੇ॥ ਤਿਜੁ ਲਗਿ ਮੁਕਤਿ ਭੁਏ ਪਾਏਰੇ॥ ਨਾਮੁ ਨਿ
 ਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ॥ ਮੇਕ ਹੁਨ ਨ ਕਾਵਿਰ ਲੀਝੀਠਾ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੧੫॥ ਰੋਗੁ ਕਟੀਐ ਮੇਖ
 ਤੇ ਇਕੀਧ ਜਾਗੇ॥ ੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲ ੫ ॥ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਹਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰੇ॥ ਜਨ
 ਮੁਖ ਦਾਰ ਬੁਗਹਿਰੀ ਭੂਰੇ॥ ਲਖ ਕੇਟ ਖੁਸੀਅੰ ਰੇ ਗਿਗਾਵੈ ਜੋ ਗੁਰਲਾਗਾ ਪਾਈ ਜੀਉ॥
 ੧॥ ਵਰਜਨ ਪੇਖਤ ਭੁਏ ਪੁਨੀਤਾ॥ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤਾ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਜੁਆਮੀ

ਮੰਗ
ਸੋਹਿ
ਸਿਖ
ਖੰਡ
ਦੇ
ਪੁਰਿ

ਅਪਨਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਚੁਧਿਅੰਝੀਜੀਉ॥੨॥ਜਾਂਕਉਖੋਜਹਿਸਰਬਉਪਾਏ॥ਵਰੁਭਾ
ਗੀਦਰਸਨਕੋਦਿਰਲਾਪਾਏ॥ਉਚਅਪਰਾਮਗੋਚਰਬਾਂਸੰਭਿਉਮਹਲੁਗੁਰੁਦੇਖਾਂਈ
ਜੀਉ॥੩॥ਗਹਿਰਗੀਭੀਰਮੀਮ੍ਰਤੁਨਾਂਮੁਤੇਰਾ॥ਮੁਕਤਿਭਉਇਆਜਿਸੁਰਿਦੇਵਸੇਰਾ॥ਗੁਰ
ਬੰਧਨਤਿਨਕੇਸਗਲੇਕਾਦੇਜਨਨੰਨਕਸਹਜਿਸਮਾਝੀਜੀਉ॥੪॥੧੬॥ਪਦਾਰਥ
ਪ੍ਰਾਪਤਿਪੜ੍ਹੇਇਕਲਖਾਂ॥ ॥ਮਾਝੁਮਹਲਾਪ ॥ਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਹਰਿਧਿਅਵਉ
॥ਪ੍ਰਭੁਦਇਆਤੇਮੰਗਲਗਾਵਉ॥ਉਠਤਬੈਠਤਸੇਵਤਨਗਤਹਰਿਧਿਅਈਅੇਸ
ਗਲਅਵਰਦਾਜੀਉ॥ਨ੍ਹਾਮੁਅਉਖਧੁਮੋਕਉਸਾਧੁਦੀਆ॥ਕਿਲਵਿਖਕਟੇਨਿਰਮਾ
ਲਬੀਆ॥ਅਨਦੁਇਆਨਿਕਜਿਜੁਪੀਰਾਸਗਲਬਿਨਸੇਦਰਦਾਜੀਉ॥੫॥
ਜਿਸਕਾਅੰਗਕਰੇਮੇਰਾਪਿਆਰਾ॥ਜੇਮੁਕਤਸਾਹਾਰਜੀਸਰਾ॥ਜਤਿਕਰੇਜਿਨਗੁਰੁਪਛਾਤਾ
ਸੇਕਾਰੇਕਉਰੁਰਦਾਜੀਉ॥੬॥ਜਬਤੇਸਾਧੁਸੰਗਤਿਪਾਏ॥ਗੁਰਭੇਦਤਹਉਗਈਬੁਝਾਏ
ਸਾਜਿਸਾਸਿਹਰਿਗਾਏ॥ਨਨਕਸਤਿਗਰਦੁਕਿਲੀਆਸੇਗਾਅਰਦਾਜੀਉ॥੭॥੧੭
ਪੰਜਹਜਾਰਇਕੀਦਿਨਾਦਿਚਛਨਿਛੁਵਰਤੇਲੈਕੁਇਕਸਿਖਕੋਹਮੇਸਮਿਠੈ॥ਤਾਂਦਲਾਵਦਾਦਸਾਰੀਰ

ਰੋਗ ਕਟੇ ਪੜੇ ॥ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜੇ ਵਕਸੀ ਗਿਰਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
 ਲੇ ਜੇ ਵਕਸੁ ਪਦਤਾ ॥ ਪੰਛੀ ਪਖਾ ਪੀਸੁ ਉਸੇ ਵਕ ਕੇ ਠਕੁਰ ਹੀ ਕਾ ਮਾਹਰੁ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਕਾਟਿ
 ਸਿਲਕ ਪ੍ਰਤਿ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਮਨਿ ਭੁਇਆ ॥ ਸੋਈ ਕਮਾਵੈ
 ਜੇ ਸਾਹਿਬੁ ਭਵੈ ਸੇਵਕੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਮਾਹਰੁ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਤੂੰ ਦਾਨੁ ਠਕੁਰ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਨ
 ਹਿ ॥ ਠਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਲਹਿ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਠਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਠਕੁਰ ਹੀ
 ਸੀ ਗਿਜਾਹਰੁ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਅਪਨੈ ਠਕੁਰ ਜੇ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ ਬਹੁ ਰਿਨ ਲੇਖਾ ਪੁਛਿ ਬਲਾਇ
 ਮਾਮਤਿ ਜੁ ਸੇਵਕ ਕੇ ਨਾਮੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ਜੋਗਹਿ ਰਹੀ ਭੀਰਾਗਉ ਹਰੁ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ਵਾਲੇ
 ਵੀ ਮਦੇ ਪੜੇ ਰਲੀ ਰਿਨੇ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਭੁ ਕਿਛੁ ਪਰਿਮਾਹਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ॥ ਬਾਹ
 ਰਿਏ ਲੇ ਜੇ ਭਗਿਮ ਭੁਲਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਮੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੁਹੇਲਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਝੰਮਿ
 ਝੰਮਿ ੪੦ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਪੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਮਨ ਦਬੈ ਨ ਦਕਰੇ ਦਿਨੁ
 ਠਾਂਤੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਲਾਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜਨ ਮਨ ਮਕਾਵਿ ਛੁਡਿ ਮਾਮਲਿ ਮਾਮਲਾ ਪਕਿਪ

ਤੇ ਸੁਕਹਰਿਆ ਸੁਮਤਿ ਪਾਏ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਏ ਮੇਲ ਨੀਉ ॥ ੩ ॥ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜਿ
 ਉਜਲਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ਸਿਉ ਜੋ ਤੀਸੀ ਗਿਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੁਮਕਟੇ ਕਿਵਾਣਾ ਬ
 ਹੁਤ੍ਹੇ ਨੇਤੀਏ ਮੇਲ ਉਲਾਜੀਉ ॥ ੧੯ ॥ ਪਰਿਵਿਭਿ ਵਸਤ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਦਸਹਰਾ ਪੁਣੇ
੪੦ ਵੀਰਵਾਰ
 ਮਾਣੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸੁਣਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਰਸਨਾ
 ਭੁਣਿਆ ॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਂਈ ਤਿਸੁ ਫਿਟਹੁ ਜੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੁਧੁ ਅਰਧੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਤਿਸੁ ਚਰਣ
 ਪਖਾਣੀ ਜੋ ਤੇਰੇ ਮਾਗਿ ਚਾਲੇ ॥ ਨੈਨਿ ਨਿਹਾਲੀ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖੁ ਵਇਆ ਲੈ ॥ ਮਨੁ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ
 ਅਪਨੇ ਸਾਜਨ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮਿਲਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਧੇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨਿ ਤੁਮ
 ਜਾਣੇ ॥ ਸਭ ਕੈ ਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤ ਨਿਰਬਾਣੇ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਉਨਿ ਭਉ ਨ ਲੁਤਰਿਅ
 ਸਗਲ ਦੂਤ ਉਨ ਸਾਧੇ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰਿਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਮਾਣੁ ਤਨੁ
 ਤਨਿ ਮੇਰੇ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦਨੁ ਵੀਜੈ ਨਨਕ ਕਉ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗਾਧੇ ਜੀਉ ॥
੪ ॥ ੨੦ ॥ ਵੂਤ ਨਿਵਾਰੇ ਪਾਠ ਕਰੇਤੇ ॥ ਮੰਗਲ ਵਾਰੇ ॥ ਮਾਣੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ

ਦਿਨ ੨੯ ਵੀਰਵਾਰ

ਹਰਿਹਰਿਤੇਰੀ। ਜੁਲਿਜੁਲਿਹੋਵੈਪਰਮਗਤਿਮੇਰੀ। ਜਲਨਿਬੁਝੀਸੀਤਲਹੋਇਮ
 ਨੁਆਂਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸਨਪਾਇਨੀਉ। ੧। ਜੁਖਰੁਇਆਦੁਖਦੂਰਿਪਰਾਨਾਂ।
 ਜੰਤਰਜਨਹਰਿਨਾਮੁਦੁਖਾਨਾ। ਜਲਿਥਲਿਨੀਰਭਰੇਸਰਜੁਭਰਬਿਰਥਾਕੋਇਨ
 ਕਾਇਨੀਉ। ੨। ਦਇਆਧਾਰੀਤਿਨਜਿਰਜਨਹਾਰੇ। ਨੀਅਨੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ।
 ਮਿਯਰਵਾਂਨੁਕਿਰਪਾਲੁਦਇਆਲਾਸਗਲੇਤ੍ਰਿਪ੍ਰਤਿਅਪਾਇਨੀਉ। ਦੁਲਭਿਲਭਿ
 ਭਵਦਕੀਤੋਨੁਹਰਿਆ। ਕਰਣਹਰਿਖਿਨਭੀਤਰਿਕਰਿਆ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਨਕਤਿਸ
 ਹਿਅਰਾਧੇਮਨਕੀਆਸਪੁਨਾਇਨੀਉ। ੪। ੨੩। ਦੁਖਮਿਦੈਪਠਕਰੇਤੇ। **ਸੋਮਵਾਰਤੇਰਾਲੀ**
 ਮਾਝਮਹਲਾ੫। ਤੂੰਮੇਰਾਪਿਤਾਤੂੰਮੇਰਾਮਾਤਾ। ਤੂੰਮੇਰਾਬੰਧਪਤ੍ਰਮੇਰਾਭ੍ਰਾਤਾ। ਤੂੰਮੇਰਾਰਾ
 ਖਾਸਭਨੀਥਾਂਈਤਾਂਭਉਕੇਹਾਕੜਾਨੀਉ। ੧। ਤੁਮਗੀਕ੍ਰਿਪਤੇਤੁਪਾਛਦਾਂ। ਤੂੰਮੇਰੀਓਟਤੂੰ
 ਮੇਰਾਮਾਂਦਾਂ। ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰਨਕੇਈਸਭੁਤੇਰਾਖੇਲੁਅਖਾੜਾਨੀਉ। ੨। ਨੀਅਨੰਤ
 ਸਭਿਤੁਪਉਪਾਏ। ਜਿਤੁਜਿਤੁਭਾਲਤਿਤੁਤਿਤੁਲਾਏ। ਸਭੁਕਿਛੁਕੀਰਾਤੇਗਹੈਨਾਹੀਕਿਛੁ

ਦਿਨਾਂਦਿਨ
 ਸੋਲਾ ਸ

ਅਸਾਨੀਨੀਉ॥੩॥ ਨਮੁਪਿਆਇ ਮਹਾਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ
 ਸੀਤਲਾਇਆ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਵ ਨੀਵਾਧਾਈ ਨਨਕ ਨਿਤਾ ਬਿਖੜਾਨੀਉ॥੪॥੨੪॥ ਭ
 ਉਨਿ ਸਕਉ ਆਂਦਵਾਹੋਏ ਪਾਠ ਕਰੇ॥ ਭਉਨ ਆਵੈ॥ **ਭਗਵੰਤ ਮੇਰਾ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫॥**
ਯਾਗੁ ਵਿਨ ਬਧਵਾ
 ਨੀਅਪੁਨਪ੍ਰਭ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰਾ॥ ਭਗਤਿ ਨੀਵਹਿ ਗੁਣਗਾਇ ਅਪਾਰਾ॥ ਗੁਣਨਿਧਾ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਨਾਮਾ ਹਰਿਪਿਆਇ ਪਿਆਇ ਸੁਖਪਾਇਆ ਨੀਉ॥੧॥ ਮਨਸਾ ਧਾਰਿਨੇ
 ਪਰਤੇ ਆਵੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਮੁ ਮਰਣੁ ਮਿਟਾਵੈ॥ ਅਸਮੇਰ ਬਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਭੇਟਤ ਗੁਰਦ
 ਰਸਾਇਆ ਨੀਉ॥੨॥ ਅਗਮ ਅਗੋਰ ਰਕਿ ਛੂਮਿ ਭਿਨਹੀ ਨਾਨੀ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਪਿਆ
 ਵਹਿਗਿਆਨੀ॥ ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ ਨੂਕ ਭੇਲਾ ਵਗੁਰ ਮਨਹੀ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਨੀਉ॥੩॥
 ਅਨਦਮੰਗਲ ਕਲਿ ਅੰਦਨਿਧਾਨਾ॥ ਸੁਖਸਹਜ ਹਰਿਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
 ਅਮੀਅਪਨਾਂਨੰ ਉਨਨਕ ਪਰਿਮਹਿ ਮਾਇਆ ਨੀਉ॥੪॥੨੫॥ ਪਾਠ ਕਰੇਤੇ ਮਨਕੀ
 ਅਸ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ॥ **ਭਾਲੀ ਵਿਨੇ ਮੇ**॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫॥
ਦਸਗੁਰ ਸਕਵਾਰਾ॥ ਭੁਕਮੀ ਫਰਸਲ ਲਾਗੇ ਮੇਰਾ॥

ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਨ ਮੁਕ ਪੇਰਾਂ ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਰੁਪਾਇਆ ਠਾਂਢਿ ਪਾਈ ਪੁਰੁ ਅਪੇਨੀਉ
 ॥ ੧ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਬੁਝੈ ਤੇ ਬੁਝਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰੁ ਸਗਲ ਰਜਾਇਆ ॥ ਫਾਤਿਕ ਰਹੁ
 ਮੇਰੇ ਵਾਤਾ ਰਾਜੀ ॥ ਅਜੰਤ ਸਭਿ ਪ੍ਰਾਪੇਨੀਉ ॥ ਸਰਾਸਾਹਿ ਬੁਸਰੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ
 ਧਿਆਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਾਟੇ ਮੋਹ ਬਿਨ ਸੇਸੇ ਗੁਸੰਤਾ ਪੇਨੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨ ਕੁਸਾ
 ਲ ਚੋ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨ ਮੁਕਾਟੇ ਸਭਿ ਫਹੋ ॥ ਪੂਰਨ ਅਸਕਰੀ ਬਿਨੁ ਭੀਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾ
 ਪੇਨੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਮੀਧ ਪਵੈ ਪਾਠ ਕਰੇਤੋ ॥ ਪੰਨ ਸੈ ਹਮੇਸ ॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਉ ਸਾਜਨ
 ਸੰਤ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮਿਲਿ ਗਾਵਹੁ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਣਤ ਸਭੇ ਹੀ ਮੁਕਤੋ ਸੋਧਿ
 ਅਵੈ ॥ ਮੇਨਿ ਨਿਹਮ ਕੀਏਨੀਉ ॥ ੧ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲ ਬਿਖਾਵਹਿ ॥ ਮਨ ਬਿੰਦੇ ਜੇਈ
 ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਸ ਰੁਸੁ ਅੰਮੀ ॥ ਰਿਜ ਕੁਸੁ ਸਕਉ ਵੀਏਨੀਉ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ
 ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ॥ ਸਭੁ ਭਉ ਬਿਨ ਸੇਹ ਰਿਹਾਇਆਈਐ ॥ ਨਿਨਿ ਸੇਵਿ ਆਸੇ ਪਾਰਗਿ
 ਰਾਂਮੀ ਕਾਰਜ ਜਗਲੇ ਬੀਏਨੀਉ ॥ ੨ ॥ ਆਇ ਪਇਆ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਲਈ ਮ

ਲਾਈ। ਕਰਿਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁਗਤੀ ਲਵਹੁ ਸਰਨ ਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਏਨੀਉ॥੪॥੨੮॥ ਨੀਉ ਕਤੇ
 ਪਵੈ॥ ^{ਮੰਤਰ} ~~ਦਿਨੁ ਚਾਲੀ~~॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਰੁ ਪਇਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਪਾਇਆ॥ ਨੀਅੰਜੈ
 ਤਸਭਿ ਸੁਖੀ ਦੁਸਾਰਿ॥ ਗਇਆ ਕਲੇਜੁ ਭੁਇਆ ਸੁਖ ਜਾਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਈ ਜੀ
 ਉ॥੧॥ ਨਿਸਕੇਸੇ ਤਿਨਹੀ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰੇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਰਖਵਾਰੇ॥ ਸੁਦੀ ਬੇਨਤੀ ਠਾ
 ਕੁਰਮੇਰੇ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਪਾਲੀ ਜੀਉ॥੨॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਕਉ ਦੇਵੁ ਲਹਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ
 ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਾ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸਭ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਸਾ ਪੂਰਬ ਲਪਕਾਈ ਜੀਉ
 ॥੩॥ ਮਨ ਕੀਇ ਛੁਪ ਜਾਂਵ ਲਹਾਰਾ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਕੀਅ
 ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਰਤੇ ਰੀਰਿ ਸਾਲੀ ਜੀਉ॥੪॥੩੨॥ ਮੀਰੁ ਇਛੁ ਪੁਜੈ ਲਖ ਪਾਠ ਕਰੇ॥
^{ਦੀਰਵਾਰ ਤੇਲੋਂ ਕਰ ਪੀਏ ਦਿਨਾ ਦਿਰਾ॥}

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਅੰ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤਾਂਕਿ ਮਾਕਾ
 ਭਾ॥ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤ ਤਾਂਕਨੁ ਖਰਾ ਸੁਖਾਲਾ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮੰਨ ਸੁਖ ਦਾਤੁ ਤ੍ਰਿਕਰ ਹਿਸੇਈ ਸੁਖ ਪਾਵਣਿ

ਅੰ॥ १॥ ਹਉਵਰੀਜੀਉਵਰੀਗਰਮੁਖਿਮਨਿਤਨਿਭਾਵਦਿਅੰ॥ ਤੂੰਮੇਰਾਪਰਬਤਤੂੰਮੇਰਾਓ
 ਲਤਮਸੀਰਿਲਦੈਨਲਾਵਦਿਅੰ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾਕੀਤਾਜਿਜੁਲਗੇਮੀਠਾ॥ ਘਰਿਘ
 ਦਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਿਨਿਜਨਿਡੀਠਾ॥ ਬਾਨਿਥਨੰਤਰਿਤੂੰਪੈਤੂੰਇਕੋਇਕੁਵਰਤਾਵਦਿਅੰ॥ ੩॥ ਸ
 ਗਲਮਨੇਰਬਤੁੰਦੇਵਲਹਾਰਾ॥ ਭਗਤੀਭੂਇਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ ਦਇਆਧਾਰਿਗਖੇਤੁਪੁਜੇਈਪੂਰੇ
 ਕਰਮਸਮਾਂਵਦਿਅੰ॥ ੪॥ ਅੰਧਕੁਪਤੇਕੰਦੈਰਾੜੇ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਦਾਸਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ ਗੁ
 ਲਗਾਵਹਿਪੂਰਨਅਬਿਨਾਸੀਕਹਿਜੁਦਿਤੋਟਿਨਆਵਦਿਅੰ॥ ੫॥ ਮੇਥੈਥੈਬੈਤੂੰਰਖਵਾ
 ਲਾ॥ ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਤੁਮਹੀਪਾਲਾ॥ ਮਾਇਆਮਗਨਿਨਪੈਰੈਤਿਨਕਉਰੀਗਿਰਤੇਗੁਲਗਾ
 ਵਦਿਅੰ॥ ੬॥ ਕਿਅਗੁਲਤੇਰੇਆਖਿਸਮਾਲੀ॥ ਮਨਿਤਨਿਅੰਤਰਿਤੁਪੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀ॥
 ਤੂੰਮੇਰਾਮੀਤਸਾਜਨਮੇਰਾਸੁਅੰਮੀਤੁਪੁਬਿਨੁਅਵਰਨਜਾਂਨਦਿਅੰ॥ ਜਿਸਕਉਤੂੰਪ੍ਰਭੁਰਾਇ
 ਆਸਹਾਈ॥ ਤਿਸੁਤਤੀਵਾਉਨਲਗੇਕਾਈ॥ ਤੂੰਜਾਹਿਭੁਸਰਦਿਸੁਖਦਾਤਾਸਤਸੀਗਤਿਜ
 ਪ੍ਰਿਧੁਗਟਾਵਦਿਅੰ॥ ੭॥ ਤੂੰਉਰਮਥਾਹੁਅਪਾਰੁਅਮੋਲਾ॥ ਤੂੰਜਰਾਸਾਹਿਭੁਦਾਸਤੇਰਾਗੇ

ਵੀਹਵਿਨਾਵਿਹ
ਦਸਹਜਰਜਪੇਬੁਧ
ਦੁਹਤੇ

੨੬

ਲਾਤੂਮੀਰਾਂਸਾਰੀਠਕੁਰਾਈਨਨਕਲਿਬਲਿਨਾਂਵਦਿਅਾਂ॥੮॥੩॥
ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ॥ਨਿਤਨਿਤਦਯੁਸਮਾਲੀਐ॥ਮੂਲਿਨਮਨਹੁਦਿਸਰੀ
ਐ॥੧॥**ਰਹਾਉ**॥ਸਿਤਾਂਸੰਗਤਿਪਾਈਐ॥ਨਿਤਨਮਕੈਪੀਥਿਨਜਾਈਐ॥ਤੇਜਹਰਿਕਾਨਾਮੁਲੇਤੇ
ਰੇਕੁਲਹਿਨਲਗੇਗਾਇਨੀਉ॥੧॥ਜੇਸਿਮਰਦੇਸਾਈਐ॥ਨਗਕਿਨਜੇਈਪਾਈਐ॥ਤ
ਤੀਵਾਉਨਲਗਾਈ॥ਨਿਨਿਮਨਦੁਠਮਾਇਨੀਉ॥੨॥ਸੇਈਜੁੰਦਗਸੋਹਲੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਿ
ਨਬੋਹਲੇ॥ਹਰਿਧਨੁਜਿਨੀਸੀਨਿਅਸੇਈਗੀਭੀਰਮਪਰਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਅਮਿਓਰਜਾਇਲੁ
ਪੀਵੀਐ॥ਮਹਿਬੂਠੇਜਿਨਕੇਜੀਵੀਐ॥ਕਾਰਜੁਸਭਿਸਦਾਰਲੈਨਿਤਪੂਜਹੁਗੁਰਕੇਪਾਵ
ਜੀਉ॥੪॥ਜੇਹਰਿਕੀਤਾਅਪਣਾਂ॥ਤਿਨਹਿਗੁਸਾਂਈਜਾਪਣਾਂ॥ਸੇਜੁਰਾਪਰਧਾਂਨੁਸੋਮਸਤਕਿ
ਜਿਸਦੇਭਗੁਜੀਉ॥੫॥ਮਨਮੰਧੈਪ੍ਰਭਅਵਗਾਹੀਅਾਂ॥ਇਹਿਰਸੋਭੇਗਲਪਾਤਿਸਾਹੀਅਾਂ॥ਮੰਦ
ਮੂਲਿਨਉਪਜਿਓਤਰੇਸਚੀਕਾਰੇਲਾਗਿਜੀਉ॥੬॥ਕਰਤਾਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਜਨਮੇਕਾਠਲੁ
ਪਾਇਆ॥ਮਨਿਭੁਵੰਦਾਕੰਤਹਰਿਤੇਰਾਬਿਰੁਏਅਸੋਹਗੁਜੀਉ॥੭॥ਅਟਲੁਪਵਾਰਜਾਤਿ

ਆਉਂਤੈ ਜਨਕੀ ਸਰਲਾਇਆ ਲਾਇ ਅੰਗਲਿ ਨਾਨ ਕਰਾਰਿ ਅਨੁਜਿਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰਜੀਓ॥
 ੮॥੪॥ ਦੁਖਮਿਟੈ ਪਾਠ ਕਰੈ॥ **ਸੋਲਾਂ ਸੋ** **ਚਹੁ ਦਿਨਾਂ ਸੋ॥ ਬੁਧਵਾਰ ਤੇ**
 ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਦਿਨੁ ਰੈਲਿ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਲਾਹ
 ਰਿਸਿ ਮਗੀ ਦਿਨੁ ਸੁਰੁ ਰੈਲਿ॥ ਆਪੁ ਤਿਅਗਿ ਸਰਲੀ ਪਵਾਂ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਮਿਠ ਰੂਏ ਲਾਜਨਮ
 ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿ ਆਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਸੇਵਾ ਜੋ ਜੀ ਅਹਰਿ ਤੇ ਦਿਛੁੜੇ ਸੇ ਸੁਖਿ ਨਵ ਸਨਿ
 ਰੂਏ ਲਾਹਰਿ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਚੈਨੁ ਨ ਪਾਈ ਅੰਧੇ ਜੀ ਰੂਠੇ ਸਭਿ ਰੀਏ॥ ਆਪਿ ਕਮਾਏ ਦਿਛੁੜੇ ਦਿ
 ਸੁਨ ਕਾਹੁ ਦੇਲਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹੋਰੁ ਨਾਂਹੀ ਕਰਣੁ ਕਰੇ ਲਾਹਰਿ ਤੁਧੁ ਦਿਲੁ ਖਾ
 ਕੁਰੁ ਲਣਾ ਕਹੀ ਅੰਧੇ ਰੈਲਾ॥ ਨਾਂ ਨ ਕਕੀ ਬੇਨਤੀ ਆਹਰਿ ਸੁਰਜਨ ਦੇਖਾਂ ਨੈਲਾ॥ ੧॥ ਜੀ
 ਅਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸੇਸੁ ਲੇਹਰਿ ਸੰਸਾਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ॥ ਮਰਦਿ ਜੀਵਦਿ ਆਰਾਧਣਾ ਸੁਰੁ ਨਾਂਕਾ
 ਆਧਾਰੁ ਸਸੁ ਰੈਪੇਈ ਅੰਤਿ ਸੁਕੀਤੁ ਕੀਵਡਾ ਜਿ ਜੁਪਰਵਾਰੁ॥ ਓਰੁ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ

ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਗਵਾਗੁ ਸੇਵਾ ਸਾਤਿ ਸੁਭਾਵ ਸੀ ਸੰਤਾਂ ਕੀ ਹੋਇ ਛਾਗੁ ॥ ਵੀਨਾਂ ਨਾ ਥਵਇ
 ਆਲਵੇਵ ਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰਣਾਗੁ ॥ ਆਵਿਨੁ ਗਾਵੀ ਰਖਵਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਗੁ ॥ ਕੀਮ
 ਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਂਦਈ ਕੋਨਾ ਹੀ ਤੇਲਣਾਗੁ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤੁ ਰਿਵਾਸਿ ਰਹੇ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰਾ ॥
 ਵਿਨੁ ਰੋਇ ਨਿਪੁਰੁ ਕਉ ਸੇਵਾ ਦੇਤਿ ਨ ਕੋ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤੁ ਅਰਾਧਨਿ ਸਦ ਸਦਾ
 ਸਭੁ ਨਾਂ ਕਾ ਬਖਸਿਦੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਨਿ ਆਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਵਿਤੀਨੁ ਜੀਵਾਗੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬ
 ਦੀਆਰਾ ਪੀਅੋ ਜਪੀਅੋ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਅੋ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬੇਅੰਤੁ ॥
 ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਾਗਾਇਲੋ ਸੋ ਕਹੀਅੋ ਗੁਰ ਗਵੰਤੁ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰੀਅੋ ਮਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ਕੀ
 ਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਜਪਿ ਹਰੀ ਦੇਖ ਸਰੋਹੀ ਹੰਤੁ ॥ ਵਿਨੁ ਰੋਇ ਜਿਸੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੋ ਹਰਿ ਅਹੋਵੈ ਜੰਤੁ ॥
 ੪ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪੂਰੁ ਪੂਰਣੇ ਮੰਦੁ ਨਿਮੰਲੀ ਥਾਂਉ ॥ ਹਰਿ ਓਟਗੀ ਮਨ ਅੰਦਰੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀ
 ਵਾਂ ਨਾਂਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰੁ ਆਪਣੀ ਜਨ ਪੂਰੀ ਸੀ ਗਿਸਮਾਂਉ ॥ ਜਿਉ ਤੂਰਾਖ ਹਿੰਤੁ ਉਰਹਾਂ ਤੇਰਾ
 ਦਿਤਾ ਪੈ ਨਾਂ ਥਾਂਉ ॥ ਉਦਮੁ ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਪੂਰੁ ਮਲਿਸਾ ਪੂਰੁ ਲਗਾਂਉ ॥ ਵੂਜੀ ਜਾਇ ਨ ਸੁਝਈ ਕੀ

ਥੈਕੁਕਲਜਾਂਠੀ॥ ਅਗਿਆਨ ਬਿਨਾ ਸਨਤ ਮਹਰਾਣੂ ਚੇਅਗਮ ਅਮਾਉ॥ ਮਨੁ ਵਿਛੁੜਿਅ
ਹਰਿ ਮੇਲੀ॥ ਮੈਨਾਨ ਕਏ ਹੁਜਾਓ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣਾਂ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਹਰਿ ਪਰਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਂਓ॥ ੪॥

੧॥ ਗੁਰਿ ਅਨੋਪੜੇ॥ ਪੰਜ ਦਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਗੁ ਵਤੇ ਲੇਕੁ॥

੧॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰ
ਤਿਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਾਹੁ ਹਮਾਰ ਤੂੰ ਪਈ ਜੈ ਸੀ
ਤੂੰ ਗਸਿ ਦੇਹਿ ਤੈ ਸੀ ਹਮ ਲੇਹਿ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਵਲੰ ਜਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਜੇ ਆਪਿ ਵਡਿਆਲਿ ਰੋਇ ਦੇਹਿ॥

੧॥ ਹਮ ਵਲੰ ਜਾਰੇ ਰਾਮ ਕੇ ਹਰਿ ਵਲੰ ਜੁ ਕਰਾਵੈ ਦੇਰਾ ਸਿਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਭੁਗਤਿ ਪਨੁ
ਖਟਿਅਾ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹਮਨਿ ਭਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਵਖੁਲਾਇਆ ਜਮੁ ਜਾਗਾ ਤੀਨੇ ਤ੍ਰਿ
ਨਾਮਾਇਆ॥ ਹੋਰ ਵਲੰ ਜੁ ਕਰਹਿ ਵਧਾਰੀਏ ਅਨਤ ਤਰੰਗੀ ਦੁਖ ਮਾਇਆ॥ ਓਇ ਜੈ ਪੈ ਵਲੰ ਜੁ ਹਰਿ
ਲਾਇਆ ਫਲੁ ਤੇ ਹਾਤਿ ਨਿਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਲੰ ਜੁ ਸੇਜ ਨੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੋਇ ਪੁਰੁ
ਦੇਈ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸਾਹੁ ਹਰਿ ਸੇਵਿਅਾ ਠਹਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੁਲਿ ਨ ਲੇਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਵਲੰ ਜੋਨੋ ਪੜੇ॥

ਦਸਹਮੇਸਪੁਤਿਆਂਤੇ ॥ਗਉੜੀਬੈਰਗਾਇਮਹਲਾ੪ ॥ਜਿਉਨਨੀਗਰਭਪਾਲਤੀਜੁ
ਤਕੀਕਰਿਆਸਾ॥ਵਡਾਹੋਇਧਨੁਖਾਇਦੇਇਕਰਿਭੋਗੁਬਿਲਾਸਾ॥ਤਿਉਹਰਿਨਨਪ੍ਰੀਤਿ
ਹਰਿਰਾਖਦਾਦੇਆਪਿਹਥਾਜਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਮੇਮੂਰਖਹਰਿਰਾਖਮੇਰੇਗੁਜਣੀਆ॥ਜਨ
ਕੀਉਪਮਾਂਤੁਝਹਿਵਡਈਆ॥੧॥**ਚਹਾਉ** ॥ਮੰਦਰਿਘਰਿਅਨੰਦਹਰਿਹਰਿਜਸੁਮਨਿ
ਭਾਵੈ॥ਜਭਿਰਜਸੀਠੇਮੁਖਲਗਾਹਿਜੰਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਹਰਿਜਨੁਪਰਵਾਰਜਾਧਾਰ
ਹੋਇਕੀਹਕੁਲੀਸਭੁਜਗਤੁਛਡਾਵੈ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕੀਆਸੁਹਰਿਕੀਆਹਰਿਕੀਵ
ਡਿਆਈ॥ਹਰਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂਵਰਤਦਾਹਰਿਪੂਜਕਰਾਈ॥ਹਰਿਭਗਤਿਭੰਡਾਰਲਹ
ਇਦਾਆਪੇਵਰਤਾਈ॥ਲਾਲਾਹਾਟਿਵਿਹਾਇਆਕਿਆਤਿਸਚਤਰਾਈ॥ਜੇਗਜਿਝ
ਹਾਲੇਤਾਂਹਰਿਗੁਣਾਂਮੁਖਾਸੀਕਉਹਰਿਨਾਮੁਕਢਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਾਵਾਸੁਹੋਹਰਿ
ਕੀਵਡਿਆਈ॥੪॥੨॥ਪਾਠਕਰੇਤੇਰਖਿਅਹੋਵੇ॥ ॥ਗਉੜੀਬੈਰਗਾਇਮਹਲਾ੪
ਕਿਰਜਾਣੀਕਿਰਜਾਣੁਕਰੈਲੋਚੇਜੀਉਲਾਇ॥ਹਲੁਜੋਤੈਉਦਮੁਕਰੈਮੇਰਾਪੁਤੁਧੀਖਾਇ॥ਤਿ

ਜਿਪੁਤਾਇਕੀਪਾਠਕਰੇਦੇਵਰਾਤੇ

ਉਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਜਪੁਕਰੇਹਰਿਅੰਤਿਛੁਰਾਇ॥ ੧॥ ਮੇਮੁਰਖਕੀਗਤਿਕੀਜੇਮੇਰੇਚਾ
 ਮਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਹਰਿਲਾਇਹਮਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲੈਤੁਰੇਸਉਦਾਗਰੀ
 ਸਉਦਾਗਰਧਾਵੈ॥ ਧਨੁਖਦੈਆਸਾਕਰੈਮਾਇਆਮੋਹੁਦਧਾਵੈ॥ ਤਿਉਹਰਿਜਨ
 ਹਰਿਹਰਿਬੋਲਗਾਹਰਿਬੋਲਸੁਖਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਬਿਖੁਸੰਢੈਹਟਵਾਂਦੀਆਬਹਿਹਟਕਮਾ
 ਇ॥ ਮੋਹੁਝੂਠਪਸਗਾਝੂਠਕਾਝੂਠੇਲਪਟਾਇ॥ ਤਿਉਹਰਿਜਨਹਰਿਧਨੁਸੰਢਿਆ
 ਹਰਿਖਰਚੁਲੈਜਾਇ॥ ੩॥ ਇਹੁਮਾਇਆਮੋਹੁਕੁਟੀਬੁਝੈਭਾਇਦੂਜੇਫਾਸਾਗੁਰਮਤੀਸੇ
 ਜਨੁਤਰੈਜੇਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਆਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਾਸਾ॥
 ੪॥ ੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਮਭੂਮਮਹਿਬੋਅਹੁਨਾਮਾ॥ ਪੂਰਨਹੋਇਤੁਮਾ
 ਰਕਾਮਾਫਲਪਾਵਹਿਮਿਟੈਜਮਕਾਸਾ॥ ਨਿਤਗਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਜਾਸਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿ
 ਨਾਮੁਅੰਤਰਿਉਰਧਾਗੀ॥ ਸੀਪਰਕਾਰਜੁਲੇਹੁਸਟਾਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਪਨੇਪ੍ਰਭਸਿਉ
 ਹੋਹੁਸਾਵਪਨਾ॥ ਤਾਂਤੁਦਰਗਾਹਿਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥ ਉਕਤਸਿਅਨਪਸਗਾਣੀਤਿਆਗੁ॥

ਸੀਤਜਨਾਂਕੀਚਰਲੀਲਾਗਾ॥੨॥ਸਰਬਜੀਅਹਹਿਜਾਂਕੈਹਾਥਾ॥ਕਦੇਨਾਵਿਛੁਡੇਸਾ
ਭਕੇਸਾਥਾ॥ਉਪਾਵੁਛੁਡਿਗੁਤਿਸਕੀਓਟਾ॥ਨਿਮਖਮਾਰਿਹੋਵੈਤੇਰੀਛੁਟਾ॥੩॥ਸਦਾਨਿਕ
ਇਕਗਤਿਸਨੇਜਾਣਾ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਜਤਿਕਰਿਮਾਨਾ॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਿਮਿਟਾਵਹੁ
ਆਪੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਾਨਕਜਪਿਜਾਪੁ॥੪॥ਪਾਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਜਿਨਿਕੀਤਾ
ਮਾਟੀਤੇਰਤਨੁ॥ਗਰਭੁਮਹਿਰਾਖਿਅਜਿਨਿਕਰਿਜਤਨੁ॥ਜਿਨਿਦੀਨੀਸੋਭਾਵੁਡਿਅਈ
ਤਿਸੁਪ੍ਰਭੁਕਉਆਠਪਹਧਿਆਈ॥੧॥ਰਮਈਅਰੇਨੁਜਾਧਨਪਾਵਉ॥ਗੁਰਮਿਲਿ
ਅਪਨਖਸਮਧਿਆਵਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਮੁਤੁਤੇਬਕਤਾ॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਬਿ
ਸੁਰਤਤੇਸੁਰਤਾ॥ਜਿਸੁਪਰਸਾਦਿਨਵੈਨਿਧਿਪਾਈ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਮਨਤੇਬਿਸਰਤਨਾਹੀ॥
੨॥ਜਿਨਿਦੀਅਨਿਥਾਵੈਕਉਬਾਂਨੁ॥ਜਿਨਿਦੀਅਨਿਮਾਨੈਕਉਮਾਨੁ॥ਜਿਨਿਕੀਨੀਸ
ਰੂਪੁਰਨਆਸਾ॥ਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰੈਨਿਜਾਸਿਗਿਰਾਸਾ॥੩॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਮਾਇਆਸਿਲ
ਕਕਾਟੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਖਖਾਟੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਸਤੇਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਰਾਖਨ

ਛਨਿ
ਤੁਲੇ
ਦਸ
ਰੇਤਾ
ਪਛਾ

ਰਖਿਆਂ ਤੇ ਮੰਗਲ ਦਾਗ।

ਹਾਰੇ ਕਉ ਸਾਲਾਹੀ॥੪॥੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣ ਨਾ ਹੀ ਭਉ ਸੋਗਾ॥ ਉਸ ਤੇ ਬਹ
ਰਿਕ ਛੁਨ ਹੋਗਾ॥ ਤਜੀ ਸਿਆਲ ਪਬਲ ਬੁਧਿ ਬਿਕਾਗਾ॥ ਦਾਸ ਮਾਪਨੇ ਕੀਰਾਖ ਨਾਗ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ
ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੀਰੀ॥ ਪਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸੰਗਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਦੇ ਕਮ ਨੈ ਮਹਿ ਰਾਖਾ॥
ਗੁਰ ਕਾ ਜਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਰਾਖਾ॥ ਅਵਰ ਜਤਨ ਕਹਹੁ ਕਉ ਨ ਕਾਜਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੇ ਆ
ਪਿਲਾਜਾ॥੨॥ ਕਿਆ ਮਾਨੁ ਖਕਹੁ ਕਿ ਮਾਜੇਗਾ॥ ਝੂਠਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸੁਭੇਗਾ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ
ਹਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਸਗਲ ਪਟਾਂ ਕੇ ਅੰਤ ਰਿਜਾਮੀ॥੩॥ ਜਰਬ ਸੁਖਾਂ ਸੁਖ ਸਾਚੇਹੁ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ
ਜਮ ਨੈ ਮਹਿ ਲੇਹੁ॥ ਨਾਂ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਂ ਮਲਿ ਵਲਾਗੀ॥ ਕਰੁਨਾ ਨ ਕੋ ਜੋ ਪੀਨੁ ਵਰੁ ਰਾਗੀ॥੪॥੧॥ ਗ
ਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਈਐ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਈਐ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੀਧ ਨ ਛੂਟੈ॥ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਉ ਮੈ ਤੂਟੈ॥੧॥ ਤੁਮ ਲਾਵਹੁ ਤਉ ਲਾਗਾ
ਸੇਵਾ॥ ਹਮ ਤੇ ਕਛੁ ਨ ਹੋਵੈ ਦੇਵਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾਂ ਗਾਵਾਂ ਬਾਂਦੀ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾਂ ਸਚੁ ਦ
ਖਾਂਦੀ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਮਇਆ॥ ਜਰਬ ਸੁਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀ ਦਇਆ॥੨॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਿਰ

ਮਲਕਰਮਾ ਜੋਤੁ ਪਭਾਵੈ ਸੋ ਸਰਪਰਮਾ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧੰਨ ਗੁਣਤੁ ਮਹੀਪਾਸਿ ॥ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਕੁ
 ਅਰਵਾਸਿ ॥ ੩ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖੰ ਪਾਂਦੁ ਉਸਤ ਸੰਗਿ ॥ ਨਾਮਿ
 ਤੇਰੈ ਰਹੈ ਮਨ ਰਤਾ ॥ ਇਹੁ ਕਲਿ ਅੰਤੁ ਨ ਨਕ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫
 ॥ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਖੰਨ ਜੁਲਤੰਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਵਸੈ ਸਗਲ ਜੰਨ ॥ ਜਾਂ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥
 ਤਿਸ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਕਹੁ ਬੇਨੰਤੀ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਹਿ ॥ ਕਾਰਜ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਇ
 ਨਿਬਾਹ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਤੇ ਉਚਤਾ ਕਾ ਵਰ ਬਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਭਗਤ ਤਾ ਕਨੰਖੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਸ
 ਰਬ ਬਿਅਪਿਤ ਪੂਰਨ ਧਨੀ ॥ ਜਾਂ ਕੀ ਜੋਭਾ ਪਟਿ ਪਟਿ ਬਨੀ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਤੇ
 ਰਾਹੁ ਹੋ ॥ ਜਿਸ ਸਿਮਰਤ ਜਮੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਰੈ ॥ ਜਿਸ ਸਿਮਰਤ ਹੋਤ ਸੁਕੇ ਹਰੇ ॥ ਜਿਸ ਸਿਮਰਤ ਤੂ ਬਤ ਪਾ
 ਹਨ ਤਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸੀਤ ਸਭਾ ਕਉ ਸਦਾ ਜੈ ਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਂ ਮੁਖ ਨ ਪ੍ਰੰਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨੰਨਕ ਮੇਰੀ
 ਜੁਲੀ ਅਰਵਾਸਿ ॥ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਕਉਨੰ ਮਨਿ ਦਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫
 ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ

ਮਨੁ ਰੋਲੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥ ੧ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਾਢਾ ਜਾਂਸਰ ਮਹਿ ਰਤੇ ॥ ਸੀਤਲ ਜਾਂ
 ਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਤੇ ॥ ੧ ॥ **ਰਹਾਉ** ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਗਾਉ ॥
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੰਧਨ ਸਭੁ ਛੁਟੇ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿਟੇ ਮੋਹ ਭੁਰ
 ਮਾ ॥ ਸਾਧਰੇਣ ਮਜਨ ਸਭੁ ਪਰਮਾ ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆ ਲਗੇ ਦਿਵਾ ॥ ਸਾਧਾ ਮਹਿ ਇਹੁ ਮ
 ਹੀ ਜੀਵੈ ॥ ੩ ॥ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਕਿਰਪਾਲ ਧਿਆਵਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਾਂ ਬੈਠੁ ਪਾਵਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰ
 ਗੁਣ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨ ਕਨਾ ਮੁਲਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁ ਅਰੇ
 ਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮ ਧਨ ਵੰਤ ਭਾਗੁ ਸਚ ਨਾਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁ ਦਾ ਦੇ ਕਾਖੇ ਲਿਡਿ ਠਾਖ ਜਨਾ ॥ ਤਾਂ ਮੇਰੈ ਮਨ ਭੁਇਆ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਤਨ ਲਾਲ
 ਜਾ ਕਾ ਕਛੁ ਨ ਮੇਲੁ ॥ ਭੁਰੇ ਭੰਡਾਰ ਅਖੁ ਦ ਅਤੇਲੁ ॥ ੨ ॥ ਖਾਵਹਿ ਪਰਚਹਿ ਰਲਿ ਮਿਲਿ ਭਾਈ ॥ ਤੇ
 ਏਨਾ ਮਾਵੈ ਦੁਪਦੇ ਜਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨ ਕਜਿ ਸੁਮ ਸਤ ਕਿਲੇ ਪੁਲਿਖਾਇ ॥ ਜੇਏਤੁ ਖਜਨੈ ਲਇਅ
 ਰਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩੧ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੂਕੇ ਹਰੇ ਕੀਇਖਿਨ ਮਹੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਵਿਸਟਿ ਸੀਭੇਜੀ ਵਾਏ॥ ੧॥ ਕਾਟੇ ਕਸਟ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਵੇਵਾ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੀਨੀ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ॥ ੧॥
 ॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਿਮਟਿ ਗਈ ਚਿਤ ਪੁਨੀ ਮਨ ਅਸਾ॥ ਕਰੀ ਦਇਆ ਸਤਿ ਗੁਰ ਗੁਣ ਤਾਸਾ॥ ੧॥ ਦੁਖ
 ਨ ਠੇ ਸੁਖ ਆਇ ਸਮਾਏ॥ ਛੀਲਨ ਪਰੀ ਜੰਗਰ ਫੁਰਮਾਏ॥ ਇਛੁ ਪੁਨੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਮਿਲੇ॥ ਨਾਨਕ
 ਤੇਜਨ ਸੁਫਲ ਫਲੇ॥ ੪॥ ੫੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਾਪ ਗਏ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਂਤਿ॥ ਸੀਤਲ
 ਭੁਏ ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਾਂਤਿ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭੁਏ ਸੁਹੇਲੇ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਛਰੇ ਮੇਲੇ॥ ੧॥
 ॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਨਾਉ॥ ਸਗਲ ਰੋਗ ਕਾ ਬਿਨਸਿ ਆਖਾਂਉ॥ ੨॥ ਸਹਜ
 ਸੁਭਾਇ ਬੈਲੈ ਹਰਿ ਬਾਂਦੀ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾਂਦੀ॥ ੩॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ
 ਆਵੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ॥ ੪॥ ੫੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸੁਆਮੀ
 ਕਿਲਵਿ ਪੁਨਾਜੇ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਨਿਵਾਸੇ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਜਨ ਕਉ ਰਾਮ ਭੁਰੇਸਾ॥ ਨਾਮ ਜਪਤ ਸ
 ਭੁਮਿ ਟਿਓ ਅੰਦੇਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਾਧ ਜੀ ਗਿਕ ਛੁਕੁ ਉਨ ਭਰਾਤੀ॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਗਾਈ ਅਹਿ ਦਿ
 ਨ ਰਾਤੀ॥ ੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬੰਧਨ ਛੇਟਾ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਦੀਨੀ ਓਟਾ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ

ਮਨਿ ਭੁਈ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ਪੀਵਹਿ ਜਨ ਨੀਤਿ ॥ ੪ ॥ ੭੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
 ੫ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਧਨ
 ਕੋ ਵਪਾਰੀ ਪੂਰਾ ॥ ਨਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੈ ਜੇ ਜਨੁ ਸੁਰਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
 ਗੁਜਾਂਈ ॥ ਸੇ ਜਨ ਲਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਜਾਤਿ ਆਨੰਦਾ ॥ ਨਿਪਿਜ
 ਪਿਨੀਵੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ੪ ॥ ਨਾਮ ਰਸਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਖਾਟੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪ
 ਦਾ ਕਾਟੀ ॥ ੫ ॥ ੭੪ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਨੇ ਲੋਕੁ ਕਉ ਕੀਨੋ ਮੀਤਾ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋ
 ਰਥੁ ਮੁਕਤਿ ਪਵਦੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਅੰਧੇ ਸਾਮੀਤ ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਜਾਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ
 ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਨੇ ਸੁਆਇ ਰਿਵੈ ਲੈ ਪਾਰਿਆ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦੁ ਰੋਗ ਸਗਲ ਬਿਦਾਰਿ
 ਆ ॥ ੩ ॥ ਰਸ ਨਾਗੀਧੀ ਬਿਲਤ ਰਾਮਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਕਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰਨਾਨ
 ਕ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਹੋਇ ਦਹਮਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ੭੫ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜ
 ਲਿਖੁ ਲਿਖਹੀ ਅਲਿਖੁ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਮੀਤਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸੇ ਗਾਏ ਗੁਣ ਨੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਉਠਤ ਸੇਵ

ਤਹਿਸੀਗਿ ਪਹਰੂਆ ॥ ਨਾਕੈ ਸਿਮਰ ਲਜ ਮੰਨ ਹੀ ਡਰੂਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਛਰ ਲਕਮ
 ਲਪੁਭਰਿ ਦੇ ਨਿਵਾਜੁ ॥ ਸਗਲ ਦੁਖ ਕੋ ਹੋਇ ਅਨਾਸ ॥ ੨ ॥ ਆਜਾ ਮਾਣਤਾ ਏਧ ਨੁਏ ਕਾ ॥
 ਜਾਣੇ ਸਾਹਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਟੇਕ ॥ ੩ ॥ ਮਹਾਂਗਰੀ ਬਜਨ ਜਾਪ ਅਨਾਥਾ ॥ ਨਨਕ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੇ ਦੇ
 ਹਾਥਾ ॥ ੪ ॥ ੧੮੫ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ਬਾਹਰਿ ਰਾਖਿ ਓਰਿ ਦੇ ਸਮਾਲਿ ॥ ਪਰਿ ਆਏ
 ਗੋਟਿ ਦਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੀਤ ਨ ਕੈ ਸੀਗਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤ ਰਾਮ ਕੈ ਰੀਗਿ
 ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਗੁਰ ਪਰ ਜਾ ਦੀ ਜਾਰਾ ਰੁਤ ਰਿਆ ॥ ਨਨ ਮਜਨ ਮਕੇ ਕਿਲ ਦਿਖ ਸਭਿ
 ਹਿਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ॥ ੩ ॥ ਛਰ ਲ
 ਕਮਲ ਹਿਰ ਦੇ ਮਹਿ ਜਾਪੁ ॥ ਨਨਕੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ੪ ॥ ੮੮ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ
 ੫ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿਨਵ ਦੁਰਾਮ ਸਰਕੀ ਜੈ ॥ ਝੇਲਿ ਮਹਾਂਰਜੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਰ
 ਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਉਦਕ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਨਾਮ ॥ ਮਜਨੁ ਕਰਤ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਸੀਤ ਸੀਗਿ ਤ
 ਹੋ ਸਟ ਹੋਇ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨ ਮਕੇ ਕਿਲ ਦਿਖ ਖੋਇ ॥ ੨ ॥ ਸਿਮਰ ਹਿਸਾਧ ਕਰਹਿ ਆ

ਸੋਮ
 ਰਾਲੀ
 ਜੇਲਾਂ
 ਕਰਲ
 ਸੀਕਰ
 ਲਪ
 ਦਕ
 ਜਲਾਂ
 ਸੋਕੇ
 ਨਿਤਾ
 ਰਬਰ
 ਠਰ

ਨੰਦਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਆਪਰ ਮਨੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸ ਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਪਾਨਾ ਨਨਕ
 ਦਾਸ ਤਿਸ ਹਿ ਕੁਰ ਬਨੁ ॥ ੪ ॥ ੮੫ ॥ ਇਸ ਨਾਂ ਸਮੇਟੀ ਹਧਾ ਠਰੇ ਜ ਕਰੇ ਦੇਹ ਕੇ ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋਵੇ
 ਨਾ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਂਤ ਭਈ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦ ਪਾਈ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਬਿਨ ਸੇਮੇ
 ਰੇ ਕੁਈ ॥ ੧ ॥ ੮੬ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਰਸ ਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਬਿਨ ਸੇਰੇ ਗਭੁ ਏਕ ਲਿਅੰਨ
 ॥ ੧ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਅਗਮ ਬੀਰਾਗਾ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਮਿਹੈ ਨਿਜ ਤਾਗ ॥ ੨ ॥ ਨਿਰ
 ਮਲ ਗੁਣ ਗਾਵੁ ਨਿਤ ਨੀਤਾ ॥ ਗਈ ਬਿਅਧ ਉਬਰੇ ਨ ਨੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਬਚਕੂ ਮਪ੍ਰ
 ਭ ਅਪਨਾ ਪਿਆਈ ॥ ਨਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਂ ਈ ॥ ੪ ॥ ੧੦੨ ॥ ਵੀਹ ਪਾਠ ਕਰੈ ਹਮੇਸਤ
 ਪਦੂਰੇ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਅਰੇ ਗੋਇ ॥ ਛੁਨਿ ਛੁਟਾ ਰਤੇ ਲੈ ਕਰ ਸਦਾ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੇੜ ਪ
 ਰਗਾ ਸਕੀ ਅਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਭੁਰਮ ਗਏ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੀਤਲ ਤੇਰਾ ਖਿਆ
 ਬਿਹਾਰੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾਧਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮ ਜਪੈ ਸੋ ਜੀਵੈ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤ ਪੀਵੈ ॥ ੨ ॥ ੧੦੩ ॥ ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਲ ਕੇ ਕੀਸੀ ਤਲੇ ਦੇ ॥ ਐਤਦ ਰਤੇ ਲੈ ਕਰ ਸਤਾਂ ॥ ਦਿਨਾਂ ਦਿਨ ਜਤ ਸੇ

ਪਾਠ ਕਰੈ ਸੀਤਲਾ ਤੇ ਰਖਿ ਅਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰੂ ਸਹਾਇ ਤ ਰਹੇ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੩੩
 ਬਿਰੁਪਾਰਿ ਬੈਸਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਮਰੇ ਰਾਜ ਸਫਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ਦੁਸਟ ਦੁਤ ਪਰਮੇਸਰਿ ਮਾਰੇ ॥ ਜਨ ਕੀ ਪੈ ਜਰਖੀ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਬਾਹਿਸਾਹ ਜਾਹ ਸਭ
 ਵਸਿ ਕਰਿ ਵੀਨੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾਂ ਰਜੁ ਪੀਨੇ ॥ ੨ ॥ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਭੁਜਹੁ ਗੁਰ ਗਵਾਂਤਾ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਨੇ ਵਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਿ ਜਾਂਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਓਹ
 ਪਕਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ੪ ॥ ੧੦੮ ॥ ਵੀਰਵਾਰ ਕੇ ਦਿਨ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਬੈਤਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਦਿਖਾਇ ਕੀ
 ਹਜਾਰ ਜਪਨਾ ਸਬਦ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰ ਜਿਸ ਕੋ ਵਸ ਕੀ ਮਾਰ ॥ ਸੋਈ ਦਸਹੋਇ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮ
 ਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਸੀਗਿ ਰਤੇ ਭਾਹਿਨ ਜਲੈ ॥ ਹਰਿ ਸੀਗਿ ਰਤੇ ਮਾਇਆ ਨਹੀ ਛਲੈ ॥ ਹਰਿ ਸੀ
 ਗਿ ਰਤੇ ਨਹੀ ਰੂਬੈ ਜਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸੀਗਿ ਰਤੇ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭੁ ਭੈ ਮਿਟਹਿ ਤੁਮਰੈ ਨਾਂ
 ਇ ॥ ਭੇਟ ਤਸੀਗਿ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸੀਗਿ ਰਤੇ ਮਿਟੈ ਸਭੁ ਭੈ ਤਾ ॥ ਹ
 ਰਿਸਿ ਉਸੈ ਰਚੈ ਜਿਸੁ ਸਾਧਕਾ ਮੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸੀਗਿ ਰਤੇ ਜਮ ਕੀ ਨਹੀ ਝਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਸੀਗਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰ

ਰਨਮਾਜਾ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਸੀਗਿਰਤੇ ਦੂਖ ਨ ਲਾਗੈ॥ ਹਰਿ ਸੀਗਿਰਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ॥ ਹਰਿ
 ਸੀਗਿਰਤਾ ਸਹਜ ਘਰਿ ਵਸੈ॥ ਹਰਿ ਸੀਗਿਰਤੇ ਕੂਮਰ ਉਨ ਜੋ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਸੀਗਿਰਤੇ ਮ
 ਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ॥ ਹਰਿ ਸੀਗਿਰਤੇ ਨਿਰਮਲ ਮੋਇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਂਈ॥
 ਨਿਨਕ ਉਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ਬਿਜਰਤ ਨਾਂਹੀ॥ ੪॥ ੧੦੮॥ ਅੰਤ ਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਇਕ ਉਪਰਸ ਉਪਾ
 ਠ ਕਰੈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਸ ਨਾਂ ਅਗਨਿ ਮਿਟੈ ਜਾਂਤਿ ਆਵੈ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮ
 ਹੀ ਅਲਿ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਮੀਤਾ॥ ਕੂਮਰ ਬਿਨਸੇ ਗਾਇ ਗੁਣ ਨੀਤਾ॥ ੧॥ ਉਠਤ ਸੇਵਤ ਹਰਿ ਸੀਗਿ ਪਹਰੁ
 ਆ॥ ਜਕੈ ਸਿਮਰ ਲਜ ਮਨ ਹੀ ਰੂਹੁ ਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਛਰ ਲਕ ਮਲ ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੁ॥
 ਜਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਹੋਇ ਆਨਾਜਾ॥ ੨॥ ਆਸਾ ਮਾਣਤਾ ਲੁਧ ਨੁਏ ਕਾ॥ ਜਾਏ ਸਾਹਕੀ ਮਨ ਮਹਿ
 ਟੇਕਾ॥ ਮਹਾਂਗਰੀ ਬਨ ਨ ਜਾਧ ਮਨ ਥਾ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੇ ਦੇਹ ਥਾ॥ ੪॥ ੮੪॥ ਸੀਗਲ ਵਾ
 ਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਜਤ ਰਹਿ ਨਾਂਟਿ ਚ ਇਕ ਲਖ ਪੰਜ ਹਜਾਰ ਪਾਠ ਕਰੈ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਗ੍ਰਹ ਕੈ ਚਰਾਂਤੇ ਰਖਿ ਅਹੋ
 ਵੈ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੁਜ ਬਲ ਬੀਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗਰਤ ਪਰਤ ਗਹਿਲੇ ਹੁਮੀ

ਗੁਰੀਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸ੍ਵਦਨ ਨਿਸੁਰਤਿ ਨੈਨ ਜੁੰਦਰ ਨਹੀ ਆਰਤ ਦੁਆਰਾ ਦਤ ਪਿੰਗੁਰੀ
ਆ॥੧॥ ਦੀਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਕਰਣਾਂ ਮੈ ਜਾਨ ਨ ਮੀਤ ਪਿਤ ਮਹਤਰੀਆ॥ ਨਰਨ ਕਮ
ਲਹਿਰ ਦੇਗ ਹਿਨਾਨ ਕਭੈ ਸਾਗਰ ਸੀਤ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਆ॥੨॥੧੧੫॥ ਐਤਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕ
ਰਇ ਕੀਸੇ ਪਾਠ ਪੂਰਾ ਕਰੈ ਇਕੀ ਦਿਨਾ ਦਿਨਾ॥ ਜਗਾਇ ਤਹੇਇ॥ ਨਿਰਭੈ ਤਾਪਾ ਪਤਿ ਹੋਇ॥
ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗ ਦਿ ਮਹਲਾ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਦਯ ਗੁਸਾਂਈ ਮੀਤੁ ਲਤੁ ਸੰ
ਗਿ ਹਮਾਰੈ ਬਾਸੁ ਜੀਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਪਰੀਨ ਜੀਵ ਨਾਧਿ ਗੁਰਗਣਾ ਸੰਸਾਰਿ॥
ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖ ਦਾਤਿ ਆਨਿ ਮਖਨਿ ਮਖ ਬਲਿ ਹਾਰਿ ਜੀਉ॥੧॥ ਹਸਤ ਅਲੰਬ ਨ ਦੇ
ਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗਰਤ ਹਉ ਧਰੁ ਗੋਪਾਲ॥ ਮੇਰਿ ਨਿਰਗੁਨ ਮਤਿ ਬੋਗੀ ਆਤ੍ਰਿ ਸਦਾ ਹੀ ਦੀਨ
ਦਇਆਲਾ॥੨॥ ਕਿਆ ਸੁਖ ਤੇਰੇ ਸੰਮਲੰਕਵਨ ਬਿਧੀ ਬੀਰਗਾ॥ ਸਰਣ ਸਮਾਈ ਦ
ਸਹਿਤ ਉਠੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰ॥੩॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਅਸਦ ਸਿਧਨਾਂ ਮਮਹਾਂ ਰਸ ਮਾਹਿ॥

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਤੁ ਏਕੇ ਸਟੁ ਸੇਜਨ ਹਰਿਗੁਣਗਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ਅਤਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧੋਤੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ
 ਅਧਾਗ ॥ ਜਾਪਸੰਗਿ ਨਨਕ ਭਜੈ ਬਿਖੁਤ ਰਿਆਸੀ ਸਾਰੁ ॥ ੫ ॥ ੧੧੬ ॥ ਐਤਵਾਰ ਤੇ ਲੇਕੁਰ
 ਲੀਦਿ ਨਜਪੈ ਇਕਉ ਪਰਸੈ ਹਮੇਸ **ਸਹਾਇ ਤਹੇਇ ਸਬਦ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰਾ ॥ ॥ ॥**
 ਗਉਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾਂਦਿ ਨ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਜੁਖ ਦਤਾ
 ਜੋਦਿ ਨ ਜਾਤੁ ਅਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸਹਾਉ ਇਕਰੈ ਲੇਕੇ ਪਾਹੁ ਨਤੁ ਮਾਏ ਬਹੁਨੁ ਗਾਮਾ ਸਬਦੁ ਏ ॥ ਗਿ
 ਹਮੰਦਰ ਜੀਪੈ ਜੋਦੀ ਮੈ ਨਿਉਤਰ ਫੁਰਕੀ ਛਾਏ ॥ ੧ ॥ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ਜੀਪੈ ਜਭੁ ਮੇਰੀ ਬਾਗਮਿਲ
 ਖਸਭੁ ਜਾਏ ॥ ਦੇਵਨ ਹਾਰਾ ਬਿਸਰਿ ਓਠ ਕੁਰੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਤੁ ਪਰਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪਹਿਰੈ ਬਾਗਾ
 ਕਰਿ ਇਸਨਨੇ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਲਾਏ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਹੀ ਚੀਨਿ ਮਾਜਿ ਉਹ ਸਤੀ
 ਨਾਢਾਏ ॥ ੩ ॥ ਜਉ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲੈ ਜਭੁ ਸੁਖ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਏ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਉਇ ਮਾਥੀ
 ਧਨਗੁਰ ਖੇਲੈ ਜਨਨ ਕਹਰਿਗੁਣਗਾਏ ॥ ੪ ॥ ਐਤਵਾਰ ਤੇ ਲੇਕੁਰ ਚਲੀਦਿਨ **ਅਖੰਡੁ**
ਇਕੀਵਾਰ ਪੜੈ ॥ ਸਹਾਇ ਤਹੇਇ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਸਬਦ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰਾ ॥ ॥ ॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈਗਰਬੁਕੀਅਨਗੀਜਾਨਿਆ ॥ ਬੇਦਕੀਬਿਪਤਿਪਟੀਪਛੁਤਾ
 ਨਿਆ ॥ ਨਹਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੈਤਹੀਮਨੁਮਾਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾਗਰਬੁਬਰਾਸੀਸਰੈ ॥ ਨਿ
 ਜੁਗਰਮਿਲੈਤਿਜੁਗਰਬੁਨਿਵਾਰੈ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲੁਰਾਜਮਾਇਆਮਹਿਕਾਰੀ ॥ ਜਗਨ
 ਕਰੈਬਹੁਭਾਰਮਟਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁਗਰਪੂਛੇਨਾਇਪਇਅਗੀ ॥ ੩ ॥ ਹਰੀਚੰਦਦੰਨਕਰੈਜਸੁਲੇ
 ਫੈ ॥ ਬਿਨੁਗਰਅੰਤੁਨਪਾਇਅਭੇਫੈ ॥ ਅਪਿਪੁਲਾਇਆਪੇਮਤਿਦੇਫੈ ॥ ੪ ॥ ਦੁਰਮਤਿਧਰਣ
 ਖਸੁਦਰਾਢਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁਨਾਰਾਇਦੁਗਰਬੁਪ੍ਰਹਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਉਧਾਰੈਕਿਰਪਾਧਾਰੀ ॥
 ੫ ॥ ਭੁਲੇਰਾਫੁਲੁਮਗਧੁਅਢੇਤਿ ॥ ੬ ॥ ਲੂਟੀਲੰਕਾਜੀਸਸਮੇਤਿ ॥ ਗਰਬੁਗਾਇਆਬਿਨੁ
 ਸਤਿਗੁਰਹੇਤ ॥ ੭ ॥ ਸਹਜਬਾਹੁਮਧਕੀਦਮਹਿਖਾਸਾ ॥ ਹਰਦੰਖਸੁਲੇਨਖਹੁਬਿਧਾਸਾ ॥
 ਦੈਂਤਸੰਘਾਰੈਬਿਨੁਗੁਰਾਤਿਅਭਿਆਸਾ ॥ ੮ ॥ ਜਰਾਸੀਧਿਕਾਲਜਮੁਨਸੀਘਾਰੈ ॥ ਰਕਤਬੀ
 ਜਕਾਲੁਨੇਮਬਿਦਾਰੈ ॥ ਦੈਂਤਸੰਘਾਰਿਜੀਤਨਿਜਤਰੈ ॥ ਆਪੇਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੈ ॥
 ਦੂਜੈਭਾਇਦੈਂਤਸੰਘਾਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨੁਭਗਤਿਨਿਜਤਰੈ ॥ ੯ ॥ ਬੁਝਾਦੁਰਜੇਧਨੁਪ

ਤਿਖੋਈ। ਰਾਮੁ ਨ ਜਾਨੀ ਅੰਕਰਤਾ ਜੋਈ। ਜਨ ਕਉ ਦੂਖ ਪਰੈ ਦੁਖਿ ਹੋਈ॥ ੯॥ ਜਨ ਮੇ ਜੈਗੁ
 ਰਸ ਬਦੁ ਨ ਜਾਨੀ ਅੰ। ਕਿਉ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਂ ਨਿਅੰ। ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਭੂਲੇ ਬਹੁ ਰਿਪ ਛ
 ਤਾਂ ਨਿਅੰ॥ ੧੦॥ ਕੀਜੁ ਕੇ ਸੁਚੰ ਭੂਰਨ ਕੋਈ। ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨੀ ਅੰ ਅਪਨੀ ਪਤਿ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸਨ
 ਹਾਖੋ ਕੋਈ॥ ੧੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਗਰ ਬੁਨ ਮੇਦਿ ਅਜਾਇ। ਗੁਰਮਤਿ ਧਰਮੁ ਪੀਰਿ ਜੁ ਹਰਿ ਨਾਇ॥
 ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਗੁਲ ਗਾਇ॥ ੧੨॥ ਐਤਵ ਰਤੇ ਲੋਕ ਹਇ ਕੀਰਿ ਨਾਂ ਦਿਖਾਇ ਕੀਰਿ ਜ ਬਜੇ ਪੇ
 ਮਨ ਕਰ ਗਰਬ ਮਿਟੈ॥ ਮਨ ਸੁਧੋ ਹੋਇ ਸਬਦ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਗੁਰ ਜੇ ਵਡੇ ਨਾਂ ਮੇਲਾਗਾ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲਿਅ ਜਿਸੁ ਮਸਤ ਕਿਭਾਗਾ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਅ
 ਜੋਇ॥ ਮਨ ਤਨ ਜੀਤ ਲਨਿ ਹਰ ਲੋਹੇਇ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ॥ ਈਹਾਂ ਉਹਾਂ ਜੋ ਕ
 ਮਿਤੈਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ ਸੁਨ ਪਤੁ ਉਮ ਪਦਾ ਜਾਇ॥ ਧਾਵਤਾ ਮਨੁ ਪਾਅਵੈ ਠਾਇ॥ ਜਾ ਸੁਨ
 ਪਤੁ ਠਹਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਲਗੈ॥ ਜਾ ਸੁਨ ਪਤੁ ਇਹ ਹਉ ਮੈ ਭਾਗੈ॥ ੨॥ ਜਾ ਸੁਨ ਪਤੁ ਦਸਿ ਮਾਛ
 ਰਿਖੰਗਾ॥ ਜਾ ਸੁਨ ਪਤੁ ਰਿਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੀਰਾ॥ ਜਾ ਸੁਨ ਪਤੁ ਇਹ ਤਿਸ ਨ ਬੁਝੈ॥ ਜਾ ਸੁਨ ਪਤੁ

ਹਰਿਦਰਗਹਜਿਥੈ॥੩॥ ਨਾਸਨਪਤਕੋਟਿਮਿਦਹਿਅਪਰਧਾ॥ ਨਾਸਨਪਤਹਰਿਹੋਦੁਹਿਸਾ
ਧਾ॥ ਨਾਸਨਪਤਮਨਜੀਤਲੋਹੇਥੈ॥ ਨਾਸਨਪਤਮਲੁਸਗਲੀਖੋਥੈ॥੪॥ ਨਾਸਨਪ
ਤਰਤਨੁਹਰਿਮਿਲੈ॥ ਬਹੁਰਿਨਛੋਡੈਹਰਿਸੀਗਿਹਿਲੈ॥ ਨਾਸਨਪਤਕਈਬੈਕੀਠਫ
ਜਾ॥ ਨਾਸਨਪਤਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ॥੫॥ ਨਾਸਨਪਤਇਹੁਅਗਨਿਨਪੋਹਤਾ॥
ਨਾਸਨਪਤਇਹੁਕਾਲੁਨਜੋਹਤਾ॥ ਨਾਸਨਪਤੁਤੇਗਨਿਰਮਲਮਾਥਾ॥ ਨਾਸਨਪਤ
ਸਗਲਾਦੁਖਲਾਥਾ॥੬॥ ਨਾਸਨਪਤਮੁਸਕਲਕਛੂਨਬਨੈ॥ ਨਾਸਨਪਤਸੁਇਅਨ
ਹਤਪੁਨੈ॥ ਨਾਸਨਪਤਇਹਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ ਨਾਸਨਪਤਕਮਲੁਜੀਧੋਹੋਇ॥੭॥ ਗੁਰ
ਸੁਭਕ੍ਰਿਸਦਿਸੁਭਭੂਖਰਿਕਰੀ॥ ਨਿਜਕੈਹਿਰਦੈਮੰਤ੍ਰਦੇਹਰੀ॥ ਅਖੰਡਕੀਰਤਨੁਤਿਨਿ
ਭੋਕਨੁਚੁਗਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੂਪੂਰਾ॥੮॥ ਸੋਮਟਾਰਤੇਲੈਕਰਰੇਜਪਨਪਠਕਰੇ
ਭੁਭਿਨਿਵਰਤੋਇ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ षड्विंशतिः ॥ १८ मंत्रिगुरुपूजाः ॥ ॥ मल्लिका ॥

ਨਲਿਬਲਿਮਹੀਆਲਿਪੂਰਿਆਸੁਆਮੀਜਿਰਜਨਹਾਰੁ॥ ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਹੋਇਪਸਰਿਆਨ
 ਨਕਏਕੀਕਾਰ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਕਮਏਕੀਕਾਰਪ੍ਰਭੁਕਰਉਬੰਦਨਾਧਿਆਇ॥ ਗੁਣਗੋਬਿੰਦ
 ਗੋਪਾਲਪ੍ਰਭੁਸਚਰਨਿਪਰਉਹਰਿਗਾਇ॥ ਤਾਂਕੀਆਸਕਲਿਆਲਸੁਖਜਾਂਤੇਸਭੁਕਛੁਹੋਇ॥
 ਚਾਰਿਕੁੰਟਕਹਦਿਸਿਭ੍ਰਮਓਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਬੰਦਪੁਰਾਂਦਰਿਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸੁਨੇ
 ਬਹੁਬਿਧਿਕਰਉਬੰਦਗ॥ ਪਤਿਤਉਧਾਰਦੁਬੈਹਰਨਸੁਖਸਾਗਰਨਿਰੰਕਾਰ॥ ਦਾਤਾਭੁਗ
 ਤਾਦੇਨਹਾਰੁਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਇ॥ ਜੋਚਾਹਹਿਜੋਈਮਿਲੈਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇ
 ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦਨਜੁਗਾਈਐਹਰਿਨੀਤਾ॥ ਮਿਲਿਭਜੀਐਸਾਧਜੀਗਮੇਰੇਮੀਤਾ॥ ੧॥ ਰਹ
 ਉ॥ ਕਰਉਬੰਦਨਾਅਨਿਕਵਾਰਸਚਰਨਿਪਰਉਹਰਿਗਾਇ॥ ਕ੍ਰਮਕਟੀਐਨਾ
 ਨਕਜਾਧਜੀਗਿਦੁਤੀਆਭਾਉਮਿਟਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੁਤੀਆਵਾਰਮਤਿਦੂਰਿਕਰਿ
 ਗੁਰਸੇਵਾਕਰਿਨੀਤਾ॥ ਰਾਮਰਤਨਮਨਿਤਨਿਬਸੈਤਨਿਕਾਂਮੁਕੁਪੁਲੇਭੁਮੀਤਾ॥ ਮਰਦੁ
 ਮਿਟੈਨੀਵਦੁਮਿਲੈਬਿਨਸਹਿਜਗਲਕਲੇਸਾ॥ ਆਪੁਤਜਹੁਗੋਬਿੰਦਭਜਹੁਜਾਧਜੀਗਤਿ

ਪਰਵੇਸ਼ ਲਾਭੁਮਿਲੈਤੋਟਹਿਰੇਹਰਿਦਰਗਪਤਿਫੰਤੁ। ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਸੰਚਵੈਸ ੩੭
 ਰਜਾਹੁਗਫੰਤੁ। ਉਠਤਬੈਠਤਹਰਿਭੁਜਹੁਸਾਧੂਸੰਗਿਪਰੀਤਿ। ਨਨਕਦੁਗਮਤਿ
 ਛੁਟਿਗਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਸੇਚੀਤਿ॥ ੨॥ ਜਲੋਕੁ। ਤੀਨਬਿਆਪਹਿਜਗਤਕਉਤਰੀ
 ਆਪਵੈਕੋਇ। ਨਨਕਜੀਤਨਿਰਮਲਭੁਏਜਿਨਮਨਿਫੁਜਿਅਸੋਇ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਖੇਠਲਕਬਉਤਮੁਕਬਨੀਚ। ਨਰਕਜੁਰਗਭ੍ਰਮਤਉਘੋਟੇ
 ਜਦਾਜੀਪਾਰੈਮੀਚੁ। ਹਰਖਸੋਗਜਹਜਾਸੰਸਾਰਹਉਹਉਕਰਤਬਿਹਾਇ। ਜਿਨਿਕੀਏਤਿ
 ਸਹਿਨਜਾਂਣਨੀਚਿਤਫਹਿਅਨਿਕਉਪਾਇ। ਆਪਿਬਿਆਪਿਉਪਾਪਿਰਜਕਬਹੂਨਤੁ
 ਟੈਤਾਪ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਧਨੀਨਹਬੁਝੈਪਰਤਾਪ। ਸੋਹਭਰਮਬੂਤਤਪਦੇਮਹਾਂਨਰਕ
 ਮਹਿਫੁਸਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਗਖਿਲੇਹੁਨਨਕਤੇਰੀਆਸ॥ ੪॥ ਜਲੋਕੁ। ਚਤੁਰਸਿਆ
 ਟਾਜੁਘੜ੍ਹਜੇਇਜਿਨਿਤਜਿਆਮਭਿਮਾਂਨੁ। ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਸਿਧਿਭਜਨਨਕ
 ਹਰਿਨਾਮੁ॥ ੫॥ ਪਉੜੀ। ਚਤੁਰਸਿਚਾਰੇਬੇਦਜੁਣਿਜੋਪਿਓਤਤੁਬੀਚਾਗੁ। ਸਰਬਖੇਮ

ਕਲਿਆਣਨਿ ਪਿਰਾਮਨਾਮਨਾਪਿਸਰਾ। ਨਰਕਨਿ ਦੁਰੈ ਦੁਖਹਰੈ ਤੂਹਿ ਅਨਿਕ ਕਲੇਸ
॥ ਮੀਰਦੁਟੈ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਪਰਵੇਸਾ। ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਮੀਰ ਤਰਸੈ ਰੀਰਿ ਰਤੇ ਨਿ
ਰੀਕਾਰਾ। ਦੁਖ ਦਾਰਿਦ੍ਰਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਨਾਸਹਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ। ਸੁਰਿ ਨਰਮੁ ਨਿਜਨ ਖੋਜਤੇ ਸੁ
ਖ ਜਗਰਗੇ ਪਾਲਾ। ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਮੁਖ ਉਜਲਾ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਜਾ ਪਰਵਾਲਾ ॥੪॥ ਜਲੇ ਕੁ ॥
ਪੰਚ ਬਿਕਾਰ ਮਨ ਮਹਿ ਬਸਾਹਿ ਰਾਗੇ ਮਾਇਆ ਸੀਰੀ। ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੀਰੀ ॥੫॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੰਚ ਮਿਪੰਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਨਿਹਜਾ ਨਿਓ ਪਰਪੰਚ। ਕੁਜ ਮਬਾਸ ਬ
ਹੁਰੀ ਗੁਪਤੈ ਜਭੁ ਮਿਥਿਆ ਬਲ ਬੀਚਾਰ। ਨਹ ਜਾਪੈ ਨਹ ਬੂਝੀ ਮੈ ਨਹ ਕਛੁ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ
॥ ਜੁਆਵੇ ਮੇਹਰ ਜਬੇ ਪਿਓ ਅਰਿਅਾਂ ਨਰ ਬਿਓ ਜੀ ਜਾਰਾ। ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਹੁ ਜੇ ਨਿਕੂਮ
ਦੁਕੀ ਨੇ ਕਰਮ ਅਨੇਕ। ਰਚਨਾ ਰੂਪ ਹਿਮ ਰਿਓ ਮਨ ਬੀਚਾਰਾ। ਭਾਉ ਭਰਾ ਤਿਭਰਾ ਦੁ
ਨ ਸੀਰੀ ਮਾਇਆ ਲਿਪਤ ਨਰੀਚਾਰ। ਨਾਨਕ ਬਿਰਲੇ ਪਾਈ ਅਹਿ ਜੇ ਨਰ ਬਿਓ ਪਰਪੰਚ ॥੫॥
॥ ਜਲੇ ਕੁ ॥ ਖਟ ਜਾਸਤੁ ਉਠੈ ਕਹਹਿ ਮੀਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ਦੁਰਾ। ਭਗਤਿ ਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤੇ ਨਾਨਕ

ਪ੍ਰਭੁਕੇਦੁਆਰਾ॥੬॥ਪਉੜੀ॥ਪਸਟਮਿਖਟਸਾਸਤ੍ਰਕਹਹਿਸਿਮ੍ਰਿਤਕਥਹਿਅਨੇਕਾਉ
 ਤਮਉਡੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਣਅੰਤੁਨਜਾਲਹਿਜੇਖਾ॥ਨਾਰਦਮੁਨਿਨਨਜੁਕਬਿਅਸਨਜੁਗਾਟਤ
 ਗੋਬਿੰਦਾਰਜਗੀਧੇਹਰਿਸਿਉਬੀਧੇਭਗਤਿਰਚੇਭਗਵੰਤਾ॥ਮੋਹਮਾਨਭ੍ਰਮਬਿਨਸਿਓਪਾ
 ਈਜਗਨਿਦਇਆਲਾ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਿਤਨਿਬਜੇਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲਾ॥
 ਲਾਭੁਮਿਲੈਤੋਦਹਿਰੈਸਾਧਜੀਗਿਲਿਟੁਲਾਇ॥ਖਾਟਿਖਜਾਂਨਾਂਗੁਣਨਿਪਿਹਰੇਨ
 ਨਕਨਾਮਧਿਆਇ॥੬॥ਜਲੇਕੁ॥ਜੀਤਮੰਡਲਹਰਿਨਜੁਕਥਹਿਬੋਲਹਿਜਾਤਿਜੁ
 ਰਾਇ॥ਨਾਨਕਮਨੁਜੀਤੋਪੀਐਏਕਜੁਸਿਉਲਿਟੁਲਾਇ॥੭॥ਪਉੜੀ॥ਸਪਤਮਿ
 ਜੀਰਹੁਨਾਮਧਨੁਟੁਟਿਨਜਾਹਿਭੰਡਾਰਾ॥ਜੀਤਜੀਗਤਿਮਹਿਪਾਈਐਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾ
 ਰਾ॥ਆਪੁਤਜਹੁਗੋਬਿੰਦੁਜਹੁਸਗਨਿਪਰਹੁਹਰਿਰਾਇ॥ਦੂਖਹਰੈਭਟਜਲੁਤਰੈਮ
 ਨਦਿਦਿਅਠਲੁਪਾਇ॥ਅਠਪਹਰਮਨਿਹਰਿਨਪੇਸਠਲੁਜਨਸੁਪਰਵਾਣੁ॥ਅੰ
 ਤਰਿਬ੍ਰਾਹਰਿਸਦਾਜੀਗਿਕਰਵੈਹਰੁਪਛਾਣੁ॥ਜਿਜਾਨਨਜੇਸਖਾਮੀਤਜੋਹਰਿਕੀਮ

ਭਿਵੇਇ। ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਨ ਪੇਇ॥ ੧॥ ਜਲੇ ਕੁ। ਅਠਪਹਰਗੁ
 ਨਗਾਈ ਅਹਿਤਨੀ ਅਹਿ ਅਵਰਜੰਜਾਲਾ। ਜਮਕੀ ਕਰੋ ਜੇ ਤਿਨ ਜਕਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਦ
 ਇਆਲਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ। ਅਸਟਮੀ ਅਸਟਸਿਪਿਨਟਨਿਧਿ। ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਪੂਰ
 ਨ ਬੁਧਿ। ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਦਾ ਅਨੰਦਾ। ਨਿਰਮਲ ਗੀਤਿ ਨਿਰਧਰ ਮੰਤਾ। ਸਗਲ ਧਰਮ
 ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਇਸਨਾਂ। ਸਭ ਮਹਿ ਉਚ ਬਸੇ ਖਰਿਅੰਨਾ। ਹਰਿਹਰਿ ਭੁਜਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਸੰਗਿ। ਜ
 ਪਿਤਰੀ ਮੇਨਾਨਕ ਨਾਮ ਹਰਿਰੀਰੀ॥ ੩॥ ਜਲੇ ਕੁ। ਨਾਗਾਇਣ ਨਹ ਸਿਮਰਿਓ ਮੋਹਿਓ ਜੁਆ
 ਦ ਬਿਕਾਰ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਜਾਰੀ ਮੇਨਰਕ ਜੁ ਰਗ ਅਵਤਾਰ॥ ੪॥ ਪਉੜੀ। ਨਉ ਮੀਨਵੇ
 ਛਿੜ ਅਪ ਵੀਤ। ਹਰਿਨਾਮੁ ਨ ਜਪਹਿ ਕਰਤ ਬਿਪਰੀਤ। ਪਰਤਿ ਅਰਮਹਿ ਬਕਹਿ ਜਾਪਨਿ
 ਦਾ। ਕਰਨ ਨ ਜੁਨਹੀ ਹਰਿ ਜਜੁ ਬਿਦਾ। ਹਿਰਹਿ ਪਰਵਰ ਬੁਝਿਦ ਰਕੇ ਤਾਂਈ। ਅਗਨਿ ਨ ਨਿ
 ਵਰੇ ਤਿਸਨ ਨ ਬੁਝਾਈ। ਹਰਿ ਜੇਵਾ ਬਿਨੁ ਏਹੁ ਠਲੁ ਲਾਗੇ। ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਸਰਤ ਮਹਿ
 ਜਮਹਿ ਮੁਠਾਗੇ॥ ੫॥ ਜਲੇ ਕੁ। ਦਸ ਦਿਸ ਪੰਜ ਤਮੇ ਠਹਿਰਿਓ ਨਤ ਦੇਖ ਉਤਤ ਜੇਇ। ਅ

ਨੁਬਸਿਆਵੈ ਨਾਨਕਾਨੇ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥ ੧੦ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਸ ਮੀ ਦਸ ਦੁਆਰ
 ਬਸਿ ਕੀਨੇ ॥ ਮਨਿ ਜੀਤੋ ਪੁਨਾ ਮਨ ਪਲੀਨੇ ॥ ਕਰਨੀ ਜੁਨੀ ਮੇਜ ਸਗੋ ਪਾਲਾ ॥ ਨੈਨੀ
 ਪੇਖਤ ਸਾਧ ਦਇਆਲਾ ॥ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਬੇਅੰਤਾ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਰਿਤ ਦੈ ਪੂਰਨ ਭੁ
 ਗਟੀਤਾ ॥ ਹਸਤ ਚਰਨ ਜੀਤਹ ਲਕਮਾਈ ਮੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਿਹੁ ਜੀਜ ਮੁਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ
 ਪਈ ਮੇ ॥ ੧੧ ॥ ਸੋਲੇ ਕੁ ॥ ਏਕੋ ਏਕ ਬਖਾਨੀ ਮੇ ਬਿਰਲਾ ਨਾਂ ਲੈ ਸੁਆਹੁ ॥ ਗੁਣਗੋ
 ਬਿਦਨ ਨਾਂ ਲੀ ਮੇ ਨਾਨਕ ਸਭ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ ੧੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਾਦਸੀ ਨਿਕਟਿ
 ਪੇਖਹੁ ਹਰਿ ਰਾਂਮਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਸਿ ਕਰਿ ਸੁਣਹੁ ਹਰਿ ਨਾਂਮਾ ॥ ਮਨਿ ਜੀਤੋ ਪੁਸਰ ਬਜੀਅ
 ਦਇਆ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਬਰਤ ਜੀ ਪੂਰਨ ਭਇਆ ॥ ਧਾਵਤ ਮਨੁ ਰਾਖੇ ਇਕ ਠਾਇ ॥ ਮ
 ਨ ਤਨ ਜੁਪਨ ਪਤਹ ਰਿਨਾਇ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ
 ਰਤ ਨੁਕਰਿ ਮਟਲੇ ਪੁਧਰਮੁ ॥ ੧੩ ॥ ਸੋਲੇ ਕੁ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰੀ ਜੇ ਵਾਕਰੀ ਭੇਟੇ ਸ
 ਧਕਿ ਪਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੀ ਜਾਲਾ ॥ ੧੪ ॥ ਪਉੜੀ

ਵੁਆਵਸੀਨਾਂਮਦਾਨੁਇਸਨਨੁ।ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹੁਤਜਿਮਾਨੁ।ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਨਕ
 ਰਹੁਸਾਧਸੰਗਿ।ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈਕੀਰਤਨਪ੍ਰਭਰੰਗਿ।ਕੇਮਲਬਾਣੀਸਭਕਉਸੀਤੇ
 ਖੇ।ਪੰਡਿਤੁਆਤਮਾਂਹਰਿਨਾਮਰਸਿਪੋਖੇ।ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਇਹਨਿਹਚਉਪਾਈਐ।ਨਾਨ
 ਕਰਾਮਰਮਤਫਿਰਿਜੋਨਿਨਆਈਐ॥ ੧੩॥ ਸੋਲੇਕੁ।ਤੀਨਿਗੁਣਾਂਮਹਿਬਿਆਪਿ
 ਆਪੁਰਨਹੋਤਨਕਾਂਮ।ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਮਨਿਬਸੈਨਾਨਕਛੂਟੈਨਾਂਮ॥ ੧੪॥ ਪਉੜੀ
 ॥੩ਉਦਸੀਤੀਨਿਤਾਪਸੰਸਾਰ।ਆਵਤਜਾਤਨਰਕਅਵਤਾਰ।ਹਰਿਹਰਿਭਜਨੁ
 ਨਮਨਮਹਿਮਾਇਓ।ਸੁਖਸਾਰਗਪ੍ਰਭੁਨਿਮਖਨਗਾਇਓ।ਹਰਖਸੋਗਕਾਵੇਹਕ
 ਰਿਬਾਧਿਓ।ਦੀਰਪਰੋਗਮਾਇਆਮਾਸਾਧਿਓ।ਦਿਨਹਿਬਿਕਾਰਕਰਤਸੁਮੁਪਾਇਓ
 ॥ਨੈਨੀਨੀਦਸੁਪਨਬਰਣਾਇਓ।ਹਰਿਬਿਸਰਤੋਹੋਵਤਏਹਹਾਲ।ਸਰਨਿਨਾਨਕਪ੍ਰ
 ਭਪੁਰਖੁਦਇਆਲਾ॥ ੧੫॥ ਸੋਲੇਕੁ।ਚਾਰਿਕੁੰਟਚਉਦਹਰੁਫਨਜਗਲਾਬਿਆਪਕਰਾ
 ਮਾਨਨਕਉਨਨਦੇਖੀਐਪੁਰਨਤਕੇਕਾਂਮ॥ ੧੬॥ ਪਉੜੀ।ਚਉਦਹਚਾਰਿਕੁੰਟਪ੍ਰਭ

ਅਧਿਯਾਸਗਲਭੁਵਨਪੁਰਨਪਰਤਾਪ। ਵਿਸੇਵਿਸਾਹਵਿਆਪ੍ਰਭੁਵੇਕੁਧਰਨਿਅਕਾਸ ४०
 ਸਭਮਹਿਪ੍ਰਭੁਪੇਖਾਨਲਥਲਬਨਪਰਬਤਪਤਾਲਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਤਹਬਸਹਿਹਇਅ ०
 ਲਾਜੁਖਮਅਸਥੂਲਸਗਲਭੁਗਵਾਨ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮਪਛਾਂਨਾ॥ ੧੪॥ ਸ
 ਲੋਕੁ। ਅਤਮੁਜੀਤਾਰੁਰਮਤੀਗੁਣਗਾਏਗੋਬਿੰਦਾ। ਸੀਤਪ੍ਰਸਾਦੀਭੈਮਿਟੇਨਾਨਕਬਿ
 ਨਜੀਰਿਦਾ॥ ੧੫॥ ਪਉੜੀ। ਅਮਾਵਸਅਤਮਸੁਖੀਭੁਵੇਸੀਤੋਖੁਦੀਆਗੁਰਦੇਵਾ। ਅ
 ਨੁਤਨੁਜੀਤਲੁਸਾਂਤਿਜਹਨਲਗਾਪ੍ਰਭਕੀਜੇਵਾ। ਭੂਟੇਬੰਧਨਬਹੁਬਿਕਾਰਸਫਲਪੁ
 ਰਨਤਾਕੇਕਾਂਮ। ਦੁਰਮਤਿਮਿਟੀਹਉਮੇਛੁਦੀਜਿਮਰਤਹਰਿਕੋਨਾਮ। ਸਰਨਿਗਤੀਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮਕੀਮਿਟਿਅਮਾਵਗਵਨ। ਅਧਿਤਰਿਅਕੁਟੰਬਜਿਉਗੁਣਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਭਰਵਨ॥
 ਹਰਿਕੀਟਹਲਕਮਾਵਦੀਨਪ੍ਰੀਐਪ੍ਰਭਕਾਨਾਂਮੁ। ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਇਅਨਨਕਜੁਖਾਬਿਸਾ
 ਮ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕੁ। ਪੁਰਨਕਬਹੁਨੋਲਤਾਪੁਰਾਕੀਆਪ੍ਰਭੁਆਪਿ। ਦਿਨੁਦਿਨੁਚੜੈਸਦਾ
 ਇਅਨਨਕੋਹੇਤਨਪਾਦਾ॥ ੧੬॥ ਪਉੜੀ। ਪੁਰਨਮਾਂਪੁਰਨਪ੍ਰਭੁਵੇਕਕਰਲਕਾਰਲਸਮਰ

ਥਾਜੀਅਜੰਤਦਇਅਲਪੁਰਖਸਭਉਪਰਿਜਾਕਹਥਾ। ਗੁਣਨਿਪਾਂਨਗੋਬੰਦਗੁਰਕੀਅ
 ਨਾਂਕਸੇਇ। ਅੰਤਰਿਜਾਂਮੀਪ੍ਰਭਜਨਾਂਨੁਅਲਖੁਨਿਰੰਜਨੁਜੇਇ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੇ
 ਸਭਬਿਧਿਜਾਂਨਹਾਰਾ। ਜੀਤਸਹਾਈਅਠਪਹਰਨਮਸਕਰਾ। ਅਕਥਕਥਾਨਹਬ੍ਰਣੀ
 ਐਸਿਸਰਹੁਹਰਿਕੇਚਰਨ। ਪਤਿਤਉਧਾਰਅਨਾਥਨਾਥਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੀਜਗਨੀ।
 ੧੬। ਸੋਲੇਕੁ। ਦੁਖਬਿਨਸੇਜਹਸਾਗਇਓਸਰਨਿਗਹੀਹਰਿਗਾਇ। ਮਨਤਿਦੇਫ
 ਲੁਪਾਇਆਨਾਨਕਹਾਰਿਗੁਣਗਾਇ। ੧੭। ਪਉੜੀ। ਕੋਈਗਾਵੈਕੋਜੁਲੈਕੋਈਕਰੈ
 ਬੀਚਰਾ। ਕੋਉਪਦੇਸੈਕੋਦ੍ਰਿੜੈਤਿਸਕਹੋਇਉਪਰਾ। ਕਿਲਵਿਖਕਦੈਹੋਇਨਿਰਮਲਜ
 ਨਮਜਨਮਮਲੁਜਾਇ। ਹਲਤਿਪਲਤਿਮਖਉਨਲਾਨਹੋਪੈਤਿਜੁਮਾਇ। ਸੋਜੁਰਤਾਸੇਬੈ
 ਜਨੇਜੋਗਿਆਨੀਪਨਟੈਤਾ। ਸੋਜੁਰਾਕਲਵੈਤਜੇਇਨਿਨਿਰੁਨਿਅਭਗਵੈਤਾ। ਖੜੀਬ੍ਰਹ
 ਮਦੁਜੁਦੁਵੈਜੁਉਧਰੇਸਿਮਰਿਚੰਡਾਲ। ਨਿਨਿਜਾਨਿਓਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਨਕਤਿਸਹਿਰ
 ਵਾਲਾ। ੧੮। ਪੰਚਮੀਤੇਲੈਕਰੋਰਜਪਵੈਜਤਫਰਾ। **ਗੁਖਿਅਹੋਵੈ॥**

ਗਉੜੀਕਬੀਰਨੀ॥ ॥ਆਪੇਪਾਵਕੁਆਪੇਪਾਵਨਾ॥ਜਰੈਖਸਮੁਤਰਾਖੈਕਵਨਾ॥੧ ੪੭
॥ਰਾਮਨਪਤਤਨੁਜਰਿਕੀਨਜਾਇ॥ਰਾਮਨਾਂਮਰਿਤੁਰਹਿਮਾਜਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕੋਕੋਜਰੈਕਾਹਿਹੋਇਹਾਨਿ॥ਨਟਵਟਖੇਲੈਜਾਂਹਿਗਪਾਂਨਿ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਅਖਰ
ਦੁਇਭਾਖੀਹੋਇਗਾਖਸਮੁਤਲੈਇਗਾਰਾਖੀ॥੩॥ਇਕੀਪਠਕਰੇਤੇਅਗਨਲਾਗੀਨਿ
ਵਰਤਹੋਇ॥ਪੰਚਸਿਖਾਂਕਾਂਪ੍ਰਸਾਦਕਰੇ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥

ਕਾਂਇਅੰਬ੍ਰਹਮਾਂਮਨੁਹੈਧੋਤੀ॥ਗਿਆਨੁਜਨੇਉਪਿਆਨੁਕੁਜਪਾਤੀ॥ਹਰਿਨਾਂਮਾਂਜਸੁਜਾਚਉਨਾਂਉ
॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬ੍ਰਹਮਸਮਾਉ॥੧॥ਪਾਂਤੈਐਜਾਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁ॥ਨਾਂਮੇਜੁਸਿਨੋਮੇਪਤੁ
ਉਨਾਮੇਚਨੁਅਚਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਹਰਿਜਨੇਉਜਿਚਰੁਜੇਤਿਹੈਨਾਲਿ॥ਧੋਤੀਟਿਕਾਨਾਂ
ਮੁਜਮਾਲਿ॥੧॥ਥੈਥੈਨਿਬਹੀਨਾਲਿ॥ਵਿਦੁਨਾਏਹੋਰੁਕਰਮੁਨਭੂਲਿ॥੨॥ਪ੍ਰਜਾਪ੍ਰੇਮ
ਮਾਇਆਪਰਜਾਲਿ॥ਇਕੋਵੇਖਹੁਅਵਰੁਨਭੂਲਿ॥ਚੀਨੈਤਤੁਗਗਨਦਸਦੁਆਗ॥ਹਰਿਮੁਖ

ਪਾਠਪੜ੍ਹੈਵੀਰਗਾ॥੨॥ ਭੋਜਨਭਾਉਰੁਮਭੁਉਰੁਗੈ॥ ਪਾਹੁਆਗਾਛੁਬਿਰੋਰੁਨਲਾਰੈ॥ ਤਿਲ
 ਕੁਲਿਯਾਦਿਜਾਣੈਪ੍ਰਭਏਕ॥ ਬੂਝੈਬ੍ਰਹਮਾਮਤਿਰਿਬਿਬੇਕ॥੩॥ ਆਚਾਰੀਨਹੀਜੀਤਿਆਜਾ
 ਇ॥ ਪਾਠਪੜ੍ਹੈਲੋਕੁਜਲਾਇ॥ ਅਸਟਦਸੀਚਤੁਰੇਦੁਨਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਜਤਿਗੁਰਬ੍ਰ
 ਹਮੁਦਿਖਾਇਆ॥੪॥ ਮੇਤਵਾਰਤੇਲੈਕੁਚਲੀਦਿਨਾਂਦਿਚਇਕੀਹਜਾਰਤੇਤਿਨਸੈਜਪੇ॥ ਜਗ
 ਤਮਹਿਬਿਖਜਾਤੋਵੈਮੰਤ੍ਰੀਪਦਪਾਵੈ॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥ ਵਿਦਿਆਵੀਚਾਰੀਤਾਪਰਉ
 ਪਕਾਰੀ॥ ਜਾਂਪੰਚਰਾਜੀਤਾਂਤੀਰਥਵਾਜੀ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਪਰੁਵਜੈਜੈਮਨੁਲਾਰੈ॥ ਤਉਜਮੁਕਹਾਂਕ
 ਰੋਮੇਜਿਉਆਗੈ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਅਸਨਿਰਾਜੀਤਉਸੀਨਿਆਸੀ॥ ਜਾਂਜਤੋਜੋਗੀਤਾਂਕਾਇਆ
 ਭੋਗੀ॥੨॥ ਦਇਆਦਿਰੀਬਰੁਦੇਹਬੀਚਾਰੀ॥ ਆਪਿਮਰੈਅਟਰਾਂਨਹਮਾਰੀ॥੩॥ ਏਕੁਤੂੰਹੋਰਿਦੇ
 ਸਬਹੁਤੇਰੇ॥ ਨਾਂਨਕਜਾਂਲੈਚੋਜਨਤੇਰੇ॥੪॥ ਵੀਰਵਾਰਤੇਲੈਕੁਚੋਜਜਪੈਇਕੀਵਾਰ॥ ਵਿਦਿਆਪ੍ਰਾਪ
 ਤੋਵੈ॥ ਮੂੜਤਾਮਿਦੈ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥ ਵੀਵਾਮੇਰਾਏਕੁਨਾਮੁਦੁਖਵਿਛਿਪਾਇਅਤੇਲੁ॥ ਉਨਿ
 ਰਾਨਦੁਓਜੋਖਿਆਬੁਕਾਜਮਸਿਉਮੇਲੁ॥੧॥ ਲੋਕਾਮਤਿਕੋਛਕੜਿਪਾਇ॥ ਲਖਮਹਿਅੰਕਰਿਏਕ

ਠੇਏਕਰਤੀਲੇਭਾਹਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਿੰਡੁਪਤਲਿਮੇਰੀਕੇਸਉਕਿਰਿਆਸਰੁਨਾਮੁਕਰਤਾਗਾਮੇ ੪੨
 ਬੈਠਿਥੈਆਗੈਪਛੈਏਤੁਮੇਰਾਮਾਧਾਰੁ॥ ੨॥ ਰੀਗਬਨਰਸਿਜਿਫਤਿਤੁਮਾਰੀਨਾਏਅਬਮਰ
 ਓ॥ ਸਚਾਨਾਂਦੁਤਾਂਥੀਮੇਜਾਂਅਹਿਨਿਜਿਲਾਗੈਭਾਉ॥ ੩॥ ਇਕਲੋਕੀਹੋਰੁਛਮਿਛਰੀਬ੍ਰਹਮਲੁ
 ਵਹਿਪਿੰਡੁਖਾਇ॥ ਨਾਨਕਪਿੰਡੁਬਖਸੀਸਕਾਕਬਹੁਨਿਖੂਟਜਿਨਾਹਿ॥ ੪॥ ਮ੍ਰਿਤਕਦੇਵੀਵੇਸ
 ਮੇਸਤਵਾਹਪੜੇ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ੫੨੬ ॥ ਮਨੁਮੋਤੀਜੇਗਹਣਾਂ
 ਰੇਫੈਪਟੁਰੇਫੈਜੁਤਧਾਰੀ॥ ਪਿਖਮਾਂਸੀਗਾਰੁਕਾਮਲਿਤਨਿਪਹਿਰੇਰਵੈਲਾਲਪਿਆਰੀ॥ ੧॥ ਲਾਲ
 ਬਹੁਗੁਣਕਾਮਲਿਮੋਹੀ॥ ਤਿਰੇਗੁਣਹੋਤਿਨਅਵਰੀ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਾਰੁਕੈਠਿਲੇਪਹਿਰੇ
 ਦਾਮੋਦਰੁਦੈਤੁਲੇਈ॥ ਕਰਿਕਰਿਕਰਤਾਕੰਗਨਾਂਪਹਿਰੈਇਨਿਬਿਧਿਚਿਤੁਪਰੇਈ॥ ੩॥
 ਮਧਸੂਦਨਕਰਿਮੁੰਦਰੀਪਹਿਰੈਪਰਮੇਸਰੁਪਟੁਲੇਈ॥ ਧੀਰਜੁਪੜੀਬੰਧਾਫੈਕਾਮਲਿ
 ਸ੍ਰੀਰੀਗੁਜਰਮਾਂਦੇਈ॥ ੪॥ ਮਨਮੰਦਰੁਜੇਦੀਪਕੁਜਾਲੇਕਾਂਇਮਾਂਸੇਜਕਰੇਈ॥ ਗਿਅੰਨਰ
 ਉਜਬਸੇਜੈਆਫੈਤਾਂਨਨਕਭੇਗੁਕਰੇਈ॥ ੫॥ ਗਹਿਣੇਪਹਿਰਣਦੇਸਮੇਇਕੀਪਾਠਕਰੇਪਹਿ

ਲੋਹੇ ਸਾਧ ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦ ਖੁਲਾਵੈ ਮਿਠੇ ਤੇ ਦੁਲਾਗਾ ਹਿਲੇ ਜੁਭ ਹੋਵਨ॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਖੁਰਾਸਾਨ
 ਖਜਮਾਨ ਕੀ ਆਹਿ ਦਸਤਾਂ ਨ ਰੁਗਾਇਆ॥ ਆਪੇ ਦੇ ਸੁਨ ਦੇਈ ਕਰਤਾ ਜਮੁ ਕਰਿ ਮੁਗਲੁ ਚੜ੍ਹਾਇਆ॥
 ਏਤੀ ਆਰਿ ਪਈ ਕੁਰਲਾਂ ਦੇ ਤੈ ਕੀ ਵਰਦੁਨ ਆਇਆ॥ ੧॥ ਕਰਤਾਂ ਤੂੰ ਜੁਭ ਨਾਂ ਕਾ ਜੇਈ॥ ਜੇ ਸਕਤਾ ਸਕ
 ਤੇ ਕਉ ਮਰੇਤਾ॥ ਤਾਂ ਮਨੁ ਰੇ ਜੁਨ ਹੋਈ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਕਤਾ ਜੀ ਹੁਮਾਰੇ ਪੈ ਵਗੈ ਖਸਮੇ ਸਾ ਪੁਰਸਾਈ
 ॥ ਰਤਨ ਵਿਗਾੜੇ ਵਿਗੇ ਏਕੁ ਤੀ ਮੁਇ ਆਸਾਰ ਨ ਕਾਈ॥ ਆਪੇ ਜੇ ਕੁ ਵਿਛੋੜੇ ਆਪੇ ਦੇ ਖੁਤੇ ਗੀਵ
 ਰੁ ਆਈ॥ ੩॥ ਜੇ ਕੋ ਨ ਉਧਰਾਏ ਵਡਾ ਸਾਦਕ ਰੇ ਮਨ ਭਾਣੇ॥ ਖਸਮੇ ਨ ਵਗੀ ਕੀੜਾ ਆਵੈ ਜੇ ਤੇ ਚੁਗੇ
 ਵਾਂਝੇ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਨੀਵੈ ਤਾਂ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਨ ਨ ਕਨਾਂ ਮ ਵਖਾਣੇ॥ ੩॥ ਮੰਗਲ ਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕੁ ਚਲੀ ਵਿਨ ਮੇ
 ਵੀ ਹਰ ਜਾ ਰਜ ਪੈ॥ **ਗਾਖਿ ਆਹੈ ਵੈ ਜਬ ਵਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰ ਕੈ॥**

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਪਰੁ ੨ ੧੬ ਜਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਆਮੀ ਕੁ ਸੁਤ ਨਾ ਲਿਭਾਈ॥ ਕਿ
 ਸ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਆਕੁ ਭੁਮ ਸਕੇ ਨਾ ਲਿਭਾਈ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਆਮੀ॥ ਸਿਕਦਾਰ ਚਉਧਰੀ ਨਾ
 ਲਿ ਆਪਣੈ ਜੁ ਆਈ॥ ਹਮਰਾ ਧਨੁ ਹਰਿ ਰਹਿ ਆਸਾ ਮਾਈ॥ ੧॥ ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਆਮੇਰੀ ਹ

ਬਿਟੇਕਾ ਮੈਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪਖੁ ਪਨਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹਉਹਰਿ ਗੁਲਗਾਵਾਂ ਅਸੀਖ ਅਨਿਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰ
ਹਉਹਰਿ ਨਿਨਿਜਿ ਉਪਰੇ ਕਰਹਿ ਜੇ ਨਾਹਿ ॥ ਝੂਠੁ ਪਰੇ ਕਰਿ ਪਛੋਤਾਹਿ ॥ ਬਿਰੁਨ ਰਹਿ ਅਨਿਖੇ
ਦੁਕਮਾਹਿ ॥ ਹਮਹਰਿ ਸਿਉ ਪਨਾ ਕੀ ਅਨਿਸਕ ਕੋਈ ਜਮ ਰਥ ਨਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਏਹਿ ਜਤੁ ਪਰੇ ਮਾ
ਇਆ ਮੇਹ ਪਸਾਰੀ ॥ ਮਾਇਆ ਕਉ ਲੂਝੁ ਹਿਗਾਵਾਰੀ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਨੂਐ ਬਾਨੀ ਹਾਰੀ ॥
ਹਮਰੈ ਹਰਿ ਪਨਾ ਨਿਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਸਟਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਕਲਨੁ ਗਮਹਿ ਪਰੇ ਪਿਰੇ ਰਣਗੜਾ
ਏ ॥ ਕਾਂਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਵਧਾਏ ॥ ਨਿਜਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਤਿ ਸੀਰਾ ਮਿਲਾ
ਏ ॥ ਹਮਰਾ ਹਰਿ ਪਨਾ ਨਿਨਿਏ ਹਧਰੇ ਸਭੁ ਗਵਾਏ ॥ ੪ ॥ ਮਿਥਿ ਆਨੁ ਨਾਭਾ ਉਪਰੇ ਬਹੁ ਪਾਏ
॥ ਪਰਾਇਆ ਛਿੜਾ ਅਟਕਲੈ ਆਪਣਾ ਅਹਿਕਾਰੁ ਵਧਾਏ ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਤੈਸਾ ਖਾਏ ॥ ਜ
ਨਨਾਨਕ ਕਾ ਹਰਿ ਪਨਾ ਪਰਮੁ ਸਭੁ ਸਿਸਟਿ ਨਿਦਿ ਆਏ ॥ ੫ ॥ ਐਤਵਾਰ ਤੇਲੈ ਕਰਚਾ
ਲੀਰਿ ਨਾਂ ਮੈ ਜੋ ਲਾਂ ਮੈ ਜਪੇ ॥ **ਜਹਾਇ ਤਾਰੇਇ ॥ ਅਉਖੇ ਵੇਲੇ ॥** " " " "
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਪਰੁ ਵੇਕੇ ੩੧ ਓਜਿ ਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਹਥ ਕਰਿ ਤੇਤੁ ਦਨਾਵੈ ਨੌਗੀ ਬਿਥਰਵਾ

ਜੈ ਬੇਨ। ਰਾਗਮਤਿ ਹਰਿਗੁਣ ਬੇਲੁ ਜੋਗੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅੰਗੁ ਰਿਰਿਗਿਭੇਨ॥੧॥ ਜੋਗੀ ਹਰਿਦੇਹੁ
 ਮਤੀ ਉਪਦੇਸੁ। ਨੁਗੁ ਨੁਗੁ ਹਰਿਹਰਿ ਏਕੇ ਵਰਤੈ ਤਿਸੁ ਮਾਰੀ ਹਮ ਅਦੇਸੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਗਾਂਢੁ ਹਿਰਗਭਾਂਤਿ ਬਹੁ ਬੇਲੁ ਹਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅੰਖੇ ਲੈ ਖੇਲਾ। ਜੋ ਫਹਿਕੂ ਪਸਿਰਨ ਕਉ ਬ
 ਸੁਧਾਉ ਠਿ ਬੇਲਗ ਏਚਰਿ ਬੇਲਾ॥੨॥ ਕਾਇ ਅੰਨਗਰਮ ਹਿਕਰਮ ਹਰਿ ਬੇਫਹੁ ਹਰਿਨਾਂ
 ਮੇਹਰਿ ਅਖੇਤੁ। ਮਨੁ ਅੰਮਸਾ ਬਿਰੁ ਬੈਲੁ ਮਨੁ ਜੋ ਫਹੁ ਹਰਿ ਸਿਰਹੁ ਗਰਮਤਿ ਜੇਤਾ॥੩॥ ਜੋਗੀ
 ਜੰਗਮ ਸਿਸਟਿਸ ਭੁਤੁ ਮਰੀ ਜੋ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਤਿਤੁ ਚੇਲਾ। ਜਨਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਤਿ ਰਿਜਾਮੀ ਹਰਿ
 ਲਾਫਹੁ ਮਨੁ ਅਪੇਲਾ॥੪॥ ਫਸਪਠ ਕਰੈ ਹਮੇਸਾ ਖੇਤੀ ਕੋ ਬਹੁਤ ਫਲ ਪਦੈ। ਫਸਟੈ ਸਗੁਰੁ ਕਾ
 ਅਸਾਮਹਲਾ ੪॥ ਕਬਕੇ ਭਾਲੈ ਪ੍ਰਿਧੁਤਾਲਾ ਕਬਕੇ ਬਜਾਏ ਰਬਾਬਾ। ਅਫਤਨਾਤ ਬਾਰ
 ਖਿਨੁ ਲਗੈ ਹਉਤ ਬਲਗਾ ਸਮਾਰਉ ਨਾਮੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਸੀ ਭਗਤਿ ਬਨਿ ਆਈ। ਹਉਹਰਿ
 ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁਗਹਿਨ ਜਕਉ ਜੈ ਜੇਨ ਲਾ ਬਿਨੁ ਮੀਨ ਮਰਿਜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਕਬਕੇ ਉਮੇਲੈ
 ਪੰਚਸਤਗਾ ਇਨਕ ਬੋਕੇ ਰਾਗਾ ਪੁਨਿ ਉਠਾਏ। ਮੇਲਤੁ ਚੁਨਤੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਸਾਲਾ ਗੈਤ ਬ

ਲਗੁਮੇਰਾ ਮਨੁਰਾਂ ਮਗੁਨਗਾਟੈ॥੨॥ ਕਬਕੋ ਨ ਭੈ ਪਾਟੁ ਪਸਾਰੈ ਕਬਕੋ ਹਾਥ ਪਸਾਰੈ॥ ਹਾਥ
ਪਾਟੁ ਪਸਾਰਤ ਬਿਲਮੁ ਤਿਲੁ ਲਾਗੈ ਤਬ ਲਗਮੇਰਾ ਮਨੁਰਾ ਮਸਮਾਰੈ॥੩॥ ਕਬਕੋ ਉਲੇਗ ਨ ਕ
ਉਪਤੀਅਟੈ ਲੋਕ ਪਤੀਦੈ ਨਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿਹਰ ਦੇ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ਤਾਂ ਜੇ ਜੇ
ਕਰੈ ਸਰੂ ਕੋਇ॥੪॥ ਵੀਰ ਵਾਰਤੇ ਲੋਕ ਰਚਾ ਲੀਦਿ ਨਾਂ ਮੇਜੋ ਲੰਗ ਜਾ ਰਜ ਪੈ॥ ਪੰਚ ਸਿਖ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਜਿਵਾਇ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜੈ॥ " " " " "

ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਅਰੁ ੧੬ ਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਨਿਨਿਲਾਈਪ੍ਰੀਤਿਸੇਈਠਿਰਿਖਾਇਆ
 ਨਿਨਿਜੁਖਿਬੈਠਾਲੀਤਿਸੁਭਉਬਹੁਤੁਦਿਖਾਇਆ॥ ਭਾਈਮੀਤਕੁਟੈਬੁਢੇਖਿਬਿਬਾਢੇ॥
 ਮਆਈਟੁਸਗਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ॥ ੧॥ ਅੰਮੇਸੀਦੇਖਿਬਿਮੋਹਿਤੋਏ॥ ਸਾਧਿਕਸਿਧਜੁਰਦੇ
 ਵਮਨੁਖਾਬਿਨੁਸਾਧੁਸਭੁਧ੍ਰੋਹਨਿਧ੍ਰੋਏ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਕਿਠਿਗਹਿਉਦਾਸੀਤਿਨਿਕਾਂਮਿ
 ਟਿਆਪੇ॥ ਇਕਿਸਿੰਧਹਿਗਿਰਹੀਤਿਨਹੇਇਨਆਪੇ॥ ਇਕਜਤੀਕਹਾਵਹਿਤਿਨਿਬਹੁਤੁ
 ਕਲਪਾਵੈ॥ ਹਮਹਰਿਰਾਖੇਲਗਿਸਤਿਗੁਰਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਤਪਕਰਤੇਤਪਸੀਭੁਲਾਏ॥

ਪੰਡਿਤ ਮੋਹੋਲੋ ਭੁਸ ਬਾਏ। ਤੈ ਗੁਣ ਜੋ ਰੇ ਮੋਹਿ ਮਾ ਅਕਾਸਾ। ਹਮ ਜਤਿ ਗੁਰ ਰਾਖੇ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾ
 ਥਾ॥ ੩॥ ਗਿਮਾਨੀ ਕੀ ਹੋਇ ਵਰਤੀ ਦਾਸਾ। ਕਰ ਜੇ ਤੇ ਜੇ ਦੇ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ। ਜੇ ਤੂੰ ਕਹਹਿ ਸੁ
 ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ। ਨਨ ਨਾਨ ਕਰ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨੇ ਤਿਨ ਮਾਂਵਾਂ॥ ੪॥ ਅੇਤ ਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕ੍ਰਚਾ ਲੀਇ
 ਨਾਂ ਮੈ ਸੋਲਾਂ ਸੈਨ ਪੈਸਤ ਸਿਖ ਪ੍ਰਸਾਦ ਜਿਵਾਇ॥ ਨਿਹ ਕੰਮ ਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇ॥ ॥ ॥ ॥
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਨਿਜ ਭਗਤੀ ਜੀਲਵੀਤੀ ਨਾਰਿ। ਰੂਪ ਅਨੁਪ ਪੂਰੀ ਮਾਰਾਗ। ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ
 ਵਸੈ ਸੋ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜੋ ਭਵੀਤਾ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਕਿਨੇ ਦ੍ਰਿਰ ਲੇਜੀਤਾ॥ ੧॥ ਸੁਕਰ ਲੀਕਾ ਮਇਗੁ
 ਰ ਮਿਲਿ ਹਮ ਪਾਈ। ਨਨ ਕਾਨਿ ਪਰਥਾਇ ਸੁਹਾਈ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ। ਜਿਚ ਰੁਵ ਸੀ ਪਿਤਾ ਕੈ ਸ
 ਥਿ। ਤਿਚ ਰੁਕੰਤੁ ਬਹੁ ਠਿਰੈ ਉਦਾਸ। ਕਰਿ ਜੇਵਾ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇ ਮਾ। ਗੁਰਿ ਮਾਈ
 ਪਰਮ ਹਿਤਾਂ ਜਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇ ਮਾ॥ ੩॥ ਬਤੀ ਹਸੁ ਲਖ ਲੀ ਸਰ ਸੰਤ ਤਿ ਪੂਤਾ। ਮਾਗਿ ਮਾਕਾ
 ਰੀ ਜੁ ਪ੍ਰਣ ਜਰੂਪ। ਇਛੁ ਪੂਰੇ ਮਨਿ ਕੰਤ ਸੁਆਮੀ। ਜਗਣ ਜੀਤੋ ਖੀਦੇ ਰਜਿ ਠਨੀ॥ ੪॥
 ਸਭੁ ਪਰਵਾਰੇ ਮਾਹਿ ਜਰੇ ਸਟਾ। ਮਤੀ ਦੇਵੀ ਦੇਵਰ ਜੇ ਸਟਾ। ਪੀਨੁ ਜੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਗਟੀਆ

ਇ। ਜਨਨ ਨਕਸ਼ੁਖੇ ਸੁਖਿ ਦਿਹਾਇ। ੪॥ ਵੀਰਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕੁਚਾਲੀ ਦਿਨ ਮੇਰ ਲੀਹ ਨਾਰ
 ਜਪੈ ਅੰਦੇ ਜਿਖ ਕੋ ਹਮੇਸ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਵਾਏ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਕੀ ਭਗਤੀ ਉਤਪਤੀ ਹੋਇ। ਅਰਨੇ ਚਲੀ ਦਿਨ
 ਮੇਂ ਸੋਲਾਂ ਸੈ ਜਪੈ ਪੰਜ ਜਿਖ ਕੋ ਹਮੇਸ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਵਾਏ ਜਪੈ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਇਕੰਤ ਅਖੰਡ ਇਸਤੀ
 ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇ॥ ॥ ਆਸਾਮ ੦੫ ॥ ਮਤਾ ਕਰ ਉਸੋ ਪਕਨ ਨਦੇਈ। ਸੀਲ ਸੰਜਮ ਕੈ ਨਿਕਟਿ
 ਖਲੇਈ। ਟੇਜ ਕਰੇ ਬਹੁ ਪੁਦਿਖਾਏ। ਗ੍ਰਿਹ ਬਜਨੁ ਨਦੇਈ ਵਪਿ ਵਪਿ ਭਰਮਾਏ॥ ੧॥ ਪਾਰਿ
 ਕੀਨਾ ਇਕ ਪਾਰਿ ਵਾਜਨ ਦੇਵੈ। ਜਤਨ ਕਰ ਉਊਰ ਝਾਇ ਪਰੇਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਪੁਰ ਕੀਭੇ
 ਜੀਅ ਈਅਮਾਰਿ। ਨ ਉਖੰਡੁ ਜੀਤੈ ਸਭਿ ਥਾਂ ਥਨੰਤਰਿ। ਤਦ ਤੀਰ ਥਨ ਛੋਰੈ ਜੋਗ ਸੀਨਿ
 ਆਸਾ। ਪਰਿਥ ਕੇ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਬੇਦ ਅਭਿ ਆਸਾ॥ ੩॥ ਜਹ ਬੈਸ ਉਤਹਨ ਲੇ ਬੈਸੇ। ਸਗਲ
 ਭਵਨ ਮਹਿ ਸਬ ਲਪਟੇ ਸੈ। ਹੋ ਛੀ ਸਗਣਿ ਪਇ ਮਾਂਹ ਹਲੁ ਨ ਪਾਈ। ਕਹੁ ਮੀਤਾ ਹਉ ਕੋ
 ਪਹਿਜਾਈ॥ ੩॥ ਜੁਦਿ ਉਪਦਿ ਸੁਸਤਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਆਇਆ। ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਿ
 ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ। ਨਿਜ ਪਾਰਿਵਸਿ ਆਗੁ ਲਗਾਇ ਅਨੰਤਾ। ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿਓ ਨਨਕ ਭਏ

ਅਚਿੰਤਾ ॥ ੪ ॥ ਪਰਿਮੇਰਾ ਇਹੁ ਨਾਇਕੁ ਹਮਾਰੀ ॥ ਇਹੁ ਮਾਮਰੁ ਹਮਗੁਰ ਕੀ ਏਦਰ ਬਾਰੀ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ਇਕੀ ਹਿਨੇ ਮੇ ਇਕੀ ਹਨਾਰ ਜਪੈ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤਾ ॥ ਜੋ ਮਟਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰਾ ॥ ਸੰਜਾਮਿ
 ਤੇ ਸਨਦਾ ॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਤਾ ਨਿਪਤੀ ਚਲਾਵਉ ॥ ਦੁਤੀਏ ਮਤਾ
 ਦੁਇ ਮਨੁ ਪਪੁਚਾਵਉ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਮਤਾ ਕਿਛੁ ਕਰਉ ਉਪਾਇਆ ॥ ਮੇਜਭ ਕਿਛੁ ਛੋਡੈ ਪ੍ਰਭੁ
 ਤੁਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਹਾਂ ਅਨੰਦ ਅਚਿੰਤ ਸਹਜਾਇਆ ॥ ਦੁਸਮਨ ਦੁਤਮੁ ਏ ਸੁਖ ਪਾ
 ਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਕਉ ਦੀਆ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰੰਤੂ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦੇਸੁ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕ
 ਰੀ ਸੁਤੇ ਰਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰ ਹੋਵੀ ਬਾਂਦਿ ॥ ੨ ॥ ਤੁਧੋ ਨ ਛੋਡਿ ਜਾਈ ਮੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਧਰਿ ॥ ਅੰਨ
 ਨ ਬੀਅਤੇ ਗੀਸਾ ਮਸਰਿ ॥ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਕਾਂਦਿ ॥ ਸਾਕਤ ਭੂਲਾ ਹਿਰੈ ਬੇਬਾਣ
 ॥ ੩ ॥ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਹ ਕਹਰਾ ਪਿਛਲੈ ਹਿਰਾ ਲਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇ
 ਗੀਸਰਣਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੀ ਪੈ ਜਵਾਨੀ ਵਾਧਾਈ ॥ ੪ ॥ ਅੰਗਲ ਫਾਰਤੇ ਲੈ ਕ੍ਰਵੀ ਹੰਦਿ ਨ ਮੈਂ ਦੇਹ
 ਜਾਰ ਜਪੈ ਦੁਸਟ ਦਾ ਭੋਗ ਹੋਵੈ ॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰਦੇਸੁ ॥
 ਗਿਸਉ ਦੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥ ਦੁਸਤੁ ਅਨੁਪ ਸੁਣੀਲਾ ਭੁਇਆ ॥ ਗੁਣਗੁਣਿ ਬੀਨਿ ਪਲੈ ਅ

ਨੀ ਦੇ ਪਿਰਤ ਨੁਇ ਹੁ ਮਨੁ ਲਪਟਾਨੀ॥੧॥ ਸਾਹੁ ਵਾਪਾਗੀ ਵਾਅਰੈ ਆਏ॥ ਵਖਰ ਕਾ ਦੁਹੁ
 ਸਉਦਾ ਕਰਾਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਹੁ ਪਠਾਇਆ ਸਾਏ ਪਾਸਿ॥ ਅਮੋਲੁ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਾ
 ਰਾਜਿ॥ ਵਿਸਟੁ ਸੁਭਾਈ ਪਾਇਆ ਮੀਤਾ॥ ਸਉਦਾ ਮਿਲਿਆ ਨਿਰਚਲੁ ਚੀਤਾ॥੨॥ ਭਉ
 ਨਹੀਤ ਸਕਰ ਪਉਦੁ ਨ ਪਾਈ॥ ਸਹਾਨਿ ਵਿਹਾਈ ਸਹਾਨਿ ਲੈ ਜਾਨੀ॥ ਸਤ ਕੇਖਟਿ
 ਐਵੁ ਖੁਨੀ ਪਾਇਆ॥ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਪਰਿ ਲੈ ਆਇਆ॥੩॥ ਮਿਲਿਆ ਲਾਹਾ
 ਭੁਏ ਅਨੰਦਾ॥ ਧੰਨੁ ਸਾਹੁ ਪੂਰੇ ਬਖਸਿਦਾ॥ ਇਹੁ ਸਉਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਪ
 ਇਆ॥ ਸਹਾਨੀ ਪਿਪਨਾਨ ਕਲੈ ਆਇਆ॥੪॥ ਬੁਧਟਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰਦੁ ਸਪਾਠ ਕਰੈ ਹਮੇ
 ਸਾ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਬੈਧਾ ਬਿਖੇਲਾ ਭੁਏ ਪਿਚਵੇ ਵਿਨਏ ਕਸਿਖ ਕੌਮਿ ਠਾਪੁ ਸਾਦੁ ਖੁਲਾਵੈ॥
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਨ ਅਵਗੁਨ ਮੋਰ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰੈ॥ ਨਹ ਦੇਖਿ ਓਰੁ ਪਰਿ ਗਸੀ ਗਾਰੈ
 ॥ ਚਜ ਅਚਾਰ ਕਿਛੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ॥ ਬਹੁ ਪਕਰ ਪ੍ਰਾਸਿ ਜੈ ਅਨੀ॥੧॥ ਸੁਨ ਬੇਸਖੀ
 ਕੀਤ ਹਮਰੋ ਕੀ ਅਲੋਖ ਸਮਾਨਾ॥ ਕਰੁ ਮਜਤ ਕਿਧਾਰਿ ਗਿਓ ਕਰਿ ਅਪਨਾ ਕਿਅਾ ਜਾਨੈ ਇ

ਹੁਲੇਰੁ ਅਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਹ ਗੁਰਮਾਰੇ ਅਬਹੁ ਲੇਜੇ ਤਿਓ ਕੀਤੁ ਮਿਲਿਓ ਮੇਰੇ ਸਰਬ
ਖੁਜੇ ਓਓ ਅੰਗ ਨਿਮੇਰੈ ਜੋਭਾ ਠੰਦੁ ॥ ਨਿਜਿ ਬਾਜੁਰ ਪ੍ਰਮਸੀ ਗਿਅਨੀ ਦ੍ਰਾਬੁ ਜਤੁ ਹਮਾਰੇ
ਰੇ ਗਿਓ ਲੁਲਾ ॥ ਜਗਲਾ ਮਾਭਰ ਲੇਜੇ ਭਾਕੀ ਠਿਠੂਲਾ ॥ ਪ੍ਰਮਪੇਖੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਏ ਜਗਲਾ ਨਿ
ਧਾਂਨਾ ॥ ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਕੀ ਕੁਕੀ ਕਾਂਨਿ ॥ ੩ ॥ ਸਦਖੁਸੀ ਮਾਂਸ ਦਾਰੀ ਗਿਮਲੇ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿਨਾਂ ਮ
ਗ੍ਰਿਹਮ ਚਿਤ੍ਰਿ ਪਤਨੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਪਿਰਹਿ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਬਿਰੁਸੇ ਹਾਗ ਨਿਸੀਗਿ ਭੁਤਾਰੀ ॥ ੪ ॥
॥ ਮੇਰੇ ਦੁਰਤੇ ਲੈ ਕਰ ਚਾਲੀ ॥ ਦਿਨਾਂ ਮੇਰੇ ਦਾਸੈ ਜਪੈ ॥ ਚੋਦਾਂ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਵਾਇ ॥ ਮਲਾਪਰੇ

ਦੈ ਸੁਆਮੀ ਕਾ ॥

॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥

ਦੁਖ ਰੋਗ ਭੁਏ ਗਤੁ ਤਨ ਤੇ ਮਨ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਭੁਏ ਅਨੀਦੀ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੀਗਿ ਅਬ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਤਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤਪਤਿ ਬੁ
ਝੀ ਗੁਰਸਬਦੀ ਮਾਇ ॥ ਬਿਨ ਸਿਗਾਇ ਚਿਤਾਪ ਸਰੁਸਹਿ ਸਾਗੁਰ ਜੀਤ ਲੁਮਿਲਿਓ ਸਹਜਿ ਸੁਰਾਇ
॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਾਟੁ ਤਰਹੇ ਏਕੁ ਇਕ ਬੂਝਿ ਆਆਇ ਬਸੇ ਅਬ ਨਿਹਚਲ ਥਾਇ ॥ ਜਗਤ ਉਪਾ
ਰਨ ਸੀਤ ਤੁਮਾਰੇ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਹੋ ਅਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜਨਮ ਦੇਖ ਪਰੇ ਮੇਰੇ ਪਾਛੈ ਅਬ ਪਕਰੇ ਨਿਹਚਲ

ਸਾਧੁਪਾਇ ॥ ਸਹਜਪੁਨਿਗਾਏ ਮੰਗਲਮਨੁ ਆਮ ਬਤਾ ਕਉ ਫੁਨਿਕਾਲੁ ਨਖਾਇ ॥ ੩ ॥ ਕਰ
 ਨਕਾਰਨ ਸਮਰਥੁ ਹਮਾਰੇ ਸੁਖਦਾਈ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਨਾਪਿ ਜੀਏ ਨ
 ਨਕਉ ਤਿਧੋ ਤਿਮੇਰੇ ਸੀਗਿ ਸਹਾਇ ॥ ੪ ॥ ਬੁਧਵਰ ਤੇਲੈ ਕੁਰਾਲੀ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਸਹਜ ਕਾਰਨ
 ਪੇ ॥ **ਸਰੀਰ ਅਰੇਗ ਹੋਇ ॥** ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਰਤਾਏ ਬਿਲ
 ਲਾਏ ਨਿੰਦਕੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਿਜਰਿਆ ਅਪਣਾ ਕੀਤਾ ਪਾਏ ਨਿੰਦਕੁ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਕੋ ਉਜਕਾ ਸੀਗੀ ਹੋਏ ਨਾਲੇ ਲਏ ਸਿਧਾਏ ॥ ਅਲੰ ਹੋਵਾ ਅਜਗਰੁ ਭਾਰੁ
 ਉਠਾਏ ਨਿੰਦਕੁ ਅਗਨੀ ਮਾਹਿਜ ਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਕੈ ਦੁਆਰੈ ਜਿਹੋ ਇਬਿਤੀ
 ਤੈਸੁ ਨਾਨਕ ਮਾਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਭਗਤਿ ਜਨਾਨ ਕਉ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਹੋਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗ
 ਇਬਿਗਾਜਾਏ ॥ ੨ ॥ ਮੰਗਲਵਾਰ ਤੇਲੈ ਕੁਤਾਲੀ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਕੀਰਤਨ ਪੇਅਧਿਅੰਨ
ਸਮੇ ਨਿੰਦਕ ਕਾਨਾਜੋਇ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸਰੁ ਈਸਤਿ ਪੂ
 ਗੀ ॥ ਤੰਤੋ ਬਿਨਸੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਸੀਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ਅਲੇ ॥ ਬੂਰਤ ਪੈਰ ਅੰਧਕੁ

ਪਾਸਿ ਨਿਕਸਿਓ ਮੇਰੇ ਭਾਈਗੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਹਾਂ ਅਗਾਠ ਅਗਨਿਕਾਸਾਗਰੁ॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿ
 ਬੁਤ ਭੇਰਤੁ ਨਾਗਰੁ॥੨॥ ਦੁਤਰੁ ਅੰਧ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਇਆ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪਰਗਟੁ ਮਾਰਗੁ
 ਦਿਖਾਇਆ॥੩॥ ਨਾਪਤਾ ਪਕ ਛੁਓ ਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਤੋਰੀ॥੪॥ ਸੁ
 ਕੁਟਰ ਤੇ ਲੈ ਕੁਚਾਲੀ ਦਿਨਾ ਮੈ ਸੋਲਾਂ ਸੋਨੇ ਪੈ ਏਕ ਸਿਖ ਕੋ ਹਮੇਸ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਦਾਵੈ॥ **ਕੁਰਮ**
ਨਿਦਰ ਤੋਤੇ ਦੇਸ ਬਦ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਾ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਨ ਨਲੀ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਛੁਡਾਇ॥ ਪ੍ਰੀਤ
 ਮਸਿਓ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਮਾਤਾ ਪੁਮੁ ਮਾ ਬਿਖੁਖਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਲਾਤ ਊਕ ਛੁ ਨ ਬਿਆ
 ਪੈਰ ਅਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਇ॥ ਰਾਕੀ ਕੋ ਚਿਤੁ ਕਛੁ ਨ ਲਾਗੈ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣਾਇ॥੨॥
 ਸਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੁਏ ਕਿਰਪਾਲ ਹੋਏ॥ ਅਪਿ ਸਹਾਇ॥ ਗੁਨ ਨਿਪਾਨ ਨਿਤ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਸੀਸ ਸੂ
 ਖ ਮਿਟਾਇ॥੩॥ ਰੋਜੁ ਦਸ ਪਾਠ ਕਰੈ ਏਕ ਪ੍ਰੀਤ ਰਹਿੰਦੀ॥ ਬਿਨ ਗਾਮਨਾਇਕਾ ਗੁਰ ਕੈ
ਤਾਪ ਮਿਟੈ ਸਬਦ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਾ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਉਖ ਧੁਖਾਇ ਓਹ ਰਿਕੋ ਨਾਉ॥ ਸੁ
 ਖ ਪਾਏ ਦੁਖ ਬਿਨ ਜਿਅ ਥਾਂਉ॥੧॥ ਤਾਪ ਗਾਇਆ ਬਨ ਗੁਰ ਪੂਰੇ॥ ਅਨਦੁਰਾਇਆ

ਸਤੀਮਿਟੇਵਿਸੁਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਨਕ
 ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ॥੨॥ ਰੋਨ ਯਾਗੰ ਪਠ ਕਰੈ ਤਾਪੁ ਨਿਵਰਤੈ ਦੇਸ ਬਦਕੇ ਪੁਤਾ ਪਕਗ॥
 ਅਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਬਿਸਾਰੈ ਅਉਗੁਨ ਅਪਨਾ ਬਿਰ
 ਦੁਸਮਾਰਿਆ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਤਿ ਪਤਿ ਨਿਅੰਈ ਬਾਰਿਕ ਨਿਉ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰਿਆ॥੧॥ ਰਹਾ
 ਰ ਸਿਖ ਰਾਖੇ ਗੁਰਗੋਪਲਾ॥ ਕਾਢ ਲੀਏ ਮਹਾਂ ਭੁਫਨ ਲਤੇ ਅਪਨੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ॥੧॥
 ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨੁ ਮਤੇ ਛੁਟੀ ਮੇਹ ਲਤਿ ਪਲਤਿ ਜੁਪਾਈਐ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰ
 ਜਿਨ ਪੁਰੁਸ ਪੁਰਸਨਾ ਨੀਤ ਨੀਤ ਗੁਣ ਗਾਈਐ॥੨॥ ਭੁਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਾ
 ਧਸੈ ਗਿਨੰਠੇ॥ ਛਿਜੈ ਨ ਜਾਇ ਕਛੁ ਭੁਭੁ ਨ ਬਿਅਪੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲ ਗਾਠੇ॥੩॥
 ਅੰਤਿ ਕਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਸਹਾਈ॥ ਇਤ ਉਤਰਾ ਖਨ ਹਾਰੈ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮੀਤੀ ਤ ਧਨ ਸੇਰੈ ਨ ਨਕ
 ਸਦ ਬਲਿ ਹਾਰੈ॥੪॥ ਸੁਕੁ ਫਾਰਤੇ ਲੈ ਕੁ ਉਨੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਸੈਲਾ ਸੈਜ ਪੈ ਬੀਰ ਤੇ ਫੁਟੇ॥
 ਅੰਜੇ ਚਲੀ ਦਿਨਾਂ ਮੇਜ ਪੈ ਇਕ ਤਲੀ ਯਜਮਨ ਕੇ ਬੀਸਨ ਕਟੀਐ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਤਾਂ ਸਭੁ ਕੋਲ ਗੁਰੀ ਤਿ ਅਵਹਿ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ॥ ਅਵਰਨ ਕੋ ਉਦੁ
 ਨਾ ਸੁਣੈ ਸਾਚੇ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਚੀਤਿ ਅਵਹਿ ਤਾਂ ਸਦਾ ਦਇਆ ਲਾਲੇ ਗਨ ਕਿ
 ਆਵੇ ਰਹੇ ॥ ਬੁਰਾ ਭੁਲਾ ਕਹੁ ਕਿਸਨੋ ਕਹੀ ਐਸ ਗਲੇ ਨੀ ਅਤੁ ਮਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇ
 ਰੀਟੇ ਕਤੇਬਾ ਆਪਾਰਾਹ ਥਿਟੇ ਇਤੁ ਰਾਖਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਉਪਰਿ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਿਸੁ ਕਉ
 ਬਿਪਨ ਕੋ ਉਭਾਖੇ ॥ ੨ ॥ ਓਹ ਸੁਖ ਓਹ ਵਡਿਆਈ ਨੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਨਿ ਭੁਲੀ ॥ ਤੂ ਦਨ ਤੂੰ ਸਦ
 ਮਿਹਰ ਦਨਾਂ ਨਾ ਮੁਮਿ ਲੇਰੇ ਗੁਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ਤੁਧੁ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਹ ਮਾਰੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸ
 ਭੁਤੇਬਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕੋਈ ਨ ਉਨ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ਦਸ ਜਪੇ ਹਮੇ
 ਜ ਅਖੰਡ ਇਕ ਸਿਖ ਕੋ ਐਸ ਪ੍ਰਸਾਦ ਖੁਲਾਵੈ ॥ **ਗੁਪਿ ਅਰੋਵੈ ॥ ਸਬਦ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰਾ ॥**

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐ ॥ ਖੋਲਿ ਕਿਵਾ
 ਰਿਦਿਖ ਲੇਦਰ ਜਨ ਪੁਨਰ ਪਿਨਨ ਮਨ ਮਾਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਮਿਲ ਉਪਰਿ ਤਮ ਜੁਆਮੀ ਅਪਨੇ ਜਗ
 ਲੇ ਦੁਖ ਹਰਉਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾਧਿ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸੰਗਿ ਤਰਉਰੇ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾਂ

ਉਦਿਆਨ ਪਾਟਕ ਸਾਗਰ ਭੁਏ ਹਰਖ ਜੋਗ ਮਹਿ ਬਸਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੁਏ ਭੁਏ ਮਾਮਨ ਨਿ
 ਰਮ ਲੁਕ ਪਿਆ ਮਿਤ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ॥ ੩ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਥਾਪਿ ਕੀਓ ਸਿਭੁ ਅਪਨਾ ਕੋ ਮਲ ਬੰਧਨ ਬਾ
 ਧਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭੁਏ ਜਨ ਮੁਕਤੋ ਹਰਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਅਰਧਿਆ ॥ ੩ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਪੁਰ
 ਰਾਖਨ ਹਾਰੈ ਜੋ ਪੁਰ ਅਪਨੇ ਭਾਂਡੇ ॥ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਦਾਤੇ ਨਨਕ ਸਦਕੁ ਰਬਾਂ ਡੇ ॥ ੪ ॥
 ॥ ਐਤਦੁ ਰਤੇ ਲੈ ਕੁਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਮੇ ਸੋਲਾਂ ਸੈਜ ਪੇਦ ਸਜਿ ਖਾਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਵਾਏ ॥ ਮਿਲਾਖੋ
 ਵੈਸਾਖ ਸੰਗਤਿ ਕਾ ॥ ਅਸਾ ਮਃ ੪ ॥ ਲਾਲੁ ਚੋਲਨ ਤੈ ਤਨਿ ਸੋਹਿਆ ॥ ਸੁਰਿ ਜਨ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਮਨੁ
 ਮੋਹਿਆ ॥ ੧ ॥ ਕਵਨੁ ਬਨੀਰੀ ਤੇਰੀ ਲਾਲੀ ॥ ਕਵਨੁ ਰੀਗਤੁ ਭਈ ਗੁਲਾਲੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁ
 ਮਹੀ ਸੁੰਦਰ ਤੁਮਹਿ ਸੁਹਾਗਾ ॥ ਤੁਮ ਪਰਿਲਲਨੁ ਤੁਮ ਪਰਿਭਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਤੂੰ ਜਤਵੀਤੀ ਤੂੰ ਪਰਧਾ
 ਨਾ ॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤ ਮਭਾਂਨੀ ਤੂੰ ਸੁਰਗਿ ਮਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਭਾਂਨੀ ਤੰ ਰੀਗ ਗੁਲਾਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁ
 ਭਵਿਸਟਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥ ੪ ॥ ਜੁਨਰੀ ਸਖੀ ਇਹ ਮਰੀ ਪਾਲਾ ॥ ਪੁਭਾ ਮਾਪਿ ਸੀਗਰ ਸਦਾਰਨ
 ਹਗਾ ॥ ੫ ॥ ਸੇਮਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕੁਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਮੇਦ ਸਹਜਾਰ ਜਪੇ ਇਕੀ ਸਿਖਾ ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਵਾਏ

੧ ॥ ਰਹਾਉ

ਜੁਮਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੂਖ ਪੈ ਨੇਜ ਬਹੋਤੇ ਦੂਰਿ॥ ਅਬ ਮਸਲਤਿ ਮੋਹਿ ਮਿਲੀ ਹੋਰਿ॥ ੧॥ ਚੁਕਾ
ਨਿਹੋਰਾ ਜਖੀ ਸਹੇਰੀ॥ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਗੁਰੀ ਪਰਜੀ ਗਿਮੇਰੀ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਕਟਿ ਅਨਿਪਿ
ਅਸੇ ਜਧਰੀ॥ ਕਾਟਿ ਕਦੁ ਨ ਤੇ ਛੂਟ ਪਰੀ॥ ੩॥ ਮੰਦਰਿ ਮੇਰੈ ਸਬਦਿ ਉਜਾਗਾ॥ ਅਨਦ ਬਿ
ਨੋਈਖ ਜਮੁਹ ਮਾਰਾ॥ ੪॥ ਅਸਤ ਕਰੁ ਗਮੇ ਪਿਰੁ ਪਰਿ ਮਾਇਆ॥ ਬਿਰੁਜੇ ਗੁਨ ਨ ਕਜ ਨੁਪ
ਇਆ॥ ੫॥ ਵੀਰਵਾਰ ਤੇ ਲੋਕੁ ਚਲਾਇ ਨਾਮੋ ਜੈਲਾ ਸੈਨ ਪੈ ਪਾਂਡ ਸਿਖ ਕੋ ਪ੍ਰਜਾ ਦਿਨਿ ਵਾਟੈ॥

ਮਲਾਧੋਰੈ॥ ਭੁਰਤੇ ਕਾ॥

॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਭ ਨਾਮ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ॥

ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਮੇਰਾ ਠਾਠ ਬਾਗਾ॥ ੧॥ ਬਾਹਰਿ ਸੂਤ ਸਗਲ ਸਿਉ ਮਊਲਾ॥ ਅਲਿਪਤ ਰਹਿ ਜੈਸੇ
ਜਲ ਮਹਿ ਕਉਲਾ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੁਖ ਕੀ ਬਾਤ ਸਗਲ ਸਿਉ ਕਰਤਾ॥ ਨੀਅਤਿ ਸਿਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪ
ਨਾ ਧਰਤਾ॥ ੩॥ ਵੀਸਾ ਅਵਤਾਰੈ ਬਹੁਤੁ ਭੀ ਹਲਾ॥ ਸਗਲ ਚਰਨ ਕੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਲਾ॥ ੪॥ ਨਨ
ਕਜਨ ਗੁਰ ਪ੍ਰਗਾਪਾਇਆ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ੫॥ ਮੇਤਵਾਰ ਤੇ ਲੋਕੁ ਚਲਾਇ

ਨਾਮੋਇਕੀਹਨਾਰਇਕਸਿਖਕੋਹਮੇਸਮਿਸ੍ਰਪ੍ਰਸਾਦਖੁਲਾਵੈ॥ਜਪੋਪਿਛਲੀਗਤ **ਬੰਗਰਹੋਵੈ॥**
 ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਟੁਤੁਰਲੀਆਜੋਬਨਿਬਲੀਆ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਮਾਟੀਸੀਗਿਰਲੀਆ॥ ੧॥ ਕਾਨਕੁ
 ਰੁਲੀਆਬਸਤਰਢਲੀਆ॥ ਜੇਨਜੁਖਲੀਆਮਨਿਗਰਬਲੀਆ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਲੈਕੁੰਚਰੀ
 ਅਜਿਰਿਕਨਿਕਛੁਤਰੀਆ॥ ਹਰਿਗੁਗਤਿਬਿਨਲੇਪਰਨਿਗਰੁਲੀਆ॥ ੩॥ ਰੂਪਸੁੰਦਰੀਆਅ
 ਨਿਕਇਜਤਰੀਆ॥ ਹਰਿਰਸੁਬਿਨੁਜਭਜੁਮਾਦਹਿਕਰੀਆ॥ ੪॥ ਮਾਇਆਛਲੀਆਬਿ
 ਕਾਰਬਿਖਲੀਆ॥ ਜਗਦਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖੁਦਾਇਅਲੀਆ॥ ੫॥ ਸੋਮਟਾਰਤੇਲੈਕਰਚਾਲੀ
 ਦਿਨਾਮਹਿਜੋਲਸੈਨਪੈਪੰਚਸਿਖਪ੍ਰਸਾਦਜਿਵਾਵੈ॥ **ਬੰਗਰਹੋਵੈਜਬਦਕੇਟਿਚਰਕਰ॥**
 ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਠਤਬੈਠਤਜੇਵਤਧਿਆਈਐ॥ ਮਾਰਗਚਲਤਹਰੇਹਰਿਗਾਈਐ॥
 ੧॥ ਸ੍ਰਵਨਸੁਨੀਜੈਮੀਮ੍ਰਤਕਥਾ॥ ਜਾਜੁਜੁਨੀਮਨਿਹੋਇਅਨੰਦਾਦੁਖਰੋਗਮਨਿਸਗਲੇ
 ਲਥਾ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਰਜਕਾਮਬਾਦਪਾਦਜਪੀਜੈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈ॥ ੩॥
 ॥ ਦਿਨਜੁਰੈਨਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ॥ ਜੇਨਜੁਨਾਮਕੀਵਾਦਨਪਾਈਐ॥ ੪॥ ਅਠਪਹ

ਰਨਿਸੁਦਿਸੁਰਹੁਨਾਂਹੀ॥ ਗਤਿਹੋਏਨਾਂਨਕਤਿਜੁਲਗਿਪਾਈ॥੪॥ ਬੁਧਵਾਰਤੇਲੋਕਚਲੀ
 ਦਿਨਾਂਮੇਦਸਹਜਾਰਜਪੈਪੰਰਸਿਖਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਵਾਏ॥ **ਨਿਵਰਤਹੋਏ॥** ॥ ॥ ॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ ਜਕੈਸਿਮਰਨਿਸੁਖਨਿਵਾਸਾ॥ ਭੁਈਕਲਿਅਣਦੁਖਹੋਵਤਨਾਸਾ॥
 ੧॥ ਅਨਦਕਰਹੁਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵਹੁ॥ ਜਤਿਗੁਰਮਖਨਸਦਾਸਦਾਮਨਾਵਹੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ
 ਜਤਿਗੁਰਕਾਸੁਸਬਦੁਕਮਾਵਹੁ॥ ਬਿਰੁਪਰਿਬੈਠੇਪ੍ਰਭਮਪਨਾਪਾਵਹੁ॥੨॥ ਪਰਕ
 ਬੁਰਾਨਰਾਖਹੁਚੀਤਾ॥ ਤੁਮਕਉਦੁਖਨਹੀਭਾਈਮੀਤਾ॥੩॥ ਹਰਿਹਰਿਤੰਤੁਮੰਤੁਗੁਰਿਦੀਨਾ॥ ਇ
 ਹੁਜੁਖੁਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਚੀਨਾ॥੪॥ ਵੀਰਵਾਰਤੇਲੋਕਬੈਠਲੀ॥ ਦਿਨਾਂਮੇਯਾਰਾਂਹਜਾਰਜਪੈਇਕੀ
 ਸਿਖਕੋਪ੍ਰਸਾਦਖੁਲਾਏਜਪੈਰਾਗਪ੍ਰੀਦਿਨਚੜ੍ਹੇਤੇ॥ **ਸੁਖਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਏਹਿਰਦੇਕੀ॥** ॥ ॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ ਜਗਲਜੁਖਜਪਿਏਕੈਨਾਂਮਾ॥ ਜਗਲਧਰਮਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਂਮਾ॥ ॥ ਮਹਾਂਪ
 ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਸਾਧਕਾਸੀਗੁ॥ ਨਿਜੁਭੇਟਤਲਾਗੈਪ੍ਰਭਰੀਗੁ॥੧॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਓਇਅਨੰਦਪਵੈ॥ ਨਿਜੁਸਿਮ
 ਰਤਮਨੁਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਤਾਕੀ॥ ਗਤਿਮਿਤਿਕਹਨੁਨਜਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਰਤਨੇਮਮਜਨਤਿਜੁਪੂਜਾ॥ ਬੇਦ

ਪ੍ਰਗਤਿਨਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਜੁਨੀਕਾ॥ ਮਹਾਂਪੁਨੀਤਜਾਕਾਨਿਰਮਲਬਨੁ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਜਾਕੈਰ
 ਰਿਹਰਿਨਾਂਮੁ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਗਟਿਓਜਨੁਜਗਲੇਭਵਨੁ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਤਾਕੀਪਗਰੇਨ॥
 ਨਾਕਉਭੇਟਿਓਹਰਿਹਰਿਗਇ॥ ਤਾਂਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਬਨੁਨਜਾਇ॥ ੩॥ ਅਠਪਹਰ
 ਕਰਕੇਇਧਿਆਵਉ॥ ਉਨਸਾਧਾਕਾਦਰਸਨੁਪਾਵਉ॥ ਮੋਹਿਗਰੀਬਕਉਲੇਹੁਰਲਾਇ
 ॥ ਨਾਨਕਆਇਪਏਜਰਲਾਇ॥ ੪॥ ਐਤਵਾਰਤੇਲੈਕੁਚਲੀਦਿਨਾਂਦਿਚਦਸਹਜਾਰਜਪੈਚਲੀ
 ਸਿਖਾਂਕਾਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰੈ॥ **ਪਵਿਤ੍ਰਤਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈ॥ ਸਬਦਕੇਪ੍ਰਤਾਪਕਰਿ॥** " " "
 ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਪੰਚਪਦਾ॥ ॥ ਜਿਹੈਪੈਰੈਲੂਟੀਪੁਨਿਹਾਰੀ॥ ਸੋਮਾਰਗਸੰਤਨਦੁਹਾਰੀ॥ ੧॥ ਸ
 ਤਿਗੁਰਪੂਰੈਸਾਚੁਕਹਿ॥ ਆਨਾਂਮਰੇਰੇਕੀਮੁਕਤੇਬੀਬੀਜਮਕਾਮਾਰਗਦੁਰਿਗਹਿ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਜ
 ਹਲਲਚਨਾਗਤੀਪਾਟਾ॥ ਦੁਰਿਗਹਿਓਜਨਤੇਬਾਟਾ॥ ੩॥ ਜਹਅਵਟੇਬਹੁਤਪਨਸਾਥਾ॥ ਪਾ
 ਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸੀਗੀਸਾਧਾ॥ ੪॥ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਸਭਲਿਖਤੇਲੇਖਾ॥ ਭਗਤਜਨਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਨਪੇਖਾ
 ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਜੁਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾ॥ ਵਾਜੇਤਾਂਕੇਅਨਹਦਤੂਰਾ॥ ੫॥ ਰਹਾਉ॥ ਖੇਇਕੀਪਾਠਹਮੇਸਕਰੈਰਾ

੪

ਹਵਿਖੇਸਰਬਪ੍ਰਕਾਰਕੀਰਤਿਅੰਗੇਏ॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਜਤਿਗੁਰਜਥੇਦੀਅਭੇਜਿ
 ॥ਭਿਰੁਜੀਫੁਲੁਭਿਪਾਜਿਅਸੰਜੋਗੁ॥ ਉਦਰੈਮਹਿਅਇਕੀਅਨਿਫਾਸੁ॥ ਮਤਕੈਮਨਿਬਹੁਤੁਬਿ
 ਗਾਜੁ॥੧॥ ਜੀਮਿਅਪੁਤੁਰਗਤੁਗੋਟਿਦਕਾ॥ ਪ੍ਰਗਟਿਅਸਭੁਮਹਿਲਿਖਿਅਧਰਿਕਾ॥੨॥ ਰ
 ਹਾਉ॥ ਦਸੀਮਾਜੀਹੁਕਮੁਬਾਲਕਜਨਮੁਲੀਆ॥ ਮਿਟਿਅਸੋਗੁਮਹਾਂਅਨੰਦੁਬੀਅਮ॥
 ਗੁਰਬਾਂਦੀਜਖੀਅਨੰਦਗਾਏ॥ ਜਾਥੇਜਾਹਿਬਕੈਮਨਿਭਾਏ॥੩॥ ਟਪੀਵੇਲਬਹੁਪੀ
 ਤੀਚਾਲੀ॥ ਧਰਮਕਲਾਹਰਿਬੀਧਿਬਹਾਲੀ॥ ਮਨਰਿਦਿਅਸਤਿਗੁਰੁਦਿਫਾਇਅ
 ॥ਭਏਅਚਿਤਏਕਲਿਫੁਲਾਇਅ॥੪॥ ਜਿਉਬਾਲਕੁਪਿਤਾਉਪਰਿਕਰੇਬਹੁਮਾਣੁ॥ ਬੇਲ
 ਏਅਬੇਲੈਗੁਰਕੈਗਾਇ॥ ਗੁਸ਼ੀਛੰਨੀਨਾਹੀਬਾਤਿ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਤੁਠਾਕੀਨੀਦਾਤਿ॥੫॥ ਬਾਲ
 ਕਜਨਮੇਤਬਸੇਪਾਠਕਰੈਅਖੰਡਅਪਾਂਚਜਿਖਪ੍ਰਸਾਦਿਜਿਫਾਏ॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਰਪ੍ਰ
 ਰੇਰਖਿਅਦੇਹਾਥਾ॥ ਪ੍ਰਗਟਭਇਅਨਨਕਾਪਰਤਾਪਾ॥੧॥ ਗੁਰਗੁਰਨਾਨਕਪੀਗੁਰਗੁਰਪਿਆਈ॥
 ਨੀਅਕੀਅਰਦਾਸਗੁਰੁਪਹਿਪਾਂਈ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰਨਿਪਰੇਸਾਥੇਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਪੂਰਨਹੋਈ

ਜੇਵਕਸੇਵਾ। ੨॥ ਜੀਉਪਿਰੁਜੇਬਨਰਾਖੈਪ੍ਰਨਾ। ਕਹੁਨਾਨਕਕੁਰਕਉਕੁਰਬਨਾ। ੩॥ ਬੁ
 ਧਵਾਰਤੇਲੇਕੁਚਾਲੀਦਿਨੇਮੇਜਪੈ ੫॥ ਹਜਾਰਪਾਂਡਸਿਖਪ੍ਰਸਾਦਜਿਵਾਇ॥ ਰਖਿਅਰੇਇਸੁਦ
 ਸਾਂਕੀਅਭਿਆਸਕੀ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸਸਿਮਰਤਦੁਖਨਾਇਸਹਜਸੁਖਪਾ
 ਈਐ। ਰੇਦਿਦਿਨਸੁਕਰਿਜੇਰੂਹਰਿਹਰਿਪਿਆਈਐਮੇ॥ ੧॥ ਨਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਜੇਇਨਿਸ
 ਕਾਸਭੁਕੇਇ॥ ਸਰਬਰਹਿਅਭੁਰਪੂਰਿਸਰਾਸਰੁਜੇਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਤਰਿ
 ਬਾਹਰਿਸੰਗਿਸਹਾਈਗਿਆਨਜੋਗਾ॥ ਤਿਸਹਿਅਰਾਧਿਮਨਾਬਿਨਾਸੈਸਗਲਰੋਗਾ॥
 ੨॥ ਰਾਖਨਹਾਰੁਅਪਾਰੁਰਾਖੈਅਗਨਮਾਹਿ॥ ਸੀਤਲੁਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਤਤਪਤਿਜ
 ਇ॥ ੩॥ ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਪਲਾਨਨਕਜਨਪੂਰਾ॥ ਕਾਰਜਸਗਲੇਜਿਧਿਭਵੇਭੇ
 ਟਿਅਗੁਰਪੂਰਾ॥ ੪॥ ਮੰਗਲਵਾਰਤੇਲੇਕੁਚਾਲੀਦਿਨਾਂਮੇਵੀਹਜਾਰਜਪੈਸਤਪਛੀਕੇਤ
 ਰੁਕੇਇਕੀਸਿਖਾਂਕਾਪ੍ਰਸਾਦਕਰੈ॥ ਵੀਰਪਦੁਖਕਟੀਐ॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਵਤੁ
 ਮੀਤਇਕਤ੍ਰਹੇਇਰਜਕਜਸਭੁਭੰਗਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਮੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮਹਮਿਲਿਪਾਪਾਂਮੁੰਡ

॥ १ ॥ ਤਤੁਵੀਚਾਰੁ ਸੰਤ ਜਨੁ ਤੰਤੋ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਗੈ ॥ ਖੀਨ ਭਏ ਸਭ ਤਜ ਕਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨੁ
 ਨਾਗੈ ॥ १ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਧਿ ਗਗੀ ਬੀਖ ਰਚੁ ਲੈ ਪੁਹਉ ਮੈ ਬਿਖੁ ਨਾ ਰਹਾ ॥ ਸਾਚਾ ਹੁਦੁ ਪੂਰਾ ਸਉਦਾ
 ਖਰਨਾ ਮੁਟ ਪਾਹੁ ॥ २ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਨੁ ਅਗੰਮ ਅਜੇਈ ਪਤਿ ਵੰਤੋ ॥ ਆਪਨ ਭੈ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਅ
 ਨਿਤ ਕੇਲ ਕਰੀਤੋ ॥ ३ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮਦੁ ਜੋ ਪੀਵਤੋ ਬਿਖਲੀ ਪਤਿ ਕਮਲੀ ॥ ਰਾਮ ਰਜਾਇਣ
 ਜੋਰ ਤੇ ਨ ਨ ਕ ਜਚੁ ਅਮਲੀ ॥ ४ ॥ ਬੁਧ ਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕੁਰਲੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਦਸਹ ਜਾਰ ਜਪੈ ਪਹਿਰ
 ਤਰਹਿ ਵੀਦ ਸਾਂਸਿ ਖਾਂਕੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖੁਲਾਵੈ ॥ **ਮਿਲਾ ਪਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਕਾ ॥ ਸਬਦ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰ**
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਦਮੁ ਕੀਮਾ ਕਰਾਇਆ ਅਰੰਭੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਨਾਮ ਜਪੇ ਜਪਿ ਜੀਵ ਲੰਗੁ
 ਰਿਮੰਤੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਪਾਇ ਪਰਹਸਤਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਨਿਨਿ ਭਰਮੁ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰ
 ਭਾਪਾ ਪਲੀਸਰੁ ਜਾਨਿ ਸਟਾਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿਣੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਚੁ ਹੁਕਮਿ ਰਜ
 ਈ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭਿ ਦਿਤੀ ਦਾਤਿ ਜਾ ਪੂਰਨੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ੩ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਈ ਅਹਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ
 ਮੁਰਗੀ ॥ ਨਿਮੁ ਨਿਬਾਹਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਨਾਮੁ ਸਨੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ਲਭੁ ਪੂਰੈ

ਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥ ਵੇਦ ਨਾਰੇ ਸੀਤ ਨਾਂ ਨ ਕਾ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਹੁ ਅਮਿਤਾ ॥ ੪ ॥ ਸੀਗਾਂ ਵ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਜਪੇ ਅਖੀਰ ਪੰਝੀਹ
 ਮੇ ਸਗੁ ਪਤਾ ਨਿਮਨਿ ਭੈ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਵੁਪਾਏ ॥ ॥ ਲੁਕਿ ਕਮਾ
 ਨੇ ਜੋਈ ਤੁਮ ਪੇਖਿ ਓਹੁ ^{ਗੁਰ ਪਰਬ ਕੇ} ਮੁਗਧ ਮੁਕਰਨੀ ॥ ਆਪ ਕਮਾਂ ਨੇ ਕਉ ਲੇ ਬਾਧੇ ਠਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤੰਨੀ
 ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਸਭ ਬਿਧਿ ਅਗੈ ਜਾਨੀ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਮੁਸੈ ਤੂੰ ਰਾਖਤ ਪਰਵਾ ਪਾਛੈ ਜੀਅ ਕੀ ਮਾ
 ਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਤੁ ਨਿਤੁ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਗੇ ਕਿ ਅਕੈ ਕਰੈ ਪਰਨੀ ॥ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੁ ਅਮੀਨ ਨ ਕਸਦੁ ਕਰ ਬਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਵੀਰ ਵਾਹ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਜਪੇ ਚਾਲੀ ਦਿਨ
 ਵਿਚ ਦਸਹ ਨਾਰ ਜਪੇ ਪਹਿਰ ਰਤੁ ਗਹਿੰਦੀ ॥ ਯਾਂ ਪਹਿਰ ਰਾਤੁ ਗਈ ਤੇ ਉਪਰੀਤੁ ਏਕ ਸਿਖ ਕੋ ਹਮੇ
 ਜ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਵਾਇ ॥ ਨਿਸਵ ਸੁਕੀਖ ਬਰਨ ਹੋਇ ਸੋ ਲਭੇ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਮਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ
 ਆਪੇ ਗਾਖੇ ਆਪੇ ਨਾਂ ਮਨ ਪਾਵੈ ॥ ਜਹ ਜਹ ਕਜ ਕਿਰਤਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਤਹ ਤਹ ਉਠਿ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਿਕਟੀ ਹੋਇ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਠਾਕੁਰ ਪਾਹਿ ਸੇਵਕੁ ਤਤ ਕਾਲ ਹੋਇ ਆ
 ਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੋ ਹਉ ਬਲਿ ਹਾਗੈ ਜੇ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ॥ ਤਿਸਕੀ ਸੋਇ ਜੁਦੀ

ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਤਿਸੁ ਨਨ ਕਪਰ ਸਦਿ ਆਵੈ ॥੨॥ ਪੁਨਿ ਅੰਤੈ ਕੈ ਕੁਜ ਪੈ ਪਿਛਲੀ ਰਤੁ ਇਕ ਕੀ ਹਮੇਸ
ਲਖਿ ਆਵੈ ॥ ਖਿਅਨਤ ਕੇਈ ਨ ਕਰ ਸਕੈ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੇਉ ਬਿਖਮੁ ਗਾਰਤੈ ॥ ਆਸਾ ਪਿਆਸ
ਧੋਹੇ ਹੁਰ ਮਹੀ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਂਮ ਕੇ ਧਲੇ ਭੁਮੰਨ ਇਹ ਬਿਆਧਿ ਫੇਰੈ ॥੧॥ ਸੀਤ ਸੀ ਗਿਨਾਂ ਮਰਿ
ਗਿਗਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਵਉ ॥ ਅਨ ਦਿਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵਉ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਜੀਤਿ ਮਦਾਵਉ ॥ ਨਿਧਿ ਨਾਂ ਮੁਨਨ
ਕਮੇਰੈ ॥੨॥ ਐਤਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕੁਪ ਹਿਰ ਰਤ ਗੰਦੀ ਇਕਉ ਪ੍ਰਸੰਨ ਜਪੇ ॥ ਇਕੋ ਜਥੇ ਕੋਰੋ ਜਪੁ ਸਾਵਨਿ ਵਾਵੈ
ਕਿਲੇ ਨਿਤੇਰੇ ਪੜੈ ਪ੍ਰੀਤ ਸਹਿਤ ॥

ਰਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆਂ ਪਰ ੩ ॥ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਨਿਨਿ ਜਿਰਿ ਜੋਹਨਿ
ਪਦੀਆਂ ਮਾਂਗੀ ਪਾਇ ਸੰਪੂਰਨ ॥ ਸੇਜਿਰਿ ਕਤੀ ਮੁੰਨੀ ਅਨਿਗਲਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਧੂੜਿ ॥ ਮ
ਹਲਾਂ ਅੰਦਰਿ ਹੋਵੀਆਂ ਹੁਇ ਬਹੁ ਦਿਨੀ ਮਲ ਨਿਹਦੁਰਿ ॥੧॥ ਆਵੇ ਸੁਬਾ ਬਾ ਆਵੇ ਸੁਆਮੀ
ਦਿਪੁ ਰਖੁ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਅਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਦੇਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਦ ਹੁਸੀਆਂ ਵੀਆ
ਹੀਆਂ ਲੈ ਜੋਹਨਿ ਪਾਸਿ ॥ ਹੀਰੋ ਲੀਚੁ ਆਈਆਂ ਦੇਖੀ ਕੀਤੇ ਰਾਜਿ ॥ ਓ ਪਰਹੁ ਪਦੀ ਫਾਰੀ ਐਸੁ

ਲੇਖੁ ਮਕਨਿ ਧਾਸਿ॥ ੩॥ ਇਕੁ ਲਖੁ ਲਹਨਿ ਬਹਿ ਠੀਆ ਲਖੁ ਲਹਨਿ ਖੜੀਆ ਗਾਗਰੀ ੫੪
 ਫੁਹਾਰੇ ਖਾਂਦੀਆਂ ਮਾਣਨਿ ਜੇਨ ਝੀਆਂ॥ ਤਿਨ ਗਲਿ ਜਿਲ ਕਾਂਪਾਂ ਈਆਂ ਤੁਨਿ ਮੋਤ ਸਰੀ
 ਆਂ॥ ੩॥ ਧਨੁ ਜੇ ਬਨੁ ਦਇਏ ਗੀਏ ਜਿਨੀ ਰਖੇ ਰਗੁਲਾਇ॥ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਟੂਰ ਮਾਇ ਆਲੈ ਚਲੇ ਪ
 ਤਿਗਾਫਾਇ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਏ ਦੇਵ ਰੂਆਈ ਜੇਭਾਏ ਦੇਇ ਜਜਾਇ॥ ੪॥ ਅਗੇ ਦੇ ਜੇ ਰੇਤੀ ਮੇਤਾਂ ਕਾਇ
 ਤੁਮਿ ਲੈ ਸਜਾਇ॥ ਜਾਹ ਸੁਰਤਿ ਗਾਫਾਈ ਅਰਿਗਿਤ ਮਾਸੈ ਰਾਇ॥ ਬਾਬਰ ਫਾਂਦੀ ਠਿਰਿਗਈ ਕੁਇਰ
 ਨੇਰੇ ਦੀਖਾਇ॥ ੫॥ ਇਕ ਨਾਂਟੁ ਖਤੁ ਖੁਆਈ ਅਹਿ ਇਕ ਨਾਪੂ ਜਾਨਾਇ॥ ਚਉਕੇ ਦਿਲੁ ਹਿੰਦੁ ਫਾਂਦੀ
 ਅਕਿਉ ਦਿਕੇ ਕਦੁ ਹਿਨਾਇ॥ ਰਾਮ ਨਕ ਬਹੂਰੇ ਤਿਓ ਹੁਣਿ ਕਹਾਇ ਨਿਮਿਲੈ ਪੁਦਾਇ॥ ੬॥ ਇਕਿ ਪ
 ਰਿਅਾਵਹਿ ਮਾਪਦੇ ਇਕਿ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਪੁਛਹਿ ਸੁਖਾ॥ ਇਕ ਨਾਏ ਹੋਲਿ ਪਿਅਾ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੇਵ
 ਹਿੰਦੁਖਾ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਏ ਸੋਥੀ ਮੇਨਾਨ ਕਕਿ ਮਾਮਾਨੁਖਾ॥ ੭॥ ਮੰਗਲ ਫਾਰਤੇ ਲੇ ਕੁਪੈ ਤਾਲੀ
 ਦਿਨਾਂ ਦਿਲ ਇਕੀ ਹਜਾਰ ਜਪੇ ਭੋਲ ਪਹਿਰ ਰਤਰ ਹਿੰਦੀ ਪੀਚ ਸਿਖ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਫਾਏ ਆਦਿ ਅਰੁ
 ਅੰਤ॥ ਵੈਰੀ ਕਾਭੈ ਨਿਫਰ ਰੇਏ ਬਲ ਫਾਨ ਕਾਂ॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਹਾਂ ਸੁਖੇ ਲਤ ਬੇਲਾ

ਘੋੜੇ ਕਹਾਂ ਭੋਰੀ ਸਹ ਨਾਈ। ਕਹਾਂ ਸੁ ਤੇਗ ਬੰਦਗਾ ਭੋਰੀ ਕਹਾਂ ਜੁਲਾਲ ਕਹਾਂ ਈ। ਕਹਾਂ ਸੁਆ
 ਰਸੀਆਂ ਮੁਹ ਬੰਦ ਕੇ ਅੰਥੇ ਦਿਸਹਿ ਨਾਂਗੀ॥੧॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਤੇਗੁ ਤੇਗੁ ਸਾਂਝੀ। ਏਕ ਘਰੀ ਮਹਿ ਥਾਪਿ
 ਉਥਾ ਪੇਜ ਰਵੰਤਿ ਦੇਵੇ ਭਾਈ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਾਂ ਸੁ ਘਰ ਦਰ ਮੰਤ੍ਰ ਪਮਹ ਲਾ ਕਹਾਂ ਸੁ ਬੰਕ ਸਰਾਂਈ
 ॥ ਕਹਾਂ ਸੁ ਜੇਜ ਸੁਖਾਣੀ ਕਾਮ ਲਿਜਿ ਸੁਵੇਖਿ ਨੀਂਦ ਨ ਪਾਈ॥ ਕਹਾਂ ਸੁ ਪਾਂਤੀ ਬੋਲੀ ਹਰ ਮਾਂਹੋਈ
 ਅੰਛਾਂ ਈ ਮਾਂਝੀ॥੩॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਕਰ ਕਾਇ ਪਈ ਵਿਗੁਤੀ ਇਨਿ ਜਗੁ ਪਈ ਖੁਆਈ॥ ਪਾਪਾਂ ਬ
 ਝੁਹੇ ਦੇਵੇ ਨਾਂਗੀ ਮੁਇਆਂ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸਨੇ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ਕਰਤਾ ਪੁਸਿਲੇ ਚੀਰੀਆਈ॥੪॥
 ਕੋਈ ਪ੍ਰੀਤ ਪੀਰ ਵਰਜਿ ਰਹਾਂ ਏਜਾਂ ਮੀਰ ਜੁਲਿਅਾਂ ਪਾਇਆ॥ ਥਾਂ ਨ ਮੁਕਾ ਮੁਜਲੇ ਬਿਜ ਮੰਦਰਿ ਮੁਢਿ ਮੁਢਿ
 ਕੁਇ ਰੁਲਾਇਆ॥ ਕੋਈ ਮੁਗਲੁ ਨ ਚੋਆ ਮਧਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਰਚਾਲਾਇਆ॥੫॥ ਮੁਗਲ ਪਠਾਂ ਲਾਂਭ
 ਈ ਲੁਕਾਈ ਰਲ ਮਹਿ ਤੇਗ ਵਗਾਈ॥ ਓਨੀ ਤੁਪਕਤਾਂ ਦਿਚਲਾਈ ਓਨੀ ਹਸਤ ਚਿਨ੍ਹਾਈ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਚੀਰੀ
 ਦਰਗਾਹ ਪਾਟੀ ਤਿਨਾਂ ਮਰ ਲਾਂਭਾਈ॥੬॥ ਇਕ ਹਿੰਦਵਾਂ ਦੀ ਅਵਰਤੁਰ ਕਾਈ ਭੁਇਆਂ ਦੀ ਠਕੁਰਾਂ ਦੀ॥
 ਇਕ ਨਾਂ ਪੇਗੁ ਦਿਸਿ ਰਖੁਰ ਪਾਟੇ ਇਕ ਨਾਂ ਵਾਸੁ ਮਸਾਂ ਦੀ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਬੰਕੇ ਪਰੀਨ ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਿ

ਉਰੈ ਦਿਵਿਹਾਂਦੀ॥੬॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਕਿ ਜਨੇ ਆਪਿ ਸੁਣਾਂਈ ਮੇ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੇ
 ਰੈ ਭੁਲੈ ਹੋਵੈ ਕਿ ਜਬੈ ਜਾਇ ਰੂਆਈ ਮੇ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਦਿਗਜੈ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿ
 ਆਪਾਈ ਮੇ॥੭॥ ਪੰਜ ਹੋਰ ਜਪੈ ਪੰਚਮੀ ਤੇ ਲੈ ਕ੍ਰਾਏ ਕਸਿ ਖੌਕੈ ਪ੍ਰਸਾਦ ਖੁਲਾਵੈ॥ ਵੇਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਹੋਵਨ॥
 ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲ ੫ ਪਰੁ ਕ ਅਸਟ ਪਦੀ ਮਾਂ॥ ^{ਗੇਸ} ॥ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਪੰਚਮ
 ਨਾਏ ਪੰਚ ਰੁਸਾਏ॥ ਪੰਚ ਵਜਾਏ ਪੰਚ ਗਵਾਏ॥੧॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਨਗਰੁ ਫੁਠ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਦੁ
 ਰਤੁ ਗਾਇ ਆਗੁ ਰਾਗਿ ਅੰਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਡ ਧਰਮ ਕੀ ਕਰਿ ਦੀ ਨੀਵਾਰਿ॥
 ਫਰਹੇ ਮੁਹ ਕ ਮੁਗੁ ਰਾਗਿ ਅਨਦੀ ਚਾਰਿ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਖੇਤੀ ਬੀਜੁ ਭਾਈ ਮੀਤਾ॥ ਸਉਦਾ ਕਰ
 ਹੁਗੁ ਰਜੇਵੁ ਨੀਤਾ॥ ਸਾਂਤਿ ਜਹਨ ਸੁਖ ਕੇ ਸਭਿ ਹਟਾ॥ ਸਾਹਵਾ ਪਾਗੀ ਏਕੈ ਥਾਟਾ॥੪॥ ਜੇ
 ਜੀਅ ਭੈਨ ਕੇ ਲਏ ਨੇਜ ਗਾਠਿ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਿ ਦੀ ਨੀ ਪੁਰ ਕੀ ਛਾਪਾ॥੫॥ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਲ
 ਦਿਖੇ ਪਚਲਾਵਹੁ॥ ਲੈਲਾ ਹਾਗੁ ਰਾਮੁ ਖਿਪਾਰਿ ਆਵਹੁ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹੁ ਸਿਖ ਵਣ ਜਰੇ॥ ਪ੍ਰੀ
 ਜੀਨਾ ਮੁਲੇਖਾ ਸਾਰੁ ਸਮਾਰੇ॥ ਸੇਵ ਸੈਇਤੁ ਪਰਿ ਨਿਸ਼ਗੁਰ ਪੁਰਾ ਸੇਵਾ॥ ਅਬਿਚਲ ਨਗਰੀ ਨਾਨਕ

ਦੇਵਾ ॥ ੮ ॥ ਹਮੇਸਯੋ ਪਠ ਕਰੇ ਸਤ ਟੀ ਤੇ ਲੇ ਕ੍ਰਪੰ ਚ ਘੜੀ ਆਂ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ॥ ਨਗਰੀ ਵਸੇ ਤੇ ਮਹੀ ਨੇ ਦੇ ਮਹੀ ॥
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਰਹੁ ਘਰੁ ੪ ਛੰਤ ਕੀ ਜਤਿ ॥ ੧ ॥ ਜਿਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ
 ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀ ਐ ਪਿਅਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਬੀਜ ਰਹਿ
 ਪਿਅਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਤਨ ਦਾ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਦੇਵੀ ਸੰਤ ਪਹਿ ਪਿਅਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦੇ ਇਮਿ ਲਾ
 ਇ ॥ ੩ ॥ ਸੁਖ ਸੀ ਗਾਉ ਬਿਖਿਅ ਕੇ ਠੀਕੇ ਤਨਿ ਛੇਰੇ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤਨਿ ਗ
 ਏ ਪਿਅਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਪਾਇ ॥ ੫ ॥ ਜੇ ਜਨੁ ਰਾਤੇ ਰਾਮ ਸਿਉ ਪਿਅਰੇ ਅਨਤਨ ਕਾਹੁ ਜਾਇ
 ॥ ੬ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿ ਆਪਿ ਅਰੇ ਤਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਪਾਇ ॥ ੭ ॥ ਅੰਚਲੁ ਗਹਿ ਆਸਾ ਧਕਾ
 ਨਨ ਕਭੈ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਟੀ ਐ ਪਿਅਰੇ ਜਬ ਭੇਟੈ ਹਰਿ
 ਰਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘਰੁ ਜਨਾਂ ਦੁਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨੁ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇ ॥ ਜੇ ਜੀਅ ਤੁਝ ਤੇ ਬੀ
 ਛਰੇ ਪਿਅਰੇ ਜਨਮਿ ਮਗਹਿ ਬਿਖੁ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਜੋ ਮਿਲੈ ਪਿਅਰੇ ਤਿਸ ਕੈ ਲਾ
 ਗਉ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ਜੇ ਸੁਖੁ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤੇ ਪਿਅਰੇ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ੫ ॥ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤ

ਨਤੁਟਈਪਿਅਰੇਜੁਗੁਜੁਗੁਰਹੀਸਮਾਇ॥ ੬॥ ਜੇਤੁਪੁਭਵੈਸੋਭਲਾਪਿਅਰੇਤੇਗੀਅਮਰਰਜਾਇ
 ॥ ੭॥ ਨਾਨਕਰੰਗਰਤੇਨਾਰਾਇਣੈਪਿਅਰੇਮਤੇਜਹਾਜਿਜੁਭਾਇ॥ ੮॥ ੨॥ ਜਭੁਬਿਧਿਤੁਮਹੀਨ
 ਨਤੇਪਿਅਰੇਕਿਜੁਪਹਿਕਹਉਜੁਨਾਇ॥ ੯॥ ਤੂੰਦਾਤਾਜੀਅੰਸਭੁਨਕਤੇਗਾਇਤਾਪਹਿਰਹਿਖਾਇ
 ॥ ੧੦॥ ਜੁਖੁਦੁਖੁਤੇਗੀਅਗੀਅਪਿਅਰੇਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ ੧੧॥ ਜੇਤੁਕਰਾਟੁਹਿਸੋਕਰੀਪਿਅਰੇ
 ਅਟਭੁਕਿਛੁਕਰਦੁਨਜਾਇ॥ ੧੨॥ ਦਿਨੁਰੋਣਿਜਭੁਜੁਹਾਵਣੈਪਿਅਰੇਜੇਤੁਜਪੀਮੇਹਰਿਨਾ
 ਭਿ॥ ੧੩॥ ਜਾਈਕਾਰਕਮਾਵਣੀਪਿਅਰੇਪੁਰਿਮਜਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਇ॥ ੧੪॥ ਏਕੋਅਧਿ
 ਵਰਤਦਾਪਿਅਰੇਪਾਟਿਪਟਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ ੧੫॥ ਸੀਜਾਰਕੂਪਤੇਉਧਾਰਿਣੈਪਿਅਰੇ
 ਨਾਨਕਹਰਿਜਰਣਾਇ॥ ੧੬॥ ੩॥ ਹਮੇਸਪਾਠਕਰੈਚਾਲੀਝੇਦਸੀਤੇਲੈਕੁਮਹੀਨੇਦੇਮਹੀਨੇਪੰਚਮ
 ਥਾਂਕਪ੍ਰਸਾਦਕਰੈ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕਾਨਜਾਣਹੈਦੈਮਨਕਰਤਿਆਗਹੈਦੈ॥ ਜਤਅਰਥਿਮਾਧਾਪਤਿਯੋਇ
 ਰਾਗੁਆਜਾਮਹਲ ੩ ਪਦੀ ੧੮ ਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਅਮਾਯੋਅੰਕੈਸਭੁਜਗੁਆਇਅ
 ਕਾਖੋਪੰਕੈਕਾਲੁਭਇਆਗੀਗੀਲਲੀਪਾਪਕਮਾਣੇਪਾਇਅਵਗਣਗੁਲਵੀਸਰਿਆ

॥ १ ॥ ਮਨ ਮੇਸਾ ਲੇਖਾ ਤੁਕੀ ਪੜਿਆ ॥ ਲੇਖਾ ਦੇਣ ਤੇ ਰੋਜਿ ਰਿਹਿਆ ॥ १ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧੰਡਾਇ ਮੇ
 ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਹੀ ਨੈਨਾ ਤੁਧੁ ਨਾਮ ਲਇਆ ॥ ਛੁਛੈ ਛੁਛੀ ਜਹਿ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਮੂੜੇ ਕਿਉ ਛੂਟਹਿ ਜਮ ਪਾ
 ਕੜਿਆ ॥ २ ॥ ਬਬੈ ਬੁਝਹਿ ਨਾਹੀ ਮੂੜੇ ਭਗਮਿ ਭੁਲੇ ਤੇਰਾ ਜਨ ਮੁਗਾਇਆ ॥ ਅਣਹੋਦਾਨਾ ਉਧਰਾ
 ਇਓ ਪਾਧਾ ॥ ਵਗਾਂ ਕਾ ਭਾਰ ਤੁਧੁ ਲਇਆ ॥ ३ ॥ ਜਨੈ ਜੋਤਿ ਹਰਿ ਲਈ ਮੂੜੇ ਅਤਿ ਗਇਆ ਪ
 ਛੁਤਾਂ ਵਹਿਗਾ ॥ ਇਕੁ ਜਬ ਦੁਤੰਦੀ ਨਹਿ ਨਾਹੀ ਠਹਿਰਿ ਠਹਿਰਿ ਜੂਨੀਆ ਵਹਿਗਾ ॥ ४ ॥ ਤੁਧੁ ਜਿ
 ਰਿਲਿਖਿਆ ਸੇ ਪਰ੍ਧੁ ਪੰਡਿਤ ਮਵਗਾਨੈ ਨ ਜਿਖਾਲਿ ਬਿਖਿਆ ॥ ਪਹਿਲਾਂ ਠਹਾਪਇਆ ਪਾ
 ਧੈ ਪਿਛੈ ਦੇਗਾ ਲਿਖਾ ਦੜਿਆ ॥ ५ ॥ ਜਸੈ ਜੀਨ ਮੁਗਾਇਓ ਮੂੜੇ ਵੇਕੁ ਦਾਨੁ ਤੁਧੁ ਕੁਥਾਂ ਇਲ
 ਇਆ ॥ ਸਾਈ ਪੁਤਰੀ ਜਨਮ ਨ ਕੀਸਤੇ ਗੀਏ ਤੁਧੁ ਨ ਖਾਧੈ ਤੇਰਾ ਜਨ ਮੁਗਾਇਆ ॥ ਮੇਮੇ ਮਤਿ
 ਹਿਰਿ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮੂੜੇ ਹਉ ਮੈ ਵਰ੍ਹਾ ਰਹਾ ਪਇਆ ॥ ਅਤਿ ਰਿਆਤ ਮੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ਮਾਇ
 ਆਕਾ ਮੁਹਤਾ ਨੁਭਇਆ ॥ ६ ॥ ਕਕੈ ਕਾਂ ਮਿਕੈ ਧਿ ਭਗਮਿਓ ਮੂੜੇ ਮਮਤਾ ਲਾਗੇ ਤੁਧੁ ਹਰਿ ਦਿਸਰਿਆ
 ਪੜਹਿ ਗੁਲਹਿ ਤੂੰ ਬਹੁਤੁ ਪਕਾਰਹਿ ਦਿਲੁ ਬੂਝੈ ਤੂੰ ਬਿਮੁਇਆ ॥ ७ ॥ ਤਤੈ ਤਾਮ ਸਿਨ ਲਿਓ ਮੂੜੇ

੪੭
 ਥਥੈ ਥਨੁ ਭਰਿ ਸਟੋਰੇ ਆਪਪੇ ਪਰਿ ਪਰਿ ਠਿਗਿ ਤੂੰ ਮੂੜੇ ਦਦੈ ਦਾਨ ਨਤੁ ਪੁਲਾਇਆ ॥ ੯ ॥
 ਪਪੈ ਪਾਰਿ ਨਪਵਹੀ ਮੂੜੇ ਪਰਪਰਿ ਤੂੰ ਪੁਲਾਇ ਰਹਿ ਆਸਰੈ ਆਪਿ ਪੁਆਇ ਠਿਗਿ ਮੂੜੇ ਇ
 ਹੁ ਸਿਰਿ ਤੇਰੈ ਲੇਖੁ ਪਇਆ ॥ ਭਭੈ ਭਵ ਜਲੁ ਰੁਬੇਹੁ ਮੂੜੇ ਮਾਇਆ ਵਿਰਿ ਗਲਤਾਨੁ ਭ
 ਇਆ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਨਾਨੈ ਏਕ ਪਤੀ ਮਾਹਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਵਫੈ ਵ
 ਰੀਆਈਆ ਮੂੜੇ ਵਾਸਦੇ ਉਤੁ ਪੁਟੀ ਸਰਿਆ ॥ ਏਹੁ ਵੇਲਾ ਨਾਲਹਿ ਜੇ ਮੂੜੇ ਠਿਗਿ ਤੂੰ
 ਨਮਕੈ ਵਸਿ ਪਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਝੁਝੈ ਕਦੇ ਨ ਝੁਗਹਿ ਮੂੜੇ ਸਤਿਗੁਰਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਦਿ
 ਖਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਹੁਗੁਰ ਨਹੀ ਕੋਈ ਨਿਗੁਰੇ ਕਾਹੈ ਨ ਉਬਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਪਪੈ ਪਾਟਤ ਵਰਜਿ
 ਰਖੁ ਮੂੜੇ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਪਾਨੁ ਪਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾਂ ਹਰਿ ਰਜੁ ਪੀਵਹਿ ਜੁਗਾਧਜੁ
 ਗੀਤ ਰਿਖਾਹਿ ਪਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਗਗੈ ਗੋਬਿੰਦ ਚਿਤਿ ਕਰ ਮੂੜੇ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਕੇ
 ਰਰਨ ਧਿਰਦੈ ਵਸਾਇ ਮੂੜੇ ਪਛਲੇ ਗੁਨ ਹਜ ਭੁਬਖ ਸਿਲਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ਹਾਹੈ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬੁ
 ਝਹਿ ਤੂੰ ਮੂੜੇ ਤਾਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਈ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪੜੈ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਵਿਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ

॥ ੧੬ ॥ ਰਹੈ ਰਾਮ ਚਿਤਿ ਕਹਿ ਮੁਢੈ ਚਿਰਦੈ ਜਿਸ ਕੈ ਰਹਿ ਰਹਿ ਮਾਗੁ ਰਾਗ ਪਰ ਜਾਈ ਜਿ ਨੀਰਾਮੁ
 ਪਛਤਾਨਿ ਰਗੁ ਲਗਾ ਮਤਿ ਨੀ ਬੁਝੁ ਲਇਆ ॥ ੧੭ ॥ ਤਿਰਾਸੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿ ਮਾਅਕ
 ਬੁਨਜਾਈ ਹਰਿ ਕਥਿ ਮਾਨ ਨ ਕਰਿ ਨ ਕਠਿ ਜਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਮਾਤਿ ਨ ਕਾਲੇਖਾਨਿ ਬਹਿ ਮਾ
 ॥ ੧੮ ॥ ਅਜਟ ਮੀਤੈ ਲੈ ਕੁਰੈ ਜਚਾ ਲੀਫਾਰ ਪੁਰੈ ਦੇ ਕਸਾਧੈ ਕੋਰੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਵਾਫੈ ॥ ਬੈਰਾਗਤੀ
 ਬਰਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਅਰਸਦੀ ਫਕਾਲੈ ਕਰਸਹੋਵੈ ਨੂੰ ਨਤ ਨਹੋਵੈ ॥ ਅਰਭੁ ਗਵੰਤ ਕਾ ਪ੍ਰੇਮ ਜਗੈ
 ਰਾਗੁ ਮਾਜਾ ਛੁਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ੧੬ ਜਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਮੁੰਧ ਜੇ ਬਨਿ ਬਾਲ ਨ੍ਰੀਏ
 ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਰਲੀ ਮਾਲਾ ਰਾਮ ॥ ਧਨੁ ਪਿਰੁ ਨੇਹੁ ਪਦਾਰਜਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਇਆ ਲਗਾ ਮਾਧਨ ਪਿਰ
 ਹਿ ਮੇਲਾ ਹੋਇ ਜੁ ਮਾਮੀ ਮਾਪ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਜੇ ਜਾਸੁ ਗਵੰਤੀ ਜੀਗਿ ਪਿਰ ਕੈ ਜਾਤਿ ਸਰਸੰ
 ਮ੍ਰਿਤ ਭੁਗੈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦਇਆ ਲਗਾ ਦੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵੁ ॥ ਨਾਨ
 ਕਾ ਹਰਿ ਫੁਰਦੇ ਪਿਥਿ ਗਾਸੀ ਮੁੰਧਿ ਮਨੁ ਭਿੰਮਾ ਹਥਿ ॥ ॥ ਮੁੰਧ ਜਹ ਜਸ ਲੈ ਨ੍ਰੀਏ ਇਕ ਪ੍ਰੇਮ
 ਬਿਨੰਤੀ ਰਾਮਾ ਮੇਮ ਨਿਤ ਹਿਰਿ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਭਿ ਜਗਿ ਮਿਰਤੀ ਰਾਮਾ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਰਤੀ ਹਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਨਾਮਿ

ਹਰਿਕੇਸੁਖਿਵਸੈ॥ ਤਉਗੁਣਪਛਾਣਹਿਤਾਂਪ੍ਰਭੁਜਾਂਦਹਿਗੁਣਹਿਵਸਿਅਵਗਣਿਨਸੈ
 ਤੁਧੁਬਾਝੁਇਕੁਤਿਲੁਗਹਿਨਸਾਕਾਕਹਲਿਜੁਨਲਿਨਪੀਜਏ॥ ਨਨਕਾਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿ
 ਉਕਰਿਪੁਕਾਰੇਰਸਨਰਜਿਮਨਿਭੀਜਏ॥ ੨॥ ਸਖੀਹੋਜਹੇਲੜੀਹੋਮੇਰਾਪਰੁਵੁ
 ਲਜਾਰਾਮਾ॥ ਹਰਿਨਾਮੋਵਲਨਵੇਅਰਸਿਮੋਲਿਅਪਾਰਾਮਾ॥ ਮੋਲਿਅਮੋਲੇ
 ਸਭੁਪ੍ਰਿਥਿਥੇਲੇਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈਤਾਂਮੁਧਰਲੀ॥ ਇਕਿਜੀਗਿਹਰਿਕੈਕਰਹਿਰਲੀਆਹਉਪੁ
 ਕਾਰਹਿਦਰਿਖਲੀ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਸ੍ਰੀਧਰਾਮਾਪਿਕਾਰਨੁਸਾਰਏ॥ ਨਨ
 ਕਨਕਰੀਧਨਜੋਗਾਗਲਿਸਬਦੁਅਭਜਾਧਾਰਏ॥ ੩॥ ਹਮਪ੍ਰਿਸਾਰਸੋਹਿਲਣੁ
 ਪ੍ਰਭੁਆਇਅਣੁਮੀਤਾਰਾਮਾਰਾਵੈਰੀਗਿਰਾਤੜਿਅਮਨੁਲੀਅਣੁਦੀਤਾਰਾਮਾ॥ ਅਪ
 ਲਾਮਨੁਦੀਆਹਰਿਵਰੁਲੀਆਜਿਉਭਾਵੈਤਉਰਾਵਏ॥ ਤਨੁਮਨੁਪਿਰੁਆਗੈਸਬਰਿ
 ਸਭਗੈਪ੍ਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਫਲੁਪਾਵਏ॥ ਬੁਧਿਪਾਠਿਨਪਾਈਮੇਬੁਧਰਤੁਗਈਮੇਰੁਇਮਿ
 ਲੇਮਨਿਭਾਲੇ॥ ਨਨਕਠਾਕੁਰਮੀਤਹਮਾਰੇਹਮਨਾਹੀਲੇਕਾਂਲੇ॥ ੪॥ ਜੇਮਫਰਤੇਲੇਕੁਚਾਲੀ

ਦਿਨਾਂ ਮੇਲਾਂ ਮੈਂ ਜਪੈ ਪਈ ਸਿਖਾਂ ਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕ੍ਰੇਅਰਿ ਅੰਤਿ ॥ ਨਿਜ ਜਾਬ ਮਿਲਾ ਪਕੀਅਰ ਹੋ ਸੋ ਮਿਲੇ
 ਰਾਗ ਅਜਮਰਲਾ १ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੨ १ ਓ ਜਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਤੂੰ ਸਭ ਨੀਥਾਈ ਜਿਥੇ ਹ
 ਉਜਾਈ ਸਾਚਾ ਜਿਰਜਣੁ ਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਨਾਕਾ ਦਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ਦੂਖ ਬਿਜਾਰਣੁ ਹ
 ਰੁਜੀਉ ॥ ਦੂਖ ਬਿਜਾਰਣੁ ਹਾਰੁ ਤੁਮਾ ਮੀਕੀ ਤਾਜਾ ਕਾ ਹੋਈ ॥ ਕੋਟ ਕੋਟਿ ਤਰਪਾਪਾਂ ਕੋ ਰੇ
 ਕ ਘਣੀ ਮਹਿ ਖੋਈ ॥ ਹੀ ਸਿਹੀ ਸਾਬਗਾ ਜਿ ਬਗਾ ਪਟਿ ਪਟਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਸਭ ਨੀ
 ਥਾਈ ਜਿਥੇ ਹ ਉਜਾਈ ਸਾਚਾ ਜਿਰਜਣੁ ਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥ १ ॥ ਜਿਨਿ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਅਾਇਆ ਤਿਨਿ
 ਜੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਦਿਰਲੇ ਸੀ ਜਾਰ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਕਮਾਵੈ ਕ ਬਹੁ ਨ ਆਵ
 ਰਿਹਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ਤੇ ਕ ਬਹੁ ਨ ਹਾਰਿਹਾਰਿਹਾਰਿ ਗੁਲ ਸਾਰਹਿ ॥ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਨਿੰਮਣੁ ਮਰ
 ਣੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਚੁਕਾ ਜੋ ਹਰਿ ਲਗੇ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਜੁ ਹਰਿ ਠਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉ
 ਰ ਪਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨਿ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਅਾਇਆ ਤਿਨਿ ਜੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਦਿਰਲੇ ਸੀ ਜਾਰਿ ਜੀਉ
 ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਪੈਯੈ ਲਾਇਆ ਤਿਸੇ ਦਿਟਹੁ ਕੁਰ ਬਾਲੁ ਜੀਉ ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਸੇਵ

ਕਰੀ ਜੇਲਾਹਲੀਜੇਹਰਿਦਰਗਹਪਾਈਮੇਮਾਣੁਜੀਉ। ਹਰਿਦਰਗਹਮਾਨੁਜੇਈਜਨੁਪਾਵੈਜੇਨ
 ਰੁਏਕੁਪਛਾਂਦੈ। ਓਹੁਨਉਨਿਧਿਪਾਵੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਧਿਆਵੈਨਿਤਹਰਿਗੁਣਆਖਿਵਖਾਂ
 ਦੈ। ਅਹਿਨਿਜਿਨਾਮੁਤਿਸੈਕਾਲੀਜੇਹਰਿਉਤਮਪਰਖੁਪਰਧਾਨੁਜੀਉ। ਜਿਨਿਨਗਤੁਉਪਾਇ
 ਆਪੀਪੈਲਾਇਆਹਉਤਿਸੈਦਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁਜੀਉ। ੩। ਨਾਮਲੇਨਿਸਿਜੋਹਹਿਤਿਨਜੁਖ
 ਫਲੁਹੋਵਹਿਮਾਂਨਹਿਜੇਜਿਨਿਨਾਹਿਜੀਉ। ਤਿਨਫਲੁਤੇਇਨਆਵੈਜਾਂਤਿਜੁਭਾਵੈਜੇਜੁਗੁ
 ਕੇਤੇਨਾਹਿਜੀਉ। ਜੇਜੁਗੁਕੇਤੇਨਾਹਿਜੁਆਮੀਤਿਨਫਲੁਤੇਇਨਆਵੈ। ਤਿਨਜਰਨਮਰ
 ਦਾਂਨਰਕਿਨਪਰਦਾਜੇਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ। ਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਸਿਸੁਕਹਿਨਾਹੀਨਨਕਪੀੜ
 ਨਖਾਹਿਜੀਉ। ਨਾਮੁਲੇਨਿਸਿਜੋਹਹਿਤਿਨਜੁਖਫਲੁਹੋਵਹਿਮਾਂਨਹਿਜੇਜਿਨਿਨਾਹਿ
 ਜੀਉ। ੪। ਅਸਟਮੀਤੇਏਕੁਜਪੈਹਮੇਸਇਕੀਵਾਰਮਹੀਨੇਕੇਮਹੀਨੇਪੰਚਮਿਖਪ੍ਰਸਾਦਿਜਿਦਾ
 ਵੈ। **ਗੁਪਤਮਾਹੋਇ।**

ਆਸਾਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ਛੰਤੁ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ॥ ਮੇਰੇਮਨਪਰਦੇਸੀਦੇ

ਪਿਆਰੇ ਮਾਓ ਘਰੇ। ਹਰਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪਰਿਵਰਜੈ ਹਰੇ। ਰਿਗਿਰਲੀਆ ਮਾਲ
 ਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿਕਿਰਪਾ ਕਰੇ। ਗੁਰਨਾਨਕ ਤੁਠਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲੇ ਹਰੇ॥ ੧॥ ਮੇਧੂ ਮਨਚਾ
 ਪਿਆਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਾਉ ਕਰੇ। ਮਨ ਤਿਸਨਾਨ ਬੁਝੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਆਸ ਕਰੇ। ਨਿਤ ਜੋ
 ਬਨੁ ਜਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਮ ਸਾਸ ਹਿਰੇ। ਭਾਗ ਮਲੀ ਜੋਹ ਗਾਇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਨਕਹਰਿ ਉਹ
 ਧਾਰੇ॥ ੨॥ ਪਿਰਗਤਿ ਅਵੈ ਮੈ ਰੂਲੇ ਇਨ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਕਾ ਤਿਕ ਬੂੰਦ ਜਿਵੈ। ਮਨੁ ਜੀਤ ਲੁਹੇ ਆਮੇ
 ਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਪੀਵੈ। ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਜਗਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨੀਦ ਨ ਪਵੈ ਕਿਵੈ। ਹਰਿ ਸ
 ਜਲੁ ਲਧਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਨਕ ਗੁਰੂ ਲਿਵੈ॥ ੩॥ ਚੜ੍ਹੇ ਚੇਤੁ ਬਸੰਤੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭੁਲੀ ਅਰੁ ਤੇ
 ਪਿਰ ਬਾਝੁ ਤਿਅਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਆਂਗਾਇ ਪੂਰਿ ਲੁਤੇ। ਮਨਿ ਆਸ ਉਰੀ ਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ
 ਦਇਨੈ ਨ ਜੁਤੇ। ਗੁਰਨਾਨਕ ਦੇਖਿ ਫਿਗ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਉ ਮਾਤ ਜੁਤੇ॥ ੪॥ ਹਰਿ ਕੀ ਆ
 ਕਥਾ ਕਹਾ ਲੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਈਆ। ਭਾਗ ਦਿਵਤਿ ਅਹੁ ਹਉ ਘੋਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿ
 ਆਰੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਮੇਲਾਈਆ। ਸਕ ਆਸਾ ਹਰਿ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਨਿ ਰਿੰਦਿ ਅਨੂਠਲੁ

ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਤੁਠਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਨਾ ਨ ਕਨਾ ਮਿਸ ਮਾਇਆ ॥ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਬਿ
ਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਖੇਲ ਜਾ ॥ ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰੁ ਨਿਤੁ ਲਗਿ ਪਿਆਰ ਦੇਖ ਜਾ ॥ ਹਰਿ ਦਤੁ ਮੇਲਿ ਗੁਰੁ ਮੁ
ਖਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੇਲ ਜਾ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲੇ ਖੁਸਾ ॥ ੬ ॥ ਜ
ਪੇ ਸੰਗੁ ਵਤੇ ਲੈ ਕ੍ਰਮੇ ਸਚਾਲੀ ਫਾਰ ਮਹੀ ਨੇ ਦੇ ਮਹੀ ਨੇ ਜਾਤ ਸਿਖ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਥੈ ਵਧੈ ॥ ਪਰਦੇ
ਸੀਮਿਤੁ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਸੰਤ ਮਿਲਨ ॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ੫੨੪ ੧ ਭੋਜਿਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਅਰਾਧਿ ਸ੍ਰੀ ਧਰਮ
ਠਲ ਮੂਰਤਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੇਗੁ ॥ ਗੁਲਰ ਮਲ ਸੁਫਲ ਅਪਾਰ ਮਹਿ ਮਾਠਿ ਰਿਨ ਹੋਤ ਬਿ
ਭਗ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਚਰਣ ਗਏ ਦੁਪਾਸਾ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਜ ਮਿਟੈ ਤਿਸਿ ਮਰਣ ਕਾਟਿ ਜਮ
ਦੂਤ ਠਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਗਾਉ ਸਤੁ ਦਹਨ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਹਨ ਅਵਰੁ ਕਛੁ ਨ ਉਪਾਉ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁ
ਗ੍ਰਹ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸੁਆਉ ॥ ੨ ॥ ਮੰਗਲ ਫਾਰਤੇ ਲੈ ਕ੍ਰਬੈ ਤਾਲੀ ਵਿਨਾ ਮੇਜ ਪੈਇ ਕੀ
ਹਨਾਰ ਜਪੇ ਮਧਯੰਨ ਜਪੇ ਪੰਚ ਸਿਖ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇ ਲੇਜਿ ਵਧੈ ॥ ਪਠ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਪੰਜ ਸਿਖ

ਠੇਹਿ ਨਿਵਾਏ॥ **ਦੁਸਰੀ ਮਨਤੀ॥ ਐਸਾ ਕਰੈ ਮਿਤ੍ਰਕਾ॥ ੨॥**

ਦੇਵਰੀ ਪਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਈਐ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਠੇਹਤ ਬਿਲ
ਲਤੇ ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਗੋਜਾਂਈਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਹਰੇ ਗੋਜੇ ਗਤ ਨ ਬਾਧਿਓ ਬੁਝੈ ਨੀਭਰ ਮਾਈ
ਐ॥ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਜਾਇਓ ਮਾਈਐ॥ ੨॥ ਕਰੈ ਅਨਿਗ੍ਰਹੁ ਜੁ
ਆਮੀ ਮੇਰਾ ਸਾਧ ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ॥ ਸੰਕਟੁ ਪੈਰੁ ਕਟੇ ਖਿਨ ਭੀ ਤਰਿ ਨ ਨਕਹਰਿ ਦਰਸੁ ਸ
ਮਾਈਐ॥ ੩॥ ਜੁ ਕੁਛ ਰਤੇ ਲੈਕੂ ਚਲੀਐ ਨਾਮੈ ਜੋ ਲਾਂਸੈ ਜਪੈ ਚ ਸਿਖ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਵਾਏ॥ **ਸਾ**

ਪਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਈ॥

ਦੁਹਰੀ ਜੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਰਜਨਾਹਰਿ ਸਾਦਿ ਲਗੀ ਸਹਜਿ ਜੁਭਾ
ਇ॥ ਮਨੁ ਭਿਖਤਿ ਆਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ॥ ੧॥ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸਾਰੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ॥ ਆਪਣੇ ਸ
ਤਿ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਖੀ ਸੰਤੋਖੀ ਅੰਏ ਕਲਿ ਵਲਾਇ॥ ਮਨੁ ਸੰਤੋ
ਖਿ ਆਦੁ ਨਾ ਭਉਗਵਾਇ॥ ੩॥ ਦੇਹਿ ਜਗੀਰਿ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਇ॥ ਨਾਮੁ ਪਰਮਲੁ

ਹਿਰਦੈਰਹਿਮਾਸਮਾਇ ~~ਪੁਨਾਨਾਮਾ~~ ਤਕਿਨਿ ~~ਗੁਰਦੁਰਗਾ~~ ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਹ
 ਜਿਥੈਰਾਗਾ॥ ੪॥ ਇਕੀਪਾਠਹਮੇਸਕਰੈਮਹੀਨੇਦੇਮਹੀਨੇਪੰਚਸਿਖਾਕਾਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰੈਸੰਤੋਖ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈ॥ ੫॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੪ ਘੋੜੀਆ॥ ੧॥ ਦੇਹਤੇਜਨਤ੍ਰੀਹਰਿਨਵਰੰਗੀ
 ਮਾਰਾਮ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁਗੁਰੂਹਰਿਮੰਗੀਆਰਾਮ॥ ਗਿਆਨੁਮੰਗੀਹਰਿਕਥਾਚੰਗੀਹਰਿਨਾਮੁਗ
 ਤਿਮਿਤਿਜਾਂਦੀਆ॥ ਸਭੁਜਨਮੁਸਫਲਿਓਕੀਆਕਰਤੈਹਰਿਗਾਮਿਨਾਮਿਵਖਾਣੀਆ॥ ਹ
 ਰਿਗਾਮੁਨਾਮੁਜਾਲਹਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਭੁਗਤਿਹਰਿਨਾਮੰਗੀਆ॥ ਜਨਕਹੈਨਾਨਕਜੁਲ
 ਹੁਸੰਤਪੁਹਰਿਭੁਗਤਿਗੋਵਿੰਦਚੰਗੀਆ॥ ੧॥ ਦੇਹਕੰਚਨਜੀਨਜੁਵਿੰਨਾਰਾਮ॥ ਜਤ੍ਰਿਹ
 ਰਿਹਰਿਨਾਮਿਰਤੰਨਾਰਾਮ॥ ਜਤ੍ਰਿਨਾਮੁਰਤਨੁਗੋਵਿੰਦਪਾਇਆਹਰਿਮਿਲੇਹਰਿਗੁਣਜੁਖ
 ਪਾਏ॥ ਗੁਰਸਬਦੁਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆਵਡੁਭਾਗੀਹਰਿਰੰਗੀਹਰਿਬਣੇ॥
 ਹਰਿਮਿਲੈਜੁਆਮੀਅੰਤਰਿਜਾਮੀਹਰਿਨਵਤਨਹਰਿਨਵਰੰਗੀਆ॥ ਨਾਨਕਵਖਾਣੈਨ
 ਮੁਜਾਣੈਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੰਗੀਆ॥ ੨॥ ਕੜੀਆਲਮੁਖੇਗੁਰਿਅੰਕਜੁਪਾਇਆਰਾਮ

॥ ਮਨੁ ਮੇਗਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਸਿ ਮਾਇ ਮਾਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਵਸਿ ਗਤਿ ਮਾਇ ਮਾਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾ
 ਇ ਮਾਸਾ ਧਨ ਕੰਤਿ ਪਿ ਮਾਰੀ ॥ ਅੰਤ ਰਿਪ੍ਰੇ ਮੁਲ ਗਾਰਿ ਸੇਤੀ ਪਾਰਿ ਸੋ ਪੈਰ ਰਿਪ੍ਰ ਨਾਰੀ ॥
 ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਪਾਇ ਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਹ ਰਿਵਾਜੁ ਕਹਤੁ ਪੈ
 ਵਡੁ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿ ਮਾਇ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ਦੇਹ ਘੋੜੀ ਨੀ ਨਿਤੁ ਹਰਿ ਪਾਇ ਮਾਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਜਤਿ
 ਗੁਰ ਨੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇ ਮਾਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਹਰਿ ਜੇ ਵਸੇ ਵਕਸੇ ਵਕੀ
 ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਇ ਪਾਵੈ ਰੰਗਿ ਮਹਲੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਮਾਲੇ ਰੰਗਿ ਕੀ ॥ ਗੁਣ ਰਾਮ ਗਾਇ ਮਨਿ ਸੁਭ
 ਏ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮਤੀ ਮਨਿ ਪਿ ਮਾਇ ਮਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਹ ਰਿਕਿਰਾ ॥ ਪਾਰੀ ਦੇਹ ਘੋੜੀ ਚੜ੍ਹਿ
 ਹਰਿ ਪਾਇ ਮਾ ॥ ੪ ॥ ਪੀਣੀ ਵਾਰ ਪੜੈ ਮਾਖੰਡਿ **ਵਿਆਹਟਾ ਮਰਿ ਕੁਕਰੈ ਸੋ ਹਿਲੇ**

ਵਡੁ ਹੀਜੁ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ੫੨੪ ॥ ੧ ॥ ਓ ਜਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਗੁਰ ਮਿ
 ਲਿਲ ਪਾਨੀ ਰਾਮ ਪਿ ਮਾਰਾਮ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤਾ ਵੇਰੇ ਵਾਰਾਮ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤਾ

ਕੁਵਨਲੁਜਿਤਾਕੁਕੀਕਾਇਨਮਾਂਦੀ॥ਅਸਥਿਰੁਥੀਆਮੀਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਰਹਿਆਆਵਲੁ
 ਜਾਲੀ॥ਜੇਘਰੁਲਧਾਸਹਜਿਜਮਧਾਰਿਕਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੁਖਿਮਾਦੇਰ
 ਲੀਆਗੁਰੂਪੁਰੋਕਉਨਮਸਕਾਰਾ॥੧॥ਜੁਇਸਜਲਨੀਮੈਤੁਰੇਮੀਤਾਰਾਮਾ॥ਰੁਰਿਮੰਤੁਸਬ
 ਦੁਸਚੁਦੀਤਾਰਾਮਾ॥ਜਚੁਜਬਦੁਪਿਆਇਆਮੰਗਲੁ॥ਗਾਇਆਚੁਕੇਮਨਹੁਅੰਦੇਜਾ॥ਸੇ
 ਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਕਤਹਿਨਜਾਇਆਸਦਾਸਦਾਸੀਗਿਐਜਾ॥ਪ੍ਰਭੁਨੀਭਾਣਾਸਚਾਮਾਲਾਪ੍ਰ
 ਰਿਹਰਿਧਨੁਜਹਜੇਦੀਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਜੁਜਨਬਲਿਹਾਰੀਤੇਰਾਦਾਨੁਸਭੁਨੀਪੈਲੀਤਾ॥
 ੨॥ਤਉਭਾਣਾਂਤਾਂਤ੍ਰਿਪਤਿਅਪਾਏਰਾਮਾ॥ਮਨੁਥੀਆਠੰਢਾਸਭੁਕਿਸਸਬੁਝਾਏਰਾਮਾ॥ਮ
 ਨੁਥੀਆਠੰਢਾਕੁਕੀਤੰਢਾਪਾਇਆਬਹੁਤੁਖਜਾਨਾ॥ਸਿਖਜੇਵਕਸਭੁਭੰਚਣਲਗੇਹਉਸਤਿ
 ਗੁਰਕੈਕੁਰਬਾਨਾ॥ਨਿਰਭਉਭਏਖਸਮਰੀਗਿਰਤੇਜਮਕੀੜਾਸਬੁਝਾਏ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸ
 ਦਾਸੀਗਿਸੇਵਕਤੇਰੀਭਗਤਿਕਰਉਲਿਵਲਾਏ॥੩॥ਪੂਰੀਆਜਾਨੀਮਨਜਾਮੇਰੇਰਾਮਾ॥ਮੇ
 ਹਿਨਿਰਗੁਣਜੀਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇਰਾਮਾ॥ਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇਠਾਕੁਰਮੇਰੇਕਿਤੁਮੁਖਿਤੁਪੁਸ਼ਾਲਾਹੀ॥

ਗੁਣ ਅਟਗੁਣ ਮੇਰਾ ਕਿਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ਬਖਸਿਲੀ ਮਾਖਿ ਨ ਮਾਹੀ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਵ
ਨੀਵਾ ਪਾਈ ਵ ਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੇ ਦੁਰਘਰੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਲਾਥੇ ਨੀ ਸਗਲ
ਵਿਸੁਰੇ ॥੪॥ ਇਕੀ ਪਾਠ ਕਰੇ **ਵਿਅਹਦੇ ਹਿਨ ॥**

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਅਲਾਹੁ ਲੀਅੰ ॥ ਘਰੁ ਪ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਧੰਨੁ
ਜਿਰਿ ਦਾਸ ਰਾਪਤਿ ਸਾਹੁ ਜਿ ਨਿਜ ਗੁਪੀ ਪੈਲਾਇਆ ॥ ਮੁਹਲਤਿ ਪੁਨੀ ਪਾਈ ਭਰੀ ਜਾਨੀ ਅਨੂ
ਪਤਿ ਰਲਾਇਆ ॥ ਜਾਨੀ ਪਤਿ ਰਲਾਇਆ ਲਿਖਿ ਮਾਮਾਇਆ ਭੁੰਨੇ ਵੀਰ ਸਬਾਏ ॥ ਕਾਂ
ਇਆ ਹਿੰਸੁ ਬੀਆਵੇ ਛੋੜਾ ਜਾਂਦਿ ਨ ਪੁਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ॥ ਜੇਹਾ ਲਿਖਿ ਮਾਤੇਹ ਪਾਇਆ ਜੇਹਾ ਪੁਰਬਿ
ਕਮਾਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਜਿਰਿ ਦਾਸ ਰਾਪਤਿ ਸਾਹੁ ਜਿ ਨਿਜ ਗੁਪੀ ਪੈਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿ
ਮਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹੋਸਤੁ ਨ ਏਹੁ ਪਾਇਆ ਲਾ ॥ ਏਥੈ ਪਾਕੂ ਨ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾਂ ਮਾਗੈ ਸਰਪਰਜਾਂ
ਲਾ ॥ ਮਾਗੈ ਸਰਪਰਜਾ ਲਾ ਜਿਉ ਮਿਹ ਮਾ ਲਾ ਕਹੇ ਗਾਰਬ ਕੀਜੇ ॥ ਜਿ ਤੁਜੇ ਵਿਸੇ ਮੇਰੇ ਰਗਹ

ਸੁਖਪਾਈਐਨਾਮੁਤਿਸੈਕਾਲੀਜੈ॥ ਆਗੈਹੁਕਮੁਨਚਲੈਮੂਲੇਜਿਰਿਜਿਰਿਕਿਆਵੇਹਾਲਾ॥
 ਸਾਹਿਬੁਜਿਮਰਹੁਮੇਰੇਭਾਈਹੋਸਰੁਨਾਏਹੁਪਇਆਣਾ॥੨॥ ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੀਮ੍ਰਿਥਸੇਥੀਐ
 ਗੀਲਫਾਏਹੁਸੀਸਾਰੇ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਗਹਿਮਾਸਰਫਾਸਿਰਜਲਹਾਰੇ॥ ਸਾ
 ਰਾਸਿਰਜਲਹਾਰੇਅਲਖਅਪਾਰੇਤਾਕਾਮੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ ਆਇਆਤਿਨਕਾਸਫਲੁਭਇ
 ਆਹੈਇਕਮਨਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆ॥ ਫੁਹੇਫੁਹਿਉਸਾਰੇਆਪੇਹੁਕਮੁਸਫਾਰਲਹਾਰੇ॥
 ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੀਮ੍ਰਿਥਸੇਥੀਐਗੀਲਫਾਏਹੁਸੀਸਾਰੇ॥੩॥ ਨਾਨਕਰੰਨਬਾਬਾਜਾਣੀਐਜੇਰੋਵੈ
 ਲਾਇਪਿਆਰੇ॥ ਫਾਲੇਵੇਕਾਗਲਿਬਾਬਾਰੇਈਐਰੋਵਲੁਸਗਲਬਿਕਾਰੇ॥ ਰੋਵਲੁਸੀਗਲ
 ਬਿਕਾਰੇਗਾਫੁਲਸੀਸਾਰੇਆਇਆਕਾਗਲਿਰੋਵੈ॥ ਚੰਗਾਮੰਦਾਕਿਛੁਸੁਣੈਨਾਹੀਇਹੁਤਨੁਏਵੈ
 ਖੋਵੈ॥ ਐਥੈਆਇਆਸਭਕੇਜਾਸੀਕੁੜਕਰਹੁਅਹੰਕਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਰੰਨਬਾਬਾਜਾਣੀਐਜੇ
 ਰੋਵੈਲਾਇਪਿਆਰੇ॥੪॥ ਮਰਨੇਜਮੇਜਪੇਅਖੰਡਪ੍ਰੀਤਿਜਹਿਤਾ॥ ਅਪਨੇਗੁਰਾਂਦੇਸਰਲਾਂਦਾ
 ਧਿਆਨਕਰਕੇਪੰਨਦਾਹਪਈਫਾਰਾਵੇਹਅਭਿਮੰਨਮਿਏ॥

ਵਡੁਹੰਸਮਹਲ ੩ ਤੀਨਾ॥ ੧੯ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਪ੍ਰਭੁਸਚਰਣਹਰਿਸਾਲਾ
 ਹੀਮੇਕਾਰਜੁਸਭੁਕਿਛੁਕਰਲੈਜੋਗਾ॥ ਸਾਧਨਰੰਡਨਕਬਹੁਬੈਸਈਨਕਦੇਹੋਵੈਸੋਗਾ॥ ਨਕਦੇਹੋ
 ਵੈਸੋਗਾਗੁਰਮੁਖਿਰਸੁਭਗਸਾਧਨਮਹਲਸਮਾਂਦੀ॥ ਜਿਨਪ੍ਰਉਨਤਾਕਰਮਿਬਿਧਤਾਬੋਲੇਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁਬਾਲੀ॥ ਗੁਣਵੰਤੀਆਗੁਣਸਾਗਰਿਮਾਪਣੇਕੰਤਸਮਾਲਹਿਨਾਕਦੇਲਗੋਵੈਜੋਗੋ॥ ਸ
 ਚਰਣਪਿਰਸਾਲਾਹੀਮੇਸਭੁਕਿਛੁਕਰਲੈਜੋਗੋ॥ ੧॥ ਸਚਰਣਸਾਹਿਬੁਸਬਦਿਪਛਾਣੀਮੇਅ
 ਪੇਲਣੇਮਿਲਾਏ॥ ਸਾਧਨਪ੍ਰਾਮਕੈਰੰਗਿਰਤੀ॥ ਦਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ ਦਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾ
 ਏ॥ ਏਹਿਕਾਲੁਨਖਾਏਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਨਾਤਾ॥ ਕਾਮਣਿਏਛੁਪ੍ਰੀਨੀਅੰਤਰਿਭਿੰਨੀਮਿਲਿਅ
 ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾ॥ ਸਬਦਿਰੰਗਿਰਤੀਜੋਬਨਿਮਾਤੀ॥ ਪਰਕੈਅੰਕਿਜਮਾਏ॥ ਸਚਰਣ
 ਸਾਹਿਬੁਸਬਦਿਪਛਾਣੀਮੇਅਪੇਲਣੇਮਿਲਾਏ॥ ੨॥ ਜਿਨੀਆਪਣਕੰਤੁਪਛਾਣਿਆਹਉ
 ਤਿਨਪ੍ਰਭਉਸੰਤਾਂਜਾਏ॥ ਆਪੁਛੋਛੁਸੇਵਾਕਰੀ॥ ਪਿਰਸਚਰਣਮਿਲੈਸਹਿਜਸੁਭਾਏ॥ ਪਿਰ
 ਸਚਮਿਲੈਆਏਸਾਚਕਮਾਏਸਾਚਸਬਦਿਧਨਰਤੀ॥ ਕਦੇਨਰੰਡੁਜਦਾਸੋਗਾਗਣਿਅੰਤਰਿ

ਸਹਜਿਸਮਾਧੀ॥ ਪਿਰਹਿਅਭਰਪੂਰੇਵੇਖੁਹਦੂਰੇਰੰਗਮਾਣੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ ਨਿਨੀਅਪ ੬੪
 ਲਾਂਕੀਤੁਪਛਾਇਆਂਹਉਤਿਨਪੂਛਉਸੰਤਾਜਾਏ॥੩॥ ਪਿਰਹੁਵਿਛੁਨੀਆਂਭੀਮਿਲ
 ਹਜੇਸਤਿਗੁਰਲਾਗਹਸਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਦਾਇਆਲੁਹੈਅਵਗੁਣਸਬਦਿ
 ਜਲਾਏ॥ ਅਉਗੁਣਸਬਦਿਜਲਾਏਦੂਜਾਭਾਉਗਵਾਏਸਚੇਹੀਸਚਿਗਤੀ॥ ਸਚੈਸਬਦਿ
 ਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਹਉਮੇਗਈਭਰਾਤੀ॥ ਪਿਰਨਿਰਮਾਇਲੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਨਕਸਬ
 ਦਿਮਿਲਾਏ॥ ਪਿਰਹੁਵਿਛੁਨੀਆਂਭੀਮਿਲਹਜੇਸਤਿਗੁਰਲਾਗਹਸਾਏ॥੪॥ ਵਿ
 ਵਾਹਸਮੇਸੋਵਾਰਪੜੈਪੰਜਸਿਖਜਿਵਾਏ॥ ॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩ ॥ ਸੁਣਿਅਹੁਕੰ
 ਤਮਹੇਲੀਹੋਪਿਰਸੇਦਿਹੁਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ ਅਵਗੁਣਵੰਤੀਪਿਰਨਜਲਾਈਮੁ
 ਠੀਰੋਵੈਕੀਤੁਵਿਸਾਰਿ॥ ਰੋਵੈਕੀਤੁਸਮਾਲਿਸਦਾਗੁਣਸਾਰਿਨਾਪਿਰਮਰੈਨਜਾਏ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸਬਦੁਪਛਾਤਾਸਾਚੈਪ੍ਰੀਤਸਮਾਏ॥ ਨਿਨੀਅਪਲਾਪਿਰਨਹੀਜਾਤਾਕਰਮਿ
 ਬਿਧਾਤਾਭੂਖਿਮੁਠੀਭੂਖਿਆਗੇ॥ ਸੁਣਿਅਹੁਕੰਤਮਹੇਲੀਹੋਪਿਰਸੇਦਿਹੁਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥

ਰੇਵਹਿਪਿਰਹਿਦਿਛੁਨੀਆਂਮੀਪੀਨਜਾਣੇਪਿਰਹੇਨਲੇ॥੪॥ਐਤਵਾਰਤੇਲੈਕੁਇਕਤ
 ਲੀਵਿਨਾਂਵਿਚਇਕਤਾਲੀਸੋਜਪੇਪੀਜਸਿਖਪ੍ਰਸਾਦਜਿਵਵੈ **ਗੁਰਤੇਰੀਸੇਵਾਗੁਰਸਮੁਕਰੀ**
 ਵਡਹੀਜੁਸਧਲਾ੩॥ਰੇਵਹਿਪਿਰਹਿਦਿਛੁਨੀਆਂਮੀਪਿਰਸਭੜਹੈਸਦਾਨਲੇ॥ਜਿਨੀਭ
 ਲਲੁਜਹੀਜਾਂਦਿਆਸਤਿਗੁਰਜੇਵਹਿਨਾਂਮਸਮਾਲੇ॥ਸਦਾਨਾਮੁਸਮਾਲੇਸਤਿਗੁਰਹੈਨਲੇ
 ਸਤਿਗੁਰਜੇਵਿਜੁਪੁਪਾਇਆ॥ਸਬਦੇਕਲੁਮਾਰਿਸਭਉਰਧਾਰਿਠਿਰਿਅਵਲੁਨਾਨੁ
 ਹੋਇਆ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਜਚੀਨਈਵੇਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ਰੇਵਹਿਪਿਰਹਿਦਿਛੁਨੀਆਂਮੀਪਿ
 ਰਸਭੜਹੈਸਦਾਨਲੇ॥੫॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਾਹਿਬੁਜਭਦੂਊਚਾਹੈਕਿਫਿਮਿਲਾਂਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਅਰੇ॥
 ਸਤਿਗੁਰਮੇਲੀਤਾਂਸਹਜਮਿਲੀ॥ਪਿਰਗਾਖਿਅਉਰਧਾਰੇ॥ਸਦਾਉਰਧਾਰੇਨੇਹਨਾਲਿਪਿਅਰੇ
 ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਿਰਦਿਸੈ॥ਮਾਇਆਮੋਹਕਾਕਰਾਰੇਲਾਤਿਤੁਪੈਧੈਪਗਾਖਿਸੈ॥ਪਿਰਰੀਗਿਗਤਾ
 ਜੋਸਭਰੇਲਾਤਿਤੁਪੈਧੈਤਖਾਨਿਵਾਰੇ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਾਹਿਬੁਜਭਦੂਊਚਾਹੈਕਿਓਮਿਲਾਂਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿ
 ਅਰੇ॥੬॥ਮੈਪ੍ਰਭੁਸਭਪਛਾਇਅਹੋਰੂਲੀਅਵਗਾਇਅਰੇ॥ਮੈਸਦਾਰਵੇਪਿਰੁਆਪਣਸ

ਰਵੈ ਸਬਦਿ ਵੀਰਾਰੇ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਰਾਰੇ ॥ ਗਿਰਾਤੀ ਨਾਰੇ ॥ ਮਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਾਇ ॥
 ਆ ॥ ਅਤਿ ਰੀਰਿ ਗਿਰਾਤੀ ॥ ਜਹ ਜੇ ਮਤੀ ਗਾਇ ॥ ਆਦੁ ਸਮ ਨਿਵੂਖੁ ਸਬਾਇ ॥ ਆ ॥ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਕ
 ਉਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਤਾਂ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ਤਿ ਸਨਾਦੁ ਖਨਿ ਵਾਰੇ ॥ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿ ॥ ਆ ॥ ਹੋਰੁ ਭੂਲੀ
 ਅਵਗਾਇ ॥ ਆਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸਚ ਰਵੈ ॥ ਅਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ॥ ਆਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੁ ਅੰਧਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲ
 ਏ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਪਿਅਰੇ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਪਿਅਰੇ ॥ ਜਹ ਜਿਵਾ ਪਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਨ
 ਮੁਖ ਵਾਰੇ ॥ ਧਨੁ ਜਗ ਮਹਿ ॥ ਆਇ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਆਦਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਆਰੇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਰ
 ਤਨੁ ਪਾਇ ॥ ਚਾਨਣੁ ਹੋ ॥ ਆਨਨ ਕਨਾ ਮਿਪਿ ਆਰੇ ॥ ਸਚ ਰਵੈ ॥ ਅਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ॥ ਆਗੁਰ ਬਿ
 ਨੁ ਘੋਰੁ ਅੰਧਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਮੰਗਲ ਵਾਰ ਤੇ ਲੋਕੁ ਪੈਤਾਲੀ ॥ ਦਿਨਾ ਮੈ ਜਪੈ ਪੈਤਾਲੀ ॥ ਸੋ ਜਤ ਸਿਖ ਪ੍ਰਸ
 ਦਿ ਜਿਵਾਇ ॥ **ਕੁਰਤਾ ਆਗਿ ਆਗਰ ਹੋਇ ਸੁਭ ਕਰਮ ਹੋਇ ॥** ॥ ਵਡਹੁ ਸੁਮਹਲਾ ॥ ॥ ਇਹੁ ਸਗੀ
 ਰਜਨੀ ॥ ਗਿ ਸੋਨੇ ਜਹੁ ਪੁਰੈ ॥ ਆਏ ॥ ਗੁਰ ਰਾਖੇ ॥ ਜੇ ਉਬਰੇ ॥ ਹੋਰੁ ਮਰਿ ਜੀ ਮੈ ॥ ਆਟੈ ਜਾਏ ॥ ਹੋਰੁ ਮ
 ਰਿ ਜੀ ਮਹਿ ॥ ਆਟੈ ॥ ਰਿਜਾ ਵਹਿ ॥ ਅਤਿ ਗਏ ॥ ਪਛਤਾਇ ॥ ਕਿਨੁ ਨਾਵੈ ॥ ਚਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਐਥੈ ਕਮਾਵੈ

ਸੋਢਲੁ ਪਾਫੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਹੋ ਪਤਿ ਪੋਈ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਪੋਰੁ ਅੰਧ ਗੁਮ ਹਾਂ ਗੁ ਬਾਰੁ ਨਾ ਤਿ ਬੈਠੇ ॥ ੬੬ ॥
 ਨ ਭਾਈ ॥ ਇਹੁ ਜਗੀਰੁ ਨ ਜਗੀ ਹੋਇ ਜੋ ਨ ਜਗੁ ਪਹੁਚੈ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਤ
 ਥੀ ਮੇਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਕੁਮਮਾਇਆ ਟਿਕਹੁ ਕਟੀ ਮੇਜ ਚੜ੍ਹੇ ਨਾਮਿ ਸ
 ਮਾਏ ॥ ਜਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਰ
 ਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਟਿਕਹੁ ਹਉ ਮੇਜਾਏ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਗਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਲਾਇਆ ਤਿਨ ਕੇ ਹਉ ਲਾਗ
 ਉਪਾਏ ॥ ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਤਾਂ ਥੀ ਮੇਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਜਾਣਾ ਹੀ
 ਮੇਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਂਦੀਆਂ ਕਿਆ ਮੁਹ ਦੇ ਜਨਿ ਅਗੈ ਜ
 ਏ ॥ ਕਿਆ ਦੇ ਨਿਮੁਹ ਜਾਏ ਅਟਗਲ ਪਛਤਾਏ ਦੁਖੈ ਦੁਖ ਕਮਾਏ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੀਆਂ ਸੇਰੀ ਗਿਰ
 ਲੂਲਾ ਪਿਰਕੇ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ ਤਿ ਜੁਨੇ ਵਰੁ ਅਵਰੁਨ ਸੁਣਈ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਹੀ ਮੇਜਾਏ ॥ ਸੋ
 ਜਚਾ ਸਚੁ ਜਾਣਾ ਹੀ ਮੇਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਜਾਣਾ ਹੀ ਆਹਉ
 ਤਿਨ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥ ਜੇਕਨ ਸਚੇ ਨਿਰਮਲੇ ਤਿਨ ਮਿਲਿ ਆਮਲੁ ਸਭੁ ਜਾਏ ॥ ਤਿਨ ਮਿਲਿ ਆ

ਮਲੁਸਭਨ. ਏਸਚੇਸਰਿਨਾਏਸਚੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ। ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸ
ਤਿਗੁਰਦੀਆਬੁਝਾਏ। ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇਨਾਨਕਜਚਿਜਮਾਏ। ਜਿਨੀ
ਜਚੁਕਾਸਚੁਧਿਮਾਇਆਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਏ। ੪। ਜਪੇਅੰਤਸਮੇਸੈਫਾਰਦੇਹਅਭਿ
ਮਾਨਕੀਨਿਫਰਤੀਹੋਫੈਮਰਣਕੀਪੀੜਸਮਾਂਨਹੋਇ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਜੋਗਠਿਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਉਤ੍ਰਕੇ॥ ॥ ਮਾਇਬਾਪਕੋਬੇਟਨੀ
ਕਾਜਜੁਰੈਚਤਰਜਟਾਈ॥ ਬਾਲਕੀਨਿਆਕੈਬਾਪਪਿਆਰਾਭਾਈਕੋਅਤਿਭਾਈ॥ ਹੁਕ
ਮੁਭਾਇਆਬਾਹਰਿਪਰੁਛੋਡਿਅਧਿਨਮਹਿਭਈਪਰਾਈ॥ ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਂਨੁਨਮਨ
ਮੁਖਿਤਿਤੁਤਨਿਪੂਰਿਪੁਮਾਈ॥ ੧॥ ਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਂਮੁਸਖਾਈ॥ ਪਾਇਪਰਉਗੁਰਕੋਬਲਿ
ਹਾਰੈਜਿਨਿਜਾਚੀਬੁਝੁਬੁਝਾਈ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਗਜਿਉਝੂਠੁਪਰੀਤਿਮਨੁਬੇਧਿਆਜਨਜਿਉ
ਫਾਦੁਰਚਾਈ॥ ਮਾਇਆਮਗਨੁਅਹਿਨਿਜਿਮਗੁਜੈਪੈਨਾਮੁਨਲੇਫੈਮਰੈਬਿਖੁਖਾਈ॥ ਗੀਪਣਫੈ

ਦੁਰਤਾਹਿਤਕਾਰੀਸਬਦੈਸੁਰਤਿਨਆਈ। ਰਿਗਿਨਰਾਤਰਸਿਨਹੀਭੇਧਿ। ਮਨਮੁਖਿ ੬੭
 ਪਤਿਗਫਾਈ॥ ੨॥ ਸਾਧਸਭਾਮਹਿਸਹਜਨਚਾਖਿਆਜਿਹਬਾਰਸੁਨਹੀਰਾਈ॥ ਮ
 ਨੁਤਨੁਧਨੁਅਪਨਕਾਰਿਜਾਨਿਆਦਰਿਕੀਖਬਰਿਨਪਾਈ॥ ਅਖੀਮੀਟਿਚਲਿਆਅ
 ਧਿਆਰਾਪੁਰਦਰੁਦਿਸੈਨਭਾਈ॥ ਜਮਦਰਿਬਾਧਾਠਉਰਨਪਾਵੈਅਪਨਕੀਆਕਮਾਈ
 ॥ ੩॥ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਂਅਖੀਵੇਖਾਕਹਣਾਕਬਨੁਨਜਾਈ॥ ਕੰਨੀਸੁਣਿਸੁਣਿਸਬਦਿਸਲਾਹੀ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਿਦੈਵਸਾਈ॥ ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਦੈਰੁਪੁਰਨਜੋਤਿਸਮਾਈ॥ ਨਨਕਗੁਰਵਿਣੁ
 ਭਗਮਨਭਾਰੇਸਭਿਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥ ੪॥ ਸਾਹੁਰੇਜਾਂਲਲਗੈਤਾਂਪਾਠਕਰੈਹਜਾਰਇਕਪੰਡ
 ਸਿਖਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਵਾਣੈ॥ ॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖੀਏਕਉਪੇਖੈਸਭਸੁਖੀਅੰਗੀ
 ਕੈਭਾਣੈਸਭਰੋਗੀ॥ ਕਰਣਕਰਾਵਣਹਾਰਸੁਆਮੀਆਪਨਹਾਥਸੀਜੋਗੀ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਨ
 ਨਿਅਪਨਭਗਮਗਵਤਾ॥ ਤਿਸਕੈਭਾਣੈਕੋਇਨਭੂਲਾਜਿਨਿਸਗਲੇਬੁਧਮੁਪਛਾਤਾ॥ ੨
 ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤਸੀਗਿਜਾਂਕਾਮਨੁਸੀਤਲੁਓਹੁਜਾਣੈਸਗਲੀਠੰਢੀ॥ ਹਉਮੈਹੋਗੁਜਾਕਾਮਨੁਬਿ

ਅਪਤੁਓਹੁਨ ਨੀਮ ਮਰੋ ਬਿਲਲਤੀ ॥ ੨ ॥ ਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀਨੇ ਭੀ ਪਵਿਅਤਾਂ ਕਉ ਸਰਬ
 ਪਰਗਾਜਾ ॥ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੈ ਸੁਣੁ ਸਨਾਇ ॥ ਬਿਬੁਧੁ ਭਰਮਾਤਾ ॥ ਸਾਇਬੇ ਨੀਤੀ ਸੁਆ
 ਮੀਅਪਨੇ ਨਾਨ ਕਇਹੁ ਸੁਖ ਮਾਗੈ ॥ ਜਹ ਕੀਰਤ ਨੁਤੇਰਾ ਸਾਧੁ ਗਾਵਹਿ ਤਹ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ
 ॥ ੪ ॥ ਅੰਤ ਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕ੍ਰਚਾਲੀ ਵਿਨੰਦਿ ਰਸੇਲਾ ॥ ਜਾਰ ਜਪੇ ਫਾਰ ਪੜੀ ਰਾਤ ਰਹੀ ਤੇ ਪਾਂਚ ਸਿਖ
 ਪ੍ਰਸਾਦ ਛਕਾਇ ॥ **ਮਨ ਕਾਰੁ ਰਮ ਮਿਦੈ ॥** ਜੋਗ ਠਿਮਹ ਲਾਪ ॥ ਤਨੁ ਸੀਤ
 ਨੁਕਾਪ ਨੁ ਸੀਤ ਨ ਕਾਮ ਨੁ ਸੀਤ ਨ ਕਾ ਕੀਆ ॥ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਾਰ ਬਕੁ ਬਲ
 ਤਬ ਥੀਆ ॥ ੧ ॥ ਸੀਤ ਨ ਬਿਨੁ ਮਫੁਨ ਦਾਤਾ ਬੀਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸਰਲ ਪਰੈ ਸਾਧੁ ਕੀ ਸੋ ਪਾ
 ਰਗਰਾਂ ਮੀਕੀਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਇ ਪਰਾਧ ਮਿਦਹਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨਿਰਸਿਗਾਈ ॥ ਐਓ ॥
 ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ਮੁਖੁ ਉਜਲ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡੁ ਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਰਜਨਾਏ ਕਾ ਅਨੇਕ ਰੁ
 ਲਾ ਪੂਰਨ ਜਨ ਕੀ ਕੇਤ ਕਉ ਪਮਾਂ ਕਹੀਐ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਸਗਲ ਸੀਤ ਨ
 ਕੀ ਲਹੀਐ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਨੀਚ ਅਨਾਥ ਅਪਰਾਧੀ ॥ ਏਸੀਤ ਨ ਕੀਆਹੀ ॥ ਬੁਝਤੁ ਮੇਹ ਗਿਹ

ਅੰਧਕੁਪਮਹਿਨਾਨਕਲੇਹੁਨਿਬਾਹੀ॥ ੪॥ ਪੂਰਨਮਾਤਲੇਕੁਇਕੀਫਰਰਨਪੜ੍ਹਪੂਰਨਮਾ ੬੮
 ਕੇਦਿਨਪੰਜਸਿਖਜਿਫਾਫੈਸਦੀਵ **ਪਾਪਿਮਨਮਨਤੇ॥**
 ਸੋਰਠਿਮਹਲ ੫ ॥ ਹਮਸੀਤਨਕੀਰੇਨੁਪਿਅਰੇਹਮਸੀਤਨਕੀ **ਸਰਣਾ॥**
 ਸੀਤਹਮਾਰੀਓਟਸਤਾਂਦੀਸੀਤਹਮਾਰਾਗਹਲਾਂ॥ ੧॥ ਹਮਸੀਤਨਸਿਉਬੁਢਿਆਈ॥ ਪੂਰਬਿ
 ਲਿਖਿਆਪਾਈ॥ ਇਹਮਨੁਤੇਗਭਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੀਤਨਸਿਉਮੇਰੀਲੇਫਾਫੈਸੀਤਨਸਿਉ
 ਬਿਉਹਾਰਾ॥ ਸੀਤਨਸਿਉਹਮਲਾਹਾਖਾਇਆਹਰਿਗੁਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ ੨॥ ਸੀਤਨਮੋਕਉਪ੍ਰੀਤੀਸ
 ਉਪੀਤਉਤਰਿਅਮਨਕਾਧੇਖਾ॥ ਧਰਮਰਾਇਅਬਕਹਾਂਕਰੈਗੋਜਉਠਾਇਓਸਗਲੇਲੇਖਾ॥ ੩
 ਮਹਾਂਅਨੰਦਭਉਸੁਖਪਾਇਆਸੀਤਨਕੈਪਰਸਾਏ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਰੀ
 ਗਿਰਤੇਬਿਸਮਾਏ॥ ੪॥ ਸੀਫਾਰਪੜ੍ਹੈਹਮੇਸਰਵਫਾਰਤੇਦਸਮੀਕੀਦਸਮੀਪੀਚਸਿਖਾਕੋਪ੍ਰਸਾਦ
 ਖਲਾਫੈ॥ **ਦੁਪਾਰਦਿਖੇਸਵਾਲਾਭੁਹੀਹੋਇ॥** ॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲ ੫ ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੂ
 ਖਨਿਫਾਰੈਸੁਕਾਮਨਸਾਧਾਰੈ॥ ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਹੋਤਨਿਹਾਲਾਹਰਿਕਾਨਮੁਬੀਚਾਰੈ॥ ੧

॥ ਮੇਰਾ ਬੈਠ ਗੁਰੂ ਗੋਇੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਸੁ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਕਾ ਦੇਜ ਮਕੀਠਿ ਧਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹ
 ਉ ॥ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਨ ਬਿਧ ਤੇ ਆਪੇ ਕਰ ਲੈ ਹਾਰਾ ॥ ਅਪਨਾ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਬ
 ਰਿ ਆਨਾ ਨ ਕਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਬੁਧ ਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕ੍ਰਮ ਮੇਸ ਇਕੀ ਵਾਰ ਪੰਚ ਮੀਰਾਂ ਨ ਦੀ
 ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰੈ ਪੰਜ ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਸਦੀ ਵਾ ॥ **ਅਰੇ ਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇ ॥**
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਖਸਿ ਆਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਸਾਗੇ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ
 ਕੀ ਸਰਲੀ ਉਬਰੇ ਕਾਰਜ ਜਗਲਾ ਸਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਮਾਰਿ ਆਨਾ ਮੁਅਧਾਰਾ ॥ ਤਾ
 ਪਉਤਾਰਿ ਆਸਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਅਪਲੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਕਰਹੁ
 ਮੇਰੇ ਪਿਅਰੇ ਹਰਿ ਗੋਇੰਦਾ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਸਾਚ ਸਬਦੁ ਸ
 ਤਿਭਾਖਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸੰਗ ਵੇਤੇ ਲੈ ਕ੍ਰਮ ਮੇਸ ਚਲੀ ਫਾਰ ਪੈ ਸੰਗ ਵਕੇ ਦਿਨ ਮਿਠੇ ਰਾਵਲ ਖਲਾਵੈ ਪੰਚ
 ਸਿਖ ਕੋ ॥ **ਰਫੋਰੇ ॥** ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਰਖ ਵਾਲੈ ਆਪਾਰਿ ਕਿਪਾ ਪ੍ਰਭਾ
 ਥ ਦੇਗਾ ਪਿਆਰ ॥ ਗੋਇੰਦਾ ਨ ਵਾਨਿਰੇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾ ਪੁਗਾਇ ਆਪੁ ਭੁਆਪਿ ਮਿਟਾਇ ਆਜਨ

ਕਾਲਾ ਜਰਖਾਣਾ ॥ ਜਾਪ ਜੰਗਤਿ ਤੇ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਬਲਿ ਜਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਪਲਾਤ ਪਲਾਤ
 ਤਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵੈ ਸਵਾਰੇ ਹਮਰਾ ਗੁਣ ਅਵ ਗੁਣ ਨ ਬੀਰਾਰਿ ਮਾ ॥ ਅਵਲ ਬਾਨ ਨ ਕਰੁ ਰਤੇਰ
 ਸਫਲ ਕਰਿ ਮਸਤ ਕਿਧਾਰਿ ਮਾ ॥ ੨ ॥ ਇਕੀ ਫਰਪ ਹੈ ਹਮੇ ਸਚੰਦਰਾ ਤੁਰੇ ਲੈ ਕਰਮ ਹੀਨੇ ਕੇ
 ਮਹੀਨੇ ਪੰਚ ਸਿਖਾਂ ਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰੈ ਕੀਰਤਨ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ **ਤਪਿਆ ਹੋਇ ਸਬਦ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰਕੇ ॥**
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਈ ਬੋਹੇ ਰੂਬੀ ਦੀ ਛੇਤੂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੁਖਦਾਰੀ ॥ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਂਦਾ ਧਰ
 ਮੁ ਨ ਜਾਂਦਾ ਲੋਭੀ ਮਾਇਆ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓਤੁਰਾ ਤੁਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾਇਹੁ ਰਾਖਹੁ ਪੈ ਜਗਮਾਗੀ
 ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਨੀਉ ਨਿਮਾਣਿ ਅੰਤੁ ਮਾਲੁ ॥ ਨਿਚੀਜਿ ਅਧੀਨ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ
 ਕਰ ਬਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸਾ ਬਾਣੁ ਕੁਭਾਇ ਸੁਰਾਈ ਲਖ ਅਪਰਾਧ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਰਿਉ
 ਪਦੇ ਸਤਿ ਰੂਕੇ ਬਹੁਤਾ ਤੀ ਬਹੁਤੀ ਪਤਗ ਲਿਣਾਵੈ ॥ ਪਿਛੁਲੇ ਅਭਿਗੁਣ ਬਖਸਿਲਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਅ
 ਗੈ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਂਮੀ ਸਭੁ ਬਿਧਿ ਜਾਂਦੈ ਤਾਂ ਕਿਸ ਪਹਿਮਾ ਖਿਲਾਈਐ ॥
 ਕਹਾਣੇ ਕਥਨਿ ਨ ਭੀ ਜੋਗੋ ਬਿਦੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪੈ ਜਰਖਾਈਐ ॥ ਅਵਰ ਚਿੰਮੋ ਗਲੀ ਦੇਖੀਇ

ਕਤੇਗੀਓਰਹਾਈਐ॥ ੩॥ ਹੋਇਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਲੁਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰਆਪੇਸੁਦੈਬੇਨੀਤੀ॥ ਪ੍ਰ
 ਰਾਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈਸਭਭੂਕੈਮਨਕੀਠਿਤੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਵਖਦੁਮੁਖਿਪ
 ਇਆਜਨਨਾਨਕਜੁਖਿਦੁਜੀਤੀ॥ ੪॥ ਐਤਵਾਰਤੇਲੈਕੁਚਾਲੀਦਿਨਾਂਦਿਚਦਸਹਜਾਰਜ
 ਪੈਪੰਥਸਿਖਾਂਕੋਪ੍ਰਸਾਦਕਰਕੈ॥ ਪਾਠਪੁਰਾਹੋਇਤੋਫੇਰਪ੍ਰਸਾਦਿਵੈਗਈਵਸਤਪ੍ਰਾਪਤਹੋਇ
 ਜੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ ਅਰੁ੩ ਦੁਪਦੇ ੧॥ ਚਿਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਰਾਮਦਾਸਜੋਰਵਰਨਤੇ
 ॥ ਸਭਉਤਰੇਪਾਪਕਮਾਤੇ॥ ਨਿਰਮਲੁਹੋਏਕਰਿਇਸਨਾਨਾ॥ ਗੁਰਪੂਰੈਕੀਨੇਦਨਾ॥ ੧॥ ਸ
 ਭਕੁਜਲਖੇਮਪ੍ਰਭਧਾਰੇ॥ ਜਹੀਜਲਾਮਤਿਸਭਿਥੋਕਉਬਾਰੇ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਰੇ
 ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਪਸੀਰਿਮਲੁਲਾਖੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਭਇਓਸਾਖੀ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥
 ਆਦਿਪੁਰਖੁਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਇਕੀਟਾਰਜਪੇਹਮੇਸਇਸਨਾਨਕੇਸਮੇਸਗੀਰਸੁਧੋਹੋਇਅ
 ਪਵਿਤ੍ਰਕਰਮਨਫੁਰੈ॥ ਸਬਦਕੇਪ੍ਰਤਾਪਕਰ॥ ॥ ਜੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ ਆਗੈਜੁਖਗੁਰ
 ਦੀਆਪਛੈਸਲਖੇਮਗੁਰਿਕੀਆ॥ ਸਰਬਨਿਧਾਂਨਜੁਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਮਪਨਾਰਿ

੨੦
 ਦੈਧਿਅਾਇਆ॥੧॥ਆਪਨੇਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਅਈ॥ਮਨਇਛੇਫਲੁਪਾਈ॥ਜੀਤਹੁਦਿਨੁ
 ਦਿਨੁਚੜ੍ਹੈਸਦਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੀਤਸਰੁਭੁਏਦਇਆਲਾਪ੍ਰਭਿਅਪਨੇਕਾਰੀ
 ਨੇ॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਮਿਲੇਗੋਪਾਲਾਨਾਨਕਜਾਇਪਤੀਨੇ॥੨॥ਪੂਰਨਮਾਸੀਤੇਲੇਕੁਇ
 ਕੀਦਿਨਾਂਦਿਚਇਕੀਸੈਪੁਰਾਕਰੈਪ੍ਰਸਾਦਕਰੈਪੰਜਸਿਖਾਂਕੋ॥**ਸੁਖਪ੍ਰਾਪਤਹੋਇਸਦਾ॥**
 ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਨਾਲਿਨਗਇਣੁਮੇਰੈ॥ਜਮਦੂਤਨਆਵੈਨੇਰੈ॥ਕੀਠਿਲਾਇਪ੍ਰਭ
 ਰਾਖੇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸਦੁਸਾਖੇ॥੧॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੁਰੀਕੀਤੀ॥ਦਸਮਨਮਾਰਿਦਿਡਾਰੇਸਗਲੇਦਾ
 ਸਕਉਸੁਮਤਿਦੀਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭੁਸਗਲੇਬੰਨ੍ਹਦਸਾਏ॥ਸੁਖਸਾਂਦਿਠਿਰਿਆਏ॥ਨੰਨਕ
 ਪ੍ਰਭੁਸਰਦਾਏ॥ਜਿਨਿਸਗਲੇਰੋਗਮਿਟਾਏ॥੨॥ਚਾਲੀਪਠਕਰੈਗਮੇਸਨੈਮੀਤੇਲੇਕੁਮਹੀਨੇਕੇਮ
 ਹੀਨੇਪੰਜਸਿਖਾਂਕੋਪ੍ਰਸਾਦਿਖੁਲਾਵੈ॥**ਗੁਖਿਅਹੋਇ॥ਸਬਦਕੇਪ੍ਰਤਾਪਕਰਕੇ॥**
 ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਸੁਨਹੁਬੇਨੀਤੀਠਾਕੁਰਮੇਰੇਜੀਅਜੀਤਤੇਰੇਪਾਰੇ॥ਰਾਖਹੁਪੰਜਨਾਂਮਅਪ
 ਨੇਕੀਕਰਨਕਰਾਣਨਹਾਰੇ॥੧॥ਪ੍ਰਭੁਜੀਖਸਮਾਂਨੰਕਰਿਪਿਆਰੇ॥ਬੁਰੇਭੁਲੇਹਮਥਾਰੇ॥੧॥

ਰਹਾਉ। ਸੁਣੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਮ ਰਥ ਚੁਆਮੀ ਬੀਧਨ ਕਾਟਿ ਸਵਾਰੇ। ਪਹਿਰਾ ਸਿਰ ਪਾਉ ਸੇਵਕ ਜ
ਨ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰੇ। ੧। ਪੰਚਮੀ ਤੇਲੇ ਕ੍ਰਪੰਜ ਸੋਹ ਮੇਜ ਜਪੇ ਇਕੀ ਦਿਨ। ਪੰਜ ਸਿਖਾਂ
ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕਾਏ। **ਬੀਧਨ ਕੁਲੈ ਮਨ ਤੇ।**

ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਤਿਤੁ ਕੀ। ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ॥ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਸਦਾ ਤੂੰ ਰਖਦ
ਹਰਿਜੀਉ ਪੁਰਿ ਤੂੰ ਰਖਦਾ ਆਇਆ। ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜਨ ਤੁ ਪੁਰਾਖਿ ਲਏ ਹਰਿਜੀਉ ਹਰਦਾਖ ਸੁਮਾ
ਰਿ ਪਦਾਇਆ। ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨੇ ਪਰਤੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿਜੀਉ ਮਨਮੁਖਿ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਇਆ। ੧। ਹਰਿਜੀ
ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ। ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਤੂੰ ਸੁਆਮੀ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ। ੧। ਰ
ਹਾਉ। ਭਗਤਾਂ ਨੇ ਜਮ ਜੇਹਿ ਨ ਜਾ ਕੇ ਕਾਲੁ ਨ ਨੇੜੈ ਜਾਈ। ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ
ਵਸਿਆਨਾ ਮੇਰੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ। ਰਿਪਿ ਸਿਪਿ ਸਭ ਭਗਤਾਂ ਚਰਣੀ ਲਾਗੀ ਗੁਰ ਕੇ ਸ
ਹਜਿ ਸੁਭਾਈ। ੨। ਮਨਮੁਖਾਂ ਨੇ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵੀ ਅੰਦਰਿ ਲੇਭੁ ਸੁਆਉ। ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਿਰਦੈ ਜਡੁ ਦਿਨ ਭੋਇ ਰਿਹਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਾਗਾ ਭਾਉ। ਕੂੜ ਕਮਟੁ ਪਾਨੁ ਲਧਿ ਜਾ ਸੀ ਮਨ

ਮੁਖਿ ਫੀਕਾ ਮਾਲਾਉ॥ ੩॥ ਭਗਤਾਂ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਭਗਤੀ ਉਤ੍ਤਮਤਾ॥ ਮਾਇਆ ੭੧
 ਮੋਹੁ ਜਭੁ ਲੋਕ ਹੈ ਤੇਰੀ ਤੁਏ ਕੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਹਉ ਮੇ ਮਾਰਿ ਮਨ ਜਾ ਮਨ ਮਨ ਹਿ ਜਾ ਲਗਿ ਗੁਰ
 ਕੈ ਜਬ ਦਿਪ ਛਾਤਾ॥ ੪॥ ਅਨਿਤ ਕੰਮ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਕੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕੰ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਸ ਭਿਕਾਜ ਸਟਾਰ ਲਗਾ॥ ਓਨਾਂ ਕੀਰੀ ਸਕਰੈ ਸੇਵਿ ਗੁਰੈ ਜਿਨ ਹਰਿ
 ਪ੍ਰਭੁ ਪੈਰ ਖਟਾਗਾ॥ ੫॥ ਬਿਨੁ ਜਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭਉ ਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲ
 ਲਾਈ॥ ਆਵਹਿ ਨਾਵਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖ ਮਹਿ ਦੁਖਿ ਸਮਾਈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੈ ਸਹਜੇ ਸਾਰਿ ਸਮਾਈ॥ ੬॥ ਬਿਨੁ ਜਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਨ ਮਨੁ ਛੋੜੈ ਜੇ ਅਨੇਕ ਕ
 ਰ ਮਕਰੈ ਅਧਿਕਾਈ॥ ਵੇਦ ਪੜ੍ਹਹਿ ਤੈਵਾ ਵੇਦ ਖਾਂਲਹਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ॥ ਸਚਾ
 ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਾਚੀ ਜਿ ਸੁ ਬਾਣੀ ਭਜਿ ਛੂਟਹਿ ਗੁਰ ਜਰਣਾਈ॥ ੭॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿ ਅ
 ਜੇਦ ਰਿਸਾਚੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿ ਆਗਾ॥ ਓਨਾਂ ਦੀ ਸੋਭਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਹੋਈ ਕੋਇ ਨ ਮੇਵ ਲਗਾ
 ॥ ਨਨ ਕਤਿ ਨ ਕੈਸ ਦਬ ਲਿਹਾ ਹੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਆਉਰਿ ਧਾਰਾ॥ ੮॥ ਸਿਰ੍ਹਸ ਤੇ ਲੈਕੁ ਸਟਾਸੈ

ਵਰਪੁਰ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਪੰਜ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦ ਛਕਾਵੈ॥ **ਜਦੀ ਦੁਇ ਪੁਰੁ ਪੈ ਨਰੇਖੇ॥**

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਾਂਇਆ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਪਰਵਾਂਦਾ॥ ਸਿਰ
ਕੇਲੇ ਖਨ ਪੜੈ ਇਆਲਾ॥ ਵਰਗਾ ਪੜੀ ਮਹਿ ਤੀਨੇ ਲੇਖਾ॥ ਬੋਟਾ ਕਾ ਮਿਨ ਆਵੈ ਫੇਖਾ॥ ੧॥ ਨ
ਨਕ ਜੇ ਦਿਨਿ ਰੁਪ ਹੋਇ॥ ਖਰਾਖਰਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਦੀ ਕੂੜ ਬੋਲਿ ਮਲੁਖਾ
ਇ॥ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਨਵੈ ਨੀਆਂ ਪਾਇ॥ ਜੇਗੀਜੁ ਗਤੁ ਨ ਜਾਂਦੈ ਮੀਧਾ॥ ਤੀਨੇ ਚਿਜ ਤੇ ਕਾਬੀਧਾ॥ ੨॥ ਜੇ
ਜੇਗੀਜੇ ਨੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ॥ ਕਾਜੀ ਸੋ ਜੇ ਉਲਟੀ ਕਰੈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਦੀ ਜੀਵਤ ਮਰੈ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੈ॥ ਅਧਿ ਪਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕਲਤਾਰੈ॥ ੩॥ ਦਾਨ ਸ
ਬੰਦੁ ਸੋ ਈਦਿਲ ਪੈਵੈ॥ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਸੋ ਈਮਲੁ ਪੈਵੈ॥ ਪੜਿਆ ਬੂਝੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ॥
ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਵਰਗਾ ਹਕਾਨੀ ਜਾਣੁ॥ ੪॥ ਅੰਤ ਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕੁਚਲੀ ਦਿਨਾਂ ਮਹਿ ਦਸਹ ਜਾਰ ਪਾਠ ਕ੍ਰੈ
ਪੰਜ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕਾਇ॥ **ਮਨ ਕਾ ਬੋਟ ਮਿਟੈ॥** ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਰਤੀ
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗਗਨ ਮੈ ਬਾਲਗ ਵਿਚੰਦਵੀ ਪਕ ਬਨੇਤਾਰਿ ਕਾ ਅੰਤੁ ਜਨ ਕਮੋਤੀ॥

ਪ੍ਰਾਪਮਾਲਿਅ ਨੇ ਪਵਣੁ ਚਵੇ ਕਰੇ ਜਗਲ ਬਨਗਇ ਫੂਲੀ ਤਜੇ ਤੀ ॥ ੧ ॥ ਕੈਸੀਆ ੭੨
 ਰਤੀ ਹੋਇ ਭਵਖੰਡ ਨਾਤੇਰੀ ਮਾਰਤੀ ਅਨਪਤਾ ਜਬਦੁ ਵਜੰਤੁ ਭੇਰੀ ॥ ੨ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਸਹਸ
 ਤਵਨੈ ਨਨ ਨਨੈ ਨਹਹਿ ਤੇਰਿ ਕਉ ਜਹਜਹ ਮੁਹਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੇਰੀ ॥ ਸਹਜ ਪਵ ਬਿ
 ਮਲਨ ਨਏ ਕਪਟਗੀ ਪਾਇਨੁ ਜਹਸਤ ਫਰੀ ਪਾਇ ਫ ਚਲਤ ਮੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ਸਰੁ ਮਹਿ
 ਜੇਤਿ ਜੇਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਚਾਂਨ ਲਸਤੁ ਮਹਿ ਚਾਂਨ ਲੁਹੇਇ ॥ ਗੁਰਸਾਖੀ ਜੇਤਿ ਪ
 ਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੇ ਮਾਰਤੀ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਲੇਭਿਤ
 ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ ਮੇਰਿਆ ਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿ ਗਕਉ ਹੋਇ ਨਾ
 ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਇਵਾਸਾ ॥ ੫ ॥ ਬੈਤਾਲੀ ਦਿਨ ਮੇਰੀ ਹਜਾਰ ਜਪੈ ਸੇ ਮਵਾਰਤੇ ਲੇਕ੍ਰਗਿਆਂ ਨਪ੍ਰ
 ਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥

੧ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲਿ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪਰ੍ਵ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ॥ ਮੇਰੈ ਹੀ ਮੇਰੈ ਰਤਨੁ ਨ ਮੁਹਰ ਬਾਜਿਓ

ਗੁਰਿ ਹਥ ਪਰਿ ਓਮੈ ਰੈ ਮਾਥਾ ॥ ਜਨਨ ਮਜਨਨ ਮਕੇ ਕਿਲ ਬਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੇ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਰਿਨੁ
 ਲਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭੁਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਅਰਥਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਗਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਇਆ ਬਿ
 ਨੁਨਾ ਵੈਜੀ ਵਨੁ ਬਿਰਥਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖੁ ਭੁਭੈ ਹੈ ਮਨ ਮੁਖ ਤੇ ਜੋ ਹਮਾਇਆ
 ਨਿਤ ਠਾਥਾ ॥ ਤਿਨ ਜਾਪੂਰ ਰਨ ਨ ਜੇ ਦੇਖ ਬੁਝੈ ਤਿਨ ਸਭੁ ਜਨ ਮੁਅਕਾਥਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਸ
 ਪੂਰ ਰਨ ਜਾਪ ਪਗ ਜੇ ਦੇ ਤਿਨ ਸਟ ਲਿਓ ਜਿਨ ਮੁਸਨਾਥਾ ॥ ਮੇਕ ਉਕੀ ਜੇ ਦਾਸ ਦਾਸ ਦਾਸ
 ਨੇਕੋ ਹਰਿ ਦਇਆ ਪਾਰਿ ਜਗੀ ਨਾਥਾ ॥ ੪ ॥ ਹਮ ਅੰਧੁ ਲੇਗਿ ਅੰਨਹੀਨ ਅਗਿਅਨੀ ਕਿਉ
 ਢਾਲੁ ਹਮਾਗਿ ਪੰਥਾ ॥ ਹਮ ਅੰਧੁ ਲੇਕ ਉਗਰਿ ਅੰਧੁ ਲੁਦੀ ਜੈ ਜਨਨ ਨਾਨਕ ਚਲਹਿ ਮਿਲੀ
 ਥਾ ॥ ੫ ॥ ਬੁਧ ਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰਹ ਜਾਰੇ ਜਨ ਪੇਸਟੁ ਲਖ ਪੂਰਾ ਕਰੈ ਪੰਜ ਸਿਖ ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕ
 ਵਿਕੈ ਅਰਿ ਭੁਕੈ ॥ ਪਾਠ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਤੋ ਟੇਰ ਪੰਜ ਸਿਖ ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕਾਵੈ ਕਰਨ ਉਤਰੈ ॥ ਜੈ ਤਸਰੀ
 ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹੀਰਾਲ ਲੁਅ ਮੇਲ ਕੁਹੈ ਭਾਗੀ ਬਿਨੁ ਗਾਹਕ ਮੀਕਾ ਕਾਥਾ ॥ ਰਤਨ ਗਾਹਕੁ ਗੁਰ
 ਸਾਸੁ ਦੇਖਿ ਉਤਰਤਨ ਬਿਕਾਨੇ ਲਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਗੁਪਤੁ ਹੀਰਗਰਿ ਰਾਖਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇ

ਅਲੀਮਲਾਇਓਗੁਰਜਾਪੁਗੁਰਮਿਲਿਮੇਯੀਰੁਪਰਾਖਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਮੁਖਕੋਠੀਅਗਿਆ
 ਨੁਅੰਧਿਰਾਤਿਨਪਰਿਰਤਨੁਨਲਾਖਾ॥ ਤੇਉਣੁਤ੍ਰਿਭੁਗਮਿਮੁਇਗਾਵਾਗੀਮਾਇਆਭੁਇਮੀਰਾ
 ਬਿਖੁਦਾਖਾ॥੨॥ ਹਰਿਹਰਿਸਾਧਮੇਲਹੁਜਨਨੀਕੇਹਰਿਸਾਪੁਸਰਾਇਹਮਰਾਖਾ॥ ਹਰਿਅੰਗੀ
 ਕਾਰਕਰਹੁਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਪਰੇਭਾਗਿਤੁਮਪਾਖਾ॥੩॥ ਜਿਹਟਾਕਿਆਗੁਣਮਾਖਿਵ
 ਖਾਣਹਤੁਮਵਡੁਅਗਮਵਡੁਪੁਰਖਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਪਾਖੰਦਰੁਬਤਹ
 ਰਿਰਾਖਾ॥੪॥ ਇਕੀਵਾਰਪੜੈ **ਸੇਸਨੁਬੈਨਗੀਜਲਦਿਖੇਸਬਦਕੇਪ੍ਰਤਾਪਕਰਾ॥**
 ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩ ॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਦੇਹੁਸੀਦੇਸੋਰਕਹੀਅਉਪ੍ਰਮਕਹੀ
 ਅਉ॥ ਬਿਸਮਭਈਮੇਬਹੁਬਿਧਿਜਨਤੇਕਹਹੁਸੁਹਾਗਨਿਸਹੀਅਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਿਕਹਤੇਸਭੁਬਾ
 ਹਰਿਬਾਹਰਿਕੋਕਹਤੇਸਭੁਮਹੀਅਉ॥ ਬਰਨੁਨਵੀਸੈਰਿਹਨੁਨਲਖੀਅੇਸੁਹਾਗਨਿਜਾਂਤਿਬੁਝ
 ਹੀਅਉ॥੨॥ ਸਰਬਨਿਵਾਸੀਪਟਿਪਟਿਵਾਸੀਲੇਪਨਹੀਅਲਪਹੀਅਉ॥ ਨਾਨਕਕਹਤਸੁ
 ਨਹੁਰੇਲੋਗਾਸੀਤਰਸਨਕੇਬਸਹੀਅਉ॥੩॥ ਸੇਮੇਤਵਾਰਤੇਲੈਕੁਚਲੀਦਿਨਮੇਸੇਲਸੇਪਠਕਰੇਪੰਜ

ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਰਹਾ ਪੁਲਾਏ ਮੇਲ ਰੋਏ **ਦੇਖ ਕਥਾ ਦਿਖਾਏ** ॥ ੧੬ ਜਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਵਪਰੇ ਘਰੁ ॥ ਮਾਗਉ ਦੰਨ ਠਾਕੁਰਨਾਂ ਮਾ ਅਵਰ ਕਛੁ ਮੇਰੈ ਸਿਰਿ ਨ ਚਾ

ਲੈ ਮਿਲੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਣਗਾਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਜ ਮਾਲ ਅਨੇਕ ਭੋਗ ਸਜਗਲ ਤਰਵਰ ਕੀਛਾਂ

ਮਾ ਧਾਇ ਧਾਇ ਬੁਧ ਬਿਧਿ ਕਉ ਪਾਏ ਜਗਲ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਂ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਰੋ ਬਿਦ ਅਵਰ

ਜੇ ਰਾਹ ਉਦੀ ਸੈ ਜਗਲ ਬਾਤੁ ਪੈਖਾਂ ਮਾ ਕਪੁ ਨ ਨ ਕਸੀ ਤਰੇ ਨ ਮਾਂਗਉ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਪਾਏ ਬਿਸਾਂ

ਮਾ ॥ ੨ ॥ ਕਿਸੀ ਕੀ ਮਜਾਂ ਲਗੈ ਤੋਵ ਸਪਾਠ ਕਰ ਕੈ ਜਾਇ ॥ ਸਟਾਪੀ ਜੇ ਪੈਸੇ ਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਰਤਾ

ਵੈ ਕੀ ਮਰਾਸਹੋਇ ॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੀਕੇ ਗੁਣਗਾਉ ਮਿਟਹੀ ਰੋਗਾ ॥ ਮੁਖ ਉਜਲ ਮ

ਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ਪੈ ਤੋਰੇ ਰੋਈ ਹਾਂਉ ਹਾਂ ਲੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਰ ਉਗਰ ਸੇਵਾ ਮਨ

ਹਿ ਚਰਾ ਵਉ ਭੋਗਾ ॥ ਛੋੜਿ ਆਪੁ ਬਾਦੁ ਅਹਿ ਕਾਰਾ ਮਨੁ ਸੇਈ ਜੋ ਹੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਜੀਤ ਟਹਲ ਸੇਈ ਹੋਲ

ਗਾ ਜਿਸੁ ਮਸਤ ਕਿਲਿਖਿ ਆਲਿਖੇ ਗਾ ॥ ਕਪੁ ਨ ਨ ਕਏ ਕ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ ॥

੩ ॥ ਬੁਧ ਵਰਤੇ ਲੇ ਕੁਇ ਕਤਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਮਹਿ ਇਕਤਾਲੀ ਹਜਾਰ ਜਪੈ ਪੰਚ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਤਸਮਈ ਛਕ

ਵੈਰੋਗੁਮਿਏ॥

ਵੈਰੋਗੁਮਿਏ॥

ਵੈਰੋਗੁਮਿਏ॥

੭੪

ਹਮਪ੍ਰਭੁਭੁਏਦਇਆਲਾਸਿਵਕੈਬਾਂਲਸਿਰਿਕਾਟਿਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਲੁਜਲੁਜਮੁਜੇ
ਹਿਨਜਾਕੈਸਚਕਾਪਥਾਥਾਟਿਓ॥ ਖਤਖਰਚਤਕਿਛੁਨਿਖੁਟਨਾਹੀਰਾਮਰਤਨੁਪਨੁਖਾਟਿਓ
॥੧॥ ਕੁਜਮਾਭੂਤਹੇਆਪਿਨਭੀਤਰਿਅਪਨਾਕੀਆਪਾਇਆ॥ ਆਗਮਨਿਗਮਕਹੈਜਨੁਨਾਨ
ਕਸਭੁਦੇਖੈਲੋਕੁਜਬਾਇਆ॥੧॥ ਮੰਗਲਦਾਰਤੇਲੈਕੁਬੈਤਾਲੀਦਿਨਾਂਮਹਿਇਕੀਹਜਾਰਜਪੇ
ਪੰਜਸਿਖਾਂਕੋਮਾਲਪੁੜੇਛਕਾਵੈ॥ ਨਿਦਕਕੀਹਾਂਲੋਤੈ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਿਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੇਭੀਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਰਾਗਸੁਹੀਮਹਲਾ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੨॥ ॥ ਭਾਂਡਾਪੋਇਬੈਸਿਧੁਪਦੇਫਹਤਉਦੁ
ਧੇਕਉਜਾਵਹਾ॥ ਦੁਪਕਰਮਠੁਨਿਜੁਰਤਿਸਮਾਇਲੁਹੋਇਨਿਰਾਜਜਮਾਵਹਾ॥੧॥ ਜਪਹੁਤਏਕੋ
ਨਾਮਾਪਾਅਵਰੁਨਿਰਾਠਲੁਕਾਂਮਾਂ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਹੁਮਨੁਈਦੀਹਾਥਿਕਰਹੁਠੁਨਿਨੇੜਉਨੀਦਿਨ
ਆਵੈ॥ ਰਸਨਾਂਰਾਂਮਜਪਹੁਤਬਮਥੀਮੇਇਨਬਿਧਿਮੀਮੂਰਪਾਵਹਾ॥੨॥ ਮਨੁਸੀਪਦੁਜਿਤੁਜ

ਤਸਰਿ ਨਵਲੁਭੁ ਨਪਤੀਤਿ ਪਤਿਕਰੇ ॥ ਪੁਜਾ ਪ੍ਰਾਣ ਜੇਵ ਕੁਜੇ ਜੇਵੇ ਇਨ ਬਿਪਿ ਸਾਹਿਬੁ ਰਮਤੁ ਰੇ ॥
 ੨ ॥ ਕਹਵੇ ਕਹਹਿ ਕਹੇ ਕਹਿ ਜਾਵਹਿ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਭਗਤਿ ਹੀਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਜੀਪੈ ਹਉ
 ਸਾਲਾਹੀ ਜਚਾ ਜੇਈ ॥ ੪ ॥ ਐਤਵਾਰ ਤੇਲੈ ਕੁਚਾਲੀ ਦਿਨ ਮੇਵ ਸਹਜਾਰ ਜਪੈ ਪੰਜ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਦੂਪ ਖੰਡ
 ਚਾਵਲ ਖੁਲਾਵੈ ਮਨ ਸੁਪੋਇ ॥ ੧ ॥ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
 ਨਿੰਦਕੁ ਮੇਜੇ ਹੀਝੁ ਰਿਪਗੀ ਮੇ ॥ ਇਹੁ ਨੀਜਾ ਨੀਜੁ ਨਹੁ ਤੁਮ ਰਾਈ ਨਿਓ ਕਾਲ ਰਭੀ ਤਿਗੀ ਮੇ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਜਓ ਦੇਖੈ ਛਿਦ੍ਰ ਤਉ ਨਿੰਦਕੁ ਮੇ ॥ ਹੋ ਕੁਲ ਦੇਖਿ ਦੁਖੁ ਭਗੀ ਮੇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਚਿਤਵੈ ਨਹੀ
 ਪਹੁਚੈ ਬੁਰਾ ਚਿਤਵਤ ਚਿਤਵਤ ਮਗੀ ਮੇ ॥ ੧ ॥ ਨਿੰਦਕ ਪ੍ਰਭੂ ਭੁਲਾਇ ਆ ਕਾਲੁ ਨੇਰੈ ਆਇ ਆਹ
 ਰਿਜਨ ਜਿਉ ਭਾਵਉ ਠਗੀ ਮੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਪ੍ਰਭੂ ਜੁ ਆਮੀ ਕਿ ਆਮਨ ਸਬ ਪੁਰੇ ਕ
 ਗੀ ਮੇ ॥ ੨ ॥ ਮੰਗਲ ਵਾਰ ਤੇਲੈ ਕੁਚਾਲੀ ਦਿਨ ਮੇ ॥ ਇਕੀ ਹਜਾਰ ਜਪੈ ਪੰਜ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਮਾਲ ਪੂਰੈ ਦਹੀ ਖ
 ਲਾਵੈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਰਾਨਾ ਜੋਇ ॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੁਲਹੀ ਤੇਨ ਰਾਇ ਭਗਤ ॥ ਸੁ
 ਲਹੀ ਕਾ ਰਾਖੁ ਕਹੀ ਨ ਪਹੁਚੈ ਜੁਲਹੀ ਹੋਇ ਮੁਆਨਾ ਪਾਕੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹਿ ਕੁਠਾਰ ਖਸਮਿ

ਸਿਰੁ ਕਾਟਿ ਆਖਿ ਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਗਇ ਆਹੈ ਖਾਕੁ ॥ ਮੰਦਾ ਚਿਤੁ ਫੁਟ ਚਿਤੁ ਫੁਟ ਪਰਿ ਆਜਿ ਨਿ
 ਰਚਿ ਆਤਿ ਨਿਦੀ ਨਾ ਧਾਕੁ ॥ ੧ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਧਨੁ ਕਿਛੁ ਨ ਰਹਿ ਓਜੁ ਛੋਡਿ ਗਇ ਆਸ ਭੁਭਾਈ ਸਾਕੁ
 ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਬਲਿ ਹਾਰਿ ਜਿ ਨਿਜ ਨ ਕਾ ਕੀਨੋ ਪੂਰਨ ਵਾਕੁ ॥ ੨ ॥ ਐਤ ਫਾਰਤੇ ਲੈ ਕ੍ਰਚਾ
 ਲੀਵਿ ਨੇ ਮੇਚਾ ਲੀਹ ਜਾਰ ਜਪੈ ਪਈ ਸਿਖ ਕੋ ਖੀਰ ਖੁਲਾਵੈ ॥ ਨਿਦ ਕਾ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਿਅ ਹੋਇ ॥
 ਬਿਲਾਵੁ ਲੁਮਹ ਲਪ ॥ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਆਗੀਤਿ ॥ ਦੁਸ ਮਨ ਦੁਸ ਟਰੇ ਝੁਖ ਮਾਰਤ ਕੁ
 ਜਲ ਭੁਇਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਈ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ਸਭ ਨਾਮੀ ਮੰਗੀ ਕਾਰੁ
 ਕੀ ਓਕਰਤਾਰਿ ॥ ਸਾਂਤਿ ਜੁਖ ਮਹਾ ਅਨਦਾਪ ਨੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨਾ ਮੁਰਿ ਦੇਉ ਰਹਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਜੀਉ
 ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਗਾਇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਮਰ ਬਜੁ ਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਰਾਖੁ ਨ ਹਾਰ ਨਾਨਕ
 ਦਾਸ ਜਦਾ ਹੋਰੇਗਾ ॥ ੨ ॥ ਦਸ ਪਾਠ ਕਰੈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਾਸੀ ਕੇ ਦਿਨ ਦੁਇ ਸਿਖ ਕੋ ਮਿਸਟ ਚਾਵਲ
 ਖੁਲਾਵੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਅਹੋਇ ॥ ਬਿਲਾਵੁ ਲੁਮਹ ਲਪ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਿ ਹੋ ਆਕ ਲਿਆ
 ਦਾ ਮਿਟੀ ਉਪਾਧਿ ਭੁਇਆ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਮੀ ਸਿਮਰਿ ਮਾਜਾਵੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੇ

ਨੀਅਤਿ ਨਿਕੀਏ ਸੁਖਾਲੇ ਭਗਤ ਨਾਨਕ ਉਸਾਰਤਾਂ ਲੁ। ਵਾਸ ਅਪਨੇ ਕੀਆ ਪੇਰਾ ਖੀਭੈ ਭੀਜ
 ਨਉ ਪਰਿਕਰਤੇ ਮਾਂਦੁ। ੧। ਭਈ ਮਿਤ੍ਰ ਈ ਮਿਟੀ ਬੁਰਾਈ ਦੂਸਰ ਦੂਤ ਹਰਿ ਕਾ ਦੇ ਛਾਇ। ਸੁ
 ਖਸਹ ਜਮਾਨੀ ਦਪਨੇ ਰੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਵਖਾਇ। ੨। ਸੋ ਜਪੇ ਰੋਜ ਪੰਚਮੀ ਕੀ ਪੰਚ
 ਮੀ ਪੰਚ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕਾਵੈ। **ਕਹਿਨ ਮਾਂਦੁ ਹੋਵੈ।** ੩। ਬਿਲਵਲ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਾ
 ਪਪਾਪ ਤੇਰਾ ਖੇਅਾ ਪਾਸੀ ਤਲ ਭਏ ਗੁਰਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਜਾਪ। ੧। ਰਹਾਉ। ਕ
 ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਜਤ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਨੇ ਜਗਤ ਉਪਾਰਨ ਨਵ ਖੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪ। ਦੁਖ ਬਿਨ ਜੇ ਸੁਖ ਅਨਦ ਪ੍ਰਦੇਸ ਤਿ
 ਜਨ ਬੁਝੀ ਮਨ ਤਨ ਜਰੂ ਪਾਪ। ੨। ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ਜਗਦਿਸ ਮਹਾਥਾ ਸਗਲ ਸਿਜਟਿ ਕੋ ਮਾਈ
 ਬਾਪ। ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਭੀਜਨ ਜੁਆਮੀ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਨਾਨਕ ਮਾਲਾਪ। ੩। ਇਕੀ ਵਾਰ ਹਮੇਸਪਤ੍ਰੇ
 ਮਹੀਨੇ ਕੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਇਸਿਖਾਂ ਕੋ ਕਰੁ ਹੁਖ ਲਾਵੈ **ਤਾਪ ਤੇਰਾ ਖੇਅਾ ਹੋਇ।**

ਰਾਗੁ ਗੀਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥

੧੬ ਜਤਿ ਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲਿ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

ਜੇਮਨਰਿਤਿਆਸਰਖਹਿਹਿਊਪਰਿਤਾਂਮਨਰਿਦੇਅਨੇਕਅਨੇਕਫਲਪਾਈ।ਹਰਿਨਾਂਦੈਸ ੧੬
ਭੁਕਿਛੁਜੇਜੀਇਵਰਤੈਪ੍ਰਭੁਪਾਲਿਆਕਿਜੇਕਾਇਕੁਤਿਲੁਨਗਵਾਈ।ਹਰਿਤਿਸਕੀਆਸ
ਕੀਜੈਮਨਮੇਰੇਜੇਸਭਮਹਿਸੁਆਮੀਰਹਿਆਸਮਾਈ।੧॥ਮੇਰੇਮਨਆਸਾਕਰਿਜਗਦੀਸ
ਗੁਜਾਈ।ਜੇਬਿਨੁਹਰਿਆਸਅਵਰਕਾਹੁਕੀਕੀਜੈਜਨਿਹਫਲਆਸਸਭਬਿਰਥੀਜਾ
ਈ।੧॥ਰਹਾਉ।ਜੇਦੀਜੈਮਾਇਆਮੋਹੁਕੁਟਿਬੁਸਭੁਮਤਤਿਸਕੀਆਸਲਗਿਜਨਮਗਵਾ
ਈ।ਇਨਕੇਕਿਛੁਹਥਿਨਹੀਕਹਾਕਰਹਿਇਹਬੁਧੁਇਨਕਾਵਾਹਿਆਕਿਛੁਨਵਸਾਈ।
ਮੇਰੇਮਨਆਸਾਕਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਅਪਨੇਕੀਜੋਤੁਤਾਰੇਤੇਰਾਕੁਟਿਬੁਸਭੁਛਰਾਈ।੨॥ਜੇਕਿ
ਛੁਆਸਅਵਰਕਰਹਿਪਰਮਿਤੀਮਤਤੂੰਨਾਂਲਹਿਤੇਰੇਕਿਤੇਕੀਮਆਈ।ਇਹਆਸਪਰਮਿ
ਤੀਭੁਭੁਦੁਜਾਹੈਖਨਮਹਿਛੁਠਬਿਨਜਿਸਭੁਜਾਈ।ਮੇਰੇਮਨਆਸਾਕਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਜਾ
ਚੇਕੀਜੋਤੇਰਾਪਾਲਿਆਸਭੁਥਾਂਇਪਾਈ।੩॥ਆਸਮਨਜਾਸਭਤੇਰੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਜੈਸੀਤੂੰਆਸ
ਕਰਾਵਹਿਤੈਜੀਕੋਆਸਕਰਾਈ।ਕਿਛੁਕਿਸੀਕੋਹਥਿਨਹੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਬੁ

ਸੁਬਾਈ। ਜਨਨ ਨਕਕੀ। ਅਸਤੁਜਾਂ। ਫਹਿਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਈ॥੪॥ ਅੰਤ
 ਵਾਰਤੇਲੀ ਕੁਚਰ ਪੜੀ। ਅੰਗਾਂ ਤਰਹਿ ਦੀਜ ਪੈ। ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਹਰ ਜਾਗ। ਇਕੀ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਖੀ
 ਰਖੁ ਲਾਵੈ॥ **ਸਾਧੂ ਜਨ ਹੋਵੈ ਸਬਦ ਕੇ ਪੂਰ ਪਕਰ**॥ ਗੋਰੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਨਿਮਨੇ ਕਉ ਜੋ ਦੇਤੇ ਮ
 ਨ। ਸਗਲ ਭੂਖੇ ਕਉ ਕਰਤਾ ਦੰਨ। ਗਾਰੁ ਘੋਰੁ ਮਹਿ ਰਾਖਨ ਹਾਰੁ। ਤਿ ਜੁਠਾ ਕੁਰ ਕਉ ਸਦਾ ਨ ਮਜ
 ਕਰੁ॥੧॥ ਅੰਤੋ ਸੋ ਪੁਰੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਪਿਆਇ। ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਨ ਤਕਤ ਹਿ ਸਹਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਰੀ
 ਕੁਰਾਉ ਜਾਂ ਕੋ ਦੇ ਕਸ ਮਨੀ। ਕੀਟ ਹਸਤ ਸਗਲ ਪੂਰਨ। ਬੀਓ ਪੂਛਿ ਨ ਮਸਲ ਤਿਧਰੈ। ਜੋ ਕਿ
 ਛਕਰੈ ਜੁਆਪ ਹਿ ਕਰੈ॥੨॥ ਜਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਂਨ ਸਿਕੋਇ। ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜੋਇ। ਆ
 ਪਿ ਅਕਾਰੁ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ। ਘਟ ਘਟ ਘਟਿ ਸਭੁ ਘਟਿ ਆਧਾਰੁ॥੩॥ ਨਾਮ ਰੀਗਿ ਰੁਗਤਿ
 ਰੁਏ ਲਾਲ। ਜਜੁ ਕਰਤੇ ਸੀਤ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ। ਨਾਂ ਮਰੀਗਿ ਜਨ ਰਹੇ ਅਘਾਇ। ਨਨਕ ਤਿਨ
 ਨਨ ਲਾਗੈ ਪਾਇ॥੪॥ ਰਵਦਾਰ ਤੇਲੇ ਕਰ ਚਾਲੀ ਦਿਨ। ਮੇਸੇ ਲਾਂ ਸੇ ਪਾਠ ਕਰੈ ਪੰਜ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਚ
 ਵਲ ਖੁਲਾਵੈ ਮਿਠੇ॥ **ਨੰਗ ਪੂਰ ਤੁਹੇਇ**॥ **ਗੋਰੁ ਮਹਲਾ ੫**॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੀਗਿ ਕਰਿ

ਬਿਉਹਾਰਾਮਰਾਮਰਾਮਪ੍ਰਨਅਧਾਰਾਮਰਾਮਰਾਮਕੀਰਤਨੁਗਾਇ। ਰਾਮਤਰਾਂਮਸਤੁਰ ੧੧
 ਰਿਓਜਮਾਇ॥੧॥ਸੀਤਜਨਾਮਿਲਿਬੋਲਹੁਗਾਂਮ। ਸਤੁਤੇਨਿਰਮਲਪੂਰਨਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ॥ਰਾਂਮਰਾਂਮਪਨੁਜੀਭਿਭੰਡਾਰ। ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਕਰਿਅਦਾਰ। ਰਾਮਰਾਮਦੋਖਰਿਨਹੀਜਾ
 ਇ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਰੁਰਿਦੀਆਬਤਾਇ॥੨॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਸਦਾਸੁਹਾਇ। ਰਾਮਰਾਮਰਾ
 ਮਲਿਫੁਲਾਇ। ਰਾਮਰਾਮਜਪਨਿਰਮਲੁਭੇ। ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਗਾਇ॥੩॥
 ਰਾਮਤਰਾਂਮਜਨਮਮਰਣਨਿਵਾਰੈ। ਉਚਰਤਰਾਂਮਭੇਪਾਰਿਉਤਾਰੈ। ਸਤੁਤੇਉਚਰਾਂਮਪਰਚਾਸ
 ॥ਨਿਜਿਬਾਸੁਰਜਪਿਨਾਨਕਦਾਸ॥੪॥ਦੋਸੈਪਾਠਕ੍ਰੋਢਿਫੁਹਾਰਕਰੈਲਾਭਾਵਿਚੈਦਸਦੰਧ
 ਗੁਰੁਕਾਕਦੈ॥ ਗੰਗੁਮਹਲਾਪ ॥ਉਨਕਉਖਜਮਿਕੀਨੀਠਕਹਾਰੈ। ਦਾਸਸੀਗਿਤਿ
 ਮਾਰਿਬਿਦਾਰੈ। ਗੋਬਿੰਦਭਗਤਕਾਮਹਲੁਨਪਾਇਆ। ਰਾਮਜਨਾਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇ
 ਆ॥੧॥ਸਗਲਜਿਸਟਿਕੇਪੰਚਜਿਕਦਾਰ। ਰਾਮਭਗਤਕੇਪਨੀਹਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ। ਜਗ
 ਤਪਾਸਤੇਲੇਤੇਦਾਨ। ਗੋਬਿੰਦਭਗਤਕਉਕਰਹਿਸਲਾਂਮ। ਲੁਟਿਲੇਹਿਮਾਕਤਪਤਿਖੇਵਰਿ

॥ ਜਾਧਨ ਨਾਪਗਮਲਿ ਮਲਿ ਪੈਦ ਹਿ ॥ ੧ ॥ ਪੰਚ ਪੂਤ ਜਲੇ ਇਕਮਾਇ ॥ ਉਤਭੁਜ ਖੇਲ ਕਰਿ ਜਗਤ
 ਵਿਆਇ ॥ ਤੀਨਿ ਗੁਣ ਕੇ ਸੀਗਿ ਰਚਿ ਰਸੇ ॥ ਇਨ ਕਉ ਛੋਡਿ ਭੂਪਿ ਰਿਜਨ ਬਜੇ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰ
 ਪਾਨ ਨਲੀ ਏਛੁ ਭਾਇ ॥ ਨਿਜ ਕੇ ਜੇਤਿ ਨਿਰਖੇ ਹਟਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਹੁ ॥ ਬਿ
 ਨੁਭਗਤੀ ਸਭ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਆਹੁ ॥ ੪ ॥ ਛਨਿ ਛੁਟਾ ਰਤੇ ਲੋਕ ਤਿ ਤਾਲੀ ਵਿਨ ਮੇਇ ਕੀ ਹਜਾਰ ਜਪੈ ਪੰ
 ਚ ਸਿਖ ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦ ਛਕਾਏ ॥ **ਚੁਗਲੀ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਭ੍ਰਮਿ ਰਹੇ ਹਿ** ਗੰਗੁ ਮਧਲਾ ੫ ॥ ਧੂਪ ਦੀ
 ਪਜੇ ਵਗੇ ਪਾਲਾ ॥ ਅਨਿ ਕਬਾਰ ਬੀਦਨ ਕਰਤਗ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜਗਣਿ ਗਾਹੀ ਸਭ ਤਿ ਮਾਰਿ ॥
 ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਵਡ ਭਾਗਿ ॥ ੬ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗਾਈ ਮੇਰੀ ਬੀਦਾ ॥ ਤਨੁ ਪਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੀਦਾ ॥ ੭ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬਖਸੀਦਾ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾਨ ਜੇਵਾਲਾ ਏ ॥ ਜਨਮ ਮਰਲ ਦੁਖ ਮੇਟਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ੮ ॥ ਕਰਮ ਪਰਮਾਇ ਹੁਤੁ
 ਗਿਆਨੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਪੀ ਮੇਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਜਾਗਰਤ ਰਬੇ ਹਿਥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣਾ ॥ ਅੰਤਿ ਰਿਜਾ ਮੀ ਪ੍ਰ
 ਕਾ ਰਲ ਕਰਣਾ ॥ ੯ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਪਾਹਿ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਭਾਗੇ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਜੁਮੇਨ

ਨਮਨਕ ਬਹੁਹਾਰਿ। ਨਨਕ ਕਾ ਅੰਗ ਕੀ ਅਕਰਤਾਰਿ॥ ੫॥ ਜੇ ਮਫਰਤੇ ਲੇ ਕ੍ਰਚਾਲੀ ਦਿਨ ਖੇਟੀ
 ਹਜਾਰ ਪਾਠ ਕਰੈ ਪੰਜ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਮੋਹਨ ਭੋਗ ਛੁਕਾਵੈ॥ **ਜਹਾਇ ਤੋਇ॥**
 ਗੋਰੁ ਮਹਲ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਖ ਅਨਦ ਕਰੇਇ। ਬਾਲ ਕਰਾਖਿ ਲੀਏ ਗੁਰ ਦੇਵ। ਪ੍ਰਥ
 ਕਿਰਪਾ ਲਵਾਇ ਮਾਲ ਗੋਬਿੰਦ। ਜੀ ਅਜੀਤ ਸਗਲੇ ਬਖਸਿਦ॥ ੧॥ ਤੇਰੀ ਸਰਦਿ ਪ੍ਰਭ
 ਦੀਨਦਇ ਮਾਲ। ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ। ਪ੍ਰਭੁ ਦਇ ਮਾਲ ਦੂਸਰ
 ਕੋਈ ਨਹੀ। ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਸਮਾਹੀ। ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਫਰੈ॥
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮਾਰੈ॥ ੩॥ ਅਉਖਧੋ ਕੇ ਦਿਸਿ ਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦ। ਤੰਤ ਮੰਤ ਭਜੀ
 ਐਭੁਗਾਵੰਤੁ। ਰੋਗ ਸੋਗ ਮਿਟੇ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਪੂਰਨ ਫਲ ਪਾਇ॥ ੪॥ ਕਰਨ
 ਕਾਰਨ ਜਮ ਰਖਦਇ ਮਾਰ। ਜਰਬ ਨਿਧਾਂ ਨਮਹਾਂ ਈਰਗ। ਨਨਕ ਬਖਸਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ
 ਆਪਿ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਕੋ ਹਰਿ ਜਾਪਿ॥ ੫॥ ਇਕੀ ਵਾਰੋ ਕ੍ਰਪੇ ਉਮਾ ਸਿਅ ਕੇ ਦਿਨ ਪੰਜ ਸਿਖਾਂ
 ਕੋ ਸਦਾ ਦਾਲ ਚਟਲ ਖੁਲਾਵੈ॥ **ਰਖਿਅ ਹੋਇ ਅਨਿਹੋਇ॥** ਗੋਰੁ ਮਹਲ ੫ ॥ ਸਿਤਕਾ

ਲੀਆਧਗਤਿਬਿਦਾਹਉ। ਸੀਤਕਾਨੀਦਕੁਅਕਾਸਤੇਟਾਹਉ। ਸੀਤਕਉਗਾਖਉਅਪਨੇਨੀਅ
 ਨਾਲਿ। ਸੀਤਉਧਾਰਉਤਤਪਿਲਤਾਲਿ॥ ੧॥ ਸੇਈਸੀਤੁਨਿਭਾਵੈਰਾਂਮਾ। ਸੀਤਗੋਬਿਦਕੈਏ
 ਕੈਕਾਂਮਾ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ। ਸੀਤਕੈਉਪਰਿਦੇਇਪ੍ਰਭਹਾਥਿ। ਸੀਤਕੈਸੀਗਿਬਸੈਦਿਨੁਗਤਿ॥
 ਸਾਜਿਸਾਜਿਸੀਤਹਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ। ਸੀਤਕਾਦੇਖੀਗਾਜਤੇਟਾਲਿ॥ ੩॥ ਸੀਤਕੀਨੀਦਾਕਰ
 ਹੁਨਕੋਇ। ਨੇਨਿਦੈਤਿਸਕਾਪਤਨਹੋਇ। ਨਿਜਕਉਗਾਖੈਜਿਰਜਲਹਾਗੁ। ਝੁਖਮ
 ਰਉਸਗਲਸੀਸਾਗੁ॥ ੪॥ ਪ੍ਰਭਅਪਨੇਕਾਭਉਅਭਿਸਾਜੁ। ਨੀਉਪਿੰਡੁਸਭਤਿਸਕੀਰਾ
 ਸਿ। ਨਨਕਕਉਉਪਨੀਪਰਤੀਤਿ। ਮਨਮੁਖਹਾਰਗੁਰਮੁਖਿਜਦਨੀਤਿ॥ ੫॥ ਅੰਗਲਫਾਰ
 ਕੇਦਿਨਪੰਜਜਿਖਾਂਕੋਮਿਠੇਰਾਫਲਖੁਲਾਇਕੁਅਰਿਭਕੁਪੈਤਾਲੀਦਿਨਾਂਦਿਰਾਇਕੀਹਜਾਰਪ੍ਰ
 ਰਾਕੁਕੈਪੰਜਜਿਖਾਂਸਲੂਲੇਰਾਫਲਦਹੀਜਾਥਫੁਕਾਵੈ॥ **ਦਸਟਭੀਮਿਝਹੋਇ॥**
 ਗੋਰੁਮਹਲਾਪ ॥ ਨਾਂਹੀਨਨੀਰਨਗਇਣ। ਰਜਨਾਜਿਮਰਤਪਾਪਬਿਲਾਇਣ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ। ਨਗਇਣਸਭਮਾਹਿਨਿਫਾਜੁ। ਨਗਇਣਪਟਿਪਟਿਪਰਗਾਜਾਨਗਇ

ਲਕਧਤੇਨਰਕਿਨਜਾਹਿ। ਨਗਇਲਸੇਵਿਸਗਲਫਲਪਾਹਿ॥੧॥ ਨਗਇਲਮਨਮਾਹਿ॥
 ਧਾਗ। ਨਗਇਲਬੇਹਿਥਸੀਸਾਗ। ਨਗਇਲਕਤਜਮੁਭਾਗਪਲਾਇਲਾ। ਨਗਇਲਦੇਤਭੁਨੇ
 ਭਾਇਲਾ॥੨॥ ਨਗਇਲਸਦਸਦਬਖਸਿਦਾ। ਨਗਇਲਕੀਨੇਜੁਖਅਨੰਦ॥ ਨਗਇਲ
 ਪ੍ਰਗਟਕੀਨੇਪਰਤਾਪ॥ ਨਗਇਲਜੀਤਕੇਮਾਈਬਾਪ॥੩॥ ਨਗਇਲਜਾਪਸੀਗਿਨਾਗ
 ਇਲਾ। ਬਾਰੇਬਾਰਨਗਇਲਗਾਇਲਾ। ਬਜਤੁਅਗੋਚਰਗੁਰਮਿਲਿਲਾਹੀ। ਨਗਇਲਭਿਦਨਨ
 ਕਦਾਸਗਹੀ॥੪॥ ਇਕਸਿਖਕੋਪ੍ਰਸਾਦਿਛਕਾਇਕ੍ਰਮਰਿਭੁਕੇਗੇ। ਇਕੀਦਿਨਾਦਿਚਰਦੇਹਜਾਰਜਪੈਗੁਪਤਥੇ
 ਠਕਰਸਤਪਾਫੀਅੰਗਤਰਤੀਦੀ **ਭਾਇਲਕਾਭੈਦੂਰਹੋਇ। ਸਬਦਕੇਪ੍ਰਤਾਪਕਰ।**
 ਗੰਡਮਯਲ ੫ ॥ ਜਾਕਉਰਾਖੇਰਾਖਲਹਾਰਾ। ਤਿਸਕਾਅੰਗਕਰੇਨਿਰੰਕਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਮਾਤਗ
 ਰਗਮਹਿਅਗਨਿਨਜੇਹੈ। ਕਾਂਮਕ੍ਰੇਪੁਲੇਭੁਮੇਹੁਨਪੈਹੈ। ਸਾਧਜੀਗਿਨਪੈਨਿਰੰਕਾਰਾ। ਨਿਦਕਥੇ
 ਮੁਹਿਲਾਰੈਛਾਰਾ॥੨॥ ਰਾਮਕਵਚਦਾਸਕਾਸੀਨਾਗ। ਵੂਤਦੁਸਦੁਤੁਜੁਪਤਨਾਹਿ। ਜੇਜੇਗਰ
 ਬੁਕਰੈਜੇਜਾਇ। ਗਰੀਬਦਾਸਕੀਪ੍ਰਭੁਜਰਨਾਇ। ਜੇਜੇਸਰਦਿਪਰਿਮਾਹਰਿਗਾਇ। ਸੇਦਾ

ਸਹਿਯੋਗ ਅਪਣੈ ਕੀ ਠੀਲਾਇ। ਜੇਕੋ ਬਹੁਤੁ ਕਰੇ। ਮਹੀ ਕਾਗ। ਓਹੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰੁਲਤਾ ਖਾਕੂ ਨਾਲਿ॥
 ੩॥ ਹੋਰੀ ਸਾਥੋਂ ਫੁਲਾਗ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਣੀ ਬਲਿਹਾਰਾ। ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ ਨਨ
 ਕਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ॥ ੪॥ ਹਮੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰਖੈ **ਗੁਪਿ ਮਹੇਇ**॥
 ਗੋਰੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀ॥ ੧॥ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੨॥ ਕਰਿਨ ਮਾ
 ਸਕਾਰ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵਾ। ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ। ਅੰਤਰਿ ਜਾਂ ਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਧਾਤਾ॥
 ਅਠ ਪਹਰ ਨਾਂ ਮਰੀ ਗਿਰਤਾ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲਾ। ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਉ ਰਾਖਨ ਹਾਰਾ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਤਿ ਸਾਹਜਾ ਹਉ ਮਰਾਉ ਪਤੀ ਮਾਏ। ਦੁਸਟ ਮਹੀ ਕਾਗੀ ਮਹਿ ਪਚਾਏ॥ ਨਿੰਦਕ
 ਕੈ ਮੁਖਿ ਕੀ ਨੋਰੇ ਗਾ। ਜੇ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੈ ਸਭੁ ਲੋਗਾ॥ ੨॥ ਸੀਤ ਨ ਕੈ ਮਨਿ ਮਹਾਂ ਮਨੈਦਾ। ਸੀਤ ਜਪਹਿ
 ਗੁਰ ਦੇਵੁ ਗਵੰਤਾ। ਸੀਗਤਿ ਕੈ ਮੁਖਿ ਉਜਲ ਭੁਏ॥ ਸਗਲ ਥਾਂ ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਗਏ॥ ਸਾਸਿ ਜਾਸਿ
 ਜਨੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਦੇਵ ਪਰਦਾਹੇ॥ ਸਗਲ ਭੇਮਿ ਦੇ ਜਾਂ ਕੀ ਜਗਨਿ॥ ਨਿੰਦਕ ਮਾ
 ਰਿ ਪਾਏ ਸਭਿ ਧਰਨਿ॥ ੪॥ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ। ਜੇਕਰੋ ਸੋ ਦੁਖੀ ਮਹੇਇ॥ ਅਠ ਪਹਰ ਜਨੁ

ਏਕੁ ਪਿਆਏ। ਜਮੁ ਅੰਤ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਏ॥੧॥ ਜਨ ਨਿਰਧੈ ਰੁਨਿ ਦਕ ਅਹੰਕਾਰੀ। ਜਨ ਰੁਲਾਮਾ ੮੦
 ਨਹਿ ਨਿਰਧੈ ਕਾਰੀ। ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਇਆ। ਜਨ ਉਬਰੇ ਨਿਰਧੈ ਕਨਕ ਪਾਇ
 ਆ॥੬॥ ਸੁਣਿ ਜਾਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ। ਸਤਿ ਬਚਨ ਵਰਤ। ਹੋਰਿ ਦੁਆਰੇ। ਜੈ ਸਾਕਰੇ
 ਜੁ ਤੇ ਜਾਪਾਏ। ਅਭਿਮਾਨੀ ਕੀ ਜਤਨ ਸਰਪਰ ਜਾਏ॥੭॥ ਨੀਧਿ ਰਿਆਸਤਿ ਗੁਰ ਧਰਤੇ ਹੀ।
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੁ ਜਨ ਕੇ ਹੀ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਗੁਰ ਬਲਿ ਹਾਰੀ। ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ
 ਪੈ ਜਸ ਦਾ ਹੀ॥੮॥ ਛੁਨਿ ਛੁਟਾ ਰਤੇ ਲੇਖੁ। ਇਕੀ ਹਜਾਰ ਜਪੈ। ਇਕ ਤਾਲੀ ਦਿਨ। ਮੇਧੰਜ ਸਿਖ ਕੋ ਪ੍ਰਸ
 ਦਛਕਾਵੈ॥ **ਨਿਰਧੈ ਕਾਨਾ ਸੋਇ॥** ॥ ਗੋਰੁ ਕਬੀਰ ਜੀ। ਨਰੁ ਮਰੈ ਨ
 ਰੁਕੀ ਮਨ ਆਵੈ। ਪਸੁ ਮਰੈ ਦਸ ਕਾਲ ਸਵਰੈ॥੧॥ ਅਪਨੇ ਕਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਮੇਰਿ ਆਜਾਨ
 ਓ। ਮੇਰਿ ਆਜਾਨ ਉਬਾ ਬਾਰੇ॥੨॥ ਰਹਾਉ। ਹਾਤੁ ਜਲੈ ਜੈ ਜੇਲ ਕਰੀ ਕਾਤੂਲਾ। ਕੇਸ ਜਲੈ ਜੈ
 ਸੇਖਾ ਸਕਾ ਪੂਲਾ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਬ ਹੀ ਨਰੁ ਜਾਗੈ। ਜਮ ਕਾ ਰੂਹੁ ਮੁਹਿ ਲਾਗੈ॥੪॥ ਦਸ
 ਵਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਸ ਮਹੀ ਨੇਵੇ ਮਹੀ ਨੇ ਪੰਜ ਸੇਰ ਕਾਰੇ। ਟਪਕਾਇ ਕੈ ਵਰਤਾਵੈ॥ **ਵਿਖਾਸੁ ਤੈ ਸੋ ਜਾਣੈ॥**

ਗੰਡਕਬੀਰਜੀ॥ ਘਰੁ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਭੁਜਾ ਬਾਧਿ ਭਿਲਾ ਕਰਿ ਭਾਰਿ
 ਭਿ॥ ਹਸਤੀ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੁੰਡੁ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਭਿ॥ ਹਸਤ ਭਾਰਿ ਕੈਰੀ ਸਾਮਰੈ॥ ਇਸਾ ਮੂਰਤਿ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ
 ਹਾਰੈ॥ ੧॥ ਅਹਿ ਮੇਰੇ ਠਕੁਰ ਤੁਮ ਗੋਜੇਰੁ॥ ਕਾਜੀ ਬਕ ਬੋਹ ਜਤੀ ਤੇਰੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਿਮਹਾਟੁ ਤਤੁ
 ਤਰਉ ਕਾਟਿ॥ ਇਸਹਿ ਤੁਰਾਵੁ ਪਾਲਹੁ ਸਾਇ॥ ਹਸਤਿ ਨ ਤੇਰੈ ਧਰੈ ਧਿਆਨੁ॥ ਵਾਂਕੈ ਰਿਦੈ ਸੈ ਭਗਵਾਨੁ॥
 ॥ ੨॥ ਕਿਆ ਅਪਾਰ ਧਰੀ ਤੇਰੈ ਕੀਨਾ॥ ਬਾਧਿ ਪੈਦ ਕੁੰਚਰ ਕਉ ਦੀਨਾ॥ ਕੁੰਚਹੁ ਪੈਦੁ ਲੈਲੇ ਨ ਮਜ ਕਾਰੈ॥
 ਬੂਝੀ ਨਾਹੀ ਕਾਜੀ ਅਧਿ ਮਾਰੈ॥ ੩॥ ਤੀਨਿ ਬਾਰ ਪਤੀ ਆਭਰ ਲੀਨਾ॥ ਮਨ ਕਠੋਰੁ ਅਜਹੂੰ ਨ ਪਤੀਨਾ॥
 ਕਹਿ ਕਬੀਰੁ ਹਮਰਾ ਗੋਬਿੰਦ॥ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਜਨ ਕੀ ਜਿੰਦ॥ ੪॥ ਇਕੀ ਵਾਰੁ ਮੇਸ ਪੜੈ ਸਹਾ
 ਇਤੋਹੇਇ॥ ੫॥ ਗੰਡਕਬੀਰਜੀ॥ ਨਾਂਇਹੁ ਮਾਨੁ ਜਨਾਇਹੁ ਦੇਉ॥ ਨਾਇਹੁ ਜ
 ਤੀ ਕਹਾਵੈ ਸੇਵਾ॥ ਨਾਇਹੁ ਜੋਗੀਨਾ ਅਵਤਾਰੁ॥ ਨਾਂਇਹੁ ਮਾਇ ਨ ਕਾਹੂ ਪੂਤਾ॥ ੧॥ ਇਸਾ ਮੰ
 ਦਰ ਮਹਿ ਕੋਨ ਬਜਾਈ॥ ਤਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕੋਊ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਇਹੁ ਗਿਰੀਨਾਓ ਦਾਸੀ
 ॥ ਨਾਂਇਹੁ ਰਾਜਨ ਭੀਖ ਮੰਗਾਸੀ॥ ਨਾਇਹੁ ਜੁਧਿੰਨ ਰਕਤੁ ਰਾਤੀ॥ ਨਾਇਹੁ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਨਾਇਹੁ ਪਾ

ਤੀ॥੨॥ ਨਾਇਹੁਤਪਾਕਹਾਏਸੇਖਾ॥ ਨਾਇਹੁਜੀਵੈਨਮਰਤਾਏਖਾ॥ ਇਸੁਮਰਤੇਕਉਜੇਕਉਰੋਵੈ॥ ਜੋਰੋਵੈਸੋ
 ਈਪਤਿਖੋਵੈ॥ ੩॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰਗੋਰਪਾਇਆ॥ ਜੀਵਨਮਰਨੁਦੇਉਮਿਟਵਾਇਆ॥ ਕਹੁਕਬੀਰ
 ਇਹੁਗਮਕੀਅੰਜੁ॥ ਜਸੁਕਾਰਾਦਪਰਮਿਦੈਨਮੀਜੁ॥ ੪॥ ਦਸਪਾਠਕਰੇਤੋ॥ ਵਾਹਲਭੇ॥ ॥ ਗੋਰੁ॥ ਈ
 ਨੁਗੁਪਾਲਧੀਨੁਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਧੀਨੁਅਨਾਦਿਭੂਖੇਕਟਲੁਟਹਕੇਵਾ॥ ਧੀਨੁਓਇਜੀਤਜਿਨਿਐਸੀਜਾਨੀ॥ ਤਿਨ
 ਕਉਮਿਲਬੋਜਾਰਿਗਪਨੀ॥ ੫॥ ਆਦਿਪੁਰਖਤੇਹੋਇਅਨਾਦਿ॥ ਜਪੀਐਨਾਮੁਅੰਨਕੈਸਾਦਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਜਪੀਐਨਾਮੁਜਪੀਐਅੰਨੁ॥ ਅੰਭੈਕੈਜੀਗੀਨੀਕਾਵੰਨੁ॥ ਅੰਨੈਬਾਹਰੈਜੇਨਰਹੇਵਹਿ॥ ਤੀਨਿਭੁਟਨਮਹਿਅ
 ਪਨੀਖੋਵਹਿ॥ ੨॥ ਛੋਡਹਿਅੰਨੁਕਰਹਿ॥ ਖੰਡੁ॥ ਲੰਝੋਹਾਗਾਇਨਾਓਇਰੰਡੁ॥ ਜਗਮਹਿਬਕਤੇਦੁਪਾਪਾਰੀ
 ॥ ਗੁਪਤੀਖਾਵਹਿਵਟਿਕਾਸਾਰੀ॥ ੩॥ ਅੰਨੈਬਿਨਾਨਹੋਇਜੁਕਾਲਾ॥ ਤਜਿਐਅੰਨੁਨਮਿਲੈਗੁਪਾਲਾ॥ ਕਹੁ
 ਕਬੀਰਹਮਐਸੇਜਾਨਿਆ॥ ਧੀਨੁਅਨਾਦਿਠਾਕੁਰਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ੪॥ ਜਪੇਬੁਧਵਾਰਤੇਲੈਕੁਚਲੀਵਾਰਹਮੇ
 ਸਾ॥ ਅਨਾ॥ ਰਾਗੁਗੋਰੁਨਾਮਦੇਵਜੀ॥ ੫੮੧ ॥ ੧॥ ਓਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਅਜਮੇਧਜਗਨੇ॥
 ਤੁਲਾਪੁਰਖਦਾਨੇ॥ ਪ੍ਰਗਇਸਨਾਨੇ॥ ੧॥ ਤਉਨਪੁਨਹਿਗਰਿਕੀਰਤਿਨਾਮਾ॥ ਅਪਨੇਰਾਮਹਿਭੁਜੁਰੇਮਨਾ॥

ਲਸੀਆ॥ १॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਇਆ ਪਿਰੁ ਰੁਤਾ॥ ਬਨਾਹ ਸਿਅ ਸਿਬ ਸਤਾ॥ ਮੁਖਿ ਬੇਦ ਚਤੁਰ ਪ੍ਰਤਾ॥ ੨॥ ਸਗਲ
 ਧਰਮ ਅਛਿਤਾ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਇੰਦ੍ਰੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ॥ ਖਟੁ ਕਰਮ ਸਹਿਤ ਰਹਿਤਾ॥ ੩॥ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਸੰਬਾਦੀ॥
 ਮਨ ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਸਗਲੇ ਰੇਦੀ॥ ਸਿਮਾਰਿ ਸਿਮਾਰਿ ਗੋਬਿੰਦੀ॥ ਤੁਨੁ ਨਾਮਾਤ ਗਸਿ ਭਰ ਸਿੰਧੀ॥ ੪॥ ੧॥ ਐਸੇ
 ਵਰਤੇ ਲੋਕ ਰਚ ਲੀਹ ਮੇਸਨ ਪੈ॥ **ਧਰਮ ਪ੍ਰਾਤਿ ਹੋਈ॥** ॥ ਗੋਗੁ॥ ਸਿਕਉ ਤਾਰਿ ਲੇ ਰਾਮਾ
 ਤਾਰਿ ਲੇ॥ ਮੇਅ ਜਨੁ ਜਨੁ ਤਾਰਿ ਬੇਨ ਜਨੁ ਉਥਾ ਪੁਖੀ ਠੁਲਾ ਬਾਹਿਦੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਰਤੇ ਸੁਗੋਇ
 ਨਾਤ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬੁਧ ਸਿਖ ਲਾਈ॥ ਨਰਤੇ ਉਪ ਨਿਜੁ ਰਾਗੁ ਕਉ ਨੀਤਿ ਓਸਿ ਅਵਖ
 ਧੰਮੇ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਜਹਾ ਜਹਾ ਧੂਮ ਨਾਹ ਦਟੇ ਕੈ ਨੈ ਕੁਟਿ ਕਾਟੁ ਹੁਮੇ ਹਿ॥ ਤਿਰੇ ਨਾਮ ਅਵਿਲੀ ਬਿਬਹੁ
 ਤੁਜਨ ਉਧਰੇ ਨਾਮੇ ਕੀ ਨਿਜ ਮਤਿ ਵੇਹਾ॥ ੨॥ ਇਕੀ ਪਾਠ ਕਰ ਕੈ ਬੇੜੀ ਪਰ ਨੈੜੇ ਜੁਖ ਨਾਲ ਪਾਗਪ
 ਹੁਏ॥ ॥ ਗੋਗੁ॥ ਪ੍ਰਾਰ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਮਿਟੇ ਸਰਗੁਰ
 ਮਾ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈਓ ਭਮ ਧਰਮਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਨਾਤਿ ਕੁਲ ਹਰੀ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਅੰ ਪੁਲੇ ਕੀ ਲਾਕ
 ਰੀ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਏਨ ਸਤਿ ਹਰਿ ਏਨ ਮਹਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਨਹੀ ਦੁਖ ਜਮਹਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ

ਰਨਾਖਜਹਰੇਪਰਨਾ। ਅਜੈਮਲਕੀਓਬੈਕੁਠੈਥਾਂਨਾ। ਸੁਆਪੜਵਤਗਨਿਕਾਤਰੀ। ਸੋਹਰਿਨੈਨਹੁਕੀਪੁਤ
 ਰੀ॥੧॥ ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਪੂਤਨਾਂਤਰੀ। ਬਾਲਪਾਤਨੀਕਪਟਹਿਭਰੀ। ਸਿਮਰਨਵੇਪਤਸੁਤਉਧਰੀ।
 ਗਉਤਮਸਤੀਸਿਲਾਨਿਸਤਰੀ॥੩॥ ਕਿਸੀਕਿਸਮਥਨੁਜਿਨਿਕੀਆ। ਜੀਅਦੰਨੁਕਾਲੀਕਉਦੀਆ। ਪ੍ਰ
 ਦਵੈਨਾਮਾਐਸੋਹਰੀ। ਜਾਸੁਜਪਤਭੈਅਪਾਵੰਗੀ॥੪॥ ਛਾਲੀਫਾਰਹਮੇਸਪੜੈ **ਭਰਮਮਿਦੈ॥**
 ਗੋਰੂ॥ ॥ ਭੈਰਉਭੂਤਸੀਤਲਾਪਵੈ। ਖਰਬਾਹਨਉਹਛਰਉਡਾਵੈ॥੧॥ ਹਉਤਉਏਕੁਰਮਈਆਲੋਹਉ।
 ਅਨਦੇਵਬਦਲਾਵਨਿਦੈਹਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਫਸਿਫਕਰਤੇਜੋਨਰਪਿਆਵੈ। ਬਰਦਚਢੇਤਉਰੂ
 ਠਮਕਾਵੈ॥੨॥ ਮਹਾਂਮਾਈਕੀਪੂਜਾਕਰੈ। ਨਰਸੈਨਾਰਿਹੋਇਅਉਤਰੈ॥੩॥ ਭੂਕਹੀਅਤਹੀਆਦਿ
 ਭਵਾਨੀ। ਮੁਕਤਿਕੀਬਰੀਆਕਹਾਂਛਪਾਂਨੀ॥੪॥ ਗੁਰਮਤਿਰਾਂਮਨਾਂਮਗਾਹੁਮੀਤਾ। ਪ੍ਰਦਵੈਨਾਮਾਇਉ
 ਕਹੈਗੀਤਾ॥੫॥ ਏਕੀਪਾਠਕਰੈਹਮੇਸਨਿਤਾਪੁਤ **ਭੂਤਪ੍ਰੇਤਨੇਵੈਨਾਮਾਵੈ॥** ॥ ਗੋਰੂਗਵਿਦਾਸਜੀ॥
 ਜੇਓਹਅਠਿਸਠਿਤੀਰਥਨਾਵੈ। ਜੇਓਹਦੁਆਦਸਿਸਿਲਾਪੁਜਾਵੈ। ਜੇਓਹਕੁਪੁਦਾਦੇਵਾਵੈ। ਕਰੈਨਿੰਦ
 ਸਤੁਬਿਰਥਾਜਾਵੈ॥੧॥ ਸਾਧਕਾਨਿੰਦਕੁਕੈਸੇਤਰੈ। ਸਰਪਰਜਨਹੁਨਰਕਹੀਪਰੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਓਹ

ਗੁਰਨ ਕਰੋ ਕੁਲ ਖਤੋ। ਅਰਪੇ ਨਾਰੀ ਸੀ ਗਾਰਿ ਸਮੇਤਿ। ਸਗਲੀ ਸਿਮ੍ਹਿਤਿ ਸੁਦਨੀ ਜੁਨੈ। ਕਰੋ ਨਿੰਦ ਕਵਨੇ ਨ
 ਹੀ ਗੁਨੈ। ੨। ਜੇਓਹੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰਵੈ। ਸੁਮੰਦ ਨ ਸੇਰਾ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਵੈ। ਅਪਨਾਂ ਬਿਗਾਰਿ ਬਿਗਨਾਸ
 ਵੈ। ਕਰੋ ਨਿੰਦ ਬਹੁ ਜੇ ਨੀਹਾਵੈ। ੩। ਨਿੰਦਾ ਕਹਾ ਕਰਹੁ ਜੰਸਾਹ। ਨਿੰਦ ਕਥਾ ਪਰਗਟਿ ਪਹਾਰਾ। ਨਿੰਦ
 ਕੁਜੇ ਪਿਸਾ ਪਿਥੀ ਚਾਰਿਆ। ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਪਾਪੀ ਨਰਕਿ ਸਿਧਾਰਿਆ। ੪। ਮੰਗਲ ਵਾਰ ਤੇਲੇ ਕੁਇਕ
 ਤਾਲੀ ਵਿਨਾਂ ਵਿਚ ਇਕੀਹ ਜਾਰ ਪਾਠ ਕਰੈ। **ਨਿੰਦ ਕਥਾ ਜੋ ਵੈ।**
 ੧। ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ੨। ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ੩। ਜੁਰਤੀ ਜੁਰਤਿ ਰਲਾਈ ਮੇਏਤਾ। ਤ
 ਨਿਕਰਿ ਤੁਲਹਾਲੀ ਪਹਿਜੇਤਾ। ਅੰਤਰਿ ਰਹਿਤਿ ਜੈ ਤੂੰ ਰਖਾ। ਅਹਿ ਨਿਸਿਦੀ ਦਾ ਬਲੇ ਮਥਕਾ। ੪। ਮੇ
 ਜਾਦੀ ਦਾ ਨੀਰਿਤ ਗਇ। ਨਿਤੁ ਵੀ ਦੇਸੁ ਬੁਝੈ ਝੀਪਾਇ। ੫। ਰਹਾਉ। ਗਛੀ ਮਿਟੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇ। ਤਾਂ ਕਾ ਕੀ
 ਆਮਾਨੈ ਜੋਇ। ਕਰਣੀ ਤੇ ਕਰਿ ਰਕਹੁ ਢਾਲਿ। ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬੀ ਨਾਲਿ। ੬। ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਾਸੇ
 ਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਫਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਇ। ਪਾਣੀ ਮਰੈ ਨ ਬੁਝਾਇ ਆਜਾਇ। ਐਸਾ ਵੀ ਦਾ ਨੀਰਿਤ ਗਇ। ੭
 ੮। ਭੁਲੈ ਵਹਿਨਿ ਦੁਹਾਇ। ਜਾਪੇ ਜਿਉ ਸਿੰਘ ਸਲੂਹੇਇ। ਖੜੀ ਬ੍ਰਹਮ ਲੁਧੁ ਦਕਿ ਵੈਸਾ। ਨਿਰਤਿ ਨ ਪਾ

ਈਆਗਣੀਜਹੀਜਾ। ਐਸਾਦੀਵਾਬਾਲੈਕੋਇ। ਨਨਕਸੋਪਾਰਗਤਿਹੋਇ। ॥ ਦਸਵਾਰਮਨਇਕਾਰ ੮੩
 ਕਰਕੈਪੜੈ॥ **ਮਿਰਤਕਦਾਦੀਵਾਬਾਲਦੇਸ** ॥ ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮਜਨ ੦
 ਮਲਿਭੁਇਆਅਨੰਦਹਰਿਨੀਕੀਕਥਾਜੁਨਾਇ। ਦਰਮਤਿਮੈਲੁਗਈਸਭੁਨੀਕਲਿਜਤੁਜੀਗਤਿਮਿ
 ਲਿਖੁਪਿਪਾਇ॥ ੧॥ ਰਾਮਜਨਗੁਰਮਤਿਰਾਮਬੋਲਾਇ। ਜੇਜੇਜੁਣੈਕਹੈਸੋਮੁਕਤਾਰਾਮਜਪਤੋਸੇਹਾਇ
 ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਵਡੁਭਾਗਹੋਵਹਿ। ਖਿਮਸੁਰਿਕਹਿਰਾਮਜਨਾਭੇਦਾਇ। ਦਰਜਨੁਸੀਤਦੇਹੁਕਰਿਕਿ
 ਰਪਾਸਭੁਦਾਲਦੁਖਲਹਿਜਾਇ॥ ੨॥ ਹਰਿਕੋਲੋਗੁਰਾਮਜਨਨੀਕੇਭਾਗਹੀਲਨਜੁਖਾਇ। ਜਿ
 ਉਜਿਉਰਾਮਕਹਹਿਜਨਉਚੇਨਗਨੈਦਕਡੰਮੁਲਗਾਇ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਿਥੁਪ੍ਰਿਥੁਨਗਨੈਦਕਨਿਨਿਜ
 ਨਨਹੀਭਾਏਹਰਿਕੇਸਪਾਸਪਾਇ। ਸੇਹਰਿਕੇਚੋਰਦੇਮੁਖਮੁਖਕਾਲੇਨਿਨਗੁਰਕੀਪੈਜਨਭ ੦
 ਇ॥ ੪॥ ਦਇਆਦਇਆਕਰਿਰਾਖਹੁਹਰਿਨੀਉਹਮਦੀਨਤੇਹੀਸਰਲਾਇ। ਹਮਬਾਰਿਕਤੁਮਪਿਤ ੦
 ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਜਨਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥ ੫॥ ਜੁਕਦਗਤੇਲੇਕੁਸੈਦਾਰਹਮੇਸਪੜੈ॥ **ਅਨਕੋਸੁਖਪ੍ਰ** ੦
ਪਤਿਹੋਇ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿਬਿਪਨਨਹੀਆਵਹਿਨੇਗਾਨ। ਨਿਕਮਾਇਆ

ਤੇਤਾਂਕੀਰੋਗਿਅਨਿਕਪਾਪਤਾਂਕੇਪਾਂਨੀਹਾਰਾਨਾਕਉਮਇਆਭੁਈਕਰਤਾਰਿ॥੧॥ਜਿਸਹਿਜਤਈ
 ਤੇਇਭੁਗਵਨਾਅਨਿਕਜਤਨਉਆਕੈਸਰੰਜਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਤਾਰਖੈਕੀਤਾਕਉਨਾਕੀਗੰਜੀ
 ਤੇਸਗਣਤੁੰਦਨਾਬੇਅੰਤਮਹਿਮਾਤਕੀਕੇਤਕਬਰਨਾਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐਤਾਕੇਬਰਨਾ॥੨॥
 ਤਿਨਹੀਕੀਆਨਪਤਪੁਧਿਅੰਨਾਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਅਤਿਨਿਦਾਨਾਭੁਗਤਸੇਈਕਲਮਹਿਪਰਵਾਨੁ
 ॥ਨਾਕਉਠਕੁਰਦੀਆਨਾਮੁ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਲਿਭੁਏਪ੍ਰਗਾਸਾਸਹਜਸੁਖਾਸਨਿਵਾਸਾਪੁ
 ਰੇਸਤਿਗੁਰਦੀਅਭਿਸਾਸਾਨਾਨਕੋਏਵਾਸਨਿਦਾਸਾ॥੪॥ਚਲੀਵਿਨਾਂਵਿਰਸੇਲਾਂਸੈਜਪੈਐਤ
 ਵਾਰਤੇਲੈਕੁ॥**ਵਿਘਨਦੂਰਹੋਵਨਾ॥** ॥ਗਾਂਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ਪੰਚਸਿੰਘਰਾਖੇ
 ਪ੍ਰਭੁਮਾਰਿ॥ਦਸਬਿੰਘਅਫ਼ੀਲਈਨਿਦਾਰਿ॥ਤੀਨਿਆਵਰਤਕੀਭੁਕੀਘੋਗਿ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭੁਕੇਭੈ
 ਫੋਗਿ॥੧॥ਜਿਮਹਿਜਿਮਹਿਜੀਵਗੋਵਿਦਾਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਿਓਦਾਸੁਅਪਨਾਂਸਦਾਸਦਾਸਾਰਾਬ
 ਖਸਿਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਇਗਏਬਿਲਪਾਪਸੁਮੇਗਾਜਪਿਜਪਿਨਾਂਮਪੂਜੇਪ੍ਰਭੁਪੈਗਾਅਨਦਰੁਪ
 ਪ੍ਰਗਟਿਰਸਿਭੁਥਾਨਿ॥ਪੇਮਭੁਗਤਿਜੇਰੀਸੁਖਮਾਨਿ॥੨॥ਸਾਗਰੁਤਰਿਓਬਾਛੁਭੁਖੇਜਿ॥ਖਿਦਨਪਾਇ

ਨਿਹਠੁ ਨਿਰੋਜਾ ਸਿੰਧੁ ਸਮਾਇ ਓਪਟ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਕਰਣਹਾਰ ਕਉ ਕਿਛੁ ਅਚਰਨ ਨਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਜ ੮੪
 ਉਛੁਟ ਉਤ ਉਜਾਇ ਪਾਇ ਅਲਾ ॥ ਜਉ ਕਾਹਿ ਉਤਉ ਨਦਰਿ ਨਿਗਲਿ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਹਮਰੈ ਦਸਿ
 ਨਾਹਿ ॥ ਰਸ ਕਿਰਸ ਕਿਨ ਨ ਕਰੁਣ ਗਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ਭਾਲੀ ਫਾਰਹ ਮੇਸ ਪੜੈ **ਬਿਕਰਸਿ ਤੈਸਰੈ ਕੰਜ**
 ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਈਧਨ ਤੇ ਬੈਸਿਤ ਰੁਭਰੈ ॥ ਮਾਟੀ ਕਉ ਜਲ ਵਹਿ ਸਿਤਿ ਮਾਰੈ ॥ ਉਪਰਿ
 ਚਰਨ ਤਲੈ ਮਾਕਾਜ ॥ ਪਦਮ ਹਿਸਿ ਪਕੀਓ ਪਰਗਾਜੁ ॥ ੧ ॥ ਮੇਸਾ ਸੀਮਾ ਬਹਰਿ ਜੀਉ ਮਾਪਿ
 ॥ ਨਿਮਖਨ ਬਿਸਰੈ ਜੀਅ ਭੁਗਤੁ ਕੈ ਆਠ ਪਹਰ ਮਨ ਤਾਂ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਾਖਨੁ ਪ
 ਛੈ ਦੂਧਾ ॥ ਮੇਲੁ ਕੀਨੇ ਜਾ ਬਨ ਜੂਧਾ ॥ ਭੈਤੇ ਸਿਰ ਭਉ ਭਰਤਾ ਹੋਰੈ ॥ ਹੋਦੀ ਕਉ ਮਲੁ ਹੋਦੀ ਹੋਰੈ ॥ ੨ ॥
 ਦੇਹੀ ਗੁਪਤ ਬਿਦੇਹੀ ਦੀਸੈ ॥ ਸਗਲੇ ਜਾਨਿ ਕਰਤ ਜਗ ਦੀਸੈ ॥ ਠਗਣਹਾਰ ਅਣਠਗਣ ਠਰੈ ॥
 ਬਿਨੁ ਦੁਖ ਭਉ ਭਿਉ ਭਿਉ ਠਿਲਾ ਗੈ ॥ ੩ ॥ ਸੀਤ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ਕਰੁ ਬਖਿਅੰਦਾ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸ
 ਸਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਂਦਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਰਾ ਰੁਬੀਰਾ ਰੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪਰਮ ਗਾਤਿ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ਇਕੀ
 ਵਾਰ ਪੜੈ **ਹਮੇਸਾ ਅਗਨ ਤੇ ਰਖਿਅ ਹੋਇ ॥** ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟ ਪਦੀ

ਵਾਦਾ ਅਗਨਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਬੂਟਾ। ਮਾਤ ਗਰਭ ਸੀ ਕਟ ਤੇ ਛੂਟਾ। ਨਾ ਕਾਨਾ ਮਸਿ ਮਰਤ ਭਉ ਜਾਇ। ਤੈ ਸੇ ਸੀਤ
 ਜਨਾਂ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਾਇ॥ ੧॥ ਐਸੇ ਰਾਖਨ ਹਾਰੁ ਦਇਆਲਾ। ਨਤ ਕਤ ਦੇਖ ਉਤ੍ਰ ਮ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹ
 ਉ। ਨਲ ਪੀਵਤ ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਖਾ ਮਿਟੰਤਾ। ਧਨ ਬਿਗਸੈ ਗ੍ਰਿਹ ਆਵਤ ਕੰਤਾ। ਲੋਭੀ ਕਾ ਧਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ। ਤਿਉ
 ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ॥ ੨॥ ਕਿਰਸਾਨੀ ਜਿਉ ਰਾਖੇ ਰਖਵਾਲਾ। ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਦਇਆ ਜਿਉ ਬਾਲ
 ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦੇਖਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਮਿ ਲਿਜਾਇ। ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਖੇ ਕੀ ਠਿਲਾਇ॥ ਜਿਉ ਅੰਧੁ ਲੇਪੇ ਖਤ ਹੋਇ ਅ
 ਨੰਦਾ ਰੀਗਾ ਬਕਤ ਗਾਵੈ ਬਹੁ ਛੁੰਦਾ। ਪੰਗੁਲ ਪਰ ਬਤ ਪਰਤੇ ਪਾਰਿ। ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰਿ॥
 ੪॥ ਜਿਉ ਪਾਵ ਕਸੀ ਗਿ ਸੀਤ ਕੇ ਨਾਜਾ। ਐਸੇ ਪ੍ਰਫੁਤ ਸੀਤ ਸੀ ਗਿ ਬਿਨਾ ਜਾ। ਜਿਉ ਜਾ ਬੁਨ ਕਾ ਪਰਉ
 ਜਲ ਹੋਤਾ। ਨਾਂ ਮੁਜ ਪਤ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਖੋਤਾ॥ ੫॥ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਸੁਰਜ ਕੀ ਆਸਾ। ਜਿਉ ਚਾੜ੍ਹਿ ਕ ਬੂੰ
 ਦ ਕੀ ਪਿਆਸਾ। ਜਿਉ ਕੁਰ ਕਨਾ ਦਕਰ ਨ ਜਮਾਨੇ। ਤਿਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਨ ਮਨ ਹਿਜੁ ਖਾਨੇ॥ ੬॥
 ਤੁਮ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪਾਤੇ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ। ਦਇਆਲੁ ਭਵੇਤਾ ਅਏਰੀਤਾ। ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਤਿਨ ਧਾਰੁ ਦੁਹਾਰਾ॥
 ਬੀਧਨ ਤੇ ਹੋਇ ਛੁਟ ਕਾ॥ ੭॥ ਸਭੁ ਥਾਂ ਦੇਖੈ ਨੈਦ ਅਲੇਇ। ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ। ਭ੍ਰ

ਮਭੈਛੂਟੇਗੁਰਪਰਸਾਦਾ। ਨਾਨਕਪੇਖਿਓਸਭੁਬਿਸਮਾਦੁ॥੮॥ ਐਤਵਾਰਤੇਲੈਕਰਠਾਲੀਦਿਨਮੇਜਪੇ
ਸੋਲਾਂਹਜਾਰ॥ ਅਗਨਜੋਹੈਗਰਗੁਰਦੀਤਿਸਤੇਬਰੈ॥ ਨਾਨਕਮਰਨਤੇਰਹੈ॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਅਨੰਦੁਭੁਇਆਮੇਰੀਮਾਏਸਤਿਗੁਰੂਮੇਪਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਤਪਾਇ
ਆਸਹਜਜੇਤੀਮਨਿਵਜੀਅੰਦੁਪਾਈਆ॥ ਰਾਗਰਤਨਪਰਵਰਪਰੀਅੰਸਬਦੁਗਾਫੁਲੁਆਈ
ਆ॥ ਸਬਦੇਤਗਾਫੁਹਰੀਕੇਰਾਮਨਿਜਿਨੀਵਸਾਇਆ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਅਨੰਦੁਹੋਆਸਤਿਗੁਰੂਮੇ
ਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੂੰਸਦਾਰਹੁਰਿਨਾਲੇ॥ ਹਰਿਨਾਲਿਰਹੁਤੂੰਮਨਮੇਰੇਵਖਸਭੁਦਿਸਾਰ
ਣਾ॥ ਅੰਗਿਕਾਰੁਓਕਰੇਤੇਰਾਕਾਰਜੁਸਭਿਸਦਾਰਣਾ॥ ਸਰੂਨਾਗਲਾਂਸਮਰਥਜੁਆਮੀਸੋਕਿਉਮਨ
ਹੁਦਿਸਾਰੇ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਮਨਮੇਰੇਸਦਾਰਹੁਰਿਨਾਲੇ॥ ੨॥ ਜਾਬੇਸਾਹਿਬਾਕਿਆਨਹੀਪ੍ਰਰਿਤੇਰੈ॥ ਪ੍ਰ
ਰਿਤਤੇਰੈਸਭੁਕਿਛੁਹੈਜਿਉਵੇਹਿਸੋਪਾਵਏ॥ ਸਦਾਜਿਠਤਿਸਲਾਹਤੇਰੀਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾਏ॥ ਨਾਮੁਜਿਨ
ਕੈਮਨਿਵਸਿਆਵਨੈਸਬਦੁਪਨੇਰੇ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਜਬੇਸਾਹਿਬਾਕਿਆਨਹੀਪ੍ਰਰਿਤੇਰੈ॥ ੩॥ ਸਾਨਾਨਾਮੁ

ਮੇਰਾ ਅਧਾਰੇ ਸਾਚੁ ਨ ਮੁਆਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਨਿਨਿਭੁਖਾਂ ਸਭਿਗਣਾਈਆ ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਆਇ ਵਾਸੇਅ
 ਨਿਨਿਭੁਖਾਂ ਸਭਿਪੁਜਾਈਆ ਕੁਰਬਾਂ ਟੁਕੀਤਾ ਗੁਰੁ ਦਿਟਹੁ ਜਿਸਦੀਆਂ ਏਹੁ ਦੁਖਿ ਆਈਆਂ ਕਰੈ ਨਾਨ
 ਕ ਸੁਣਹੁ ਸੀਤਹੁ ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚੁ ਨ ਮੁਆਧਾਰੇ ॥੪॥ ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦੁ ਤਿਤੁ ਪਰਿਸਭਾ
 ਗੈ ॥ ਪਰਿਸਭਾ ਗੈ ਸਬਦਿ ਵਾਜੇ ਕਲਾਜਿ ਤੁਪਰਿਧਾਰੀਆ ਪੰਚ ਦੂਤੁ ਪੁਦਸਿ ਕੀਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ
 ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਨਿਨ ਕਉ ਸਿਨ ਮਿਹਰਿ ਕੋਲ ਚੈ ॥ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਤਹੁ ਜੁਖੈ ਆਤਿ ਤੁਪਰਿ
 ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥੫॥ ਸਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ॥ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਾਝੁ ਹੁਕਿ ਅਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀ
 ਆਤੁ ਪੁਬਾਝੁ ਸਮਰਥ ਕੇ ਇਨਾਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਰੀਆ ॥ ਏਸਨ ਉਹੇ ਰੁਖਾਂ ਉਨਹੀ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਸ
 ਵਰੀਆ ॥ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਲਿਵੈ ਬਾਝੁ ਹੁਕਿ ਅਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥ ॥ ਅਨੰਦੁ ਅਨੰਦੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਰੈ ਅਨੰਦੁ ਗੁ
 ਰੂਤੇ ਜਾਂਦਿ ਆਂ ਜਾਂਦਿ ਆਂ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਕਦੇਗਿ
 ਆਂ ਅਨੰਦੁ ਸਾਰਿਆ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਜਿਨ ਕਾ ਮੇਹੁ ਤੁਟਾ ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ
 ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਂਦਿ ਆਂ ॥੬॥ ਬਾਬਾ ਜਿਸਤੂ ਦੇਹਿ ਜੇਈ ਨਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਵੈ ਤੇਜਨੁ ਦੇਹਿ ਜਿਸ

ਨੇਹੋਰੁਕਿਅਕਰੇਵਿਚਾਰਿਆਇਕਿਤੁਰਮਿਭੂਲੇਹਿਹਹਿਵਹਿਹਿਸਿਇਕਿਨਾਮਿਲਾਗਿਸਵਾਰਿਆ
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨੁਰੁਇਆਨਿਰਮਲੁਨਿਨਾਂਭਾਂਣਾਭਾਵੁਏ। ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਸੁਦੇਹਿਪਿਅਰੇਸੋਈਜਨੁ
 ਪਾਵੁਏ॥ ੮॥ ਆਵਹੁਸੰਤਪਿਅਰਿਹੋਅਕਥਕੀਕਰਹਕਹਾਂਦੀ। ਕਰਹਾਂਕਹਾਂਦੀਅਕਥਕੇਗੀਕਿਤੁਦੁਆ
 ਰੈਪਾਈਐ। ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਸਭੁਸਭਿਪਿਗੁਰਕਉਹੁਕਮੁਮੰਨਿਐਪਾਈਐ। ਹੁਕਮੁਮੰਨਿਹੁਗੁਰੁਕੇਹਾਗਾਵਹੁਸ
 ਚੀਬਾਂਦੀ। ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਲਹੁਸੰਤਹੁਕਥਿਹੁਅਕਥਕਹਾਂਦੀ॥ ੯॥ ਏਮਨਚੰਚਲਾਭਤੁਰਾਈਕਿਨੈਨਪਾ
 ਇਆ। ਭਤੁਰਾਈਨਪਾਇਆਕਿਨੈਤੂੰਸੁਣਿਮਨੁਮੇਰਿਆ। ਏਹੁਮਾਇਆਮੋਹਣੀਜਿਨਿਏਤੁਰਮਿਭੂਲ
 ਇਆ। ਮਾਇਆਤਮੋਹਣੀਤਿਨੈਕੀਤੀਜਿਨਠਗੁਉਲੀਪਾਈਆ। ਕੁਰਬਾਂਦਕੀਤਾਤਿਸੈਵਿਟਹੁਜਿਨਿਮੋ
 ਹੁਮੀਠਾਲਾਇਆ। ਕਹੈਨਾਨਕਮਨਚੰਚਲਾਭਤੁਰਾਈਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ ੧੦॥ ਏਮਨਪਿਅਰਿਆਤੂੰਸ
 ਵਾਸਭੁਸਮਾਲੇ। ਏਹੁਕਦੰਬੁਤੂੰਜਿਦੇਖਵਾਸੁਭਲੈਨਾਹੀਨਾਹੀਤੇਰੈਨਾਲੇ। ਸਾਥਿਤੇਰੈਚਲੈਨਾਹੀਤਿਜਨ
 ਲਿਕਿਉਚਿਤੁਲਾਈਐ। ਐਸਾਕੀਮਮੂਲੇਨਕੀਠੈਜਿਤੁਮੀਤਿਪਛੋਤਾਈਐ। ਸਤਿਗੁਰਕਾਉਪਦੇਸੁ
 ਸੁਣਿਤੂੰਦੈਤੇਰੈਨਾਲੇ। ਕਹੈਨਾਨਕਮਨਪਿਅਰਿਆਤੂੰਸਵਾਸਭੁਸਮਾਲੇ॥ ੧੧॥ ਅਗਮਾਮ

ਗੋਚਰ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ਆਪਣਾ ਆਪਤੁੰ ਜਾਂਦੇ ॥ ਜੀ
 ਅਜੈ ਤਜ ਭਿਖੇਲੁ ਤੇਰਾ ਕਿ ਅਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣੇ ॥ ਆਖਿ ਹਿਤ ਦੇਖ ਹਿ ਸਭ ਤੁਹੈ ਨਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪ
 ਇਆ ਕਹੈ ਨ ਨ ਕੁਤੁੰ ਸਦਾ ਅਗੀ ਮਹੈ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਯੁਗਿ ਨਰਮੁ ਨਿਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੋਜ
 ਦੇਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਕਿ ਰਪਾ ਕੀਨੀ ਸਚਾ ਮੀਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜੀਅ
 ਜੰਤੁ ਜਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਇਕ ਦੇਖਿ ਪਰ ਜਣਿਆਇਆ ॥ ਲਬੁ ਲੇਕੁ ਅਹਿ ਕਾਰੁ ਚੁਕਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਲਾ ਭਾਇ
 ਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿ ਜਨੇ ਅਪਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰਗਤਾਂ ਕੀ ਚਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥
 ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ਗੁਰਗਤਾਂ ਕੇਰੀ ਬਿਖਮੁ ਮਾਰਗਿ ਚਲਣਾ ॥ ਲਬੁ ਲੇਕੁ ਅਹਿ ਕਾਰੁ ਤਜਿ ਤਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਹੀ
 ਬੋਲਣਾ ॥ ਖੀਨਿ ਅਹੁਤਿ ਖੀਵਾਲੁ ਨਿਕੀਏ ਤੁਮਾਰਗਿ ਜਾਂਣਾ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਨਿਨੀ ਆਪਤ ਜਿਆ
 ਰਿਦਾਸਨਾ ਸਮਾਂਦੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚਲ ਗੁਰਗਤਾਂ ਨੁਗਹੁ ਨੁਗ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ੧੪ ॥ ਜਿਉ ਤੂੰ ਚਲਾਇ ਹਿਤਿ ਦਰ
 ਲਹੁ ਯੁਆ ਮੀਹੋ ਭੁਕਿਆ ਜਾਂਣਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਜਿਵ ਤੂੰ ਚਲਾਇ ਹਿਤਿ ਦੈ ਚਲਹੁ ਜਿਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵ
 ਧੋ ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨ ਨਾ ਮਲਾਇ ਹਿਸਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਪਿਆਵੇ ॥ ਜਿਜਨੈ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇ

ਹਿਆਪਣੀਸਿਗਰਦੁਆਰੈਸੁਖਪਾਵੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਬੇਸਾਹਿਬਜਿਉਰਾਵੈਤਿਵੈਰਲਾਵੇ॥੧੫॥ਏ ੮੭
ਹੁਜੇਹਿਲਾਸਬਦੁਸੁਹਾਵਾ॥ਸਬਦੇਸੁਹਾਵਾਸਦਾਜੇਹਿਲਾਸਤਿਗੁਰੂਜੁਲਾਇਆ॥ਏਹੁਤਿਨਕੈਮੀਨ
ਦੁਸਿਅਨਿਨਪੁਰਹੁਲਿਖਿਆਅਇਆ॥ਇਕਠਿਰਹਿਘਨੇਰੇਕਰਹਿਗਲਗਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇਆ
॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਬਦੁਸੇਹਿਲਾਸਤਿਗੁਰੂਜੁਲਾਇਆ॥੧੬॥ਪਵਿਤੁਹੋਏਜੇਨਾਨਕਿਨੀਹਰਿਧਿਆਇ
ਆ॥ਹਰਿਧਿਆਇਆਪਵਿਤੁਹੋਏਗੁਰਮੁਖਿਨੀਧਿਆਇਆ॥ਪਵਿਤੁਮਤਾਪਿਤਾਕੁਟੰਬੁਸਹਿ
ਤਸਿਉਪਵਿਤੁਸੰਗਤਿਸਬਈਆ॥ਕਹਦੇਪਵਿਤੁਜੁਲਾਵੇਪਵਿਤੁਜੇਪਵਿਤੁਜਿਨੀਮੀਨਿਵਸਾਇਆ ੦
॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਜੇਪਵਿਤੁਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੧੭॥ਕਰਮੀਸਹਜੁਨਊਪਜੈਵਿਦੁ
ਸਹਜੈਸਹਸਾਨਜਾਇ॥ਨਹੰਜਾਇਸਹਸਾਕਿਤੈਸੰਜਮਿਰਹੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਸਹਜੈਨੀਉਮਲੀਦੁ
ਹੈਕਿਤੁਸੰਜਮਿਧੋਤਾਜਾਇ॥ਮਨੁਧੇਵਹੁਸਬਦਿਲਾਗਹੁਗਰਿਸਿਉਰਹਹੁਰਿਤੁਲਾਇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਗੁ
ਰਪਰਸਾਵੀਸਹਜੁਊਪਜੈਇਹੁਸਹਸਾਇਵਜਾਇ॥੧੮॥ਜੀਅਹੁਮੇਲੇਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲੁ॥ਬਾਹ
ਰਹੁਨਿਰਮਲੁਜੀਅਹੁਤਮੇਲੇਤਿਨੀਜਨਮੁਜੁਮੇਹਾਰਿਆ॥ਏਹੁਤਿਸਨਦੁਡਰਗਲਗਾਮਰਨੁਮਨਹੁ

ਵਿਸਾਹਿਆ ਵਿਦਾਮਹਿ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਸੇਸੁ ਲਹਿ ਨਾਹੀ ਫਿਰਹਿ ਜਿਉ ਬੇਤਾਲਿਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨੀ ਸਰੁਤ
 ਜਿਆ ਕੁੜੇ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਮੇਹਾ ਹਿਆ ॥ ੧੯ ॥ ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਹਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਹਰੁ
 ਨਿਰਮਲੁ ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਤਿਗੁਰੇ ਕਰਣੀ ਕਮਾਣੀ ॥ ਕੁੜੀ ਕੀ ਸੋਇ ਪੁਚੈ ਨਾਹੀ ਮਨ ਜਾ ਸਚਿ ਸਮ
 ਣੀ ॥ ਕਨਕੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨੀ ਖਾਟਿਆ ਭੁਲੇ ਜੇਵਲ ਜਾਗੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨਮੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਰਹਿਗੁ
 ਰਨਾਲੇ ॥ ੨੦ ॥ ਜੇਕੋ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਸੇਤੀ ਜਨਮੁ ਖੋਹੈ ॥ ਤੈਵੇ ਤਜਨਮੁ ਖਾਸਿ ਖੋਕੇਈ ਜੀਅਹੁ ਰਹੈ ਗੁਰਨ
 ਲੇ ॥ ਗੁਰਕੇ ਬਰਲਹਿ ਰਹੈ ਪਿਆਏ ਅਤਿ ਰਿਆਤ ਮੇਸਮਾਲੇ ॥ ਆਪੁ ਛੁਡਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਪਰਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅ
 ਵਰਨ ਜਾਂਦੈ ਕੋਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੀਤਹੁ ਜੇ ਸਿਖ ਜਨਮੁ ਖੋਹੈ ॥ ੨੧ ॥ ਜੇਕੋ ਗੁਰੇ ਦੇ ਮੁਖੋਹੈ
 ਵਿਲੁਸਤਿ ਗੁਰਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨਹੈ ਰਬੈ ਕੋਈ ਪੁਛਹੁ ਬਿਬੇਕੀ ਅੰਜਾਏ ॥ ਅਨੇਕ
 ਜੂਨੀ ਕੁਰਮਿਅਾਵੈ ਵਿਲੁਸਤਿ ਗੁਰਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਫਿਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਲਾਗਿ ਬਰਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਵਿਲੁਸਤਿ ਗੁਰਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ੨੨ ॥ ਆਵਹੁ ਸਿਖ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਕੇ ਪਿਆਰਿ ਰੋਗਾ ਵਹੁ ਸਰੀ ਬਾਂਦੀ ॥ ਬਾਂਦੀ ਤਗਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਕੇ ਗੀ ਬਾਂਦੀ ਅੰਜਿਰਿ ਬਾਂਦੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ

ਨਦਰਿਕਰਮੁਹੋਏਹਿਰਦੈਤਿਨਾਂਸਮਾਂਲੀ।ਪੀਵਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਾਰਹੁਹਰਿਰਿਗਿਨੀਪਅਹੁਜਾਹਿ
 ਗਪਾਂਲੀ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਦਾਗਾਫਹੁਏਹੁਸਰੀਬਲੀ॥੨੩॥ਸਤਿਗੁਰੂਬਿਨਾਹੋਰੁਕਚੀਹੋਬਾਂਲੀ॥
 ਬਾਂਲੀਤਕਚੀਸਤਿਗੁਰੂਬਾਝੁਹੋਰੁਕਚੀਬਾਂਲੀ।ਕਹਦੇਕਚੇਜੁਲਦੇਕਚੇਕਚੀਅਪਿਵਪਾਂਲੀ॥
 ਹਰਿਹਰਿਨਿਤਕਰਹਿਰਸਨਾਂਕਹਿਆਕਛੂਨਜਾਂਲੀ।ਛਿਤੁਜਿਨਕਾਹਿਰਿਲਾਇਆਮਾਇਅੰਝੇ
 ਲਨਿਪਵੇਰਵਾਂਲੀ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰੂਬਾਝੁਹੋਰੁਕਚੀਹੋਬਾਂਲੀ॥੨੪॥ਗੁਰਕਾਜਬ
 ਦੁਰਤੀਨੁਹੋਹੀਰੇਜਿਤੁਜਨ੍ਹਾਉ।ਸਬਦੁਰਤਨੁਜਿਤੁਮੰਨੁਲਾਗਾਏਹੁਹੋਆਸਮਾਉ।ਸਬਦੁਸੇਰੀਮੰ
 ਨੁਮਿਲਿਆਸਰੈਲਾਇਆਭਾਉ।ਆਪੇਹੀਰਾਰਤਨੁਆਪੇਜਿਸੇਨੇਦੇਇਬੁਝਾਇ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਸ
 ਬਦੁਰਤਨੁਹੋਹੀਰਾਜਿਤੁਜਨ੍ਹਾਉ॥੨੫॥ਜਿਵਸਕਤਿਅਪਿਉਪਾਇਕੈਕਰਤਾਆਪੇਹੁਕਮੁਵ
 ਰਤਾਏ।ਹੁਕਮੁਵਰਤਾਏਆਪੇਵੇਖੈਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਏ।ਤੋਫੈਬੰਧਨੁਹੋਏਮੁਕਤੁਸਬ
 ਦੁਮੰਨਿਵਸਾਏ।ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਸੇਨੇਆਪਿਕਰੇਸੋਹੋਏਕਸਜਿਉਲਿਵਲਾਏ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਆਪਿ
 ਕਰਤਾਆਪੇਹੁਕਮੁਬੁਝਾਏ॥੨੬॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪੰਨਪਾਪੁਬੀਰਾਰਏਤੋਸਰਨਜਾਂਲੀ।ਤਤੇ

ਸਾਰਨਜਾਂਣੀ ਗੁਰੂ ਬਾਣੁ ਤਤੈ ਸਾਰਨਜਾਂਣੀ ॥ ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਸਿਸਾ ਰੁਕ੍ਮਿ ਸੁਤਾ ਸੁਤਿ ਅੰਗੈ ਦਿਵਿ ਹੰਦੀ ॥
 ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜੇ ਨਹ ਜਾਗੇ ਜਿ ਨਿਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੇਤੁ ਤੁਪ
 ਏਨਿ ਜਨੇ ਮਨ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾ ਗੈ ਜਾ ਗੁਰੈ ਦਿਵਿ ਹੰਦੀ ॥ ੨੧ ॥ ਮਾਤ ਕੇ ਉਦਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਕ
 ਰੋਜੇ ਕਿਉ ਮਨੁ ਦ੍ਰਿਸਾਈਐ ॥ ਮਨੁ ਕਿਉ ਦ੍ਰਿਸਾਈਐ ਵਰੁਣਾ ਤਾਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਮਹਾ ਰੁਪੁ
 ਚਾਹੁ ॥ ਓਸਨੇ ਕਿਉ ਪਹਿਨ ਸਕੀ ਜਿ ਸਨਓ ਮਾਪਣੀ ਲਿਵਲਾਹੁ ॥ ਆਪਣੀ ਲਿਵਲਾਹੁ ਪੇਲਾਹੁ
 ਰਮੁਖਿ ਜਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਵਰੁਣਾ ਤਾਜੇ ਕਿਉ ਮਨੁ ਦ੍ਰਿਸਾਈਐ ॥ ੨੨ ॥ ਜੇ ਸੀ ਅਗਨਿ
 ਉਦਰ ਮਹਿ ਤੈ ਸੀ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਸੁਭਾਇ ਕੇ ਜੇਹੀ ਕਰਤੈ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਜਾਂ
 ਤਿਸੁ ਭਾਂਡਾਂ ਤਾਂ ਜੀ ਮਾਪਰਵਾਰੁ ਭੁਲਾਭਾਇਆ ॥ ਲਿਵਲਾਹੁ ਕੀ ਲਗੀ ਤਿਸਨਾਂ ਮਾਇਆ ਮਮਰੁ
 ਰਤਾਇਆ ॥ ਏਹ ਮਾਇਆ ਜਿ ਤੁਹਾਰੀ ਸਰੈ ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ਦੁਖਾ ਲਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ
 ਰਪਰਸਾਵੀ ਜਿਨਾ ਲਿਵਲਾਹੀ ਤਿਨੀ ਦਿਰੋ ਮਾਇਆ ਪਾਇਆ ॥ ੨੩ ॥ ਹਰਿ ਮਾਪਿ ਅਮੁਲ ਕੁਹੈ ਮੁ
 ਲਿਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮਲਿਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਕਿਸੈ ਦਿਟਹੁ ਰਹੈ ਲੋਕੁ ਦਿਲ ਲਾਇ ॥ ਮੇਸਾਂ

ਸਤਿਗੁਰਜੇਮਿਲੈਤਿਸੋਨੇਸਿਰਸਉਪੀਐਮੇਵਿਚਹੁਆਪੁਜਾਇਅਨਿਸਦਾਜੀਉਤਿਸੁਮਿਲਿਰਹੇਹਰਿ
 ਵਸੈਮਨਿਆਇਹਾਰਿਆਪਿਅਮੁਲਕੁਪੈਭਾਗਤਿਨਕੇਨਾਨਕਾਜਿਨਹਰਿਪਲੈਪਾਇ॥੩੦॥ਹ
 ਰਿਗਜਿਮੇਰੀਮਨੁਵਲਨਾਗਾਹਰਿਗਜਿਮੇਰੀਵਲਨਾਗਾਸਤਿਗੁਰਤੇਰਾਜਿਜਾਂਦੀ॥ਹਰਿਹ
 ਰਿਨਿਤਨਪਿਦੁਨੀਅਮੁਲਾਪਾਖਦਿਹੁਇਹਾਫੀ॥ਇਹੁਧਨੁਤਿਨਾਮਿਲਿਆਨਿਨਹਰਿਆਪੇਭਾਂ
 ਲਾ॥ਕਹੈਨਾਨਕਹਰਿਗਜਿਮੇਰੀਮਨੁਹੋਆਵਲਨਾਗਾ॥੩੧॥ਇਹਜਨਤੂੰਅਨਰਸਰਾਗਿਰ
 ਹੀਤੇਰੀਪਿਆਸਨਜਾਇ॥ਪਿਆਸਨਜਾਇਹੋਰਤੁਕਿਤੈਜਿਚਰੁਹਰਿਰਜੁਪਲੈਨਪ
 ਇ॥ਹਰਿਰਜੁਪਾਇਪਲੈਪੀਐਹਰਿਰਜੁਬਹੁਰਿਨਤ੍ਰਿਜਨਾਂਲਾਗੈਆਇ॥ਇਹੁਹਰਿਰ
 ਸੁਕਰਮੀਪਾਇਐਜਤਿਗੁਰਮਿਲੈਜਿਸੁਆਇ॥ਕਹੈਨਾਨਕਹੋਰਿਅਨਰਸਿਸੁਰਦੀਜਰਹਿ
 ਨਾਂਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੩੨॥ਇਸਰੀਰਮੇਰਿਆਹਰਿਤੁਮਮਹਿਜੋਤਿਰਖੀਤਾਂਤੂੰਜਗਮ
 ਹਿਆਇਆ॥ਹਰਿਜੋਤਿਰਖੀਤੁਪੁਦਿਰਿਤਾਂਤੂੰਜਗਮਹਿਆਇਆ॥ਹਰਿਆਪੇਮਾਤਾਅਪੇ
 ਪਿਤਾਜਿਨਿਜੀਉਉਪਾਇਜਗਤੁਦਿਖਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਜਾਦੀਬੁਝਿਅਤਹਨਤੁਹੋਆਰ

ਲਤਨਦਰੀਆਇਆ। ਕਹੈਨਾਨਕੁ ਸਿਸਟਿਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਿਆ ਜੋ ਤਿਗਾਖੀ ਤੰਤੂ ਜਗਮਹਿ ਆਇਆ।
 ॥ ੩੩ ॥ ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭ ਆਗਮ ਸੁਣਿਆ। ਹਰਿ ਮੰਗਲ ਗਾਉ ਸਖੀ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰ ਬੁਢਿਆ
 ॥ ਹਰਿ ਗਾਉ ਮੰਗਲੁ ਨਿਤ ਸਖੀ ਏਸੇ ਗੁਣੁ ਖਨਿ ਟੁਆਪਏ। ਗੁਰਚਰਨੁ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭੁ ਗੇਅਪਣਾਂ
 ਪਿਰੁ ਜਾਪਏ। ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਂ ਮੁਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਰੀ। ਕਹੈਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰ
 ਭੁਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਕਰਣ ਕਾਰਣੁ ਜੋਗੇ। ੩੪ ॥ ਏਸ ਗੀਰਾ ਮੇਰਿ ਆਇ ਜੁ ਜਗਮਹਿ ਆਇ ਕੈ ਕਿਅ
 ਤੁ ਪੁਕਰ ਮਕਮਾਇਆ। ਕਿਕਰ ਮਕਮਾਇਆ ਤੁ ਪੁਸਰੀ ਰਾਜ ਤੁ ਜਗਮਹਿ ਆਇਆ। ਨਿਨਿ ਹਰਿ
 ਤੇਰਾ ਚਰਨੁ ਰਚਿਆ ਜੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਨ ਟੁਸਾਇਆ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਟੁਸਿਆ ਪੂਗ ਬਿ
 ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ। ਕਹੈਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਰਵਾਨੁ ਏਹੁ ਅਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾ
 ਇਆ। ੩੫ ॥ ਏਨੇ ਤੁ ਮੇਰੇ ਹੋਰਿ ਤੁ ਮਮਿ ਜੋ ਰਿਧੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਟਰਨ ਦੇਖੁ ਕੋਈ। ਹਰਿ
 ਬਿਨੁ ਅਟਰਨ ਦੇਖੁ ਕੋਈ ਨਦਰੀ ਹਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ। ਏਹੁ ਦਿਸੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੁ ਮਦੇਖ ਦੇਏਹੁ ਹਰਿ
 ਕਾਰੁ ਪਹੈ ਹਰਿ ਤੁ ਪੁਨਦਰੀ ਆਇਆ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਜਾਂਦੇਖਾਂ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੋਰਿ

ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹਿ ਨੇਤ੍ਰ ਅੰਧ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਮੇਰਿ ਬਝਿ ਸਦਿ ਹੋਈ ॥

੨੦

੩੬ ॥ ਏਸੁ ਦੁਲਹੁ ਮੇਰਿ ਹੋਸਾਏ ਸੁਨ ਲੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥ ਜਾਏ ਸੁਨ ਲੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ਜਰੀ ਰਿਲਾਏ ਸੁਲ

ਹੁਸਤਿ ਬਾਂਦੀ ॥ ਜਿਤੁ ਸੁਲੀਖੁ ਨੁਤਨੁ ਹਰਿ ਮਾਹੇ ॥ ਅਰਜਨ ਰਸਿ ਸਮਾਂਦੀ ॥ ਜਗੁ ਅਲਖ

ਵਿਡਾਂਦੀ ਤਾਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਮੁਖੁ ਲਹੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਵਹੁ ਸਾਏ

ਸੁਨ ਲੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥ ੩੭ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਣ ਅੰਦਰਿ ਗੁਪਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ਵ

ਜਾਇ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਨ ਉਦੁ ਮਰਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਕੀਏ ਦਸਵਾਗੁ ਪਤੁਰਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਲ

ਇਭਾਟੁ ਨੀਇ ਕਨਾਦ ਸਵਾਦੁ ਮਗੁਇ ਪਾਇਆ ॥ ਤੁਹ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਨ ਉਨ ਉਨਿ ਪਿਤਿ ਜਦਾ ਅੰਤੁ ਨ

ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੈ ਜੀਉ ਗੁਣ ਅੰਦਰਿ ਗੁਪਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ

॥ ੩੮ ॥ ਏਹੁ ਜਾਗੋ ਸੇਹਿਲਾ ਸਾਏ ਪਰਿਗਟੁ ਹੋ ॥ ਗਾਵਹੁ ਤੇ ਸੇਹਿਲਾ ਪਰਿਸਾਏ ਜਿਥੈ ਜਦਾ ਜਲੁ ਪਿ

ਆਵਹੋ ॥ ਸਰੋਧਿ ਆਵਹਿ ਨਾਤੁ ਪੁਭਾਵਹਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਵਹੋ ॥ ਇਹੁ ਜਲੁ ਜਲੁ ਨ ਕਾਖਸ

ਮੁਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੇ ਜਨੁ ਪਾਵਹੋ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਲੁ ਸੇਹਿਲਾ ਸਾਏ ਪਰਿਗਟੁ ਹੋ ॥ ੩੯ ॥ ਅਨ

ਦਸੁਣੁਤਵਰੁਭਾਗੀਯੋਜਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਉਤਰੇਜਗਲਟਿਸੁਰੇ॥ ਦੁਖ
ਰੋਗਸੰਤਾਪਉਤਰੇਜੁਲੀਸਥੀਬਾਣੀ॥ ਸੰਤਸਾਜਨਭਏਸਰਸੇਪੂਰੇਗੁਰਤੇਜਾਂਣੀ॥ ਸੁਣਤੇਪੁਨੀਤਕਹਤੇ
ਪਵਿਤ੍ਰਜਤਿਗੁਰਗਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ ਬਿਨਦੀਤਿਨਾਨਕਗੁਰਚਰਣਲਗੇਵਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥ ੪੦॥
੧॥ ਕੁਟੁਮਾਣੀਅਦਿਕਮੰਗਲਾਚਾਰਤੇਇਕਦਰਪੜਨਾ॥ ਦਿਵਾਹਤੇਅਦਿਕਾਲਪੰਜਦਰਪੜਕੈ
ਪੰਜਸਿਖਾਂਕੋਪ੍ਰਸਾਦਿਖੁਲਾਇਕੁ॥ ਅਰੀਭੁਕਰਣਾ॥ ਗੁਰੂਜਗਾਇਤਾਕੈਗਾ॥ ਸਰਬਤਮੰਗਲਾਚਾਰਤੇ
ਪਾਠਕਰਣਾਅਵਸਕਰਕੈ॥ ਗੁਰਾਂਉਪਰਨਿਸਚਾਇਕੁਰਕੈ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀਸਦੁ॥ ॥ ਨਗਿਦਾਤਾਜੇਇਭੁਗਤਿਵਛਲੁਤਿਹੁਲੇਇਜੀਉ॥ ਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਦ
ਏਅਵਹੁਨਜਲੈਕੋਇਜੀਉ॥ ਅਵਰਨਜਾਣਹਿਸਬਦਿਗੁਰਕੈਏਕੁਨਾਂਮੁਖਿਅਵਹੇ॥ ਪਰਸਾਦਿ
ਨਾਨਕਗੁਰੂਅੰਗਦਅਮਰਪਦਵੀਪਾਵਹੇ॥ ਆਇਆਹਕਾਰਲਲਵਾਹਾਰਿਗੰਮਨਾਂਮਜਮਾਇਆ॥
ਨਗਿਅਮਰਅਦਲੁਅੰਤੋਲੁਠਕੁਰਭੁਗਤਿਤੇਹਰਿਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਰਿਭੁਣਾਂਗੁਰਭਾਇਆਗੁਰਜਾਣੈ
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਜੀਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਰੇਹਰਿਪਾਇਬੇਨਤੀਮੇਰੀਪੈਨਰਖਹੁਅਰਵਾਸਿਜੀਉ॥ ਪੈਨਰਾਖਹੁ

ਹਰਿਨ ਨਹ ਕੇਹੀ ਹਰਿ ਦੇ ਹੁਨ ਮਨਿ ਰਿਜੋ ਨ। ਅੰਤਿ ਚਲਾਇਆ ਹੋਇ ਬੇਲੀ ਜਮ ਦੂਤ ਕਾਲੁ ਨਿਖੰਜ ੬੧
 ਨੇ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ। ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰ
 ਮਿਲਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ। ੨। ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਸੁਣਹੁ ਪੁਤਰਾਈ ਤੋ ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਭੁੰਦ
 ਆਉ ਮੇ ਪਾਸਿ ਜੀਉ। ਹਰਿ ਭੁੰਦਾਂ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ। ਭਗਤ
 ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਸੋਈ ਨਿਜੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਭੁੰਦਾਂ ਭਾਵੈ। ਅਨੰਦ ਅਨਹਦ ਟੁਕਾ ਹਿਟਾ ਜੋ ਹਰਿ ਅ
 ਪਿਗਲਿ ਮੇਲਾਵੈ। ਤੁਸੀ ਪੁਤਰਾਈ ਪਰਵਾਰੁ ਮੇਰਾ ਮਨਿ ਦੇਖਹੁ ਕਹਿ ਨਿਰਜਾਸਿ ਜੀਉ। ਧੁ
 ਰਿਲਿਖਿ ਆਪਰਵਾਂਦਾ ਫਿਰੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਜਾਇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਸਿ ਜੀਉ। ੩। ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਂਣੈ ਆਪ
 ਣੈ ਬਹਿ ਪਰਵਾਰੁ ਸਦਾਇਆ। ਮਤੁ ਮੇ ਪਿਛੈ ਕੋਰੈ ਟੁਸੀ ਜੋ ਮੇ ਮੂਲਿ ਨ ਭਾਇਆ। ਮਿਤੁ ਪੈਣੈ ਮਿਤੁ
 ਬਿਗਾਸੈ ਜਿਸ ਮਿਤ ਕੀ ਪੈ ਜ ਭਾਵੈ। ਤੁਸੀ ਫੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਪੁਤਰਾਈ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੈ ਨਾਵੈ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਤ
 ਪਿਰੈ ਦੈ ਬਹਿ ਰਾਜੁ ਆਪਿ ਟਿਕਾਇਆ। ਸਭਿ ਸਿਖ ਬੰਧ ਪੁਤਰਾਈ ਰਾਂਮ ਦਾਸ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ। ੪। ਅੰਤਿ ਸ
 ਤਿਗੁਰ ਬੋਲਿਆ ਮੇ ਪਿਛੈ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਅਹੁ ਨਿਰਬੰਧੁ ਜੀਉ। ਕੇਸੇ ਗੋਪਾਲ ਪੀਰ ਸਾਹਿਬ ਅਹੁ ਹਰਿ

ਰਿਕਥਾਪਕੁ ਹਿਪੁਰਾਂਦੁਜੀਉ ॥ ਰਿਕਥਾਪਕੁ ਮੇਹਰਿਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਮੇਥੇ ਬਾਂਦੁ ਹਰਿਰਿਗੁਰਗੁਰੁ ਫੁਟੇ ॥
 ਪੰਥੁ ਪਤਲਿ ਕਿਰਿ ਮਾਦੀ ਫਾਟੁਲੁ ਹਰਿਸਰਿ ਪਾਟੇ ॥ ਹਰਿਭਉ ਮਾਸਤਿਗੁਰ ਬੋਲਿ ਮਾਹਰਿ ਮਿਲਿ ਮਾ
 ਪੁਰਖੁ ਜਨਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਜੋ ਫੀਤਿ ਲਕੁ ਦੀਆ ਗੁਰਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨੀਜਾਂ ਦੁਜੀਉ ॥ ੫ ॥ ਜਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ
 ਜਿ ਬੋਲਿ ਆਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਮੀਨਿ ਲਈ ਰਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮੋਹਰੀ ਪੁਤੁ ਜਨਮੁ ਪੂਰੇ ਆਗਮਦਾਸੇ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀ
 ਉ ॥ ਸਭੁ ਪਦੈ ਪੈਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇਰੀ ਜਿ ਬੋਲੁ ਆਪੁਰਖਾਇ ਆ ॥ ਕੋਈ ਕਰਿ ਬਖੀਲੀ ਨਿਵੈ ਨਹੀ
 ਟਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਾਣਿ ਨਿਫਾਇ ਆ ॥ ਹਰਿਗੁਰ ਹਿਠਾਂ ਵੀਏ ਫਿਰਿ ਆਈ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਮਾਲੇਖੁ
 ਰਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਹੈ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਣੁ ਸੇਤੁ ਜੁਗੁਗਤੁ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ਵਸਟੁ ਰਮੈ ਮਰ
 ਦਸ ਮੇਮਨ ਕੈ ਅਸਥਿਰ ਕਰਕੈ ॥ ਅਥਵਾ ਸੁਣੈ ਮਨ ਅਸਥਿਰ ਕਰਕੈ ॥ ॥ ॥ ॥
 ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਲੇਕੁ ॥ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਜਰਣਾਂਗਤੀ ਅਨਦਮੰਗਲ ਗੁਣਗਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ
 ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧੀ ਮੇਥਿ ਪਤਿ ਨਿਵਰਣਗਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਛਿਤੁ ॥ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਪਤਿ ਨਿਵਾਰਣੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਕੈ
 ਇਜੀਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿਜਿ ਮਹੀ ਮੇਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀ ਮਲਿ ਜੇਇ ਜੀਉ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀ ਮਲਿ

ਪ੍ਰਰਿਰਹਿਅਇਕਨਿਮਖਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈ। ਗੁਰਚਰਨਲਗੇਦਿਨਜਤੁਗੇਸਰਬਗੁਣਜਗਦੀਸਰੈ
॥ ਕਰਿਸੇਵਸੇਵਕਦਿਨਜੁਰੈਣੀਤਿਜੁਭਵੈਸੋਹੋਇਜੀਉ। ਬਲਿਜਾਇਨਨਕਸੁਖਹਦਤੇਪਰਗਾਸ
ਮਨਿਤਨਿਹੋਇਜੀਉ। ੧ ॥ ਪੰਜੋਸੇਵਾਗਮੇਸਪੜੈਵੀਰਵਾਰਤੇਲੈਕੁਚਾਲੀਦਿਨਅਖੰਡਬਿਪਤਾਦੂਰੇ
ਵੈਪਰਮੇਸਰਜੁਖਦੇਵੈ। ਮਨਵਿਕਾਗੁਕਰੈਕੈਜਪੈ॥ ॥ ਜਲੋਕੁ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਮਨੁਤਨੁਜੁਖੀਬਿਨ
ਜੀਵਤੀਅਸੇਰਾ। ਨਾਨਕਦੇਕੋਗੋਪਾਲਕੀਗੋਵਿੰਦਸੀਕਟਮੇਰਾ॥ ੧ ॥ ਛੰਤ॥ ॥ ਭੈਸੀਕਟਕਾਟੇਨਗਇ
ਣਦਇਆਲਜੀਉ। ਹਰਿਗੁਣਅਨੰਦਗਾਇਪ੍ਰਭਦੀਨਾਥਪ੍ਰਤਿਪਾਲਜੀਉ। ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਅਭੁਤਪੁਰ
ਖੁਏਕੋਤਿਸਹਿਸਿਉਰੰਗੁਲਾਗਾ। ਕਰਚਰਨਮਜਤਕੁਮੇਲੁਲੀਨੇਜਦਾਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ। ਜੀਉਪਿ
ਰੁਰਿਪੁਥਾਨੁਤਿਸਕਾਤਨੁਜੇਬਨੁਪਨੁਮਾਲੁਜੀਉ। ਸਦਸਦਾਬਲਿਜਾਇਨਨਕੁਜਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪ
ਲਜੀਉ॥ ੨ ॥ ਜੁਕੁਦਾਰਤੇਲੈਕੁਚਾਲੀਦਿਨਸੀਕਟਤੇਛੁਟੈ॥ ॥ ਗੰਮਕਲੀਮ
ਹਲਾਪ ॥ ਰੁਣੁਣੁਣੁਣੁਗਾਉਜਖੀਹਰਿਏਕੁਪਿਆਵਹੁ। ਸਤਿਗੁਰੁਮਸੇਵਿਸਖੀਮਨਰਿਦਿਅਣੁਠ
ਲੁਪਾਵਹੁ। ਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਇਆਕਰਮਿਪਾਇਆਮਨੁਪਬਾਲਕੁਜੀਮਿਆ। ਸਤਿਗੁਰੁਜਾਏਭੋਜਿਦੀ

ਆਰਿਭੁਜੀਟੁਨਟੁਪੁਨਿਅੰਮਹਾਂਅਨੰਦੁਹੋਆਸਦਾਮੰਗਲੁਹਰਿਗੁਣਗਾਫੁਹੋ।ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁ
 ਸੁਟਲੁਜਾਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਪਿਆਫੁਹੋ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੋਜਨੁਇਕਤੁਕਰੇਪਰਦਾਰੁਬੁਲਾਇ
 ਆ।ਵੇਡਿਅਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਂਮੁਹਰੇਜਿਤੁਸਭਤ੍ਵਿਪਤਾਇਆ।ਸਤਿਗੁਰਬਾਹਿਕੈਵੇਡਿਕੀਨੀਸ
 ਗਲੁਭਉਦਿਵਾਇਆ।ਕਰਮਾਂਭਿਪਰਿਵੇਡਿਹੋਈਖਾਲੀਕੋਇਨਜਾਇਆ।ਸਭੁਜਿਖਸੰਗ
 ਤਿਭੁਈਇਕਤੁਮਹਾਂਅਨੰਦੁਸਮਾਇਆ।ਬਿਨਵੇਤਿਨਾਨਕੁਸਾਂਮਹਰਿਕੀਸਰਬਸੁਖਮੈਪਾ
 ਏਆ॥੨॥ਗੀਤੀਸਗਲਕਰਾਂਈਆਂਹਰਿਸਿਉਲਿਟਲਾਈ।ਗੁਣਦੁਭਉਦੇਤੁਕਰਾਇਆਗੁ
 ਰਗਿਆਨੁਜਪਾਈ।ਗੁਰਗਿਆਨੁਜਪਿਆਸੁਖਹਵਤਾਰਦਸਾਲਬਾਲਕੁਪਾਇਆ।
 ਸਗਲਵਿਦਿਆਸੰਪੂਰਨਪਾਇਆਗੋਵਿਦੁਰਿਦੈਮਨਾਇਆ।ਨੇਵਦੁਟਾਰਨਾਮਕਰਦ
 ਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਈ।ਬਿਨਵੇਤਿਨਾਨਕੁਦਾਸੁਹਰਿਕਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅੰਤਿਸਖਾਈ॥੩॥ਸ
 ਧਸੰਤਾਇਕਤੁਕਰੇਬਾਲਕਕਰਹੁਮੰਗੇਵਾ।ਲੁਧੇਜੁਨਨਕਨਕੁਤੁਮਭਲੇਵੇਡਿਅਹੁਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁਮੇਵਾ।ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਇਆਗੁਰਗਿਆਨੁਵੇਡਾਇਆਸਗਲਦੁਖਮਿਟਾਇਆ।ਸਗ

ਦੁਲਿਖਾਇਆ ਧੁਰੁ ਮਾਇਆ ਦੀਆ ਹੁਕੁ ਮਿਦਿ ਵਾਇਆ ॥ ਅਚਰਜ ਜੀਵ ਬਲਾਈ ਠਕੁਰਿ ਮੁ

੯੩

ਨਿਜਨ ਦੁਕੇ ਸਭ ਦੇਵ ਸੁਗਾ ॥ ਕੁਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਕਾਨੁ ਹੋਆ ਵਜੇ ਅਨਹਦ ਤੁਗਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਾਧ ਪੜੈ

ਕੇਨ ਨ ਮੋਰੁ ॥

ਰਾਮ ਕਲੀਕੀ ਵਾਰਗਾਇ ਬਲ ਵੀਰਿ ਤਥਾ ਸਤੈ ਭੂਮਿ ਆਖੀ ॥ ੧ ॥ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਨ ਓ ਕਰ

ਤਾ ਕਾ ਵਰੁ ਕਰੇ ਕਿਉ ਬੇਲੁ ਤੇਵੈ ਜੋ ਖੀਵੈ ॥ ਵੈਗੁ ਨਾ ਜਤਿਭੈ ਲਗੁ ਰਾਵੈ ਪਾਰਿਗਤਿ ਦੰਨੁ ਪੜੀਵੈ ॥ ਨ

ਨ ਕਰਾਨੁ ਚਲਾਇਆ ਜੁ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਲੀਨੀਵੈ ॥ ਲਹਿਣੇ ਪਰਿਓਨੁ ਛਤੁ ਸਿਰਿ ਕਰਿ ਸਿਫਤੀ ਅੰ

ਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੈ ॥ ਮਤਿਗੁਰ ਅਤਮ ਦੇਵ ਦੀਖੁ ਗੋਜੇ ਰਿਪਰਾ ਕੁਇ ਨੀਅਵੈ ॥ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਰਹਿ ਰਾਸਿ

ਕੀਈ ਨਾਨਕ ਜਲਾਮ ਤਿਥੀਵੈ ॥ ਸਹਿਇ ਕਾਵਿ ਤੇ ਸੁਜੀਵੈ ॥ ੧ ॥ ਲਾਏ ਵੀਟੇ ਰਾਈ ਮੇਨਾਨ ਕਾ

ਵੇਤੀ ਪਟੀ ਮੇ ॥ ਜੇਤਿ ਓਹ ਜੁਗਤਿ ਜਾਇ ਸਹਿਕਾਇ ਆਟੇ ਰਿਪ ਲਈ ਮੇ ॥ ਝੁਲੈ ਸੁਛਤੁ ਨਿਰਜਨੀ

ਮਲਿਤ ਖਤੁ ਬੈਠ ਗੁਰ ਹਟੀ ਮੇ ॥ ਕਰਹਿ ਜਿਗੁਰ ਠੁਰ ਮਾਇਆ ਸਿਲੋ ਗੁਮ ਲੁਣੀ ਰਟੀ ਮੇ ॥

ਲੰਗੁ ਚਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਤੇਟਿਨ ਆਵੀ ਪਟੀ ਮੇ ॥ ਖਰਚੇ ਵਾਤਿ ਖਸੀ ਮਹੀ ਆਪ ਖਹਿਦੀ

ਖੈਰਦ ਬਟੀਐ ਹੋਵੈ ਜਿਠਤਿ ਖਸੀਮ ਦੀ ਨੂਰ ਅਰਸੁ ਕੁਰਸੁ ਝੁਟੀਐ ॥ ਤੁਪੁਡਿ ਠੇਸ ਰੇ ਪਾਤਿ ਜਾਹਮ
 ਲੁਕਨ ਮਜਨ ਮਦੀ ਕਟੀਐ ॥ ਸਚੁ ਜਿਗਰਾ ਰੁਮਾਇਆ ਕਿਉ ਏਵੁ ਬੇਲਹੁਟੀਐ ॥ ਪੁੜੀ ਕਉ ਲੁਨ
 ਪਾਲਿਓ ਕਰਿ ਪੀਰੁ ਕੰਨ ਮੁਰਦੀਐ ॥ ਦਿਲਿ ਖੋਵੈ ਆਕੀ ਠਿਗਨਿ ਬੀਨਿ ਰੁਝਾਇ ਨਿਛੁਟੀਐ ॥
 ਨਿਨਿ ਆਖੀ ਜੋਈ ਕਰੇ ਨਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਨੈ ਬਟੀਐ ॥ ਕਉ ਲੁਹਾਰੇ ਕਿਨਿ ਉਵਟੀਐ ॥ ੨ ॥ ਨਿਨਿ ਕੀਤੀ
 ਜੋ ਮੰਨ ਲਾਕੇ ਜਾਲ ਨਿਵਾਰੇ ਜਾਲੀ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਹੋਵੇ ਵਤ ਲੈ ਗਲਾਂ ਕਰੇ ਵਲਾਲੀ ॥ ਜਤਿ ਗੁਰਮ
 ਖੈ ਜਚਾ ਕਰੇ ਸਾ ਬਾਤ ਹੋਵੇ ਵਰਹਾਲੀ ॥ ਗੁਰਮ ਗਿਰਦੀ ਦੋਹੀ ਠਿਗਿ ਜਚੁ ਕਰਤੈ ਬੀਧਿ ਬਹਾਲੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਾਇਆ ਪਲਟੁ ਕਰਿ ਮਲਿਤ ਖਤੁ ਬੈਠਾ ਸੇਵਾਲੀ ॥ ਵਰਜੇ ਵੇਉ ਮਤਿ ਖੜੀ ਮਸਕਲੇ ਹੋਇ ਜੀਗ
 ਲੀ ॥ ਵਰਦ ਰਵੇ ਸਖਸੀ ਮਦੈ ਨਾਇ ਸਰੋਬਾਂ ਲੀਲਾਲੀ ॥ ਬਲਵੰਤ ਖੀਵੀ ਨੇ ਕਜਨ ਨਿਜੁ ਬਹੁਤੀ
 ਛੁਓ ਪੜਾਲੀ ॥ ਲੀਗਰਿ ਦਉਲਤਿ ਵੰਡੀਐ ਰਜੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖੀਰੁ ਪਿਆਲੀ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ
 ਮਨ ਮੁਖ ਥੀਏ ਪਹਾਲੀ ॥ ਪਏ ਕਬੂਲ ਖਸੀਮ ਨਾਲਿ ਜਾਂ ਪਾਲ ਮਰਦੀ ਪਾਲੀ ॥ ਮਾਤਾ ਖੀਵੀ ਜਹੁ ਜੇਇ
 ਨਿਨਿ ਗੋਇਉ ਠਾਲੀ ॥ ੩ ॥ ਹੋਰਿ ਓਗਿ ਗਵਹਾਈਐ ਦੁਨਿ ਆਈ ਆਖੈ ਕਿ ਕਿਓਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਈਸਰਿ ਜ

ਗੀਨਾ ਬਿਓਰਾ ਦੀ ਫੈਲਿ ਵਿਗਰਿਓਨੁ ॥ ਮਾਪਾ ਲਾਪਰਬ ਤੁਕਰਿ ਨੇੜ ਬਾਸ ਕੁਸਬਾ ਵਿਰਿ ਨੁਕਿਓਨੁ ॥ ੬੪
 ਰਓਦਹਰਤਨੁ ਨਿਕਾਲਿ ਅਨੁਕਰਿ ਆਵਾਗਓਲੁ ਚਿਲਿਕਿਓਨੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਅਹਿ ਦੇਖਾਲੀ ਅਨੁਜਿਓਨੁ ॥
 ਵਡੁ ਪਿੰਡੁ ਠਿਲਕਿਓਨੁ ॥ ਲਾਹਣ ਪਰਿਓਨੁ ਛਤ੍ਰ ਸਿਰਿ ਅਸਮਾਨਿ ਕਿਆ ਛਾਢਿਕਿਓਨੁ ॥ ਜੇਤਿ ਸਮਾਂ ਦੀਜੇ
 ਤਿਮਾਹਿ ਮਾਪਾ ਪੈਸੇ ਤੀਮਿ ਕਿਓਨੁ ॥ ਸਿਖਾਂ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਪੋਖਿ ਕੇ ਸਭੁ ਉਮਤਿ ਦੇਖਹੁ ਕਿਕਿਓਨੁ ॥ ਜਾਂ ਸੁਧੇ ਸੁਤ
 ਲਹਣਾਂ ਟਿਕਿਓਨੁ ॥ ੪ ॥ ਫਿਰੁ ਵਸਾਇ ਆਫੇਰੁ ਅੰਦਿ ਸਤਿਗੁਰ ਖਾਡੂਰੁ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸੀਜ ਮੁਨਾ ਲਿਤੁ ਪੁਰੇ ਰੁਖੁ
 ਚੁਗਰੁ ॥ ਲਬੁ ਵਿਣਾਂ ਹੇ ਮਾਂਦ ਸਾਂਜਿ ਉਪਾਂਦੀ ਬੂਰੁ ॥ ਵਰਿਐ ਦਰਗਾਹੁ ਰੁਕੀ ਕੁਦਰਤੀ ਨੂਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਸੁਧਾ ਬ
 ਨਲ ਭਈ ਤੂੰ ਓਹੁ ਠੂਰੁ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੇਤੁ ਪੁਟਿ ਚਿਕੁਰੁ ਪੂਰਿ ॥ ਨਿੰਦਾ ਤੇਰੀ ਜੋ ਕਰੇ ਸੇਵੈ ਏਕੁਰੁ ॥ ਨੇ
 ਰੈ ਦਿਸੈ ਮਾਤਲੇ ਕੁਤੁ ਪੁਸ਼੍ਟੈ ਦੂਰੁ ॥ ਫਿਰਿ ਵਸਾਇ ਆਫੇਰੁ ਅੰਦਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਖਾਡੂਰੁ ॥ ੫ ॥ ਸੇਵਿਕਾ ਸੇਬੈ ਹੁਣ
 ਸੇਵੀ ਵੀ ਬਾਂਣੁ ॥ ਪਿਛੁ ਦਵੇ ਜੇ ਦਿਹਾ ਪੋਤਾ ਪਰਵਾਂਣੁ ॥ ਜਿਨਿ ਬਾਸ ਕੁਨੈ ਤੈ ਪਤਿ ਆਕਰਿ ਨੇਹੀ ਤਾਂਣੁ ॥ ਜਿਨਿ
 ਸਮੁੰਦ ਵਿਰੋਲਿ ਆਕਰਿ ਮੇਰੁ ਮਧਾਂਣੁ ॥ ਰਓਦਹਰਤਨੁ ਨਿਕਾਲਿ ਅਨੁਕੀਤੇ ਨੁਚਾਂਣੁ ॥ ਪੋਤਾ ਕੀਤੇ ਸਹਜ
 ਦਾਜਤ ਕੀਓ ਪਲਾਂਣੁ ॥ ਧਣ ਖੁਰਦਾਇ ਓਜਤ ਦਾਜ ਸੁਹੰਦਾ ਬਾਂਣੁ ॥ ਕਲਿ ਦਿਰਿਧੀ ਅੰਧਾਰ ਸਾਚ ਵਿਆਰੇ

ਭਾਂਡਾ ਸਤਹੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਓ ਸਤਹੁ ਛਾਂਡਾਂਡਾ ॥ ਨਿਤ ਰਸੇਈ ਤੇਰੀ ਮੇਘ ਉਮੇਦਾ ਖਾਂਡਾ ॥ ਚਰੇ ਕੀ ਡਾਂਡਾ ਖੇਤੀ ਓਸ
ਮਨ ਮਹਿ ਜਬਦੁ ਪਰਵਾਂਡਾ ॥ ਆਵਾਗ ਉਲੁਨਿ ਵਾਰਿਓ ਕਰਿ ਨ ਦਰਿ ਨੀਸਾਂਡਾ ॥ ਅਉਤਰਿ ਮਾ ਅਉਤਰ ਲੇ
ਜੋ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਂਡਾ ॥ ਝੁਖੁ ਫੁਵਾਉ ਨ ਡੋਲਈ ਪਰਬਤੁ ਮੇਰਾਂਡਾ ॥ ਜਾਂਦੈ ਬਿਰਥਾ ਨੀ ਅਕੀ ਜਾਂਦੀ ਉਜਾਂਡਾ ॥ ਕਿ
ਆਜਲਾਹੀ ਜਰੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਾਂਤੈ ਸੁਖੁ ਸੁਜਾਂਡਾ ॥ ਵਾਂਨੁ ਜਿਸਤਿ ਗੁਰਭਾ ਫੁਜੀ ਸੇਸਤੇ ਵਾਂਡਾ ॥ ਨਾਨ ਕਹੈ ਵਡ
ਤੁਸਿ ਰਿਉ ਮਤਿ ਪੈਰਾਂਡਾ ॥ ਸੇਵਿਕਾ ਸੇ ਬੈਰਵਾਂ ਸੇਈ ਦੀਬਾਂਡਾ ॥ ਪਿਯੂਸ ਵਾਏ ਜੇਵਿਹਾ ਪੈਤਾ ਪਰਵਾਂਡਾ ॥ ੬
॥ ਧੀਨੁ ਧੀਨੁ ਰਾਂਮਦਾਸ ਗੁਰਜਿ ਨਿਜਿ ਰਿਆਤਿ ਨੈਸਵਾਰਿਆ ॥ ਪੁਰੀ ਹੋਈ ਕਰਾਮਤਿ ਆਪਿ ਸਿਰਜ
ਵਹਾਰੇ ਪਾਰਿਆ ॥ ਸਿਖੀ ਅਤੈ ਸੰਗਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਅਟਲੁ ਅਥਾਹੁ ਅਤੇ
ਲੁਤੈ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਦਾਰਿਆ ॥ ਨਿਨੀ ਤੂੰ ਸੇਵਿਕਾ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇਤੁ ਪੁਪਾਰਿ ਉਤਰਿਆ ॥ ਲਬ ਲੋਭੁ ਕਾਂ
ਖੋਏ ਪੁਮੇਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੇਤੁ ਪੁਜ ਪਰਦਾਰਿਆ ॥ ਧੀਨੁ ਜੁਤੇਰਾ ਥਾਂ ਨੂੰ ਜਚੁ ਤੇਰਾ ਪੈਸਕਾਰਿਆ ॥ ਨਨਕ ਤੂਲ
ਹਲਾਤੂ ਹੈ ਗੁਰ ਅਮਰੁ ਤੂੰ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰੁ ਭੂਠਾ ਤਾਂ ਮਨੁ ਜਾਪਾਰਿਆ ॥ ੭ ॥ ਚਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਪੰਚਾਂ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੈਰਿਆ ॥ ਆਪੀ ਨੈ ਆਪਿ ਜਾਜਿ ਅਨੁਆਪੇ ਹੀ ਥੀ ਮਿਖਲਿਆ ॥ ਅਪੇ ਪਦੀ ਕਲਮ ਆਪਿਆ

ਪਿਲਿਖਲਹਾਰੋਆਸਭਉਮਤਿਆਵਲਨਾਵਲੀਆਪੇਹੀਨਵਾਨਿਰੋਆਤਖਤਿਬੈਠਾਮਰ
ਜਨਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰਕਾਖਿਵੈਚੈਦੋਆਉਗਵਲਤੁਤੈਆਬਵਲਹਰਹਰਕੀਕੀਅਨੁਲੋਆਜਿ
ਨੀਗੁਰੂਨਜੇਦਿਓਮਨਮੁਖਾਂਪਾਇਆਮੇਆਵੁਲੀਭਉਲੀਕਰਮਾਤਿਜਲੇਕਾਸਰਾਢੇਆਰਾਰੇਜਗੇਰ
ਹੁਜੁਗੀਪੀਰਾਇਲੁਆਪੇਹੋਆ॥੨॥੧॥ਪੰਜਵਾਰਹਮੇਸਪਵੈ॥**ਜਹਾਇਤੋਹੋਇ॥**

੧੮ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਨਦਮਹਲਾ੪॥ਰਾਮਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਰਿਨਾਵਹੋਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਮਜ
ਨੁਹੈਕੀਨੋਮਿਲਿਕਲਮਲਪਾਪਉਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਗਤਿਕਾਹੁਨੁਬਹੁਤੁਅਧਿਕਾਈਪੜ੍ਹਿਸੁਆਗਨਿ
ਕਉਧਾਰੇਪਰਜਨਪਰਸਿਭਉਕੁਬਿਨਾਂਕਉਲੈਬੈਕੀਠਸਿਧਾਰੇ॥੧॥ਅਨਾਮਲਿਪ੍ਰੀਤਿਪੜ੍ਹ
ਪ੍ਰਤਿਕੀਨੀਕਰਿਨਾਰਾਇਲੁਬੁਲਾਰੇਮੇਰੇਠਾਕਰਕੈਮਨਿਭਾਇਭਾਵਨੀਜਮਕਿਕਰਮਾਰਿਬਿਦਾ
ਰੇ॥੨॥ਮਾਨੁਖਕਥੈਕਥਿਲੋਕੁਜਨਾਂਦੈਨੋਬੋਲੈਸੋਨਬੀਚਾਰੇਸਤਿਸੰਗਤਿਮਿਲੈਤਵ੍ਹਿਤੁਆਵੈਹ
ਰਿਗੰਮਨਾਂਮਨਿਜਤਾਰੇ॥੩॥ਜਬਲਗਨੀਉਪੀਰੁਹੈਸਾਬਤੁਤਬਲਗਕਿਛੁਨਜਮਾਰੇਜਬਪਾਰਿਮੰਦ

ਰਿਆਗਿਲਗਾਨੀਕਦਿਕੁਪੁਕਦੈਪਨਿਹਾਰੇ॥ ੫॥ ਸਾਕਤਸਿਉਮਨਮੇਲੁਨਕਰੀਅਪੁਨਿਨਹਰਿਹਰਿਨਮੁ
 ਬਿਸਾਰੇ॥ ਸਾਕਤਬਰਨੁਬਿਛੁਆਜਿਉਤਸੀਐਤਨਿਸਾਕਤਪਰੈਪਰਾਰੇ॥ ੫॥ ਲਗਿਲਗਿਪ੍ਰੀ
 ਤਿਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਲਗਿਸਾਪੁਸੰਗਿਸਟਾਰੇ॥ ਗੁਰਕੇਬਰਨਸਤਿਜਤਿਕਰਿਮਨੈਮੇਰੇਠਾਕੁਰਬ
 ਹੁਤੁਪਿਆਰੇ॥ ੬॥ ਪੂਰਬਜਨਮਪਰਚੂਨਕਮਾਇਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਮਪਿਆਰੇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਅਰਜੁਗਾਟੈਰਸੁਵੀਚਾਰੇ॥ ੭॥ ਹਰਿਹਰਿਰੂਪਰੰਗਸਭਿਤੇਰੇਮੇਰੇਲਾਲਨਲਾਲ
 ਹਾਲਾਰੇ॥ ਜੈਜਾਰੰਗਦੇਹਿਜੁਹੈਵੈਕਿਆਨਨਕਜੀਤਹਿਚਾਰੇ॥ ੮॥ ਵਸਵਾਰਪਵੈ **ਇਜਨਨਕੇ**
ਸਮੇਹਮੇਜਾਨਿਤਾਪ੍ਰਤਾਪਵੇਹਤੇਨੋਇਆਵੈ॥

੧॥ ਓਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ੫ ॥ ਡੁਰਪੈਧਰਤਿਅਕਾਸੁਨਿਖੜਾਜਿਰਿਉਪਰਿਅਮ
 ਰੁਕਰਗਾ॥ ਪਉਲਪਾਂਟੀਬੈਜਤਰੁਡਰਪੈਡਰਪੈਇੰਦ੍ਰਬਿਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਏਕਾਨਿਰਭਉਬਾਤਿਜਨੀ॥ ਸਿਸੁਖੀ
 ਆਸੇਸਦਾਜੁਹੇਲਾਜੋਗੁਰਮਿਲਿਗਾਇਗੁਨੀ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਿਹਧਾਰਿਅਰੁਦੇਵਾਡੁਰਪਹਿਸਿਧਸ
 ਧਿਕਡਰਮੁਇਆ॥ ਲਖਰਉਰਸੀਹਮਰਿਮਰਿਜਨਮੇਠਿਰਿਠਿਰਿਜੋਨੀਜੋਇਆ॥ ੩॥ ਰਾਜਸੁ

ਸਾਂਤਕੁਤਾਂਮਜੁਰਪਹਿਕੇਤੇਰੂਪਉਪਾਇਆ। ਛੁਲਬਪੁਰੀਇਹੁਕਉਲਾਰਪੇਅਤਿਰੁਪੇਧਰਮਰਾਇਆ॥
 ੩॥ ਜਗਲਜਮਗੀਰੁਗਹਿਬਿਆਪੀਭਿਆਮੀਬਿਨੁਰੁਕਰਲੈਹਾਰਾ। ਕਹੁਨਾਂਨਕਭਗਤਨਕਾਸੀ
 ਗੀਰੁਗਤਿਜੋਹਹਿਦਰਬਾਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਚਾਲੀਵਾਰਹਮੇਜਪਤ੍ਰੈਅਖੰਡ **ਰੁਗੀਮਦੈਸਰਬਪ੍ਰਕਾਰਕ**
 ਮਾਰੂਮਹਲਪ ॥ ਪਾਂਡਬਰਖੋਕੇਅਨਾਥਪੁਬਾਰਿਕਹਰਿਜਿਮਰਤਮਮਰਅਦਾਰੇ। ਪੁਤ੍ਰਹੇਤਿਨਾਰਾਇ
 ਟੁਕਹਿਓਜਮਕੈਕਰੁਮਾਰਿਬਿਦਾਰੇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਠਕੁਰਕੇਤੇਅਗਨਤਉਧਾਰੇ। ਮੇਹਿਦੀਨਅਲਪ
 ਮਤਿਨਿਰਗੁਨਪਰਿਓਜਗਨਿਦੁਆਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਬਾਲਮੀਕਜੁਪਚੋਰਤਹਿਓਬਿਪਿਕਤਰੇ
 ਬਿਚਾਰੇ। ਏਕਨਿਮਖਮਨਮਾਰਿਅਰਾਧਿਓਗਨਪਤਿਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥ ੨॥ ਕੀਨੀਗਖਿਆਰੁਗਤ
 ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੈਹਰਨਾਖਜਨਪਹਿਬਿਦਾਰੇ। ਬਿਦਰੁਦਾਸੀਸੁਤੁਭਇਓਪੁਨੀਤਾਜਗਲੇਕੁਲਉਜਾਰੇ॥ ੩॥
 ॥ ਕਵਨਪਗਾਧਬਤਾਵਉਅਪਨੈਮਥਿਆਮੋਹਮਗਨਾਰੇ। ਆਇਓਜਾਂਮਨਨਕਓਟਹਰਿ
 ਕੀਲੀਜੈਭੁਜਾਪਸਾਰੇ॥ ੪॥ ਚਾਲੀਵਾਰਹਮੇਜਪਤ੍ਰੈ **ਗਖਿਅਚੋਦੈਸਬਦਕੇਪ੍ਰਤਾਪਕਰਾ।**
 ਮਾਰੂਮਹਲਪ ॥ ਅਤਿਰਕਾਂਮੀਜਭੁਬਿਧਿਜਨੈਤਿਸਤੇਕਹਾਂਦੁਲਾਰਿਓਹਜਤਪਾਂਦੁਣਗੇਖਿਨਭੀ

ਤਰਿਅਗਨਿਸੀਗਿਲੈ ਜਾ ਰੇਓ॥ ੧॥ ਮੂਰੇਤੈ ਮਨਤੋਗੰਮ ਬਿਸਾਰਿ॥ ਲੂਣਖਾਇਕਰਹਿਹਰਾਮਖੇਰੀ
ਪੇਖਤੈਨੈਨ ਬਿਦਾਰਿ॥ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਸਾਧੋਗਉਪਜਿਓਤਨਭੀਤਰਿਟਰਤਨਕਾਹੂਟਾਰਿ॥ ਪ੍ਰ
ਭਬਿਸਰਤਮਹਾਂਦੁਖਪਾਇਓਇਹਨਾਨਕਤਤੁਬੀਚਾਰਿ॥ ੨॥ ਐਤਵਾਰਤੇਲੈਕੁਚਲੀਦਿਨਾਮੇਈਹ
ਹਜਾਰਜਪੈ॥ ਗਾਈਹੋਈਵਸਤਲਭੈਸਬਦਕੇਪ੍ਰਤਪ੍ਰਕਰ॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ੫੭੩ ੧ ਓਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਪ੍ਰਨਜੁਖਦਾਤਾ
ਜੀਅਜੁਖਦਾਤਾਤੁਮਕਾਹੋਬਿਸਾਰਿ॥ ਅਗਿਆਨਥਾਹੋਛਾਮਦੁਬਾਧਿਹੋਏਤੁਮਬਾਵਰਦੁਲ
ਭਜਨਮੁਅਕਾਰਥਾ॥ ੧॥ ਰੇਨਰਐਸੀਕਰਹਿਇਅੰਨਥਾ॥ ਤੁਜਿਸਾਰਿਗਧਰਕ੍ਰਮਿਤੂੰਭੂਲਾਮੇਹਿ
ਲਪਟਿਓਦਾਸੀਸੀਗਿਸੰਨਥਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਰਦੀਪਰਤਿਅਗਿਨੀਚਕੁਲਜੇਵਹਿਹਉਹਉ
ਕਰਤਬਿਹਾਵਥਾ॥ ਫੇਕਟਕਰਮਕਰਹਿਅਗਿਅਨੀਮਨਮੁਖਅੰਧਕਹਾਵਥਾ॥ ੨॥ ਜਤਿਹੋਤਾ
ਅਜਤਿਕਰਿਮਾਨਿਅਜੇਬਿਨਜਤੋਜੇਨਿਹਰਲਜਾਨਥਾ॥ ਪਰਕੀਕਉਅਪਨੀਕਰਿਪਕਰੀਐਜੇ
ਭੁਲਭੁਲੰਨਥਾ॥ ੩॥ ਖੜੀਭ੍ਰਾਮਲੁਜੂਦਵੈਸਜਭੁਏਕੋਨਾਮਤਰਾਨਥਾ॥ ਗੁਰਨਾਂਕਉਪਦੇਸਕਹਤੁਏ

ਜੋਸੁਨੈਜੋਪਾਰਿਪਰਨਥਾ॥੪॥ਮੇਤਵਾਰਤੇਲੈਕੁਚਾਲੀਵਾਰਹਮੇਸਪਰੈ॥
 ਮਾਰੁਮਹਲਾਪ॥ਬਾਹਰਿਕੁਦਨਤੇਛੁਟਿਪਰੇਗੁਰਪਰਹੀਮਾਰਿਦਿਖਾਇਆਥਾ॥ਅਨਭ
 ਓਅਚਰਜਰੂਪਪ੍ਰਭਪੇਖਿਆਮੇਰਾਮਨੁਛੋਡਿਨਕਤਹੁੰਨਾਇਆਥਾ॥ਮਾਨਕੁਪਾਇਓਰੇਪਾਇਓ
 ਹਰਿਪੁਰਾਪਾਇਆਥਾ॥ਮੇਲਿਅਮੇਲੁਨਪਾਇਆਜਾਈਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰੁਦਿਵਾਇਆਥਾ॥੧॥ਰ
 ਗਉ॥ਅਦਿਜਟਅਗੋਰਰੂਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਿਲਿਸਾਧੁਅਕਥਕਥਾਇਆਥਾ॥ਅਨਹਦਸਬਦੁਦ
 ਸਮਦੁਆਰਿਵਜਿਓਤਹਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਂਮੁਚੁਮਾਇਆਥਾ॥੨॥ਤੇਟਿਨਾਂਹੀਮਨਤ੍ਰਿਸਨਾਂਬੁਣੀਅਖੁਟ
 ਭੰਡੁਰੁਜਮਾਇਆਥਾ॥ਚਰਣਚਰਣਚਰਣਗੁਰਸੇਵੇਅਪਣੁਪਤ੍ਰਿਓਰਸੁਪਾਇਆਥਾ॥੩॥
 ਸਹਜੇਆਟਾਸਹਜੇਜਾਟਾਸਹਜੇਮਨੁਖੇਲਾਇਆਥਾ॥ਕਹੁਨਾਂਨਕਭਰਮੁਗੁਰਿਖੋਇਆਤਾਂਹਰਿ
 ਮਹਲੀਮਹਲੁਪਾਇਆਥਾ॥੪॥ਵੀਰਵਾਰਤੇਲੈਕੁਚਾਲੀਦਿਨਾਂਮੇਦਸਹਜਾਰਵਾਰਪੜੈਨਲਕੇਸ
 ਮੀਪਇਕੀਤਅਸਥਾਂਨਮਨਇਕਾਗਰਕਰਕੈਅਖੰਡਗਿਆਨਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਅਰਇਕੀਤਕੋਠੇਕੋ
 ਅਤਿਰਿਬੈਠਕੇਜਪੇਚਾਲੀਦਿਨਾਂਮੇਦਸਹਜਾਗ॥ਤਾਜੇਵਸਤੁਗਈਹੋਵੈਅਦਿਸਦਸੇਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੈ॥

ਮਾਭੂਮਲਾਪ ਘਰੁ ॥ ਅੰਨੁਲੀਆਂ ॥ ੬ ॥ ਓ ਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਜਿ
 ਸੁਗ੍ਰਿਹਿਬਹੁਤਿਸੈਗ੍ਰਿਹਿਲਿਤਾ ॥ ਜਿਸੁਗ੍ਰਿਹਿਬੇਰੀਸੋਟਿਰੈਰੂਮੰਤਾ ॥ ਦੁਹੁਬਿਦਸਥਾਤੇਜੇਮੁਕਤਸੇ
 ਵੀਸੁਹੇਲਾਭੁਲੀਐ ॥ ੨ ॥ ਗ੍ਰਿਹਰਾਜਮਹਿਨਰਕਉਦਾਸਕਰੋਧਾ ॥ ਬਹੁਬਿਧਿਬੇਦਪਾਠਜਭਿ
 ਸੇਧਾ ॥ ਦੇਹਿਮਹਿਜੇਰੈਅਲਿਪਤਤਿਸੁਜਨਕੀਪੂਰਨਪਾਲੀਐ ॥ ੩ ॥ ਜਾਗਤਸੁਤਾਭਗਮਿਦਿਗੁ
 ਤਾ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੇਈਐਮੀਤਾ ॥ ਸਾਧਸੈਗ੍ਰਿਹੁਟਹਿਉਬੰਧਨਏਕੋਏਕੁਨਿਹਾਲੀਐ ॥ ੪ ॥
 ਕਰਮਕਰੈਤਾਂਬੰਧਨਹਕਰੈਤਨਿਦਾ ॥ ਮੋਹਮਗਨੁਮਨੁਟਿਆਪਿਆਰਿਦਾ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਦੁਖ
 ਸਮਜਾਂਦੈਘਟਿਘਟਿਗੰਮੁਹਿਅਲੀਐ ॥ ੫ ॥ ਜੀਸਾਰੈਮਹਿਸਹਜਾਬਿਆਪੇ ॥ ਅਕਥਕ
 ਥਾਅਗੋਰੁਨਹੀਜਾਪੇ ॥ ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਸੇਈਬੂਝੈਹਿਬਾਲਕੁਟੰਗੀਪਾਲੀਐ ॥ ੬ ॥ ਛੋਰਿਬੰਧੇ
 ਤਉਛੂਟੈਨਾਹੀ ॥ ਜਉਸਿਝੈਤਉਭਉਮਨਮਾਹੀ ॥ ਇਸਹੀਮਹਿਨਿਸਕੀਪਤਿਰਾਖੈਤਿਸੁਸਾਧੁਚਉਰੁ
 ਲੀਐ ॥ ਜੇਸੂਰਤਿਸਹੀਹੋਇਮਰਲਾ ॥ ਜੇਭਰੋਤਿਜੁਜੇਨੀਠਿਰਲਾ ॥ ਜੇਵਰਤਾਏਸੇਈਕੁਲਮਨੈ
 ਬੁਝਿਹੁਕਮੇਦੁਰਮਤਿਜਾਲੀਐ ॥ ੭ ॥ ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ ॥ ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੇਅਪ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕੁ ਖਵਾਤੇ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ॥ ਤਨਾ ਮਸਮਾਲੀਐ ॥ ੧ ॥ ਇਕਤਾਲੀ ਫਾਰਹਮੇ ਸਪੜੈ

ਇਤਾਨਿ ਫਿਰਤੋਇ ॥ ਮਨੁ ਖਰੀਰੇਇ ॥

ਮਾਰੂ ਜੇਲਹੇ ਮਹਲ ੧

੧ ॥ ਭਿਗੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸਚਾ ਸਚੁ

ਜੇਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਹੀ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ ਨਿਭਾਵੈ ਤਿਭਾ ਖਹੁ ਗਲਾ ਤੁਮ ਸਿਭਿ
ਕਿਆ ਮੁਕਰਾਈਹੇ ॥ ੧ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਸਮਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਪੈਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਫੀਰ
ਗੰਗੁ ਲਕਾਰੀ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਲਾਈਹੇ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਪਤੀਨ
॥ ਆਪੇ ਪਉਣ ਪਾਂਟੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈਹੇ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਸਸਿ ਸੂਰਾ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ॥ ਆਪੇ ਗਿਆਨੁ ਧਿ
ਅਨਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੇਹਿ ਨ ਜਾ ਕੈ ਜਾਨੇ ਸਿਭਿ ਲਿਵਲਾਈਹੇ ॥ ੪ ॥ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ ਹੀਨਾਗੀ
॥ ਆਪੇ ਪਾਸਾ ਆਪੇ ਜਾਗੀ ॥ ਆਪੇ ਪਿਰੁ ਬਾਪੀ ਜਗੁ ਬੇਲੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈਹੇ ॥ ੫ ॥ ਆਪੇ ਭਵਰੁ ਭੁਲ
ਭੁਲੁ ਤਰਵਰੁ ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਥਲੁ ਸਾਗਰੁ ਸਰਵਰੁ ॥ ਆਪੇ ਮਛੁ ਕਛੁ ਕਰ ਫੀਕਰੁ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਨ ਲਖ ਲਾਜਾ
ਈਹੇ ॥ ੬ ॥ ਆਪੇ ਦਿਨੁ ਆਪੇ ਹੀਰੈ ਫੀ ॥ ਆਪਿ ਪਤੀ ਜੈ ਗੁਰਕੀ ਬੈ ਫੀ ॥ ਆਪਿ ਜਗਾਇ ਅਨਾਹ

ਦਿਅਨਦਿਨੁਪਦਿਪਦਿਸਬਦਿਰਜਾਈ॥ ੭॥ ਆਪੇਰਤਨੁਅਨੁਪੁਨੁ॥ ੮॥ ਆਪਪਰਖਪੁਰਤਿ
 ਲੋ॥ ਆਪੇਕਿਸਹੀਕਸਿਬਖਸੇਆਪੇਦੇਲੇਭਾਈਹੋ॥ ੯॥ ਆਪੇਧਲਖੁ॥ ਆਪੇਜਰਬਾਂਦਾਂ॥
 ਆਪੇਜੁਘਟੁ॥ ਸਰੂਪੁਜਿਅੰਲਾ॥ ਕਹਤਾਬਕਤਾਜੁਲਤਾਸੇਈਆਪੇਬਲਤਬਲਾਈਹੋ॥ ਪਉਣਗੁਰੁਪਾਣੀ
 ਪਿਤਜਾਤਾ॥ ਉਦਰਸੰਜੋਗੀਧਰਤੀਮਾਤਾ॥ ਰੈਦਿਦਿਨਸੁਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆ॥ ਜਗੁਖੇਲੇਖੇਲਾਈਹੋ॥ ੧੦॥ ਅ
 ਪੋਮਛਲੀਆਪੇਜਲਾ॥ ਆਪੇਗਉਆਪੇਰਖਵਾਲਾ॥ ਸਰਬਜੀਆਜਗਿਜੋਤਿਤੁਮਾਗੀਜੇਸੀਪ੍ਰਭਿਫੁਰਮਾ
 ਈਹੋ॥ ੧੧॥ ਆਪੇਜੋਗੀਆਪੇਭੋਗੀ॥ ਆਪੇਰਸੀਆਪਰਮਸੰਜੋਗੀ॥ ਆਪੇਵੇਖਾਂਦੀਨਿਰਕਾਰੀਨਿਰ
 ਭਉਤਾਡੀਲਾਈਹੋ॥ ੧੨॥ ਖਾਂਦੀਖਾਂਦੀਤੁਲਹਿਸਮਾਂਦੀ॥ ਜੋਦੀਸੈਸਰੁਆਵਣਜਾਂਦੀ॥ ਸੇਈਜਾਹਸੇ
 ਵਾਪਾਗੀਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝੁਬੂਝਾਈਹੋ॥ ੧੩॥ ਸਚਦਬੂਝਾਏਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾ॥ ਸਰਬਕਲਾਸਾਰੇਰੁਪੁ
 ਰਾ॥ ਅਫਰਿਓਵੇਪਰਵਾਹੁਸਦਾਤੂੰਨਾਤਿਜੁਤਿਲੁਨਤਮਾਈਹੋ॥ ੧੪॥ ਕਾਲੁਬਿਕਾਲੁਭਏਦੇਵਾਨੇ॥
 ਸਬਦੁਸਹਜਿਰਜੁਅੰਤਰਿਮਾਨੇ॥ ਆਪੇਮੁਕਤਿਤ੍ਰਿਪਤਿਟਰੁਦਾਤਭਗਤਿਰਾਇਮਨਭਾਈਹੋ॥ ੧੫॥
 ੫॥ ਅਪਿਨਿਰਲਮੁਗਾਰਗਮਿਗਿਆਨਾ॥ ਜੋਦੀਸੈਤੁਲਹਿਸਮਾਨਾ॥ ਨਨਕਨੀਚੁਭਿਖਿਅਦ

ਰਿਜਾਥੈ ਮੇਵੀ ਜੈ ਨਾਮੁ ਫੁਡਾਈਹੇ। ੧੬॥ ੧॥ ਮਾਭੁ ਮਹਤ ॥ ੧॥ ਆਪੇ ਪਰਤੀ ਪਉਲੁ ਅਕਾਸੀ। ਆ
 ਪੇ ਸਾਢੇ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸੀ। ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੀਤੋ ਖੀ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਾਰਕੁ ਮਾਈਹੇ। ੨॥ ਜਿ ਸੁਕਰਣਾਂ ਸੇ ਕਰਿ
 ਕਰਿ ਦੇਖੇ। ਕੇਇਨ ਮੇਟੈ ਸਾਢੇ ਲੇਖੇ। ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦੇ ਫੁਡਿ ਆਈਹੇ। ੩॥ ਪੰਚ ਰੋਰ
 ਚੰਦ ਲਭਿਤ ਚਾਲਹਿ। ਪਰ ਪੁਰੁ ਜੋਗਹਿ ਪੁਰੁ ਨਹੀ ਭਾਲਹਿ। ਕਾਇ ਅਨਗੁ ਰੁਦੈ ਦਹਿ ਢੇਰੀ ਬਿਨੁ ਸ
 ਬਦੈ ਪਤਿ ਜਾਈਹੇ। ੪॥ ਗੁਰਤੇ ਬੂਝੈ ਤਿਭੁ ਫਲੁ ਸੁਝੈ। ਮਨ ਸਾਮਾਹਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਲੂਝੈ। ਜੇਤੁ ਪੁਸੇ ਫਹਿ ਸੇਤੁ
 ਪਹਿ ਜੇਹੇ ਨਿਰਭਉ ਬਾਲ ਸੁਖਾਈਹੇ। ੫॥ ਆਪੇ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲਾ। ਆਪੇ ਜੋਤਿ ਸੁਰੂਪੀ ਬਾਲਾ।
 ਨਟਾ ਬਿਕਟ ਬਿਕਰਾਲ ਸਰੂਪੀ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿ ਆਕਾਈਹੇ। ੬॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬੀ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਤਾ। ਨਾਤਿ ਜੁ ਮਾਤਿ ਪਿ
 ਤਾ ਜੁਤ ਕੁਤਾ। ਸਗਲੇ ਸੈਲ ਉਪਾਇ ਸਮਾਏ ਅਲਖੁ ॥ ੭॥ ਲਾਜਾਈਹੇ। ੮॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਮੀਤ ਪੁਨੇ
 ਗੇ। ਕੇਇਨ ਕਾਟੈ ਅਫਗਾਨ ਮੇਰੇ। ਜੁਰਿ ਨ ਰਨਾ ਬੁਜਾਹਿ ਬੁਜ ਭਨਾ ਸਿਰਿ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਭੁਭਿ ਜਾਈਹੇ। ੯॥
 ॥ ਭੂਲੇ ਭੁਕੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਟਹਿ। ਮਾਪੁ ਭੂਲਾਇ ਤੂੰਹੈ ਸਮਝਾਵਹਿ। ਬਿਨੁ ਨਾਟੈ ਮੇ ਅਫਗਾਨ ਦੀ ਸੈਨਾ
 ਹੁਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈਹੇ। ੧੦॥ ਗੀਗਾਨ ਮੁਨਾਂ ਕੇਲ ਕੇਦਾਰਾ। ਕਾਂਸੀ ਕਤੀ ਪੁਰੀ ਦੁਆਰਾ। ਗੀਗਾ ਸਾਗਰ

ਬੇਟੀ ਸੰਗ ਮਾਮ ਤੇ ਸਠਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈਹੋ॥ ੧੦॥ ਆਪੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਵੀਚਾਰੀ॥ ਆਪੇ ਰਾਜਨੁ ਪੰਚਾਰ
 ਗੀ॥ ਤਖਤਿ ਬੈਠੈ ਅਵਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਭੁਗਮੁ ਭੇਦੁ ਭੁਭਿਜਾਈਹੋ॥ ੧੧॥ ਆਪੇ ਕਾਜੀ ਆਪੇ ਮੁਲਾਂ॥ ਆਪਿ ਅਭੁ
 ਲੁਨਕ ਬੁਝੁਲਾ॥ ਆਪੇ ਮਿਹਰਵਾਇ ਆਪਤਿ ਦਾਤਾਨਾਂਕਿ ਸੈਕੋ ਬੈਰਾਈਹੋ॥ ੧੨॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ
 ਦੇਵਤਿ ਆਈ॥ ਸਭ ਸੈਦਾਤਾ ਤਿਲੁਨਤ ਮਾਈ॥ ਭੁਗਪੁ ਰਿਧਾਰਿਗੀ॥ ਆਨਿ ਹਕੇਵਲੁ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭੁ
 ਠਾਈਹੋ॥ ੧੩॥ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰੈ॥ ਸਾਰੈ ਸਿਰਜਣੁ ਹਰਮੁ ਰਾਰੈ॥ ਜਿਸਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ
 ਤਿਸੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲੈ ਮੇਲਾਈਹੋ॥ ੧੪॥ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਦੁਆਰੈ॥ ਊਰੁ ਸੇਵਹਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰੈ॥
 ਹੋਰਿ ਕੇਤੀ ਦਰਿ ਵੀਸੈ ਬਿਲਲਾਈ ਮੈਗਣਤਨ ਆਵੈ ਕਾਈਹੋ॥ ੧੫॥ ਸਾਚੀ ਕੀਰਤਿ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ॥
 ਹੋਰੁ ਨਦੀ ਸੈ ਬੇਦੁ ਪ੍ਰਗਾਣੀ॥ ਪੂਜੀ ਸਾਰੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਮੇਧੁ ਹੋਰੁ ਨ ਕਾਈਹੋ॥ ੧੬॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸਾਚ
 ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ॥ ਕਉਲੁ ਨ ਮੁਆ ਕਉਲੁ ਨ ਮਰਸੀ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਕੁ ਕਹੈ ਬੇਨੀਤੀ ਦਰਿ ਦੇਖਹੁ ਲਿਵਲਾਈਹੋ॥
 ੧੭॥ ੨॥ ਮਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਅੰਨੀ ਬੋਲੀ॥ ਕਾਂ ਮਕੋਧ ਕੀ ਕਚੀ ਚੋਲੀ॥ ਪਰਿਵਰੁ
 ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫੁਹਰਿ ਬਿਨ ਪਿਰਨੀ ਵਨ ਪਾਈਹੋ॥ ੧॥ ਅਤਿ ਰਿਅਗ ਨਿਜ ਲੈ ਭੁਕਾਰੋ॥ ਅਨਮੁਖਤ

ਕੇਏਰਾਭਾਰੇ। ਬਿਨੁ ਜਤਿਗੁਰਸੇਵੇ ਕਿਉ ਸੁਖ ਪਾਈ। ਮੈਸਾਭੇ ਹਥਿ ਵਡਾਈਯੋ॥ ੧॥ ਕਾਂਮੁ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰ
 ਕਾਰੁ ਨਿਵਾਰੇ। ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਸਬਦਿ ਸੰਘਾਰੇ। ਗਿਆਨੁ ਖੜ੍ਹਾ ਲੈ ਮਨ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ਮਨ ਜਾਮਨ
 ਹਿਜਮਾਈਯੋ॥ ੨॥ ਮਾਕੀਰ ਕਤੁ ਪਿਤਾ ਬੰਦੁ ਧਾਰਾ। ਮੂਰਤਿ ਸੂਰਤਿ ਕਰਿਆ ਪਾਰਾ। ਜੋਤਿ ਦਾਤਿ ਜੇਤੀ
 ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਥਾਂਈਯੋ॥ ੩॥ ਤੁਝ ਹੀ ਕੀਆ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ। ਗੁਰਤੇਜ ਮਝ ਪਹੀ ਕਿਆ ਰੂਰ
 ਣਾ। ਤੂੰ ਦਇਆ ਲੁਵਾਇਆ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਜਗੀਰਹੁ ਜਾਈਯੋ॥ ੪॥ ਨਿਕਘਰਿ ਬੈਸਿ ਰਹੇਤੁ
 ਉਪਾਇਆ। ਪਾਵਤ ਗਥੇ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ। ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ਰੇਸਰ ਸੂਰ ਅਤਮ ਰਾਮੁ ਸਖਾ
 ਈਯੋ॥ ੫॥ ਮੂਰਤੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਡਲੁ ਮਹਿਆਏ। ਕਿਉ ਰਹੀ ਮੇਰਲੁਣਾ ਪਰਥਾਏ। ਸਰਾਅ ਮਰੁ ਜਥੇ
 ਅਮਰਾ ਪੁਰਿ ਜੋਸਨੀ ਮਲੈ ਵਡਾਈਯੋ॥ ੬॥ ਮਾਪਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ। ਨਿਨਿ ਸਿਰਿ ਅ
 ਤਿਨਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ। ਸਚੈ ਉਪਰਿ ਅਵਰੁ ਨਦੀ ਮੈਸਾਭੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈਯੋ॥ ੭॥ ਮੇਥੈ ਗੋਇਲੁ ਝਾਇ
 ਨੁਚਾਰੇ। ਖੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਧੀਧੁਕਾਰੇ। ਬਾਨੀ ਖੇਲੁ ਗਏ ਬਾਨੀ ਗੁਰੁ ਨਿਉਨਿ ਸਿਸੁ ਪਨੈ ਭਖਲਾਈਯੋ॥
 ੮॥ ਤਿਨ ਕਉ ਤੁਖਤੁ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ। ਨਿਰਭਉ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਲਿਵਲਾਈ। ਖੰਡੀ

ਬ੍ਰਹਮੰਡੀ ਪਤਾਲੀ ਪੁਰੀ ਸ੍ਰਿਭਵ ਲਤਾ ਵੀਲਾਈ ਹੋ ॥ ੧੦ ॥ ਸਾਚੀ ਨਗਰੀ ਤਖਤ ਸਚਾਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖ ਪਾਵਾਂ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੇ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ ਹਉਮੈ ਗਣਤਗਵਾਈ ਹੋ ॥ ੧੧ ॥ ਗਣਤਗਣੀ ਮੇਸ
 ਹਸਾਨੀ ਮੇਸ ॥ ਕਿਉ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਦੁਖ ਮੇਤੀ ਮੇਸ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਪੂਰਿ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੋ ॥
 ੧੨ ॥ ਯੁਗਿ ਯੁਗਿ ਫਿਰਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ ਸਾਚਾ ਗਵਿਹਰਿ ਆਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟਿ ਗਹੀ ਸੁਖ
 ਪਾਇ ਆਮਨਿ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਕਾਈ ਹੋ ॥ ੧੩ ॥ ਜੀਭਰ ਸਾਇਣੁ ਸਾਚੇ ਰਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੀ ਭਉ ਨ ਭ
 ਰਾਤੀ ॥ ਸੁਣੁ ਸੁਣੁ ਰਜੇ ਗੁਰ ਬਾਂਦੀ ਜੇਤੀ ਜੇਤੀ ਮਿਟਾਈ ਹੋ ॥ ੧੪ ॥ ਗਖਿ ਗਖਿ ਪੈਰ ਪਰੇ ਪਉਧਰਣਾ ॥
 ਨਤ ਕਤ ਦੇਖ ਉਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਹੋ ਮਨਿ ਭਾਵਹਿ ਤੁਝ ਹੀ ਸਿਉ ਬਣਿਆਈ ਹੋ ॥
 ੧੫ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ
 ਨਿਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵੀਲਾਈ ਹੋ ॥ ੧੬ ॥ ੩ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰੇ ॥
 ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਸਾਚੇ ਜੇਗੁ ਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ਸਾਚੇ ਤਾਵੀਲਾਈ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਕੇਤ ਕ੍ਰਿਆ
 ਨੁਗੁਪੁ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਤਾਵੀਲਾਈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਾਚੇ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ

੧॥ ੨॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ
 ਪਰਖੈ ਸਚੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈਐ ॥ ੩॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ
 ਗਾ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਸਾਚੀ ਨਿਵਾਸਾ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਈਐ ॥ ੪॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ
 ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ
 ॥ ੫॥ ਤੇ ਤੈਧਰਮ ਕਲਾਇ ਕਰੁ ਕੀ ॥ ਤੀਨਿ ਚਰਣਾਇ ਕਰੁ ਬਿਧਾ ਸੁਕੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ
 ਸੁਜਾਚਿ ਵਖਾਣੈ ਮਨਮੁਖ ਪਰੈ ॥ ੬॥ ਮਨਮੁਖ ਕਦੇ ਨ ਦਰਗਹ ਸੀਝੈ ॥ ਬਿਨੁ ਜਬਦੈ
 ਕਿਉ ਮੀਤੁ ਰਹੀਝੈ ॥ ਬਾਧੈ ਮਾਫੁ ਹਿ ਬਾਧੈ ਜਾਣੁ ਹਿ ਸੇਝੀ ਬੂਝੁ ਨ ਕਾਈਐ ॥ ੭॥ ਦਇਆ ਦੁਆਪੁ
 ਰਿਅਪੀ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਿਰਲਾ ਚੀਨੈ ਕੋਈ ॥ ਦਇਧਰਮ ਧਰਮ ਧਰਮ ਧਰਮ ਧਰਮ ਧਰਮ ਧਰਮ ਧਰਮ
 ਤਿਥਾਂਈਐ ॥ ੮॥ ਗਨੈਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਪਰਬਾਏ ॥ ਆਸਾ ਬੀਧੈ ਦਾਂਤੁ ਕਰਾਏ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ
 ਹੋਈ ॥ ਥਾਕੈ ਕਰਮ ਕਮਾਈਐ ॥ ੯॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਰਿ ਮੁਕਤਿ ਮੰਗੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਬਦਿ
 ਜਲਾਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਜਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਪਰਪੰਚੁ ਕਰਿ ਭਰਮਾਈਐ ॥ ੧੦॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ

ਛੇਤੀਨਜਾਈ। ਸਿਛੂਟੇਸਰਕਾਰਕਮਾਈ। ਅਹਿਨਿਸਿਭਗਤਿਰਤੇਵੀਚਰੀਠਕੁਰਸਿਉਬਣਿਅ
 ਈਯੋ॥ ੧੧॥ ਇਕਿਜਪਤਪਕਰਿਕਰਿਤੀਰਥਿਨਵਹਿ। ਨਿਉਤੁਪੁਭਵੈਤਿਵੈਚਲਵਹਿ। ਹਠਿਨਿ
 ਗਹਿਅਪਤੀਨੁਨਭੀਜੈਬਿਨੁਹਰਿਗੁਰਕਿਨਿਪਤਿਪਾਈਯੋ॥ ੧੨॥ ਕਲੀਕਾਲਮਹਿਇਕਿਕਲਗ
 ਖੀ। ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੈਕਿਨੈਨਭਾਖੀ। ਮਨਮੁਖਿਕੁਟੁਵਰਤੈਵਰਤਾਰ। ਬਿਨੁਜਤਿਗੁਰਗੁਰਮੁਨ
 ਜਾਈਯੋ॥ ੧੩॥ ਸਤਿਗੁਰਵੇਪਰਵਾਹੁਸਿਰਿਦਾ। ਨਾਨਕਮਕਾਂਦਿਨਛੰਦਾਬੰਦਾ। ਜੇਤਿਜੁਸੇਵੇ
 ਸੋਅਬਿਨਾਸੀਨਾਤਿਜੁਕਾਲੁਸੀਤਾਈਯੋ॥ ੧੪॥ ਗੁਰਮਹਿਅਪੁਰਖਿਅਕਰਤਾਰੇ। ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਿ
 ਅਸਿਖਉਧਾਰੇ। ਸਰਬਜੀਅੰਜਗਨੀਵਨੁਦਾਤਾਨਿਰਭਉਮੈਲੁਨਕਾਈਯੋ॥ ੧੫॥ ਜਗਲੇਜਾਬ
 ਹਿਗੁਰਭੀਭਾਰੀ। ਅਪਿਨਿਰੰਜਨੁਅਲਖੁਅਪਾਰੀ। ਨਾਨਕਸਾਭਕੁਤੇਪ੍ਰਭਜਾਏਮੇਦੀਜੈਸਾ
 ਰੁਰਜਾਈਯੋ॥ ੧੬॥ ੪॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਢੈਮੇਲੇਸਬਦਿਮਿਲਾਏ। ਜਾਤਿਜੁਭਾਣਾਸਹਜ
 ਸਮਾਏ। ਤਿਰੁਵਣਜੇਤਿਧਰੀਪਰਮੇਸਰਿਅਵਰਨਦੂਜਾਭਾਈਯੋ॥ ੧॥ ਜਿਸਕੇਰਾਕਰਤਿਸਕੀਸੇਵਾ॥
 ਸਬਦਿਪਤੀਜੈਅਲਖਅਭਿਦਾ। ਭੁਗਤਾਂਕਾਗੁਣਕਾਰੀਕਰਤਾਬਖਸਿਲਏਵਡਿਅਾਈਯੋ॥ ੨॥

ਦੇਵੇਤੋਟਿਨਆਵੈਸਾਰੇ। ਲੇਲੇਮੁਕਰਿਪਉਦੇਕਾਰੇ। ਮੂਲੁਨਬੂਝਹਿਸਾਰੁਨਰੀਝਹਿਦੂਜੇਭਰ
 ਮਿਭੁਲਾਈਹੇ। ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗਿਰਹੇਦਿਨੁਰਾਤੀ। ਸਾਰੇਕੀਲਿਵਗੁਰਮਤਿਜਾਤੀ। ਮਮਮੁਖਿ
 ਸੋਇਰਹੇਸੇਲੂਟੇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਬਤੁਭਾਈਹੇ। ੪॥ ਕੂੜੇਅਵੈਕੂੜੇਜਾਵੈ। ਕੂੜੇਰਾਤੀਕੂੜੇਕਮਾਵੈ।
 ਸਬਦਿਮਿਲੇਸੇਦਰਗਪੇਧੇਗੁਰਮੁਖਿਸੁਰਤਿਸਮਾਈਹੇ। ੫॥ ਕੂੜਿਮੁਠੀਠਗੀਠਗਵਾੜੀ
 ॥ ਜਿਉਵਾੜੀਭਿਜਾੜੀਉਜਾੜੀ। ਨਾਮਬਿਨਕਿਛੁਜਾਦੁਨਲਗੈਹਰਿਬਿਸਰਿਅੇਦੁਖਪਾ
 ਈਹੇ। ੬॥ ਭੁਜਨੁਸਾਰੁਮਿਲੈਆਪਾਈ। ਨਾਮੁਰਤਨੁਸਾਰੀਵਡਿਅਈ। ਚੀਨੈਆਪੁ
 ਪਛਾਣੈਸੇਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਹੇ। ੭॥ ਨਵਹੁਕੁਲੀਛੇਦਾਂਖਾਏ। ਬਹੁਤੁਜਿਅੰਲਪਭ
 ਰਮਿਨਜਾਏ। ਪਰਿਪਰਿਮੁਏਅਚੇਤਿਨਚੇਤਹਿਅਜਗਰਭਾਰਲਦਾਈਹੇ। ੮॥ ਬਿਨਬਾ
 ਦਬਿਰੋਧਹਿਕੋਈਨਹੀ। ਮੇਰੇਖਾਲਿਹੁਤਿਜੁਸਾਲਾਹੀ। ਮਨੁਤਨੁਅਗਪਿਮਿਲੈਜਗਨੀਵ
 ਨਹਰਿਜਿਉਬਲਤਬਲਾਈਹੇ। ੯॥ ਪ੍ਰਭੁਕੀਰਾਤਿਮਿਤਿਕੋਇਨਪਾਵੈ। ਜੋਕੋਵਡਕਹਾਇ
 ਵਡਾਈਖਾਵੈ। ਸਾਰੇਸਾਹਿਬੁਤੋਟਿਨਦਾਤੀਸਗਲੀਤਿਨਹਿਉਪਾਈਹੇ। ੧੦॥ ਟਹੀਰਹਿਅਈ

ਵੇਪਰਵਾਰੇ॥ ਅਪਿਉਪਾਏਦਾਨੁਸਮਾਹੇ॥ ਅਪਿਦਇਆਲੁਦੂਰਿਨਹੀਵਾਤਾਮਿਲਿਅਸਹਜਿਰਜਾ
 ਈਹੇ॥ ੧੧॥ ਇਕਿਸੇਗਇਕਿਰਗਿਦਿਅਪੇ॥ ਜੇਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪੇਆਪੇ॥ ਭਗਤਿਭਾਇਗੁਰਕੀਮ
 ਤਿਪੂਰੀਅਨਹਦਿਸਬਦਿਲਖਾਈਹੇ॥ ੧੨॥ ਇਕਿਨਾਗੇਭੂਖੇਭੁਵਹਿਭਵਾਏ॥ ਇਕਿਹਨੁਕਰਿਮਰ
 ਹਿਨਕੀਮਤਿਪਾਏ॥ ਗਤਿਅਵਗਤਿਕੀਸਾਰਨਜਾਂਏਬੂਝੈਸਬਦੁਕਮਾਈਹੇ॥ ੧੩॥ ਇਕਿਤੀਰਸਿਨ
 ਵਹਿਅੰਨੁਨਖਾਵਹਿ॥ ਇਕਿਅਗਨਿਜਲਾਵਹਿਦੇਹਖਪਾਵਹਿ॥ ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੇਈ
 ਕਿਤਬਿਧਿਪਾਰਿਲੀਘਾਈਹੇ॥ ੧੪॥ ਗੁਰਮਤਿਛੋਡਹਿਉਝੁੜਿਜਾਈ॥ ਅਨਮੁਖਿਗਾਮੁਨਜਪੈ
 ਅਵਾਈ॥ ਪਰਿਪਰਿਬੂਝਹਿਕੂਕੁਕਮਾਵਹਿਕੂਕੁਕਾਲੁਬੈਰਾਈਹੇ॥ ੧੫॥ ਹੁਕਮੇਆਵੈਹੁਕ
 ਮੇਜਾਵੈ॥ ਬੂਝੈਹੁਕਮੁਸੁਜਾਰਿਜਮਾਵੈ॥ ਨਨਕਜਾਰੁਮਿਲੈਮਨਿਭਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਈ
 ਹੇ॥ ੧੬॥ ੫॥ ਮਾਰੂਮਹਲ੧ ॥ ਆਪੇਕਰਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ ਜਿਨਿਆਪੇਆਪੁਉ
 ਪਾਇਪਛਾਤਾ॥ ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪੇਜੇਵਕੁਆਪੇਸਿਸਟਿਉਪਾਈਹੇ॥ ੧॥ ਆਪੇਨੇਵੈਨਾ
 ਹੀਵਰੇ॥ ਬੂਝਹਿਗੁਰਮੁਖਿਜੇਜਨਪੂਰੇ॥ ਤਿਨਕੀਜੀਗਤਿਅਹਿਨਿਸਿਲਾਹਾਗੁਰਸੀਗਤਿਏਹਵ

ਭਾਈਓ॥ ੨॥ ਨੁਗਿ ਨੁਗਿ ਸੀਤ ਭਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ॥ ਧਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਨ ਰਸੇਰੇ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ
 ਪਰਹਰਿ ਦੁਖ ਦਲ ਦੁਜਿ ਨਿਨਾ ਹੀਰਿਤ ਪਰਾਈਓ॥ ੩॥ ਓਇ ਜਾਗਤ ਹੋਹਿ ਸੁਤੇ ਦੀਸਹਿ॥ ਸਿਗਤਿ
 ਕੁਲਤਾਰੇ ਜਾਚਿ ਪਰੀਖਹਿ॥ ਕੁਲ ਮਲ ਮੇਲੁ ਨਾਹੀ ਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਓਇ ਰਹਿ ਭੁਗਤਿ ਸਰਣਾਈਓ॥
 ੪॥ ਬੂਝੁ ਪੁਰਹਿ ਜਨ ਜਤਿ ਗੁਰ ਬਾਣੀ॥ ਏਹੁ ਜੇ ਬਨੁ ਸਾਜੁ ਹੋਵੇ ਹ ਪੁਰਾਣੀ॥ ਅਨੁਕਾਲਿ ਮਰਿ ਜਾ
 ਈ ਮੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਰਿਵੈ ਪਿਆਈਓ॥ ੫॥ ਛੇਰੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੁ ਛੁਕ ਬਾਣੀ॥ ਕੁ ਛੁ ਮਾਰੇ ਕਾਲੁ ਉ
 ਛਾਹੁ॥ ਸਾਕਤ ਕੁ ਛੁ ਪਚਹਿ ਮਨਿ ਹਉ ਮੈ ਦੁਹ ਮਾਰਗਿ ਪਚੈ ਪਚਾਈਓ॥ ੬॥ ਛੇਰੁ ਨਿਦਾਤਾ ਤਿਪ
 ਰਾਈ॥ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਦਫ਼ਤ੍ਰ ਹਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੀਗਤਿ ਨ ਮੁਸਲਾਹੁ ਅਤ ਮੁਰਾਮੁ ਸਖਾਈ
 ਹੋ॥ ੭॥ ਛੇਰੁ ਕਾਂ ਮਕੈ ਧਿ ਬੁਰਿ ਆਈ॥ ਹਉ ਮੈ ਧੀ ਛੇਰੁ ਲਪਟਾਈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਗਣਿ ਪਰਹੁਤਾਂ
 ਉਬਰਹੁ ਇਉਂ ਤਰੀ ਮੇਰੁ ਵਜਲੁ ਭਾਈਓ॥ ੮॥ ਅਰੈ ਬਿਮਲ ਨਦੀ ਅਗਨਿ ਬਿਖੁ ਝੇਲਾ॥ ਤਿਥੈ ਅ
 ਵਰੁਨ ਕੇਈ ਨੀਉ ਇਕੇਲਾ॥ ਭੜਭੜ ਅਗਨਿ ਜਾਗਰੁ ਦੇਲਹਰੀ ਪੜ੍ਹਿ ਦਫ਼ਤ੍ਰ ਹਿ ਮਨ ਮੁਖਤਾਈਓ॥
 ੯॥ ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੁਕਤਿ ਵਾਨੁ ਦੇਭਾਣੈ॥ ਨਿਨਿ ਪਾਇ ਆਸੇਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ॥ ਨਿਨਿ ਪਾਇ ਆਤਿ

ਨਪੁਛੁਤਾਈ ਸੁਖ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਕ ਮਾਈਹੇ॥ ੧੦॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਉਰਉ ਮਹਾ ਬੇਕਾਰਾ॥ ਜਮ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ
 ਕਰੇਖੁ ਆਗਾ॥ ਬਾਧੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਨਗਨਿ ਦਕ ਰੂਬ ਹਿਨਿ ਦਪਰਾਈਹੇ॥ ੧੧॥ ਬੇਲਹੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਹੁ
 ਅੰਦਰਿ॥ ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਦੇਖੁ ਕਰਿ ਨੰਦਰਿ॥ ਬਿੰਘੁ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰੁਤਾਹੀ॥ ਇਉਂ ਉਕਲੁ ਪਾਰਿ
 ਲੰਘਾਈਹੇ॥ ੧੨॥ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ॥ ਆਪੇ ਕਰਤ ਹੋ ਅਭਿਨਾਸੀ॥ ਨਾਨੀ ਉਮਰੈ
 ਮਾਰਿ ਮਾਜਾਈ॥ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਬਦਿ ਰਜਾਈਹੇ॥ ੧੩॥ ਚਿਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੈ ਨਾਹੀ ਅੰਧਿ ਆਗਾ॥ ਚਿਹੁ
 ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਸਭਿ ਆਗਾ॥ ਸਾਕਤ ਕੁੜੇ ਬੀਧਿ ਭਵਾਈ॥ ਅਹਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਮਾਈ ਜਾ
 ਈਹੇ॥ ੧੪॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਤਿਗੁਰੀ ਪਆਰੇ॥ ਚਿਉ ਬੈਸਤਿ ਤਖਤਿ ਸੁਖ ਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ॥
 ਤਤੁਲਹਿ ਅੰਤਰਿ ਗਤਿ ਜਾਂਣਹਿ ਜਤ ਸੰਗਤਿ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈਹੇ॥ ੧੫॥ ਆਪਿ ਤਰੇ ਜਨੁ ਪਿਤ
 ਰਾਂਤਾਰੇ॥ ਸੰਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਸੁਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ॥ ਨਾਨ ਕਤਿ ਸਕਾ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਰਿਲਿਵੁ ਲਾਈਹੇ॥ ੧੬॥ ੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧॥ ਕੇਤੇ ਜੁਗ ਵਰਤੇ ਗੁਬਾਰੇ॥ ਤਾੜੀ ਲਾ
 ਈ ਅਪਰ ਅਪਾਰੇ॥ ਧੀਧੁ ਕਾਗਨਿ ਗਲ ਮੁਖੈ ਠਨਾਂਤ ਦਿਧੀਧੁ ਪਸਾਰੇ॥ ੧॥ ਜਗ ਛਤੀਹ

ਤਿਨੈ ਵਰਤਾਏ ॥ ਨਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਿਵੈ ਚਲਾਏ ॥ ਤਿਸਹਿ ਸਰੀ ਕੁਨਦੀ ਸੈ ਕੋਈ ਆਪੇ ਅਪਰਮਾ १੦੪
 ਪਾਰਾਹੇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਪਤ ਬੁਝੁ ਨੁਗਛਤੁ ਆਰੇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਰਤੈ ਉਦਰਮ ਝਰੇ ॥ ਨੁਗੁ ਨੁਗੁ ਏਕਾਏ ਕੀ
 ਵਰਤੈ ਕੋਈ ਬੁਝੈ ਗੁਰਦੀ ਚਰਾਹੇ ॥ ੩ ॥ ਬਿਦਰ ਕਤੁ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਿਥੁ ਸਰੀ ਆਪ ਉਣ ਪਾਂਦੀ ਅਗਨੀ ਮਿ
 ਲਿਜੀ ਆਪੇ ਚੋਜ ਕਰੇ ਰਿਗ ਮਹਲੀ ਹੋਰ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰਾਹੇ ॥ ੪ ॥ ਗਰਭ ਕੁੰਡਲ ਮਹਿ ਉਰਧ
 ਧਿਆਨੀ ॥ ਆਪੇ ਜਾਂਦੈ ਅਤਿ ਰਿਜਾਂ ਮੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਚੁ ਨਾਂ ਮੁਖ ਮਾਲੇ ਅੰਤਰਿ ਉਦਰ ਮਝਾਰ
 ਹੇ ॥ ੫ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਲੇਜ ਗਿਆਇਆ ॥ ਸਿਦ੍ਧ ਸਕਤੀ ਪਰਿਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥ ਏਕੁ ਦਿਸਾਰੇ
 ਤਾਂ ਪਿਰੂਹਾਰੇ ਅੰਧੁ ਲੇਨਾਂ ਮੁਦਿਸਾਰਾਹੇ ॥ ੬ ॥ ਬਾਲ ਕੁਮਾਰੇ ਬਾਲ ਕਕੀਲੀਲਾ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਰੇਵਹਿ ਬਾ
 ਲੁ ਰੀਲਾ ॥ ਜਿਸ ਕਾਸੇ ਸੋ ਤਿਨ ਹੀਲੀਆ ਭੂਲਾਰੇ ਵਲ ਹਰਾਹੇ ॥ ੭ ॥ ਭੁਰਿ ਨੋ ਬੁਨਿ ਮਰਿ ਜਾਇ ਕਿ ਕੀ
 ਜੈ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਰੇਵੀਜੈ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰ ਲਿਰੇ ਇਦਿ ਗੁਰਹਿ ਪ੍ਰਿਗੁਨੀ ਵਲੁ ਸੀਸਾਰਾਹੇ ॥ ੮ ॥ ਕ
 ਲੀ ਹੂੰ ਫੁਨਿ ਪਉਲੇ ਆਏ ॥ ਦਿਲੁ ਨਾਵੈ ਗੁਬਗਇਆ ਗਵਾਏ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਅੰਧੁ ਲਾਬਿਨ ਸਿਬਿਨ ਸੈ ਮੁ
 ਠੇਰੇ ਇਪਕਾਰਾਹੇ ॥ ੯ ॥ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰਿ ਨ ਰੇਵੈ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤੇ ਸੋਈ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਾਜ

ਰੁਕਪਾਟਨਖੂਲਹਿਸਬਦਿਮਿਲੈਨਿਸਤਹਾਰੇ॥੧੦॥ਬਿਗਧਿਭੁਇਅਤਨੁਛਿਕੇਵੇਗੀ॥ਹਾਨੁਨਜਪ
 ਈਅੰਤਿਸਨੇਹੀ॥ਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਚਲੈਮੁਹਿਕਾਲੈਵਰਗਹਝੂਠੁਖੁਆਹਾਰੇ॥੧੧॥ਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਚਲੈ
 ਕੂੜਿਅਗੇ॥ਆਵਤਜਤਪਤ੍ਰੈਸਿਰਿਛੋਰੇ॥ਸਾਹੁਰਤ੍ਰੈਪਰਿਵਾਸੁਨਪਾਏਪੇਈਅਤ੍ਰੈਜਿਰਿਮਾਰੇ॥੧੨॥
 ਖਾਜੈਪੈਝੈਰਲੀਕਰੀਜੈ॥ਬਿਨੁਅਭੁਭਗਤੀਬਾਦਿਮਰੀਜੈ॥ਸਰਅਪਸਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈਜਮੁ
 ਮਾਰੇਕਿਆਰਾਰੇ॥੧੩॥ਪਰਵਿਰਤੀਨਗਵਿਰਤਿਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸੰਗਿਸਬਦਿਪਰਿਜਾਣੈ॥
 ਕਿਸਹੀਮੰਦਾਅਖਿਨਚਲੈਸਚਿਖਰਾਸਚਿਆਰਾਰੇ॥੧੪॥ਸਾਰਬਿਨਾਦਰਿਸਿਝੈਨਕੋਈ॥
 ਸਾਚਸਬਦਿਪੈਝੈਪਤਿਰੋਈ॥ਆਪੇਬਖਸਿਲਏਤਿਸੁਭਾਵੈਹਉਮੇਗਰਬੁਨਿਵਾਰਾਰੇ॥
 ੧੫॥ਗੁਰਕਿਰਪਤੇਧੁਕਮੁਪਛਾਣੈ॥ਨੁਗਹਜੁਰੀਤਰਿਕੀਏਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਨਾਂਨਕਨਾਂਮੁਜਪਹੁਤ
 ਰੁਤਾਰੀਸਚੁਤਾਰੇਤਾਰਦੁਹਾਰਾਰੇ॥੧੬॥੧॥੧॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ਹਰਿਜਾਮੀਤੁਨਾਹੀਮੇਕੋਈ॥
 ਨਿਨਿਤਨੁਮਨੁਦੀਅਸੁਰਤਿਸਮੇਈ॥ਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਸਮਾਲੈਸੇਅੰਤਰਿਵਾਨਾਂਬੀਨ
 ਹੇ॥੧॥ਗੁਰੁਸਰਵਰੁਹਮਹੀਸਾਪਿਆਰੇ॥ਸਾਗਰਮਹਿਰਤਨਲਾਲਬਹੁਸਾਰੇ॥ਮੋਤੀਮਾਲੁਕੁਹੀਰ

ਹਰਿਨਾਮੁ ਗਾਵਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀ ਨਾਹੇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ਅਗਾਧਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾ ੧੦੫
 ਈਐ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣ ਹਰਾ ਮੇਲਿ ਲਵੇ ਰੀਗਿ ਲੀਨਾਹੇ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਬਾਣੁ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੇਹੀ ॥ ਓਹੁ ਮਾਇਨੁ ਗਾਵੀ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥ ਵਰਗਾਹੁ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
 ਬਾਖਸੇ ਅਵਗਣ ਕੀਨਾਹੇ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਤਾ ਮੁਕਤਿ ਕਰਵੈ ॥ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ
 ਪਾਏ ॥ ਨਮੁ ਜਾਗਤਿ ਨਾਹੀ ਕਰੁ ਲਗੈ ਜਿਸੁ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਠਹੁ ਸੀਨਾਹੇ ॥ ੫ ॥ ਕਾਇ ਅਹਿ ਸਿਪ੍ਰੀ
 ਤਿ ਬਹੁ ਪਾਰੀ ॥ ਓਹੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਓਹੁ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਭੇ ਗੈਰੋ ਜਬ ਬਿਨੇ ਦੀਓ ਠਿਕ ਲਤੇ ਮਤ
 ਨ ਕੀਨਾਹੇ ॥ ਸਿਸਟਿ ਓਪਾਇ ਰਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਛਾਜੈ ॥ ਪਉਲੁ ਪਾਂਦੀ ਬੈਸਿ ਤਰਗਾਜੈ ॥ ਮਨੁ ਅੰਤ੍ਰੇ ਲੈਵਤ ਸੰ
 ਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੋਪਾਏ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨਾਹੇ ॥ ੬ ॥ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਦੇਖਦੁ ਖਸਗੀਐ ॥ ਹੁਕਮੁ ਭਾਇਆ ਬ
 ਲਦਾ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ॥ ਨਰ ਕਕੂ ਪਮਹਿ ਗੋਤੇ ਪਾਵੈ ਜਿਉ ਜਲ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਮੀਨਾਹੇ ॥ ੭ ॥ ਬਓਰਾ ਸੀ
 ਹ ਨਰ ਕਜਾ ਕਤ ਭੁਗਾਈਐ ॥ ਜੈ ਜਾਕੀ ਭੈ ਤੈ ਸੋਪਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੁ ਮੁਕਤਿ ਨਹੇਈ ਕਿ
 ਰਤਿ ਬਾਧਾ ਸਿਦੀਨਾਹੇ ॥ ੮ ॥ ਖੰਡੇ ਪਾਰਗਲੀ ਅਤਿ ਭੀੜੀ ॥ ਲੇਖਾਲੀ ਜੇ ਤਿਲ ਜਿਉ ਪੀੜੀ ॥

ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕਲਤੁ ਸੁਤ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿਗੁਰਮੁਖ ਤਿਨ ਕੀ ਨਾਹੀ ॥ ੧੦ ॥ ਅੰਤਿ ਸਖੇ ਕੇ ਤੇ ਨਗਮਾਹੀ
 ਬਿਨੁ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਈ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰਕੀ ਜੇਵਾ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਲੁ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀ ਰਤ ਨੁਕੀ ਨਾਹੀ ॥ ੧੧ ॥
 ਕੂੜੁ ਛੋੜਿ ਸਾਰੇ ਕਉ ਪਾਵਹੁ ॥ ਜੇ ਇਛੁ ਜੇਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਾਰਵਖਰਕੇਵਾ ਪਾਗੀ ਵਿਰਲੇ ਲੇਲਾ
 ਹਾਸ ਉਦਾ ਕੀ ਨਾਹੀ ॥ ੧੨ ॥ ਹਰਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਲਹੁ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਹੁ ਸਹਜਿ ਮਹਲਹੁ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਲਿ ਲਹਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥ ਇਉਂ ਸਮਦਰਸੀ ਕੀ ਨਾਹੀ ॥ ੧੩ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬੰਨ੍ਹ ਗੁਰਮ
 ਤਿ ਕੋ ਪਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨ ਕਉ ਸਮਝਾਵਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿਸਤਿਕ
 ਰਿਮਾਨੁ ਪੁਇਉ ਆਤਮਰਾਮੇ ਲੀਨਾਹੀ ॥ ੧੪ ॥ ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ ਜੇਵੁ ਕਤੇਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭੁਵਲ ਸੇਵ
 ਕਵਤੁ ਪਵਤੇਰੇ ॥ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂੰ ਜਿਰਿ ਜਿਰਿ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਤੇਰੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀ ਨਾਹੀ ॥ ੧੫ ॥
 ॥ ਇਕਿ ਦਰਸੇਵਹਿ ਦਰਦੁ ਦਵਾਏ ॥ ਓਇ ਦਰਗਾਹ ਪੈਧੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਛੁਡਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਬੰਨ੍ਹ
 ਧਨ ਸਤਿਗੁਰਤੇਰੇ ॥ ਚਿਤੁ ਚੰਚਲਿ ਚਲਣੁ ਨ ਦੀਨਾਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿ ਲਹਿ ਨਿਪੁ ਬਿਧਿ
 ਸਾਈ ॥ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵਹੁ ਗਲਤ ਨ ਕਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਕਰਹੁ ਗੁਰਮੇਵਾ ਜਨਨ ਕਹਰਿ

ਰੀਗਿਭੀਨਾਂਹੇ॥ ੧੭॥ ੨॥ ੧॥ ਅਜੁਰਸੰਘਾਰਲਰਾਮੁਹਮਾਰਾ॥ ਪਟਿਪਟਿਰਮਈਆਰਾਮੁਪਿ ੧੦੬
 ਆਰਾ॥ ਨਾਲੇਅਲਖੁਨਲਖੀਅੰਮੁਲੇਗੁਰਮੁਖਿਲਿਖਵੀਰਾਰੇ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੁਜਗਣਿ
 ਤੁਮਾਰੀ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ ਅਗਨਿਪਾਂਦੀਸਾਗਰੁਅਤਿਗਹਰਾਗੁਰੁਜਤਿਗੁਰੁਪ
 ਰਿਉਤਾਰੇ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਅੰਧੁਲੇਸੋਝੀਨਾਂਗੀ॥ ਆਟਹਿਨਾਹਿਮਰਹਿਮਰਿਨਾਂਗੀ॥ ਪੂਰਬਿਲਿ
 ਖਿਅਲੇਖੁਨਮਿਟਈਜਮਵਰਿਅੰਧਖੁਆਰੇ॥ ੩॥ ਏਕਿਆਟਹਿਨਾਟਹਿਪਾਰਿਵਾਸੁਨ
 ਪਾਟਹਿ॥ ਕਿਰਤਕੇਬਾਧੇਪਾਪਕਮਾਟਹਿ॥ ਅੰਧੁਲੇਸੋਝੀਬੁਝਨਕਾਈਲੋਰੁਬੁਰਾਅਹੰਕਾਰੇ
 ॥ ੪॥ ਪਿਰਬਿਨੁਕਿਅਤਿਜੁਪਨੁਸੀਗਾਰਾ॥ ਪਰਪਿਰਗਤੀਖਸਮਦਿਸਾਰਾ॥ ਨਿਉਬੇਸੁਆਪੁ
 ਤਬਾਧਕੇਕਹੀਅੰਤਿਉਠੇਕਟਕਾਰਟਿਕਾਰੇ॥ ੫॥ ਪ੍ਰੇਤਪਿਨਿਰਮਹਿਦੂਖਪਨੇਰੇ॥ ਨਰਕਿਪ
 ਰਹਿਅਗਿਅੰਨੁਅੰਧੇਰੇ॥ ਧਰਮਗਇਕੀਬਾਕੀਲੀਜੈਨਿਨਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਦਿਸਾਰੇ॥ ੬॥
 ਸੁਰਜਤਪੈਅਗਨਿਬਿਖੁਝਲਾ॥ ਅਪਤੁਪਜੁਮਨਮੁਖਬੇਤਲਾ॥ ਆਸਾਮਨਸਾਕੂਕੁਕਮਾ
 ਵਹਿਰੇਗੁਬੁਰਾਬੁਰਿਆਰੇ॥ ੭॥ ਮਸਤਕਿਭਾਭੁਕਲਰਸਿਰਿਭਾਰਾ॥ ਕਿਉਕਰਿਭੁਟਜਲੁਲੀ

ਘਸਿਪਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿ ਬੁਝਾਵਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾਹੇ॥ ੮॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਜਗਿ ਹੋਤੁ
 ਪਿਆਰਾ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਗਾ॥ ਜਮ ਕੇ ਠਹੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇਰੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਰਾਰਾਹੇ
 ॥ ੯॥ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਲੈ ਬਹੁ ਰਾਹੀ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਦਾਏ ਪੜਿ ਪੜਿ ਰਾਹੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਂ ਮੁਗੁਰੁ ਵਰਦਾ
 ਨਾਨਾ ਮੁਖ ਪੁਸੁਖੁ ਸਾਰਾਹੇ॥ ੧੦॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਟੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ॥
 ਕੰਠਾ ਪਾਇ ਨਗਰੁ ਈਸੁ ਲੈ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਾਖਣਹਾਰਾਹੇ॥ ੧੧॥ ਖੇਹੁ ਖੇਹੁ ਲੈ ਤਨ ਛੀਜੈ॥ ਮ
 ਨ ਮੁਖ ਪਾਥਰ ਸੈਲੁ ਨ ਭੀਜੈ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਨਰਕਿ ਸੁਗਰਿ ਅਵਤਾਰਾਹੇ॥ ੧੨॥ ਮਾ
 ਇਆ ਬਿਖੁ ਭੁਇਅੰਗ ਮਨ ਲੇ॥ ਇਨਿ ਦੁਬਿਧਾ ਘਰੁ ਬਹੁ ਤੇਗਾ ਲੇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਾਣਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਉ ਪਜੈ
 ਕੁਗਤਿ ਰਤੇ ਪਤੀਆਰਾਹੇ॥ ੧੩॥ ਸਾਕਤ ਮਾਇਆ ਕਉ ਬਹੁ ਧਾਵਹਿ॥ ਨਾਂ ਮੁਵਿਸਾਰਿ ਕਹਾਂ ਸੁਖੁ ਪਾਵ
 ਹਿ॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਖਪਹਿ ਖਪਾਵਹਿ ਨਾਂਹੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾਹੇ॥ ੧੪॥ ਕੂਕਰ ਸੂਕਰ ਕਹੀਅਹਿ ਕੂੜਿ
 ਆਰਾ॥ ਭਉ ਕਿਮਰਹਿ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਹਰਾ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਝੂਠੇ ਕੂੜ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਗਹਾਰਾਹੇ
 ॥ ੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਮਨੁ ਆਟੇ ਕੇ॥ ਰਾਮ ਨਾਂ ਮਦੇ ਸਗਲਿ ਪਰੇ ਕੇ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਾਂ ਮੁਅਮੋਲ

ਕੁਦੇਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦਰਗਹਿ ਪਿਆਰਾ ਹੋ॥ ੧੬॥ ਰਾਮ ਨਾਂ ਮਸਾਪੂਸਰਣਾਈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾ ੧੦੭
 ਈ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲ ਲਹਾਰਾ ਹੋ॥ ੧੭॥ ੩॥ ੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਰਿ
 ਰਹੇ ਮਨ ਮੁਗਧਾਇ ਅਨੇ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਗਤਿ ਪਿਆਨੇ॥ ਲਾਲ ਚੁਛੇ ਰਿਚਰੁ ਅਪਰਿ ਪਰਿ ਇਉ ਪਾਵ
 ਹੁਮ ਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਹੋ॥ ੧॥ ਨਿਜੁ ਬਿਸਰਿ ਮੇਜ ਮੇਜੇ ਹਲਿ ਲਗੇ॥ ਸਭੁ ਸੁਖ ਜਾਹਿ ਵਖਾਣੁ ਨਿਅਰੇ॥ ਰਾਮ ਨਾਂ
 ਮੁਖਿ ਪਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੀਅ ਤੇ ਏਹੁ ਪਰਮ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਾ ਹੋ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਂ ਮੁਖਿ ਪਹੁਰ ਸੁਮੀਠਾ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ
 ਸੁਅੰਤਰਿ ਗੀਠਾ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਰਾਮ ਰਹੁ ਰਿਗ ਰਤੇ ਏਹੁ ਜਪੁਤ ਪੁਸੀਜ ਮੁਜਾਰਾ ਹੋ॥ ੩॥ ਰਾਮ ਨਾਂ ਮਰੁ
 ਰਬ ਚਨੀ ਬੋਲਹਾ॥ ਜੀਤ ਸਭਾ ਮਹਿ ਇਹੁ ਸੁਦੇ ਲਹਾ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਖੋਜਿ ਲਹਹੁ ਪਰਮ ਪਨਾ ਬਹੁ
 ਕ੍ਰਿਨ ਗਰਭੁ ਮੰਝਾਰਾ ਹੋ॥ ੪॥ ਸਚੁ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹੁ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਵਹੁ॥ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਹੁ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾ
 ਵਹੁ॥ ਅੰਤਿ ਕਲਿ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਜਾ ਕੇ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ ਪਿਆਰਾ ਹੋ॥ ੫॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਵਾਤਾ ਵਰੁ
 ਵਾਣਾ॥ ਨਿਜੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸੁਸਬਦਿ ਸਮਾਣਾ॥ ਨਿਸਕਉ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਤਿਸੁ ਚੁਕ
 ਨ ਮਭੈਭਾਰਾ ਹੋ॥ ੬॥ ਪੰਚਤਤੁ ਮਿਲਿ ਕਾਇਆ ਕੀਨੀ॥ ਤਿਸ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਤਨੁ ਲੈ ਕੀਨੀ॥ ਅਤਮ ਰਾ

ਮੁਰਮਹੈ ਆਤਮੁ ਹਰਿ ਪਾਈ ਮੇਸ ਬਦਿ ਵੀਚਾਰਹੇ॥ ੭॥ ਸਤਸੰਤੋਖਿ ਰਹਹੁ ਜਨ ਭਾਈ॥ ਆਖਿ ਮਾਂਗਹੁ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ॥ ਆਤਮੁ ਚੰਨੈ ਪਰਤਮੁ ਚੰਨਿ ਹੁਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਇਉਂ ਨਿਸਤਾਰਹੇ॥ ੮॥ ਸਾਕਤ ਕੂਕੁ ਕਪ
 ਟਮਹਿ ਟੇਕਾ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕਾ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਆਵਹਿ ਫੁਨਿ ਜਾਵਹਿ ਗਰਭੁ ਜੇ ਨੀਨ
 ਰਕਮੰ ਝਾਰਹੇ॥ ੯॥ ਸਾਕਤ ਜਮ ਕੀ ਕਾਟਿ ਨ ਚੁਕੈ॥ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਮੁਕੈ॥ ਬਾਕੀ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ
 ਲੀਜੈ ਸਿਰਿ ਅਫਰਿਓ ਭਾਰੁ ਅਫਾਰਹੇ॥ ੧੦॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਕਤ ਕਹਹੁ ਕੋਤਰਿ ਆ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਭਵ ਜ
 ਲਿ ਪਰਿਆ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਹੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ਹਰਿ ਜਪੀ ਮੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਹੇ॥ ੧੧॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੇਏ
 ਕੋਈ॥ ਜਿ ਜੁ ਬਖਸੇ ਤਿ ਸੁਤ ਰੋਸੇਈ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮਨੁ ਸੋ ਪੁਰੁ ਅਪਰੁ ਅਪਾਰ
 ਹੇ॥ ੧੨॥ ਗੁਰ ਤੇ ਭੂਲੇ ਆਵਹੁ ਜਾਵਹੁ॥ ਜਨਮਿ ਮਰਹੁ ਫੁਨਿ ਪਾਪ ਕਮਾਵਹੁ॥ ਸਾਕਤ ਮੂੜੁ ਅਚੇਤ
 ਨ ਚੇਤਹਿ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਤਰਾਂ ਮੁਕਾਰਹੇ॥ ੧੩॥ ਜੁ ਬਖਸੁ ਪੁਰ ਬਜਨ ਮਕੋ ਕੀਏ॥ ਸੋ ਜਾਂ ਲੈ ਜਿ ਨਿਦਾਤੇ
 ਵੀਏ॥ ਕਿਸ ਕਉ ਦੇਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਹੁ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਰਾਰਹੇ॥ ੧੪॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਕਰਦਾ ਆ
 ਇਆ॥ ਆਸਾ ਮਨ ਜਾਬੀ ਧਿ ਚਲਾਇਆ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਕਿਆ ਲੇ ਚਲੇ ਬਿਖੁ ਲਵੇ ਛਾਗ ਬਿ

ਕਾਰਾਹੇ॥ ੧੫॥ ਹਰਿਕੀਰਤਿ ਕਰਹੁ ਜਨ ਨ ਭਾਈ॥ ਅਕੁ ਬੁਕ ਬਹੁ ਮਨ ਮਨ ਹਿ ਸਮਾਈ॥ ਓਤਿ
 ਚਲਤਾ ਠਾਕਿ ਰਖਹੁ ਘਰਿ ਅਪਨੈ ਦੁਖ ਕਾ ਦੈ ਕਾਟ ਲਹਾਰਾਹੇ॥ ੧੬॥ ਹਰਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਓਟ ਪ
 ਰਤੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਂ ਮਨਾਂ ਮਮਤਿ ਉਤਮ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਪਾਰਿ ਉ
 ਤਾਰਾਹੇ॥ ੧੭॥ ੪॥ ੧੦॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧॥ ਸਰਦਿ ਪਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵਤੁ ਮਾਰੀ॥ ਤੂੰ ਸਮਰ ਬੁਦਇ
 ਆਲੁ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਤੇਰੇ ਬੋਝ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ॥ ਤੂੰ ਪੂਰਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾਹੇ॥ ੧॥ ਤੂੰ ਅਵਿਜੁਗਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿ
 ਪਾਲਾ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਦਇਆਲਾ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਸਭੁ ਤੇਰੇ ਕੀ ਅਕਸਾ
 ਤਾਹੇ॥ ੨॥ ਅਤਿ ਰਿਜੋ ਤਿਭੁਲੀ ਜਗਜੀਵਨਾ॥ ਸਭੁ ਘਟਿ ਭੋਗੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਨਾ॥ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਆਪੇ ਦੇ
 ਵੈ॥ ਤਿਉ ਲੇਈ ਜਗਤ ਪਤ ਦਾਤਾਹੇ॥ ੩॥ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ॥ ਪਉਣੈ ਪਾਂਟੀ ਅਗਨੀ ਜੀ
 ਉਪਾਇਆ॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਨ ਉਦਰ ਵਾਜੈ ਸੇਵ ਸਵਾਗੁ ਪਤੁਰਾਤਾਹੇ॥ ੪॥ ਚਾਰਿ ਨਦੀਆਂ ਅਗਨੀ ਅਸ
 ਰਾਲਾ॥ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਬਦੁ ਨਿਰਾਲਾ॥ ਜਾ ਕੁ ਤਦੁ ਰਮਤਿ ਰੂਬਹਿ ਦਾਣਹਿ ਗੁਰ ਰਾਖੇ ਹਰਿ
 ਲਿਵ ਰਾਤਾਹੇ॥ ੫॥ ਅਪਤੰਜੁ ਵਾਇ ਪ੍ਰਸਵੀ ਅਕਾਸਾ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਪੰਚਤਤੁ ਘਰਿ ਵਾਸਾ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਸ ਬਦਿ ਰਹਿ ਰਿਗਿ ਰਾਤਾ ਤਨਿ ਮਾਇਆ ਹਉ ਮੇਰੂ ਤਾਹੇ॥ ੬॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀ
 ਜੈ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਨੈ ਕਿਆ ਦੇ ਕਟਿ ਕੀਜੈ॥ ਅੰਤਿ ਰਿਚੈ ਰੁਮੁ ਹੈ ਪਰਮੰਦਰੁ ਇਨਿ ਸਾਕਤਿ ਦੂਤੁ ਨ ਜਾਤਾਹੇ
 ॥ ੭॥ ਏਵਰ ਦੂਤੁ ਤੂਤੁ ਭੀ ਹਾਲੇ॥ ਖਿਚੈ ਤਾਂਦਿ ਕਰਹਿ ਬੇਤਾਲੇ॥ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਬਿਨੁ ਆਵੈ ਜਵੈ ਪਤਿ
 ਖੋਈਆ ਵਤ ਜਾਤਾਹੇ॥ ੮॥ ਕੂਕੁ ਕਲਰੁ ਤਨੁ ਰੁਸ ਮੇਦੇ ਗੀ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਨੈ ਕੈ ਸੀ ਪਤਿ ਤੇ ਗੀ॥ ਬਾਧੇ ਮੁ
 ਕਤਿ ਨਾਂਹੀ ਨੁਗਾਰੇ ਜਮ ਕੰਕਰਿ ਕਾਲਿ ਪਰਾਤਾਹੇ॥ ੯॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਮਿਲਹਿ ਸਜਾਈ॥ ਤਿ
 ਸੁ ਅਪਰਾਧੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਟ ਕਰੇ ਬਿਲ ਲਾਵੈ ਨਿਉ ਕੰਡੀ ਮੀਨੁ ਪਰਾਤਾਹੇ॥ ੧੦॥
 ॥ ਸਾਕਤੁ ਫਾਸੀ ਪੜੈ ਇਕੇ ਲਾ॥ ਜਮ ਦੁਸਿ ਕੀਆ ਅੰਧੁ ਦੁਹੇ ਲਾ॥ ਰਾਮ ਨਾਂ ਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਸੁਝੈ
 ਆਨੁ ਕਾਲਿ ਪਾਇ ਜਾਤਾਹੇ॥ ੧੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੁ ਨ ਬੋਲੀ ਕੋਈ॥ ਮੇਧੈ ਥੈਰੈ ਰਾਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੇਈ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ॥ ਇਉਂ ਜਲ ਲੇ ਜਲ ਲਮਿਲਤਾਹੇ॥ ੧੨॥ ਰੂਲੇ ਸਿਖ ਗੁਰੁ ਸਮ
 ਝੁਝੇ॥ ਉਝੜੁ ਜਾਂਦੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ॥ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੀਰਿ ਸਖਾਤਾਹੇ
 ॥ ੧੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਇੰਦ੍ਰ ਮਹੇਸਨ ਜਾਂਦੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਲਖੁ

ਕਹੁ ਕਿਉ ਲਖੀ ਮੇ ਨਿਜੁ ਬਖਸੇ ਤਿ ਜਹਿ ਪਛਤਾਹੇ ॥ ੧੪ ॥ ਅੰਤਿ ਰਿਪ੍ਰੇ ਮੁਖ ਪਰ ਪਤਿ ਵਰਜਨਾਗੁ
 ਰਬਾਂ ਦੀ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਪਰਸਨਾ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜੋ ਤਿ ਸਬਾਈ ਘਟਿ ਵੀ ਪਕੁ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਜਾਤਾਹੇ ॥ ੧੫ ॥ ਭੋਜਨੁ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾਂ ਸੁਮੀਠਾ ॥ ਨਿਨਿ ਰਾਖਿ ਆਤਿ ਨਿਵਰਜਨੁ ਭੀਠਾ ॥ ਵ
 ਰਜਨੁ ਦੇਖਿ ਮਿਲੇ ਬੇਰਾਗੀ ਮਨੁ ਮਨ ਜਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਤਾਹੇ ॥ ੧੬ ॥ ਜਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਧਾਨਾ ਤਿ
 ਨ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਿ ਰਿਬੁ ਮੁਪਛਾਨਾ ॥ ਨਨ ਕਹੁ ਰਿਜੁ ਸੁਹਰਿ ਨਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਵੀ ਨੇ ਨਿਨਿ ਸਤਿ ਗੁ
 ਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾਹੇ ॥ ੧੭ ॥ ੫ ॥ ੧੧ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਰੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ ਨਿਨਿ ਪ
 ਰਚ ਕ੍ਰਪਾ ਦੇਵੀ ਰਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਾਰਾ ਦੇ ਪਰਵਾਹੇ ॥ ੧ ॥ ਵੇਕੀ ਵੇਕੀ ਨੀਤ ਉਪਾਏ
 ॥ ਵੁਇ ਪੀਵੀ ਵੁਇ ਗਹਰ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਿਲੁ ਮੁਕਤਿ ਨਹੇ ਵੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਾਹੇ ॥ ੨ ॥ ਪ
 ਰਹਿ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪਰਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਬੁਝਹਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਨਾ ॥ ਲੈ ਕੈ ਵਚੈ ਨਿਉ ਗਾਹੀ
 ਵਰਮਤਿ ਕਾਗਲਿ ਫਾਹੇ ॥ ੩ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਜਾਸਤੁ ਪਰਹਿ ਪੁਰਾਂ ਲਾ ॥ ਵਾਵੁ ਵਖਾਂ ਲਹਿ ਤਤੁ ਨ ਜਾਂ
 ਲਾਂ ॥ ਵਿਲੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤਤੁ ਨ ਪਾਈ ਮੇ ਸਚੁ ਜੁਚੈ ਸਚੁ ਰਾਹੇ ॥ ੪ ॥ ਸਭੁ ਸਲਾਹੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਅਖੈ

ਆਪੇਦਾਨਾਂ ਸਰੁਪਰਾਖੇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਹੇ ॥ ੫ ॥ ਸੁ
 ਦਿਸੁ ਦਿਅਖੇ ਕੇਤੀ ਬਾਂਦੀ ॥ ਸੁਦਿ ਕਹੀ ਮੈ ਕੋ ॥ ਤਿਨ ਜਾਂਦੀ ॥ ਜਾਂ ਕਉ ਮਲਖਲਖਾਏ ਆਪੇ ਅਕ
 ਬੁਕਥਾ ਬੁਝਿਤਾਹੇ ॥ ੬ ॥ ਜਨਮੇ ਕਉ ਫਾਜਹਿ ਫਾਪਾਏ ॥ ਸੇਹਿਲ ਰੇ ਅਗਿਆਨੀ ਗਾਏ ॥ ਜੇਨ ਨਮੇ
 ਤਿਸੁ ਸਰਪਰਮਰਣਾਂ ਕਿਰਤੁ ਪਾਇਆ ਸਿਰਿ ਸਾਹੇ ॥ ੭ ॥ ਸੰਜੋਗੁ ਦਿਨੇ ਗੁਮੈ ਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ॥ ਸ੍ਰਿਸ
 ਦਿਉ ਪਾਇ ਦੁਖਾਂ ਸੁਖ ਦੀਏ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਹੀ ਤੇਰੇ ਨਿਰਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੀਲੁ ਸਨਾਹੇ ॥ ੮ ॥ ਨੀਕੇ ਸਾਰੇ
 ਕੇ ਵਪਾਰੀ ॥ ਸਚੁ ਸਉਟਾਲੈ ਗੁਰ ਫੀਰਾਰੀ ॥ ਸਰਾਵੁ ਭੁਜਿ ਸੁਧਨੁ ਪਲੈ ਸਬਦਿ ਸਰੋਭਿ ਮਾਹੇ ॥
 ੯ ॥ ਕਾਰੀ ਸਉਦੀ ਤੇਰਾ ਆਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਫਲ ਜੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ॥ ਪੁੰਨੀ ਸਾ ਬਤਿ ਰਾਸਿ ਸਲਾਮਤਿ
 ਚੂਕਾ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾਹੇ ॥ ੧੦ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ਆਪ ਲਭਾਂ ਲੈ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਦੂਜੈ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਂਦੈ ॥ ਅੰਧੁ
 ਲੋਕੀ ਮਤਿ ਅੰਧੁ ਲੀ ਬੋਲੀ ਆਇ ਗਾਇ ਆਦੁ ਖੁਤਾਹੇ ॥ ੧੧ ॥ ਦੁਖ ਮਹਿ ਜਨਮਹਿ ਦੁਖ ਮਹਿ ਮਰਣ
 ॥ ਦੁਖੁ ਨ ਮਿਟੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਂ ॥ ਦੁਖੀ ਉਪਜੈ ਦੁਖੀ ਬਿਨ ਸੈ ਕਿ ਅਲੈ ਨਾਹੇ ॥ ੧੨ ॥ ਸਰੀ
 ਕਰ ਲੀ ਗਰ ਕੀ ਸਿਰ ਕਾਰਾ ॥ ਆਵੁ ਨ ਜਾਨਹੀ ਜਮ ਪਾਰਾ ॥ ਚਾਲੁ ਛੋਰਿ ਤਤੁ ਮੁਲੁ ਪਰਤਾ ਮਨਿ ਸ

ਇਸ ਕਿਸੇ ਲੇ

ਰਾਓ ਮਾਹਾਹੇ॥ ੧੩॥ ਹਰਿ ਕੋ ਲੋਗ ਨਹੀ ਜਮ ਮਾਰੈ॥ ਨ ਦੁਖ ਦੇਖਹਿ ਪੀਥ ਕਰਾਏ॥ ਗੰਮਨਾਂ ਮੁਖ
 ਏ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਅਵਰੁਨ ਦੂਜਾ ਕਾਹਾਹੇ॥ ੧੪॥ ਓਤੁਨ ਕਥਨੈ ਜਿਛ ਤਿਸ ਨਾਈ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ
 ਰਾਵਹਿ ਰਹਹਿ ਰਜਾਈ॥ ਵਰਗਾਹ ਪੈਪੇ ਨਾਨਿ ਸੁਹੇ ਲੋਹੁ ਕਮੁ ਸਰੇ॥ ਹੁਤਿ ਸਾਹਾਹੇ॥ ੧੫॥ ਕਿ
 ਅਕਹੀ ਮੇਗੁ ਲਕਥਹਿ ਪਨੇਰੇ॥ ਅੰਤੁਨ ਪਾਵਹਿ ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਚੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿਗਾਖੁ ਹੁਤਿ ਸਿ
 ਰਿਸਾਹਾ ਪਤਿ ਸਾਹਾਹੇ॥ ੧੬॥ ੬॥ ੧੩॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਲੀ ੧ ਓਸਤਿਗਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਕਾਂਇ ਅੰਨਗਰੁਨਗ
 ਰਗੜ ਅਵਰਿ॥ ਜਾਵਾ ਦਾਸਾ ਪੁਰਗਰਨੀ ਦਰਿ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਬਨੁ ਜਦਾ ਨਿਰਮਾਇ ਲੁਆਪੇਆ
 ਪਿਉ ਪਾਇ ਦਾ॥ ੧॥ ਅੰਦਰਿ ਕੋਟੁ ਛੁਜੇਹਟ ਨਾਲੇ॥ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ॥ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਜੜੇ
 ਨਹਿ ਜਾਵੈ ਗੁਰਸ ਬਦੀਖੋਲਾਇ ਦਾ॥ ੨॥ ਭੀਤਰਿ ਕੋਟਿਗੁਟਾ ਪਰਜਾਈ॥ ਨਉ ਪਰਥਾਪੇਹੁ ਕ
 ਮਿਰਜਾਈ॥ ਵਸਵੈ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖੁ ਅਪਾਰੀਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ ਦਾ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ
 ਇਕਿ ਵਾਸਾ॥ ਆਪੇ ਕੀਤੇ ਖੋਲੁ ਤਮਾਸਾ॥ ਬਲਵੀਜਲਿ ਨਿਵਰੈ ਕਿਰਪਾਤੇ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਨਿਪਿਪਾਇ

ਦਾ॥ ੪॥ ਧਰਤਿਉ ਪਾਇ ਪਗਿ ਧਰਮ ਸਾਲਾ॥ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲੇ ਅਪਿ ਨਿਗਲਾ॥ ਪਟੁ ਦੈ ਖੇਲੁ ਕੀ
 ਆਸ ਭਥਾਂ ਈਕਲਾਂ ਖਿੰਚ ਦੁਹਾਇ ਦਾ॥ ੫॥ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮਾਲ ਦਿਤੇਰੀ॥ ਚਉਰਦੁਲੇ ਪ
 ਟੁ ਦੈ ਲੈ ਫੇਰੀ॥ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਦੁਇ ਵੀ ਪਕਰ ਖੇਸ ਸਿਘ ਰਿਸੁਰਸ ਮਾਇ ਦਾ॥ ੬॥ ਪੰਖੀ ਪੰਚਉ
 ਡਰਿ ਨਹੀ ਧਾਵਹੀ॥ ਸਟੁ ਲਿਓ ਬਿਗੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਫਲੁ ਪਾਵਹੀ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਰਵੈ ਗੁਣ ਗਾਵੈ
 ਹਿਰ ਸੁਭੇਗੁ ਗਾਇ ਦਾ॥ ੭॥ ਇਲ ਮਿਲਿ ਇਲ ਕੈ ਚੰਦੁ ਨ ਤਾਰਾ॥ ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਨ ਬਿਜੁਲ ਗੈਣ
 ਗਾ॥ ਅਕਥੀ ਕਥਉ ਰਿਹ ਨ ਨਹੀ ਕੋਈ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਆਮ ਨਿਭਾਇ ਦਾ॥ ੮॥ ਪਸਰੀ ਕਿਰਣਿ ਜੋਤਿਉ
 ਜਿ ਆਲਾ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ਵਾਇ ਆਲਾ॥ ਅਨਹਦੁ ਰੁਣੁ ਰੁਣੁ ਕਾਰ ਸਦਾ ਪੁਨਿ ਨਿਰਭੁ
 ਉਕੈ ਪਰਿਵਾਂਇ ਦਾ॥ ੯॥ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਭੁਮੁ ਭਉਰੁ ਜੈ॥ ਸਗਲ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿ ਆਪੁ ਭੁਛਾ
 ਜੈ॥ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦਹਿ ਸੋਹੈ ਗੁਣ ਗਾਇ ਦਾ॥ ੧੦॥ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋ
 ਈ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਂਦਾ ਦੁਨ ਕੋਈ॥ ਇਕੈ ਕਾਰੁ ਟੁਸੈ ਮਨਿ ਭੁਟੈ ਹਉ ਮੈ ਗਰਬੁ ਗਵਾਇ ਦਾ॥
 ੧੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਸ ਤਿਗੁ ਰਿਦੀਆ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਂਦਾ ਦੁਆਤੀਆ॥ ਏਕੈ ਕੁਸੁਮ ਪਰ

ਅਪਰਿਪਰੁਪਗਖਿਖਜਾਨੈਪਾਇਦਾ॥੧੨॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਸਚਗਹਿਰਗੀਭੀਗਾਕੋਇਨਜਾਣੈ
ਤੇਰਾਚੀਰਾ।ਜੇਤੀਪੈਤੇਤੀਤੁਪੁਜਾਵੈਕਰਮਿਮਿਲੈਸੋਪਾਇਦਾ॥੧੩॥ਕਰਮੁਪਰਮੁਸਚੁਹਾ
ਬਿਤੁਮਾਰੇ।ਵੇਪਰਟਾਹੁਅਖੁਟਭੰਡਾਰੈ।ਤੂੰਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਲੁਸਦਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲ
ਇਦਾ॥੧੪॥ਆਪੇਦੋਖਿਦਿਖਾਵੈਆਪੇ।ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਆਪੇ।ਆਪੇਜੇਹਿਦਿਛੋਵੈਕਰ
ਤਾਆਪੇਮਾਰਿਜੀਦਾਇਦਾ॥੧੫॥ਜੇਤੀਪੈਤੇਤੀਤੁਪੁਅੰਦਰਿ।ਦੇਖਹਿਆਪਿਬੈਸਿਬਿਜਮੰਦ
ਰਿ।ਨਾਨਕੁਸਾਚੁਕਹੈਬੈਨੀਤੀਹਰਿਦਰਸਨਿਜੁਖਿਪਾਇਦਾ॥੧੬॥੧॥੧੩॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧
॥ਦਰਸਨੁਪਾਟਾਜੇਤੁਪੁਭਾਂਦਾ।ਕੁਇਭੁਗਤਿਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵਾ।ਤੁਪੁਭਾਂਦੈਤੂੰਭਾਵਹਿ
ਕਰਤੇਆਪੇਰਸਨਰਸਾਇਦਾ॥੧॥ਜੇਹਨਿਭੁਗਤਿਪ੍ਰਭੂਦਰਬਾਰੇ।ਮੁਕਤੁਭਏਹਰਿਦਾ
ਸਤੁਮਾਰੇ।ਆਪੁਗਾਵਾਇਤੇਰੈਰਿਗਰਤੇਅਨਦਿਨੁਨਾਂਮੁਧਿਅਇਦਾ॥੨॥ਈਸਰਬੁਹਮਾਦੇ
ਟੀਦੇਵਾ।ਇੰਦ੍ਰਤਪੇਮੁਨਿਤੇਰੀਸੇਵਾ।ਜਤੀਸਤੀਕੇਤੇਬਨਦਾਸੀਅਤਿਨਕੋਈਪਾਇਦਾ
॥੩॥ਵਿਨੁਜਾਂਦਾਏਕੋਇਨਜਾਣੈ।ਜੇਕਿਛੁਕਰੈਸੁਆਪਣਭਾਣੈ।ਲਖਚਉਗਸੀਹ

ਜੀਅਉਪਾਏਭੰਦੈਸਾਹਲਵਾਇਦਾ॥੩॥ਜੋਤਿਸੁਭਵੈਸੋਨਿਹਚਉਹੋਵੈ॥ਅਨਮੁਖੁਆਪੁਗ
 ਟਾਂਏਰੋਵੈ॥ਨਵਹੁਕੁਲਾਠਉਰੁਨਪਾਏਆਇਜਾਇਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੪॥ਨਿਰਮਲਕਾਇ
 ਆਉਜਲਹੀਜਾ॥ਤਿਜੁਵਿਭਿਨਾਂਮੁਨਿਰੰਜਨੁਅੰਸਾ॥ਸਗਲੇਦੁਖਾਮਿਮ੍ਹਤੁਕਰਿਪੀਵੈਬਾ
 ਹੁਕੁਦੁਖੁਨਪਾਇਦਾ॥੫॥ਬਹੁਸਾਵਹੁਦੁਖੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈ॥ਭੁੰਗਹੁਰੋਗਸੁਅੰਤਵਿਗੋਵੈ॥
 ਹਰਖਹੁਸੋਗੁਨਮਿਟਈਕਬਹੁਵਿਦੁਨਾਵੈਭਰਮਾਇਦਾ॥੬॥ਗਿਅੰਨਵਿਹੁਲੀਭਵੈਸਬਾ
 ਣੀ॥ਸਾਰਾਗਵਿਰਹਿਆਲਿਵਲਾਈ॥ਨਿਰਭਉਸਬਦੁਗੁਰੂਸਚੁਜਾਤਾਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾ
 ਇਦਾ॥੭॥ਅਟਲੁਅਡੋਲੁਅਤੋਲੁਮੁਰਗੇ॥ਖਿਨਮਹਿਦਹੇਠੇਰਿਉਸਚੇ॥ਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆ
 ਮਿਤਿਨਹੀਕੀਮਤਿਸਬਦਿਭੇਦਿਪਤੀਆਇਦਾ॥੮॥ਹਮਦਾਸਨਕੇਦਾਸਪਿਆਰੇ॥ਸਾਧਿ
 ਕਸਾਧਭਲੇਵੀਰਾਰੇ॥ਮਨੇਨਾਉਜੋਈਜਿਦਿਨਸੀਆਪੇਸਾਭੁਕ੍ਖਾਇਦਾ॥੯॥ਪਲੈ
 ਸਾਭੁਸਚੇਸਚਿਆਰਾ॥ਸਾਰੇਭਾਵੈਸਬਦੁਪਿਆਰਾ॥ਤਿਭਵਦੁਸਾਭੁਕਲਾਧਰਿਥਾਪੀਸਾ
 ਰੇਹੀਪਤੀਆਇਦਾ॥੧੦॥ਵਡਾਵਡਾਆਖੇਸਰੁਕੇਈ॥ਗੁਰਬਿਨੁਸੇਝੀਕਿਨੈਨੋਹੋਈ॥ਸ

ਗਿਮਲੈ ਸੇ ਸਾਥੇ ਕੁਏ ਨਾਂ ਵੀ ਛੁੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਪੁਰਹੁ ਵਿਛੁਨੇ ਧਾਹੀ ਰੁਨੇ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜ
 ਨ ਮਹਿ ਮੁਹਲਤਿ ਪੁਨੇ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇਵਤਿ ਆਈ ਮੇਲਿ ਨ ਪਛੋਤਾਂਇਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆ
 ਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥ ਆਪੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਆਪੇ ਮੁਕਤਾ ॥ ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਵਾਨੁ ਮੁਕਤੀ ਸਰਮ ਮਤਾ ਮੇਹੁ ਕੁਇਦਾ ॥ ੧੪ ॥
 ਵਾਨਾਂ ਕੋ ਸਿਰਿ ਵਾਨੁ ਵੀਚਰਾ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ
 ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਇਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਥੇ ਭਵਹਿ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਉਪਜਹਿ ਤੁਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵ
 ਹਿ ॥ ਨਨਕ ਸਾਥੁ ਕਪੈ ਬੇਨੀ ਤੀਮਿਲਿ ਸਾਥੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ੧ ॥ ੧੪ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਰਬ
 ਵਨ ਰਬ ਵਪ੍ਰਿਧੁ ਕਾਰਾ ॥ ਧਰਣਿ ਨਗਗਨ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਾਂ ਦਿਨੁ ਰੋਦਿ ਨ ਰੰਦੁ ਨ ਸੁਰਜੁ ਸੁਨਿ ਸਮ
 ਧਿਲ ਗਾਇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਖਾਂਦੀ ਨ ਬਾਂਦੀ ਪਉਂਦੁ ਨ ਪਾਂਦੀ ॥ ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਨ ਆਵਦੁ ਜਾਂਦੀ ॥ ਖੰਡੁ ਪਤਾਲ
 ਸਪਤਨ ਹੀ ਸਾਗਰ ਨ ਦੀਨ ਨੀਰੁ ਵਹਾਂਇਦਾ ॥ ੨ ॥ ਨਾਂਤ ਦਿਸੁ ਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲਾ ॥ ਵੇਜ ਕੁਭਿਸੁ ਤੁ
 ਨ ਹੀਖੈ ਕਾਲਾ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗੁ ਨ ਹੀਜੀ ਮਲੁ ਮਰਣੁ ਨ ਕੋ ਆਇਨ ਜਾਂਇਦਾ ॥ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਬਿਸੁ ਰੁਮਹੇ ਸੁਨ
 ਕੇਈ ॥ ਅਵਰੁਨ ਦੀਸੈ ਵੇਕੋ ਸੇਈ ॥ ਨਾਰਿ ਪਰਖ ਨ ਹੀਜਤਿ ਨ ਜਨਮਾਂ ਨ ਕੇਵਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੪ ॥ ਨਾਂ

ਤੁਹਿਨੀਸਤੀਬਨਵਾਸੀ। ਨਾਂਤੁਹਿਸਿਧਸਾਧਿਕਸੁਖਵਾਸੀ। ਜੋਗੀਨੰਗਮਭੇਖਨਕੋਈਨਕੋਨ
 ਬੁਕਹਾਇਵਾ। ੫। ਜਪਤਪਸੰਜਮਨੰਬ੍ਰਤਿਪੂਜਾ। ਨਕੋਅਧਿਵਪਾਂਦੈਵੁਜਾ। ਆਪੇਆਪਿਉਪ
 ਇਦਿਗਸੈਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਵਾ। ੬। ਨਾਂਜੁਭਿਸੰਜਮੁਤਲਸੀਮਾਲਾ। ਗੋਪੀਕੰਨਨਗਉਰੋ
 ਆਲਾ। ਤੰਤੁਮੰਤੁਪਾਖੰਡੁਨਕੋਈਨਕੋਵੈਸੁਫਜਾਂਇਵਾ। ੭। ਕਰਮਧਰਮਨਹੀਮਾਇਆਮਾ
 ਖੀ। ਜਾਤਿਜਨਮੁਨਹੀਦੀਸੈਆਖੀ। ਮਮਤਾਨਾਲੁਕਾਲੁਨਹੀਮਾਥੈਨਕੋਕਿਸੈਧਿਅੰਇਵਾ
 ੧੮। ਨਿਦੁਬਿਦੁਨਹੀਨੀਉਨਜਿਵੈ। ਨਾਂਤੁਹਿਗੋਰਖੁਨਮਾਛਿਵੈ। ਨਾਂਤੁਹਿਗਿਆਨੁਧਿਅੰਨੁ
 ਕੁਲਓਪਤਿਨਾਂਕੋਗਲਤਗਲਾਂਇਵਾ। ੯। ਵਦਨਭੇਖਨਹੀਬ੍ਰਹਮਲਖੜੀ। ਵੇਉਨਦੇਹੁਗ
 ਗਉਨਗਾਇਤੀ। ਹੋਮਜਗਨਹੀਤੀਗਥਿਨਾਂਵਲੁਨਾਂਕੋਪੂਜਾਲਾਇਵਾ। ੧੦। ਨਾਂਕੋਮੁਲਾਂਨਕੋਕਾ
 ਨੀ। ਨਾਂਕੋਸੇਖੁਮਸਾਇਕੁਹਾਨੀ। ਰਯਤਿਗਉਨਹਉਮੈਦੁਨੀਅੰਨਾਂਕੋਕਹਲੁਕਹਾਂਇਵਾ।
 ੧੧। ਭਉਨਭੁਗਤੀਨਾਂਸਿਵਸਕਤੀ। ਸਾਨਨੁਮੀਤੁਬਿਦੁਨਹੀਰਕਤੀ। ਆਪੇਸਾਹੁਆਪੇ
 ਵਲੁਨਾਰਾਸਾਢੇਏਹੁਭਾਇਵਾ। ੧੨। ਬੇਦਕਤੇਬਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਾ। ਪਾਠਪੁਗਾਂਦਉਦੈਨ

ਹੀਆਸਤਾ। ਕਹਤਾ ਬਕਤਾ ਮਾਪਿਅੰਗੋ ਫਰੁਆਪੇ ਅਲਖਲਖਾਇਦਾ। ੧੩ ॥ ਜਾਂਤਿ ਜੁਭਾਂ ਲਾਂਤੰਜ ੧੧੩
ਗਤੁ ਉਪਾਇਆ। ਬਾਝੁ ਕਲਾ ਅਡਾ ਲੁਗਾਇਆ। ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਬਿਜਨੁ ਮਹੇ ਜੁ ਉਪਾਇਆ ਮੇਹੁ
ਵਧਾਂਇਦਾ। ੧੪ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਜੁ ਲਾਂਇਆ। ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਸਬਾਇਆ।
ਖੰਡੁ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ਪਾਤਾਲ ਅਰੰਭੇ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੀਆਇਦਾ। ੧੫ ॥ ਤਾਂਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਂ ਲੈ ਕੋਈ। ਪੂਰੇ
ਗੁਰਤੇ ਜੋਝੀ ਹੋਈ। ਨਾਨਕ ਸਾਭਿ ਰਤੇ ਬਿਸਮਾਵੀ ਬਿਸਮਭਏ ਗੁਲਗਾਂਇਦਾ। ੧੬ ॥ ੩ ॥ ੧੫ ॥ ਮਾ
ਰੂਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਨਿਰਾਲਾ। ਸਾਭਾ ਬੰਨ੍ਹ ਕੀਓ ਦਇਆਲਾ। ਪਉਲ ਪਾਂਲੀ ਅਗ
ਨੀਕਾ ਬੰਨ੍ਹ ਕਾਂਇਆਂ ਕੋਟੁ ਰਚਾਇਦਾ। ੧ ॥ ਨਉ ਪਰਥਾ ਪੇਥਾ ਪਲਹਾਰੈ। ਦਸਵੈ ਦਸਾ ਅਲਖ ਅ
ਪਾਰੈ। ਸਾਇਰ ਸਪਤ ਰੇਜੁ ਲਨਿ ਰਮਲਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਂਇਦਾ। ੨ ॥ ਗਵਿਸ ਜਿਵੀ ਪਕੁਜੇ
ਤਿਸ ਬਾਈ। ਆਪੇ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਵਡਿ ਆਈ। ਜੇਤਿ ਸਰੂਪ ਸਦਾ ਜੁਪਦਾ ਤਾਜੇ ਸੇਭਾ ਪਾਇਦਾ। ੩ ॥
ਗੁਰਮਹਿ ਗਾਟ ਪਟਲ ਦੁਪਾਗਾ। ਪੂਰੇ ਤੇ ਲਿਤੇ ਲੈਵਨ ਜਾਗਾ। ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਦਿਸਾਹੇ ਲੇਵੈ ਆਪੇ ਕੀਮ
ਤਿ ਪਾਇਦਾ। ੪ ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਪਾਂਦੁ ਲਹਾਰੈ। ਦੇਪਰ ਦਾਹੁ ਪੂਰੈ ਭੰਗਾਰੈ। ਸਰਬ ਕਲ ਲੇਆਪੇ

ਹਿਆਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਂਇਦਾ॥੫॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪੁਰਾਗੁਰੁ ਭੋਟੈ॥ ਜਮੁ ਨੀਦਾਰੁ ਨ ਮਾਰੈ ਢੋਟੈ॥ ਜਿਉ
 ਜਲ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸੀਆਪੇ ਬਿਗਾਸਿ ਧਿਆਇਦਾ॥੬॥ ਆਪੇ ਵਰਖੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਧਰਾ॥ ਰਤ
 ਨੁਜ ਵੇਹੁ ਲਾਲੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤੁਪੁਰਾਪਾਈ॥ ਮੇਪ੍ਰੇ ਮੁਖ ਦਾਰਬੁ ਪਾਂਇਦਾ॥੭॥ ਆਪ੍ਰੇ ਮੁਖ
 ਦਾਰਬੁ ਲਹੈ ਅਮੋਲੋ॥ ਕਬਹੂੰ ਨ ਘਾਟਿ ਸਿਪੁਰਤੋਲੋ॥ ਸਚੇ ਕਾਵਾ ਪਾਰੀ ਹੋਵੈ॥ ਸਚੇ ਸਉਦਾ ਪਾਂਇਦਾ॥੮॥
 ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਦਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ॥ ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁਹੁਕ ਮੁਖ ਛਾਣੈ
 ਮਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਮਾਂਇਦਾ॥੯॥ ਹੁਕਮੇ ਆਇਆ ਹੁਕਮੁ ਸਮਾਇਆ॥ ਹੁਕਮੇ ਵੀਸੈ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ॥
 ਹੁਕਮੇ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁਪਾਇਆ॥ ਹੁਕਮੇ ਕਲਾਰਹਾਂਇਦਾ॥੧੦॥ ਹੁਕਮੇ ਧਰਤੀ ਧਉਲੁ ਸਿਰਿ ਭਾਰੀ॥ ਹੁਕਮੇ
 ਪਉਲੁ ਪਾਂਟੀ ਗੋਲਾਰੀ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ॥ ਹੁਕਮੇ ਖੇਲ ਖਿਲਾਇਦਾ॥੧੧॥ ਹੁਕਮੇ ਅ
 ਭਾਂਣੇ ਆਗਾਸੀ॥ ਹੁਕਮੇ ਜਲ ਥਲ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨ ਵਾਸੀ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਸਦਾ ਫੁਨਿ॥ ਹੁਕਮੇ ਦੇ
 ਖਿਦਿਖਾਂਇਦਾ॥੧੨॥ ਹੁਕਮਿ ਉਪਾਏ ਵਸ ਅਉਤਾਰਾ॥ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਅਗਣਤ ਅਪਾਰਾ॥ ਮਨੈ
 ਹੁਕਮੁ ਸੁਦਰਗਾ ਹਪੇਸੈ ਜਾਨਿ ਮਿਲਾਇ ਸਮਾਇਦਾ॥੧੩॥ ਹੁਕਮੇ ਜੁਗ ਛਤੀ ਹਗੁ ਬਾਰੇ॥ ਹੁਕਮੇ

ਸਿਧਸਾਧਿਕਵੀਰਾਰੇ। ਆਪਿਨਾਬੁਨਬੀਸਭਜਾਂਕੀਬਖਸੇਮੁਕਤਿਕਰਾਂਇਦਾ॥੧੪॥ ਕਾਂਇਆਂਕੋਟਗ
 ਤ੍ਰੈਮਹਿਰਾਜਾਨੇਬਖਵਾਸਭਲਾਦਰਵਾਜਾ। ਮਿਥਿਅਲੇਭੁਨਾਹੀਪਰਿਵਾਸਾਲਬਿਪਾਪਿਪਛੁਤਾ
 ਇਦਾ॥੧੫॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਨਗਰਮਹਿਕਾਰੀ। ਨਤੁਸਤੁਸੰਨਮੁਸਰਦਿਮੁਰਗੀ। ਨਾਨਕਸਹਜਿਮਿਲੇ
 ਜਗਜੀਵਨੁਗਰਸਬਦੀਪਤਿਪਾਂਇਦਾ॥੧੬॥੪॥੧੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲ੧ ॥ ਸੁੰਨਕਲਾਅਪ
 ਰਿਪਰਧਾਰੀ। ਆਪਿਨਿਗਲਮੁਅਪਰਅਪਾਰੀ। ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਕਰਿਕਰਿਦੇਖੇਸੁੰਨਦੁਸੁੰਨਉਪਾ
 ਇਦਾ॥੧॥ ਪਉਦੁਪਾਂਦੀਸੁੰਨੈਤੇਸਾਜੇ। ਸਿਸਦਿਉਪਾਇਕਾਂਇਆਂਗਰੁਰਾਜੇ। ਅਗਨਿਪਾਂਦੀਜੀਉ
 ਜੇਤਿਤੁਮਾਰੀਸੁੰਨੈਕਲਾਗਾਂਇਦਾ॥੨॥ ਸੁੰਨਦੁਬ੍ਰਹਮਾਂਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਉਪਾਏ। ਸੁੰਨੈਦਰਤੇਜੁਗਸ
 ਬਾਏ। ਇਸਪਦਵੀਰਾਰੇਸੇਜਨੁਪੁਰਾਤਿਸੁਮਿਲੀ। ਮੇਭਰਮੁਭੁਕਾਂਇਦਾ॥੩॥ ਸੁੰਨਦੁਸਪਤਸਰੇ
 ਦਰਥਾਪੇ। ਨਿਨਿਸਾਜੇਵੀਰਾਰੇਆਪੇ। ਤਿਤੁਸਤਿਸਹਿਮਨੁਆਗੁਰਮੁਖਿਨਾਵੈਦਿਰਿਬਾਹੁਤ੍ਰਿਜੇਨਿ
 ਨਪਾਂਇਦਾ॥੪॥ ਸੁੰਨਦੁਚੰਦਸੂਰਜਗੇਦਾਰੇ। ਤਿਸਕੀਜੇਤਿਤ੍ਰਿਭਵਦਸਾਰੇ। ਸੁੰਨੈਅਲਖਅਪ
 ਰਨਿਗਲਮੁਸੁੰਨੈਤਾਵੀਲਾਇਦਾ॥੫॥ ਸੁੰਨਦੁਪਰਤਿਅਕਾਸਉਪਾਏ। ਬਿਨੁਥੰਮਾਰਾਖੇਸਭਕਲ

ਪਾਏ ॥ ਤਿਉ ਫਲ ਸਾਜਿ ਮੇਖੁ ਲੀਮਾਇਆ ਮਾਪਿਉ ਪਾਇਖ ਪਾਇਦਾ ॥ ੬ ॥ ਸੁੰਨ ਹੁਖਾਂ ਲੀ ਸੁੰਨ ਹੁਖਾਂ
 ਲੀ ॥ ਸੁੰਨ ਹੁਉ ਪਨੀ ਸੁੰਨ ਸਮਾਂ ਲੀ ॥ ਉਤਰੁ ਜਚਲ ਤੁਕੀਆ ਸਿਰਿ ਕਰਤੇ ਬਿਸਮਾਦੁ ਸਬਦਿ ਦੇਖਾਂ
 ਇਦਾ ॥ ੭ ॥ ਸੁੰਨ ਹੁਗਤਿ ਦਿਨ ਸੁਦੁ ਇਕੀਏ ॥ ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਸੁਖਾਂ ਦੁਖ ਦੀਏ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖੀ ਤੇ ਅਮ
 ਰ ਅਤੀਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੮ ॥ ਸਾਂਮ ਦੇ ਦੁਰਗ ਜੁਨਰ ਮਥਰ ਬਣਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਮੁਖ
 ਮਾਇਆ ਧੈਰੈ ਗੁਣਾ ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਿਨ ਸਕੈ ਕੋ ਤਿਉ ਬੋਲੈ ਨਿਉ ਬੋਲਾਇਦਾ ॥ ੯ ॥ ਸੁੰਨ ਹੁਸਪਤਪਾ
 ਤਲ ਉਪਾਏ ॥ ਸੁੰਨ ਹੁਭਵਲ ਰਖੇ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਾਰਣ ਕੀਆ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਕਮਾਇ
 ਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਰਜਤ ਮਸਤਕ ਲਤੇ ਗੰਢਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਹਉ ਮੈਦੁ ਖੁਪਾਇਆ ॥ ਨਿਸੇਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ
 ਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਰਉ ਥੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਂਇਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁੰਨ ਹੁਉ ਪਨੇਵ ਸਮਵਤਾਗਾ ॥ ਸਿਸਟਿਉ
 ਪਾਈ ਕੀਆ ਪਸਾਰਾ ॥ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਗਣਗੀ ਧਰਬ ਸਾਜੇ ਸਾਗਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਦਾ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਸਮਝੈ ਰੋਗੁ ਨਹੇਈ ॥ ਇਹੁ ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਨਾਨੈ ਨ ਨੁਕੇਈ ॥ ਜੁਗਪ ਜੁਗੀਤ ਰਿਮੁਕਤ ਪਰਾ १੩
 ਇਨੁ ਸੇਮੁਕਤਿ ਭੁਇਆ ਪਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਪਿਛਤਤ ਸੁੰਨ ਹੁਪਰਗਾਸਾ ॥ ਦੇਹ ਸੰਜੋਗੀ ਕਰਮ ਅਭਿ

ਆਸਾ ਬੁਰਾ ਭੁਲਾ ਦੁਇ ਮਸਤ ਕਿਲੀ ਖੋਪਾ ਪੁੰਨ ਬੀਜਾਂਇ ਦਾ॥ ੧੪॥ ਉਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਲੇ
 ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿਗ ਸਿਮਤ ਵਾਲੇ॥ ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਗਿਆਨ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈ॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਰੋਭਾ ਗਿਮਿ
 ਲਾਂਇ ਦਾ॥ ੧੫॥ ਇਸੁ ਮਨ ਮਾਇਆ ਕਉ ਨੇਹੁ ਘਨੇਰਾ॥ ਕੋਈ ਬੁਝੁ ਹਰਿਗਿਆਨੀ ਕਰਹੁ ਨ ਬੇਰਾ॥
 ਆਸਾ ਮਨ ਜਾਹ ਉਮੈ ਸਹਸਾਨ ਭੁਲੇਭੀ ਕੂੜੁ ਕਮਾਇ ਦਾ॥ ੧੬॥ ਜਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਵੀਰਾਗਾ॥ ਸੁਨ
 ਜਮਾਧਿ ਸਰੋਪ ਰਬਾਗਾ॥ ਨਨਕ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪੁਨਿ ਜਗੁਰਾ ਮੇਨਾ ਮਿਸਮਾਇ ਦਾ॥ ੧੭॥
 ੧੪॥ ੧੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧॥ ਜਗਦੇਖਾਂਤ ਹਦੀਨ ਦਇਆਲਾ॥ ਆਇਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰ
 ਪਾਲਾ॥ ਜੀਅਾਂ ਅੰਦਰਿ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਈ ਰਹਿਓ ਨਿਰਾਲ ਮਰਾਇਆ॥ ੧॥ ਜਗਤਿ ਸਕੀਛਾਇ
 ਆਤਿ ਸੁਬਾ ਪੁਨ ਮਾਇਆ॥ ਨਾਤਿ ਜੁਭੈ ਦੁਭਾਉ ਕਮਾਇਆ॥ ਨਾਂਤਿ ਸੁਓ ਪਤਿ ਪਤਿ ਕੁਲਾਜ
 ਤੀਓ ਹੁਮਨ ਰਾਵਰੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ॥ ੨॥ ਤੂੰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਨਾਹੀ ਸਿਰਿ ਕਾਲਾ॥ ਤੂੰ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇ
 ਖ ਮਰੀ ਮੁਨਿ ਗਲਾ॥ ਜਤਿ ਸੰਤੋਖਿ ਸਬਦਿ ਅਤਿ ਸੀਤਲੁ ਜਹਜਹਾਇ ਲਿਟਲਾਇਆ॥ ੩॥ ਤੈ
 ਵਰਤਾਇ ਰਉਥੈ ਪਰਿਵਾਜਾ॥ ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ਕੀਏਇ ਕਰਾਸਾ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੇਤਿ ਸਰਬ ਜਗਨੀ

ਵਨੁਗੁਰਅਨਹਦਸਬਦਿਦਿਖਾਇਆ॥ ੪॥ ਉਤਮਜਨਸੀਤਭੁਲੇਹਰਿਪਿਆਰੇ॥ ਹਰਿਰਸ
 ਮਤੇਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥ ਨਾਂਨਕਰੇਲਸੀਤਜਨਸੀਗਤਿਹਰਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆ॥ ੫॥ ਤੂੰਅਤਿਰਿਜਾਂ
 ਮੀਨੀਅਸਭਿਤੇਰੇ॥ ਤੂੰਦਤਾਹਮਸੇਵਕਤੇਰੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਂਮੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਜੈਗੁਰਿਗਿਆਨੁਰਤਨੁ
 ਦੀਪਾਇਆ॥ ੬॥ ਪੰਥਤਤਮਿਲਿਇਹਤਨੁਕੀਆ॥ ਆਤਮਰਾਮੁਪਾਏਸੁਖੁਬੀਆ॥ ਕਰਮਕਰਤੂਤਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਫਲੁਲਾਗਾਹਰਿਨਾਂਮੁਰਤਨੁਮਨਿਪਾਇਆ॥ ੭॥ ਨਾਂਤਿਸੁਭੁਖਪਿਆਸਮਨੁਮਾਨਿਆ
 ॥ ਸਰਬਾਨਿਰੰਜਨੁਪਟਿਪਟਿਜਾਨਿਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਿਗਤਾਕੇਵਲੁਬੈਰਾਗੀਗੁਰਮਤਿਭਾਇ
 ਸੁਭਾਇਆ॥ ੮॥ ਅਧਿਆਤਮਕਰਮਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਜਾਤੀ॥ ਸਬਦੁ
 ਰਸਾਲੁਰਸਨਿਰਸੁਰਸਨਾਬੇਲੁਰਸਾਲੁਵਜਾਇਆ॥ ੯॥ ਬੇਲੁਰਸਾਲੁਵਜਾਵੈਸੇਈ॥ ਜਾਂਕੀ
 ਤ੍ਰਿਭੁਵਲੁਸੇਈਹੋਈ॥ ਨਾਂਨਕਬੂਝੁਹੁਇਹਬਿਧਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਇਆ॥
 ੧੦॥ ਐਸੇਜਨਦਿਰਲੇਸੀਸਾਰੇ॥ ਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰਹਿਰਹਿਨਿਰਾਰੇ॥ ਆਪਿਤਰਹਿਸੀਗ
 ਤਿਕੁਲਤਾਰਹਿਤਿਨਸਫਲੁਜਨਮੁਜਗਿਆਇਆ॥ ੧੧॥ ਪਰਦਹਮੰਦਰੁਜਾਂਦੈਸੇਈ॥ ਜਿ

ਸੁਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸੋਈਹੋਈ॥ਕਾਂਇਆਗੁਮਹਲੀਮਹਲੀਪ੍ਰਭੂਸਾਚਾਸਚੁਸਾਚਾਤਖਤੁਰਚਾਇ
 ਆ॥ ੧੨॥ ਚਤੁਰਦਸਹਾਟਵੀਵੇਦੁਇਸਾਖੀ॥ਸੇਵਕਪੰਚਨੀਬਿਖੁਚਾਖੀ॥ਅੰਤਰਿਵਸ
 ਤੁਅਨੁਪਨਿਰਮੋਲਕੁਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਰਿਧਨੁਪਾਇਆ॥ ੧੩॥ ਤਖਤਿਬੈਤਖਤੈਕੀਲਾਇਕ
 ਪੰਚਸਮਾਏਗੁਰਮਤਿਪਾਇਕਾ॥ਆਦਿਨੁਗਾਵੀਹੈਭੀਹੋਸੀਸਹਸਾਭਰਮੁਕੁਕਾਇਆ॥ ੧੪॥
 ਤਖਤਿਸਲਾਂਮੁਹੋਵੇਦਿਨੁਗਤੀ॥ਇਹੁਸਾਚੁਵਡਾਈਗੁਰਮਤਿਲਿਵਜਾਤੀ॥ਨਾਨਕਗਾਂਮੁਜਪ
 ਹੁਤੁਤਾਰੀਹਰਿਅੰਤਿਜਖਾਈਪਾਇਆ॥ ੧੫॥ ੧॥ ੧੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਿਧ
 ਨੁਸੰਚਹੁਰੇਜਨਭਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਜੇਟਿਰਹੁਸਰਣਾਈ॥ਤਸਕਰੁਚੇਰਨਲਾਗੈਤਾਕਉਧੁ
 ਨਿਉਪਜੈਸਬਦਿਜਗਾਇਆ॥ ੧॥ ਤਿਏਕੈਕਾਰੁਨਿਰਾਲਮੁਰਾਜਾ॥ਤੂੰਆਪਿਸਵਾਹਹਿਜਨ
 ਕੈਕਾਜਾ॥ਅਮਰੁਅਰੁਲੁਅਪਾਰੁਅੰਮੋਲਕੁਹਰਿਅਸਬਿਰਥਾਨਿਸੁਹਾਇਆ॥ ੨॥ ਦੇਹੀਨ
 ਗਰੀਉਤਮਥਾਂਨਾ॥ਪੰਚਲੋਕਵਸਹਿਪਰਧਾਂਨਾ॥ਉਪਰਿਏਕੈਕਾਰੁਨਿਰਾਲਮੁਸੁਨਿਸਮਾ
 ਧਿਲਗਾਇਆ॥ ੩॥ ਦੇਹੀਨਗਰੀਨਉਦਰਵਾਜੇ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਕਰਦੈਹਾਰੇਸਾਜੇ॥ਦਸ

ਵੈਪੁਰਖੁ ਅਤੀਤ ਨਿਰਾਲਾ ਅਪੇਅਲੁ ਪੁਲਖਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖੁ ਸਚੇ ਦੀਦਾਨਾ ॥ ਹੁਕਮਿ
 ਚਲਾਏ ਸਚਿ ਨੀਸਾਨਾ ॥ ਨਨਕ ਖੋਜਿ ਲਾਹੁ ਪੁਰਖੁ ਅਪਨਾ ਹਰਿ ਮਾਤਮਰਾ ਮਨਾ ਮੁਖਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਸ
 ਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਅਵਲੁ ਕਰੇ ਗੁਰਗਿਆਨ ਸਮਾਨਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਗਰ ਦਨਿ ਮਾਰੇ ਹਉ
 ਮੈਲੇ ਰੁਚੁ ਕਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਸਚੈ ਥਾਂ ਨਿਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਂ ਲੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸਚੈ ਮਹ
 ਲਿ ਨਿਵਾਸੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਂਦੁ ਜਾਂਦੁ ਰੁਕਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਨਾਂ ਮਨੁ ਚਲੈ ਨ ਪਵਦੁ ਉਡਾਵੈ ॥ ਜੇਗੀ ਸ
 ਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਵੈ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦੁ ਲੁਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲੁ ਮੁਖੁ ਭਿਆਪੇ ਵਾਇਸੁ ਲਾਇਆ ॥ ੮ ॥
 ॥ ਭਉ ਬੈਰਾਗਾ ਸਹ ਜਿਸ ਮਾਤਾ ॥ ਹਉ ਮੈਤ੍ਰਿਅ ਗਿਆਨ ਹਰਿ ਰਾਤਾ ॥ ਅੰਜਨੁ ਸਾਗਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜ
 ਲੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਰੋਗੁ ਕਟੇ ਕਾਟੀ ਜਮ
 ਸੀ ॥ ਨਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਭੁ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਮਿਲਿ ਮੇਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਕਾਲੈ ਕਟੁ ਲੁਨਿਰੰ
 ਜਨੁ ਜਾਂ ਲੈ ॥ ਬੁਝੈ ਕਰਮੁ ਸੁਸਬਦੁ ਪਛਾਂ ਲੈ ॥ ਆਪੇ ਜਾਂ ਲੈ ਆਪੁ ਪਛਾਂ ਲੈ ਸਰੂਤਿ ਸਕਾਰੇ ਜੁਸ ਬ
 ਏਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਲ ਜਾਗਾ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਰਖ ਲਾਗਾ ॥ ਆਪੇ ਕਸਕ ਸਦ

ਟੀਲਾਏਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਆ॥ ੧੩ ॥ ਆਪਿਵਦਿਅਲਿਵਦਿਆਪੁਭਿਧਾਗੀ॥ ਅਪਿਧ
 ਦਿਗਦਿਗਹਿਆਬਨਵਾਰੀ॥ ਪੁਰਖਅਤੀਤੁਵਸੈਨਿਯਕੇਵਲੁਗੁਰਪੁਰਖੇਪੁਰਖਮਿਲਾਇਆ॥
 ੧੩ ॥ ਪ੍ਰਭੁਦਾਂਨਾਂਬੀਨਾਂਗਰਬੁਗਵਾਏ॥ ਵੂਜਾਮੇਟੈਏਕੁਦਿਖਾਏ॥ ਆਸਾਮਾਹਿਨਿਗਲਮੁਜੇਨੀ
 ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨੁਗਾਇਆ॥ ੧੪ ॥ ਹਉਮੈਮੇਟਿਸਬਦਿਸੁਖਹੋਈ॥ ਆਪਦੀਚਾਰੇਗਿਆਂ
 ਨੀਜੇਈ॥ ਨਨਕਹਰਿਜਸੁਹਰਿਗੁਣਲਾਹਸਤਸੰਗਤਿਸਚੁਫਲੁਪਾਇਆ॥ ੧੫॥੩॥੧੬॥
 ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਚੁਕਹੁਸਚੈਘਰਿਰਹਣਾ॥ ਜੀਵਤਮਰਹੁਭੁਵਨਲੁਜਗਤਰਣਾ॥ ਗੁਰੁ
 ਬੋਹਿਬੁਗੁਰਬੇਰੀਤੁਲਹਾਮਨਹਰਿਜਪਿਪਾਰਿਲਘਾਇਆ॥ ੧ ॥ ਹਉਮੈਮਮਤਾਲੇਭੁਬਿਨਾਸਨਾ॥
 ਨਉਦਰਮੁਕਤੇਦਸਵੈਆਸਨਾ॥ ਉਪਰਿਪਰੈਪਰੈਅਪਰੰਪਰੁਜਿਨਿਆਪੇਆਪੁਭਿਧਾਇਆ॥ ੨ ॥ ਗੁ
 ਰਮਤਿਲੇਵਹੁਹਰਿਲਿਵਤਗੀਐ॥ ਅਕੁਲਗਾਇਜਮਤੇਕਿਆਰੁਗੀਐ॥ ਜਤਜਤਦੇਖਉਤਤਤਤਤ
 ਮਹੀਅਵਰੁਨਵਤੀਆਗਾਇਆ॥ ੩ ॥ ਸਚੁਹਰਿਨਾਂਮੁਸਚੁਹੈਸਰਣਾਂ॥ ਸਚੁਗੁਰਸਬਦੁਜਿਤੈਲ
 ਗਿਤਰਣਾ॥ ਅਕਬੁਕਬੈਦੇਖੈਅਪਰੰਪਰੁਨਿਗਾਰੁਨਜੇਨੀਜਾਇਆ॥ ੪ ॥ ਸਚੁਬਿਨੁਸ

ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਖੁਨ ਪਾਵੈ। ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਕਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਵੈ। ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪੁਰਾਪੁ
 ਇਆ॥ ੧॥ ਸਚ ਬਿਨੁ ਭਵ ਜਲੁ ਜਾਇ ਨ ਤਰਿਆ॥ ਏਹੁ ਸਮੁੰਦੁ ਅਥਾਹੁ ਮਹਾਂ ਬਿਖੁ ਭਰਿਆ॥ ਰਹੈ
 ਅਤੀਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਉ ਪਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਇਆ॥ ੬॥ ਸ੍ਰੁ ਠੀ ਜਗਹਿ ਤਕੀਰਤੁ ਰਾਈ॥ ਬਿਲ
 ਮੁਨ ਲਾਗੈ ਆਵੈ ਜਾਈ॥ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਚਲਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਉਪ ਜੈ ਬਿਨ ਸਿਖ ਪਾਇਆ॥ ੭॥ ਉ
 ਪਨਹਿ ਬਿਨ ਸਹਿ ਬੰਧਨ ਬੰਧੋ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਗਲਿ ਠੇਧੋ॥ ਜਿਸੁ ਗੰਮਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਤੀਮਤਿ ਗੁਰਮ
 ਤਿ ਜੋ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ॥ ੮॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ
 ਮਨਾਮ ਕਿਉ ਧਿਆਈਐ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਤਰਹੁ ਭਵ ਦੁਤਰੁ ਮੁਕਤਿ ਭੁਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੯॥ ਗੁ
 ਰਮਤਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਗੋਵਰਧਨ ਧਾਰੇ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਇਰ ਪਾਂਹੁ ਤਰੇ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ
 ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭੁਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ॥ ੧੦॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਤਰਹੁ ਸਚੁ ਤਰੀ॥ ਆਤਮ ਚੀਨੁ ਹਰਿ ਦੈਮੁ
 ਰਾਹੀ॥ ਜਮ ਕੇ ਦੁਹੇ ਕਾਟਹਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ॥ ੧੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪੀਰ ਸਖੇ
 ਗੁਰ ਭਾਈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮਾਈ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਗਨੀ ਦੁਹਰਿ

ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿਦਾ ਕਿ ਸਕੀਕੀ १੧੮
 ਜੈ ॥ ਚੀਨਹੁ ਆਪੁ ਜਪੁ ਜਗਦੀਸੁ ਰਹਿ ਜਗੀ ਨਾਥ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮੀ ਰਿਖੀ ਰਿਸੇ ਜਾਂਦ
 ਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸਬਦੁ ਪਛਾਂਦਹੁ ॥ ਪਾਇ ਪਾਇ ਭੋਗੇ ਭੋਗੁ ਲਹਾਰ ਰਹੈ ਅਰੀ ਤੁਸ ਬਾਇਆ ॥ ੧੪
 ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਚਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਆਖੀ ਦੇਖਹੁ ਚਾ ॥ ਸ੍ਵਨੀਨਾਂ ਮਸੁਦੈ ਹਰਿ ਬਾਂਦੀ ਨਾਂ
 ਕਹਰਿ ਰਿਗਿ ਰਿਗਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ੩ ॥ ੨੦ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲ ੧ ॥ ਕਾਂ ਮੁਕੇ ਪੁਪਹੁ ਪਰ ਨਿਦਾ ॥ ਲ
 ਬੁਲੇ ਭੁਤ ਜਿਹੇ ਹੁਨੇ ॥ ਰਿਦਾ ॥ ਰੂਮ ਕਾ ਸੀ ਗਲੁ ਤੇ ਰੂਨਿ ਗਲਾ ॥ ਤਰਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥
 ਨਿਸਿਦਾਂ ਮਨਿ ਜਿਉ ਚਮਕੈ ਦ੍ਰਾਇਦੁ ਦੇਖੈ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਜੇ ਤਿਨਿ ਰਤਰਿ ਪੈਖੈ ॥ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਅ
 ਨੂਪ ਸਰੂਪ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਦੇਖਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭਿਤਾਰੇ ॥ ਸਸਿ ਪਰਿ ਸੁਰਦੀਪ
 ਕੁਗੋਲਾਰੇ ॥ ਦੇਖਿ ਅਦਿਸਟ ਰਹਿ ਲਿਵਲਗੀ ਸਭੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਅਮੀ ਮ੍ਰ
 ਤਰ ਸੁਪਾਏ ਤ੍ਰਿਜਨੰ ਭਉ ਜਾਏ ॥ ਅਨਭਉ ਪਦ ਪਾਵੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਊਚੀ ਪਦਵੀ ਊਚੈ ਊਚਾ ਨਿਰਮ
 ਲੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਅਵਿਜਟ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅਤਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰ

॥ ਨਾਂ ਨ ਕ ਕ ਉ ਜੁ ਗਿ ਜੁ ਗਿ ਹ ਰਿ ਜ ਸੁ ਦੀ ਜੈ ਹ ਰਿ ਜ ਪ ਮੇ ਅ ਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਅ ਤਿ ਰਿ ਨ ਮੁ ਪ ਰ
 ਪ ਤਿ ਹੀ ਰਾ ॥ ਹ ਰਿ ਜ ਪ ਤੇ ਮ ਨੁ ਮ ਨ ਤੇ ਧੀ ਰਾ ॥ ਦੁ ਪ ਦ ਪਾ ਦ ਭੁ ਉ ਰੇ ਜ ਨੁ ਪਾਈ ਮੇ ਬਾ ਤੁ ਤ੍ਰਿ ਜ ਨ ਮਿ
 ਨ ਜਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਭੁ ਗ ਰਿ ਹੇ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸ ਬ ਦਿ ਤ ਰੰ ਗਾ ॥ ਹ ਰਿ ਜ ਸੁ ਨ ਮੁ ਪ ਦਾਰ ਬੁ ਮੰ ਗਾ ॥ ਹ ਰਿ
 ਭਾ ਵੈ ਗੁ ਰ ਮੇ ਲਿ ਮਿ ਲਾ ਵੇ ਹ ਰਿ ਤਾ ਰੇ ਜ ਗ ਤੁ ਸ ਬਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਨਿ ਨਿ ਜ ਪੁ ਜ ਪਿ ਓ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਮ ਤਿ
 ਵਾ ਕੇ ॥ ਜ ਮ ਕੰ ਕ ਰ ਕਾਲ ਸੇ ਵ ਕ ਪ ਗ ਤਾਂ ਕੇ ॥ ਉ ਤ ਮ ਸੰ ਗ ਤਿ ਗ ਤਿ ਮਿ ਤਿ ਉ ਤ ਮ ਜ ਗੁ ਭੁ ਉ ਜ ਲੁ ਪਾ ਰਿ ਤ ਗ
 ਇਆ ॥ ੮ ॥ ਇ ਹੁ ਭੁ ਵ ਜ ਲੁ ਜ ਗ ਤੁ ਸ ਬ ਦਿ ਗੁ ਰ ਤ ਗੀ ਮੇ ॥ ਅ ਤਿ ਰਿ ਕੀ ਦੁ ਬਿ ਧਾ ਅ ਤਿ ਰਿ ਜ ਗੀ ਮੇ ॥ ਪ ਿ ਬ
 ਵ ਲੇ ਜ ਮ ਕ ਉ ਮ ਰੈ ਗ ਗ ਨੰ ਤ ਰਿ ਪ ਨ ਖੁ ਚ ਚਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ਜਾ ਕ ਤ ਨ ਰ ਸ ਬ ਦਿ ਸੁ ਰ ਤਿ ਕਿ ਉ ਪਾਈ ਮੇ ॥
 ਸ ਬ ਦਿ ਸੁ ਰ ਤਿ ਬਿ ਨੁ ਆਈ ਮੇ ਜਾਈ ਮੇ ॥ ਨਾਂ ਨ ਕ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਮੁ ਕ ਤਿ ਪ ਰਾਂ ਇ ਦੁ ਹ ਰਿ ਪੁ ਰੇ ਭਾ ਗਿ ਮਿ
 ਲਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਨਿ ਰ ਭੁ ਉ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਹੇ ਰ ਖ ਵਾ ਲਾ ॥ ਭੁ ਗ ਤਿ ਪ ਰਾ ਪ ਤਿ ਗੁ ਰ ਗੋ ਪਾ ਲਾ ॥ ਧੁ ਨਿ ਅ ਨੰ ਦ
 ਅ ਨ ਹ ਦੁ ਵ ਜੈ ਗੁ ਰ ਸ ਬ ਦਿ ਨਿ ਰੰ ਜ ਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਨਿ ਰ ਭੁ ਉ ਸੇ ਸਿ ਰਿ ਨ ਤੀ ਲੇ ਖਾ ॥ ਅ ਪਿ ਅ
 ਲੇ ਖੁ ਕੁ ਵ ਰ ਤਿ ਹੇ ਵੇ ਖਾ ॥ ਅ ਪਿ ਅ ਤੀ ਤੁ ਅ ਜੇ ਨੀ ਸੀ ਭੁ ਉ ਨ ਨ ਕ ਗੁ ਰ ਮ ਤਿ ਸੇ ਪਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਅ

ਤਰਿਕੀਗਤਿਸਤਿਗੁਰਜਾਂਦੈ। ਸੋਨਿਰਭਉਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਂਦੈ। ਅੰਤਰੁਦੇਖਿਨਿਰੰਤਰਿਬੂਝੈ
 ਅਨਤਨਮਨੁਡੋਲਾਇਆ। ੧੩॥ ਨਿਰਭਉਸੇਅਭਅੰਤਰਿਵਸਿਆ। ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਨਿਰੰਜ
 ਨਿਰਸਿਆ। ਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਸੀਗਤਿਪਾਈ। ਮੇਹਰਿਸਹਜੇਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆ। ੧੪॥ ਅੰਤਰਿ
 ਬਾਹਰਿਸੇਪ੍ਰਭੁਜਾਂਦੈ। ਰਹੈਅਲਿਪਤੁਚਲਤੇਘਰਿਆਂਦੈ। ਉਪਰਿਆਦਿਸਰਬਤਿਹੁਲੇਈ
 ਜਚੁਨਾਂਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਪਾਇਆ। ੧੫॥ ੪॥ ੨੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੁਦਰਤਿਕਰੋਨੇਗੁਰੂ
 ਅਪਾਰਾ। ਕੀਤੇਕਾਨਾਹੀ। ਕਿਹੁਚਾਰਾ। ਨੀਅਉਪਾਇਰਿਜਕੁਦੇਆਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਹੁਕਮੁਚਲਾਇ
 ਆ। ੧॥ ਹੁਕਮੁਚਲਾਇਰਹਿਅਭਰਪੁਰੇ। ਕਿਸੁਨੇਵੈਕਿਸੁਆਖਾਂਦੁਰੇ। ਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਹਰਿ
 ਘਟਿਘਟਿਦੇਖਹੁਦਰਤੇਤਾਕੁਸਬਾਇਆ। ੨॥ ਨਿਸਕਉਮੇਲੇਸੁਰਤਿਸਮਾਏ। ਗੁਰੁਸਬਦੀ
 ਹਰਿਨਾਂਮੁਧਿਆਏ। ਆਨਦਰੂਪਅਨੂਪਅਗੋਚਰਗੁਰਮਿਲਿਐਭਰਮੁਜਾਇਆ। ੩॥ ਮਨਤਨੁ
 ਧਨੁਤੇਨਾਮੁਪਿਆਰਾ। ਅੰਤਿਸਖਾਈਚਲਣਦਾਰਾ। ਮੇਹਪਸਾਰਿਨਹੀਸੀਗਿਬੇਲੀਬਿਨੁਹਰਿ
 ਗੁਰਕਿਨਿਸੁਖਪਾਇਆ। ੪॥ ਨਿਸਕਉਨਦਰਿਕਰੇਗੁਰਪੁਰਾ। ਸਬਦਿਮਿਲਾਏਗੁਰਮਤਿ

ਸੂਰਾ॥ ਨਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੋਵਰੁ ਜਿਨਿ ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ॥ ੫॥ ਸੀਤ ਜਨਾਂਹ ਰਿਧ ਨੁ ਜਸੁ
 ਪਿਆਰਾ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ॥ ਜਾਕਿ ਕਸੇ ਫਕਰੇ ਦਰਿ ਹਰਿ ਕੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਜੁ ਸੁਗਾ
 ਇਆ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਮਹ ਲਿਖੁ ਲਾਏ॥ ਸਾਢੀ ਦਰਗਹ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਏ॥ ਸਾਕਤ ਠ
 ਉਰਨਾ ਹੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਜਨਮ ਮਰੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੭॥ ਸੇਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਮੁੰਦ ਅਥਾਹਾ॥ ਪਾਵ
 ਹੁਨਾਂ ਨੁਰਤਨੁ ਧਨੁ ਲਾਹਾ॥ ਬਿਖਿਆ ਮਲੁ ਜਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੁਰਨਾ ਫੁਹੁ ਗੁਰ ਸਰਸੀ ਤੇ ਖੁਪਾਇਆ॥
 ੮॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਸੰਕਨ ਕੀਜੈ॥ ਅਸਾਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸਰ ਹੀਜੈ॥ ਸੀਸਾ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸ ਨੁ ਸੇਵਹੁ ਠਿਰਿ
 ਬਾਹੁ ਫਿਰੇ ਗੁਨ ਲਾਇਆ॥ ੯॥ ਸਾਢੇ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਫੁਡੀਆਏ॥ ਕਉਨੁ ਸੁਦੂਜਾ ਤਿਸ ਸਮਝਾਏ॥
 ਹਰਿਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਵੇਕਾ ਫਰਤੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਰ ਭਾਇਆ॥ ੧੦॥ ਫਾਰਹਿ ਪੁਸਤਕ ਦੇਵ ਪੁਰਾਨਾ॥
 ਇਕਿ ਬਹਿ ਸੁਨਹਿ ਸੁਨਾਵਹਿ ਕਾਂਨਾਂ॥ ਅਜਗਰੁ ਕਪਟੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਖੂਲੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾ
 ਇਆ॥ ੧੧॥ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤ ਲਗਾਵਹਿ ਭੁਜਮੇ॥ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲੁ ਸੁਹਉ ਮੇ॥ ਪਾਖੀ ਭੁਕੀ ਨੇਜੇ
 ਗੁਨ ਪਾਈ ਮੇ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਅਲਖੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ੧੨॥ ਤੀਰਥ ਫਰਤੁ ਨੇਮ ਕਰਹਿ ਉਦਿਆਂ

ਨਾਨਕਤੁਸਤੁਸੀਜਮੁਕਬਹਿਗਿਆਨਾਂ। ਰਾਮਨਾਂਮਬਿਨੁਕਿਉਸੁਖਪਾਈ। ਮੇਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਗੁਰ
 ਮੁਨਜਾਇਆ॥ ੧੩ ॥ ਨਿਉਲੀਕਰਮਰੁਇ ਅਗਮਭਾਣੀ। ਰਿਚਕਕੰਭਕਪੂਰਕਮਨਗਾਣੀ॥
 ਪਾਖੰਡਿਧਰਮੁਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਹਰਿਸਿਉਗੁਰਸਬਦਿਮਹਾਂਰਸੁਪਾਇਆ॥ ੧੪ ॥ ਕੁਦਰਤਿਵੇਖਿਰਹੇਮ
 ਨੁਮਾਨਿਆ। ਗੁਰਸਬਦੀਸਭੁਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨਿਆ। ਨਨਕਅਤਮਰਾਮੁਸਬਾਇਆਗੁਰਿਸਤਿ
 ਗੁਰਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ ੧੫ ॥ ੫॥ ੨੨॥

ਮਾਰੂਸੇਲਹੇਮਹਲ ੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਹੁਕਮੀਸਹਜੇ

ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ। ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਅਪਲੀਵਡਿਆਈ। ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਹੁਕਮੇਗਹਿ
 ਆਸਮਾਈਹੇ॥ ੧ ॥ ਮਾਇਅਮੇਹੁਜਗਤੁਗੁਬਾਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਕੇਵੀਚਾਰਾ। ਆਪੇਨਦਰਿਕ
 ਰੋਸੇਪਾਏਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈਹੇ॥ ੨ ॥ ਆਪੇਮੇਲੇਦੇਵਡਿਆਈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੀਮਤਿਪਾ
 ਈ। ਮਨਮੁਖਬਹੁਤੁਛਿਰੈਬਿਲਲਾਵੀਵੁਜੈਰਾਇਖੁਆਈਹੇ॥ ੩ ॥ ਹਉਮੈਮਾਇਆਵਿਛੋਪ
 ਈ। ਮਨਮੁਖਭੂਲੇਪਤਿਗਵਾਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਨਾਇਰਾਏਸਾਥੈਰਹਿਆਸਮਾਈਹੇ॥

४ ॥ ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨ ਜਾਮਾ ਰਿਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਬੇਲੁ ਕਰੇਸ
 ਭਿਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈਹੇ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸ ਬਦਿ ਸੁਖੁ ਪ
 ਏ ॥ ਅਤਿ ਰਿਪਿ ਆਰੁ ਗਤੀ ਰਤਾ ਸਹਜ ਮਤੇ ਬਲਿ ਆਈਹੇ ॥ ੬ ॥ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਗੁਰਤੇ ਜਾਤਾ
 ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਿ ਆਨਗਨੀ ਦੁਨੁ ਵਾਤਾ ॥ ਨਿਸਨੇ ਲਾਏ ਸੇਈ ਬੁਝੈ ਭੁਭੁਰ ਮੁਸਰੀਰ ਹੁਜਾਈਹੇ
 ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ॥ ਜਗਨ ਮੁਤਿ ਸੁਜੇ ਹਿਨ ਸਾਕੈ
 ਸਾਚੈ ਸਿਉ ਬਲਿ ਆਈਹੇ ॥ ੮ ॥ ਤਿਸਨ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੇਸਾਗਾ ॥ ਜਲਿ ਜਲਿ ਖਪੈ ਬਹੁਤਾ ਦਿ
 ਕਾਗਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਠਉਰਨ ਪਾਏ ਕ ਬਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਝੈ ਬੁਝਾਈਹੇ ॥ ੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਨਿ
 ਸੇਵ ਰੁਭਾਗੀ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਅਤਿ ਰਿਨਾ ਮੁਗਦਿ ਆਨਿ ਹਕੇਵਲੁ ਤਿਸਨਾ
 ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈਹੇ ॥ ੧੦ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੋ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਪਛਾਂਣੀ ॥
 ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਹਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਆਵੁ ਨ ਜਾਂਦੁ ਰਾਈਹੇ ॥ ੧੧ ॥ ਸਬਦਿ ਬੁਝੈ ਸੇਮੇਲੁ ਚੁਕਾਏ ॥
 ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਣਾ ਸਦਾ ਹੀ ਸੇਵਨਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚ ਹੁਜਾਈ

੧੨ ॥ ਗੁਰਤੇ ਬੁਝੈ ਤਾਂ ਦਰਸੁ ਝੈ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਾ ਕਥਿਕ ਬਿਲੁ ਝੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕੀ ਵਰਿ ਆ
 ਈ ਤਿਸ ਨਾਂ ਭੂਖ ਗਵਾਈਏ ॥ ੧੩ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਝੁਝੈ ॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਝੈ
 ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਮੰਤਰਿ ਬਾਂਝੀ ਸਬਦਿ ਵਜਾਈਏ ॥ ੧੪ ॥ ਜੇ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆਸੇ ਕ
 ਰਮ ਕਮਾਇਆ ਕੋਇ ਨ ਮੇਵੈ ਧੁਰਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਤਿਨ ਹੀ ਵਾਸਾ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ
 ਲਿਖਿ ਪਾਈਏ ॥ ੧੫ ॥ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਪਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਤਰੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ
 ਦਾ ਸੁਕਹੈ ਬੇਨਤੀ ਭੀ ਖਿਆਨ ਮੁਦਰਿ ਪਾਈਏ ॥ ੧੬ ॥ ੧ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲ ੩ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵ
 ਰੈ ਤੇ ਸਭੁ ਸੇਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ॥ ਏਕੋ ਗਵਿਰਹਿ ਆਸ ਭੁਭੰਤਰਿ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਦ
 ਰੁਨ ਕੋਈਏ ॥ ੧ ॥ ਲਖ ਰਉਰਾ ਸੀਹ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸਭੁ ਨਾਂ
 ਰਿਜ ਕੁਸਮਾਹੇ ਆਪੇ ਕੀ ਮਤਿ ਤੇਰੁ ਨ ਹੋਈਏ ॥ ੨ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅੰਧੁ ਅਧਿਗਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਪਸ
 ਰਿਆ ਪਾਸਾਗਾ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਜਲ ਤਰਹੈ ॥ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਹੋਈਏ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਜੋ ਰਿ
 ਵਿਛੋੜੇ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਥਾਪੇ ਆਪੇ ॥ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਹੋਈਏ ॥ ੪

॥ ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਸੇ ਲਾਗੇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਮਕਾ ਕੁਓ ਭਗੇ ॥ ਅਤਿ ਰਿਸ ਬਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ਹੋ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਸੇ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥ ਅਨਦਿ
 ਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਹੋਈ ਹੋ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਜਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਅ
 ਦਿ ਮਿਲਿਆ ਸਭ ਨਾਂ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਹਉ ਮੇਮਾ ਰਿਤਿ ਸਨਾਂ ਅਗਨਿ ਨਿਵਰੀ ਸਬਦੁ ਰੀਤਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ
 ਹੋ ॥ ੭ ॥ ਕਾਂਇਆਂ ਕੁਟ ਬੁਝੇ ਮੇਹੁ ਨ ਬੂਝੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਆਖੀ ਸੁਝੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮੁਰਵੈ ਦਿਨੁ
 ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਹੋ ॥ ੮ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਧਾਤੁ ਦੂਜੈ ਹੋਣਾ ਗਾ ॥ ਜਨਮ ਤ ਕੀਨਾ ਮੂਠਿ ਅਭਾਗਾ
 ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਹੋ ॥ ੯ ॥ ਕਾਂਇਆਂ ਕੁਸੁਪੁ
 ਹਉ ਮੇਮਾ ਲੁਲਾਈ ॥ ਕੇਸਉ ਪੈਵਹਿ ਤੇ ਮੇਲੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਪੈਤਾ ਹਛੀ ਹੋਵੈ ਫਰਿ ਮੇਲੀ ਮੂਲਿ
 ਨ ਹੋਈ ਹੋ ॥ ੧੦ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਕਾਇਆਂ ਸੀ ਪਾਰਹਿ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਵੀਰਾਰਹਿ ॥ ਅੰ
 ਤਰਿ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਗੁਬਾਰਾ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ਹੋ ॥ ੧੧ ॥ ਇਕਿ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸਬਦਿ ਤੋਲਾਗੇ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਾਇਆ ਮਿਲਿ ਆਵੁ ਭਾਗੇ ॥ ਅਤਿ ਰਿਸਾ ਕੁਰਵਹਿ ਰਿਗ ਰਤੇ ਜਹ ਜਿਸ ਮਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋ

੧੨ ॥ ਗੁਰਕੀਰਲਗੁਰੂਤੇਜਪੈ ॥ ਪੂਰਾਜੇਵਕੁਸਬਦਿਸਿਏਪੈ ॥ ਜਿਦਾਜਬਦੁਰਫੈਪਟਅੰਤ
 ਰਿਰਸਨਾਰਸੁਚਾਖੈਸਚੁਸੇਈਹੋ ॥ ੧੩ ॥ ਹਉਮੈਮਾਰੇਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਖੈਉਰਿਧਾਰੇ
 ॥ ਏਕਜੁਬਿਨੁਹਉਰੋਰਨਜਾਂਲਾਸਹਜੇਹੋਇਚੁਹੋਈਹੋ ॥ ੧੪ ॥ ਬਿਨੁਜਤਿਗੁਰਜਹਜੁਕਿਨੈਨਪਾ
 ਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਸਭਿਜਮਾਇਆ ॥ ਜਰਾਜੇਵਿਸਬਦਿਸਰਿਰਾਤੇਹਉਮੈਸਬਦੇਖੋਈਹੋ
 ੫੧੫ ॥ ਆਪੇਗੁਲਦਾਤਵੀਰਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਹਿਪਕੀਜਾਰੀ ॥ ਨਨਕਨਾਂਮਿਸਮਾਵਹਿ
 ਸਾਥੈਸਾਰੇਤੇਪਤਿਹੋਈਹੋ ॥ ੧੬ ॥ ੨ ॥ ਮਾਰੂਮਹਲ ੩ ॥ ਜਗਨੀਵਨੁਸਾਰਾਏਕੇਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰ
 ਜੇਵਤੇਸਬਦਿਪਛਾਤਾ ॥ ਏਕੇਅਮਰੁਏਕਾਪਾਤਿਜਾਹੀ ॥ ਜੁਗਜੁਗਸਿਰਿਕਾਰਬਣਾਈਹੋ ॥ ੧ ॥
 ਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਨਿਆਪੁਪਛਾਤਾ ॥ ਆਪੇਆਇਮਿਲਿਆਜੁਖਦਾਤਾ ॥ ਰਸਨਾਂਸਬਦਿਰ
 ਤੀਗੁਲਗਾਫੈਵਰਿਸਾਰੇਪਤਿਪਾਈਹੋ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਮਿਲੈਵਰਿਮਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿਨੀ
 ਦਕਪਤਿਗਵਾਈ ॥ ਨਾਮਰਤੇਪਰਮਹੰਸਬੈਰਾਗੀਨਿਜਪਰਿਤਾਵੀਲਾਈਹੋ ॥ ੩ ॥ ਸਬਦਿਮਰੇ
 ਸੋਈਜਨੁਪੂਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਸੁਦਾਏਸੂਰਾ ॥ ਕਹਾਇਅੰਮੀਵਰਿਅੰਮੀਤਜਰੁਸਾਰਾਮਨਪੀਵੈ

ਭਾਇਜੁਭਾਈਹੇ॥ ੩॥ ਪਹਿਪੀਤਮਵਰਾਂਸਮਝਾਏ॥ ਪਰਜਲਤੇਕੀਖਬਰਿਨਪਾਏ॥ ਬਿਨੁਸ
 ਤਿਗੁਰਜੇਵੇਨਾਂਮੁਨਪਾਈਮੇਪਹਿਥਾਕੇਸਾਂਤਿਨਆਈਹੇ॥ ੪॥ ਇਕਿਭੁਸਮਲਗਾਇਠਿਗਹਿਭੇਖ
 ਧਾਰੀ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਹਉਮੈਕਿਨਿਮਾਰੀ॥ ਅਨਦਿਨੁਜਲਤਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਭਗੀਮਭੇਖਭੁਗਮਾਈ
 ਹੇ॥ ੫॥ ਇਕਿਗਿਹਕੁਦੰਬਮਹਿਸਦਾਉਦਾਸੀ॥ ਸਬਦਿਮੁਏਹਰਿਨਾਂਮੁਨਿਦਾਸੀ॥ ਅਨਦਿਨੁਸਦਰ
 ਹਹਿਰੰਗਿਰਤੇਭੈਭਾਇਭੁਗਤਿਚਿਤੁਲਾਈਹੇ॥ ੬॥ ਮਨਮੁਖਿਨਿਦਾਕਰਿਕਰਿਦਿਗੁਤਾ॥ ਅੰਤਰਿਲੇਭੁ
 ਭਉਕੈਜਿਸੁਕੁਤਾ॥ ਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁਕਦੇਨਛੋਰੈਅੰਤਿਗਾਇਆਪਛੁਤਾਈਹੇ॥ ੭॥ ਸਚੈਸਬਦਿਸ
 ਰੀਪਤਿਹੋਈ॥ ਬਿਨੁਨਵੈਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈਕੋਈ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੋਨਉਨਪਾਏਪ੍ਰਭਮੇਸੀਬਲਤਬ
 ਲਾਈਹੇ॥ ੮॥ ਇਕਿਸਿਪਸਾਧਿਕਬਹੁਵੀਰਾਰੀ॥ ਇਕਿਅਹਿਨਿਜਿਨਾਮਿਰਤੇਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ ਜਿ
 ਸੋਨੇਆਪਿਮਿਲਾਏਜੇਬੂਝੈਭੁਗਤਿਭਾਇਭਉਜਾਈਹੇ॥ ੯॥ ਇਸਨਾਂਨੁਦਾਂਨੁਕਰਹਿਨਹੀਬੂਝ
 ਿ॥ ਇਕਿਮਨੁਆਮਾਰਿਮਨੈਸਿਉਲੁਝਹਿ॥ ਸਾਚੈਸਬਦਿਰਤੇਇਕਰੰਗੀਸਾਚੈਸਬਦਿਮਿਲਾ
 ਈਹੇ॥ ੧੦॥ ਆਪੇਜਿਰਜੇਦੇਵਤਿਆਈ॥ ਆਪੇਭਾਂਦੈਦੇਇਮਿਲਾਈ॥ ਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਮ

ਨਿਵਸਿਅਮੈਰੈਪ੍ਰਭਿਉਓਫੁਰਮਾਈਹੋ॥ ੧੩॥ ਜਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਜੇਜਨਸਾਰੇ॥ ਮਨਮੁਖਸੇਵ
 ਨਜਾਂਦਨਿਕਾਰੇ॥ ਆਪੇਕਰਤਾਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਲਾਈਹੋ॥ ੧੪॥ ਜੁਗਿਜੁਗਿਸ
 ਥਾਏਕੋਦਤਾ॥ ਪੂਰੈਗੁਰਿਗੁਰਜਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ ਜਬਦਿਮਿਲੇਸੇਵਿਛੁੜੇਨਾਹੀਨਦਰੀਸਹਜਿ
 ਮਿਲਾਈਹੋ॥ ੧੫॥ ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੈਲੁਕਮਾਇਆ॥ ਮਰਿਮਰਿਜੀਮਹਿਦੂਜਾਭਾਇਆ॥ ਬਿ
 ਨੁਜਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮੁਕਤਿਨਹੈ॥ ਮਨਿਦੇਖਹੁਲਿਵਲਾਈਹੋ॥ ੧੬॥ ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਜੇਈਕਰਸੀ॥
 ਆਪਹੁਰੇਆਨਾਕਿਛੁਹੋਸੀ॥ ਨਾਨਕਨਾਂਮੁਮਿਲੈਵਡਿਓਆਈਵਰਿਸਾਰੈਪਤਿਪਾਈਹੋ॥ ੧੭॥ ੩
 ॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੇਆਇਆਸੇਜਭੁਕੇਜਾਸੀ॥ ਵੂਜੈਭਾਇਬਾਧਾਜਮਠਾਜੀ॥ ਸ
 ਤਿਗੁਰਰਾਖੇਜੇਜਨਉਬਰੇਸਾਰੇਜਾਰਿਸਮਾਈਹੋ॥ ੧॥ ਆਪੇਕਰਤਾਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈ॥ ਜਿ
 ਜੋਨਦਰਿਕਰੇਸੇਈਨਨੁਲੇਖੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਤਿਜੁਸਭੁਕਿਛੁਸੁਣੈਅਗਿਆਨੀਅੰ
 ਧੁਕਮਾਈਹੋ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਜਹਜਾਬੂਝਨਪਾਈ॥ ਮਰਿਮਰਿਜੀਮੈਜਨਮੁਗਵਾਈ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਨਾਮਿਰਤੇਜੁਖੁਪਾਇਆਸਹਜੇਸਾਰਿਸਮਾਈਹੋ॥ ੩॥ ਧੀਧੈਧਾਵਤਮਨੁਭਇਆਮਨੁਰ

ਠਹਿਰੈ ਵੈ ਕੰਠ ਭਰੈ ਗੁਰ ਪੁਰਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿਲੈ ਸੁਖ ਪਾਏ ਪੂਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ੪ ॥
 ਰਮਤਿ ਭੂਠੀ ਬੁਰੀ ਬੁਰਿ ਆਰਿ ॥ ਅਭਿਗਾਇ ਆਰੀ ਅਭਿਗਾਇ ਆਰਿ ॥ ਕਰੀ ਮਤਿ ਠੀਕਾ ਮੁਖਿ ਬੈ
 ਲੈ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ੫ ॥ ਅਭਿਗਾਇ ਆਰੀ ਕੰਠ ਭਰੈ ॥ ਮਨ ਕੀ ਭੂਠੀ ਭੂਠ ਕਮਾਵੈ ॥
 ਪਿਰਕਾ ਜਾਉ ਨ ਜਾਂ ਲੈ ਮੁਰਖ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝਨ ਪਾਈਐ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਪੈਦੀ ਪੈਦ ਕਮਾਵੈ ॥ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇ
 ਪਿਰਖ ਜਮਨ ਭਰੈ ॥ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਸਦਾ ਪਰਗਵੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ੬ ॥ ਆਪੇ ਧੁਕ ਮੁਕਰੇ
 ਸਭੁ ਦੇਖੇ ॥ ਇਕ ਨਾਂ ਬਖਸਿਲੈ ਪੁਰਿ ਲੇਖੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਂ ਮਿਰਤੇ ਸਚੁ ਪਾਇ ਆ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿ
 ਲਾਈਐ ॥ ੭ ॥ ਹਉਮੈ ਧਾਤੁ ਮੋਹ ਰਸ ਲਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਿਵ ਸਾਰੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੈ
 ਆਪੇ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝਨ ਪਾਈਐ ॥ ੮ ॥ ਇਕਿ ਸਬਦੁ ਵੀਰ ਸਦਾ ਜਨ ਨਾਗੇ ॥
 ਇਕਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੇਇ ਰਹੇ ਅਭਾਗੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਹੋ ਕੁਕਰਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ੯ ॥
 ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਜਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾਂ ਮੁਰਖੈ ਉਰਿ ਪਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇ ਵਾਂਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆ
 ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ੧੦ ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਠਿਕੈ ਦੇਵਨੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਧਮਾਹਿ ਜਮਾਂ ਨੀ ॥ ਬਹੁ

ਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਨਹੀ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਜਤਿ ਗੁਰ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਹੀ ਮੇਜਾਂ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਜਿ
 ਤੁਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਗਹਿ ਚਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਮਿਹਰਵਾਂ ਨੁ ਜੁਖੁ ਦਤਾ ਜਿ ਉਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਈਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਆਪੇ
 ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥ ਆਪੇ ਸੀਜੁ ਆਪੇ ਜੁਗਤਾ ॥ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲ ਮਿਹਰਵਾਂ ਮਧੁ ਸੁਦਨੁ
 ਨਿਜ ਦਾਹੁ ਕਮਨੁ ਮੇਟਿ ਆਜਾਈਹੇ ॥ ੧੪ ॥ ਜੇਵਰੁ ਭਾਗੀ ਜਿ ਨੀਏ ਕੇਜਾਤਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਿ
 ਗਹਿ ਆਜਗਨੀਵ ਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਇਕ ਥੈ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੈ ਆਪੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭੂਮੁ ਭਉ ਜਾਈਹੇ ॥ ੧੫ ॥
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨੀਉ ਏ ਕੇਜਾਤਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਂ ਮੁਸਬੁ ਦਿਖਛਾਤਾ ॥ ਜਿ ਜੁਤੁ ਦੇਹਿ ਜੇਈ ਨੁ ਪਾਏ ਨਾਨ
 ਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਹੇ ॥ ੧੬ ॥ ੪ ॥ ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਰੁ ਜਾਲਾ ਹੀ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰੈ ॥ ਸਰੁ ਜਗੁ ਹੈ ਤਿਸ
 ਹੀ ਕੈ ਚੀਰੈ ॥ ਜਭਿ ਘਟਿ ਭੁਗਵੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਗਤੀ ਆਪੇ ਜੁਖੁ ਨਿਵਾਸੀਹੇ ॥ ੧ ॥ ਸਾਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਰੀ
 ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੀਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਆਪੇ ਆਇਵਸਿ ਆਪਟਿ ਅੰਤਰਿ ਭੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਛਾਸੀਹੇ ॥
 ੨ ॥ ਕਿਜੁ ਸੇਵੀ ਤੈ ਕਿਜੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਬੁ ਦਿਸਲਾਹੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬੁ ਦਿਸਦਾ ਮ
 ਤਿਉ ਤਮ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀਹੇ ॥ ੩ ॥ ਵੇਹੀ ਕਾਰੀ ਕਾਗਦ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥ ਬੂਝਪਵੈ ਬਿਨੁ ਜੈਦਹਤ

ਨਲਗੈਬਾਰਾ। ਕੰਚਨਕਾਇ ਅੰਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਨਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੋ। ਸਚਾ ਚਉਕਾ ਸੁਹਤਿ
 ਕੀਕਾਰਾ। ਹਰਿਨਾਂਮੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਆਧਾਰਾ। ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਪਾਵਿਤ੍ਰੁ ਪੈਪਾਂਵਨੁ ਕਿਤੁ ਪਾਇ ਹਰਿਨਾਂਮੁ
 ਨਿਵਾਸੀ ਹੋ। ੫। ਹਉਤਿ ਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਸਾਥੈ ਲਾਗੋ। ਹਰਿਗੁਣਗਾਢਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੋ। ਸ
 ਰਾਸੁ ਖੁਸਦਾ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾਂ ਹਰਿ ਰਜਿਹਾ ਸੀ ਹੋ। ੬। ਹਰਿਨਾਂਮੁ ਭੇਤਾ ਅਟੁਰਨੁ ਪੂਜਾ। ਏਕੈ
 ਸੇਵੀ ਅਟੁਰਨੁ ਦੂਜਾ। ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭੁ ਜਚੁ ਦਿਖਾਇਆ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੋ। ੭। ਕੁਮਿ
 ਕੁਮਿ ਜੋ ਨੀਟਿ ਰਿਟਿ ਰਿਅਾਇਆ। ਅਪਿ ਭੂਲਾ ਜਾਂਖ ਸਮਿ ਭੂਲਾਇਆ। ਹਰਿਨੀਉ ਮਿਲੈ ਤਾਂ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਚੀਨੈ ਸਬਦੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੋ। ੮। ਕਾਂਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਭਰੇ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ। ਕਿਅਾ ਮੁਹੁ
 ਲੈ ਬੋਲਹਾਨਾ ਹਮ ਗੁਣਨਾਂ ਸੇਵਾ ਜਾਪੀ। ਰੂਬਦੇ ਪਾਥਰ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਤੁਮ ਅਪੇ ਸਾਚੁ ਨਾਂਮੁ ਅਬਿਨਾ
 ਸੀ ਹੋ। ੯। ਨਾਂਕੇ ਵੀ ਕਰੇ ਨਕਰੈ ਜੋਗਾ। ਅਪੇ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਜੁਹੇਇਗਾ। ਅਪੇ ਬਖਸਿਲੈ
 ਹਿਸੁ ਖੁਪਾਇ ਸਦਾ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੋ। ੧੦। ਇਹੁ ਤਨੁ ਪਰਤੀ ਸਬਦੁ ਬੀਜਿ ਅਪਾਰਾ। ਹਰਿਸਾ
 ਚੇ ਸੇਤੀ ਵਲਨੁ ਵਾਪਾਰਾ। ਸਚੁ ਧਨੁ ਜੀਅ ਅਤੇਟਿਨਾ ਮਾਏ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੋ। ੧੧

॥ ਹਰਿਜੀਉ ਅਵਗਾਇ ਅਰੋਨੇ ਗੁਣ ਕੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਪਤਿ
 ਪਾਏ ਇਕਤੁ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੋ ॥ ੧੩ ॥ ਅੰਤਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਮਝਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੈ ਕੋਈ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਏ ਜਦ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੋ ॥ ੧੩ ॥ ਅਨਲ ਵਾਉ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅਪੋ ਕਿਛੁ ਨ ਚੁਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਂ ਮਪ੍ਰਗਾਸੀ
 ਹੋ ॥ ੧੪ ॥ ਮਨਮੁਖ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸੁਤੋ ॥ ਆਪਣਾ ਪਰਨਾਮ ਲਹਿ ਅੰਤਿ ਵਿਗੁਤੋ ॥ ਪਰ
 ਨਿਦਾ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਚਿਤਾਨਾ ਲੇਖੇ ਵਖਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੋ ॥ ੧੫ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤੈ ਕਾਰ ਕਰਾਈ ॥
 ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ
 ਹੋ ॥ ੧੬ ॥ ੫ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਬਿਰੁਜਾਯਾ ॥ ਏਕੈ ਲਾਗਾ ਜਭੁ ਜਗੁ
 ਕਾਯਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਜਿਦਾ ਸਚੁ ਜਾ ਲਾਹੀ ਜਾਏ ਹੀ ਜਾ ਚਿਪਤੀ ਜੈ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਤਿਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁ ਤੇ ਮੈ
 ਏਕੁ ਨ ਜਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਜਗਾਨੀ ਵਨੁ ਵਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਵਤਿ ਆਈ ਗੁਰਮਤਿ
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਮਾਇਆ ਲਹਿ ਜਬ ਦਿਨਿ ਵਾਗੀ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਮਾ

ਗੀ। ਸਹਜੇ ਗੁਲਗਾਏਂ ਤਾਰ ਸਨਾਂ ਰਾਮੁ ਰਵੀ ਜੈਯੇ॥ ੩॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਵਿਹਾਂ ਲੀ। ਮਨ ਮੁਖਿ ਨ
 ਬੂਝੈਂ ਇਅਾਂ ਲੀ। ਜਮ ਕਾਲੁ ਪਤੀ ਮੁਹਤੁ ਨਿਹਾਲੇ ਅਨ ਦਿਨੁ ਆਰਜਾ ਛੀ ਜੈਯੇ॥ ੪॥ ਅਤਿ ਰਿਲੇ ਭੁ
 ਕਰੇ ਨਹੀ ਬੂਝੈ। ਸਿਰਿ ਉਪਰਿ ਜਮ ਕਾਲੁ ਨ ਬੂਝੈ। ਐਥੈ ਕਮਾਂ ਲਾਂਸੁ ਅਗੀ ਆਇ ਆ ਅਤਿ ਕਾਲਿ ਕਿ
 ਆਕੀ ਜੈਯੇ॥ ੫॥ ਜੇ ਸਚਿ ਲਗੇ ਤਿਨ ਜਾਚੀ ਸੋਇ। ਦੂਜੇ ਲਗੇ ਮਨ ਮੁਖੋ ਰੇਇ। ਦੁਹਾਂ ਸਿਰਿ
 ਅੰਕਾਖ ਜਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਗੁਲਮ ਹਿਭੀ ਜੈਯੇ॥ ੬॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ ਦਿਸ ਦਾਜ ਨੁ ਸੋਯੈ। ਨਾਂ ਮ
 ਰ ਜਾਇ ਦਿਇਹੁ ਮਨੁ ਸੋਯੈ। ਆਇ ਆ ਮੋਹੁ ਮੇਲੁ ਪਤਿ ਗੁਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰ ਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਭੀ ਜੈਯੇ॥
 ੭॥ ਸਰਨਾਂ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਜੋਈ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ। ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਜਦਾ ਸੁਖੁ
 ਪਾਇ ਆਨਾਇ ਜਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਜੈਯੇ॥ ੮॥ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣ ਹਾਰਾ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇ
 ਵਿਆ ਸਬ ਦਿਵੀ ਰਗ। ਜ ਭੁਕਿ ਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਭੀ ਜੈਯੇ॥ ੯॥
 ॥ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਜੀ ਜਾਰੇ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਵਾਰੈ ਸਬ ਦਿਵੀ ਰਾਰੇ। ਅਤਿ ਰਿਸਾਂਤਿ ਸਦ
 ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆ ਗੁਰ ਮਤੀ ਨਾਂ ਮੁਲੀ ਜੈਯੇ॥ ੧੦॥ ਇਕੁ ਇਕੁ ਸਦਿ ਬੈਠੈ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਪਾਵਹਿ

ਨਮੁਨਛੋਰੈ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ। ਸਤਿਗੁਰ ਭੁਟੈ ਤਾਂ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ। ਐਹ ਰਿਹ ਰਿਰਜਨਾ ਪੀਜੈ ਰੇ
 ॥ ੧੧ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਤ ਰਿਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ। ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ
 ਸਦਾ ਹੋ ਬਾਂਦੀ। ਗੁਰ ਮਤਿ ਅੰਤ ਰੁਭੀ ਜੈ ਹੋ। ੧੨ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਵੀਚਾਰੀ। ਤੈ ਗੁਣ ਬਧਿ
 ਕਮੁਕਤਿ ਨਿਰਾਰੀ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਏਕੋ ਪੈ ਨਤਾ। ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮੁਰਵੀ ਜੈ ਹੋ। ੧੩ ॥ ਬੇਦੁ ਪ
 ਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਹਿ। ਆਇਆ ਕਾਰਣਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਲੁਝਹਿ। ਅੰਤ ਰਿਮੇਲੁ ਅਗਿਆਨੀ
 ਅੰਧਾਰਿ ਕਉ ਕਰਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀ ਜੈ ਹੋ। ੧੪ ॥ ਬੇਦਿ ਬਾਦਿ ਜਤਿ ਅਧਿਵਾਨਹਿ। ਨ ਅੰਤ ਰਿਭੀ ਜੈ
 ਨ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ। ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਜਭੁ ਬੇਦਿ ਨਾਇਆ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਹੋ। ੧੫ ॥
 ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਜੋਈ। ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ। ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਸਚੇ ਸਚੁ
 ਰਵੀ ਜੈ ਹੋ। ੧੬ ॥ ੬ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚੈ ਸਚਾ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ। ਨਿਜ ਪਰਿਵਰਿ ਸਿਆ
 ਤਿ ਬੈਸੈ ਮਨੁ ਮਾਇਆ। ਸਦਾ ਹੀ ਸਾਚੁ ਸਿਆਪਟ ਅੰਤ ਰਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਰਲੀ ਸਾਹੀ ਹੋ। ੧ ॥ ਸਚਾ
 ਸਉਦਾਸ ਰੁਟਾ ਪਾਗਾ। ਨ ਤਿ ਬੈਰੁ ਮਨੁ ਦੂਜਾ ਪਾਸਾਗਾ। ਸਚਾ ਧਨੁ ਪਟਿਆ ਕਦੇ ਤੋਇ ਨ ਆਵੈ

ਭੂਏ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀਓ॥ ੨॥ ਜ ਚੈਲਾਏ ਜੇਨ ਨ ਲਾਗੇ॥ ਅੰਤ ਰਿਸ ਬਦੁ ਮਸਤ ਕਿਵ ਡੁਭਾਗੇ॥ ਸਚੈ ਸ
ਬਦਿ ਸਦਾ ਗੁਣਗਾਵਹਿ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀਓ॥ ੩॥ ਸਚੈ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ॥ ਏਕੋ ਵੇਖਾਵੁ ਜਾ
ਨਹੀ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਉਚੈ ਉਚੀ ਪਉੜੀ ਚਗੇ॥ ਅਨਿਰਤ ਨਿਹਉ ਮੈ ਮਾਰੀਓ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲ
ਇਆ॥ ਸਚੁ ਮਾਨਿ ਵਸਿਆ ਜਾਂਤੁ ਧੁਰਾਇਆ॥ ਸਚੈ ਕੀ ਸਭੁ ਸੰਗਿ ਕਰਣੀ ਹਉ ਮੈ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ
ਹੋ॥ ੪॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਕੀਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਟਿਰਲੈ ਕਿਨਹੀ ਕੀਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਸਰ
ਕਮਾਵੈ ਸਾਰੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀਓ॥ ੫॥ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਜੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ॥ ਹਉ ਮੈ ਤਿਸ ਨਾਂ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ
॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਦਾ ਹੀ ਅੰਤ ਰਿਸੀਤ ਲੁਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੀਓ॥ ੬॥ ਸਚਿ ਲਗੇ ਤਿਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਭਾ
ਵੈ॥ ਸਚੈ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸੁਹਾਵੈ॥ ਐਥੈ ਸਾਚੇ ਜੇਦ ਰਿਸਾਚੇ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਸਵਾਰੀਓ॥ ੭॥ ਬਿਨੁ ਸ
ਚੈ ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਇਆ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਜਾਪੈ ਨਾਹੀ॥ ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀਓ॥ ੮॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਨਿਨਾਂ ਮਨਿ ਭਾਇਆ॥ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨੀ
ਕਮਾਇਆ॥ ਸਚੈ ਜੇਦ ਹਿ ਸਚੁ ਪਿਆਵਹਿ ਸਚਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀਓ॥ ੯॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ

ਮੀਠੀਲਾਗੀ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਖ ਜਨ ਜਮਾਧੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਿ ਮਾਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆਗੁਰ ਕੀ
 ਜੇਵੁ ਪਿਆਰੀਯੋ॥ ੧੧॥ ਜੇਨ ਨ ਜੁਖੀਏ ਸਤਿਗੁਰ ਜਚੇ ਭਾਏ॥ ਆਪਣੇ ਭਾਂਡੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਖੇ ਜੇਨ ਉਬਰੇ ਹੋਰੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਖੁਆਰੀਯੋ॥ ੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾ
 ਤਾ॥ ਨਾਂਤਿ ਜੁ ਕੁਟਿ ਬੁਨਾਂਤਿ ਸੁਮਾਤਾ॥ ਏਕੇ ਏਕੁ ਰਵਿ ਮਾਸੁ ਮਤਿ ਰਿਜ ਭੁਨਾਂਤੀ॥ ਮਾਕਾ ਆਪਾਰੀ
 ਹੋ॥ ੧੩॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ॥ ਕਿਛੁ ਨ ਚਲੈ ਪੁਰਿਖ ਜਮਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਸ
 ਚੇਤੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵੁ॥ ਹਿਸਾਏ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੀਯੋ॥ ੧੪॥ ਜਾਤੂ ਦੇਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦੇ
 ਸਾਚੁ ਕਮਾਏ॥ ਅੰਦਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚਾ॥ ਭੁਗਤਿ ਭੁਰੇ ਭੰਡਾਰੀਯੋ॥ ੧੫॥ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਚ
 ਲਾਏ॥ ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਸ ਨਾਨਾ ਮਿਸਟਾ
 ਰੀਯੋ॥ ੧੬॥ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਉਪੰਨਾ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕ
 ਪਰਛੰਨਾ॥ ਸਭੁ ਨਾਂ ਸਾਰ ਕਰੇ ਜਗ ਜੀਵਨੁ॥ ਨਿਨਿ ਅਪਣਾ ਮਾਪੁ ਪਛਾਤਾਯੋ॥ ੧॥ ਨਿਨਿ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾਂ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇ ਜੁ ਉਪਾਏ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਪੈਯੈ ਆਪੇ ਲਾਏ॥ ਨਿਜੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਮੇਲੇ

ਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਤਾਹੇ॥ ੨॥ ਅਵਗਉਣੁਹੈਸਿਸਾਹ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਬਹੁਚਿਤੈਬਿਕਾਗ॥
ਬਿਰੁਸਾਢਾਸਾਲਹੀਸਦਹੀਜਿਨਿਗੁਰਕਾਸਬਦੁਪਛਤਾਹੇ॥ ੩॥ ਇਕਿਮੂਲਿਲਗੇਓਨੀਸੁਖੁਪਾ
ਇਆ॥ ਡਾਲੀਲਾਗੇਤਿਨੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਤਿਨਜਨਕਉਲਾਗੇਜੋਬੋਲਹਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਾਤਾਹੇ॥ ੪॥ ਹਮਗੁਣਨਹੀਕਿਅਬੋਲਹਬੋਲਾ॥ ਤੂੰਸਭਨਾਂਦੇਖਹਿਤੋਲਹਿਤੋ
ਲਾ॥ ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹਿਰਹਿਣਾਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਤਾਹੇ॥ ੫॥ ਨਾਂਤੁਪੁਭਾਂਤਾਂਤਾਂਸਚੀ
ਕਾਰੈਲਾਏ॥ ਅਵਗੁਣਛੋਡਿਗੁਣਮਾਹਿਸਮਾਏ॥ ਗੁਣਮਹਿਏਕੋਨਿਰਮਲੁਸਾਢਾਗੁਰ
ਕੈਜਬਦਿਪਛਤਾਹੇ॥ ੬॥ ਜਹਦੇਖਾਂਤੁਹਏਕੋਸੋਈ॥ ਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਜਬਦੇਖੋਈ॥
ਏਕਸੁਮਹਿਪ੍ਰਭੁਏਕੁਜਮਾਲਾਅਪਣੈਰੀਗਿਸਦਰਤਾਹੇ॥ ੭॥ ਕਾਇਆਕਮਲੁਹੈਕੁਮ
ਲਾਂਲਾਂ॥ ਮਨਮੁਖਜਬਦੁਨਬੁਝੈਇਅੰਲਾਂ॥ ਗੁਰਪਰਜਾਦੀਕਾਂਇਅੰਖੋਜੇਪਾਏਜਗਜੀਵਨੁ
ਦਾਤਾਹੇ॥ ੮॥ ਕੋਟਗਹੀਕੇਪਾਪਨਿਵਾਰੇ॥ ਸਦਾਹਰਿਜੀਉਰਾਖੋਉਰਿਧਾਰੇ॥ ਜੇਇਛੈਸੋਈਫ
ਲਪਾਏਜਿਉਰਿਗੁਮਜੀਠੈਰਾਤਾਹੇ॥ ੯॥ ਮਨਮੁਖਗਿਆਨੁਕਥੋਨਹੋਈ॥ ਠਹਿਰਿਠਹਿਰਿਅਵੈ

ਠਉਰਨੋਕੋਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਜਦਾਸਾਲਹੇਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਹੇ॥ ੧੦॥ ਮਨਮੁਖਕ
 ਰਕਰੇਸਭਿਦੁਖਸਥਾਏ॥ ਅਤਿਰਿਸਬਦੁਨਾਹੀਕਿਉਦਰਿਜਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਵਸੈਮ
 ਨਿਸਾਰਾਸਦਜੇਵੇਜੁਖੁਦਾਤਹੇ॥ ੧੧॥ ਜਹਦੇਖਾਤੂੰਸਭਨੀਥਾਈ॥ ਪੂਰੈਗੁਰਿਸਭੁਸੇਝੀਪਾਈ॥
 ਨਾਮੇਨਾਮੁਪਿਆਈਐਸਦਾਸਦਇਹੁਮਨੁਨਾਮੇਰਾਤਹੇ॥ ੧੨॥ ਨਾਮੇਰਾਤਪਵਿਤੁਸਗੀਰਾ॥ ਬਿਨੁ
 ਨਾਵੈਰੂਬਿਮੁਦੇਬਿਨੁਨੀਰਾ॥ ਆਵਹਿਜਾਵਹਿਨਾਮੁਨਹੀਬੂਝਹਿਇਕਨੰਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਪਛਾ
 ਤਹੇ॥ ੧੩॥ ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੂਝਾਈ॥ ਵਿਦੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ ਨਾਮੇਨਾਮਿਮਿ
 ਲੈਦੁਤਿਆਈਸਹਜਿਰਹੈਰੀਗਿਰਾਤਹੇ॥ ੧੪॥ ਕਾਇਆਨਗਰੁਦੁਹੈਦਹਿਦੇਰੀ॥ ਬਿਨੁਸਬ
 ਦੈਰੂਕੋਨਹੀਦੇਰੀ॥ ਸਾਰਸਲਾਹੈਸਾਰਿਸਮਾਦੈਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਹੇ॥ ੧੫॥ ਨਿਸੋਨੇਨ
 ਦਰਿਕਰੇਜੇਪਾਏ॥ ਸਾਰਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਆਏ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਨਿਰੰਕਾਰੀਦਰਿਸਾਰੇਸਾ
 ਰੁਪਛਾਤਹੇ॥ ੧੬॥ ੮॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ॥ ਆਪੇਕਰਤਾਸਭੁਜਿਜੁਕਰਲਾ॥ ਨੀਅਜੀਤਸਭਿ
 ਤੇਰੀਸਰਲਾ॥ ਆਪੇਗੁਪਤੁਵਰਤੇਸਭੁਮੀਤਰਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਹੇ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੇਰ

ਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬ ਦਿਵੰ ॥ ਚਾਗਾ ਜੇ ਤੁ ਪੁਰਾਣੈ ਸੇਈ ਕਰ ਸਹਿ ਸਭੇ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਾ
 ਤਾਏ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਗੀਰਾਰਤੁ ਮਮੋ ਲੋ ॥ ਆਪੇ ਨਦਰੀ ਤੇ ਲੋ ਤੋ ਲੋ ॥ ਨੀ ਅਜੰਤ ਸਰੁ ਸਗਲਿ ਤੁ ਮਾਗੀ
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਪਛਾਤਾਏ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਨਦਰਿ ਹੋਵੈ ਪੁਰਿ ਤੇਰੀ ॥ ਮਰੈ ਨ ਜੀ ਮੈ ਰੂ ਕੈ ਢੇਰੀ ॥ ਸਾ
 ਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ਨੁਗਿ ਨੁਗਿ ਏਕੋ ਜਤਾਏ ॥ ੪ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਰੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾਂਬਿਸਨੁ ਦੇਵ ਸਬਾਇਆ ॥ ਜੇ ਤੁ ਪੁਰਾਣੈ ਸੇ ਨਹਿ ਮਲਾਗੇ ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਪਛਾਤਾਏ ॥ ੫ ॥ ਪਾਪ
 ਪੁਨਵਰਤੈ ਸੀਸਾਗਾ ॥ ਹਰਖੁ ਜੇ ਗੁਜਰੁ ਪੁਰੈ ਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨਿਨਿ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਨਾਂ ਮੁਪਛਾਤਾਏ ॥ ੬ ॥ ਕਿਰਤੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਟ ਲਯਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬ ਦੇ ਮੋਖੁ ਦੁਆਗਾ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿ
 ਖਿ ਆਸੇ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਪਛਾਤਾਏ ॥ ੭ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਜਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾ
 ਗੈ ॥ ਵਜੈ ਭਾਇ ਘਟਾਂ ਦੁਖ ਅਗੈ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਭੇਖ ਧਾਰੀ ॥ ਅਤਿ ਕਾਲਿ ਪਛਾਤਾਏ ॥ ੮ ॥
 ਹਰਿ ਕੋ ਭੁਲੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿ ਖਕਾਟੇ ਦੁਖ ਸਬਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਬਾ
 ਣੀ ॥ ਹਰਿ ਸੇਈ ਮਨੁ ਰਾਤਾਏ ॥ ੯ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਗੁਣ ਨਿਪਿ ਪਾਏ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ਠਕਿਰਾਏ ਮਗੁਣ

ਅਵਗੁਣਕਾਏਕੋਵਤਾਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੀਜਾਤਾਹੇ॥ ੧੨॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲੁਅਤਿਅਪਾਰਾਅ ੧੨੯
 ਪੇਸੇਲੇਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾਅਪੇਬਖਸੇਜਚੁਫਿਰਾਏਮਨੁਤਨੁਜਾਬੈਰਾਤਾਹੇ॥ ੧੩॥ ਮਨੁ
 ਤਨੁਮੇਲਾਵਿਚਿਜੋਤਿਅਪਾਰਾਗੁਰਮਤਿਬੂਝੈਕਾਰਿਵੀਚਾਰਾ॥ ਹਉਮੈਮਾਰਿਜਦਾਮਨੁਨਿਰਮ
 ਲੁਰਜਨਾਸੇਵਿਸੁਖੁਜਾਤਾਹੇ॥ ੧੪॥ ਗੁਰੁਕਾਇਅੰਅੰਦਰਿਬਹੁਹਟਬਾਜਗਾਤਿਜੁਵਿਰਿਨਾ
 ਮੁਹੈਅਤਿਅਪਾਰਾਗੁਰਕੇਸਬਦਿਸਦਾਦਰਿਜੋਹੈਹਉਮੈਮਾਰਿਪਛਾਤਾਹੇ॥ ੧੫॥ ਰਤਨੁਅਮੋਲਕੁ
 ਅਗਾਅਪਾਰਾਕੀਮਤਿਕਵਣਕਰੇਵੇਚਾਰਾਗੁਰਕੇਸਬਦੇਤੋਲਿਤੁਲਾਏਅੰਤਰਿਸਬਦੁਪਛਾ
 ਤਾਹੇ॥ ੧੬॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾਰਾਮਾਇਆਮੋਹੁਪਸਰਿਆਪਸਾਰਾਮੂਰਖਪਣਹਿ
 ਸਬਦੁਨਬੂਝਹਿਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੇਜਾਤਾਹੇ॥ ੧੭॥ ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਕਰਾਏ॥ ਜਥੀਬਾਂਦੀਸਚੁ
 ਫਿਰਾਏ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਨੁਗਿਨੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥ ੧੮॥ ੯॥ ਮਾਰੂਮਹਲੁ ੩ ॥
 ॥ ਜੋਸਚੁਸੇਵਹੁਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ ਸਬਦੇਦੂਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀ
 ਪਾਈਆਪੇਅਗਮਅਥਾਹੇ॥ ੧॥ ਆਪੇਸਚਾਸਚੁਦਰਤਾਏ॥ ਇਕਿਨਨਸਾਰੇਆਪੇਲਾਏ॥ ਸ

ਰੋਸੇਵਹਿਸਾਰੁਕਮਵਹਿਨਾਮੇਸਚਿਸਮਾਹਾਰੇ॥੩॥ਪੁਰਿਗੁਰਤਾਂਮੇਲੇਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਸਚੀ
 ਰੁਗਤੀਆਪੇਲਾਏ॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਦਾਗੁਣਗਾਏਇਸੁਨਨਮੇਕਾਲਾਹਾਰੇ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਦ
 ਟਨੁਕਰਹਿਪਰੁਆਪੁਪਛਾਂਦਹਿ॥ਏਕਸਬਿਨੁਕੇਅਟਹੁਨਜਾਂਦਹਿ॥ਸਚਾਸਾਹੁਸਚੇਵਲਜਾ
 ਰੇਪੁੰਜੀਨਾਂਮੁਟਿਜਾਹਾਰੇ॥੪॥ਆਪੇਸਾਜੇਸਿਸਟਿਉਪਾਏ॥ਟਿਰਲੇਕਉਗੁਰਸਬਦਿ
 ਬੁਝਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਜਨਮਾਚੇਕਟੇਜਮਕਾਠਾਹਾਰੇ॥੫॥ਭੀਨੈਘਰੇਸਦਾਰੇਸਜੇ॥
 ਮਾਇਆਮੋਹਿਦੂਜੇਜੰਤਪਾਏ॥ਮਨਮੁਖਟਿਰਹਿਸਦਾਅੰਧੁਕਮਵਹਿਜਮਕਾਜੇਵਣਗਲਿਠਾਹਾਰੇ
 ॥੬॥ਆਪੇਬਖਸੇਗੁਰਸੇਵਾਲਾਏ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਂਮੁਮੰਨਿਦਸਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਂਮੁਧਿਆਏ
 ਸਾਰਾਇਸੁਨੁਗਮਹਿਨਾਮੇਲਾਹਾਰੇ॥੭॥ਆਪੇਸਚਾਸਚੀਨਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵੈਮੰਨਿ
 ਦਸਾਈ॥ਜਿਨਮਾਨਿਦਸਿਆਸੇਜਨਜੇਹਹਿਤਿਨਿਜਿਰਿਭੁਕਾਕਾਹਾਰੇ॥੮॥ਅਗਮਅ
 ਗੋਰਭੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਗੁਰਪਰਜਾਦੀਮੰਨਿਦਸਾਈ॥ਸਦਾਸਬਦਿਸਾਲਾਹੀਗੁਣਦ
 ਤਾਲੇਖਾਕੇਇਨਮੰਗੈਤਾਹਾਰੇ॥੯॥ਬ੍ਰਹਮਾਂਬਿਸਨੁਰੁਦ੍ਰਤਿਜਕੀਸੇਵਾ॥ਅੰਤਨਪਾਵਹਿਅ

ਲਖ ਅਭਿਵਾ ॥ ਜਿ ਨ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਅਪਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖ ਲਖਾਹਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਰੈ ਸਤਿ
 ਗੁਰਸੇਈ ਪਾਈ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮੀਨਿ ਦੁਜਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਤੈਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਮਹਲੁ ਪਾਇ ਗੁਣ ਗਾਹਾ ॥
 ੧੧ ॥ ਜੇ ਵਕ ਜੇ ਵਹਿ ਮੀਨਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਨਿ ਜਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਮੰਨੇ ਹੁ
 ਕਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਵੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ
 ਇਕਤੁ ਪਾਰਿਆਣੈ ॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਜਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਤੁਹਾਹੈ ॥ ੧੩ ॥ ਸਭ ਜਗਮ
 ਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਜੇਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸਬਦੁ ਸਲਹਹਿ ਸੇਜਨ ਨਿਰਮਲ
 ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਜਾਹਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸਦਾ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਜਰਣਾਈ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਰ ਭਕੀ ਮਤਿ ਨ
 ਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਤਿਉ ਤੁਰਾਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਹਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ
 ਗਾਵਾ ॥ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੇ ਮਨਿ ਭਵਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾ ਚੁਕੈ ਏਨੇ ਤੀ ਸਚੁ ਦੇਵੁ ਜਾਇ ਸਮਾਹਾ ॥ ॥
 ੧੬ ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥ ਮਾਭੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਤਿ ਗੁਰਸੇਵ ਨਿਸੇਵ ਤੁਭਾਗੀ ॥ ਅਨਦਿ ਨੁ ਜਾਇ ਨ ਮਿਲਿ ਵ
 ਲਾਗੀ ॥ ਸਦਾ ਜੁਖਾਵਾ ਤਾਗਵਿ ਆਪਣਿ ਮੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ॥ ੧ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ

ਮਲਾਏ। ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਦਸਾਏ। ਹਰਿ ਮਨਿ ਦਸਿਆ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਬ ਦੇ ਮਨਿ ਓਮਾਹਾਰੇ॥
 ੨॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ। ਹਉ ਮੈ ਮਸਤਾ ਸਬ ਦਿਜ ਲਾਏ। ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਰਾਗਿ
 ਨ ਹੀ ਕਿਸੈ ਨਾਲਿ ਕਾਹਾਰੇ॥ ੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਧਾਰਾ ਬਿਨੁ ਸਬ ਦੇ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਪ
 ਰਾਜੇ ਸਬ ਦਿਰਤੇ ਮਹਾਂ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋ ਸਚੁ ਸਬ ਦੇ ਲਾਹਾਰੇ॥ ੪॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤੇ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇ
 ਆ। ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਅਪਿ ਦਰਤਾਇਆ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਅਲਿਪਤੋ ਦਰਤੈ ਮਨ ਮੁਖ ਕਾ ਕਿਆ ਦੇਸਹ
 ਯੋ॥ ੫॥ ਜੇ ਮਨ ਮੁਖ ਜੋ ਸਬ ਦੁਨ ਪਛਾਣਹਿ। ਗੁਰ ਕੇ ਭੈ ਕੀ ਸਾਰਨ ਜਾਣਹਿ। ਭੈ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਨਿਰਭਉ ਸ
 ਰੁਪਾਈ ਮੇਜ ਮੁਕਾਇ ਲਏ ਗਾਸਾਹਾਰੇ॥ ੬॥ ਅਠਾਰਿਓਨ ਮਾਰਿਆ ਨ ਜਾਈ। ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ ਦੇ ਨੇਹਿ ਨ
 ਆਈ। ਸਬ ਦੁਸੁ ਲੈਤਾਂ ਦੁਰਹੁ ਭਾਗੈ ਮਤੁ ਮਾਰੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਦੇ ਪਰਦਾਹਾਰੇ॥ ੭॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੀ ਹੋਸਤੁ ਸਿ
 ਰਿਕਾਰਾ। ਏਹੁ ਜਮੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਦੇਚਾਰਾ। ਹੁਕਮੀ ਬੀਦਾ ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਵੈ ਹੁਕਮੇ ਕਦੁ ਦਾਸਾਹਾਰੇ॥ ੮॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਕੀ ਆਸ ਕਾਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਸਰਿਆ ਸਭੁ ਪਾਸਾਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਚੁ
 ਵੈ ਸਬ ਦਿਸਰੈ ਸੁਖਤਾਹਾਰੇ॥ ੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ। ਜੁਗਾਦਰੈ ਗੁਰ ਸਬ ਦਿਪਛਾ

ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ ਜਨ ਮੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸ
 ਬਦਿ ਸਲਾਹੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋ ਬਰਵੇ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ਏਕ ਨਾਮਿ ਨੁਗ ਬਾਰਿ ਉਪਾਰੇ ਸਬਦੇ ਨਾਮਿ ਵਿ
 ਜਾਹਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਬੁਝੈ ਕਾਟੇ ਦੁਰਮਤਿ ਫੁਹਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਜੈ ਸਾਰਿ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਂ ਮਰਿ ਜੀ ਮੈ ਨਨੁ
 ਨੀਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹਿ ਰੀਰਿ ਗਿਰਾਤੇ ਅਨਦਿ ਨੁਲੈ ਦੇਲਾਹਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ
 ਗਤਿ ਜੋਹ ਹਿ ਵਰ ਬਾਰੇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਂਲੀ ਸਬਦਿ ਸਦਾਹਾਰੇ ॥ ਅਨਦਿ ਨੁਗੁਣ ਗਾਏ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਜਹ ਜ ਜੇਤੀ
 ਪਰਿ ਜਾਹਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਅਨਦਿ ਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਹਰਿਗੁ
 ਲਗਾਵਹਿ ਸਦਾ ਹੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਪਾਤਿ ਜਾਹਾਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਣ ਕਾ ਵਤਾ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਨ ਕਜਨੁ ਨਾਂ ਮੁਸਲਾਹੇ ਬਿਰਾਸੇ ਸੇ ਨਾਮੁ ਬੇ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ੧੬ ॥
 ੨ ॥ ੧੧ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿਨੀ ਉਸੇ ਵਿਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾਤਿ ਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈ ਐਪਾ
 ਰਵਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਵਿ ਆਪੁ ਟਿਅੰਤ ਰਿਤਿ ਤੁਪੁ ਟਿਅੰਤਿ ਅਗਾਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰ

ਤੇ ਏਕੋ ਜੇਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੋਈ ॥ ਸਭਨਾਂ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲ ਕਰੇ ਜਗ ਜੀਵ ਨੁ ਦੇਦਾਰਿ ਜ ਕੁ ਸੰਬ
ਹਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਬੂਝਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਿਯਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੈ ਸੇਈ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਏ ਹੁਕਮੁ ਸਿਰਿ ਸਾਂਹਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਦੇ ਸਬਦਿ
ਨਿਜ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਦੇਵਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੋਕਿ ਸਹਿਤੁ
ਝਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਜਾਲਾ ਤਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਸਲਾ
ਹਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਸੇਜ ਨ ਸਾਢੇ ॥ ਨੇਮ ਰਿਜੈ ਮਹਿ ਕਾਰਨਿ ਕਾਰੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਦੇ
ਪਰਵਾਹਾ ਭਗਤਿ ਵਡਲੁ ਅਥਾਹਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ
ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲਿਖਦਾ ਸਾਹਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥ ਸਬਦੇ ਸੇਵੈ ਸੇਜ ਨ ਧ੍ਰੁਪੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਬਦਿ ਸਚੈ
ਮਾਹਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਮਨ ਹਠਿ ਕਰਮ ਟਿਰਿ ਜੋ ਨਿਪਾਏ ॥
ਬਿਖਿਅਕਾ ਗਣਿ ਲਬੁ ਲੇ ਭੁਕਮਾਵਹਿ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਕਰੇ ਗਹਾਰੇ ॥ ੯ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜ

ਏ। ਗੁਰਕੇ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਿਤੁ ਲਾਏ। ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਰਵਿ ਆਪਦਿ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਭੀ ਜੈਭ
 ਗਤਿ ਸਲਾਹਹੇ। ੧੦॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਡਾ ਅਸੁਰ ਸੰਪਾਰ ਲੁ। ਗੁਰਕੇ ਸਬਦਿ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰ
 ਲੁ। ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਡਾ ਸਦਾ ਹੀ ਸਾਡਾ ਸਿਰਿ ਸਾਹੰ ਪਾਤਿ ਜਾਹੇ। ੧੧॥ ਸਿਭੁ ਗਤ ਸਚੇ ਤੇਰੈ ਮਨਿ
 ਭਾਏ। ਵਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜੁਹਾਏ। ਸਾਡੀ ਬਾਂਟੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵਹਿ ਨਿਰਧਨ ਕ
 ਨਾਂ ਮਦਿ ਜਾਹੇ। ੧੨॥ ਜਿਨ ਅਪੇ ਮੇਲਿ ਵਿਛੋੜਹਿ ਨਾਹੀ। ਗੁਰਕੇ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ। ਸ
 ਭਨਾਂ ਸਿਰਿ ਤੂੰ ਏਕੇ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦੇ ਨਾਂ ਮੁਸਲਾਹੇ। ੧੩॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਤੁਧੋ ਨੇਕੇ ਈਨ ਜਾਂਟੀ। ਤੁ
 ਧੁ ਅਪੇ ਕਥੀ ਅਕਥ ਕਹਾਂਟੀ। ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੀ ਬਾਹੇ। ੧੪॥
 ਤੂੰ ਅਪੇ ਕਰਤਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ। ਤਿਰਾ ਲਿਖਿ ਅਕੇ ਇਨ ਮੇਟ ਲਹਾਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਂ ਮੁਦੇ ਵਹਿ ਤੂੰ ਅ
 ਪੇ ਸਹਜਾ ਗਲਤ ਨਤਾਹੇ। ੧੫॥ ਭਗਤ ਸਚੇ ਤੇਰੈ ਦਰ ਵਰੇ। ਸਬਦੇ ਸੇਵਨਿ ਭਾਇ ਪਿਆ
 ਰੇ। ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮੇ ਕਾਰਜੁ ਸੇਹਾਰੇ। ੧੬॥ ੩॥ ੧੨॥ ਮਾਭੁ ਮਹਲ ੩ ॥
 ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਡੇ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ। ਕੇਇਨੁ ਕਿਸਹੀ ਜੇਹਾ ਉਪਾਇਆ। ਆਪੇ ਫਰਕੁ

ਕਰੇਵੇਖਿਵਿਗਸੈਸਭਿਰਸਦੇਹੀਮਾਹਰੇ॥੧॥ਵਜੈਪਉਣਤੈਆਪਿਵਜਾਏ॥ਜਿਵਸਕਤੀਰੇ
ਹੀਮਹਿਪਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਲਟੀਹੋਵੈਗਿਆਨੁਰਤਨੁਸਬਦੁਤਾਹਾਰੇ॥੨॥ਅੰਪੇਰਾਰ
ਨਨੁਆਪੇਕੀਆ॥ਏਕੋਵਰਤੈਅਵਹੁਨਬੀਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਪਛਾਣੈਕਮਲੁਬਿਗਸੈ
ਬੁਧਿਤਾਹਾਰੇ॥੩॥ਅਪਲੀਗਹਣਗਤਿਆਪੇਜਾਣੈ॥ਹੋਰੁਲੋਕੁਜੁਟਿਜੁਟਿਆਖਿਵਖਾਣੈ
॥ਗਿਆਨੀਹੋਵੈਸੋਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਸਾਰੀਜਿਠਤਿਸਲਹਾਰੇ॥੪॥ਵੇਹੀਅੰਦਰਿਵਸਤੁਅਪ
ਰਾ॥ਆਪੇਕਪਟਖੁਲਾਵਲਹਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੈਤ੍ਰਿਸਨਾਂਅਗਨਿਬੁਝਾਹਾ
ਰੇ॥੫॥ਸਭਿਰਸਦੇਹੀਅੰਦਰਿਪਾਏ॥ਵਿਰਲੇਕਉਗੁਰਸਬਦਬੁਝਾਏ॥ਅੰਦਰੁਖੇਜੇਸਬਾਦਿ
ਸਾਲਹੋਬਾਹਰਿਕਾਹੇਜਾਹਾਰੇ॥੬॥ਵਿਣੁਰਾਖੇਸਾਦੁਕਿਸੇਨਆਏਆ॥ਗੁਰਕੇਸਬਾਦਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਪੀਆਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਅਮਰਾਪਵਹੋਏਗੁਰਕੇਸਬਾਦਿਰਸੁਤਾਹਾਰੇ॥੭॥ਆਪੁਪਛਾਣੈ
ਸੋਸਭਗੁਣਜਾਣੈ॥ਗੁਰਕੇਸਬਾਦਿਹਰਿਨਾਂਮੁਖਾਣੈ॥ਅਨਦਿਨੁਨਮਿਰਤਾਦਿਨੁਗਤੀਮਾ
ਇਆਮੇਰੁਕਾਹਾਰੇ॥੮॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਤੁਕਿਛੁਪਾਏ॥ਹਉਮੇਮੇਰਾਆਪੁਗਵਾਏ॥ਆਪੇ

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖ ਦਤਾ ਗੁਰ ਕੇ ਜਬ ਦੇਸੇ ਹਾਏ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬ ਦੁਆ ਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਹੋ ਬਾਂਦੀ ॥ ਅ ੧੩੩
 ਨਦਿ ਨੁਗਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਟੁ ਖਾਂਦੀ ॥ ਗਰਿਹ ਰਿਸਦਾ ਫੁਸੈ ਘਟਿ ਅੰਤ ਰਿਸੈ ਘਟੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤਾਹਾਏ ॥ ੧੦ ॥
 ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਸਬ ਦਿਸ ਲਾਹਹਿ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬ
 ਦਿਮਿਲਾਏ ਪਰਮਲੁ ਦੁਸੁਮਨਿ ਤਾਹਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ਸਬ ਦੇ ਅਕ ਖੁਕ ਬੇਸਾਲਾਹੇ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸ
 ਰੇਵੇ ਪਰਵਾਹੇ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਸਬ ਦਿਮਿਲਾਏ ਸਬ ਦੇ ਕਾਰਜੁ ਤਾਹਾਏ ॥ ੧੨ ॥ ਮਨੁ ਮੁ
 ਖ ਭੂਲਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜੇ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਬਿਖਿਆਰਾਤੁ ਬਿਖਿਆਏ
 ਜੇ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਦੁਖੁ ਤਾਹਾਏ ॥ ੧੩ ॥ ਆਪੇ ਮਾਧਿ ਮਾਧਿ ਸਾਲਾਹੇ ॥ ਤਿਰੇ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਝੀ ਮਾ
 ਹੇ ॥ ਤੂੰ ਮਾਧਿ ਸਚਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਅਥਾਹਾਏ ॥ ੧੪ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾ ਤੇਰੇ
 ਇਨ ਪਾਏ ॥ ਲਖ ਕੋਟੀ ਜੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਘਟਿ ਅੰਤ ਰਿਵਾਜਿ ਮਾਸ ਬਦੇਸ
 ਰੁਸ ਲਾਹਾਏ ॥ ੧੫ ॥ ਜੇ ਜਨਮਿ ਲੇ ਪੁਰਿ ਮਾਧਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਾਰੀ ਬਾਣੀ ਸਬ ਦਿਸੁ ਹਾਏ ॥
 ਨਨ ਕਨ ਨੁਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਲੀ ਸਮਾਹਾਏ ॥ ੧੬ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ਮਾਰੂਮ

ਹਲਾ੩ ॥ ਨਿਹਰਲੁ ਏਕੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਜੋਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰਤੇ ਜੋਈ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਰਸਭੀ ਨੇ ਸਦਾ
 ਧਿਆਇ ਨਿਗੁਰਮਤਿ ਜੀਲੁ ਸ ਨਾਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਅੰਦਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਸਚਿ ਆਗਾ ॥ ਗੁਰਕੇ
 ਜਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਟੁਸਿ ਆਪਟਿ ਅੰਤਰਿ ਛੋਡਿ ਆਮਾ
 ਇ ਆਕਾ ਲਾਹਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਰਈ ਲੁਤਿ ਰਾਜੇ ਦੁਰਮਤਿ ਦੇਈ ॥ ਬਿਨੁ ਜਤਿ ਗੁਰਸੇਵੇ ਏਕੁ ਨਹੀ
 ਈ ॥ ਏਕੁ ਧਿਆਇ ਨਿਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਨਿਹਰਲੁ ਰਾਜੁ ਤਿਨਾਹਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਆਵੁ ਨਾਦੁ
 ਖੋਨਕੇਈ ॥ ਜੰਮੁ ਮਰੁਣੁ ਤਿਸੇ ਤੋਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵੁ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਤਿਸੇ
 ਤੇ ਪਾਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਸਚੁ ਸੰਨਮੁ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੇ ॥ ਹਉਮੈ ਕੋ ਧੂਸ ਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਸੇ
 ਵੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਮੇਜੀਲੁ ਸੇਤੋ ਖੁਸਬੁਤਾਹਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈ ਹਉਪਨੈ ਸੀਸਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਜਗੁ
 ਬਿਨੁ ਜੈਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਜਤਿ ਗੁਰਸੇਵੇ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮੇਨਾਮੁ ਸਚਾ ਜਗਿ ਲਾਹਾਰੇ ॥ ੬ ॥
 ॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇ ਆਪਿ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਮਿਲਿ ਵਾਨਾਵਾਇ ਆਸਦਾ ਕਾਰਜੁ
 ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਕਾਰਜੁ ਕੇਹਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਧਿਨ ਮਹਿ ਹਸੈ ਧਿਨ ਮਹਿ ਰੋਵੈ ॥ ਏ

ਨੀਵਰਮਤਿਕਾਰਜੁਨਹੋਏ। ਸਿਧੋਗੁਣਿਜੋਗੁਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਏਕਿਰਤੁਨਚਲੈਚਲਾਹਾਰੇ॥੯॥
 ਨੀਵਨਮੁਕਤਿਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਏ। ਹਰਿਸਿਉਸਦਹੀਰਹੈਸਮਾਏ। ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਿਲੈ
 ਦੁਡਿਆਈਹਉਮੇਰੋਗੁਨਤਾਹਾਰੇ॥੧੦॥ ਰਸਕਸਖਾਏਪ੍ਰਿਭੁਦੁਪਾਏ। ਭੋਖਕਰੈਗੁਰਸਬਦੁਨਕ
 ਮਾਏ। ਅੰਤਰਿਰੋਗੁਮਹਾਂਦੁਖੁਭਾਗੀਬਿਸਟਾਮਹਿਸਮਾਹਾਰੇ॥੧੧॥ ਬੇਦਪੜ੍ਹਹਿਪੜ੍ਹਿਬਾਦੁਦੁ
 ਪਾਂਦਹਿ। ਪਟਮਹਿਬ੍ਰਹਮੁਤਿਸੁਜਬਦਿਨਪਛਾਂਦਹਿ। ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਏਸੁਤਤੁਬਿਲੇਵੈਰਸਨਾਹ
 ਰਿਰਸੁਤਾਹਾਰੇ॥੧੨॥ ਪਰਿਵਰੁਭੁਭੋਗਹਿਬਾਹਰਿਧਾਵਹਿ। ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਸਾਦੁਨਪਾਵਹਿ। ਅਨ
 ਰਸਰਾਤੀਰਸਨਾਂਢੀਕੀਬੋਲੈਹਰਿਰਸੁਮੂਲਿਨਤਾਹਾਰੇ॥੧੩॥ ਮਨਮੁਖਦੇਹੀਭਰਮਭੁਤਾਰੇ। ਦੁਰ
 ਮਤਿਮਰੈਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰੇ। ਕਾਂਮਿਕ੍ਰੋਧਿਮਨੁਦੂਜੈਲਾਇਆਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਤਾਹਾਰੇ॥੧੪॥ ਕੰ
 ਚਨਦੇਹੀਸਬਦੁਭੁਤਾਰੇ। ਅਨਦਿਨੁਭੋਗੁਭੋਗਹਰਿਸਿਉਪਿਆਰੇ। ਮਹਲਾਅੰਦਰਿਰੋਗੁਮਹਲੁ
 ਪਾਏਭਾਂਡਾਂਬੁਝਿਸਮਾਹਾਰੇ॥੧੫॥ ਆਪੇਦੇਵੈਦੇਵਦੁਹਾਰਾ। ਤਿਸੁਮਗੈਨਹੀਕਿਸੇਕਾਰਾਗਾਅ
 ਪੇਬਖਸੇਸਬਦਿਮਿਲਾਏਤਿਸਦਾਸਬਦੁਅਥਾਹਾਰੇ॥੧੬॥ ਜੀਉਪ੍ਰਿਭੁਸਭੁਹੋਤਿਸੁਕੇਰਾ। ਸ

ਰਾਜਾਹਿ ਬੁਠਾਕੁਰਮੇਗਾਨਾਨਕਗੁਰਬਾਂਦੀਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਨਪੁਜਾਪਿਸਮਾਹਰੇ॥੧੬॥੫
 ॥੧੭॥ਮਾਹੁਮਹਲਾ੩ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੇਦਬੀਚਹਾਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਅਪਾ
 ਰਾਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਰੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਾਪਾਇਦਾ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਅੰਊਲਟਿਪਰਾ
 ਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਂਦੀਨਾਦਵਨਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਰਤੇਬੈਰਗੀਨਿਜਪਾਰਿਵਾਸਾਪਾਇਦਾ
 ॥੨॥ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਖੀ॥ਸਚੈਸਬਦੇਸਚੁਸੁਭਾਖੀ॥ਸਦਾਸਚਿਰਗਿਰਾਤਮ
 ਨੁਮੇਰਾਸਚੈਸਚਿਸਮਾਇਦਾ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਤਸਚਿਨਾਵੈ॥ਮੇਲੁਨਲਾ
 ਗੈਸਚਿਸਮਾਵੈ॥ਸਚੈਸਚੁਕਮਾਵੈਸਦਹੀਸਚੀਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਬੈਲੀ
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਨੈਲੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਵੈਕਰਲੀ॥ਸਦਹੀਸਚੁਕਪੈਦਿਨੁਗਤੀਅਵਰਾਸਚੁਕਹਾਂਇ
 ਦਾ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੀਉਤਮਬਾਂਦੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਸਚੁਦਖਾਂਦੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਸੇਵਹਿਸਚੈਸਚਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਦਾ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸੇਈਪਾਏ॥ਹਉਮੇਮਾਇਅਭਰਮੁਗਵਾਏ॥ਗੁਰ
 ਕੀਪਉਣੀਉਤਮਉਚੀਦਰਿਸਚੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸੀਜਮੁਕਰਣੀਸਾਹੁ॥ਗੁਰਮੁ

ਖਿਪਾਏ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ ਭਾਇ ਭੁਗਤਿ ਜਦ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਜਮਾਇ ਦਾ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹੋਵੈ ਮਨੁ ਖੋਜਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰ ਸੀਜੈ ਸਚੇ ਮਨਿ
 ਭਾਇ ਦਾ ॥ ੯ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਾਂ ਮੀਨਿ ਦਸਾਏ ॥ ਆਪਣੇ ਭੁੱਲੇ
 ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਭਾਂਲੈ ਮੀਨਿ ਦਸਾਇ ਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਮਨ ਹਠਿ ਕਰ ਮਕਰੇ ਜੋਛੀ ਜੋ ॥ ਬਹੁਤੇ ਭੁਖ
 ਕਰੇ ਨਹੀ ਭੀਜੈ ॥ ਬਿਖਿਆਰ ਤੇ ਦੁਖ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਸਮਾਇ ਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ
 ਸੁਖ ਕਮਾਏ ॥ ਮਰਣੁ ਨੀਵਣ ਕੀ ਸੋਈ ਪਾਏ ॥ ਮਰਣੁ ਨੀਵਣੁ ਜੇ ਸਮਕਰਿ ਜਾਂਦੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ
 ਇਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰਹਿ ਸੋਹਹਿ ਪਰਵਾਂਦੁ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਂਦਾਂ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਮਰੇ ਨਜੀ ਮੇਨਾਂ
 ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਮਨਹੀ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇ ਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸੇਵਤੁ ਭਗੀਨੀ ਜਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਥਿ ਮੇਟਿ ਚ
 ਹੁ ਮੇਹੁ ਕਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਠਹਿਰਿ ਮੇਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੇਭਾ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ
 ਕਰਾਏ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਵੈ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਲੇਖੈ ਪਾਇ ਦਾ ॥
 ੧੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਚੈ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੇਲੁ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਰਾਗੀ

੧੩੫

ਨਾਮੋ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ੧ ॥ ੧੫ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਪੇਸਿ ਸਟਿਹੁ ਕਮਿ ਸਭਿ ਸਾ
 ਨੀ ॥ ਅਪੇਥਾ ਪਿਓ ਥਾ ਪਿਨਿ ਵਾਜੀ ॥ ਅਪੇਨਿ ਅੰਠਿ ਕਰੇ ਸਭੁ ਜਾਚਾ ਸਾਰੇ ਸਾਰਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਕ
 ਇ ਅਕੋਟੇ ਆਕਾਰਾ ॥ ਮਾਇ ਅਮੋਹ ਪਸਰਿ ਆਪਾ ਸਾਗਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਜੇ ਮੇਕੀ ਦਿਗੀ ਖੇਤੁ ਖੇਤ
 ਰਲਾਇਦਾ ॥ ੨ ॥ ਕਾਇ ਅੰਕਿ ਨ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਦਿਰਿਗਟਿ ਆਸ ਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੩ ॥ ਕਾਇ ਅਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਦਾ
 ॥ ਤਿਸੁ ਦਿਰਿਗਟਿ ਨੀਓਟੈ ਸੁਰਗੇ ॥ ਗੁਰਕੇ ਸਬਦਿ ਵਲਨਿ ਨਿਵਾਪਾਰੀ ਨਦਰੀ ਅਪਿ ਮਿਲਾ
 ਇਦਾ ॥ ੪ ॥ ਜੇ ਸੁਭਾ ਜੇ ਕੋ ਪੁਨਿ ਵਾਰੇ ॥ ਸਬਦੇ ਬੂਝੈ ਆਪੁ ਸਦਾ ਗੇ ॥ ਅਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਅਪੇ ਮੰ
 ਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥ ੫ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਭਗਤਿ ਪੈਨਿ ਰਾਲੀ ॥ ਅਨੁਤਨੁ ਪੈਵਹਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਰੀ ॥ ਅਨਦਿ
 ਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੀਗਰਤਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥ ੬ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਮੰਦਰੁ ਮਹਿ ਮਨੁ ਮਾਧਾਏ
 ॥ ਸੁਖੁ ਪਲਾਗਿ ਤਿਅਗਿ ਮਹਾਂਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਜਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਠਹਿਰਨ ਪਾਏ ॥ ਅਪੇ ਖੇਲੁ ਕਰਾਇਦਾ
 ॥ ੭ ॥ ਅਪਿ ਅਪਰਿਪਰੁ ਅਪਿ ਵੀਚਰੀ ॥ ਅਪੇ ਮੇਲੇ ਕਰ ਲੀਸਾਰੀ ॥ ਕੋ ਅਕੋ ਕਾਰ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰ

ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੮॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਪੁਰਾ॥ਸਚੈਸਬਦਿਮਹਾਂਬਲਸੁਰਾ॥ਆ
 ਪੇਮੇਲੇਦੇਵਤਿਅਈਸਚੈਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਦਾ॥੯॥ਘਰਹੀਅੰਦਰਿਜਾਨਾਸੇਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰ
 ਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਿਰਿਸਨਾਨਾਂਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੧੦॥ਦਿਸੰਤਰੁ
 ਭੁਟੈਅੰਤਰਿਨਹੀਭੁਟੇ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਬਧਾਨਮਕਾਲੇ॥ਜਮਕੀਠਾਜੀਕਬਹੁਨਤੂਦੈਦੂਜੈਭਾਇਭੁ
 ਰਮਾਇਦਾ॥੧੧॥ਜਪੁਤਪੁਸੀਜਮੁਹੋਰੁਕੋਈਨਹੀ॥ਜਬੁਲਗੁਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਕਮਾਹੀ॥ਗੁਰਕੋਸ
 ਬਦਿਮਿਲਿਆਸਰੁਪਾਇਆਸਚੈਸਚਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੨॥ਕਾਂਮਕੋਰੋਧਸਬਲਸੰਸਾਰਾ॥ਬਹੁਕ
 ਰਮਕਮਾਂਦਹਿਸਬੁਦੁਖਕਾਪਾਸਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਸੁਖਪਾਵਹਿਸਚੈਸਬਦਿਮਿਲਾਂਇਦਾ॥
 ੧੩॥ਪਉਲਪਾਂਦੀਤੋਏਸੰਤਗੁ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਦਰਤੈਸਰੁਅੰਤਰਿ॥ਨਿਨਿਕੀਤੇਜਾਂਤਿਸਹਿਪਛਾਂ
 ਲਹਿਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਂਇਦਾ॥੧੪॥ਇਕਿਮਾਇਆਮੋਹਿਗੁਰਬਿਦਿਆਪੇ॥ਹਉਮੋਹੋਇਰਹੇ
 ਆਪੇ॥ਜਮਕਾਲੈਕੀਖਬਾਰਿਨਪਾਈਅੰਤਿਗਾਇਆਪਛੁਤਾਂਇਦਾ॥੧੫॥ਨਿਨਿਉਪਾਏਸੋਬਿ
 ਧਿਜਾਂਦੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵੈਸਬਦੁਪਛਾਂਦੈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਕਹੈਬੇਨੀਤੀਸਚਿਨਾਮਿਭਿਤੁਲਾਇਦਾ॥

੧੬॥੨॥੧੬॥ ਮਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਾਗਿ ਨੁਗਾਇ ਦਇਆ ਪਰਿਵਾਤਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛ
 ਤਾ ॥ ਤੁਧੋ ਨੇ ਸੇਵਹਿ ਜੇ ਤੁਝ ਹਿਸਮਾਵਹਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ॥ ੧॥ ਅਗਮ ਅਗੇਰ ਰੁਕੀ
 ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਨੀ ਅਜੀਤ ਤੇਰੀ ਸਰਲਾਈ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮਾਗਿ ਪ
 ਇਦਾ ॥ ੨॥ ਪੈਭੀ ਸਾਚਾ ਹੋਸੀ ਜੇਈ ॥ ਆਪੇ ਸਾਨੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਭਨਾ ਸਾਰ ਕਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ
 ਆਪੇ ਰਿਨ ਕੁਪਹੁਰਾਇ ਦਾ ॥ ੩॥ ਅਗਮ ਅਗੇਰੁ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕੇਇਨ ਜਾਂ ਲੈ ਤੇਰਾ ਪੁਰ
 ਵਾਰਾ ॥ ਆਪ ਲਾਂ ਆਪੁ ਪਛਾਂਦਹਿ ਆਪੇ ਗਰਮ ਤੀ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇ ਦਾ ॥ ੪॥ ਪਤਾਲ ਪੁਰੀ ਅੰਲੇ
 ਅਮਾਕਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਟਿਰਿ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮੁ ਕਰਗਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਾਨੇ ਹੁਕਮੇ ਦਾਹੇ ਹੁਕਮੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾ
 ਇਦਾ ॥ ੫॥ ਹੁਕਮੇ ਬੂਝੈ ਸੋ ਹੁਕਮੁ ਸਾਲਹੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੇਰ ਰਵੈ ਪਰਵਾਹੇ ॥ ਨੇਹੀ ਮਤਿ
 ਦੇਹਿ ਸੇਹੇ ਵੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਇ ਦਾ ॥ ੬॥ ਅਨਦਿਨੁ ਆਰਜਾ ਛਿਜਦੀ ਜਾਏ ॥ ਰੋਇ ਦਿਨ ਸੁ
 ਦਇ ਸਾਖੀ ਆਏ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅਪੁਨ ਚੇਤੈ ਮੂੜਾ ਸਿਰਿ ਉਪਰਿ ਕਾਲੁ ਰੁਆਇ ਦਾ ॥ ੭॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀ
 ਤਲੁ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾ ॥ ਅੰਤ ਰਿਗੁਰ ਮਗਾਇਆ ਭਉ ਭੁਗਾ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ

ਸਰਬਾਂ ਦੀ ਬੋਲਾਇਦਾ ॥ ੮ ॥ ਜਿਨਿ ਤੂ ਜਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਸ ਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥
 ਰਿਪਤਿ ਸਰੁ ਜਰਾ ਸਰੁ ਸੇਈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੯ ॥ ਮਨੁ ਕਠੋਰੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇਲਾਗਾ ॥ ਭਰਮੇ
 ਭੁਲਾਇ ਰੈ ਅਭਾਗਾ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਹਜੇ ਹੀ ਜੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਲਖ ਰਹਿਰਾ
 ਜੀਹ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮਿ ਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਬਿਸਟਾਇ ਬਿ
 ਵਾਸਾ ॥ ਬਿਸਟਾਇ ਬਿਟਿ ਭਿਧਾਇਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਦਿਨੁ ਕਰ
 ਮਾਂ ਕਿਉ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਰੈ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤ
 ਜਾਸ ਤੁਅੰਤੁ ਨ ਜਾਂਲੈ ॥ ਮੂਰਖ ਅੰਧਾ ਤੁਨ ਪਛਾਂਲੈ ॥ ਆਪੇ ਕਰੈ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁ
 ਲਾਇਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਪੈਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਥਾ
 ਪਿਉ ਥਾਪੇਵੈ ਥੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਜਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗਹਿਰੀ ਭੀਗਾ ॥ ਸਦਾ ਸ
 ਲਾਹੀ ਤਾਂ ਮਨੁ ਪੀਗਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਟੁਜਾਇਦਾ ॥ ੧੫ ॥
 ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਾ ਮੁਹੁ ਰੁਪੈ ਲੇਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੈ ਕੇਈ ॥ ਨਨਕ ਨਾਨਕੁ ਸੇਧਾਇ ਅੰਤ

ਰਿਗੁਰਮਤੀਮੇਲਿਮਿਲਾਂਇਦਾ॥੧੬॥੩॥੧੭॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ॥ਜੁਗਛਤੀਹਕੀਓਗੁਬਾਰ
 ॥ਤੂਆਪੇਜਾਂਣਹਿਜਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਹੋਰਕਿਅਕੋਕਰੈਕਿਅਪਿਦਖਾਏਤੂਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇ
 ਦਾ॥੧॥ਓਅੰਕਾਰਿਸਭਸਿਸਦਿਉਪਾਈ॥ਜਭੁਖੇਲੁਤਮਾਸਾਤੇਗੀਵਡਿਅਈ॥ਆਪੇਵੇਕਕਰੇ
 ਜਭਸਾਰਾਅਪੇਭੀਨਿਘੜਾਇਦਾ॥੨॥ਬਾਜੀਗਰਹਿਕਬਾਜੀਪਾਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਦਗੀਅਈ
 ॥ਸਦਾਅਲਿਪਤੁਰਹੈਗੁਰਸਬਦੀਸਾਰੇਸਿਉਰਿਤੁਲਾਇਦਾ॥੩॥ਬਾਜਹਿਬਾਜੇਧੁਨਿਆਕਾ
 ਰਾ॥ਅਪਿਦੁਜਾਏਵਜਾਵਣਹਾਰਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪਉਣੁਟੁਏਇਕਰਗੀਮਿਲਿਪਵਏਸਭੁਵ
 ਜਾਇਦਾ॥੪॥ਕਰਤਾਕਰੇਸੁਨਿਹਰਉਹੋਵੈ॥ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਹਉਮੈਬੋਵੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
 ਕਿਸੈਦੇਵਡਿਅਈਨਾਮੋਨਾਂਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੫॥ਗੁਰਜੇਵੇਜੇਵਰੂਹੇਰੁਲਾਹਨਾਹੀ॥ਨਾਮੁਮੰਨੀ
 ਵਸੈਨਾਮੋਸਾਲਾਹੀ॥ਨਾਮੋਨਾਂਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਨਾਮੋਲਾਹਾਪਾਇਦਾ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭੁ
 ਦੁਖੁਸੀਸਾਰਾ॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਦੁਪਹਿਟਿਕਾਰਾ॥ਨਾਂਮੁਨਜੇਵਹਿਕਿਉਸੁਖਪਾਈ
 ਮੇਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁ॥ਇਦਾ॥੬॥ਅਪਿਕਰੇਤੈਅਪਿਕਰਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਜੇ ਬੀਧਨ ਤੇ ਰੂਹਿ ਮੁਕਤੀ ਕੈ ਪਰਿਪਾਇਦਾ ॥ ੯ ॥ ਗਲਤ ਗਲੈ ਜੋ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥
 ਜਹ ਸਾਮੁ ਲਿਨ ਰੁਕੈ ਟਿਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਜੋ ਗਲਤ ਰੁਕਾਵੈ ਸਚੇ ਸਹਿ ਜਮਾਇਦਾ ॥
 ੧੦ ॥ ਜੇ ਜਰੁ ਦੇਇਤ ਪਾਏ ਕੇਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਦਾ ਰੀਰਿ ॥
 ਗਤਾ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਜਪੁਤਪੁਜਿਨ ਮੁਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਕਿਲਟਿਖ ਕਾਟੇ
 ਕਾਟ ਲਗਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਜੀਤ ਲੁਹੇ ॥ ਆਸਹ ਕੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋ
 ਭੁਮਨਿ ਮੈਲੈ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ ਮੈਲੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਕੂੜੇ ਕੂੜੇ ਕਰੇ ਦਾਪਾਰਾ ॥ ਕੂੜੇ ਬੋਲਿ ਦੁਖੁ ਪਾ
 ਏ ॥ ੧੩ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਂਣੀ ਕੋ ਮਨਿ ਫੁਸਾਏ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜਾ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬੁਝੈ ਚ
 ਲੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਨਾਮੁ ਰੋਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਆਪਿ ਸਿਰੀਵਾਸ ਰਾਮੋਈ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇਖ
 ਪਾਏ ਜੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਜੋ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੇ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਅਨੇਕ ਜ
 ਤਨ ਕਰੇ ਈਝੀ ਦੁਸਿਨ ਹੋਈ ॥ ਕਾਮਿ ਕਰੇ ਪਿਨ ਲੈ ਜਰੁ ਕੇਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਮਨੁ ਦੁਸਿ ਆਵੈ ਮ
 ਨ ਮਾਰੇ ਮਨ ਹਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਤੁਧੁ ਮਾਪੇ ਕੀਆ ॥ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਜੀ ਤੇਰੇ ਸਭਿ ਜੀਆ

ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਸਦਾ ਤੂੰ ਗੁਰਮਤੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਵਾ ॥ ੧੬ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩
 ॥ ਹਰਿਨੀਉ ਦਾਤਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਓਸੁ ਤਿਲੁ ਨਤ ਮਾਇ ਦੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਤਿਸੇ ਨੇ ਅ
 ਪੜ੍ਹਿਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਜੇਕਿ ਛੁਕਰੈ ਸੁਨਿ ਹਰ ਉਹੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿ
 ਨੁਦਤਾ ਅਵਹੁਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਕਰੈ ਸੇ ਪਾਏ ਗੁਰਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇਵਾ ॥ ੨ ॥ ਚਉ
 ਵਹੁ ਫੁਲ ਤੇ ਰੇਹਟ ਨਾਲੇ ॥ ਜਤਿ ਗੁਰਦਿਖਾਏ ਅੰਤਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਨੰਦੈ ਕਾਵਾ ਪਾਗੈ ਤੈ ਗੁਰਸ
 ਬਦੀ ਕੋ ਪਾਇਵਾ ॥ ੩ ॥ ਜਤਿ ਗੁਰਸੇਵਿ ਅਸਹਜ ਅਨੀਵਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਮਾਇਵੁ ਠਾਗੈ ਬਿਦ
 ॥ ਸਹਜੇ ਭਗਤ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਵਾ ॥ ੪ ॥ ਜਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਦਿਛੁੜੇ ਤਿਨੀ
 ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਰੀ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਮਥੇ ਕਾਲੇ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਨਿ
 ਦੁਖੀ ਵਿਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਵਾ ॥ ੫ ॥ ਜਤਿ ਗੁਰਸੇਵੁ ਹਿਜੇਵੁ ਭੁਭਾਗੀ ॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਜਗੀ
 ਲਿਵਲਾਗੀ ॥ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਦਾ ਹੀ ਸਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਸਚਾ ਦੇ
 ਇਸੁ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਚੁ ਰਮੁ ਕਾਏ ॥ ਸਚੁ ਸਚੈ ਕਾ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਜਿਸੇ ਦੇਵੈ ਸੇ ਸਚੁ ਪਾ

ਇਦਾ॥੭॥ਆਪੇਕਰਤਾਸਰੁਨੰਕਾਸੇਈ॥ਨਿਸਨੇਆਪਿਬੁਝਾਏਬੁਝੈਕੋਈ॥ਆਪੇਬਖਸੇਦੇ
 ਵਡਿਆਈਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੮॥ਹਉਮੈਕਰਦਿਆਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਆਗੈਸੇ
 ਹੁਨਦੂਕੈਮਾਇਆ॥ਆਗੈਜਮਕਾਲੁਲੇਖਾਲੇਟੈਨਿਉਤਿਲੁਪਾਂਟੀਪੀੜਾਇਦਾ॥੯॥ਪੂ
 ਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਏਈ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਂਸੇਵੈਕੋਈ॥ਜਮਕਾਲੁਤਿਜੁਨੇਤ੍ਰਿਨਆਵੈਮਹਲਿਸਰੈਸੁ
 ਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਤਿਨਿਜੁਖੁਪਾਇਆਨੇਤੁਪੁਭਾਏ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾਏ॥ਤੇਹੈਭਿਹੈਸ
 ਰੁਵਡਿਆਈਨਿਸੁਟੇਵਹਿਜੇਸਰੁਪਾਇਦਾ॥੧੧॥ਅੰਦਰਿਪਰਗਾਸੁਗੁਰੁਤੇਪਾਏ॥ਨਾਂਮੁਪਦਾਰਥੁ
 ਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗਿਆਨੁਰਤਨੁਸਦਾਪਟਿਚਨਲੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਦਾ॥੧੨॥ਅ
 ਗਿਆਨੀਅੰਧੇਰੁਜੈਲਾਗੇ॥ਬਿਨੁਪਾਂਟੀਰੂਬਿਮੁਏਅਭਾਗੇ॥ਚਲਦਿਅੰਧਰੁਦਰੁਨਦਰਿਨਆ
 ਵੈਜਮਟਰਿਬਾਧਾਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮੁਕਤਿਨਹੈਈ॥ਗਿਆਨੀਧਿਅ
 ਨੀਪੁਛਹੁਕੋਈ॥ਤਿਗੁਰਸੇਵੇਤਿਜੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਦਰਿਸਰੈਸੋਭਾਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਸਤਿ
 ਗੁਰਨਸੇਵੇਤਿਜੁਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਮਮਤਾਕਾਟਿਜਰਿਲਿਫਲਾਏ॥ਸਦਾਸਰੁਫਲੁਜਹਿਵਾ

ਪਾਰੀ ਨਾਮੋ ਲਾਹਾ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਜੋਈ ਨਨੁ ਮੁਕਤਾ ॥ ਨ
 ਨਕਨਾਂ ਮੁਢ ਜੈ ਮਨਿ ਅੰਤ ਰਿਨਾ ਮੇਨਾਂ ਮੁਧਿ ਆਇਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ੫ ॥ ੧੯ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲ ੩
 ॥ ਜੇਤੁ ਪੁਕਰ ਲਾਂਜੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭੁੰਦੇ ਟਿਥਿ ਕੋ ਟਿਥਿ ਰਲਾ ਆਇਆ ॥ ਭੁੰਦਾਂ ਮਨੈ ਜੋ ਸੁਖ ਪਾਏ ਭ
 ਲੇ ਟਿਥਿ ਸੁਖ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੇਰਾ ਭਾਂਡਾ ਭਾਵੈ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਭੁੰਦੈ ਨ
 ਲੋਰੈ ਬਹੁ ਤੇਰੀ ਆਪ ਲਾਭ ਲਾਅਪਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥ ੨ ॥ ਤੇਰਾ ਭਾਂਡਾ ਮਨੈ ਜੁਮਿ ਲੈ ਤੁਧੁ ਆਏ ॥ ਜਿਸੁ ਭ
 ਲਾਭਾਵੈ ਸੋ ਤੁਝ ਹਿਜ ਮਾਏ ॥ ਭੁੰਦੇ ਟਿਥਿ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਭੁੰਦਾ ਕਿਸ ਹਿਕਰਾਇਦਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਂ ਤਿਸੁ
 ਭੁੰਦੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪ ਲੈ ਭਾਂਡੈ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ
 ਜਿਸੋ ਨੇ ਭਾਂਡਾਂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਭਾਇਦਾ ॥ ੪ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਤੁ ਕਰੇ ਰਤੁ ਰਾਈ ॥ ਭੁੰਦਾਂ ਨ ਮੰਨੇ ਬ
 ਹੁਤੁ ਦੁਖ ਪਾਈ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਆਵੈ ਜਾਏ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਨਕ ਬਹੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲੇ
 ਦੇਵਤਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪੁਰਿ ਟੁਰਮਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਤਾਂ ਨਾਂ ਮੁਪਾਏ ਨਾਂ ਮੇਹੀ ਸੁਖੁ ਪ
 ਏਦਾ ॥ ੬ ॥ ਸਭ ਨਾਂ ਟੁਧੁ ਉਪਜੈ ਨਾਂ ਟੁਧੁ ਛੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ਰਸ ਨਾਂ ਨਾਮੁ ਧਿ

ਆਇਰਸਭੀਜੈਰਸਿਹੀਤੇਰਸੁਪਾਇਦਾ॥੭॥ਮਹਲੈਅੰਦਰਿਮਹਲੁਕੋਪਾਇ॥ਗੁਰਕੇਸਬਦਿ
 ਜਰਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਜਿਸਨੇਸਚੁਦੇਇਸੇਈਸਚੁਪਾਇਸਚੇਸਰਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੮॥ਨਾਂਮੁ
 ਵਿਸਾਰਿਮਨਿਤਨਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਮਾਇਅਮੋਹੁਜਭੁਰਗੁਕਮਾਇਆ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈ
 ਮਨੁਤਨੁਪੈਕੁਸਟੀਨਰਕੇਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੯॥ਨਾਂਮਿਰਤੇਤਿਨਨਿਰਮਲਦੇਹਾ॥ਨਿਰਮਲਹੋ
 ਸਾਸਦਾਸੁਖੁਨੇਹਾ॥ਨਾਮੁਸਲਹਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਨਿਜਪਰਿਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਸ
 ਭੁਕੇਵਲਕੁਕਰੇਵਾਪਾਗਾ॥ਵਿਦੁਨਾਵੈਸਭੁਤੇਹਾਸੀਸਾਗਾ॥ਨਗੇਆਇਆਨਗੇਜਾਸੀ॥ਵਿਦੁਨਾ
 ਵੈਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੧॥ਜਿਸਨੇਨਾਂਮੁਦੇਇਸੇਪਾਏ॥ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਹਰਿਮੰਨਿਦੁਸਾਏ॥ਗੁਰ
 ਕਿਰਪਾਤੇਨਾਂਮੁਵਸਿਆਪਇਅੰਤਰਿਨਾਮੋਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੧੨॥ਨਾਵੈਨੋਲੋਚੈਜੇਤੀਸਭੁਆ
 ਈ॥ਨਾਉਤਿਨਾਮਿਲੈਪੁਰਿਪੁਰਬਿਕਮਾਈ॥ਜਿਨੀਨਾਉਪਾਇਆਸੇਵਤੁਗੀਗੁਰਕੇਸਬਦਿਮਿ
 ਲਾਇਦਾ॥੧੩॥ਕਾਂਇਅੰਕੋਟੁਅਤਿਅਪਾਰਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਬਹਿਪ੍ਰਭੁਕਰੇਵੀਯਾਗਾ॥ਸਚਾਨਿ
 ਆਉਸਰੇਵਾਪਾਰਾ॥ਨਿਹਲੁਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਅੰਤਰਿਪਰਿਬੰਧੁਕੇਥਨੁਜੁਗਾਇਆ॥ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਵਿਰਲੇ ਕਿਨੈ ਥਾਂ ਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਇਤੁ ਸਾਥਿ ਨਿਬ੍ਰਹੇ ਸਾਲਾਹੇ ਸਰੇ ਹਰਿ ਸਦਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ
 ਵਾ ॥ ੧੫ ॥ ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਇਕਿ ਬਲਤ ਬਣਾਈ ॥ ਇਸੁ ਦੇਹਿ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਨਾਂ ਨ ਕਨਾਂ
 ਮੁਵਲੁ ਨ ਹਿਰਿ ਗਿਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਨਾ ਮੁਪਾਇਵਾ ॥ ੧੬ ॥ ੬ ॥ ੨੦ ॥ ਮਾਭੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਾਂਇ
 ਅਕੰਠੁ ਸਬਦਿ ਵੀਰਗਾ ॥ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਨਿਸਦਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਪਾਗਾ ਵਾਗਾ ॥ ਅਨੁਵਿਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵ
 ਹੁਸਾਰੀ ਬਾਂਲੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਚੇਤਹਿ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਊ ॥ ਗੁ
 ਰਕੋ ਸਬਦਿ ਤਿਨ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਊ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੂਰਿਲਾਈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਬਹਿ ਗੁਣ
 ਗਾਇਵਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਂਵਾਂ ॥ ਅੰਤਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਂਵਾਂ ॥ ਗੁਰਬ
 ਟੀਚਹੂੰ ਕੁੰਡੀ ਸੁਲੀਖੈ ਸਦੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਂਇਵਾ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਜਾਚਾ ਜੇ ਅੰਤਰੁ ਭਾਲੇ ॥ ਗੁਰਕੋ ਸਬਦਿ
 ਹਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਮਿਲਾਇਵਾ ॥ ੪ ॥ ਵੈਰੈ ਭ
 ਗਾਇ ਹੁਸਾਰੀ ਰੁਪਾਇਆ ॥ ਮਾਂਟ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਸਬਦਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭੁ ਅੰਧੁ
 ਅੰਧੇਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਇਵਾ ॥ ੫ ॥ ਇਕਿ ਕਿਤੁ ਆਏ ਨ ਮੁਗਵਾਏ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਲਾ ਗੇਵੁ

ਜੈਭਾਏ। ਏਹ ਦੇਲਾ ਫਿਰਿ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਪਗਿ। ਖਿਸਿ ਮੇ ਪਛੁਤਾਇ ਦਾ। ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਪਾਵੈ ੧੪੧
 ਤੁਸਰੀ ਗਾ। ਤਿਸੁ ਦਿਨਿ ਫੁਲੈ ਸਚੁ ਗੁਣੀ ਗੀਗਾ। ਜਿਥੇ ਸਚੁ ਦੇਖੈ ਸਚੁ ਥਾਈ। ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਮੀਨਿ
 ਵਸਾਇ ਦਾ। ੧। ਹਉ ਮੇਗ ਲਤ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ। ਹਰਿ ਨੀਉ ਹਿਰਦੈ ਰਖਹੁ ਉਰਧਾਰੇ। ਗੁਰ
 ਕੇ ਸਬਦਿ ਜਦਾ ਸਾਲਾਹੈ ਮਿਲਿ ਸਾਰੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਦਾ। ੨। ਜਿਥੇ ਤੇਨਿ ਸੁਆਪਿ ਰਿਤਾਏ। ਗੁ
 ਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਫੁਲੈ ਮਨਿ ਆਏ। ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਆਪੁ ਸਮਾਇ ਦਾ। ੩। ਜਿਨਿ ਮਨ
 ਦਿਰਿ ਵਖੁ ਪਾਈ ਸੇਈ ਜਾਂਲੈ। ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦੇ ਆਪੁ ਪਛੁਤਾ ਲੈ। ਆਪੁ ਪਛੁਤਾ ਲੈ ਸੇਈ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬ
 ਲੈ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇ ਦਾ। ੪। ਏਹ ਕਾਂਇ ਆਪਿ ਵਿਤੁ ਹੈ ਸਗੀਰਾ। ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰੇ ਤੈ ਗੁਣੀ ਗੀ
 ਗਾ ਅਨਦਿ ਨੁਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰਿਗਿ ਰਤਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇ ਦਾ। ੫। ਏਹੁ ਸਗੀਰੁ ਸਭੁ ਮੂਲੁ ਭੈ
 ਮਾਇਆ। ਵੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ। ਹਰਿ ਨ ਚੇਤੇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਚੇਤੇ ਦੁਖੁ ਪਾ
 ਏ ਦਾ। ੬। ਜਿਸ ਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੇ ਪਰਵਾਨੁ। ਕਾਂਇ ਆਤਿ ਸੁਨਿਰ ਮਲੁ ਦਰਿ ਸਬੈ ਜਾਂਲਾ। ਹਰਿ
 ਸੇਵੈ ਹਰਿ ਮੀਨਿ ਵਸਾਏ ਸੇ ਹੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਦਾ। ੭। ਬਿਨੁ ਭਾਗਾਂ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਆਨ ਜਾਇ। ਅ

ਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ। ਜਿਨ ਕਉਨ ਦਰਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ
 ਵਾ॥ ੧੪॥ ਕਾਂਇ ਆ ਕੇ ਦੁਪਕਿ ਹਟਨ ਲੇ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲੇਵੈ ਵਸਤ ਸਮਾਲੇ। ਭਰਿਕਾ ਨਾਂ ਮੁਖਿ ਆ
 ਇਦਿ ਨੁਗਤੀ ਉਤਮ ਪਦ ਵੀ ਪਾਂਇ ਵਾ॥ ੧੫॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਹੋ ਸੁਖ ਦਾਤਾ। ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾ
 ਤਾ। ਨਾਨਕ ਨਾਂ ਮੁਸਲ ਹੋ ਸਾਚਾ ਪੂਰੇ ਭਾਗਿ ਕੋ ਪਾਂਇ ਵਾ॥ ੧੬॥ ੧॥ ੨੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
 ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਆ ਕਾਰੁ ਉਪਾਇ ਆ। ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕੁ ਮੁਬਲਾਇ ਆ। ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਕਰੇ ਸਭੁ
 ਕਰਤਾ ਸੁਣਿ ਸਾਡਾ ਮੀਨਿ ਵਸਾਇ ਵਾ॥ ੧॥ ਮਾਇਆ ਮਾਈ ਭੈ ਗੁਣ ਪਰ ਜੂਤਿ ਨ ਮਾਇਆ। ਚ
 ਰੇ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇ ਆ। ਦੁਕੇ ਮਾਹਟੁ ਰਥਿ ਤੀ ਕਰਾਇ ਜੁਗ ਗਮ ਹੋ ਜੇਨੀ ਪਾਇ ਵਾ॥ ੨॥
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਰਣੀ ਸਾਗ। ਰਾਂਮ ਨਾਂ ਮਰਾ ਪੁਰੁ ਉਰਧਾਰੁ। ਗੁਰ ਬਾਂਦੀ ਦਰਤੀ ਜੰਗ ਅੰਤਰਿ ਇਸੁ
 ਬਾਂਦੀ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਂ ਮੁਪਾਂਇ ਵਾ॥ ੩॥ ਵੇਦ ਪੜ੍ਹੈ ਅਨ ਦਿਨੁ ਵਾਦ ਸਮਾਲੇ। ਨਾਂ ਮੁਨ ਚੇਤੈ ਬਧਾਨ ਮਕ
 ਲੇ। ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਭੈ ਗੁਣ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ਵਾ॥ ੪॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਇਕ ਸਸਿ ਉਲਿ
 ਟੁਲਾਏ। ਭਿਥਿ ਪਿਸਨ ਸਾਮਨ ਹਿਸਮਾਏ। ਜਾਏ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਹੋ ਮੁਕਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕਾ

ਇਦਾ॥ ੫॥ ਨੇਪੁਰਿਗਤਿ ਜੇਹੁਣਿ ਰਤੇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰ
 ਰੂਪਾਇਆ ਆਪੇ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਦਾ॥ ੬॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ ਨ ਪਾਏ॥ ਫੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗਾਵ
 ਖੁਪਾਏ॥ ਸੁਹਾਰਿ ਗਾਇ ਨ ਬੋਝੈ ਹੋਵੈ ਇਸੁ ਨਾਂ ਦੇ ਬਿਲਮੁ ਨ ਲਾਂਇਦਾ॥ ੭॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੈ ਭਾਇ ਰ
 ਗਾਏ॥ ਇਤੁ ਗੰਗਾ ਸਾਹੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋਇ ਹਰਿ ਗੁਪਾਏ ਗੁਰਮਤੀ ਰਿਗਾਠ ਨਾਇਦਾ॥
 ੮॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਬਹੁਤੁ ਕਰੇ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਫਰਗਾਹ ਕਬਹੂੰ ਨ ਪਾਏ ਮਾਨੁ॥ ਫੂਜੈ ਲਾਗੇ ਜਨਮੁ
 ਗਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਦੁਖ ਪਾਂਇਦਾ॥ ੯॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੰਦਰਿ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ॥ ਗੁਰਪਰ
 ਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਸਚਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥਾ ਪਾਰਨਾਮੁ ਅਮੋਲ ਕੁਪਾਇਦਾ॥ ੧੦॥ ਇ
 ਸੁ ਕਾਂਇਆਂ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ॥ ਧੈਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਬਣਤ ਬਣਾਂਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੇਕਾਂ
 ਇਆਂ ਸੋਧੈ ਆਪਹਿ ਆਪੁ ਮਿਲਾਂਇਦਾ॥ ੧੧॥ ਕਾਇਆ ਫਿਰਿ ਤੋਟ ਕਾਇਆਂ ਫਿਰਿ ਲਾਹ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜੈ ਦੇ ਪਰਵਾਹ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਫਲ ਨੁਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਂਇਦਾ
 ॥ ੧੨॥ ਸਚਾ ਮਹਲੁ ਸਚੇ ਭੈਰਵਾ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵੁ ਲਹਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਹੈ ਸੁਖੁ ਰਤੇ ਮਨਿ ਮੇ

ਲੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾ॥ ੧੩॥ ਕਾਂਇਅੰਦ੍ਰਿਫਿਟੁਜਤੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਦੁ
 ਡਿਆਈ॥ ਨਿਜਦਾਹੁਜੇਈਵਖੁਜਾਂਦੈਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਨਪਛੋਤਾਇਦਾ॥ ੧੪॥ ਹਰਿਨੀਉਸ
 ਭਮਹਿਗਹਿਆਸਮਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਅਨਾਈ॥ ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਆਪੇਸਬ
 ਦੇਜਹਜਿਜਮਾਇਦਾ॥ ੧੫॥ ਆਪੇਸਠਾਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ ਸਬਦੇਵਿਚਹੁਭਰਮੁਰਕਾਏ॥
 ਨਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਨਾਂਮੇਹੀਜੁਖੁਪਾਇਦਾ॥ ੧੬॥ ੨॥ ੩੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ॥
 ਅਗਮਅਗੋਰਰਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ ਆਪੇਮਿਹਰਵਾਂਨਅਗਮਅਥਾਹੇ॥ ਅਪੜਿਕੇਇਨਸਕੈਤਿਸ
 ਨੇਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਤੁਧਨੇਸੇਵਹਿਜੇਤੁਧਭਾਂਵਹਿ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਸਚਿਸਮਵਹਿ
 ॥ ਅਨਦਿਨੁਗੁਲਰਵਹਿਦਿਨੁਗਤੀਰਜਨਾਹਰਿਹਜੁਭਾਇਆ॥ ੨॥ ਸਬਦਿਮਹਿਜੇਮਰਣੁ
 ਜਵਾਹਰਿ॥ ਹਰਿਕੇਗੁਲਹਿਕੈਓਰਧਾਰਹਿ॥ ਜਨਮੁਜਟਲੁਹਰਿਰਲੀਲਾਗੇਦੂਜਾਭਉਚ
 ਕਾਇਆ॥ ੩॥ ਹਰਿਨੀਉਮੇਲੇਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਆਪੁਗਵਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁਸਦ
 ਹਰਿਭਗਤੀਰਤੇਇਸੁਗਮਹਿਲਾਹਾਪਾਇਆ॥ ੪॥ ਤੇਰੇਗੁਲਕਹਾਂਮੇਕਹਲੁਨਜਾਈ॥ ਅਤਿਨ

ਪਾਰਾਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ। ਆਪੇਦਇਆਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਗੁਣਮਹਿਗੁਣੀਜਮਾਇਆ। ੧੪੩
 ੫। ਇਸੁਨਗਮਹਿਮੇਹੁਰੇਪਾਸਗਾ। ਮਨੁਖਅਗਿਆਨੀਅੰਧਅੰਧਾਰਾ। ਧੀਧੈਧਾਟਤਜਨ
 ਮੁਗਫਾਇਆਬਿਨੁਨਾਫੈਦਖੁਪਾਇਆ। ੬। ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਂਸਤਿਗੁਰਪਾਏ। ਹਉਮੈਮੇਲੁ
 ਸਬਦਿਜਲਾਏ। ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਗਿਆਨੁਰਤਨੁਚਾਂਨਣੁਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਗਫਾਇਆ।
 ੭। ਤੇਰੇਨਾਮਅਨੇਕਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ। ਸਚੁਨਾਮੁਹਰਿਹਿਰਵੈਵਸਾਈ। ਕੀਮਤਿਕਓਲੁਕੇਰੇਪ੍ਰ
 ਭੁਤੇਰੀਤ੍ਰਿਅਪੇਸਹਜਿਜਮਾਇਆ। ੮। ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਅਗਮਅਪਾਰਾ। ਨਕੋਹੋਅੰਤਲਣ
 ਹਾਰਾ। ਆਪੋਤੋਲੋਤੋਲਿਤੋਲਾਏਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਿਤੋਲਾਇਆ। ੯। ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਕਰਹਿਅ
 ਰਦਾਜਿ। ਤ੍ਰਿਅਪੇਮੇਲਿਬ੍ਰਹਮਹਿਪਾਸਿ। ਸਚੁਨਾਂਨੀਅੰਕਾਸੁਖਦਾਤਾਪੂਰੇਕਰਮਿਧਿਆ
 ਇਆ। ੧੦। ਜਤੁਜਤੁਸੰਜਮੁਨਿਸਚੁਕਮਾਫੈ। ਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਹਰਿਗੁਣਗਾਫੈ। ਇ
 ਸੁਬਿਖਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਹਰਿਨੀਉਮੈਰੈਭੁਇਆ। ੧੧। ਨਿਜਨੇਬ੍ਰਹਮਾਏਸੇਈ
 ਬ੍ਰਹਮਾ। ਹਰਿਗੁਣਗਾਫੈਅੰਦਰੁਜੁਏ। ਹਉਮੈਮੇਰਾਠਕਿਰਗਾਏਸਹਜੇਹੀਸਚੁਪਾਇਆ। ੧੨

॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮ ਹੋਰੁ ਠਿਕੈ ਘਨੇਰੀ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀ ਮੇਰੇ ਕੇ ਨ ਠੇਰੀ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾਰ ਤਾ ਬਿਖੁ ਕਮਾਵੈ ਸੁਖੁ
 ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਬਹੁ ਤੇ ਭੇਖ ਕਰੇ ਭੇਖ ਧਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਜਬਦੈ ਹਉਮੈ ਕਿਨੈ ਨ ਮਾਰੀ ॥ ਜੀ
 ਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾਂ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਸਭੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਤਿਸ ਨਾਇ ਸੁਤਨ ਹਿਜ
 ਲਾਏ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਬੁਝੈ ਨਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਜੀਤ ਲੁਕੈ ਪੁਨਿ ਵਾਰੇ ਹਉਮੈ ਜਾਇ
 ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ਸਭਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵਿਰਲੈ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ
 ਏਕੁ ਕਹੈ ਬੇਨਤੀ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਜਮਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ੧ ॥ ੧੩ ॥ ਮਹਿਮਾ ਹਲਾਤੁ ॥ ਨਦਰੀ ਭਗਤਾਂ
 ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਭਗਤ ਜਲਾਹ ਨਿਸਦਾ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਤਉ ਜਰਣਾਈ ਉਬਰਹਿ ਕਰਤੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ
 ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਭਗਤਿ ਜੁਹਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੁਖੁ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜਬੀ
 ਭਗਤੀ ਗਤਾ ਸਭੇ ਜਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਰਿਸ ਵਜਲੈ ਸਰੀਰਾ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਭੇਦੈ ਗੁਰਪੁ
 ਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਜਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ਸਤਿਗੁਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਅੰ
 ਧੁ ਕਮਾਏ ॥ ਬਹੁ ਜੀ ਕਟੇਜੀ ਭਗਮਾਏ ॥ ਨਮਕਾਜੇ ਵਡਾ ਕਦੇ ਨ ਕਾਏ ਅੰਤੇ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ

॥੪॥ ਆਵੁਨ ਜਾਂਦਾ ਸਬਦੁ ਨਿਵਰੇ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਪਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੈ
ਹਉ ਮੈ ਜਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥ ੫॥ ਆਵੁਨ ਜਾਂਦੈ ਪਰਜਾ ਵਿਗੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਿਰੁਕੋ ਇਨ
ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਿ ਰਿਜੋ ਤਿਸ ਬਾਦਿ ਜੁਖੁ ਵਸਿਆ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤਿਮਿ ਲਾਇਆ ॥ ੬॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਚਿਤ ਵਹਿ
ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕਾਏ ਪੁਪਸਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਦੇਤਾ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈ ਪੰਚ ਦੂਤ ਵਸਿਆਇ
ਆ ॥ ੭॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਮੈ ਪੁਗੁ ਬਾਰਾ ॥ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਰੂਥੈ ਵਰੇ ਵਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ
ਏ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ੮॥ ਜਾਬਾਦੁ ਰਜਾਬਾਦੁ ਰਵਾਰਾ ॥ ਜਲੇ ਸੇਵਹਿ ਸਬਦਿ ਪਿ
ਆਰਾ ॥ ਸਚੀ ਪੁਨਿ ਜਲੇ ਗੁਣਗਾਂਢਾ ਸਚੇ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੯॥ ਪਰੈ ਅੰਦਰਿ ਕੋ ਪਰੁਪ
ਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਸਹਜਿ ਜੁਭਾਏ ॥ ਓਥੈ ਜੋ ਗੁਣਿ ਨੇਗੁਨਾ ਵਿਆਪੈ ਸਹਜੇ ਜਹਜਿ ਸਮਾਇ
ਆ ॥ ੧੦॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੂਜ ਦਾਂਕਾ ਵਾਸਾ ॥ ਭਉ ਦੇ ਠਿਰਹਿ ਬਹੁ ਮੋਹਿ ਪਾਸਾ ॥ ਕੁ ਸੰਗਤਿ ਬਹੁ
ਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖੈ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ੧੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਾਝੁ ਜੰਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਾਰਨਾ ਪਾਏ ਕੋਈ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਨਿਰਤੀ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤਿਮਿ ਲਾਇਆ ॥

੧੨ ॥ ਕਾਇਆਂ ਬਿਰਖੁ ਪਖੀ ਵਿਚਿ ਵਾਸਾ ॥ ਮੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਹਿ ਗੁਰਸ ਬਦਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਉਗ੍ਰਹਿ
 ਨਮੁ ਲੇਨ ਆਵਹਿ ਨਾ ਜਾਹਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਕਾਇਆਂ ਸੋਧਹਿ ਸਬਦੁ ਵੀ
 ਰਾਗਹਿ ॥ ਮੋਹਠ ਚਉਰੀ ਭਰਮੁ ਨਿਵਾਰਹਿ ॥ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾ
 ਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਸਦਹੀ ਨੇੜੈ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਂਣਹੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਛਾਂਣਹੁ ॥ ਬਿਗਸੈ ਕ
 ਮਲੁ ਕਿਰਦਿ ਪਰਗਾਸੈ ਪਰਗਟੁ ਕਰਿਦਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਚਾ ਸੇਈ ॥ ਆਪੇ
 ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੁ ਗਟਾਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

੧੬ ॥ ੨ ॥ ੨੪ ॥

ਮਾਰੂ ਸੇ ਲਹੇ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਜਠਾ ਆਪਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂ
 ਝਸਿ ਬੀਜੀ ਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਸਮਾਈਓ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮ
 ਨਮਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ਗੁਰਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਗੁਰੁ ਵੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ
 ਯੋ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਗਿ ਅੰਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਯੋ ਪੂਜਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਨਾਮੁ

ਰਤਨੁ ਪਨੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਭਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਦੂਜੇ ਲਗੇ ॥ ਆਵਹਿ
 ਨਾਹਿ ਭ੍ਰਮਿ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥ ਨਾਂ ਨ ਕਤਿ ਨ ਕੀਟਿ ਰਿਗਤਿ ਹੋਵੈ ਨਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਹਿ ਸਰਣਾਈਐ ॥
 ੪ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਹੋ ਜਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮਾਂਗਉ ਨਾਂ ਮੁਅਕਾਰੀ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆ ਲੁਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈਐ ॥ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਇਆ ॥ ਦ
 ਸਦੈ ਦੁਆਰਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ॥ ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਹਿ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਸਹਜੇ ਸ
 ਹਜਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ੬ ॥ ਨਿਨ ਕਉ ਕਰਤੇ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤੁ ਦਿ
 ਹਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜੀਝੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਰਵਣੀ ਰਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ੭ ॥ ਨਿਜੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆ
 ਪੇਦੇਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਂ ਮੁਪਦਾਰ ਖੁਲੇਇ ॥ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਨਾਂ ਮਦੇਵੈ ਨਾਂ ਨ ਕਨਾਂ ਮਿਸਮਾਈ
 ਐ ॥ ੮ ॥ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਰਗਟੁ ਭਇਆ ॥ ਨਾਂ ਮੁਪਦਾਰ ਖੁਸਹਜੇ ਲਇਆ ॥ ਏਹ ਵਡੁ ਮ
 ਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ੯ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਆਸੂਰੁ ਨਿਸਿ ਮਿਟਿ ਆਮ੍ਰਿ
 ਤਿ ਆਗਾ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਮਿਟਿ ਆਗੁਰ ਰਤਨਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਕਰ

ਮਿਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਹੋ॥ ੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਟੀਹੈ ਸੋਇ॥ ਭੁਜਗਿਗਿਨਿ ਰਮਲਹੁ ਛਾਣੇ
 ਇ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵਲਾਈਹੋ॥ ੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਟ
 ਤਿਹੈ ਟੈ॥ ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਹਜੇ ਸੋਢੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਸਮਾਢੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈਹੋ॥
 ੧੨॥ ਗੁਰਗਤਾਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੈ ਬਾਣੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਖਿਵਖਾਣੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਜਦ
 ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਈਹੋ॥ ੧੩॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨੁ ਗਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ॥ ਸ
 ਤਿਗੁਰਤੇ ਸਮਝ ਪੜੀ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆ॥ ਲੁਕਿ ਪਾਕਿ ਹਰਿ ਨੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾਲ
 ਈਹੋ॥ ੧੪॥ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਤਾ ਤਿਨਿ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ॥ ਸਰਬੇ ਰਵਿ ਰਹਿ ਮਾਜੁ ਪ੍ਰਦਾਤਾ॥ ਅਤ
 ਮੁਖੀ ਨਿਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਜਮਾਈਹੋ॥ ੧੫॥ ਜਿਨ ਕਉ ਮਾਇਮਿ ਲੀਵੁ ਰਿਅ
 ਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਲਿਵਲਾਈ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਨੀ ਦੁਨੁ ਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਅੰਕਿ
 ਜਮਾਈਹੋ॥ ੧੬॥ ੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਰੁ ਜਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਸਰ
 ਬੇ ਰਵਿ ਰਹਿ ਮਾਘਟਿ ਦਾਸੀ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਕੇਈ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਹਿਸਰੇ ਵਹੁ ਪ੍ਰ

ਈਹੇ॥ ੧॥ ਜਾਕਉਰਾਖੇਹਰਿਗਪਲਤਗਾਤਾਂਕਉਕੋਇਨਸਾਕਸਿਮਾਗਾਸੋਮੇਸਾਹਰਿਸੇਵਤੁ ੧੪੬
 ਸੀਤਪੁਜਾਕੀਉਤਮਥਾਂਲੀਹੇ॥ ੨॥ ਜਾਂਜਾਪੇਕਿਛੁਕਿਥਾਂਉਨਾਹੀਤਾਂਕਰਤਾਭਰਪੂਰਿਸਮਾਹੀ
 ॥ ਸੂਕੇਤੇਛੁਨਿਹਰਿਅਕੀਤੇਨੁਹਰਿਧਿਆਵਹੁਚੇਜਵਿਡਾਈਹੇ॥ ੩॥ ਜੋਜੀਆਂਕੀਵੇਦਨਜਾਂ
 ਲੈ॥ ਤਿਸੁਜਾਹਿਬਕੈਹਉਕੁਰਬਾਣੈ॥ ਤਿਸੁਆਗੈਜਨਕਰਿਬੈਨੀਤੀਜੋਸਰਬਜੁਖਾਂਕਾਂਦਾਈ
 ਹੇ॥ ੪॥ ਜੋਜੀਮੇਕੀਸਾਰਨਜਾਂਲੈ॥ ਤਿਸੁਸਿਉਕਿਛੁਨਕਹੀਮੇਅਜਾਂਲੈ॥ ਮੂਰਖਸਿਉਨਹਲੂ
 ਝਪਰਾਂਲੀਹਰਿਜਪੀਮੇਪਦੁਨਿਰਬਾਂਲੀਹੇ॥ ੫॥ ਨਾਂਕਰਿਥਿਤਥਿਤਾਧੈਕਰਤੈ॥ ਹਰਿਦੇਵੈਜ
 ਲਿਖਲਿਜੀਤਾਂਸਭਤੈ॥ ਅਥਿਤਦਾਂਨੁਦੇਇਪੁਰੁਮੇਰਾਵਿਰਪਾਥਰਕੀਦਪਖਾਂਲੀਹੇ॥ ੬॥ ਨਾਂ
 ਕਰਿਆਸਮੀਤਜੁਤਭਾਈ॥ ਨਾਂਕਰਿਆਸਾਕਿਸੈਸਾਹਬਿਉਹਾਰਕੀਪਰਾਈ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਨ
 ਵੈਕੋਬੇਲੀਨਾਹੀਹਰਿਜਪੀਮੇਸਾਂਗਿਗਪਾਂਲੀਹੇ॥ ੭॥ ਅਨਦਿਨੁਨਾਂਮੁਖਪਦੁਬਨਵਾਹੀ॥ ਸਭਅ
 ਸਾਮਨਸਾਪੁਰੈਧਾਰੀ॥ ਜਨਨਾਂਨਕਨਾਂਮੁਖਪਦੁਭਵਖੰਡਨੁਖਸਹਜੇਰੈਣਿਵਿਹਾਂਲੀਹੇ॥ ੮॥
 ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਿਅਤਿਨਿਜੁਪੁਧਇਆ॥ ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਂਮਸਮਾਇਆ॥ ਜੋਸਰਦਿਪਰੈਤਿ

ਸਕੀਪਤਿਰਾਖੇਜਾਇਪੁਛਹੁਵੇਦਪੁਰਾਂਲੀਹੋ॥੬॥ਜਿਸੁਹਰਿਸੇਵਾਲਾਏਸੇਈਜਨੁਲਾਗੈ॥
 ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਭਰਮੁਭਉਭਾਗੈ॥ਵਿਰੇਗਿਹਜਦਾਰੈਉਦਾਸੀਜਿਉਕਮਲੁਰੈਵਿਰਿਪ
 ਲੀਹੋ॥੭॥ਵਿਰਿਹਉਮੇਸੇਵਾਥਾਇਨਪਾਏ॥ਜਨਮਿਮਰੈਟਿਰਿਆਵੈਜਾਏ॥ਸੇਤਪੁਪੁ
 ਰਾਸਾਈਸੇਵਾਜੋਹਰਿਮੇਰੈਮਨਿਭਾਂਲੀਹੋ॥੮॥ਹਉਕਿਅਗੁਲਤੇਰੇਆਖਾਂਸੁਆਮੀ॥
 ਤੂੰਸਰਬਜੀਅੰਕਾਅਤਿਰਿਜਾਮੀ॥ਹਉਮਾਗਉਦਾਂਨੁਤੁਥੈਪਹਿਕਰਤੇਹਰਿਅਨਦਿਨੁਨਾਂਮੁਫ
 ਖਾਂਲੀਹੋ॥੯॥ਕਿਸਹੀਜੋਰੁਅਹੰਕਾਰੁਬੋਲਲਕਾ॥ਕਿਸਹੀਜੋਰੁਦੀਬਾਂਨਮਾਇਆਮੇਹ
 ਰਿਬਿਨੁਟੇਕਪਰਅਫਰਨਕਾਈਤੂੰਕਰਤੇਰਾਖੁਮੈਨਿਮਾਂਲੀਹੋ॥੧੦॥ਨਿਮਾਣੇਮਾਣੁਕਰਹਿ
 ਤੁਧੁਭਾਵੈ॥ਹੋਰੁਕੇਤੀਨੁਪਿਛੁਪਿਅਵੈਜਾਵੈ॥ਜਿਨਕਾਪਖੁਕਰਹਿਤੂੰਜੁਆਮੀਤਿਨਕੀਉ
 ਪਰਿਗਲਤੁਧੁਆਲੀਹੋ॥੧੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਂਮੁਜਿਨੀਸਦਾਪਿਆਇਆ॥ਤਿਨੀਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
 ਪਰਮਪਦਪਾਇਆ॥ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖਪਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸੇਵਾਪਛੋਤਾਂਲੀਹੋ॥
 ੧੨॥ਤੂੰਜੁਮਹਿਵਰਤਹਿਹਰਿਨਗੀਨਾਥਾ॥ਸੇਹਰਿਨਪੈਜਿਸਗੁਰਮਸਤਕਿਹਾਥਾ॥ਹਰਿਕੀ

ਸਗਲਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ਜਿਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਦਸਾਂ ਲੀਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ੨ ॥

॥ ਮਾਰੂ ਸੇ ਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫

ੴ ਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

੧੪੭

ਕਲਾਉ ਪਾਇਓ ਪਰੀਜਿ ਨਿਧਰਲਾ ॥ ਗਗਨੁ ਰਹਾਇਆ ਹੁਕਮੇ ਰਹਲਾ ॥ ਅਗਨਿ ਉਪਾਇਈ ਧਨ
ਮਹਿ ਬਾਧੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੇ ਭਾਈਯੋ ॥ ੧ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕਉ ਰਿਜ ਕੁਸੰਬਾਯੋ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜਮ ਰਥ ਆ
ਪਾਯੋ ॥ ਧਿਨ ਮਹਿ ਬਾਧਿ ਉਥਾ ਪਨਹਾਰਾ ਸੇਈ ਤੇਰਾ ਸਹਾਈਯੋ ॥ ੨ ॥ ਮਾਤਗਰਭੁ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾ
ਲਿਆ ॥ ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹੋਇ ਸੀਰਿਸ ਮਾਲਿਆ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀਐ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤ ਮਵਡੀ ਨਿਜ ਵਡੀ
ਆਈਯੋ ॥ ੩ ॥ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਕਰੇ ਧਿਨ ਕੀਰੇ ॥ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਰੇ ॥ ਗਰਬ ਨਿਵਾਰਣ ਸਰ
ਬ ਸਧਾਰਣ ਕਿਛੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀਨ ਜਾਈਯੋ ॥ ੪ ॥ ਸੋ ਪਤਿ ਵੰਤਾ ਸੋ ਪਨ ਵੰਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਅ
ਹਰਿ ਭੁਗਵੰਤਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪੁਤ੍ਰ ਈਨਿ ਨਿਹਿ ਹਸਿ ਸਟਿ ਉਪਾਈਯੋ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਆਏ ਸ
ਰਣ ਭਉ ਨਹੀ ਕਰਣਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਿਹਲ ਉਹੈ ਤਰਣਾ ॥ ਮਨ ਬਰਕਰਮ ਆਰਥੇ ਕਰਤਾ ਤਿਸਾਨਾ
ਹੀ ਕਦੇ ਸਜਾਈਯੋ ॥ ੬ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮਨ ਤਨਿ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਜੋਨਿ ਨ ਭੁਟਿਆ ॥

ਦੂਖ ਬਿਨਾ ਸਕੀਆ ਸੁਖ ਭੋਗ ਨਾਂਤਿ ਪਤਿਰੇ ਆਪਾਈਹੇ ॥ ੭ ॥ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰੇ ਸੇਈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਬਾਂ
 ਨ ਬੰਨ੍ਹਤ ਰਿਅੰਤ ਰਿਜਾਮੀ ॥ ਜਿਮ ਰਿਸਿਮ ਰਿਪੂਰਨ ਪਰਮੇ ਸੁਰਤਿ ਤਾਗੁਣਤ ਮਿਟਾਈਹੇ ॥ ੮ ॥
 ਹਰਿ ਕਾਨ ਮੁਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨਮੁ ਕੀਰਤਨੁ ਸੰਗਿ ਪਨੁ ਤਾਹਾ ॥ ਗਿਆਨੁ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਿ ਕਿ
 ਰਪਾਵੀਨਾ ਦੂਤ ਮਾਰੇ ਕਰਿ ਧਾਈਹੇ ॥ ੯ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨ ਮੁਖ ਪੁਨੁ ਪੁਨੁ ਪਨੇ ॥ ਨੀਤਿ ਆਵੁਦੁ ਸ
 ਹੁਘ ਰਿਅਪਨੇ ॥ ਲਖ ਭਉਰਾ ਸੀਹਨ ਰਕਨ ਦੇਖੁ ਰਸ ਕਿਰਸ ਕਿਗੁਣ ਗਾਈਹੇ ॥ ੧੦ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰ
 ਹਮੰਤੁ ਉਪਾਰਣ ਹਰਾ ॥ ਉਰ ਅਥਾਹ ਅਗੀਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਸੇਜਨੁ ਤਿਸ ਰਿ
 ਧਿਆਈਹੇ ॥ ੧੧ ॥ ਬੀਪਨ ਤੇ ਕੁਲੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੇ ਘਰਿ ਗੇਲੇ ॥ ਅਨਹਦੁ
 ਲਾਝੁ ਲਾਕਾਰ ਜਹਨੁ ਪੁਨਿ ਜਾਹੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਹੇ ॥ ੧੨ ॥ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀ ॥ ਬਿਨ
 ਸਿਗਈਹ ਉਮੈ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਜਗਮਹਿ ਜੇ ਭੁਜੁ ਹਾਈਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਜੈ
 ਜੈ ਕਾਰਜ ਪੁਨ ਗਵੀਜੈ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੈ ਈਜੈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਤਾਰੁ ਨਦੀ
 ਜੈ ਏਕਾਨੁਗਤਿ ਧਾਈਹੇ ॥ ੧੪ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਮਨ ਰਤਾ ॥ ਸਿ

ਮਹਿਸਿਮਹਿਜੀਵਹਿਜਨਤੋਰੇਏਕੰਕਾਰਿਸਮਾਈਹੋ॥ ੧॥ ਭੁਗਤਜਨਾਂਕਾਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰਾ॥ ਸਭੈਉ
 ਧਾਰਣੁਖਸਮੁਹਮਰਾ॥ ਜਿਮਹਿਨਾਂਮੁਖੰਨੀਸਭਾਇਛਾਜਨਨਾਨਕਪੈਨਰਖਾਈਹੋ॥ ੧੨॥ ੧॥
 ਮਾਰੂਸੇਲਹੇਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧॥ ਜਿਉਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸਿਰੀਜੇਗੀਨਾਰਿਲਪਟਾਂਦੀ॥ ਉਗਝਿਰ
 ਜੀਰਿਗਿਰਸਮਾਂਦੀ॥ ਕਿਰਤਸੰਜੋਗੀਭੁਏਇਕਫੁਕਰਤੇਭੋਗਬਿਲਾਜਾਹੇ॥ ੧॥ ਜੇਪਿਭੁਕਹੈਜੁਧਨ
 ਤਤੁਮਨੈ॥ ਪਿਭੁਧਨਹਿਜੀਗਾਰੁਖੇਸਿਗਾਨੈ॥ ਮਿਲਿਇਕਫੁਸਹਿਦਿਨਗਤੀਪ੍ਰਿਉਦੇਇਧਨਹਿ
 ਦਿਲਾਸਾਹੇ॥ ੨॥ ਧਨਮਾਂਗੇਪ੍ਰਿਉਬਹੁਬਿਧਿਧਾਵੈ॥ ਜੇਪਾਵੈਸੇਅੰਦਿਖਾਵੈ॥ ਏਕਫੁਸਤਕਉਪਹੁ
 ਚਿਨਸਾਕੇਧਨਰਗਤੀਭੂਖਪਿਆਸਾਹੇ॥ ੩॥ ਧਨਕਰੈਬਿਨਉਦੇਊਕਰਿਜੇਗੈ॥ ਪ੍ਰਿਅਪਰਦੇਸਿਨਜਾ
 ਪੁਦਸਹੁਘਰਿਮੇਰੈ॥ ਐਸਾਬਣਜੁਕਰਹੁਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਿਨਿਤੁਉਤਰੈਭੂਖਪਿਆਸਾਹੇ॥ ੪॥ ਸਗਲੇਕਰਮ
 ਧਰਮਜੁਗਸਾਧਾ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਰਸੁਸੁਖਤਿਲੁਨਹੀਲਾਧਾ॥ ਭਈਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂਨਕਸਤਸੰਗੇਤਉਧਨਪਿਰਅ
 ਨਦਉਲਾਸਾਹੇ॥ ੫॥ ਧਨਅੰਧੀਪਿਰੁਚਪਲਸਿਆਨਾ॥ ਪਰਿਤਤੁਕਾਰਚਨੁਰਚਾਨਾ॥ ਜਿਸੁਫੁਖਰਕਉਤੁ
 ਮਆਏਹੁਸੇਪਾਇਓਸਤਿਗੁਰਪਾਸਾਹੇ॥ ੬॥ ਧਨਕਹੈਤੂੰਫੁਸਮੈਨਲੇ॥ ਪ੍ਰਿਅਪੁਧਾਸੀਬਾਲਗੁਪਾ

ਲੇ॥ ਤੁਝੈ ਬਿਨਾ ਹਉ ਕਿ ਤਹੀ ਨ ਲੇਖੈ ਵਚਨੁ ਦੇਹਿ ਛੋੜਿ ਨ ਜਾਸਾਹੇ॥ ੭॥ ਪਿਰ ਕਹਿ ਆਹ ਉਤਕ ਮੀ
 ਬੀਦਾ॥ ਓਹੁ ਭਾਰੇ ਠਾ ਕੁਰਜਿ ਸੁਕਾਂ ਲਿਨ ਛੇਦਾ॥ ਨਿਚਰੁ ਰਾਖੈ ਤਿਚਰੁ ਤੁਮ ਸੀਗਿ ਰਹਣਾਂ ਜਾਂ ਸਦੇ
 ਤਾਂ ਉਠਿ ਸਿਧਾਸਾਹੇ॥ ੮॥ ਜਉ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਕਹੇ ਧਨ ਸਾਢੇ॥ ਧਨ ਕਛੂ ਨ ਜਮ ਝੈਰੀ ਲਿਕਾਢੇ॥
 ਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਰਿਪਹੀ ਸੀਗਿ ਮਾਂਗੈ ਓਹੁ ਬਾਤ ਜਾਂ ਲੈ ਕਰਿ ਹਾਸਾਹੇ॥ ੯॥ ਆਈ ਆਗਿ ਆਪਿ ਰਹੁ ਬੁਲਾ
 ਇਆ॥ ਨ ਧਨ ਪੁਛੀ ਨਾ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ॥ ਉਠਿ ਸਿਧਾਇ ਓਹੁ ਟਰਿ ਮਾਟੀ ਦੇਖਿ ਨਾਨਕ ਮਿਥਨ ਮੇ
 ਹਾਸਾਹੇ॥ ੧੦॥ ਰੇ ਮਨ ਲੇਭੀ ਸੁਲਿ ਮਨ ਮੇਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇ ਦਿਦਿ ਨੁਰਾਤਿ ਜਦੇਰੇ॥ ਬਿਨੁ ਜਤਿ
 ਗੁਰ ਪਾਛਿ ਮੁਏ ਜਾ ਕਤ ਨਿਗੁਰੇ ਗਲਿ ਜਮ ਫਾਸਾਹੇ॥ ੧੧॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਆਵੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜਾਵੈ॥
 ਮਨ ਮੁਖਿ ਟਿਰਿ ਟਿਰਿ ਰਿਰੇ ਟਾਂਖਾਵੈ॥ ਨਿਤ ਨੇ ਨ ਰਕਜੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੋਗੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲੇਪੁ ਨ ਮਾਸਾਹੇ॥
 ੧੨॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੋਇ ਨਿਹਾਰਿ ਨੀਉ ਭਾਇਆ॥ ਤਿਸੁ ਕਉ ਦੁਮਿਟਾਵੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਪਹਿਰਾਇਆ॥
 ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਅਨੰਦੀ ਨਿਸੁ ਸਿਰਿ ਪਾਉ ਪਾਇਆ ਗਲਿ ਖਾਸਾਹੇ॥ ੧੩॥ ਹਉ ਬੁਲਿ ਹਾਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ॥ ਸਗਲਿ ਕੇਦਾਰ ਤੇ ਬਚਨ ਕੇ ਸੁਰੇ॥ ਮੇਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਲਿਆ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਦਿਛੁ ਤਿਨ

ਕਤਹੁਕਾਸਾਹੇ॥ ੧੪॥ ਗੁਣਨਿਧਾਂਨਕਿ ਛੁਕੀਮਨਪਾਈ॥ ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿਗਹਿਓਸਭੁਠਾਈ॥

ਨਾਨਕਜਗਦੀਨਦੁਖਭਿਜਨਭਉਰੇਦਤੇਰੇਜੇਦਾਸਾਹੇ॥ ੧੫॥ ੧॥ ੨॥ ਮਾਰੂਸੇਲਹੇਮਹਲਾ੫

੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਕਰੈਅਨੰਦਅਨੰਦੀਮੇਰਾ॥ ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਨਸਿਰਿਸਿਰਹਿਨਿਬੇਰਾ

॥ ਸਿਰਿਸਾਂਹਾਂਕੈਸਾਰਾਸਾਹਿਬੁਅਵਰੁਨਾਂਹੀਕੋਦੂਜਾਹੇ॥ ੧॥ ਹਰਖਵਿਤਮਾਨੰਤਦਇਆਲਾ॥ ਪ੍ਰਗਟ

ਗਹਿਓਪ੍ਰਭੁਜਰਬਭਿਜਲਾ॥ ਰੂਪੁਕਰੇਕਰਿਵੇਖੇਵਿਗਸੈਆਪੇਹੀਆਪਿਪੁਜਾਹੇ॥ ੨॥ ਆਪੇਕੁਦਰਤਿ

ਕਰੇਵੀਚਾਰਾ॥ ਆਪੇਹੀਸਰੁਕਰੇਪਸਾਰਾ॥ ਆਪੇਖੇਲੁਖਿਲਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਆਪੇਜਾਇਸੁਣਿਭੀ

ਜਾਹੇ॥ ੩॥ ਸਾਠਾਤਖਤੁਸਚੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ਸਰੁਖਨੀਨਾਸਾਰਾਸਾਹੀ॥ ਆਪੇਸਰੁਧਾਰਿਓਸਭੁਸ

ਚਾਸਚੇਸਚਿਦਰਤੀਜਾਹੇ॥ ੪॥ ਸਰੁਤਪਾਵਸੁਸਰੇਕੇਰਾ॥ ਸਾਰਾਬਾਂਨੁਜਦਾਪ੍ਰਭੁਤੇਗਾ॥ ਸਚੀਕੁ

ਦਰਤਿਸਚੀਬਾਣੀਸਰੁਸਾਹਿਬੁਸੁਖੀਜਾਹੇ॥ ੫॥ ਏਕੋਆਪਿਤੂਪੈਦਰੁਰਾਜਾ॥ ਹੁਕਮਿਸਰੇਕੈ

ਪੂਰੇਕਾਜਾ॥ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਆਪੇਹੀਆਪਿਪਤੀਜਾਹੇ॥ ੬॥ ਤ੍ਰਿਦਰੁਰਸੀਆਤ੍ਰਿਦ

ਰੁਭੇਗੀ॥ ਤ੍ਰਿਨਿਰਬਾਂਦੁਤ੍ਰਿਪੈਹੀਜੇਗੀ॥ ਸਰਬਸੁਖਸਹਜਪਰਿਤੇਰੈਅਮਿਓਤੇਰੀਵਿਸਈਜਾਹੇ॥ ੭॥

॥ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ਤੁਝੈ ਤੇਰੈ ਦੈ ॥ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸਭੁ ਸੇਜੀ ਤਲੇ ਅੰ ॥ ਤੇਰਿ ਨਾਮੈ ਪੁਰਿ ਰੁਝੈ ਜਾਂਤਿ ਪਾਤਿ
 ਰਹੇ ਆਪੀ ਜਾਹੇ ॥ ੧ ॥ ਜਾਨਹਿ ਸਿਧਿ ਸਾਧਿ ਕ ਬਨਵਾਸੀ ॥ ਜਾਨਹਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੁਖ ਵਾਸੀ ॥ ਇ
 ਕੁ ਦਾਤਾ ਰੁਜਗਲ ਪੈ ਜਾਓ ਕੁ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸਿਸਟੀ ਜਾਹੇ ॥ ੨ ॥ ਕਰਹਿ ਰੁਗਤਿ ਅਰੁ ਰੰਗ ਅਪਾਰਾ ॥ ਖਿ
 ਨਮਹਿ ਥਾਪਿ ਓਥਾ ਪਨਹਾਰਾ ॥ ਭਾਰੇ ਲੁਬਿ ਅੰਤੁ ਜੁ ਆਮੀ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਰੁਗਤੀ ਜਾਹੇ ॥ ੧੦ ॥ ਜਿਸੁ
 ਦੇਹਿ ਦਰਸੁ ਜੇਈ ਤੁਧੁ ਜਾਣੈ ॥ ਓਹੁ ਗਰਬੈ ॥ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ॥ ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ ਜਿ ਅੰਲੇ ਸੇ
 ਈ ਜੋ ਮਨਿ ਤੇਰੈ ਭਾਟੀ ਜਾਹੇ ॥ ੧੧ ॥ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਸੇਵੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਸੇ ਸਾਧ
 ਸਾਹਾ ॥ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਤਿਸੁ ਭੁਓ ਕੇਹਾ ਅਵਰੁ ਕਹਾਂ ਕਿ ਛੁਕੀ ਜਾਹੇ ॥ ੧੨ ॥ ਤਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ਅੰਤਰੁ
 ਠੰਡਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਲੈ ਤੁਹਾਰੀ ਦਾ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਨਾਗੀ ਅਮਿ ਓਝੈ ਲਿਝੈ ਲਿਪੀ ਨਾ
 ਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਮਰੈ ਨਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹੀ ਨੀਵੈ ॥ ਅਮਰੁ ਭਇਆ ਅਭਿਨਾਸੀ ਥੀਵੈ ॥ ਨਾਂ ਕੇ ਅਵੈ ਨਾਂ ਕੇ ਜਾਵੈ
 ਗੁਰਿ ਦੂਰਿ ਕੀ ਅਭਰਮੀ ਜਾਹੇ ॥ ੧੪ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਬਾਂਲੀ ॥ ਪੂਰੇ ਲਾਗਾ ਪੂਰੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥
 ਰਵੈ ਸਦਾ ਇਸਾਨਿ ਤਨਿ ਤਰੀ ਗਾਘੈ ਨਾਹੀ ਤੇਲੀ ਜਾਹੇ ॥ ੧੫ ॥ ਬਾਰਹਾ ਕੀ ਰਨੁ ਸੁਪੁ ਕਰਾਇਆ ॥

ਨਵਰਿਸਰਾਣੁ ਫੁਟੈ ਨੀਸਿਰੁ ਫੁਟੈ ਆਪਰਿਖਿਖਿਜਾਨੈ ਪਾਇ ਆਸਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਤਾਈ ਨਹੇ
 ॥੧੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਂ ਨ ਕਦਾ ਸਜਦਾ ਕਰ ਬਾਂਨੀ ॥ ਸੀਤ ਸੀਰੀ ਮਹਾਂ ਸੁਖ
 ਪਾਇ ਆਵੇ ਖਿਰ ਸਨੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜਾਹੇ ॥੧੭॥ १॥ ३॥ ॥ ਮਾਰੂ ਸੇਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫
 ॥ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰੁ ਗੋਇੰਦਾ ॥ ਗੁਰੁ ਦਇਆਲੁ ਸਦਾ ਬਖਸਿਦ
 ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਖਟ ਕਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਦਿਤੁ ਅਸਥਾਨਹੇ ॥ १॥ ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲਟਿ
 ਖਨਾ ਸਹਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ਨਮ ਸੀਰਿ ਨਠਾ ਸਹਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਵੈ ਗੁਰੁ ਕਟੇ
 ਅਪਮਾਨਹੇ ॥ ੨॥ ਗੁਰੁ ਕਾਸੇਵ ਕੁਨਰ ਕਿਨ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਕਾਸੇਵ ਕੁਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਗੁਰੁ
 ਕਾਸੇਵ ਕੁਸਾਧ ਸਿੰਗੁ ਪਾਏ ਗੁਰੁ ਕਰਦਾ ਨਿਤ ਜੀਅ ਦਾਨਹੇ ॥ ੩॥ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ
 ਸੁਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਭੁਣੀਐ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿਦ
 ਰਗਾਏ ਵੈ ਮਾਨਹੇ ॥ ੪॥ ਅਗਮ ਅਗੋਰੁ ਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇ ਆ ॥ ਭੂਲਾ ਮਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇ
 ਆ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵ ਕਰ ਓ ਬੇਘਨੁ ਨ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਪੂਰਨੁ ਫੁਟੈ ਫੁਟੈ ਆਗਿ ਆਨਹੇ ॥ ੫॥ ਗੁਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟ

ਇਆਸਤੁਨੀਠਈ। ਨਲਿਬਲਿਪੂਰਿਰਹਿਅਗੇਸਾਂਈ। ਉਰਉਨਸਤੁਏਕਸਮਾਂਨਾਮ
 ਨਿਲਗਾਸਹਨਿਧਿਆਨਏ। ੬। ਗੁਰਿਮਿਲਿਮੇਸਤੁਤਿਸਨਬੁਝਈ। ਗੁਰਿਮਿਲਿਮੇ
 ਨਹਜੇਏਆਈ। ਸਤਸੰਤੋਖਦੀਆਗੁਰਪੂਰੇਨਾਮਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਪਾਨਾਏ। ੭। ਗੁਰਕੀਬਾਂ
 ਟੀਸਤੁਮਾਹਿਸਮਾਂਟੀ। ਆਪਸੁਲੀਤੈਆਖਿਵਖਾਈ। ਨਿਨਿਨਿਨਿਨਿਨਪੀਤੇਈਸਭਿਨਿ
 ਸਤ੍ਰੇਤਿਨਿਪਾਇਆਨਿਹਰੁਬਾਨਾਏ। ੮। ਸਤਿਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਂਸਤਿਗੁਰਜਾਣੈ। ਜੇਕਿਛੁਕ
 ਰੈਸੁਆਪਦਭਾਣੈ। ਸਾਧੂਪੂਰਿਜਾਚਹਿਜਨਤਰੇਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਂਨਾਏ। ੯। ੧॥ ੪॥

ਮਾਰੂਸੇਲਹੇਮਹਲਪ ੧੯ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਆਦਿਨਿਰੰਜਨਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰਕਾਰ॥
 ਸਤੁਮਹਿਦੁਰਤੈਆਪਿਨਿਰੰਗ॥ ਦੁਰਨੁਜਾਤਿਭਿਧਨੁਨਹੀਕੋਈਸਤੁਦੁਕਮੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਦਾ॥
 ੧॥ ਲਖਰਉਰਾਸੀਹਜੇਨਿਸਬਾਈ॥ ਮਾਂਦਸਕਉਪ੍ਰਭਦੀਈਫਰਿਯਾਈ॥ ਇਸੁਪਉਤ੍ਰੀਤੇਜੇ
 ਨਰੁਚੁਕੈਸੇਆਇਨਾਇਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥ ੨॥ ਕੀਤਹੋਵੈਤਿਸੁਕਿਆਕਹੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਖਰ
 ਰਖੁਲਹੀਐ॥ ਨਿਜੁਆਪਿਭੁਲਾਏਸੇਈਭੂਲੈਸੇਬੂਝੈਨਿਸਹਿਬੁਝਾਇਦਾ॥ ੩॥ ਹਰਖਸੇਗਰ

ਨਗਰੁਇਹੁਕੀਆ ਸਿਉ ਬਰੇਜੇ ਸਤਿਗੁਰਸਰਲੀਆ ਤਿਹਾਂਗੁਣਾਂਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰ ਸੇਰਾਰਮੁ
 ਖਿਸੇਰਾਪਾਂਇਦਾ॥ ੪॥ ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਕੀਏ ਬਹੁਤੇਰੇ ਜੇਕੀਜੇ ਸੇਈਧਨਪੈਰੈ ਕੁਰਤਾਈਨੁ
 ਬੀਜੇਨਹੀਜੀਮੈ ਸਭੁਲਾਹਮੁਲੁਗਵਾਂਇਦਾ॥ ੫॥ ਕਲਿਜੁਗਮਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ਪਰਧਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਪੀਐਲਾਇਧਿਆਨਾ ਆਪਿਤਰੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲਤਰੇਹਰਿ ਵਰਗਾਹ ਪਤਿਸਿਉਜਾਇਦਾ॥ ੬॥
 ਪੰਡਪਤਾਲਦੀਪਸਭੁਲੇਆ ਸਭਿਕਾਲੈਵਸਿ ਆਪਿਪ੍ਰਭਿਕੀਆ ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਆਪਿਅ
 ਬਿਨਾਜੀਸੇਨਿਹਚਲੁਜੇਤਿਸਹਿਧਿਆਇਦਾ॥ ੭॥ ਹਰਿਕਾਸੇਵਕੁਜੇਹਰਿਜੇਗਾ ਭੇਦੁਨਜਲ
 ਹਮਾਂਲਸਦੇਗਾ ਜਿਉਜਲਤਰਿਗਊਠਹਿ ਬਹੁਭਾਂਤੀਠਿਰਿਸਲਲੈਸਲਲਿਸਮਾਇਦਾ॥ ੮॥
 ਇਕੁਜਾਚਕੁਮੰਗੀਦਾਂਨੁਦੁਆਰੈ ਜਾਂਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਕਿਰਪਾਧਾਰੈ ਦੇਹਦਰਸੁਜਿਤੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪ
 ਤਾਜੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਮਨੁਠਹਿਰਾਂਇਦਾ॥ ੯॥ ਭੂਡੋਠਕੁਰਕਿਤੈਵਸਿਨਆਵੈ ਹਰਿਜੇਕਿ
 ਫੁਕੈਰੇਨਿਹਰਿਕਿਅੰਸੀਤਾਂਭਵੈ ਕੀਤਾਲੇਨੁਜਿਸੇਈਕਹਾਇਨਿਦਰਿਠੇਰੁਨਕੇਈਪਾਂਇਦਾ॥
 ੧੦॥ ਜਿਥੈਅਉਘਟੁਆਇਬਲਤਰੇਪ੍ਰਾਂਦੀ ਤਿਥੈਹਰਿਧਿਆਈਐਸਾਰਿਗਪਾਂਦੀ ਜਿ

ਥੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤੁ ਨ ਕੋਈ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਛੁਡਾਂਇ ਦਾ॥ ੧੧॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹ॥ ਕਿਉਂ ਮਿ
 ਲੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਪਰਵਾਹ॥ ਕਾਟਿ ਜਿਲ ਕੁਜਿ ਸੁਮਾਰਹਿ ਪਾਏ ਸੋ ਦਿਨਿ ਸੰਗਤਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇ ਦਾ॥ ੧੨॥
 ਆਹੁ ਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੇਧੈ ਵਕੁ ਕਹੀਐ॥ ਬੁਝਾ ਭੁਲਾਹੁ ਇਸਮ ਸਰਿ ਸਹੀਐ॥ ਹਉ ਮੈ ਜਾਇ ਤੇ ਕੋ ਬੂਝੈ ਸੋ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਹਨਿ ਸਮਾਇ ਦਾ॥ ੧੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਵਾਸੀ॥ ਬਾਲ ਸੁਭਾਇ ਅਤੀਤ
 ਉਦਾਸੀ॥ ਅਨਿਕ ਰੀਗਿ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਲਾਗੁ ਆਇ ਦਾ॥ ੧੪॥ ਅਗਮ ਅਗੋਰ
 ਭਕੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ॥ ਤਾਂ ਮਿਲੀਐ ਜਾਂ ਲਏ ਮਿਲਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭੁਇ ਆਤਿ ਨ ਜਨ ਕਉ ਨਿ
 ਨ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲੇ ਖੁਲਿਖਾਂਇ ਦਾ॥ ੧੫॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ॥ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਧਰੀ
 ਸੁਭ ਪਰਣਾ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜਗਦਿ ਪਾਇ ਆਹਰਿ ਭਵੈ ਪੈ ਜਰਖਾਂਇ ਦਾ॥ ੧੬॥ ੧॥ ੫॥
 ਮਾਰੂ ਮਠਲਾ ਪ ਜੇਲਹੇ॥ ੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਜੇਵੀ ਸੇਧੈ ਕੋ ਬੂਝੈ॥ ਬਾਂਦੀ ਤੇਰੀ ਸੁਵਣ
 ਸੁਣੀਐ॥ ਵਜੀਅ ਵਰਨ ਜਾਪਿ ਕਾਈ ਸਗਲ ਤੁਮਾਰੀ ਪਾਰਣਾ॥ ੧॥ ਆਪਿ ਚਿਤ ਰੇ ਅਪਣਾਂ
 ਕੀਆ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੀਆ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਗਰਿਓਨੁ ਪਾਸਾ॥ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾ

ਲਾ॥੨॥ਇਕਿਉਪਾਏਵਡਵਰਬਾਰੀ॥ਇਕਿਉਦਾਸੀਇਕਿਘਰਬਾਰੀ॥ਇਕਿਭੂਖੇਇਕਿਭ੍ਰਿਪ
 ਤਿਆਪਾਏਸਭੁਸੈਤੇਰਾਪਾਰਲਾ॥੩॥ਆਪੇਸਤਿਸਤਿਸਾਡਾ॥ਓਤਿਪੋਤਿਭੁਗਤਨਸੀਗਿਰਾਡਾ॥
 ਆਪੇਗੁਪਤੁਆਪੇਪੈਪਰਗਟਆਪਲਾਆਪੁਪਸਾਰਲਾ॥੪॥ਸਦਾਸਦਾਸਦੋਹੇਵਲਹਾਰਾ
 ਉਡਾਅਗਮਅਥਾਤੁਅਪਾਗਾ॥ਉਲੇਭਰੇਭਰੇਭਰਿਉਲੇਵੇਹਚਲਤਸੁਆਮੀਕਿਕਾਰਲਾ॥੫॥
 ਮੁਖਿਸਾਲਹੀਸਚੇਸਾਹਾ॥ਨੈਲੀਪੇਖਾਅਗਮਅਥਾਹਾ॥ਕਰਨੀਸੁਲਿਸੁਲਿਮਨੁਤਨੁਹਰਿ
 ਆਮੇਰੇਸਾਹਿਬੁਸਗਲਉਪਾਰਲਾ॥੬॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਕੀਤਾਅਪਲਾ॥ਨੀਅਨੀਤਸੇਈਪੈ
 ਜਪਲਾ॥ਅਪਲੀਕੁਦਰਤਿਆਪੇਜਾਣੈਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਲਾ॥੭॥ਜੀਤਸਭਾਜਹਬੈਸ
 ਹਿਪ੍ਰਭੁਪਾਸੇ॥ਅਨੰਦਮੰਗਲਹਰਿਚਲਤਤਮਾਸੇ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਅਨਹਦਪੁਨਿਬਾਂਦੀਤਹਾਂ
 ਨਾਨਕਦਾਸੁਚਿਤਾਰਲਾ॥੮॥ਅੰਦੁਲਨਾਂਲਾਸਭੁਚਲਤੁਤਮਾਰਾ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਖੇਲੁਅ
 ਪਾਰਾ॥ਆਪਿਉਪਾਏਉਪਾਂਵਲਹਾਰਾਅਪਲਾਂਕੀਆਪਾਲਲਾ॥੯॥ਸੁਲਿਸੁਲਿਨੀਦੰਸੇਇਤੁ
 ਮਾਰੀ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਂਈਬਲਿਹਾਰੀ॥ਦੁਇਕਰਜੇਤ੍ਰਿਸਿਮਰਹੁਦਿਨੁਗਤੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਅਗਮ

ਅਪਾਰਣਾ॥੧੦॥ ਤੁਸਾ ਬਿਨੁ ਨੈਕਿ ਸੁਸਾਲਾਹੀ॥ ਏਕੇ ਏਕੁ ਜਪੀ ਮਨਮਾਹੀ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਜ
 ਨੁ ਏਨਿ ਹਾਲਾ ਏਹੁ ਗਤਾਂ ਕੀ ਪਾਲਣਾ॥੧੧॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਿਜਪੀ ਮੇਮਨਿ ਜਾਚਾ॥ ਗੁਰਉ ਪ
 ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਮਰੀ ਗਿਰਾਚਾ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਿਤੁਟਹਿ ਸੁਭ ਬੀਪ॥ ਇਹੁ ਰਮ ਮੇਹੁ ਪਰਜਾ ਲਣਾ॥੧੨॥
 ਜਹਰਾਖੈ ਸੇਈ ਸੁਖੁ ਥਾਨਾ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੇਈ ਭਲਾ ਮਾਨਾ॥ ਬਿਨ ਜੇ ਬੈਰੁ ਨਹੀ ਕੇ ਬੈਰੀ ਸ
 ਭਏ ਕੋਹੈ ਭਾਲਣਾ॥੧੩॥ ਭਰਚੁਕੇ ਬਿਨ ਜੇ ਅੰਧਿ ਅਰੇ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਏ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਰੇ॥ ਅ
 ਪੁਛੋ ਭਿਪਦੇ ਸਰਣਾਈ ਨਿਜ ਕਾਸਾਤਿ ਸੁਪਾਲਣਾ॥੧੪॥ ਅੰਸ ਕੇਵ ਰੂਭਾਗੀ ਆਇਆ॥ ਅ
 ਠਪਹਰ ਜਿਨਿ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਤ ਰੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ਸੋ ਪਰਵਾਰੁ ਸਧਾਰਣ
 ॥੧੫॥ ਏਹੁ ਬਖਸੀ ਸਖਸਮ ਤੇ ਪਾਂਝਾਂ॥ ਅਠਪਹਰ ਕਰਿ ਜੋ ਰੂਪਿ ਅਾਂਝਾਂ॥ ਨਾਂ ਮੁਜਪੀ ਨਾਮੁ ਸਹ
 ਜਿ ਜਮਾਵਾਂ ਨਾਂ ਮੁਨਨ ਕਮਿ ਲੇਉ ਚਾਰਣਾ॥੧੬॥੧॥੬॥ ਮਹਾਮਹਲਾ ਪ ॥ ਸੁਰਤਿ ਦੇਖਿ
 ਨ ਭੂਲਿ ਗਵਾਰਾ॥ ਮਿਥਨ ਮੇਹਾਰਾ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰਾ॥ ਜਗਮਹਿ ਕੋਈ ਗੁਣੁ ਨ ਪਾਇ ਨਿਹਰ ਲੁਏ
 ਕੁਨਾਰਾਇਣਾ॥੧॥ ਗੁਰਪੂਰੇ ਕੀ ਪਉ ਜਰਣਾਈ॥ ਮੇਹੁ ਸੇਹਾ ਸਭੁ ਭਰਮੁ ਮਿਟਾਈ॥ ਏਕੇ ਮੰਤ੍ਰ

ਵਿਨਾਏ ਅਭਿਪ੍ਰਸਾਦਨਾਂ ਮੁਰਿਵਗਾਇਲਾਂ॥ ੨॥ ਜਿਸਨਾਂ ਮੇਕਉ ਤਰਸਹਿ ਬਹੁ ਦੇਵਾ॥ ਸਗਲ
 ਭਗਤ ਜਾਂਕੀ ਕਰ ਦੇਸੇਵਾ॥ ਅਨਾਥਾਂ ਨਾ ਬੁਝੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਸੇਗੁ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਂਇਲਾਂ॥ ੩॥ ਹੋਰਦੁ
 ਆਗੇ ਕੇਇਨ ਸੂਝੈ॥ ਤਿਭੁ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਤਾਂ ਕਿਛੁ ਨ ਬੂਝੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹੁ ਭੰਗੁ ਰਨਾਂ ਮਨਿ ਸੁਇਹੁ ਰਤ
 ਨੁ ਤਿਸੈ ਤੇ ਪਾਂਇਲਾਂ॥ ੪॥ ਜਾਂਕੀ ਪੂਰਿ ਕਰੇ ਪੁਨੀਤਾ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਨ ਪਾਵਹਿ ਮੀਤਾ॥ ਸਤਿਪੁਰਖ
 ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਿ ਸੁਭੇ ਦਤ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇਲਾਂ॥ ੫॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਲੋਕੁ ਹਿਮਨ ਪਿਆਗੇ॥ ਕਾਂਮਧੇ
 ਨ ਸੇਹੀ ਦਰ ਬਾਰੇ॥ ਤਿਪਤਿ ਜੀਤੋ ਖੁਸੇਵਾ ਗੁਰ ਪੂਰਿ ਨਾਂ ਮੁਕਸਾਇਰ ਸਾਇਲਾਂ॥ ੬॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
 ਬ ਦਿਮਰਹਿ ਪੰਥ ਧਾਤੂ॥ ਭੈ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਹੋਵਹਿ ਨਿਰਮਲਾਤੂ॥ ਪਾਰਜਨ ਬਭੇਟੈ ਗੁਰ ਪੂਰਾਤਾਂ
 ਪਾਰਜ ਪਰਸਿਦਿਖਾਇਲਾਂ॥ ੭॥ ਕਦੀ ਬੈਠੁ ਠਨਾਂ ਗੀਲੈ ਲਾਗੇ॥ ਮੁਕਤਿ ਬਪੁੜੀ ਭੀ ਗਿਆਨੀ
 ਤਿਆਗੇ॥ ਏਕੈ ਕਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਮੇਹ ਉਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਾਂਇਲਾਂ॥ ੮॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇ
 ਵਨ ਜਾਂ ਲੈ ਕੇਈ॥ ਗੁਰ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅਗੇ ਚਰੁ ਸੇਈ॥ ਜਿਸਨੇ ਲਾਇ ਲਏ ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਦ
 ਰੁਭਾ ਗੁਮ ਥਾਂਇਲਾ॥ ੯॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾਂ ਬੇਦਨ ਜਾਂ ਲਹਿ॥ ਤੁਛ ਮਤ ਸੁਇਸੁ ਦਿਵਖਾਂਦ

ਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰਿਪਰਸਤਿਗੁਰਨਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨੁਸੀਤਲਾਇਲਾ॥ ੧੦॥ ਜਾਂਕੀਸੇਇਸੁ
 ਦੀਸਨੁਜੀਏ॥ ਰਿਦੈਦੁਸੈਤਾਂਠੀਢਾਥੀਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਹੁਅਲਾਏਤਾਂਸੇਭਾਪਾਏਤਿਸੁਜਮਕੈਪੀਥਿ
 ਨਪਾਂਇਲਾਂ॥ ੧੧॥ ਸੀਤਨਕੀਸਰਲਾਂਈਪਤ੍ਰਿਆ॥ ਜੀਉਪ੍ਰਾਣੁਪਨੁਆਗੈਧਰਿਆ॥ ਸੇਵਾਸੁ
 ਰਤਿਨਜਾਂਣਾਕਾਈਤੁਮਕਰਹੁਵਇਆਕਿਰਮਾਂਇਲਾਂ॥ ੧੨॥ ਨਿਰਗੁਣਕਉਜੀਗਿਲੇਹੁਰ
 ਲਾਏ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰਿਟਹਲੈਲਾਏ॥ ਪਖਾਟੇਰਉਪੀਸਉਸੀਤਆਗੈਰਰਣਧੇਇਸੁਖੁਪਾ
 ਇਲਾਂ॥ ੧੩॥ ਬਹੁਤੁਦੁਆਰੇਭੂਮਿਭੂਮਿਆਇਆ॥ ਭੁਮਗੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਤੁਮਸਰਣਾਇਆ॥ ਸਦਾ
 ਸਦਾਸੀਤਹਸੀਗਿਗਾਖਹੁਏਹੁਨਾਂਮਦਾਨੁਦੇਵਾਇਲਾ॥ ੧੪॥ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਸਾਂਈਮੇਰੇ॥ ਵਰਸ
 ਨੁਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇ॥ ਸੁਖਸਹਜਸਦਾਅਨੀਦਾਨੰਨਕਦਾਸਦਸਾਇਲਾ॥ ੧੫॥ ੩॥ ੭
 ਜਮਾਭੂਸੇਲਹੇਮਹਲਾ ੫ ੧੬ ਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸਿਮਰੈਧਰਤੀਅਰੁਆਕਾਸਾ॥ ਸਿ
 ਮਰਹਿਚੰਦ੍ਰਸਰਨਗੁਣਤਾਸਾ॥ ਪਉਣਪੰਦੀਬੈਸੀਤਰਸਿਮਰਹਿਸਿਮਰੈਸਗਲਉਪਾਰਜਨ
 ॥ ੧॥ ਸਿਮਰਹਿਖੰਡਦੀਪਸਭਿਲੇਆ॥ ਸਿਮਰਹਿਪਾਤਾਲਪੁਰੀਆ॥ ਸਰੁਸੇਆ॥ ਸਿਮਰਹਿ

ਖੰਟੀਸਿਮਰਹਿਬਾਂਟੀਸਿਮਰਹਿਸਗਲੇਯਰਿਨਨਾ॥੩॥ਸਿਮਰਹਿਬ੍ਰਹਮੇਬ੍ਰਿਸਨੁਮਹੇਸਾ॥ਸਿ
 ਮਰਹਿਦੇਵਤੇਕੋਤ੍ਰਿਤੇਤੀਸਾ॥ਸਿਮਰਹਿਨਖਿਵੈਤਸਾਭਿਸਿਮਰਹਿਅਗਨਤੁਨਜਾਣੀਜੁਗਨ
 ॥੩॥ਸਿਮਰਹਿਪਸੁਪੀਪੀਸਭਿਭੂਤਾ॥ਸਿਮਰਹਿਬ੍ਰਹਮਪਰਬ੍ਰਹਮਭ੍ਰਿਧੂਤਾ॥ਲਤਾਂਬਲੀਸਾਖ
 ਸਭਸਿਮਰਹਿਗਵਿਰਹਿਆਸੁਆਮੀਸਭੁਮਨਾ॥੪॥ਸਿਮਰਹਿਬ੍ਰਹਮਸੁਖਮਸਭਿਨੀਤਾ॥ਸਿ
 ਮਰਹਿਸਿਧਸਾਧਿਕਯਰਿਮੰਤਾ॥ਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਸਿਮਰਹਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਸਭਲਭਟਨਕਾਪ੍ਰਭ
 ਧਨਾ॥੫॥ਸਿਮਰਹਿਨਰਨਾਰੀਆਂਸਰਸਾਂ॥ਸਿਮਰਹਿਜਾਤਿਜੇਤਿਸਭਿਵਰਨਾ॥ਸਿਮਰਹਿਗੁ
 ਫੀਚਤੁਰਸਭਿਬੇਤੇਸਿਮਰਹਿਰੇਲੀਅਰੁਦਿਨਾਂ॥੬॥ਸਿਮਰਹਿਪ੍ਰਤੀਪੁਰਤਪਲਨਿਮਖਾ॥ਸਿ
 ਮਰੈਕਾਲੁਅਕਾਲੁਜੁਚਿਸੇਚਾ॥ਸਿਮਰਹਿਜੁਲਿਜਾਸਤ੍ਰਸੰਜੋਗਾਅਲਖੁਨਲਖੀਐਇਕੁਖਿਨਾ
 ॥੭॥ਕਰਨਕਰਾਂਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਂਕੇਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਿਸੁ
 ਭਗਤੀਲਾਵਤੁਜਨਮੁਪਦਾਰਬੁਸੇਜਿਨਾਂ॥੮॥ਜਾਂਕੈਮਨਿਵਠਾਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਂ॥ਪੂਰੈਕਰਮਿ
 ਗੁਰਕਾਨਪੁਜਪਨਾ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਬਹੁਤ੍ਰਿਨੇਨੀਰੁਗਮਿਰੰਨਾ॥੯॥ਗੁਰਕਾਸ

ਬਦੁਦਸੈ ਮਨਿ ਜਾ ਕੇ ॥ ੧੦੦ ॥ ਸੋਧ ਨ ਫਿਤਰਿ ਨਿਪੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ਸਿਪਤਿ ਫਿਤਰਿ ਨਿਸਾਧ ਸੀਰੁ
 ਬਾਂਟੀ ਸਹਜ ਬੁਨਾਂ ॥ ੧੦੧ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾਂ ਕੇ ਮਨਿ ਫੁਟਾ ਸੋ ਪੁਰਕਰਿ ਮਾਂਨਾ ਛਿਨਾਂ ॥ ੧੧ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਮ
 ਲਿਸੁਆਮੀ ਸੋਈ ॥ ਅਵਰੁਨ ਕਹੀ ਮੈ ਦੁਜਾ ਕੇਈ ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਕਾਰਿ ਭ੍ਰਮੁ ਸਗਲ
 ਅਵਰੁਨ ਵੀ ਸੋ ਏਕ ਬਿਨਾਂ ॥ ੧੨ ॥ ਉਚੈ ਤੇ ਉਚੈ ਵਰ ਬਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨ ਜਾਂਈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਗਾਰਾ
 ਹਿਰਗੀਭੀਰ ਅਥਾਹ ਸੁਆਮੀ ਅਤੁਲੁ ਨ ਜਾਈ ਕਿਆ ਮਿਨਾਂ ॥ ੧੩ ॥ ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੀਆ ॥ ਤੁਝ
 ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਕੇਈ ਬੀਆ ॥ ਅਦਿਮ ਧਿਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂੰ ਸਗਲ ਪਸਾਰਤੁ ਮਤਨਾਂ ॥ ੧੪ ॥ ਜਮ
 ਦੂਤਿ ਸੁਨਿ ਕਹਿਨ ਆਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤਾਂ ਕੇ ਪੂਰਨ ਜੇਸ
 ਫਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਜ ਸੁਜਨਾਂ ॥ ੧੫ ॥ ਤੂੰ ਸਭੁ ਨ ਕਾਨਭੁ ਕੇ ਤੇਰਾ ॥ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬੁ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨ
 ਨਕਸੇਈ ਜਨ ਉਤਮ ਜੇ ਰਾਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਸਨਾਂ ॥ ੧੬ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਜਮ ਰਬ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਂਤਾ ॥ ਸਿਮਰ ਉਨ ਮੁਹਿ ਹਮਿ ਹਰਵਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਭੋਖਾਰੀ

ਕਨੁ ਬਾਛੈ ਨਾਨਕ ਗਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮਾਂਗਉ ਜਨ ਪੂਰਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ
 ਮਿਟਾਵਉ ॥ ਵੀਰ ਘੋਰੇ ਗਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਅਉਖ ਪੂਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਰਾਪੈ ਮੰਗਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁਵਲੀ ਸੁ
 ਲਉ ਬਿਮਲ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਏਕਾ ਓਤੁ ਜਉ ਬਿਖੁ ਕਾਮੀ ॥ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਪਾਇਲ ਗਉ ਦਾਸ ਤੇਰੇ
 ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਨਹੀ ਸੰਗਨਾ ॥ ੩ ॥ ਰਸਨਾਂ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ॥ ਮਿਟਹਿ ਕਮਾਤੇ ਅਵਗਣ ਮੇਰੇ ॥ ਸਿ
 ਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਪਦੁਤਤ ਜਿਤੰਗਨਾ ॥ ੪ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਪੈ ਬੋਹਿ ਬਰਗੀ ਮੇ
 ॥ ਸੀਤ ਸੀਰੀ ਮਲਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀ ਮੇ ॥ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਹਰਿ ਸਮਤ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਬਾਹੁ ਚੁਕੈ ਨਿਨ ਨੰ
 ਗਨਾ ॥ ੫ ॥ ਦਾਸ ਦਾਸ ਨ ਕੋ ਕਰਿ ਲੇਖੁ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਂ ਨਦੀ ਨਦਾਇ ਅਲਾ ॥ ਸਖਾਸ
 ਹਾਈ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਿਲਿ ਕਵੇ ਨਹੇ ਵੀਭੰਗਨਾ ॥ ੬ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿਧਰੀ ਹਰਿ ਮਾਰੇ ॥ ਜਨਮ
 ਜਨਮ ਕਾਜੇ ਇਅਨਾ ਗੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾਸਾਜੇ ਈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕੁਹਤਿ ਤਿ ਆਗੀ ਹਉ ਮੈ ਹੀਤਨਾ ॥ ੭ ॥ ਜ
 ਲਿਥ ਲਿਪੁਰਨ ਅੰਤਰਿ ਜਾਂ ਮੀ ॥ ਪਟਿ ਪਟਿ ਗਵਿ ਮਾਂ ਅਛਲ ਜੁਆਮੀ ॥ ਭਰਮਿ ਭੀਤਿ ਖੇਈ ਗੁ
 ਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਕੁ ਗਵਿ ਅਸਰ ਬੰਗਨਾ ॥ ੮ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰਾ ॥ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਭੀਤੁ ਰੁ

ਨਾਂਹੀਰਤਨਾਂਗਰਾਅਗਾਹਅਗਾਹਕਿਛੁਮਿਤਿਨਗੀਪਾਈਮੇਸੋਬੁਝੈਨਿਸੁਕਿਰਪੀਗਨਾਂ॥੯॥ਛਾ
 ਤੀਸੀਤਲੁਮਨੁਤਨੁਠੰਦਾ॥ਜਨਮਮਰਦਕੀਮਿਟਵੀਡੀਝਾ॥ਕਰੁਗਹਿਕਾਢਿਲੀਏਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈ
 ਅਮਿਓਧਾਰਿਦ੍ਰਿਸਟਿਗਨਾਂ॥੧੦॥ਏਕੋਏਕੁਰਦਿਅੰਸਭਠੰਈ॥ਤਿਜੁਬਿਤੁਦੁਜਾਕੋਈਨਾਂਗੀ॥
 ਅਹਿਮਿਧਿਅੀਤਿਪ੍ਰਭੁਗਦਿਅੰਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝੀਭਰਮੰਗਨਾਂ॥੧੧॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰੋਗੋਬਿੰਦੁ॥
 ਗੁਰੁਕਰਤਾਂਗੁਰੁਸਦਬਖਸੰਦਾ॥ਗੁਰਨਪੁਜਾਪਿਯਤਫਲੁਪਾਇਆਗਿਅੰਨਦੀਪਕੁਸੀਤ
 ਸੀਗਨਾਂ॥੧੨॥ਜੋਪੇਖਾਂਸੋਜਭੁਕਿਛੁਸੁਆਮੀ॥ਜੋਜੁਨਲਾਂਸੋਪ੍ਰਭਕੀਬੰਨੀ॥ਜੋਕੀਨੋਸੋਤੁ
 ਮਹਿਕਰਾਇਓਸਗਦਿਸਹਾਈਜੀਤਹਤਨਾਂ॥੧੩॥ਜਾਓਕੁਜਥੇਤੁਮਹਿਅਰਾਧੈ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨ
 ਪੂਰਨਪ੍ਰਭਜਾਧੈ॥ਏਕੋਵਨੁਜਰਬਖੁਖਗੁਲਨਿਧਿਅੰਨਮੰਗਨਨਿਹਿਕਿਰਨਾ॥੧੪॥ਕ
 ਇਅੰਪਤ੍ਰਪ੍ਰਭਕਰਦੈਹਾਰਾ॥ਲਗੀਲਾਗਿਸੀਤਸੀਗਾਰਾ॥ਨਿਰਮਲਸੋਇਬਲੀਹਰਿਬਾਂਦੀ
 ਮਨੁਨਾਮਿਮਜੀਠੈਰੀਗਨਾਂ॥੧੫॥ਜੋਲਹਕਲਾਸੀਪੂਰਨਫਲਿਅੰ॥ਅਨਕਲਾਹੋਇਨ
 ਕੁਰਚਰਿਅੰ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਹਰਿਨਾਮਿਸੁਖਨਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਹਰਿਭੀਰਨਾਂ॥੧੬॥੨॥੯॥

॥ ਮਾਰੂ ਸੇ ਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧ ॥ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬ ਹਉ ਸੇਵਕ ਕੀਤਾ ॥ ੧੫੬ ॥
 ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਵੀਤਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭੁ ਤੂੰ ਤੂੰ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਛੁ ਆਸਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਹਿ
 ਪਠਾਏ ਤਾਜ ਗਮਹਿ ਆਏ ॥ ਜੇਤੁ ਧਰੰ ਲਾਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਆਤੰ ਭੀ
 ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਉਹਾਂ ਹੁਕ ॥ ਤੁਮਾਰਾ ਸੁਣੀਐ ॥ ਈਹਾਂ ਹਰਿ ਨ ਸੁਤੇ ਰਾਗੁ ਈਐ ॥ ਆਪੇ
 ਲੇਖੁ ਅਲਿਖੈ ਆਪੇ ਤੁਮ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਝਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਤੂੰ ਪਿਤਾ ਸਭੁ ਬਾਰਿ ਕਥਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਖੇ
 ਲਾਵੁ ਹਿਤਿ ਉਖੇਲ ਲਹਾਰੇ ॥ ਉਝ੍ਹਣੁ ਮਾਰਗੁ ਸਭੁ ਤੁਮ ਹੀ ਕੀਨਾ ॥ ਲੇਨਾ ਹੀ ਕੋਵੇ ਪਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ਇ
 ਕਿ ਬੈਸਾਇ ਰਖੇ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਤਰਿ ॥ ਇਕਿ ਪਠਾਏ ਦੇਸ ਵਿਸੀਤ ਰਿ ॥ ਇਕ ਹੀ ਕਉ ਪਾਸ ਇਕ ਹੀ
 ਕਉ ਰਾਜਾਇਨ ਮਹਿ ਕਹੀਐ ਕਿ ਮਾਭੂਨਾ ॥ ੫ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁਖੁ ਕਤੀ ਕਵਨੁ ਸੁਖੁ ਨਰਕਾ ॥ ਕ
 ਵਨੁ ਸੈਸਾਰੀ ਕਵਨੁ ਸੁਖੁ ਰਗਤਾ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁਖੁ ਦਾਨਾ ਕਵਨੁ ਸੁਖੁ ਛਾਕਵਨੁ ਸੁਖੁ ਰਗਤਾ ॥ ਕ
 ਵਨੁ ਜਨਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸੁਖੁ ਕਤੀ ਹੁਕਮੇ ਨਰਕਾ ॥ ਹੁਕਮਿ ਸੈਸਾਰੀ ਹੁਕਮੇ ਰਗਤਾ ॥ ਹੁਕਮੇ
 ਛਾਹੁਕਮੇ ਦਾਨਾ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਮਵਹੁ ਧਨਾ ॥ ੭ ॥ ਸਾਗਰੁ ਕੀਨਾ ਮਤਿ ਤੁਮ ਭਾਰਾ ॥ ਇਕਿ ਖੜੇ ਰ

ਸਤਲਿਕਰਿ ਮਨ ਮੁਖੁ ਗਵਾਹਾ ॥ ਇਕਨਾਂ ਪਾਰਿ ਲਿਖਾਂ ਵਹਿਅ ਪੇਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕਾ ਸਚੁ ਬੋਝਾ ॥
 ੧੧ ॥ ਕਉਤ ਕੁ ਕਾਲੁ ਇਹੁ ਕਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਸਭਿ
 ਰੰਗ ਮਾਦੇ ਰਚਨੁ ਕੀਨਾ ॥ ਇਕੁ ਆਖਾਣਾ ॥ ੧੨ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀਨਾ ॥ ਵਡਾ ਤਰੁ ਵਡੀ ਜਿਉ ਜਾਈ
 ਅਗਮ ਅਗੋਰੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅਤੇਲਾ ॥ ਜੈਨਾਂ ਹੀ ਕਿਛੁ ਆਹਾਣਾ ॥ ੧੩ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਂਦੈ ਦੂਜਾ ॥ ਆਪੇ
 ਅਧਿਕਾਰਿ ਜਨੁ ਪੂਜਾ ॥ ਆਪਿ ਸੁਗਿਆਨੀ ਮਾਧਿ ਆਨੀ ॥ ਆਪਿ ਸਤਵੰਤਾ ਅਤਿ ਗਾਣਾ ॥ ੧੪ ॥
 ਕੇਤਕੁ ਆਦਿ ਨਿਗੁਪਤੁ ਕਹਾਇਆ ॥ ਕੇਤਕੁ ਆਦਿ ਨਿਜੀ ਨਿਸਮਾਇਆ ॥ ਕੇਤਕੁ ਆਦਿ ਨ ਪ੍ਰਧੁ ਕਾਰ
 ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਪਰਗਟਾ ॥ ੧੫ ॥ ਆਪੇ ਸਕਤੀ ਸਬਲੁ ਕਹਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਾਮ ਮਹੁ ਚਲਾਇਆ
 ॥ ਆਪੇ ਸਿਵ ਵਰਤਾਈ ਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਸੀਤਲੁ ਠਰਗਾਣਾ ॥ ੧੬ ॥ ਜਿਸ ਹਿਨਿ ਵਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਾਜੇ ॥ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਤਿਸੁ ਅਨਹ ਵਟਾਜੇ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਸੁਖੁ ਤਿਸ ਹੀ ਠਕੁਰਾਈ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਨਾਮੁ ਵੈਜਮੁ
 ਨੇਣਾ ॥ ੧੭ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਾਗਦ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਂ ਨ ਕਬੇ ਅੰਤੁ ਗੁਸਾਈ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ
 ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ ਹਾਥਿ ਤਿਸੈ ਕੇਨੇ ਬੋਝਾ ॥ ੧੮ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਸਗੀ ਕੁਨਾਹੀ ਰੇ ਕੋਈ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਬੁਝੈ ਜਬਾ ਬੁਨ

ਹੋਈ। ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਚੇਨੁ ਖੜ੍ਹਾ॥ ੧੬॥ ੧॥ ੧੦॥ ਸਾਹੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੫੭
 ॥ ਅਰੁ ਤਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਂ ਮੀ॥ ਅਧੁ ਸੁਦਨ ਦਾ ਮੇਵ ਰੁਸੁ ਆਮੀ॥ ਰਿਖ ਕੇ
 ਸੋਗੇ ਫੁਰੁ ਪਨੁ ਪਾਰੀ ਮੁਰਲੀ ਮਨੇ ਹਰੁ ਹਰਿ ਰੇਗਾ॥ ੧॥ ਮੇਰਨ ਮਾਧਵ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਗਾਗੇ। ਨਗ
 ਦੀ ਸੁਰਹਰਿ ਜੀਉ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੇ। ਨਗ ਜੀਵਨੁ ਅਥਿਨਾ ਸੀਠ ਕੁਰ ਪਟਿ ਪਟਿ ਵਾਸੀ ਪੈ ਸੰਗਾ॥
 ੨॥ ਧਰਲੀ ਧਰਈ ਸਨਰ ਸਿੰਘ ਨਾਗ ਇਲਾ। ਦੜ੍ਹਾ ਅਗੇ ਪ੍ਰਿਥਮਿ ਧਰਾਇਲਾ। ਬਾਵਨ ਰੂਪੁ ਕੀ
 ਅਤੁ ਪੁਕਰਤੇ ਸਭੁ ਹੀ ਸੇਤੀ ਪੈ ਚੰਗਾ॥ ੩॥ ਸ੍ਰੀਗੰਮਰੇ ਦੁਨਿ ਸੁਰੁ ਪੁਨਰੇ ਖਿਆ। ਬਨ ਫਲੀ ਚਕ੍ਰ ਪਾਂ
 ਟਿ ਵਰਸਿ ਅਨੂਪਿ ਆਮਾ। ਸਹਸਨੇ ਰੂਮੁ ਰਤਿ ਪੈ ਸਹਸਾਇ ਕੁਦਾਤਾ ਸਭੁ ਪੈ ਮੰਗਾ॥ ੪॥ ਭੁਗਤਿ ਵਛਲੁ
 ਅਨਾਥ ਹਨਾਥੇ। ਗੋਪੀ ਨਾਥੁ ਸਗਲ ਪੈ ਸਾਥੇ। ਬਾਸੁ ਦੇਵ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦਤੇ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕ ਉਗੁਣ ਅੰਗਾ॥ ੫
 ਮੁਕੰਦ ਮਨੇ ਹਰੁ ਲਖ ਮੀਨਾ ਗਾਇਲਾ। ਝੇਪਤੀ ਲਜਾ ਨਿਵਾਰਿ ਉਪਾਰਲਾ। ਕਮਲਾ ਕੰਤ ਕਰਹਿ ਕੰਤੂਹ
 ਲ ਅਨਦ ਬਿਨੇ ਦੀ ਨਿਹ ਸੰਗਾ॥ ੬॥ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨ ਆਨੂਨੀ ਸਿਰੁ ਉ। ਅਕਾਲਿ ਮੂਰਤਿ ਨਿਸੁ
 ਕ ਦੇਨਾ ਹੀ ਖਉ। ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਅਥਿਗਤੁ ਅਗੇ ਚਰੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਭੁਝੀ ਪੈ ਲਗਾ॥ ੭॥ ਸ੍ਰੀਗੰਮ ਬੇਕੁਤ ਕੇ

ਵਾਸੀ॥ ਮਛੁਕਛੁਕੁ ਰਮ ਆਗਿਆ ਅਉਤਰਾ ਸੀ॥ ਕਿਸ ਵਚ ਲਤ ਕਰੈ ਨਿਰਾਲੇ ਕੀਤਾਲੇ ਰੂਹਿ ਸੋਹੇਇ
 ਗਾ॥ ੯॥ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ਨਿਰਦੇਹੁ ਸਮਾਇਆ॥ ਧਾਰਿ ਖੇਲੁ ਚਤੁਰ ਭੁਜ ਕਹਾਇਆ॥ ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰ
 ਰੂਪ ਬਲਾਵਹਿ ਬੇਲ ਸੁਲਤ ਸਭੁ ਮੋਹੈ ਗਾ॥ ੧੦॥ ਬਨ ਮਾਲੰਬਿ ਭੂਖਨ ਕਮਲ ਨੈਨਾ॥ ਸੁੰਦਰ ਕੁੰਡ
 ਲ ਮੁਕਟ ਬੈਨਾ॥ ਸੀਖ ਚਕ੍ਰ ਗਦਾ ਧਾਰੀ॥ ਮਹਾਂ ਸਾਰਥੀ ਸਤ ਸੰਗਾ॥ ੧੧॥ ਪੀਤ ਪੀਤਿ ਬਗਤਿ ਭਵ ਲਪ
 ਣੀ॥ ਜਗੀਨਾ ਥਰੋ ਪਾਲੁ ਮੁਖਿ ਭੁਲੀ॥ ਸਾਰੀ ਗਧਰ ਭੁਗਵਾਂ ਬੀਤੁ ਲਾਮੈ ਗਲਤ ਨਾਵੈ ਸਰਬੰਗ
 ॥ ੧੨॥ ਨਿਰਕੰਟਕੁ ਨਿਰਕੇਵਲੁ ਕਹੀਐ॥ ਧਨੰਜੈ ਨਲਿ ਬਲਿਐ ਮਹੀਐ॥ ਮਿਰਤ ਲੋਕ ਪਇਆ
 ਲੁਸਮੀ ਪਤ ਅਸਥਿ ਭੁਥਾਨੁ ਜਿ ਸੁਹੈ ਅਭਿਗਾ॥ ੧੩॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨਾ॥ ਅਹੰਕਾਰੁ
 ਨਿਵਾਰਣੁ ਹੈ ਭਵ ਖੰਡਨੁ॥ ਭੁਗਤੀ ਤੋਖਿਤ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਗੁਣ ਨ ਕਿਤ ਹੀ ਹੋਭਿਗਾ॥ ੧੪॥ ਨਿਰੋਕ
 ਰੁ ਅਛਲੁ ਅਭੇਦੁ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮਓਲੇ॥ ਸੋਮਿ ਲੈ ਜਿ ਸੁਮਾਪਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪਯੋਕੇ
 ਇਨ ਪਾਵੈ ਗਾ॥ ੧੫॥ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਆਪੇ ਕਾਨਾ॥ ਆਪੇ ਗਊ ਚਰਾਵੈ ਬਾਂਨਾ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਵਹਿ
 ਆਪਿ ਖਪਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰੰਗਾ॥ ੧੬॥ ਏਕ ਜੀਧ ਗੁਣ ਕਵਨ ਬਖਾਨੈ॥ ਸਹ

ਸਫਲੀਸੇਖਅੰਤੁਨਜਾਨੈ॥ ਨਦਤਨਨਾਂਮੁਜਪੈਦਿਨੁਗਤੀਇਕਗੁਣਨਾਂਗੀਪ੍ਰਭਕਹਿਸੀਗਾ॥
 ੧੬॥ ਓਟਗਹੀਜਗਤਪਿਤਸਰਲਾਂਇਆ॥ ਭੈਭੁਇਆਨਕਜਮਦੂਤਦੁਤਰਹੈਮਾਇਆ॥ ਹੋਤੁ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲਇਛਾਕਰਿਗਾਖੁਸਾਧਸੀਤਨਕੈਸੀਗਸੀਗਾ॥ ੧੭॥ ਫਿਸਦਿਮਾਂਨਹੈਸਗਲਮਿਥੇਨਾਂ॥
 ਇਕਮਾਂਗਉਦਾਂਨੁਗੋਬਿੰਦਸੀਤਰੇਨਾਂ॥ ਮਸਤਕਿਲਾਇਪਰਮਪਦਪਾਂਵਉਨਿਸੁਪ੍ਰਾਪਤਿਸੇਪਟੈਗ
 ॥ ੧੮॥ ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਸੁਖਦਤੇ॥ ਤਿਨਸਾਧੂਚਰਣਏਰਿਦੈਪਰਤੇ॥ ਸਗਲਨਾਂਮੁਨਿਪਾਂ
 ਨੁਤਿਨਪਾਇਆਅਨਹਦਸਬਦਮਨਿਵਾਜੀਗਾ॥ ੧੯॥ ਕਿਰਤਮਨਾਂਮਕਥੇਤੇਰੇਜਿਹਥਾ॥ ਸਤਿ
 ਨਾਂਮੁਤੇਗਾਪਰਾਪੂਰਬਲਾ॥ ਕਹੁਨਾਂਨਕਭਗਤਿਪਏਸਰਲਾਂਈਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਰੰਗੁਲਗਾ॥ ੨੦॥
 ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੂੰਹੈਜਾਂਲਹਿ॥ ਤੂੰਅਪਿਕਬਹਿਤੇਅਪਿਵਖਲਹਿ॥ ਨਾਨਕਦਾਸੁਦਾਸਨਕੇ
 ਕਰੀਅਹੁਹਰਿਭਾਏਦਾਸਾਂਰਾਖੁਸੀਗਾ॥ ੨੧॥ ੨॥ ੧੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਲਹਮਗਮਖੁ
 ਦਾਈਈਦੋਛੋਡਿਖਿਅਲਦੁਨੀਅੰਕੇਧੋ॥ ਹੋਇਪੈਖਾਕਫਕੀਰਮੁਸਾਫਰਇਹੁਦਰਦੇਸੁਕ
 ਬੁਲਦਰਾ॥ ੧॥ ਸਚੁਨਿਵਾਜਕੀਨਮੁਸਲਾ॥ ਮਨਸਾਮਰਿਨਿਵਾਰਹੁਆਸਾ॥ ਦੇਹਮਸੀਤਿ

ਮਨੁ ਮਉਲਾਂ ਲਾ ਕ ਲਾ ਮੁਖਾਈ ਖਾਂਡੁ ਖਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸਗ ਸਗੀ ਅਤਿ ਲੇ ਕੰ ਮਾਟੁ ॥ ਤਰੀ ਕਤਿ ਤਰ ਕ
 ਖੇ ਜਿ ਦੇ ਲਾਟੁ ॥ ਮਾਰ ਠਾਤਿ ਮਨੁ ਮਾਰੁ ਅ ਬੁਦਾਲਾ ਮਿਲੁ ਹਰੀ ਕਤਿ ਜਿ ਤੁਹਿ ਰਿਨ ਮਰਾ ॥ ੩ ॥ ਕੁ
 ਰਾਂ ਲੁਕਤੇ ਬਦਿਲ ਮਾਹਿ ਕ ਮਾਹੀ ॥ ਵਸ ਅਉਰਤ ਰਾਖੁ ਬਦਰਾਹੀ ॥ ਪੰਡ ਮਰਦ ਸਿਦ ਕੁਲੇ ਬਾ
 ਧੁ ਖੇਰੁ ਸ ਬੂਰੀ ਕ ਬੂਲੁ ਪਰਾ ॥ ੪ ॥ ਮਕਾ ਮਿਹ ਰੋਜਾ ਪੈ ਖਾਕਾ ॥ ਬਿਸਤੁ ਪੀਰ ਲਠ ਜ ਕੰ ਮਾਇ ਅੰਦਾ
 ਨਾ ॥ ਹੁਰ ਨੁਰ ਮੁਸਕ ਖੁਦਾਇਆ ਬੰਦਗੀ ਅਲਹ ਅਲਹੁ ਜਰਾ ॥ ੫ ॥ ਸਕੁ ਮਾਵੈ ਸੇਈ ਕ ਜੀ ॥
 ਨੇ ਦਿਲੁ ਸੇਧੈ ਸੇਈ ਹਾਜੀ ॥ ਸੇ ਮੁਲਾ ਮਲੁ ਉਨ ਨਿਦਾ ਰੈ ਸੇ ਵਰਵੈ ਸੁਜਿ ਸੁਜਿ ਫਤਿ ਧਰਾ ॥ ੬ ॥ ਸਭੇ
 ਖਤ ਸਭੇ ਕਰਿ ਦੇ ਲਾ ॥ ਖਾਲ ਕੁਯਾ ਦਿਦਿ ਦੇ ਲੇ ਮਹਿ ਮਉਲਾ ॥ ਤਸ ਬੀਯਾ ਦਿਕਰ ਹੁਦ ਸ ਮਰਦ ਨੁ ਮੁੰਨ
 ਤਿ ਜੀਲੁ ਬੰਧਾਂ ਨਿ ਬਰਾ ॥ ੭ ॥ ਦਿਲ ਮਾਹਿ ਜਾਂ ਨਹੁ ਸਭੁ ਫਿਲਹਾਲਾ ॥ ਖਿਲ ਖਾਂ ਨਾ ਬਿਰਾਦਰ
 ਹ ਮੁੰਨੀ ਨਾਲਾ ॥ ਮੀਰ ਮਲ ਕਉ ਮਰੇ ਠ ਨਾਇਆ ਵੇ ਕੁ ਮੁਕੁ ਖੁਦਾਇਦਰਾ ॥ ੮ ॥ ਅਟੁਲਾ ਸਿ
 ਠਾਤਿ ਦੁਨੀ ਸਾ ਬੂਰੀ ॥ ਤੀਜੈ ਹਲੇ ਮੀਠ ਉਥੈ ਖੇਰੀ ॥ ਪੰਨ ਦੈ ਪੰਨੇ ਇਕਤੁ ਮੁਕਾ ਮੇਏ ਹਿ ਪੰਨ ਦੁਖਤ
 ਤੇਰੇ ਅਪਰ ਪਰਾ ॥ ੯ ॥ ਸਗਲੀ ਜਾਂ ਨਿ ਕਰਹੁ ਮਉਦੀ ਠਾ ॥ ਬਦਾ ਮਮਲ ਛੇਡਿ ਕਰਹੁ ਬਿਕੁ ਜਾ ॥ ੧੦ ॥

ਦਾਇਏਕੁ ਬੁਝਿਏਦਹੁ ਬਾਂਗਾਂ ਬੁਰਗੁ ਬਰਖੁ ਰਦਾ ਰਖਗਾ॥ ੧੭॥ ਹਕੁ ਹਲਾਲੁ ਬਖੋਰਹੁ ਖਾਂਦਾਂ॥ ਦਿਲੁ ਦ
 ਗੀਆਉ ਧੋਵਹੁ ਮੇਲਾਂਦਾਂ॥ ਪੀਰੁ ਪਛਾਂਦੈ ਭਿਸਤੀ ਸੋਈ ਅਨਰਈਲੁ ਨ ਦੇਜੁ ਠਗਾ॥ ੧੮॥ ਕਾਂਇ ਆਕਿ
 ਰਦਾਰੁ ਅਉਰਤ ਯਕੀਨਾ॥ ਰਿਗਤ ਮਾਸੇ ਮਾਇ ਹਕੀਨਾ॥ ਨਾਪਾਕ ਪਾਕੁ ਕਰਿ ਹਦੂਰਿ ਹਦੀ ਜਾ ਸਾ ਬਤਿਸੁ
 ਰਤਿ ਦਸਤਾਰਿ ਸਿਰਾ॥ ੧੯॥ ਮੁਸਲਮਾਂਦੁ ਮੋਮ ਦਿਲੁ ਤੋਢੈ॥ ਅੰਤਰਿ ਕੀਮਤੁ ਦਿਲੁ ਤੋਢੈ॥ ਦੁਨੀ
 ਅੰਰਿ ਗੁਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਨਿਉ ਕੁਝ ਮਪਾਟੀ ਪਉਪਾਕ ਹਰਾ॥ ੨੦॥ ਨਾਕਉ ਮਿਹਰੀ ਮਿਹਰੀ ਮਿਹਰੀ ਮਿਹਰੀ ਨਾਂ॥
 ਜੋਈ ਮਰਦ ਮਰਦ ਮਰਦਾਂ ਨਾਂ॥ ਜੋਈ ਸੇਖੁ ਮਸਾਇਕੁ ਹਾਜੀ ਸੇਖੀ ਦਾ ਨਿਜੁ ਨ ਜਰਿ ਨਰਾ॥ ੨੧॥
 ਕੁਦਰਤਿ ਕਾਦਰੁ ਕਰ ਲਕਰੀ ਮਾ॥ ਸਿਫਤਿ ਮੁਹਬਤਿ ਅਬਾਹੁ ਹੀ ਮਾ॥ ਹਕੁ ਹਕੁ ਸਚੁ ਖੁਦਾਇ
 ਆਬੁਝਿ ਨਾਨਕ ਬੀਦਿ ਖਲਾਸਤਰਾ॥ ੨੨॥ ੩॥ ੧੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਭ
 ਉਚਿ ਬਿਰਾਜੈ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਥਾਪੇ ਜਾਨੈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਸਗਲਿ ਗਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈ॥ ਮੇਕਿ ਛੁਭੁ ਉਨ ਬਿਅ
 ਪੇ ਬਾਲਕਾ॥ ੧॥ ਗਰਬੁ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਨਿਹਿਉ ਬਾਰਿਆ॥ ਰਕਤ ਕਿਰਮ ਮਹਿ ਨਹੀ ਸੀ ਪਾਰਿਆ॥
 ਅਪਨਾਂ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਿ ਆਉ ਸਗਲ ਪਦਾਂ ਕਾ ਮਾਲਕਾ॥ ੨॥ ਬਰਲੁ ਕਮਲ ਸਰਲਾਂਈ

ਅਹਿਯਾਸਾਧਸੀਗੋਹਰਿਨਸੁਗਾਇਆਜਨਮਮਰਦਸਾਕੁਦੁਖਾਨਵਾਰਨਾਪਹਰਹਰਿ
 ਭਉਨਹੀਕਾਲਕਾ॥੩॥ਸਮਰਥਮਕਥਮਗੋਰਦਰਦੇਵਾਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤਕੀਸੇਵਾਅੰ
 ਰੂਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜਬਹੁਪਰਕਾਰੀਪਾਲਕਾ॥੪॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇਨਿਧਾਨਾ॥
 ਮਨਾਮਰਜੁਅੰਤਰਿਮਨਾਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਅੰਧਕੂਪਤੇਵਿਰਲੇਕੇਈਸਾਲਕਾ॥੫॥ਅਹਿ
 ਅੰਤਿਮਧਿਪ੍ਰਭੁਸੇਈਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੇਈਭ੍ਰਮਭਉਮਿਦਿਆਸਾਧਸੀਗਤੇਦਹਲਿਦ
 ਨਕੇਈਪਾਲਕਾ॥੬॥ਉਤਮਬਾਂਲੀਗਾਉਗੁਪਾਲਾਸਾਧਸੀਗਤਿਕੀਮੰਗਹੁਰਵਾਲਾਬਾਸਨ
 ਮੇਦਿਨਿਬਾਸਨਹੋਈਐਕਲਮਲਜਗਲੇਨਾਲਕਾ॥੭॥ਸੰਤਾਂਕੀਇਹੁਗੀਤਿਨਿਰਾਲੀਪਾਰਬ੍ਰ
 ਹਮਕਰਿਦੇਖਹਿਨਾਲੀਸਾਸਿਸਾਸਿਆਰਾਧਨਿਹਰਿਹਰਿਕਿਉਸਿਮਰਤਕੀਜੈਆਲਕਾ॥
 ੮॥ਜਹਦੇਖਾਂਤਹਅੰਤਰਿਜਾਮੀਨਿਮਖਨਵਿਸਰਹੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵ
 ਹਿਤੇਰੇਵਾਸਾਬਨਿਜਲਿਪੂਰਨਥਾਲਕਾ॥੯॥ਤਤੀਵਉਨਤਾਕਉਲਗੈਸਿਮਰਤਨਾਮੁਅਨਦਿਨੁ
 ਜਗੈਅਨਦਬੋਨੇਦਕਰੇਹਰਿਸਿਮਰਨੁਤਿਸੁਮਾਇਆਸੀਗਿਨਤਾਲਕਾ॥੧੦॥ਰਿਗਸੇਗਦੁਖ

ਤਿਸੁਨਹੀ। ਸਾਧਸੀਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨਗਾਹੀ। ਆਪਲਾਂਨਾਂਮੁਦੇਹਿਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਸੁਣਿਬੇਨੰਤੀ
 ਖਾਲਕਾ॥ ੧੧॥ ਨਾਂਮੁਰਤਨੁਤੇਰਾਹੀਪਅਰੇ। ਰਿਗਿਰਤੇਤੇਰੈਦਾਸਅਪਾਰੇ। ਤੇਰੈਰਿਗਿਰਤੇਤੁਧੁਜੇਹੇ
 ਵਿਰਲੇਕੇਈਭਾਲਕਾ॥ ੧੨॥ ਤਿਨਕੀਧੂਫਿਮਾਂਗੈਮਨੁਮੇਰਾ। ਜਿਨਦਿਸਰਹਿਨਾਂਹੀਕਾਹੁਬੇਰਾ
 ॥ ਤਿਨਕੇਸੀਗਿਪਰਮਪਦੁਪਾਈਸਦਾਸੀਗਿਹਰਿਨਾਲਕਾ॥ ੧੩॥ ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਪਿਅਮਾਰਸੇ
 ਈ। ਏਕੁਫਿਨ੍ਹਾਏਦੁਰਮਤਿਬੇਈ। ਕਾਂਮਕ੍ਰੇਪੁਅਹੰਕਾਰਤਜਾਏ। ਤਿਸੁਨਨਕਉਉਪਦੇਸੁਨਿਰਮਾ
 ਲਕਾ॥ ੧੪॥ ਤੁਧੁਵਿਦੁਨਾਂਹੀਕੋਈਮੇਰਾ। ਗੁਰਿਪਕੜਾਏਪ੍ਰਭਕੋਪੇਰਾ। ਹਊਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇ
 ਜਿਨਿਖੀਰਿਅਭਰਮੁਅਨਲਕਾ॥ ੧੫॥ ਸਾਸਿਜਾਸਿਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰੈਨਹੀ। ਅਠਪਹਰਹਰਿਹਰਿਕ
 ਉਧਿਆਈ। ਨਾਂਨਕਸੀਤਤੇਰੈਰਿਗਿਰਤੇਤੂੰਸਮਰਬੁਫੁਲਕਾ॥ ੧੬॥ ੪॥ ੧੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫

੧ਓਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਨਿਤਧਾਰੀ। ਗੁਰਪੂਰਖਿਨੁਖਿ
 ਨੁਨਮਸਕਾਰੀ। ਤਨਮਨੁਮਗਪਿਧਰੀਸਭੁਆਰੈਜਗਮਹਿਨਾਂਮੁਸੁਹਾਂਵਲਾ॥ ੧॥ ਸੋਠਾਕੁਗਕਿਉ
 ਮਨਹੁਦਿਸਾਰੇ। ਜੀਉਪ੍ਰਿਭੁਦੇਸਾਜਿਸਫਾਰੇ। ਸਸਿਗਿਰਸਿਸਮਾਲੇਕਰਤਾਕੀਤਾਅਪਲਾਂਪਵਲਾਂ॥

॥ २ ॥ ਨਾਂ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਊ ਨਾ ਹੀ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਭੁਜੁ ਅਚੁਤੁ ਸੁਆਂ
 ਮੀਦਰ ਗਾਹ ਜੇਭਾ ਪਾਂਦੁ ਲਾਂ ॥ ੩ ॥ ਭਾਰਿਖ ਵਾਰਥ ਅਸਟਦ ਸਾਸਿ ਪਿ ਨਾਂ ਮੁਨਿ ਧੰਨੁ ਸਹਜੁ
 ਖੁਨ ਉਨਿ ਪਿ ਸਰਬ ਕਲਿ ਅੰਦਰੇ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੁਆਂ ਮੀਰਾਵੁ ਲਾਂ ॥ ੪ ॥ ਸਾ
 ਸਕਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦੁ ਖਾਲੀ ਕਨ ਮੁਖ ਦਾਰ ਥੁਜੀ ਤਿਪਰਾਂ ਲੀ ਕਾਂ ਮਕ੍ਰਿ ਪੁਨਿ ਦਾ ਪਰਹਰੀ ਅੇਹਰਿ
 ਰਸ ਨਾਂ ਨਕ ਗਾਂਦੁ ਲਾਂ ॥ ੫ ॥ ਨਿਜੁ ਰੁਪੁ ਨ ਰੇਖਿ ਆਕੁਲ ਨ ਹੀ ਜਾਤੀ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿ ਆਵਿ
 ਨੁਰਤੀ ਕੇ ਜੇ ਕਪੈ ਸੇਈ ਵਰੁ ਭਾਗਿ ਬਹੁ ਤਿਨ ਜੇ ਨੀਪਾਵੁ ਲਾਂ ॥ ੬ ॥ ਨਿਸੇ ਨੇ ਬਿਸਰੈ ਪਰਖੁ ਬਿਧਤਾ
 ॥ ਜਲ ਤਾਟਿ ਰੈ ਰਤੇ ਨਿਤ ਤਾਤਾ ਅਕਿਰਤ ਘਣੈ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਈ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਾਂਦੁ ਲਾਂ ॥ ੭ ॥
 ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣਤੁ ਧਨੁ ਨਿਨਿ ਸਾਨਿ ਆ ਮਾਤ ਗਰਭੁ ਮਹਿ ਰਖਿ ਨ ਦੁਨਿ ਆਤਿ ਸਾਸਿ ਉਪ੍ਰੀਤਿ ਛਾਤਿ
 ਅਨਰਾਤਾ ਕਾਹੂ ਸਿਰੈ ਨ ਲਾਂਦੁ ਲਾਂ ॥ ੮ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁ ਰੁਪੁ ਸਾਮੀ ਮੇਰੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਹਿ ਸਭਨ
 ਕੇ ਨੇਰੇ ॥ ਹਾਥਿ ਹਮਾਰੈ ਕਛੁ ਅੰਨਾ ਹੀ ਨਿਜੁ ਕਣਾਇ ਹਿਤ ਜੇ ਨ ਲਾਂਦੁ ਲਾਂ ॥ ੯ ॥ ਜਾਂਦੈ ਮਾਤ ਰਿਤੁ
 ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਆਤਿ ਸਹੀ ਪ੍ਰਰਖੁ ਨ ਫਿਰਾਪੇ ਮਾਇਆ ਨਾਂ ਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਰਣੰਈ ਦੂਸਰ ਲਵੈ ਨ

ਲਾਂਵਣਾ॥ ੧੦॥ ਆਗਿਆ ਦੁਖ ਸੁਖ ਜਭ ਕੀਨੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਬਿਰਲੇ ਹੀ ਕੀਨੇ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀ
ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਨਤ ਕਤ ਓਹੀ ਸਮਾਵਣਾ॥ ੧੧॥ ਸੇਈ ਭਗਤ ਜੇਈ ਵਡ ਦਾਤਾ॥ ਸੇਈ
ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ਸੇਈ ਤੇ ਗਾਏ ਤੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਵਣਾ॥ ੧੨॥ ਮਿਰਤ ਦੁਖ
ਸੁਖ ਲਿਖਿ ਪਾਏ॥ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਬਧਹਿ ਘਟਹਿ ਨ ਘਟਾਏ॥ ਸੇਈ ਹੋਇ ਜਿ ਕਰਤੇ ਭਾਵੈ ਕਹਿ ਕੈਅ
ਪੁਵਏ ਵਣਾ॥ ੧੩॥ ਅੰਧ ਕੁਪਤੇ ਸੇਈ ਕਾਏ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਟੇ ਗਾਏ॥ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿਰ
ਖੇ ਕਰਿ ਅਪਨੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪਿਆਵਣਾ॥ ੧੪॥ ਤੇਰੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਅ
ਰਜ ਰੂਪ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਮੰਗੀ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਵਣਾ॥
॥੧੫॥ ੧॥ ੧੪॥ ੬੨॥ ਸ੍ਰੀ ਪੁਰਾਨ ਸੋਹਣੇ ਹਮੇਸਾ ਪਵੈ ਇਕੀ ਵਿਨਾ॥ ਸਬੰਧੀ ਵਿਛੁੜਿ ਅੰਗੇ
ਵੈਸੇ ਮਿਲੈ॥ ਇਕ ਭਾਣੀ ਵਿਚ ਅਥੰ ਪਠਾਏ ਸੀਤਾ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਪਰੇਇ॥ ਹਮੇਸਾ ਪ
ਰੇ ਮੇਰੇ ਹੁਣੈ॥ ਹਮੇਸਾ ਰਕੁ ਮਿਲੈ॥ ਸਬਦ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰਾ॥

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਅਭੀਰਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁ ਭੁਇਆ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੇਲੁ ਹਰੀ
 ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਇਆ ॥ ਗੁਰਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ਅਗਿਆਨੁ ਗਫੁਇਆ ਅੰਤਰਿ ਕੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾ
 ਸੀ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖਾ ਪਿਨਮ ਹਿ ਬਿਨਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਸੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰਤੇ
 ਪੁਰਖ ਕੀ ਆਸਤਿਗੁਰੂ ਕੁਲਖੇ ਤਿਨਾਨੁ ਗਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਅਭੀਰਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦ
 ਰਸੁ ਭੁਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਬਲੇ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੀਰਿ ਸਿਖਾ ॥ ਮਨੁ ਦਿਨੁ ਭਗਤਿ
 ਬਣੀ ਪਿਨੁ ਪਿਨੁ ਨਿਮਖ ਫਿਖਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਣੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰੀ ਸੁਭਲੇ ਕੁਫੇ ਫਿਖਾ
 ਇਆ ॥ ਜਿਨ ਦਰਸੁ ਸਤਿਗੁਰਗੁਰੂ ਕੀ ਅਤਿਨ ਆਪਿ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇਆ ॥ ਤੀਰਥ ਉਦਮੁ
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਆਸ ਭੁਲੇ ਕਉ ਧਰਣ ਅਰਥਾ ॥ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਬਲੇ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੀਰਿ ਸਿ
 ਖਾ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਆਏ ਕੁਲਖੇ ਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਬ ਹੋਆ ॥ ਖਬਰਿ ਭਈ ਸੀ ਸਾਰਿ
 ਆਏ ਤੈਲੇ ਆਇਖਣ ਆਏ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਸੁਹਿਨ ਰਮੁ ਨਿਜਨ ਜਭੁ ਆਇਆ ॥ ਜਿਨ ਪਰ
 ਸਿਆ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਤਿ ਨ ਕੇ ਕਿਲਟਿ ਪਨਾਸ ਗਫੁਇਆ ॥ ਜੇਗੀ ਵਿਰੀ ਬਰਸੀ

ਨਿਆਸੀਖ ਦੁਦਰਸਨ ਕਰਿਗਏਗੋਸਟਦੇਆ ਪ੍ਰਥਮ ਆਏ ਕੁਲਖੇਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰ
 ਪੁਰਬਹੋਆ ॥੩॥ ਦੁਤੀਆਨਮਨੁਗਏਗੁਰਹਰਿਹਰਿਨਪਨੁਕੀਆ ਨਾਗਤੀਮਿ
 ਲੇਦੇਭੇਦਗੁਰਪਿਛੈਲਿਪਾਇਦੀਆ ਸਭਛੁਟੀਸਤਿਗੁਰਪਿਛੈਨਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
 ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਬਚਨਿਮਾਰਗੁਜੇਪੀਥਿਚਲੇਤਿਨਕਮੁਨਾਗਤੀਨੇਹਿਨਆਇਆ
 ॥ਸਭਗੁਰਗੁਰੁਨਗਤੁਬੈਲੇਗੁਰਕੋਨਾਇਲਾਇਮੇਸਭਛੁਟਕਿਗਇਆ ਦੁਤੀਆ
 ਨਮਨੁਗਏਗੁਰਹਰਿਹਰਿਨਪਨੁਕੀਆ ॥੪॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆਆਏਸੁਰਸਰੀਤਹਕਉਤਕੁਚਲ
 ਤੁਭਇਆ ਸਭਮੋਹੀਦੋਪਿਦਰਸਨੁਗੁਰਸੀਤੁਕਿਨੈਆਦੁਨਦਾਮਲਾਇਆ ਆਦੁਦਾਮੁਕਿ
 ਛੁਪਇਆਨਬੈਲਕਨਾਗਤੀਆਮੋਹਣਮੰਦਲਪਈ ॥ਭਾਈਹਮਕਰਹਕਿਆਕਿਸੁਪਸਮਾਂਗਹਿ
 ਸਭਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰਪਿਛੈਪਈ ॥ਨਾਗਤੀਆਂਉਪਾਵਸਿਅੰਦਪਕਰਿਵੀਚਰਭਿਠਤੁਨਬੈਲਕਾਸ
 ਭੁਭਿਠਗਇਆ ॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਆਏਸੁਰਸਰੀਤਹਕਉਤਕੁਚਲਤੁਭਇਆ ॥੫॥ ਮਿਲਿਆਏਨਗਰਮਹਾ
 ਨਨਗੁਰਸਤਿਗੁਰਭਿਟਗਹੀ ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਗੁਰਗੋਵਿੰਦਪੁਛਿਸੀਮੁਤਿਕੀਤਸਹੀ ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਰਸਭ

ਨੀਜਹੀਕੀਤਾ ਸੁਕ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਸ੍ਰੀਗੰਮਕ ਰਿਗੁਰਗੋਇ ਵਧਿ ਆਇਆ। ਦਿਹੀਨਗਰ ਕੋਟ ਪੰਚੋਰਵਟਟਾ
 ਰੇਤਿ ਨਕਾਥਾ ਥੇਹੁ ਗਵਾਇਆ। ਕੀਰਤਨ ਪੁਰਾਂਦਨਿਤ ਪੁੰਨੋਵਹਿਗੁਰ ਬਚਨਿ ਨਾਂ ਨਕਾਰਿਗੁਤਿਲ
 ਯੀ। ਸਿਮਲਿਅਇ ਨਗਰਮਹਾਨ ਨਾਂਗੁਰਸਤਿਗੁਰ ਓਟਗਹੀ। ੬॥ ੧॥ ਬੁਧਵਾਰ ਤੇਲੇਕੁਚਾਲੀ। ਦਿਨਮੇ
 ਦਸਹਜਾਰਜਪੇ। **ਦੁਖਕਟੀਐਸਬਦਕੇਪ੍ਰਤਾਪਕਰਾ॥** ॥ ਕੇਦਾਰਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਤਹਧੁਰਿ
 ਲੇਖੁਖਮਲੀ। ਗੁਣਾਂ ਅਰੁਤਸਦਾ ਪੂਰਨਨਹੋਖਾਬਿਅਪਹਿਕਲੀ। ਰਹਾਉ। ਗੁਰਬਚਨਕਾਰਜਸਰ
 ਬਪੂਰਨਈਤਉਤਨਹਲੀ। ਪ੍ਰਭੁਏਕਅਨਿਕਸਰਬਤਪੂਰਨਬਿਖੇਅਗਨਿਨਜਲੀ। ੧॥ ਗਹਿਭੁਜਾਲੀ
 ਨੇਦਾਸਅਪਨੇਜੋਤਿਜੋਤੀਰਲੀ। ਪ੍ਰਭਚਰਨਜਰਨਅਨਾਥਆਇਓਨਿਨਕਹਰਿਸਿਗਿਰਲੀ। ੨॥ ਸੁਕੁ
 ਵਾਰਤੇਲੇਕੁਚਾਲੀਵਾਰਪ੍ਰੈਹਮੇਸਾ। **ਕਾਰਨਕੋਰਸੋਟਨਿਸਰਬਪ੍ਰਕਾਰਕੇ॥** ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਉਠਤਜੁਖੀਆਬੈਠਤਜੁਖੀਆ। ਭਉਨਹੀਲਗੈਜਾਂਐਸੇਬੁਝੀਆ। ੧॥ ਰਾਖਾਏਕੁਹਮਾਰਸੁ
 ਆਮੀ। ਸਗਲਾਪਦਾਂਕਾਅੰਤਰਿਜਾਂਮੀ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਸੋਇਅਰਿਤਾਨਾਗਅਰਿਤਾ। ਜਹਾਂਕਹਾਂਪ੍ਰਭੁ
 ਤੂੰਦਰਤੀਗਾ। ੨॥ ਪਰਿਸੁਖਵਸਿਅਥਾਹਰਿਸੁਖਪਾਇਆ। ਕਹੁਨਾਂਕਹਾਰਿਮੰਤ੍ਰਦਿਨਾਇਆ। ੩॥

ਸੋਮਵਾਰ ਤੇ ਲੇਕ੍ਹ ਮੇਸ ਪੜ੍ਹੈ ਪ੍ਰਤ ਕਾਲ ਰਾਲੀ ਫੁਰਾਇ ਵੀਆਂ ਜੀਤੈ॥

॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਸ

੧੬੩

ਮਿਰਗੀ ਸਹਜੇ ਬੀਧਿ ਆਂ ਨੀ॥ ਪੰਡ ਮਿਰਗ ਬੇਧੇ ਸਿਟ ਕੀ ਬਾਂ ਨੀ॥ ੧॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਲੇਖ ਕ੍ਰਿਓ ਸਿਕਾਰ
॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਹਥੀ ਆਗ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਖੇਰ ਬਿਰਤ ਬਾਹਰਿ ਆਇ ਓਧਾਇ॥ ਅਹੇਰਾ ਪਾ
ਇਓ ਪਰਿ ਕੈ ਗਾਂਇ॥ ੩॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਪਰਿ ਆਏ ਗਾਇ॥ ਰੁਖਿ ਰੁਖਿ ਲੇਗਾ ਏ ਬਾਢਿ ਬਾਢਿ॥ ੪॥ ਏਹੁ ਮ
ਹੇਰਾ ਕੀ ਨੇਦਾਨੁ॥ ਨੰਨ ਕਕੈ ਪਰਿ ਕੇਵਲ ਨਾਂ ਮੁ॥ ੫॥ ਸੋਮਵਾਰ ਮੇਸ ਪੜ੍ਹੈ ਅਖੰਡੁ **ਸਿਕਾਰ ਨੁ ਰੁੜ੍ਹੈ ਤਸਿ**
ਕਾਰ ਕਾ ਪਾਪ ਨ ਲਗੈ॥ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਸਤੂ ਗਾਖਿ ਹਿਤਿ ਸੁਕਉ ਨ ਮਾਰੈ॥ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਅੰ
ਤਰਿ ਸਗਲ ਸੀਸਾਰੈ॥ ਕੇਦਿ ਉਪਾਵੁ ਤਿਵਤੈ ਪ੍ਰਾਣੀ॥ ਸੋਹੈ ਨਿਕਰੇ ਬੇਜ ਫਿਰਾਣੀ॥ ੧॥ ਰਾਖ
ਹੁਰਾਖ ਹੁਕਿਰ ਪਾਧਾਰਿ॥ ਤਿਹੀ ਸਗਣਿ ਤੇਰੈ ਦਰ ਫਾਰਿ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਿਨਿ ਸੇਵਿ ਅਨਿਰਭਉ ਸੁਖ
ਦਾਤਾ॥ ਤਿਨਿ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕੀ ਆਏ ਕੁਪ ਰਾਤਾ॥ ਜੇਤੂ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਫੁਨਿ ਹੋਇ॥ ਮਾਰੈ ਨਗਾਖੇ ਦੂਜਾ ਕੋਇ॥
੩॥ ਕਿਅਤੂ ਸੋਚਹਿ ਮਾਂਦ ਸਬਾਇ॥ ਅੰਤਰਿ ਜਾਂ ਮੀਪੁ ਰਖੁ ਸੁਜਾਂਦਾ॥ ਏਕਟੇ ਕਏ ਕੋ ਆਧਾਰਾ॥ ਸਭੁ ਕਿ
ਛੁ ਜਾਂਦੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ ੪॥ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰਾ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭਿ ਕਾਨੁ ਸਵਾਰਿ॥ ਤਿ

ਸਕਾਰਾਖਾਏਕੋਸੋਇ। ਜਨਨਾਨਕਅਪਹਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ ੪॥ ਹਮੇਸਜਪੈਚਾਲੀਫਾਰਅਖੰਡ। **ਰਖਿ**
ਅੰਤਰਿ॥ ॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਉਕੜੀਐਜਉਹੋਵੇਬਾਹ

ਗਿ। ਤਉਕੜੀਐਜੋਵਿਸਰੈਨਰਹਾਗਿ। ਤਉਕੜੀਐਜੋਦੂਜਾਭਾਏ। ਕਿਆਕੜੀਐਜਾਂਗਹਿਆਸਮਾਏ॥
੧॥ ਮਾਇਆਮੋਹਿਕੜੇਕੜੇਪਰਿਆ। ਬਿਨਨਾਟੈਕੁਮਿਭੂਮਿਭੂਮਿਖਪਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਤਉਕੜੀ

ਐਜੋਦੂਜਾਕਰਤਾ। ਤਉਕੜੀਐਜੋਅਨਿਆਇਕੋਮਰਤਾ। ਤਉਕੜੀਐਜੋਕਿਛੁਜਾਂਟੈਨਾਂਹੀ। ਕਿਅ
ਕੜੀਐਜਾਂਭਰਪੂਰਿਸਮਾਹੀ॥ **੨॥** ਤਉਕੜੀਐਜੋਕਿਛੁਹੋਇਧਿਕਾਂਟੈ। ਤਉਕੜੀਐਜੋਭੂਲਿਰਿਵਾ

ਟੈ। ਗੁਰਿਕਹਿਆਜੋਹੋਇਸਭੁਪ੍ਰਭਤੇ। ਤਬਕਾਣਾਛੋਡਿ ਅਭਿੰਤਹਮਸੋਤੇ॥ **੩॥** ਪ੍ਰਭਤੁਹੋਠਕੁਰਸ
ਭੁਕਤੇਗਾ। ਨਿਉਭਾਵੈਤਉਕਰਹਿਨਿਬੇਗਾ। ਦੁਤੀਆਨਾਸਤਿਇਕੁਰਹਿਆਸਮਾਇ। ਰਾਖਹੁਪੈ

ਜਨਾਨਕਜਰਣਾਇ॥ ੪॥ ਹਮੇਸਪੜੈਪੰਜਪੜੀਅੰਗਤਰਹਿੰਦੀਚਾਲੀਫਾਰਬਿਨਾਗਾ। **ਸਨਕ**
ਕੜਮਿਦੈਸਾਂਤਪ੍ਰਾਪਤਹੋਇ॥ ॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਉਮੈਰੋਗਮਾਨੁਖਕਉਦੀਨਾ।

ਕਾਂਮਰੋਗਮੇਗਲੁਬਜਿਲੀਨਾ। ਦ੍ਰਿਸਟਿਰੋਗਪਰਿਮੁਏਪਤੰਗਾ। ਨਦਰੋਗਖਪਿਗਏਕੁਰਗਾ॥ ੧

॥ ਜੋ ਜੋ ਵੀ ਸੈ ਸੋ ਰੋਗੀ ॥ ਰੋਗ ਰਹਿਤ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਦੁਰੋਗੀ ਮੀਨੁ ਗੁ
 ਸਿਆਨੇ ॥ ਬਾਸ ਨੁਰੋਗੀ ਭੁਵਰੁ ਬਿਨ ਸਾਨੇ ॥ ਹੇਤਿ ਰੋਗੁ ਕਾ ਸਗਲ ਸੀਸਾਰਾ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਰੋਗੁ ਮਹਿ ਬ
 ਧੇ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਰੋਗੇ ਮਰਤ ਰੋਗੇ ਜਨਮੇ ॥ ਰੋਗੇ ਠਹਿਰਿ ਠਹਿਰੇ ਜੋ ਨੀਭਰਮੇ ॥ ਰੋਗ ਬੰਧੁ ਹਨੁ ਬਤੀ
 ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਜਤਿਗੁਰੋਗੁ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਿ ਸੁਕੀਨੀ ਵਇਆ ॥ ਬੰਧ
 ਪਕਤਿ ਰੋਗੁ ਕਹਿ ਲਇਆ ॥ ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਕੁਨਨ ਕਹੁ ਰੋਗੁ ਮਿ
 ਟਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰਤੇ ਲੇਕਰ ਦਸਾਇ ਨਾਵਿ ਚਿਦ ਸਹਜ ਰਜ ਪੈ **ਤਾਂ ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਮਿਟੈ ॥**
 ਅਰਜੇ ਹਮੇ ਸਯਾਰਾਂ ਦੁਰਪਵੈ ॥ **ਸਰੀਰ ਮਰੇ ਰਹਿਐ ॥** ॥ ਭ੍ਰੇਰ ਉਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚੀ
 ਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਮਹਾਂ ਅਨੰਦਾ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਭਿ ਦੁਖ ਭੀਜਾ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ
 ਤਾਂ ਕੁਯੁ ਨ ਝੂਰੀ ॥ ੧ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰੰਗ ਮਗਾਇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਵੀ ਚਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਰਬ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਰੰਗ ਗੁਣ ਲਾ ॥ ਚੀਤਿ ਆ
 ਵੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਧਨ ਵੰਤਾ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਨਿਰੰਤਰਾ ॥ ਚੀਤਿ ਆ

ਟੈਤਾਂ ਜਰਿ ਰਿਗਮਾਂ ਦੇ। ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਰੂਕੀ ਕਾਂ ਦੇ॥ ੩॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਹਜ ਪਰਿ ਪਾਇਆ॥
 ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸੁਨਿ ਸਮਾਇਆ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਸਦ ਕੀਰਤ ਨੁਕਰਿਤਾ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਂ ਨ ਕਰੁ
 ਗਵੀਤਾ॥ ੪॥ ਚਲੀ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਹਮੇ ਸਮ ਅਖੰਡ॥ **ਜੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈ ਮਨ ਕੋ॥** **॥** ਭੈਰਉ ਮਹ
 ਲਾਪ॥ ਨਿਰਵੈ ਰੁਪੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਦਤੇ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਤਮ ਬਖਸਤੋ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਪੀ
 ਕਉ ਮਿਲੈ ਨ ਦੇਈ॥ ਸਗਲੇ ਆਵੈ ਤਾਂ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ॥ ੧॥ ਜੁਖ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨਾਇ॥ ਸ
 ਭਿਠ ਲਪਾਇ ਗੁਰੂ ਪਿਆਇ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਵੇਸਾ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ
 ਤੇਰਾ ਦੇਸਾ॥ ਰੂਪ ਰੂਪ ਤਾਂ ਨ ਦਰੀਆਇਆ॥ ਖਸਮ ਤੂੰ ਪੈ ਸਭੁ ਨ ਕੇਰਾਇਆ॥ ੩॥ ਤਿਸੁ ਭਾਂਡਾਂ
 ਸੁਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਂਡਾਂ ਤਾਂ ਬਲ ਸਿਰਿ ਸਾਰਿਆ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਂਡਾਂ ਤਾਂ ਸਭੁ ਠਲੁ ਪਾਇ॥
 ਚਿਤ ਗਈ ਲਗ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ॥ ੪॥ ਹਰਾਂ ਮਖੋਰ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਤੂਠਾ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੂਠਾ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਭੇਦਇਆ ਲਾ॥ ਨਾਂ ਨ ਕਦਾਸ ਦੇਖਿ ਭੁਏ ਨਿਹਾਲਾ॥ ੫॥
 ਇਕਤਲੀ ਵਾਰ ਹਮੇ ਸਪੜ੍ਹੇ ਅਖੰਡ॥ **ਮਨ ਵਿਚੋ ਵਿਚੋ ਪਾਇ** **ਮਨ ਕੋ ਤਪਕਰਾ॥**

ਰੈਰਉਮਹਲਾਪ ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਮਨੁਪਰਗਟੁਭਇਆ ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਪਾਪਤਨੁਗਇਆ ॥
 ਨਾਮੁਲੈਤਸਗਲਪੁਰਖਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਮਠਿਸਠਿਮਜਨਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਤੀਰਥਹਮਰਾ
 ਹਰਿਕੋਨਾਮਾਗੁਰਉਪਦੇਸਿਆਤਤੁਗਿਅਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਦੁਖਦੁਰਿਪਰੰਨਾ ॥
 ਨਾਮੁਲੈਤਮਤਿਮੂਕੁਜਗਿਅੰਨਾ ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਪਰਗਟਿਉਨੀਆਗਾ ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਛੂਦੇਜੰਨਾ
 ਰਾ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਜਮਨੇਕੁਨਆਵੈ ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਦਰਗਹਸੁਖਪਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਪ੍ਰਭੁ
 ਕਰੈਸਾਬਾਸਿ ॥ ਨਾਮੁਹਮਾਰੀਸਾਢੀਰਾਸਿ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਿਉਪਦੇਸੁਕਹਿਓਇਹੁਸਾਗੁ ॥ ਗੁਰਿ
 ਕੀਰਤਮਨੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕਉਪਰੇਨਾਮਪੁਨਹਰਾਗ ॥ ਅਵਰਕਰਮਲੇਕਹਪਤੀ
 ਆਗੁ ॥ ੪ ॥ ਬੁਧਟਰਤੇਲੈਕੁਚਾਲੀਦਾਰਪਰੈਹਮੇਸਅਖੰਡ **ਦਿਖਨਮਿਟਨਸਬਦਕੇ**
ਪ੍ਰਤਾਪਕਰਾ ॥ ਰੈਰਉਕਬੀਰਨੀ ॥ ਕਿਉਲੀਨੈਗਦੁਬੀਕਾਭਾਈ ॥ ਫਿਦਰੁਕੇਦੁ
 ਅਰਤੇਟਰੁਖਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚਪਚੀਸਮੇਹਮਦਮਤਸਰਅੰਗੀਪਰਬਲਮਾਇਆ ॥
 ਜਨਗਾਰੀਪੋਕੇਜੇਹੁਨਾ ॥ ਤੈਕਾਂਕਰਉਗਪੁਰਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਕਾਂਮਕਿਵਾਰੀਦੁਖਸੁਖਦ

ਰਵਾਂਨੀਪਾਪਪੁੰਨਵਰਣਨਾ ਕ੍ਰੋਧਪ੍ਰਧਾਨਮਹਾਬਲੁ ਦੰਦਰਤਹਮਨਮਵਾਸੀਰਾਜਾ॥ ੨॥ ਸੁਦਸ
 ਨਾਹੋਪੁਮਮਤੋਕੋਕੁਬਧਿਕਮਾਂਨਚਦਾਈ॥ ਤਿਸਨਤੀਰਰਹੈਪਟਭੀਤਰਿਇਉਗਦੁਲੀਓਨਜਾ
 ਈ॥ ੩॥ ਮ੍ਰੋਮਪਲੀਤਾਜੁਰਤਿਹਵਾਈਗੋਲਾਗਿਆਂਨੁਬਲਾਇਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਅਗਨਿਸਹਜੇਪਰਜਾ
 ਰੀਏਕਹਿਰੇਟਸਿਝਾਇਆ॥ ੪॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਲੈਲਰਨੇਲਗਾਤੇਰੇਦੁਇਦਰਵਾਜਾ॥ ਸਾਧਸੰਗ
 ਤਿਅਰੁਗਾਰਕੀਕਿਰਪਾਤੇਪਕਰਿਓਗਦੁਕੋਰਾਜਾ॥ ੫॥ ਭੁਗਵਤਭੀਰਸਕਤਜਿਮਰਨਕੀਕਟੀ
 ਕਾਲਭੇਟਾਸੀ॥ ਵਾਸੁਕਈਰਚਤ੍ਰਿਓਗਦੁਉਪਰਿਗਨੁਲੀਓਮਬਿਨਾਸੀ॥ ੬॥ ਵੀਰਵਾਰਤੇ
 ਲੇਕੁਜਪੈਪਹਿਰਰਤਗਈਤੇਉਪਰਿਤਾ॥ ਯਾਂਪਹਿਰਰਤਰਹੀਤੇ॥ ਚਲੀਦਿਨਾਂਵਿਚਦੀਹਹਜਾਰਅਖੰਡ
 ਕਿਲੇਨੀਤੈਅਰਵੇਗੀਆਪੇਮਿਲਨ॥

ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੫ ਘੜ ੧ ਇਕਤੁਕੇ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
 ਸਗਲਇਛਾਂਜਪਿਪੁਨੀਆਂ॥ ਪ੍ਰਭਮੇਲੇਚਿਗੀਦਿਛੁੰਨਿਆ॥ ੧॥ ਤੁਮਰਵਹੁਗੋਬਿੰਦੋਰਵਲੁਕੇ
 ਗਾਯਤ੍ਰਿਗਦਿਐਸੁਖਸਹਜਭੋਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਵਰਿਨਿਗਲਿਆ॥ ਆਪਲਾਂ

ਦਾਸੁਆਪਿਸਮਾਲਿਆ॥੩॥ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਰਜਿਬਨੀ॥ਆਇਮਿਲੇਪੁਤਸੁਖਧਨੀ॥
॥੩॥ਮੇਰਾਗੁਲਅਵਗੁਲਨਬੀਰਾਰਿਆ॥ਜਨਨਾਂਨਕਰਰਣਪੁਜਾਰਿਆ॥੪॥
॥ਜੁਕਵਾਰਤੇਲੇਕੁਰਾਲੀਦਿਨਾਂਦਿਬਿਦਸਹਜਾਰਜਪੇ॥

੧੬੬

ਮਨਕੀਇਛਾਪੂਰੀਹੈ॥

ਬਸੰਤਹਿਰੋਲੁਮਹਲਾ१ ਘਰੁ੨ ਅਸਟਪਦੀ ੧੬ਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਨਉਜਤਭਉਦਹਤੀਨਿਭਾਰਕਰਿਮਹਲਤਿਭਾਰਿਬਹਾਲੀ॥ਚਾਰੇਵੀਵੇਰਹੁਭਿਦੀਏ
ਏਕਾਏਕੀਵਾਰੀ॥੧॥ਮਿਹਰਵਾਂਨੁਮਧਜੁਵਨੁਮਾਧਉਐਸੀਜਕਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪਰਿਪਰਿਲਜਕਰਪਾਵਕੁਤੇਰਾਧਰਮੁਕਰੇਸਿਕਦਾਰੀ॥ਧਰਤੀਦੇਗੁਮਿਲੈਇਕਵੇਰਾ
ਭਾਗਤੇਰਾਭੰਡਾਰੀ॥੨॥ਨਾਂਸਾਬੁਰਹੋਏਠਿਰਿਮੰਗੀਨਰਦਕਰੇਖੁਆਰੀ॥ਲਬੁਅੰਧੇਰਾਈ
ਦੀਖਾਨਾਅਉਗਲਪੇਰਲੁਹਾਰੀ॥੩॥ਪੁੰਨੀਮਾਰਪਦੈਨਿਤਮੁਦਗਰਪਾਪਕਰੇਕੋਦਵਾਰੀ॥
ਭਾਂਦੈਚੰਗਾਭਾਂਦੈਮੰਦਾਜੈਸੀਨਦਰਿਤੁਮਾਰੀ॥੪॥ਆਦਿਪੁਰਖੁਕਉਅਲਹੁਕਹੀਐਸੇਖਾਂ

ਆਈਵੀਗੀ। ਵੇਵਲਵੇਵਤਿਅੰਕਰੁਲਾਗਾਮੇਸੀਕੀਰਤਿਚਾਲੀ॥ ੫ ॥ ਕੂਜਾਬਾਂਗਨਿਵਾਨਮੁਸ
 ਲਾਨੀਲਰੂਪਬਨਵਾਰੀ। ਪਰਿਪਰਿਮੀਆਂਸਭੁਨਾਂਜੀਆਂਬੋਲੀਅਵਰਤੁਮਾਰੀ॥ ੬ ॥ ਜੇ
 ਤੂੰਮੀਰਮਹੀਪਤਿਸਾਹਿਬੁਕੁਦਰਤਿਕਵਲੁਹਮਾਰੀ। ਚਰੇਕੁੰਟਸਲਾਂਮੁਕਰਹਿਗੇਪਰਿਪਰਿ
 ਜਿਠਤਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੭ ॥ ਤੀਰਬਸਿਸਿਮ੍ਰਤਪੁਨਵਾਂਨਕਿਛੁਲਾਹਮਿਲੇਵਿਹਰੀ। ਨਾਂਨਕਨਾਂਮੁਮਿਲੇ
 ਵਡਿਆਈਮੇਕਾਪਟੀਸਮਾਲੀ॥ ੮ ॥ ੧॥ ਸੁਕਵਾਰਤੇਲੇਕੁਚਾਲੀਵਿਨਕੀਪੇਅਵਾਈ
 ਸੋਮੇਸਜਪੇਵੇਕਸਮੇਅਖੰਡਾ॥ **ਵਸਹਜਰਪੁਰਕਹੇ। ਵਸਹਜਰਹੋਇਸਿਸਕੋਸੇਈ**

ਵਸਹੋਇ॥

ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੫ ਪਰ ੧ ਵਤੁਕੀਆ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੧੭ ਸੁ
 ਦਿਸਾਖੀਮਨਜਪਪਿਆਰਿ॥ ਅਨਾਮਲੁਓਧਰਿਆਕਹਿਏਕਬਾਗ। ਬਾਲਮੀਕੋਰੋਅ
 ਸਾਪਸੰਗੁ॥ ਪੂਕਉਮਿਲਿਆਹਰਿਨਿਸੰਗੁ॥ ੧॥ ਤੇਰਿਆਂਸੰਤਾਂਜਾਰਉਚਰਨਰੇਨ। ਲੇਖਸ
 ਤਕਿਲਾਵਉਕਹਿਕ੍ਰਿਪਾਵੇਨ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਨਿਕਉਧਰੀਹਰਿਕਹੈਤੋਤਾ। ਗਜਵਿਦ੍ਰੁਪਿਆ

ਇਹਿ ਰੀਝਿ ਮੇ ਖਾਇ ਪ੍ਰਸੁਦਾ ਮੇ ਦਾਲਿ ਵਭੰਨਾ ਰੇ ਮਨ ਤੂੰ ਭੀ ਭਨੁ ਗੋ ਬੰਦਾ ॥ ੨ ॥ ਬਧਿਕ
 ਉਧਾਰਿ ਓਖ ਮਪ੍ਰਯਾਗ ਕੁ ਬਿਨਾ ਉਧਰੀ ਅੰਗੁ ਸਟਧਾਰਾ ਬਿਦਰ ਉਧਾਰਿ ਓਖ ਸਤੁ ਭਾਇ ॥
 ਰੇ ਮਨ ਤੂੰ ਭੀ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਰਖੀ ਹਰਿ ਪੈਨ ਅਪਾ ਬਸਤ ਛੀਨ ਤਨ੍ਹੇ ਪਤੀ ਰਖੀ
 ਲਾਜਾ ਨਿਨਿ ਨਿਨਿ ਸੇਵਿ ਅਮੀਤਿ ਬਾਗ ਰੇ ਮਨ ਸੇਵਿ ਤੂ ਪਰਹਿ ਪਾਗ ॥ ੪ ॥ ਧੀਨੈ ਸੇਵਿ ਅਬਾ
 ਲ ਬੁਧਿ ਆਤਿ ਲੋਚਨ ਗੁਰਮਿ ਲਿਭਈ ਸਿਧਿ ਬੇਲੀ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀ ਓਪ੍ਰਗਾਸਾ ਰੇ ਮਨ ਤੂੰ ਭੀ ਹੋ
 ਹਿਦਾ ਜਾ ॥ ੫ ॥ ਜੈ ਦੁਇ ॥ ੬ ॥ ਹਿੰਦੁ ਹੀ ਮੇਵਾ ਨਾਈ ਉਧਾਰਿ ਸੇਨ ਸੇਵਾ ਮਨੁ ਭੀ ਗਿਨੁ ਭੁਲੈ
 ਕਉਨ ਭਾਇ ॥ ਮਨ ਤੂੰ ਭੀ ਭਰ ਸਹਿ ਸਰਾਇ ਪਾਇ ॥ ੭ ॥ ਨਿਹ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਓਆਪਿ ॥
 ਸੇਤੈ ਲੀਨੇ ਭਗਤਿ ਹਾਪਿ ॥ ਭਿਨ ਕਾ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਨ ਬੀਚਾਰਿ ਓਕੋਇ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਦੇਖਿ ਮਨੁ
 ਲਗਾ ਸੇਵਾ ॥ ੮ ॥ ਕਬੀਰ ਪਿਆਇ ਓਇ ਕਰੀ ਗਾਨਾ ਮਦੇ ਵਹਿ ਨੀਉ ਬਸਹਿ ਸੀਗਾ ਰਵਿਦਾ
 ਸਧਿ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਅਨੂਪਾ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਦੇਵ ਗੋਇ ਦਰੁਪਾ ॥ ੯ ॥ ਅੰਤ ਵਾਰ ਤੇ ਲੇਕੁ ਬਾਲੀ ਦੁਰਪ੍ਰੇ
 ਹ ਮੇਸਾ ਪਿਛਲੀ ਗਤ ਬਿਨਾ ਗਾਨ ਪੇਅਖੰਡਾ ॥ ਗੁਪਿ ਅਰੋਇ ਜਗਾਇ ਤਾਰੇ ॥

੧੬ ਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫

ਪਾਠਕ

ਰਤਉ ਸਰਣਾਈਆਇ॥ ॥ ਉਤਰੁ ਗਾਇਓ ਮੇਰੇ ਮਨਕਾ ਸੰਸਾਰ ਬਤੇਵਰ ਸਨੁ ਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾ
ਉ॥ ਅਨ ਬੋਲਤ ਮੇਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨੀਆ ਪਨੰਨਾਂ ਮੁਕਤ ਪਾਇਆ॥ ਦੁਖੁ ਨ ਠੇ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਮਾਏ
ਅਨਦ ਅਨਦ ਗੁਣ ਗਾਇਆ॥ ੧॥ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਕਹਿਣੀ ਨੇ ਅਪਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧਕੂਪ ਤੇ ਮਾਇਆ
॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬੀਧਨ ਕਾਟੇ ਬਿਛੁਰਤ ਅੰਨ ਮਿਲਾਇਆ॥ ੨॥ ਜੇ ਮਦਾਰ ਤੇ ਲੇਕੂ ਹਮੇਸਪ
ਤੈ ਵਿਕੀਫਾਰ॥ ਰਖਿਅ ਹੋਇ॥

॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥

ਪੜਤਾਲਾ॥ ॥ ਗੁਨ ਲਾਲ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਦੇਖੋ॥ ਪੀਰਾਂ ਤੇ ਏਕ ਛੁਟਾਨ ਉਸਾਧ ਸੀਗਿ ਪਗਰ
ਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦ੍ਰਿਸਟ ਉਕਛੁ ਸੀਗਿ ਨ ਜਾਇ ਸਾਂਨਤਿ ਅਗਿ ਮੋਹਾ॥ ਏਕੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ
ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਸੇਹਾ॥ ੧॥ ਪਾਇਓ ਹੋ ਗੁਣ ਨਿਧੰਨ ਸਗਲ ਅਸਪੁਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਨਿ
ਅਨੰਦ ਭਏ ਗੁਰ ਬਿਖਮ ਗਾਰਤ ਗੀ॥ ੨॥ ਅੰਗ ਲਵਾਰ ਤੇ ਲੇਕੂ ਭਾਲੀਫਾਰ ਹਮੇਸਪ ਤੈ॥
ਰਾਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅੰਗਤ ਰਹਿੰਦੀ॥ ਬਿਨਾਗਾ॥ ਮਨ ਕੀ ਰਖਿਅ ਸਰੀਰ ਸੀ ਰਖਿਅ ਹੋਇ॥

॥ सारगमपल ५

असदपदी ५५६

१०८ सतिगुरपुसादि ॥

१६८

अगमअगापि सुनपुननकषा ॥ पारबुहमकी अठरनसुता ॥ १॥ रगु ॥ सदासदा
सतिगुरनसकाग ॥ गुरकिपतेगुनगादि अपाग ॥ मनभितरिरेद्वै परगासा ॥ गि
अंनअननअगि ॥ अंनबिनस ॥ १॥ मितिनागिनांका ॥ ससबाग ॥ सेतातांकी अपरअपा
ग ॥ अनिकरिगनकेगनेनकागि ॥ सेगहपुदुह ॥ उमैनागि ॥ २॥ अनिकबुहमेन
केबेदपुनिकरगि ॥ अनिकमहेसबै सिपिअंनपगगि ॥ अनिकपुगपअंस
अदुताग ॥ अनिकईदु ॥ उरेदरबाग ॥ ३॥ अनिकपदुनपादकअरुनीग ॥ अनिकर
तनजागरदपपीग ॥ अनिकसुरससीअरनपिआता ॥ अनिकदेदीदेदाबहुतां
ति ॥ ४॥ अनिकबसुपाअनिककंमपेन ॥ अनिकपारनतअनिकमुधिबेन ॥ अ
निकआकासअनिकपाताला ॥ अनिकमुधिजिपीमैगेपाला ॥ ५॥ अनिकसासु
सिमितिपुगंन ॥ अनिकगुगतिरेदुतबधिअंन ॥ अनिकसेरेतेसुनगिनिपंन ॥ सरब

ਜੀਅਪੂਰਨਭਗਵਾਨ॥੬॥ਅਨਿਕਪੁਰਾ॥ਅਨਿਕਕੁਮੇਗ॥ਅਨਿਕਬਰਨਅਨਿਕਕਨਿਕਸੁ
 ਮੇਗ॥ਅਨਿਕਸੇਖਨਵਤਨਨਾਂਮੁਲੇਹਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਮੰਤੁਨਤੇਹਿ॥੭॥ਅਨਿਕਪੁਰੀਆਂ
 ਅਨਿਕਤਹਖੰਡ॥ਅਨਿਕਰੂਪਰੰਗਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ਅਨਿਕਬਨਾਂਅਨਿਕਫਲਮੂਲਾ॥ਆਪਹਿਸੁਖਮ
 ਆਪਹਿਅਸਬੂਲਾ॥੮॥ਅਨਿਕਜੁਗਾਦਿਨਜੁਮਰੁਰਾਤਿ॥ਅਨਿਕਪਰਲਓਅਨਿਕ
 ਉਪਾਤਿ॥ਅਨਿਕਜੀਅਜਾਂਕੇਗ੍ਰਿਹਮਾਹਿ॥ਰਮਤਰਾਂਮਪੂਰਨਸ੍ਵਥਾਇ॥੯॥ਅਨਿਕਮਾਇ
 ਆਜਾਂਕੀਲਖੀਨਜਾਇ॥ਅਨਿਕਕਲਾਖੇਲੇਹਰਿਰਾਇ॥ਅਨਿਕਪੁਨਿਤਲਲਿਤਸੰਗੀਤ॥
 ਅਨਿਕਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟੇਤਹਚੀਤ॥੧੦॥ਸਭਤੇਉਚਰੁਗਤਜਾਂਕੈਸੀਗਿ॥ਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਂਟ
 ਹਿਰੀਗਿ॥ਅਨਿਕਅਨਹਦਅਨਿਦਣੁਨਕਾਰ॥ਉਅਰਸਕਾਕਛੁਅੰਤੁਨਪਾਰ॥੧੧॥ਸਤਿ
 ਪੁਰਖੁਸਤਿਅਸਬਨਾ॥ਉਚਤੇਉਚਨਿਰਮਲਨਿਰਬੰਨਾ॥ਆਪਨਾਕੀਆਜਾਂਨਹਿਆਪਿ॥
 ਆਪੇਘਟਿਘਟਿਰਹਿਓਭਿਆਪਿ॥ਕਿਰਪਾਨਿਧਾਂਨਨਾਂਨਕਦਇਆਲਾ॥ਜਿਨਿਜਪਿਅ
 ਨਾਨਕਤੇਰੁਏਨਿਹਾਲ॥੧੨॥੧॥ਭਾਲਿਦਿਨਾਮੇਵਸਹਜਾਰਪਠਕਰੈਦੀ॥੨॥ਤੇਲੇਕੁਅਖੰਡ॥

ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਇਕ ਤਰੇ ਗਾਨਿ ਫੁਰਤ ਹੋਇ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

੧੬੯

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੨੧ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥
ਕਰਉ ਬਿਨ ਉਗਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਹਰਿ ਫੁਰਾਂਇ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਸੁਣਿ ਘਨ ਘੋਰ ਸੀਤਲ ਮਨੁ
ਮੋਹਾਲ ਲਰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਬਰਸੁ ਘਨ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾਂ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਂ ਨੀਹਿ ਅਰੇ
ਗੁਰਿ ਮੋਹੀ ਮਨੁ ਹਰੇ ਰਸਿ ਲੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਖੀ ਫੁਰਕਾਂ ਮਣਿ ਪਰ ਕੀਨਿ ਸੁਗਰ
ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਮਾਂਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਫੁਰ ਨਾਰਿ ਭਈ ਸੇਹਾ ਗਇ ਮਨਿ ਤਾਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਖਾਂ ਨਿਆ ॥ ੨ ॥
ਅਫਗਣਤਿ ਅਗਿ ਭਈ ਬੈਰਾ ਗਾਨਿ ਅਸ ਬਿਰੁ ਫੁਰੁ ਸੇਹਾ ਗੁਹਰੀ ॥ ਸੇਹਾ ਟਿਕੇ ਗੁ
ਤਿ ਸੁਕਦੇ ਨਟਿ ਅਪੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ॥ ੩ ॥ ਅਵਲੁ ਜਾਂ ਲੁਨਹੀ ਮਨੁ ਨਿਹਰ ਲੁ
ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਓਦ ਗਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਂ ਮਨਾਂ ਮੁਕਤਿ ਪਗੁਰ ਮੁਖਿ ਧਨੁ ਸੇਹਾ ਗਇ ਸਚੁ ਸਹੀ ॥
੪ ॥ ਵੀਰ ਫੁਰਤੇ ਲੋਕੁ ਜੇ ਪੈਰਾ ਲੀਨਿ ਮੇਵੀ ਹਜਾਰ ਚਾਰ ਘਣੀ ਅੰਗਤ ਰਹਿੰਦੀ ਅ
ਖੰਡ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ਤੇਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਹੋਵਇਆਲਲਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥਅਨਾਥਸਖੇਦੀਨਦਰਦ
ਨਿਵਾਗ॥ ੧॥ ਹੇਸਮਥਅਗਮਪੂਰਨਮੋਹਿਮਇਆਧਾਰਿ॥ ੨॥ ਅੰਧਕੂਪਮਹਾਂਭੁਇਅੰਨ
ਨਾਨਕਪਾਰਿਉਰਾਗਿ॥ ੩॥ ਅੰਤਵਾਰਤੇਲੈਕੁਜਪੇਹਮੇਸਥਾਣੀਟਾਰਅਖੰਡ॥ ਅਉਖੇ
ਥਉਦਰਦਤੇਗੋਪਾਲਹੋਇ॥

॥ ਰਾਗੁਕਾਨ੍ਹਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧॥ ਚਿਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਠਕੁਰਨੀ
ਉਤੁਹਾਰੇਪਰਨਾ॥ ਅੰਨਮਹਤੁਤੁਮਾਰੈਉਪਰਿਤੁਮਰੀਓਟੁਮਰੀਜਰਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮਰੀਅ
ਸਰੁਰੇਸਾਤੁਮਰਾਤੁਮਰਾਨਾਂਮੁਰਿਦੈਲੈਪਰਨਾ॥ ਤੁਮਰੇਬਲਤੁਮਸੀਗਿਜੁਹੇਲੈਜੋਕਹਹੁਸੇਈ
ਸੇਈਕਰਨਾ॥ ੧॥ ਤੁਮਰੀਵਇਆਮਇਆਸੁਖਪਾਵਉਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਾਂਭਵਨਲੁਤਰਨ
॥ ਅਭੈਦਾਨੁਨਾਂਮੁਹਾਰਿਪਾਰਿਓਸਿਰੁਡਾਰਿਓਨਾਂਨਕਸੀਤਫਰਨਾ॥ ੨॥ ਹਮੇਸਪਵੈਇਕੀਵਾ
ਰਪਹਿਰਗਤੁਗਹਿਦੀ॥ ਸਤਸੰਗਨਾਲਬਣਆਵੈ॥ ॥ ਕਾਨ੍ਹਾਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕੁਠਲਕੁਠਰਕਪਟਰਾਮੀ॥ ਨਿਉਨਾਂਨਹਿਤਿਉਤਰਿਜੁਆਮੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੂੰਸਮਰਥ

ਸਰਨਿ ਜੋਗਤੁੰਗਾਖਿ ਅਪਨੀ ਕਲਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਜਪਤਾਪਨੇ ਮਜੁਰਿ ਸੀਨ ਮਨਾਹੀ ਇਨ ਬਿ
ਧੇ ਛੁਟਕਾਗ ॥ ਗਰਤ ਘੋਰ ਅੰਧਤੋ ਕਾਦੁ ਪੁਰੁ ਨਾਨਕ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਹਮੇ ਸਇ
ਕੀਤ ਬੈਠਕੈ ਮਨ ਇਕਾਗਰ ਕੈ ਵੀਹ ਵਾਰ ਪੜੈ ॥ ਗੁਪਿ ਅੰਤਿ ਇਕਾਰਾਂ ਬੀ ਮਾਰੇ ॥

੧੭੦

੧ ॥ ਜਤਿਗਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿਗੁ
ਨ ਅਕਥ ਜੁਨ ਥਈ ॥ ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਜੁ ਕਾਂਸੁ ਮੇਖੁ ਪੈ ਨ ਪੀਛੈ ਲਗਿ ਠਿਰ ਥਈ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਂ ਮੁਖਿ ਆਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਨਿਸਬਤੁ ਗੁਰਮ ਥਈ ॥ ਜਹਦ ਰਗ
ਹ ਪ੍ਰਭੁ ਲੇਖਾ ਮਾਂਗੈ ਤਹ ਛੂਟੈ ਨਾਂ ਮੁਖਿ ਆਇ ਥਈ ॥ ੧ ॥ ਹਮਰੇ ਦੇਖ ਬਹੁ ਜਨ ਮਨ ਮ
ਕੇ ਦੁਖ ਹਉ ਮੇਲੁ ਲਗਾ ਥਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਕਲੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸਤਿ ਕਿਲ ਬਿ
ਖ ਪਾਪ ਗਥਈ ॥ ॥ ਜਨ ਕੇ ਰਿਦ ਅੰਤਿ ਰਿਪੁ ਭੁਜੁ ਆਮੀ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਂ ਮੁਖੁ ਭੁਜੁ ਥਈ
॥ ਜਹ ਅੰਤੀ ਅਉ ਸਰੁ ਆਇ ਬਨ ਤੁਹੈ ਤਹ ਰਾਖੈ ਨਾਂ ਮੁਖੁ ਥਈ ॥ ॥ ਜਨ ਤੇਰਾ ਜੁਗਾ

ਵਹਿਗਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਨਾਪਿਓਜਗੀਨਾਥਈ। ਜਨਨਾਂਨਕਕੇਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਂਹਮਪਾਥਰਰਖੁਭੁਰ
ਥਈ॥੪॥ ਹਮੇਸਪ੍ਰਤਕਾਲਪੜੈਪੀਣੀਵਾਰ। **ਗੀਖਾਅਓਵੁ॥**

ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੀਜੈਨਿਧਾਂਨਹਮਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹਿਗੇ॥ ੧॥ ਉਤਮਗੀਕਰਓ
ਨਿਤਅਸਪ੍ਰਭੁਮੇਹਿਕਬਗਲਿਲਾਵਹਿਗੇ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਮਬਾਰਿਕਮੁਗਧਇਅੰਨਪਿਤ
ਸਮਝਾਵਹਿਗੇ॥ ਸੁਤਖਿਨੁਖਿਨੁਭੂਲਿਬਿਗਾਰਿਜਗਤਪਿਤਭਾਵਹਿਗੇ॥ ੩॥ ਕੇਹਰਿਸੁਆ
ਮੀਤੁਮਦੇਹੁਜੇਈਹਮਪਾਂਵਹਿਗੇ॥ ਮੇਰਿਦੂਜੀਨਾਂਹੀਠਊਗਜਿਸੁਪਹਿਹਮਜਾਵਹਿਗੇ॥ ੪॥
ਕੇਹਰਿਭਾਂਵਹਿਭੁਗਤਿਤਿਨਾਂਹਰਿਭਾਵਹਿਗੇ॥ ਕੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਇਕੇਤਿਰਲਿਜਾਂਵਹਿਗੇ॥
੫॥ ਹਰਿਅਪੋਹੇਇਕ੍ਰਿਪਾਲਾਅਪਿਲਿਟਲਾਂਵਹਿਗੇ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਗਨਿਦੁਆਰਿ
ਹਰਿਲਾਜਰਖਾਵਹਿਗੇ॥ ੬॥ ਮਧਿਅੰਨਸਮੇਗਤਕੋਥੈਤਾਲੀਵਾਰਪੜੈਹਮੇਸਅਖੰਡ

ਕ੍ਰਿਪਾਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰਾਂਦੀਜਿਖਉਪਗ॥

ਕਲਿਆਨੁਭੋਪਾਲੀਮਹਲਾ ੪

੧੬ ਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੧੫੪੩

ਹਮਪਰਮੇਸੁਰਸੁਆਮੀਵੁਖਨਿਵਾਰਨੁਨਰਾਇਲੇ। ਸਗਲਭੁਗਤਜਾਬਹਿਸੁ
 ਖਸਾਗਰਭੁਵਨਿਧਿਤਰੁਗਰਿਭਿਤਮਲੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵੀਨਦਇਆਲਜਗ
 ਵੀਸਦਮੇਦਰਹਰਿਅੰਤਰਿਜਾਂਮੀਗੋਇੰਦੇ। ਤੇਨਿਰਭੁਉਜਿਨਿਸ਼ੀਰਾਂਮਧਿਅਾਇ
 ਆਗੁਰਮਤਿਮੁਰਾਰਿਹਰਿਮੁਕੰਦੇ॥੧॥ ਜਗਵੀਸੁਰਚਰਨਜਰਨਜੇਅਏਤੇਜਨ
 ਭਵਨਿਧਿਪਾਰਿਪਰੇ। ਭੁਗਤਿਜਨਾਂਕੀਪੈਜਹਰਿਰਾਖੀਜਨਨਾਨਕੁਆਪਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰੇ॥੨॥੧॥ ਚਾਲੀਵਾਰਪੜੈਹਮੇਸਪ੍ਰਤਕਾਲ **ਰਖਿਅਹੋਇਇੰਦ੍ਰੀਆਤੇ॥**

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ॥ ਅਮੀਮ੍ਰਤੁਨੀਰੁਗਿਆਨੁ
 ਮਨਿਮਜਨੁਅਠਿਸਠਿਤੀਰਥਿਸੀਗਿਗਾਹੇ। ਗੁਰਭੁਪਦੇਸਿਜਵਾਹਰੁਮਾਇਕਸੇਵੇ
 ਸਿਖੁਸੇਖੋਜਿਲਹੇ॥੧॥ ਗੁਰੁਸਮਾਨਿਤੀਰਥਨਹੀਕੋਇ। ਸੁਰਜੀਤੋਪੁਤਾਜਗੁਰੁਹੋਇ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰੁਦਰੀਅਭਿਸਦਾਜਲੁਨਿਰਮਲੁਮਿਲਿਅੰਦੁਰਮਤਿਮੇਲੁਹਰੈ। ਸਤਿਗੁਰੁ

ਪਾਇਐ ਪੂਰਨ ਵਾਪਸੁ ਪਰਿਤ ਹੁਦੇ ਟੁਕਰੈ॥ ੨॥ ਰਤਾ ਸਰਨਾ ਮਿਤਲ ਹੀ ਅਲੁ ਸੇਗੁ ਰਪਰ
 ਮਲੁ ਕਰੀਐ॥ ਜਾ ਕੀ ਟੁਕ ਬਨਾ ਸਪਤਿ ਸਉ ਰੇਤਾ ਸੁਰ ਰਣ ਲਿਵਰੀਐ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਜੀ ਅਪ੍ਰਾਨ ਉਪਜਾਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਵ ਪਰਿਜਾਈਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਸਰਸਮਾਈ
 ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਪਦੁ ਪਾਈਐ॥ ੪॥ ਸੁਕੁ ਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕ੍ਰਪਾ ਤਕਾਲ ਇਕ ਤਬੈ ਠਕਰ ਸਹਿ
 ਜਨਾ ਲਿਕਾਲੀ ਟੁਕ ਪੜੈ ਹਮੇਸਾ॥ ਗੁਰਾਂ ਕਾ ਧਿਆਨ ਕਰ ਕੈ॥ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ॥
 ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦੀਆ॥ ਅਨਦਮੀ ਗਲ ਕਲਿ ਅੰਦ
 ਸਦਾ ਸੁਖ ਕਾਰਨਿ ਸਗਲਾ ਹਾਸਿ ਥੀਅਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਮਨਿ ਦੂ
 ਠਾ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਬਿਨ ਜੇ ਕੁਮਿ ਸੁਝੈ॥ ੧॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਗਾਵੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਂਦੀ॥ ਆਠ ਪ
 ਹਰ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ॥ ੨॥ ਪਰਿਬਾਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਗਤੀ ਬਾਂਦੀ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਨਹ ਉਜਾ
 ਈ॥ ੩॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੇ ਦੁਇ ਕਰ ਉਮਰ ਦਾਸਿ॥ ਸਦਾ ਕਪੇ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਤਾਸਾ॥ ੪॥ ਐਤ ਵਾਰ ਤੇ
 ਲੈ ਕਰਹਮੇਸਾ ਸਤਗੁਰ ਪੜੈ ਪ੍ਰਤਕਾਲ ਪੰਜ ਪਾਣੀ ਅੰਗ ਠਹਰੀਵੀ॥ ੫॥ ਮੋਹੇਇ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ॥

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕ ਸਹਸਰਿ ਤੀਸਰਾ ਪਾਉ ॥ ਕਤਿ ਚਮਾਤਾ ਕਤਿ ਚਪਿਤਾ ਕਤਿ ਚਬ ਨਿਤਾ ਬੋਨ ਦਸੁ
 ਤੁਹਾ ॥ ਕਤਿ ਚਭੁਤਾ ਮੀਤਹਿ ਤਬਾਧੁ ਕਤਿ ਚਮੋਹ ਕੁਦ ਬੁਤਿ ॥ ਕਤਿ ਚਚ ਪਲਮੋਹ ਨੀਰੂਪੀ ਪੇਖ
 ਤੇਤਿ ਆਗੀ ਕੋਰੇਤਿ ॥ ਰਹਿਤ ਸੰਗਿ ਭਗਵੰਨ ਸਿਮਰਣ ਨਾਨਕ ਲਬਧੁ ਅਰੁ ਤਤਨਹਾ ॥੧॥
 ਧ੍ਰਿਗੀਤ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਸਨੇਹੀ ਧ੍ਰਿਗਸਨੇਹੀ ਭੂਤ ਬਾਧੁ ਦੁਹਾ ॥ ਧ੍ਰਿਗਸਨੇਹੀ ਬਨਿਤਾ ਬਿਲਾਸ ਸੁਤਹ
 ਧ੍ਰਿਗਸਨੇਹੀ ਗ੍ਰਿਹਾਰਥ ਕਹਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਨੇਹ ਸਤਿਜੈ ਸੁਖ ਜੈ ਬਸੰਤਿ ਨਾਨਕਹਾ ॥੨॥ ਸਿਖੰਤ
 ਦੇਹੀ ਖੀਲੈ ਤਬ ਲਨੀ ॥ ਬਰਪੀਤਿ ਨ ਰੂਆਹਿ ਤਿਮਾਇਆ ॥ ਅਤਿ ਤਿਆਸਾ ਅਥਿ ਤਿਭਵਨੀ ॥
 ਗਨੈਤ ਸੁਖਾ ਸਾਭੈ ਯਾਂਨ ਪਰਮੀ ॥ ਪਤਿ ਤਿਸੇਹ ਕੂਪ ਦੁਰਲੰਦੇਹੀ ॥ ਤਤ ਅਸਿਧੀ ਨਾਨਕ ਕੋਰੇ ਬਿ
 ਦਗੋ ਬਿਦਗੋ ਬਿਦਗੋ ਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾ ॥੩॥ ਕਾਛ ਕੇਦਰ ਚੰਦ੍ਰਿਤਿ ਤੇ ਅੰਲੇ ਪਨੈਰ ਕਤ ਚਰਮ ਦੁਹ
 ॥ ਨਵੰਤ ਦੁਆਰੀ ਤਰਹਿ ਤੇ ਬਾਇਰੂਪੀ ਅਸਥੀ ਭੁਨਹਾ ॥ ਗੋਬਿਦ ਨਾਮੰਨਹਾ ਸਿਮਰੈਤਿ ਮਗਿਆ

ਨਿਜਨੀਤਿਅਸਥਿਰੀ। ਦੁਰਲਭਦੇਹ ਉਪਰਿਤਿਜਾਧਜਗਦਿਨੰਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
 ਰੇਕਪੰਤਿ॥ ੪॥ ਸੁਭਿਤਤੁਅੰਮਦੁਤਗਦਗੀਪੁਰਨੰਬਹੁਲੇਕ੍ਰਿਪਾਲਾ। ਰੀਭੀਰਿਉਢੇਜਰਬ
 ਗਿਅਪਾਰਾ। ਭ੍ਰਿਤਿਅਪ੍ਰਿਅੰਬਿਸ੍ਰਮਰਦੀ। ਅਨਥਨਥੇਨੰਨਕਜਰਦੀ॥ ੫॥ ਮਿ
 ਗਿਪੇਖੰਤਿਬਧਿਕਪ੍ਰਹਾਰੇਦਲਖਆਟਪਹ। ਅਹੋਨਸਿਰਖੇਦਗੋਪਾਲਹਨੰਨਕੋਰਮਨ
 ਫਿਦੁਤੇ॥ ੬॥ ਬਹੁਜਤਨਕਰਤਾਬਲਵੀਤਕਾਰੀ। ਜੇਵੀਤਸੁਚਾਰਤੁਹਦਿਸਹ। ਬਿਖਮ
 ਥੰਨਬਸੀਤਿਉਚਹਨਹਸਿਮਰੀਤਿਮਰਦੀਕਦਾਂਦਹ। ਹੋਵੀਤਅਗਿਆਤਗਟੰਨਪੁਰਖਹ। ਨ
 ਨਕਕੀਟੀਅਕਰੀਖੁਤੇ॥ ੭॥ ਸਬਦੈਰਤੀਹਿਤੀਮਾਇਆਕੀਰਤੀਕਲੀਕਰਮਕ੍ਰਿਤੁਆ। ਮਿ
 ਟਿਤਿਤਤ੍ਰਾਗਤਭਰਮਮੇਹੀ। ਭੁਗਟੰਨਰਮਦੈਜਰਬਤ੍ਰਥੰਨੀ। ਦ੍ਰਿਸਟਿਤੁਅੰਮਸੇਪਦਰ
 ਜਨੰਬਸੀਤਸਾਧਰਸਨਾ। ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇਨੰਨਕਪ੍ਰਿਅੰਜਾਪਨਪਨਾਂ॥ ੮॥ ਘਟਿਤਭੁ
 ਪੀਘਟਿਤਦੀਪੀ। ਘਟਿਤਗਟਿਸਸੀਅਰਨੀਖੁਤ੍ਰਾਗਨੀ। ਘਟਿਤਬਜੁਧਾਗਿਰਿਤਗਸਿਖੀ
 ਭੂ। ਘਟਿਤਲਲਨੰਸੁਤਭ੍ਰਾਤਹੀਤੀ। ਘਟਿਤਕਨਿਕਮਨਿਕਮਾਇਆਸ੍ਰੁਗੁਪੀ। ਨਹਘਟਿਤਿ

ਕੇਵਲਗੋਪਾਲਅਚੁਤਅਸਥਿਰੰਨੰਕਸਾਪਨਨ॥ ੧॥ ਨਹਇਲੰਬਧਰਮੀਬਿਲੰਬ ੧੭੩
 ਪਾਪੀ॥ ਫਿਰੰਤਨਾਂਮੰਤਨੰਤਲੇਭੀ॥ ਸਗਲਿਸੰਤੰਕਿਲਬਿਪਨਾਸੀ॥ ਪ੍ਰਾਪਤੰਧਰਮਲਾਖ
 ਲੁਟਾ॥ ਨੰਨਕਜਿਹਸੁਪ੍ਰਸੰਨਮਾਧਫੁਟਾ॥ ੧੦॥ ਮਿਰਤਮੋਹੀਅਲਪਬੁਧੰਰਚੀਤਿਬਨਿਤ
 ਬਿਨੋਦਜਾਹੀ॥ ਜੋਬਨਬਹਿਕ੍ਰਮਕਨਿਕਕੁੰਡਲਗਾ॥ ਬਹਿਤਮੰਦਰਜੇਭੀਤਿਬਜਕਾਇ
 ਰੀਤਿਮਾਇਆਇਆਪਿਤੀ॥ ਹੋਅਚੁਤਸਗਲਿਸੰਤਨਾਂਨਕੋਭੇਭਗਵਾਨਏਨਮਗਾ॥ ੧੧॥
 ਜਨਮੰਤਮਰਣਹਰਖੰਤਸੋਗੀਰੋਗੀਤਰੋਗੀ॥ ਊਚੰਤਨੀਚੰਨਾਂਨਾਜੁਮੂਚੀ॥ ਰਾਜੀਤਮੰਨੀਅਭਿਮ
 ਨੰਤਹੀਨੀ॥ ਪ੍ਰਵਿਰਤਿਮਾਰਗੀਵਰਤੰਤਿਬਿਨਾਜਨੀ॥ ਗੋਇੰਦੁਜਨਸਾਧਸੰਗੇਲਾਸਾਧਿ
 ਤੰਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨਾਸਨੀ॥ ਗੋਇੰਦੁਜਨਸਾਧਸੰਗੇਲਾਅਸਥਿਰੰਨੰਕਭਗਵੰ
 ਤਭਜਨਾਸਨੀ॥ ੧੨॥ ਕਿਰਪੰਤਹਰੀਅੰਮਤਿਤਤੁਗਿਅਨੀ॥ ਬਿਗਸੀਪਿਬੁਧਾਕੁਜਲਥ
 ਨੀ॥ ਬਸਿੰਤਿਗਿਪ੍ਰਤਿਅਗਮਾਨੀ॥ ਸੀਤਲੀਰਹਿਵਯੰਦ੍ਰਿੜੁਸੰਤਗਿਅਨੀ॥ ਰਹਿਤਜਨ
 ਮੰਹਰਿਵਰਜਲੀਲਾਂ॥ ਬਾਜੀਤਿਨੰਨਕਸਬਦਬੀਲਾਂ॥ ੧੩॥ ਕਹਿਤਬੇਦਗੁਣਿਤਰੁ

ਲੀਆਂ ਸੁਣਿਤਿ ਬਾਲ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੧੩੩ ॥ ਤਸੁ ਬਿਦਿ ਆਹਾਰ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾਨ
 ਮਦਾਂ ਨਜਾਰੀ ਤਿਨੰਨ ਕਵੈ ਨਹਾਰ ਗੁਰਗੋ ਪਾਲਾ ॥ ੧੩੪ ॥ ਨਹ ਬਿਤਾ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਤੁਹ ਨਹ ਬਿਤਾ
 ਕਿਛੁ ਲੋਕ ਕਹਾ ਨਹ ਬਿਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਹਪ੍ਰਦਿ ਰਤਿ ਮਾਇ ਆਸ ਨਬੰਧ ਨਹਾ ॥ ੧੩੫ ॥ ਅਨਿਤਿ
 ਇਆਲਾ ਵੇਕਰੁ ਗਵਾਂਨ ਪੁਰਖ ਹਨੰਨ ਕਸਰ ਬਜੀ ਅਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲ ਕਹਾ ॥ ੧੩੬ ॥ ਅਨਿਤਿ
 ਵਿਤਿ ਅਨਿਤਿ ਭਿਤਿ ਅਨਿਤਿ ਆਸਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ॥ ਅਨਿਤਿ ਹੋਤੈ ਅਹਿ ਬੰਧੀ ਭਰਮ
 ਮਾਇਆ ਮਲਨੰ ਬਿਕਾਰੀ ॥ ਟਿਰਿਤਿ ਜੋਨਿ ਅਨੇਕ ਜਠਰ ਗਨਿ ਨਹ ਜਿ ਮਰਿਤਿ ਮਲੀਨ
 ਬੁਧੀ ॥ ਹੋਗੋ ਬਿਦਕਰ ਤਮਾਇਆ ਨੰਨ ਕਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰਣ ਜਾਪ ਜਿਗਮਗਾ ॥ ੧੩੭ ॥ ਗਿਰੀ
 ਤਿਗਿਰ ਪਤਿਤ ਪਾਤਾਲੀ ਨਲੀਤ ਦੇਵੀ ਪਬੈ ਸੁੰਤਰਗਾ ॥ ਬਹਿਤਿ ਅਗਾਹੇ ਯੰਤਰੀ ਵਖੀਤ ਗ੍ਰਿ
 ਹਾਰਿਤ ਜਨਮੀਤ ਮਰਣਗਾ ॥ ਅਨਿਕ ਸਾਧਨੰ ਨਿਧੁ ਤੇ ਨੰਨ ਕਾ ਅਸ ਬੰਧੀ ਅਸ ਬੰਧੀ ਅਸ ਬੰ
 ਭੀ ਸਬਦ ਸਾਧ ਸੁਜਨਗਾ ॥ ੧੩੮ ॥ ਪੋਰਦੁਖੀ ਅਨਿਕ ਹੁੰਦੈ ਜਨਮ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਮਹਾਂ ਬਿਖਾਈ ॥ ਮਿਟੈ
 ਤਿਸ ਗਲਾ ਜਿ ਮਰਿਤਿ ਹਰਿਨੰ ਮਨ ਨ ਕੁਜੈ ਜੇ ਪਾਟ ਕਕਾਸਟ ਭੁਜਮੀ ਕੋਰਿਤਿ ॥ ੧੩੯ ॥ ਅੰਧ ਕਾਰ

ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਕਾਸੰਗੁਲਗਮੰਤਿ ਅਪਖੰਡੁ ਨਗਾਰਿ ਵਬਸੀਤਿ ਭੈ ਭੀਤ ਦੂਤਹ ਕਰ ਮਕਰਤ
 ਮਹਾਂਨਿਰਮਲਗਾਨਨਮਮਰਲਰਹਿਤ ਸ੍ਰੋਤਾ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨਗਾ ਸਿਰ
 ਦਿਯੋਗੀ ਸ੍ਰੀਤਪ੍ਰਿਅਨਨਕਸੇਭੁਗਵੰਨਖੇਮੀਕਰੋਤਿ॥ ੧੮॥ ਪਾਛੈ ਕਰੋਤਿ ਅਗਲੀਵਹ
 ਨਿਰਾਸੀਆਸਪੂਰਨਗਾਨਿਰਧਨੰਭੁਯੰਧਨਵੰਤਹਰੋਗੀਅੰਗਧੰਡੁਲਹਿਯਾਭੁਗ
 ਤਿਅੰਭੁਗਤਿਵਾਨੰਗਾਂਮਨਾਂਮਗੁਲਕੀਰਤਨਗਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਖਦਤਾਰਹਨੰਨਕਰੁ
 ਰਜੇਵਾਕੋਨਲਭਿਤੇ॥ ੨੦॥ ਅਧਰੰਧਰੰਧਾਰਲਗਨਿਰਧਨੰਧਨਨਾਂਮਨਰਹਰਗਾ
 ਅਨਾਥਨਾਥਗੋਬਿੰਦਹਬਲਗੀਲਬਲਕੇਸਵਗਾਸਰਬਭੂਤਦਯਾਲਅਚੁਤਗਾ
 ਵੀਨਬਾਂਧਵਦਾਮੋਦਗਾਸਰਬਗ੍ਰਿਪੂਰਨਪੁਰਖਭੁਗਵੰਨਭੁਗਤਿਵਛਲਕਰੁਲ
 ਮਯੁਗਾਪਦਿਪਦਿਬਸੀਤਿਬਾਸੁਦੇਵਹਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਗਾਜਾਚੀਤਿਨੰਨਕਕ੍ਰਿ
 ਪਾਲਪ੍ਰਸਾਦੰਨਹਬਿਜਰੰਤਿਨਹਬਿਸਰੰਤਿਨਾਰਇਲਗਾ॥ ੨੧॥ ਨਹਸਮਰਥੀਨਹਸੇਵ
 ਕੰਨਹਪ੍ਰੀਤਿਪਰਮਪੁਰਖਤਮੀਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਮਰਤੇਨਾਂਮਨੰਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲਹਰਿਹਰਿਗੁਰੀ॥

੨੩॥ ਭੁਰਲਪੋਖਲਕਰਿਤਜੀਅਭਿਸ਼ਾਮਛਾਵਨਦੇਵੀਤਵਾਨੀ॥ ਸਿੰਤਰਤਨਜਨਮਚਤੁ
 ਰਚੇਤਨਹਾ॥ ਵਰਤੀਤਿਜੁਖਅਨੰਦਪ੍ਰਸਾਦਹਾ॥ ਸਿਮਰਿਤਿਨਾਂਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ ਅਨਿਤੁਰ
 ਰਨਾਨਿਰਮੋਹਤੇ॥ ੨੩॥ ਵਾਨੀਪਰਾਪੂਰਬੇਲਭੁਚੰਤੇਮਹੀਪ੍ਰਤੇ॥ ਬਿਪਰੀਤਿਬੁਧੰਮਾਰਤੇਲੋ
 ਕਹਾ॥ ਨਾਂਨਕਭਿਰਕਾਲਦੁਖੁਭੋਗਤੇ॥ ੨੪॥ ਬ੍ਰਿਥਾਅਨੁਗ੍ਰਹੰਗੋਬਿੰਦਹਜਸੁਸਿਮਰਲ
 ਰਿਵੀਤਰਹਾ॥ ਅਰੋਗੀਮਹਾਰੋਗੀਬਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤੇਕਰੁਣਾਮਯਹਾ॥ ੨੫॥ ਰਮਣੀਕੇਵਲੀਕੀ
 ਰਤਨੀਜੁਧਰਮੰਦੇਹਧਾਰਣਹਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਂਮੁਨਾਰਾਇਲਨਾਂਨਕਪੀਵਤਸੰਤਨਤ੍ਰਿਪ੍ਰਤੇ
 ॥ ੨੬॥ ਸਹਣਸੀਲਸੰਤੀਸਮਮਿਤ੍ਰਸਿਦੁਰਜਨਹਾ॥ ਨਾਂਨਕਭੋਜਨਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੇ
 ਲਨਿਦਕਅਵਧੋਹਿਉਪਤਿਜਟਤੇ॥ ੨੭॥ ਤਿਰਸਕਾਰਨਹਭਵੀਤਿਨਹਭਵੀਤਮਾਂਨਭੰ
 ਗਨਹਾ॥ ਸੋਭਾਹੀਨਨਹਭਵੀਤਿਨਹਪੋਹੀਤਿਸੰਸਾਰਦੁਖਨਹਾ॥ ਗੋਬਿੰਦਨਾਂਮਕਪਤਿਮਿ
 ਲਿਸਾਧਸੰਗਹਨਾਂਨਕਜੇਪ੍ਰਾਂਲੀਸੁਖਬਾਸਨਹਾ॥ ੨੮॥ ਸੈਨਾਂਸਾਧਸਮੂਹਸੂਰਅਜਿਤੀ
 ਸੰਨਾਹੀਤਨਿਨੀਮ੍ਰਿਤਹਾ॥ ਅਵਧਹਗੁਣਗੋਬਿੰਦਰਮਣੀਓਟਗੁਰਸਬਦਕਰਚਰਮਣੁ

੧॥ ਆਰੁ ਤੇ ਅਸੁ ਰਥ ਨਾਗ ਰਬੁ ਤੇ ਪੁਰੁ ਮਾਰਗਾ ॥ ਇਕ ਰਤੇ ਨਿਰਭਯੰ ਸਤੁ ਸੇ ਨਾਪਾ
 ਯੰ ਤੇ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਾ ॥ ਜਿਤ ਤੇ ਬਿਸੁ ਸੀ ਸਾਰਨਾਨ ਕਵਟੁ ਸੈ ਕੋਰੇ ਤਿ ਪੰਚਤ ਸਕਰਾ
 ॥ ੨੯ ॥ ਮਿਗਤਿ ਸਨਾਂਗੀ ਪਰਬਨ ਗਰਿਵੁ ਮਛਾ ਯਾਗ ਚਿਦੁਰ ਮਤਿਹਾ ॥ ਤਤਹ ਕੁਟੰਬੁ ਮੇ
 ਹਮਿ ਥਿਅਸਿ ਮਰਿਤਿ ਨਾਂਨ ਕਰਾਂ ਮਹਾਂ ਮਨਾਂ ਮਹਾ ॥ ੩੦ ॥ ਨਰ ਬਿਦਿਅਾ ਨਿਧਾਂ ਨਿਗ
 ਮੰਨ ਚਨ ਚ ਗੁਣਗਨਾਂ ਮਕੀਰਤਨਾ ॥ ਨਚ ਰਾਗ ਰਤਨ ਕੰਠੰ ਨਹ ਚੰਦਲ ਚਤੁਰ ਚਾਤੁ
 ਰਾ ॥ ਭਾਗਉਦਮਲ ਬਧੰ ਮਇਆ ਨਾਂਨ ਕਸਾਧ ਸੰਗਿ ਖਲ ਪੰਡਤਾ ॥ ੩੧ ॥ ਕੀਠਰ ਮਣੀ
 ਯਰਾ ਮਰਾਮ ਮਾਲਾ ਹਸਤ ਉਚ ਪ੍ਰੇਮ ਧਾਰਣੀ ॥ ਜੀਹ ਭੁਇਜੇ ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਉਧਰਣੀ ਨੈਨੀ
 ਵਨੀ ॥ ੩੨ ॥ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰੀ ਲਸੁ ਜੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪ੍ਰਿਥਿਤ ਜਨ ਮਕੂਸਟੁ ਲਗਾ ॥ ਕੂਕਰ ਹਸੂ ਕਰਹਗ
 ਰਧ ਭੁਧ ਕਾਕ ਹਸਰ ਪਨਹਤੁ ਲਿਖੁ ਲਗਾ ॥ ੩੩ ॥ ਚਰਦਾਗ ਬਿਦੁ ਭੁਜਨੀ ਰਿਦ ਯੰਨਾ ਮਧਾਰਣਾ ॥
 ਕੀਰਤਨੀ ਜਾਧ ਸੰਗੇ ਲਨਾਨ ਕਨਹਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਤਿਜ ਮਦੁਤਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੀ ਧਨੀ ਗੁਪੀਨ
 ਚ ਦੁਰਲਭੀ ਸੁਰਗ ਰਾਜਨਾ ॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੀ ਭੁਜਨੀ ਬਿਜਨੀ ਨਚ ਦੁਰਲਭੀ ਸੁਛ ਅੰਬਰਗਾ ॥

ਨਚਦੁਰਲਭੰ ਸੁਤਮਿ ਤ੍ਰਭੰਤ ਬਾਂ ਪਦਨ ਚ ਦੁਰਲਭੰ ਬਨਿਤ ਬਿਲਾਸਗਾ ਨਚਦੁਰਲਭੰ ਬਿ
 ਵਿਆਪੁ ਬੀਨੰ ਨਚਦੁਰਲਭੰ ਚਤੁਰਚੰ ਚਲਗਾ । ਦੁਰਲਭੰ ਏਕਭਗਵੰਤ ਨਾਂ ਮਹਾਨਾਨਕਲਬ
 ਧੰਜਾਧਸੀਗਿਰਿ ਪਾਪੁਭੰ ॥ ੨੫ ॥ ਜਤਕਤਹਤਤਹ ਵਿਸਟੰ ਸੁਰਗਮਿਰਤੁ ਪਯਾਲੇ ਕਹ
 ॥ ਸਰਬਤ੍ਰਰਮਣੰ ਗੋਬਿੰਦਹਨੰ ਨਕਲੇ ਪਛੇ ਪਨਲਿਪੁਤੇ ॥ ੨੬ ॥ ਬਿਖਿਆਭੁਯੰਤਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੰ ਦੁਸਟੰ ਸਖਾਸੁਜਨਗਾ । ਦੁਖੰ ਭੁਯੰਤਿ ਸੁਖੰ ਭੈਰਵੰਤਿ ਤਨਿਰਭੁਯਾਗਾ । ਥੰਨ ਬਿਦੁਨ
 ਬਿਸੁੰ ਮਨਾਮੰ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲਹਰਿ ਹਰਿਗੁਰਗਾ ॥ ੨੭ ॥ ਸਰਬਸੀਲਮਮੰ ਸੀਲੰ ਸਰ
 ਬਪਾਂਦਨਮਮਪਾਦਨਗਾ । ਸਰਬਕਰਤੁ ਬਮਮੰ ਕਰਤਾ ਨਾਨਕਲੇ ਪਛੇ ਪਨਲਿਪੁਤੇ ॥
 ੨੮ ॥ ਨਹ ਜੀਤਲੀ ਚੰਦ੍ਰਦੇਵਹ ਨਹ ਜੀਤਲੀ ਬਾਂਦਨ ਚੰਦਨਗਾ । ਨਹ ਜੀਤਲੀ ਸੀਤਰੁਤੇਲ
 ਨਾਨਕ ਜੀਤਲੀ ਜਾਪਸੁਜਨਗਾ ॥ ੨੯ ॥ ਮੰਤ੍ਰੰ ਰਾਮ ਰਾਮਨਾਮੰ ਧ੍ਰੁਵੰ ਸਰਬਤ੍ਰਪੁਰੁਦ
 ਗਾ ਗਿਨਿਸਮਦੁਖਸੁਖੰ ਨੁਗਾਤਿ ਨਿਰਮਲਨਿਰਵੈਰਲਗਾ । ਦਯਾਲੰ ਸਰਬਤ੍ਰਜੀਆ
 ਪੰਚਦੇਖ ਬਿਬਰਜਿਤਗਾ । ਭੁਜਨੰ ਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨੰ ਅਲਪਮਾਯਾ ਜਲਕਮਲਹਤ

ਹਾਉਪਦੇਸੀਸਮਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਹੁਗਵੰਤੁਗਤਿਭਾਵਨੀ। ਪਰਨੀਦਾਨਹੋਤਿਸ੍ਰਵਣੰਆਪੁ
 ਤਿਆਗਿਸਗਲਰੇਣੁਕਹਾ। ਖਦਲਖਣਪੂਰਨੰਪੁਰਖਹਨਾਨਕਨਾਮਸਾਧਸ੍ਰੁਜਨਹਾ।
 ੪੦॥ ਅਜਾਭੇਗੀਤਕੰਦਮੂਲੰਬਸੀਤੇਸਮੀਪਿਕੋਹਰਗ। ਤੁਰਗਤੇਸੀਜਾਹਨਾਨਕਸੋਗ
 ਹਰਖੀਬਿਆਪਤੇ॥ ੪੧॥ ਛਲੰਛਿਦ੍ਰੰਕੋਟਿਬਿਘਨੰਅਪਰਾਧੀਕਿਲਬਿਖਮਲੰ। ਭੁਰਮ
 ਮੋਹੀਮੰਨਅਪਮੰਨੰਮਦੀਮਾਯਾਬਿਆਪਤੀ। ਮ੍ਰਿਤਜਨਮਭ੍ਰਮੰਤਿਨਰਕਹਅਨਿਕਉ
 ਪਾਵੰਨਜਿਧੁਤੇ। ਨਿਰਮਲੰਜਾਪਸੰਗਹਜਪੰਤਿਨਾਨਕਗੋਪਾਲਨਾਮੀ। ਰਮੰਤਗੁਣਗੋ
 ਬੰਦਨਿਤਪ੍ਰਤਹਾ॥ ੪੨॥ ਤਰਲਸਰਲਸੁਆਮੀਰਮਣਸੀਲਪਰਮੇਸੁਰਹਾ। ਕਰ
 ਲਕਾਰਲਸਮਰਥਹਵਾਂਨੁਦੇਤਪ੍ਰਭੂਪੂਰਨਹਾ। ਨਿਰਾਸਆਸਕਰਣੰਸਗਲਅਰ
 ਥਆਲਯਹਾ। ਗੁਣਨਿਪਾਨਸਿਮਰੀਤਿਨੰਨਕਸਗਲਜਾਚੀਤਿਜਾਚਿਕਹਾ॥ ੪੩॥
 ਦੁਰਗਮਸਥਾਂਨਜੁਗਮੰਮਹਾਂਦੂਖਸਰਬਸੂਖਣਹਾ। ਦੁਰਬਰਨਭੇਦਭੁਰਮੰਸਾਕ
 ਤਪਿਸਨੀਤਿਸੁਰਜਨਹਾ। ਅਜਥਿਤੰਸੋਗਹਰਖੀਭੈਖੀਣੰਨਿਰਭੁਵਹਾ। ਭੈਅਵਦੀ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਂ ਨਗਰ ਬਾਸੀ ਧਰਮ ਲਖ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਹਾਂ ਮਹਾਂ ਮਰਮਣੀ ਸਗਣਿ
ਨੰਨ ਕਹਰਿ ਰਹਿ ਦਯਾਲ ਚਰਣੀ ॥ ੪੪ ॥ ਹੇ ਅਨਿਤ ਸੂਰ ਸੰਗ ਮੰਮਤਿ ਬਲ ਨਾਂ ਬਹੁ ਮਰਦ
ਨਹਾ ਗਲਗੀ ਧਰ ਬਦੇਵ ਮਾਨੁ ਖੰਧ ਸਪੰਖੀ ਬਿਮੋਹ ਨਹਾ ਹਰਿ ਕਰਣ ਹਰੀ ਨਮ ਸਕਾਰੀ
ਸਗਣਿ ਨਾਨਕ ਜਗਦੀਸੁ ਰਗ ॥ ੪੫ ॥ ਹੇ ਕਾਮੰ ਨਰਕ ਬਿਸਮੰ ਬਹੁ ਜੇ ਨੀਰ੍ਵਮਾਂ ਵਟੁਗਾ
ਚਿਤੁ ਹਰਣੈ ਤੈਲੋਕ ਗਮੰ ਜਪਤ ਪਸੀਲ ਬਿਦਾਰਣਗਾ ਅਲਪ ਸੁਖੰ ਅਵਿਤ ਰਿਤੰ ਉਚ
ਨੀਰਸ ਮਾਂ ਵਟੁਗਾ ਤਵ ਭੈ ਬਿਮੁਚਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਓਟ ਨਾਨਕ ਨਾਰਇਣਗਾ ॥ ੪੬ ॥
ਹੇ ਕਲਿ ਮੂਲ ਕ੍ਰੋਧੰ ਕਵੀਚਰ ਕਰਣੰ ਉਪਰਜਤੋ ਬਿਖਿਯੰਤ ਨੀਵੰਦ ਸੰਕਰੋਤਿ ਨਿਰ
ਤੰ ਕਰੋਤਿ ਜਥਾ ਮਰਕਟਗਾ ਅਨਿਕ ਜਾਸਨ ਤੰ ਤੰ ਜਮ ਦੂਤ ਹਤੁ ਸੰਗੋ ਅਧਮੰ ਨ
ਰਗਾ ਵੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਦਯਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਅ ਰਖੁ ਕਰੋਤਿ ॥ ੪੭ ॥ ਹੇ ਲੋ
ਭਾਣੀ ਪਟ ਸਿਰਿ ਸਿਰਮੋਰਹ ਅਨਿਕ ਲਹਰੀ ਕਲੋਲਤੋ ਪਾਵੰਤ ਨੀਅ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰੰ
ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਬਹੁ ਭੋਲਤੋ ਨਚ ਮਿਤ੍ਰੰ ਨਚ ਇਸਟੰ ਨਚ ਬਾਂਧਵ ਨਚ ਮਾਂਤ ਪਿਤਾ ਤਵ

ਲਜਯਾ ॥ ਅਕਰਣੈ ਕੋਰੇਤਿ ਅਖਾਇਖਾਇ ਅਸਾਨੀ ਜਾਨਿ ਜਮਨਯਾ ॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ
 ਜਗਦਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਬਿਗਧਿ ਪਤਨਾਂ ਨ ਕਹਰਿ ਨ ਰਹਰਹਾ ॥ ੪੮ ॥ ਹਿਨ ਨ ਮਮਰਣ ਮੂਲੀ ਅਹੰ
 ਕਾਰੀ ਪਾਪਤ ਮਹਾ ॥ ਮਿਤ੍ਰੀ ਤਨੀ ਤਿ ਸਤ੍ਰੀ ਵਿਤ੍ਰੀ ਤਿ ਅਨਿਕ ਮਾਯਾ ਬਿਸ੍ਰੀ ਰਨਹਾ ॥ ਮਾਫੀ ਤਨਾ
 ਵੀਤ ਥਾ ਕੰਤਨੀ ਆਦੁਖ ਸੁਖ ਬਹੁ ਭੋਗ ਲਗਾ ॥ ਕ੍ਰਮ ਭਯਾਂ ਨ ਉਦਿ ਅਨਰਮਣੀ ਮਹਾਂ ਬਿਕ
 ਟਮ ਜਾਧੋ ਰੇਗ ਲਗਾ ॥ ਬੈਦੁ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਮਾਰਾਧਿ ਨਾਨ ਕਹਰਿ ਹੁ ਹਿਰੇ ॥
 ੪੯ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਾਣਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦ ਹਰਿ ਪਾਨਿ ਪਾਨ ਨਗ ਦਗੁਰੇ ॥ ਹੇ ਸੀਸਾਰਤਾ ਪਹਰੇ ਲਹ ਕਰਣਾਂ
 ਮੇਸੁ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ਹੇ ਜਗਦਿਨੇ ਗਦਯਾਲਹ ਵੀਨਾਂ ਨਾਥ ਮਯਾ ਕੋਰੇ ॥ ਸਗੀਰਸੁ ਸਥਾਪੀ
 ਲਜਮਏ ਸਿ ਮਰੀਤਿ ਨਾਨ ਕਰਾਂ ਮਦੋ ਮੇਵਰਮਾ ਪਵਹਾ ॥ ੫੦ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣੀ ਰਮ
 ਲੀ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹਾ ॥ ਜਾਧ ਸੀ ਗੇਲਤ ਰਣੀ ਨਾਨ ਕਮਹਾਂ ਸਾਗਰ ਭੈਦੁ ਤਰਹਾ ॥ ੫੧ ॥ ਸਿ
 ਰਮ ਸੁਕਰਖਾ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੰਗ ਸਤਕਯਾਂ ਰਖਾ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਹਾ ॥ ਆਤਮ ਰਖਾ ਗੋਪਾਲ ਜੁਆਮੀ
 ਪੁਨ ਚਰਣ ਰਖਾ ਨਗਦੀ ਸੁਰਹਾ ॥ ਸਰਬ ਰਖਾ ਗੁਰਦਯਾਲਹ ਭੈਦੁ ਪਾਇਨਾ ਸਨਹਾ ॥ ਭੁਗ

ਤਿਵੁਛਲਅਨਥਨਾਥੇਸਰਦਿਨੰਨਕਪੁਰਖੁਅਚੁਤਗ॥੫੨॥ਜੇਨਕਲਾਧਾਰਿਓਆਕਾਸੀਬੈ
 ਸੀਤਰੇਕਾਸਟਬੇਸਟੀ॥ਜੇਨਕਲਾਸਸਿਸੂਰਨਖੁੜੇਜੇਤਿੰਸਾਸੰਜਰੀਰਧਾਰਣੀ॥ਜੇਨਕਲਾ
 ਮਾਤਗਾਰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀਨਹਛੇਦੀਤਨਠਰੋਗਲਗ॥ਜੇਨਕਲਾਅਸਥੀਭੀਸੋਰੇਟਰੀਨਾਨਕਨ
 ਹਛਿਨੀਤਿਤਰੇਗਤੇਯਲਗ॥੫੩॥ਗੁਸਾਂਈਗਾਰਿਸਟਰੂਪੇਲਸਿਮਰਣੇਜਰਬੜਨੀਵਲ
 ਗਾਲਬਧੀਜੀਤਸੀਰੋਲਨਾਨਕਸੁਛਮਾਰਗਹਰਿਭਗਤਲਗ॥੫੪॥ਮਸਕੀਭੁਗਨੀਤਸੇ
 ਲੀਕਰਦਮੰਤਰੀਤਪਪੀਲਕਗ॥ਸਾਗਰੀਲੀਪਤਿਪੀਰੀਤਮਪਰਗਾਸਅੰਧਕਗ॥ਸਾਧਸੰ
 ਗੇਲਸਿਮਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦ॥ਜਰਦਿਨੰਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥੫੫॥ਤਿਲਕਹੀਣੰਜਥਾਬਿਪ੍ਰ
 ਅਮਰਹੀਣੰਜਥਾਰਜਨਗ॥ਆਵਧਹੀਣੰਜਥਾਸੂਰਾਨੰਨਕਧਰਮਹੀਣਿਤਥਾਬੈਸੁਵਗ॥
 ੫੬॥ਨਸੀਖੰਨਚਕ੍ਰੰਨਗਦਾਨਸਿਆਮੀ॥ਅਸੂਰਜਰੂਪੰਰਹਿਤਜਨਮੀ॥ਨੇਤਨੇਤਕਥੀਤਬੈ
 ਦਾ॥ਊਚਮੂਰਅਪਾਰਗੋਬਿੰਦਗ॥ਬਸੀਤਿਸਾਧਰਿਦਯੰ॥ਅਚੁਤਬੁਝੀਤੇਨੰਨਕਬਰਭਾਗੀ
 ਅਹ॥੫੭॥ਉਦਿਅੰਨਬਸਨੰਸੀਸਾਰਿਸਨਬੀਧੀਸੁੰਨਜਿਆਲਖਰਗ॥ਬਿਖਮਸਥਾਂਨਮ

ਨਮੋਹਮਦਰੀਮਹਾਂਅਸਾਧਪੰਚਤਜਕਰਗ। ਹੀਤਮੋਹਰੈਭੁਰਮਰੂਮਣੈਅਹੰਠਾਸਤੀਖ
 ਲਕਠਿਨਗ। ਪਾਵਕੋਤੇਅਸਾਧਪੋਰੀਅਗਮਤੀਰਨਹਲੀਘਨਗ। ਰੁਜੁਜਾਧਸੀਗਿਗੋਪਾ
 ਲਨਾਨਕਹਰਿਚਰਣਸਰਣਉਧਰਣਕ੍ਰਿਪਾ॥੫੮॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਹ
 ਸਗਲਿਊਰੋਗਖੰਡੁਲਗ। ਸਾਧਸੰਗੋਲਗੁਲਗਮੀਤਿਨਾਨਕਜਗਦਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁ
 ਰਗ॥੫੯॥ ਸਿਆਮਲੀਮਧੁਰਮਨੁਖੰਰਿਦਯੰਭੂਮਵੈਰਲਗ। ਨਿਟੈਤਿਹੋਵੈਤਿਮਿਥਿ
 ਆਚੇਤਨੀਸੰਤਸ਼ੁਜਨਗ॥੬੦॥ ਅਚੇਤਮੁਨੁਨਾਨਾਣਤਿਪਟੈਤਿਸਾਸਾਨਿਤਪ੍ਰੋਤਾ। ਛਿ
 ਜੀਤਿਮਹਾਂਸੁੰਦਰੀਕਾਂਇਆਂਕਾਲਕੀਨਿਆਂਗਾਸਤੇ। ਰਚੀਤਿਪੁਰਖਹਕੁਦੰਬਲੀਲਾ
 ਅਨਿਤਅਸਾਧਿਖਿਆਇਨੇਦਾ। ਰੂਮੰਤਿਰੂਮੰਤਿਬਹੁਜਨਮਹਾਰਿਚਿਜਗਦਿਨਾਂ
 ਨਕਕਰੁਲਾਂਮਯੁਗ॥੬੧॥ ਹੇਜਿਹਬੋਹੇਰਸਗੋਮਧੁਰਪ੍ਰਿਅਤੁਮੀ। ਸਤਹਤੀਪਰ
 ਮਬਾਦੰਅਵਰਤੁਵੈਬਹੁਜਧਅਛਰਣਾਗੋਬਿੰਦਵਾਮੇਦਰਮਾਧਵੇ॥੬੨॥
 ਗਰਬੰਤਿਨਾਰੀਮਦੋਨਮਤੀ। ਬਲਵੈਤਿਬਲਤਕਾਰਲਗ। ਚਰਣਕਮਲਨਹਰ

ਜੀਤਿ ਲਸਮੰਨ ਧ੍ਰਿਗਨ ਨਮਨਯਾਹਿ ਪੀਲਕਾ ॥ ਜਟੋਗੋਇ ਦਸਿ ਮਰਣੁ ਅੰਧਨੇ ॥
 ਨਾਂਨ ਕਅਨਿਕ ਬਾਰਨ ਮੇਨ ਮਹਾ ॥ ੬੩ ॥ ਭਿਣਿਤ ਮੇਰੀ ਸਹ ਕੰਤ ਹਰੀ ਅੰ ॥ ਬੁਝੀਤ ਤਰੀ ਅੰ ॥ ਉ
 ਣਿਤ ਤਰੀ ਅੰ ॥ ਅੰਧ ਕਾਰ ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਉਜਾਰੀ ॥ ਇਨ ਟੇਤਿ ਨਾਂਨ ਕਹਾਰਿ ਗੁਰ ਦਯਾਰੀ ॥ ੬੪
 ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਸੀਗਿ ਉਧਰਣੇ ਬ੍ਰਹਮ ਕਰਮ ਜਿ ਪੂਰਣਹਾ ॥ ਆਤਮ ਰਤੀ ਸੀ ਸਾਰ ਗਹਿਤੇ ਨਰਨਾਂਨ
 ਕਨਿਹ ਫੁਲਹਾ ॥ ੬੫ ॥ ਪਰਦਰਬ ਹਿਰਣੇ ਬਹੁ ਦਿਖਨ ਕਰਣੇ ॥ ਉਧਰਣੇ ਸਰਬ ਜੀ
 ਅਕਹਾ ॥ ਲਉਲ ਟੀਰਿ ਸਨਾਂ ਅਤਿ ਪਤਿ ਮਨ ਮਾਏ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਜਿ ਸੁਕਰਹਾ ॥ ੬੬
 ॥ ਮਤੇ ਸਮੇਟ ਲਰਣੇ ਉਧਰਣੇ ਭੇਦੁ ਤਰਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਤਿ ਕਹਰਣੇ ਨਾਂਨ ਕਸਾਪ ਸੀਗ
 ਮਨ ਸੀਸ ਟਹਾ ॥ ੬੭ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪੂਰਣ ਸਹਿ ਸਕ੍ਰਿਤੀ ਸਿਲੇ ਕਾਂਦਾ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤਪੰਨ ਟਹ
 ਪਾਠ ਕਰੈ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈ ॥ ॥ ਆਰੋਗਿ ਨਉ ਨ ਕਰ ਕੇ ਭੀ ਕਹਤੇ ॥ ਸੁਭੀਤ ਤੁ
 ਅੰ ਅਚੁਤ ਗੁਣ ਗ੍ਰੰਥ ਪੂਰਨ ਬਹੁ ਲੇਖਿ ਪਾਲਾ ॥ ਗੀਭੀਰੀ ਉਦੇਸ ਰਬਾ ਰਿ ॥ ਪ੍ਰਾਗਾ ॥ ਭ੍ਰਿਤਿ ਆ
 ਪ੍ਰਿਅੰ ਬਿਸਮ ਕਰਣੇ ॥ ਅਨਾਥਨ ਬੇਨਾਂਨ ਕਸਰਣੇ ॥ ਭਲੀ ਫਿਰਹੇ ਸਪਤ੍ਰੈ ਅਖੰਡੁ ॥

ਗੁਪਿਅਹੋਇ॥ ਸਬਦ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰ॥ ॥ ਮਿਰਗੀ ਪੇਖੰਤ ਬਧਿ ਕਪੂਹਾਰੇ ਲਲਖੁ १੭੯
 ਅਵਧਾ॥ ਅਹੋ ਜਸਿ ਰਖੇ ਲੋਗ ਪਾਲਹ ਨਾਨਕ ਕਰੇ ਮਨ ਛਿਦੁ ਤੇ॥ ੬॥ ਸੋ ਮਵਾਰਤੇ ਲੈ
 ਕਰਹ ਮੇਸ ਪੰਜਾਹ ਵਾਰ ਪੜੈ ਇਕੰਤ ~~ਏ ਠਕਰ ਗੁਪਿਅਹੋਇ~~ ~~ਵੇਰੀ ਨਾਂਤੇ॥~~
 ਬਹੁ ਨਤਨ ਕਰਤਾ ਬਲਵੰਤ ਕਾਰੀ ਸੇਵੰਤ ਸੁਰਾਬ ਤੁਰਦਿ ਸਹਾ॥ ਬਿਖਮ ਥੰਨ ਬਸੰਤ ਉ
 ਚਹਨ ਹਸਿ ਮਰਿਤਿ ਮਰਦੇ ਕਦਾਂ ਚਹਾ॥ ਹੋਵੰਤ ਅਗਿ ਅਭਗਵੰਨ ਪੁਰਖ ਹਨੰਨ ਕ
 ਰੀ ਟੀਸਾ ਸਾ ਅਕਰਿ ਖੁਤੇ॥ ੭॥ ਮੰਗਲ ਵਾਰਤੇ ਲੈ ਕੁਜ ਪੇਦੁ ਪਹਰ ਸਮੇ ਪੰਜ ਸੋਹ ਮੇ
 ਸਵੀਹ ਹਜਾਰ ਪੁਰਾ ਕਰੈ॥ ~~ਵੇਰੀ ਕਾਨ ਜਦੋ ਹੋਇ॥~~ ॥ ਘੋਰ ਦੁਖੰ ਮਨਿ
 ਕਪਤੰ ਜਨ ਮਵਾਰਿ ਵੰਮਹਾਂ ਬਿਖਾਵੰ॥ ਮਿਟੈ ਤਿਸ ਗਲ ਸਿਮਰਿਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨੰਨ ਕਜੈ ਸੇ
 ਪਾਟ ਕਕਾਸ ਦਭ ਸਮੰ ਕਰੇਤਿ॥ ੮॥ ਬੁਧ ਵਾਰਤੇ ਲੈ ਕੁਇ ਕਸੈ ਵੀਹ ਵਾਰ ਹਮੇਸ ਪੜੈ॥ ਅ
 ਖੰਡ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ~~ਦੁਖ ਰਿਦਿ ਮਿਟੈ॥ ਸਰੀਰ ਅਰੋਗ ਹੋਇ॥~~ ॥ ਅੰਧ ਕਾਰ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਕ
 ਸੰਗੁ ਦਰਸੰਤ ਅਪਖੰਡ ਨਹਾ॥ ਰਿਦ ਬਸੰਤਿ ਭੈਭੀਤ ਦੂਤ ਹਕਰਮ ਕਰਤ ਮਹਾਂ ਨਿਰਮਲ

॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹਿ ਤਸ੍ਰੇ ਤਾ ਸੁਖ ਸਮੁਹ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨ ॥ ਸਰਲੇ ਜੋਰੀ ਸੀਤ ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਂ
 ਨ ਕੋ ਸੋ ਭੁਗਵੰਨ ਖੇਮ ਕੋ ਰੋਤਿ ॥ ੧੯ ॥ ਅੰਤ ਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਮੇ ॥ ਬੈਤਾਲੀ ਸੋ ਪ
 ਠ ਪੂਰਾ ਕਰੇ **ਅਪੋਰਾ ਮਿਟੈ ਮਨ ਕਾ ॥ ਜਬਦ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰ ॥** ॥ ਪਛੀ ਕੋ ਰੋਤਿ ਅਗੁਣੀ ਦ
 ਹ ਨਿਰਾਸੀ ਅਸ ਪੂਰਨ ॥ ਨਿਰਧਨੰ ਭੁਯੰ ਧਨ ਵੰਤ ਹੋਰੇ ਗਿ ਅਰੋਗ ਖੰਡਨ ॥ ਭਗਤਿੰ ਭ
 ਗਤਿ ਦਾਂ ਨੀਰਾਂ ਮਨਾਂ ਮਗਨ ਕੀਰਤਨ ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਖ ਦਾ ਤਾਰਨ ਨ ਕਰ ਗਰ ਸੇਵਾ
 ਕ੍ਰਿਨ ਲਭਿ ਤੇ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁਕੁ ਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕ੍ਰਿਨ ਪੈਰਾਲੀ ਦਿਨ ॥ ਦੋ ਸੈਰਾਲੀ ਦਾਰ ਪ੍ਰੈ ਹਮੇ ਸ
ਅਵਰੋਰੇ ਅਸ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ ॥ ਜਬਦ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰ ॥ ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਂ ਮੰਧਿੰ ਜਰ ਬੜ ਪੂਰਨ
 ॥ ਗਿੰਨੀ ਜਮ ਦੁਖ ਸੁਖੰ ਨੁ ਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਵੈ ਰਣ ॥ ਦਯਾਲੀ ਸਰ ਬੜਨੀ ਅਪੰਰ
 ਦੇਖ ਬਿਬਰਨ ਤਹ ॥ ਭੁਜਨੰ ਗੋ ਪਾਲ ਕੀਰਤਨੰ ਅਲਪ ਮਯੁ ਜਲ ਕਮਲ ਰਹਤ ॥ ਉਪਦੇ
 ਸੀ ਜਮ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਭੁਗਵੰਤ ਭੁਗਤਿ ਭਾਂਟਨੀ ॥ ਪਰਨਿਦਾਨ ਹਸ੍ਰੇ ਤਸ੍ਰ ਵਣੀ ਆਪੁਤਿ ਅਗਿਸ
 ਗਲ ਰੇਣ ਕਹ ॥ ਖਟਲ ਖਟ ਪੂਰਨੰ ਪੁਰਖ ਹਨ ਨ ਕਨਾਂ ਮਜਾ ॥ ਸਹਾਨ ॥ ੪੦ ॥ ਵੀਰਵ

ਰਤੇਲੈਕੁਇਕਸੇਸਤਵਾਰਹਮੇਸਪਫੈਅਖੰਡਾਅਤਮਗਿਆਨਪ੍ਰਾਪਤਹੋਏਨਿਸਕੋਉਪਦੇ
 ਸਕਰੈਤਿਸਕੋਭੀਪ੍ਰਦੇਸਕਰੈਮੇਖਪ੍ਰਾਪਤਿਕਰੈ॥ ॥ਜਿਰਮਸੁਕਰਖਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰ
 ਮੰਹਸਤਕਾਯਾਰਖਾਪਰਮੇਸੁਰਗ॥ਅਤਮਰਖੁਗੋਪਾਲਜੁਆਮੀਪਨਰਰਨਰਖਾ
 ਨਗਦੀਸੁਰਗ॥ਸਰਬਰਖਾਗੁਰਦਯਾਲਹਭੈਦੁਖਬਿਨਾਸਨਗ॥ਭੁਗਤਿਫੁਲਅਨ
 ਥਨਾਬੇਸਗਦਿਨਾਂਨਕਪੁਰਖਅਚੁਤਗ॥ ॥ਸੇਮਫਰਤੇਲੈਕੁਹਮੇਸਇਕਸੇਰਸਵਾਰਪੜੇ
 ਚਾਲੀਦਿਨਪ੍ਰਜੰਤ॥ *ਰਖਿਅਹੋਇ॥* ॥ਗਾਥਾ॥ ॥ਮੇਲਗਰਸੰਗੇ
 ਲੁਨਿਮਾਬਿਰਖਸਿਚੰਦਨਗ॥ਨਿਕਟਿਬਸੰਤੋਬਾਂਸੋਨਾਂਨਕਅੰਬੁਪਿਨਬੋਹਤੇ॥੫॥ਸੇਮਫ
 ਰਤੇਲੈਕਰਇਕਸੇਉਨਤੀਵਾਰਹਮੇਸਜਪੇ॥ਦੁਪਹਰਜਮੇਅਧੀਨਹੋਇਕਰਕਪੇਅਖੰਡਾ॥
 ਚਾਲੀਦਿਨਪ੍ਰਜੰਤ॥ *ਸਵਕਾਖੰਨਭੀਹੋਇ॥* ॥ਫੁਨਗ॥ਸਖੀਕਾਜਲਹਾਰ
 ਤੋਬੋਲੁਸਭੈਕਿਛੁਸਾਨਿਆ॥ਸੋਲਹਕੀਏਸਿਗਾਰਕਿਅੰਨਪਾਨਿਆ॥ਜੇਪਰਿਆ
 ਫੈਕੇਤੁਤਸਭੁਕਿਛੁਪਾਈਮੇ॥ਹਾਰਿਹਾਂਕੀਤੇਬਾਣੁਸੀਂਗਾਰੁਸਭੁਬਿਰਥਾਜਾਈਮੇ॥੩

ਸੁਕੁਵਾਰਤੇਲੇਕੁਇਕੋਤਸੇਹਮੇਸਪੜੈ। ਭਾਲੀਦਿਨਪ੍ਰਜੀਤਅਖੰਡੁ॥ **ਭੁਰਤਮਿਲੇ॥**
 ਚਉਬੇਲਾ। ਲਖਪਾਟੀਉਚੈਘਨੇਰਚਲਚੀਤਬਿਹਾਲਾ। ਨੀਚਕੀਚਨਿਮਤਘਨੀਕਰਨੀਕਮ
 ਲਜਮਾਲਾ॥ ੯॥ ਸੇਮਟੁਰਤੇਲੇਕਰਚਲੀਦਿਨਜਪੈ॥ ਇਕੋਸੈਅਠਾਈਟੁਰਪੜੈਹਮੇਸਾ।
ਸੁਲਾਹੋਇਭੁਰਤੇਨਲਟਿਰੋਧਮਿਟੇ॥ ਕਬੀਰਨਾਂਹਮਕੀਆਨਕਰਹਿਗੋਨਾਂਕਰਿਸਕੈਸਰੀਗ।
 ਕਿਆਜਾਂਨਉਕਿਛੁਹਰਿਕੀਆਭੁਇਓਕਬੀਰਕਬੀਗ। ਇਕੋਸੈਟੁਰਪਾਠਕਰੇ **ਮੰਗਲਾਚਾਰਤੇ॥**
ਸੁਭੁਰੇਵੈਨਿਗਵਿਘ੍ਨੁਰੋਇ॥ ਜੁਪਨੈਉਬਰਨਾਇਕੈਜਿਹਮੁਖਨਿਕਸੈਰਾਮ। ਤਾਂਕੇਪਗਕੀਪਾਂਹਨੀਮੇ
 ਰੇਤਨਕੇਚਾਮ। ਸਟਾਸੈਪਾਠਕਰੇ **ਮੰਗਲਾਚਾਰਤੇ॥** ॥ ਠਗੀਦਾਗਲੀਏਹਿਕੜਦੂਰਿਘ
 ਹਿਨਾਲਿਪਿਅਰੇਨੇਹੁ। ਚਲਾਂਤਭਿਜੈਕੈਬਲੀਗਾਂਤਤੁਏਨੇਹੁ। ਭਿਜਉਜਿਨਹੁਕੀਮਣੀਅਲਹੁਟਰਸ
 ਉਮੇਹੁ। ਜਾਇਮਿਲਾਂਤਿਨਾਂਸਜਣਾਂਤੁਟਉਨਾਂਯੀਨੇਹੁ॥ ੧॥ ਇਕੋਸੈਪੈਂਤੀਟੁਰਹਮੇਸਪੜੈਚਲੀਦਿ
 ਨਅਖੰਡਜਪੈ॥ **ਮਿਲਾਪਰੇਵੈ॥ ਮਨਕੇਭੋਦੀਸੀਤਾਂਕਾ॥** ਸੁਯਾਮੁਖਵਾਰੁਮਹਲਾਪ
 ਗੁਲਜਮੁਹਟਲਸਗਲਮਨੇਰਥਪੂਰਨੋਈਆਸਹਮਾਰੀ। ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਤੰਤ੍ਰਪਰਦੁਖਹਰਸ

ਰਬੋਰਗਖੰਡਣਗੁਣਕਾਰੀ। ਕਾਂਮਕੋਧਮਦਮਤਸਰਤਿਸਨਾਂਬਿਨਸਿਜਾਹਿਹਰਿਨਾਂਮਉਚਾ
 ਰੀ। ਇਸਨਾਂਨਦਾਨਤਾਪਨਸੁਚਕਿਰਿਆਛਰਣਕਮਲਹਿਰਦੈਪ੍ਰਭਧਾਰੀ। ਸਾਜਨ
 ਮੀਤਸਖਾਹਰਿਬੰਧਪੁਨੀਅਧਾਂਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਂਨਅਧਾਰੀ। ਓਟਗਹੀਸੁਆਮੀਸਮਰਥਹਨਾਂ
 ਨਕਦਾਸਸਦਾਬਲਿਹਾਰੀ। ੯। ਸੋਮਦਾਰਤੇਲੈਕੁਚਾਲੀਦੁਗਮੇਸਪਤ੍ਰੈ। ਦਿਨਚਾਲੀ।
 ਸੋਲਾਂਸੋਪ੍ਰੰਤਾਪਤ੍ਰੈਮਨਕੀਆਸਪੁਰੀਹੋਇ ਸਦਯੋਮਹਲੇਪਹਿਲੇ १। ਇਕਮਨਪੁਰਪੁਧਿ
 ਆਇਬਰੁਦਾਤਾ। ਸੀਤਸਹਾਰੁਸਦਾਬਿਖਿਅਤਾ। ਤਾਸੁਚਰਣਲੇਹਿਦੈਬੁਸਾਵਉ। ਤਉਪਰ
 ਮਗੁਰੁਨਾਂਨਕਗਨਗਾਵਉ। ੧। ਹਮੇਸਇਸੋਕੈਪ੍ਰੈਚਾਲੀਦੁਗਮੇਤਦਾਰਤੇਲੈਕਰ। ਸਹਾ
 ਇਤਹੋਇਮਨਕੀਚੰਦਲਤਾਈਮਿਟੈ॥ ਸਦਯੋਮਹਲੇਦੂਜੇਕਾ। ਸਚੁਤੀਰਥਜਚੁਇਸਨਾਂ
 ਰੁਅਰੁਭੋਜਨੁਭਾਉਸਚੁਸਦਾਸਚੁਭਾਖਤੁਜੋਹੈ। ਸਚੁਪਾਇਓਗੁਰਸਬਦੁਸਚੁਨਾਂਮਸੀਗ
 ਤੀਬੋਹੈ। ਜਿਸੁਸਚੁਸੀਜਮੁਵਰਤੁਸਚੁਕਥਿਜਨਕਲਵਖਾਂਲੁ। ਦਰਸਨਿਪਰਸਿਮੇਗੁ
 ਹੁਕੈਸਚੁਜਨਮੁਪਰਵਾਂਲੁ। ੯। ਚਾਲੀਹਜਾਰਦੁਗਪਾਠਕਰੈਚਾਲੀਦਿਨਾਂਦਿਚਾ। ਬੁ

ਧਵਾਰਤੇਲੈਕਰਗ। **ਦੇਖਾਰਹੈਇਸਰਬਪ੍ਰਕਾਰਗ। ਸਬਦਕੇਪ੍ਰਤਾਪਕਰਗ।**

ਸਵਈਯਾਮਹਲੇਤੀਜੇਕਾ। ਜਪੁਤਪੁਸਤੁਸੰਤੋਖਪਿਪਿਖਦਰਸਨਗੁਰਸਿਖਗ। ਸਗਲਿਪਰ
ਹਿਤੇਉਬਰਹਿਛੋਰਿਜਮਪੁਰਲਿਖਗ। ਭਗਤਿਭਾਇਭੁਗਪੁਰਿਰਿਦੈਉਚਰੈਕਰਤਾਰੈ। ਗੁਰਗ
ਉਹਰੁਦਰੀਆਉਪਲਕਰੁਬੰਤਹਤਾਰੈ। ਨਾਨਕਕੁਲਿਨੀਮਲਅਵਤਹਿਉਗੁਲਕਰਤਾ
ਰੈਉਚਰੈ। ਗੁਰਮਮਰਦਾਸਜਿਨਸੇਦਿਅਉਤਿਨਦੁਖਦਰਿਦਪਰਹਰਿਪਰੈ॥੧॥ ਅੰਤ

ਧਵਾਰਤੇਲੈਕਰਜਪੇਵੀਹਦਿਨ। ਦੋਸੈਪੰਜਦੁਹਰਮੇਜਪਭੈ॥ **ਦੁਖਮਿਦੈ॥**

ਸਵਈਯਾਮਹਲੇਰਉਥੇਕਾ॥ ॥ ਜਾਂਮਿਗੁਰੂਹੋਇਵਲਿਪੁਨਹਿਕਿਆਗਾਰਵਦਿਜਇ
॥ ਜਾਂਮਿਗੁਰੂਹੋਇਵਲਿਲਖਬਾਰੇਕਿਆਕਿਜਇ॥ ਜਾਂਮਿਗੁਰੂਹੋਇਵਲਿਗਿਆਨੁਅਰੁ
ਪਿਆਨਅਨਨਪਰਿ॥ ਜਾਂਮਿਗੁਰੂਹੋਇਵਲਿਸਬਦੁਸਾਖੀਸੁਸਚਰਘਰਿ॥ ਜੇਗੁਰੂਗੁਰੂ
ਅਹਿਨਿਸਿਨਪੇਦਾਸਭੁਦੁਬੇਨਤਿਕਰੈ॥ ਜੇਗੁਰੂਨਾਂਮਰਿਦਮਹਿਧਰੈਸੇਜਨਮਮਰਦੁਹਰੈ
ਰਹੈ॥ ॥ ਹਮੇਸਜਪੇਚਾਲੀਵਗ। ਅੰਤਧਵਾਰਤੇਲੈਕਰ॥ **ਸਵਈਯਾਮਹਲੇਰਉਥੇਕਾ॥**

ਜਵਈਯਾਮਹਲੇਪੀਜਵੇਕਪ ॥ ਅਜੈਗੀਗਜਲਮਟਲਸਿਖਸੀਗਤਿਸਭਨਾ
 ਵੈਗਨਿਤਪੁਰਾਂਲਬਾਚੀਅਹਿਬੇਦਬ੍ਰਹਮਾਂਮੁਖਗਾਵੈ॥ ਅਜੈਬਟਰਸਿਰਦੁਲੈਨਾਂਮੁ
 ਅਮੀਮੁਤਮੁਖਿਪਣੀਅਉਗਾਰਮਰਜਨਸਿਰਿਛੁਡੁਆਪਿਪਰਮੇਸ਼ੁਰਵੀਅਉਗੀਮ
 ਲਿਨਾਂਨਕਅੰਗਦਮਮਰਗੁਰਗੁਰਗਾਂਮਦਾਸਹਰਿਪਹਿਗਯਉ॥ ਹਰਿਬੀਜਨਗਤਿਨਜੁ
 ਜੰਦਰੇਉਸੁਕਵਲੁਕਪੈਸੀਗਾਰਮੁਯਉ॥ ੨॥ ਛਨਿਛਰਵਾਰਤੇਲੈਕਰਜਪੇਦੁਪਹਰ
 ਜਮੇਇਕੀਵਾਰਹਮੇਜਵਿ - ਭਲੀ॥ **ਦੁਸਦੁਰਹੇਵਨ॥**

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਲੋਕਵਗਾਂਤੇਵਪੀਕਮਹਲਾ੧ ॥ ਉਤੀਗੀਪੈਹਿਰੀਗਹਿਰੀਰੀਰੀ॥ ਸਜੁਤ੍ਰਿਸੁ
 ਹੀਆਕਿਵਕਰੀਨਿਵਲਨਜਾਇਬਲੀ॥ ਗਰੁਜਿਲਗਾਰੀਕੁਵਨੀਸਖੀਇਧਉਲਹਰੀ॥
 ਸੇਭੀਛਹਵੇਤ੍ਰਿਨਮੇਮੀਧਨਗਰਬੁਧਲੀ॥ ੧॥ ਅੰਤਵਾਰਤੇਲੈਕਰਜਪੇਦਸਾਦਿਨਾਂਮੇਵੇਹਜਾਰ
ਦੁਰੀਕਾਗਰਬੁਧੁਦੇ॥ ੨॥ ਇਅਧੀਨਹੋਇ॥

ਸੁਣੁਣੁ ਖੜੁ ਚਿਹਨੁ ਲਹਿਰੀ ਵਹਿਨ ਲਖੇ ਸਗੀ। ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਆਲਾਇ ਬੇੜੇ ਰੁਖ ਲਨਾਹਿ ਭੁ
 ੨। ਇਕ ਸਉ ਉਨੀ ਪਾਠ ਕਰੈ॥ ਅਉਖੇ ਵੇਲੇ॥ ਸਗਾਇ ਰਹਿਐ॥ ਸਬਦ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰੈ॥
 ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕਾ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਾਂ ਹਰਿ ਪਨੁਖ ਦਿਅ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਵੀਰਾਹਿ॥ ਨਾਂ ਮੁਖ ਦਾਰ ਬੁਖ
 ਇਅ ਅਤੁਟੁ ਭਰੇ ਭੈਰਾਹੁ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਾਂਦੀ ਉਚਰਹਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਹੁ॥ ਨਾਂ ਨ ਕ ਸਭ
 ਕਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਨ ਹਉ॥ ੧੫॥ ਸੋ ਮਦਾਹੁ ਤੇਲੇ ਕਰਹੁ ਮੇਸ ਪੜੈ ਚਾਲੀ ਵ
 ਗ॥ ਸਰੀਰ ਕਉ ਕੋਈ ਵਖ ਨ ਲਗੈ॥ ਸਬਦ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰੈ॥
 ਸੋਲਕ ਮਹਲਾ ੪ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਵਡੁ ਭਾਗੀ ਅੰਸੁ ਹਾਗ ਲੀਜਿ ਨਾਂ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਅਹਰਿਗਾਇ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਅਨੰਤ ਕਨਾਂ ਮਿਸ ਮਾਇ॥ ੧॥ ਚਾਲੀ
 ਦਿਨਾਂ ਮੇਸੇ ਲਾਂਸੈ ਪਾਠ ਕਰੈ ਚਾਲੀ ਵਾਰਹੁ ਮੇਸ ਪੜੈ॥ ਮਲਾਪੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ॥
 ਅਰਜੇ ਪੰਝਾਂ ਸੋਹ ਮੇਜਨ ਪੇਸਟ ਲਖ ਪੁਰਾ ਕਰੈ॥ ਅਖੰਡੁ ਪਿਛੁ ਲੀਰਾ ਭਾਰਾ॥ ਵੀਅੰਗੁ
 ਰਹਿ ਵੀਜੋਤ ਕਾਟਰ ਸਨ ਹੋਇ ਸਬਦ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰੈ॥

ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇ ਕੇ ॥ ਤਿਚਰ ਮੂਲਿ ਨ ਬੁਝੀ ਦੇ ਨਿਰਰੁ ਅਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਸਬਦੁ ਅਖੁਟ ਬਾਬਾ
ਨਾਨਕਾਖਾਹਿ ਖਰਚੁ ਪਨਾਮਾਲਾ ॥ ੨੦ ॥ ਐਤਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕ੍ਰਹ ਮੇਸਰਾਣੀ ਫਾਰਪਣੈ ॥ ਘਰਹਿ
ਰਪਦਰਬਾ ਅਟੁਟ ਹੋਵਨਾ ॥ ॥ ਖੰਭੁ ਵਿਕੰਦਰੇ ਜੇਲਹਾਂ ਪਿੰਨਾਂ ਸਾਂਵੀ ਤੇਲਿ ॥ ਤੰਨਿ ਜਣ੍ਹਾਂ
ਈਆਪਦੇ ਲਹਾਂ ਸੁਸਜਣੁ ਦੇਲਿ ॥ ੨੧ ॥ ਪੰਜਮਹੀਨਿ ਅੰਦਰ ਜਪੇ ਉੰਨੀ ਹਜਾਰ ਐਤਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕ੍ਰ
ਇਕੋ ਸੋਸਤਾਈ ਹਮੇਸ ਮਿਲਾ ਪਹਿਉ ਰਜ ਰਾਜ ਹੋਇ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰਾ ॥
ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੬ ॥ ਬਲਛੁਟ ਕਿਓ ਧਨ ਪਰੇ ਕਛੂ ਨਹੋ ਤਉ ਪਾਇ ॥ ਕਹਿਨਾਂ ਨਕਅਬ
ਓਟਹਰਿ ਗਜ ਜਿਉ ਹੋਰਿ ਸਹਾਇ ॥ ੫੩ ॥ ਐਤਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕ੍ਰਹ ਮੇਸਰਾਣੀ ਫਾਰਪਣੈ ॥ ਸਹਾਇ ਤਹੋ
ਇਸਰਬਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ॥ ॥ ਨਾਂ ਮਰਹਿ ਓਸਾ ਪੂਰਹਿ ਓਰਹਿ ਓਗੁਰਗੋ ਬਿੰਦਾ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਂ ਨਕ ਇਉ ਜਗਤ ਮੇਕਿ ਨਕਾ ॥ ਓਗੁਰ ਸੰਤ ॥ ੫੬ ॥ ਸੁਰਦਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰਹ ਮੇਸਰਾਣੀ ਫਾਰਪ
ਣੈ ॥ ॥ ਸਨਾਵਿਹੋਇ ॥ ਨਿਰਲੋਹੇਇ ॥ ॥ ਮੁੰਦਾਂ ਵਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਲਵਿ
ਚਿਤਿ ਨਿਵਸਤੁ ਪਈ ਓਸਤ ਸੰਤੋ ਪਵੀਚਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਂ ਮੁਠਕੁਰਕਾ ਪਾਇਓ ਜਿਸ ਕਾਸੁ ਬੁਝੁ

ਅਧਾਰੇ। ਜੇਕੋਖਾਵੈ ਜੇਕੋਭੁਭੈਤਿ ਸਕਾਰੇਇਉਧਾਰੇ। ਏਹੁਵਸਤੁਤਜੀਨਕਾਈਨਿਤਨਿਤਗੁਪਤਿਉ
ਧਾਰੇ। ਤਮਸੀਸਾਰੁਚਰਨਲਗਤਗੀਐਸਭੁਨਾਂਨਕਥੁਹਮਪਜਾਰੇ॥੧॥ ਅੰਤਦਾਰਤੇਲੈ
ਕਰਹਮੇਸਚਲੀਟਾਰਪਣੈ॥ ਸਜਲਮਿਲੈਸੰਤਜਨ॥ ॥ ਸਰਧਾਪੁਰਕਸੰਪੁਰਨੀ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸਲੋਕਭੁਗਤਕਬੀਰਜੀਉਕੇ
॥ ਕਬੀਰਮੇਰੀਸਿਮਰਨੀਰਜਨਾਂਉਪਰਿਰਾਂਮ॥ ਅਵਿਜੁਗਾਦੀਸਗਲਭੁਗਤਤਾਂਕੋਸੁਖ
ਬਿਸ੍ਰਾਂਮ॥੧॥ ਕਬੀਰਮੇਰੀਜਾਤਿਕਉਸਭੁਕੋਹਜਨੇਹਗੁ॥ ਬਲਿਹਾਰੀਇਸੁਜਾਤਿਕਉਨਿ
ਹਜਪਿਓਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥੨॥ ਕਬੀਰਭੁਗਮੁਕਿਅਕਰਹਿਕਹਾਂਰੂਲਾਂਟਹਿਜੀਉ॥ ਸਰਬਸੂ
ਖਕੋਨਾਇਕੋਗੰਮੁਨਾਂਮੁਰਸੁਪੀਉ॥੩॥ ਕੰਚਨਕੇਰੂਰੂਲਬਨੇਉਪਰਿਲਾਲਜਣਾਉ॥ ਵੀ
ਸਹਿਦਾਧੇਕਾਂਨਕਿਉਨਿਨਮਨਿਨਾਂਹੀਨਾਂਉ॥੪॥ ਕਬੀਰਮੇਸਾਏਕੁਆਪੁਜੇਜੀਵਤਮਿਰ

ਤਕੁਹੋਇ। ਨਿਰਭੈਹੋਇ। ਕੋਗੁਨਰਟੈ। ਨਤਪੋਖਉਤਤਸੇਇ॥੫॥ ਕਬੀਰਨਾਂਦਿਨੁਹਉਮੁਆਪਛੈਭਾਇ ੧੮੪
 ਆਅਨੰਦੁ। ਮੋਹਿਮਿਲਿਓਪੁਰੁਆਪਨਾਂਸੰਗੀਭੁਜਹਿਗੋਬਿੰਦੁ॥੬॥ ਕਬੀਰਸਭੁਤੇਹਮਬੁਰੇਹਮਤ
 ਨਿਭੁਲੇਸਭੁਕੋਇ। ਨਿਨਿਮੇਸਾਕਰਿਭੂਇਆਮੀਤੁਹਮਾਰਾਸੇਇ॥੭॥ ਕਬੀਰਮਾਈਮੁਝੈਪ
 ਹਿਅਨਿਕਕਰੇਕਰਿਭੁਜਾ। ਹਮਰਾਖੇਗੁਰਆਪਨੇਉਨਿਕੀਨੇਆਵੇਜਾ॥੮॥ ਕਬੀਰਸੇਈਮਾਰੀ
 ਮੇਨਿਹਮੁਏਸੁਖਹੋਇ। ਭੁਲੇਭੁਲੇਸਭੁਕਕੋਏਬੁਰੇਨਮਾਂਨੈਕੋਇ॥੯॥ ਕਬੀਰਗਤੀਹੋਵਹਿਕਰੀ
 ਆਂਕਾਰੇਉਭੇਜੰਤਾ। ਲੈਫਹੋਉਠਿਪਾਟੁਤੇਸਿਜਾਂਨਿਮਾਰੇਭੁਗਵੰਤਾ॥੧੦॥ ਕਬੀਰਚੰਦਨਕਾਇ
 ਰਦਾਭੁਲਾਬੇਤ੍ਰਿਓਦੁਕਪਲਾਸਾ। ਓਇਭੀਚੰਦਨਹੋਇਰਹੇਬਸੇਜੁਚੰਦਨਪਾਸਾ॥੧੧॥ ਕਬੀਰ
 ਬਾਂਸੁਬਡਾਈਭੂਭਿਆਇਉਮਤਿਭੂਭੁਕੋਇ। ਚੰਦਨਕੋਨਿਕਟੈਬਸੇਬਾਂਸੁਸੁਗੰਧਨਹੋਇ॥
 ੧੨॥ ਕਬੀਰਦੀਨੁਗਵਾਇਆਦੁਨੀਸਿਉਦੁਨੀਨਚਾਲੀਜਾਥਿ। ਪਾਇਕੁਹਾਡਾਮਾਰਿਆ
 ਗਾਫਲਅਪਨੈਹਾਥਾ॥੧੩॥ ਕਬੀਰਜਹਜਹਹਉਠਿਰਿਓਕਉਤਕੁਠਾਇਓਠਾਇ। ਇਕਰਾਂ
 ਮਸਨੇਹੀਬਾਹਗਉਨਰਮੇਠੈਭਾਇ॥੧੪॥ ਕਬੀਰਸੰਤਨਕੀਸੁਗੀਆਭੁਲੀਭੁਠਿਕੁਸਤੀਗਾਂਉ

ਆਗਲਗਉਤਿਹਧਉਲਹਹਿਜਿਹਨਾਹੀਹਰਿਕੋਨਉ॥੧੫॥ਕਬੀਰਸੰਤਮੁਏਕਿਅਰੋਈਮੇਜੋ
 ਅਪਨੇਗ੍ਰਿਹਜਾਇ॥ਰੋਵਹੁਸਾਕਤਬਾਪਰੇਜੋਹਾਟੇਹਾਦਿਬਿਕਾਇ॥੧੬॥ਕਬੀਰਸਾਕਤ
 ਮੇਸਾਹੇਜੈਸੀਲਸਨਕੀਖਾਂਨਾਕੋਨੇਬੈਠੇਖਾਈਮੇਪਰਗਟੋਹੋਇਨਿਦਾਨਿ॥੧੭॥ਕਬੀਰਮ
 ਇਅਰੋਲਨੀਪਵਨਝੋਕੇਲਨਹਾਗੁ॥ਸੰਤਹੁਮਾਖਨੁਖਾਇਅਛਾਛਿਪੀਮੇਸੰਸਾਰ॥੧੮॥
 ਕਬੀਰਮਾਇਅਰੋਲਨੀਪਵਨੁਟੈਹੋਵਧਾਗੁ॥ਜਿਨਿਬਿਐਮਾਤਿਨਿਖਾਇਅਮਦੁਰੁਬਿ
 ਲੇਵਨਹਾਗੁ॥੧੯॥ਕਬੀਰਮਾਇਅਰੋਰਟੀਮੁਜਿਮੁਸਿਲਾਵੈਹਾਟਿ॥ਏਕਕਬੀਰਾਨਾਮੁਸੈ
 ਜਿਨਿਕੀਨੀਬਾਹਿਬਾਟਾ॥੨੦॥ਕਬੀਰਸੂਖਨਏਹਜੁਗਕਰਹਿਜੁਬਹੁਤੇਮੀਤਾ॥ਜੇਠਿਤਰ
 ਖਹਿਏਕਸਿਉਤੇਸੁਖਪਵਹਿਨੀਤਾ॥੨੧॥ਕਬੀਰਜਿਸੁਮਰਨੇਤੇਜਗੁਰੈਮੇਰੈਮਾਨਿਆਨੰ
 ਦੁਮਰਨੇਹੀਤੇਪਾਈਮੇਪੁਰਨਪਰਮਾਨੰਦ॥੨੨॥ਕਬੀਰਤਾਸੇਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜਾਕੇਠਕੁਰਗੰ
 ਮਾਪ੍ਰੀਤਗਜੇਭੁਪਤੀਅਵਹਿਕਉਨੇਕਾਂਮਾ॥੨੩॥ਕਬੀਰਪ੍ਰੀਤਿਇਕਸਿਉਕੀਏਅੰਨਦੁ
 ਬਿਧਾਨਾਇ॥ਭਾਂਵੈਲੰਬੇਕੇਸਕਰਿਭਾਂਵੈਪਰਹਿਮੰਡਾਇ॥੨੪॥ਰਾਂਮਪਦਾਰਥਪਾਇਕੇਕਬੀ

ਰਗਾਂ ਠਿਨੋ ਖੋਲਿ। ਨਹੀ ਪਟਲੁ ਨਹੀ ਪਾਰਖੂ ਨਹੀ ਗਾਹੁ ਕੁ ਨਹੀ ਮੋਲੁ॥ ੨੫॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾ ੧੮੫
 ਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇਤਿ ਸੁਮਾਹਿ। ਹਉ ਬਲਿਹਾ ਹੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਿ ਜੁਨੀ ਕਸਿ ਜਾਹਿ॥ ੨੬
 ॥ ਕਬੀਰੁ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ ਸ ਕਹੁ ਤਲੇਹੁ ਬੋਹਿਗਿ। ਨਾਂਗੋ ਪਾਟਹੁ ਤੇਗਾਇ ਜਿਨ ਕੇਲਾਖ ਕੋਰੇ
 ਹਿ॥ ੨੭॥ ਕਬੀਰੁ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ ਕਟੈ ਨੇਮਾਰਗਿ ਲਾਇ। ਕੇਸੀ ਗਤਿ ਕਰਿ ਸਾਧਕੀ
 ਕੈ ਹਰਿ ਕੇਰੁ ਨ ਗਾਇ॥ ੨੮॥ ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗਾ ਮੁਆਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨਿ ਅਕੋ
 ਇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਰਨੇ ਜੋ ਮਰੇ ਬੁਧਿ ਨ ਮਰਨ ਹੋਇ॥ ੨੯॥ ਕਬੀਰ ਮਾਂ ਨ ਸੁਜਨ ਮੁਦਲੀ ਭੁਪੋ ਹੋਇ
 ਨ ਬਾਰੇ ਬਾਰ। ਜਿਉ ਬੁਨਟੁ ਲਪਕੇ ਭੁਇ ਗਿਰਹਿ ਬੁਧਿ ਨ ਲਗਾਹਿ ਭਾਰਿ॥ ੩੦॥ ਕ
 ਬੀਰਾ ਤੁਹੀ ਕਬੀਰ ਤੂੰ ਤੇਰੇ ਨਾਂਉ ਕਬੀਰਾ। ਰਾਂ ਮਰਤਨੁ ਤਬ ਪਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਹਿਲੇ ਤਜਹਿ ਸ
 ਰੀਰਾ॥ ੩੧॥ ਕਬੀਰ ਝੰਖਨ ਝੰਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਰੇ ਕਹਿਓ ਨ ਹੋਇ। ਕਰਮ ਕਰੀ ਮਨੁ ਕਰਿ ਰ
 ਹੇ ਮੇਟਿ ਨ ਜ ਕੋ ਕੋਇ॥ ੩੨॥ ਕਬੀਰ ਕਸਉ ਟੀਰਾਂ ਮਕੀ ਝੁਠਾਟਿ ਕੋ ਨ ਕੋਇ। ਰਾਂ ਮਕ
 ਸਉ ਟੀ ਜੋ ਸਹੈ ਨੇ ਮਰਿ ਜੀਵਹੋਇ॥ ੩੩॥ ਕਬੀਰ ਉਜਲ ਪਹਿਰਹਿ ਕਾਪਰੇ ਪਾਂ ਨ ਸੁਪ

ਗੀਖਾਹਿ। ਏਕ ਸੁਹਰਿ ਕੇ ਨਾਂ ਮਾ ਬਿਨੁ ਬਾਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ॥ ੩੪॥ ਕਬੀਰ ਬੇੜ ਜਰਜਰਾ ਫੂਟੇ
 ਛੇਕੁ ਜਾਗਾ। ਹਰੂ ਦੇ ਹਰੂ ਦੇ ਤਿਰਿ ਗਏ ਰੂ ਬੇਨਿ ਨ ਸਿਰ ਭਾਗਾ॥ ੩੫॥ ਕਬੀਰ ਹਰੂ ਜਰੇ ਨਿ ਉਲਾ
 ਕਰੀ ਕੇ ਜਨ ਰੋਜਿ ਉਪਾਸਾ। ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਰਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਇਓ ਕਬੀਰ ਉਦਾਸਾ॥ ੩੬॥ ਕਬੀ
 ਰ ਗਰ ਬੁਨ ਕੀ ਜੀਅੇ ਰਾਂ ਮਲ ਪੇਟੇ ਹਾਠਾ। ਹੋਵੁ ਰਉ ਪਰਛੜਤ ਰਤੇ ਫੁਨਿ ਪਰ ਨੀਗਾਠਾ॥ ੩੭॥
 ॥ ਕਬੀਰ ਗਰ ਬੁਨ ਕੀ ਜੀਅੇ ਉਚਾ ਦੇਖਿ ਅਟਾਸਾ। ਅਜ ਕਾਲੁ ਭੁਇਲੇਟ ਲਾਂ ਉਪਰਿ ਜਾ
 ਮੇਪਾਸਾ॥ ੩੮॥ ਕਬੀਰ ਗਰ ਬੁਨ ਕੀ ਜੀਅੇ ਰੋਕੁ ਨ ਹਸੀਅੇ ਕੋਇ। ਅਜ ਹੁਸਨ ਉਸਮੁੰਦੁ ਮੇ
 ਕਿ ਅਜਾਂ ਨ ਉਕਿ ਅਹੋਇ॥ ੩੯॥ ਕਬੀਰ ਗਰ ਬੁਨ ਕੀ ਜੀਅੇ ਦੇਹੀ ਦੇਖਿ ਸੁਰਗਾ। ਅਜ ਕਾਲ
 ਤਨਿ ਜਾਹੁ ਗੇਜਿ ਉਕਾਰੀ ਭੁਯੰਗਾ॥ ੪੦॥ ਕਬੀਰ ਲੂਟ ਨਾਂ ਪੈਤ ਲੂਟ ਲੈ ਰਾਂ ਮਨਾਂ ਮੈਲੂਟਾ। ਟਿਰਿਪ
 ਛੈ ਪਛੁਤਾਹੁ ਗੇਪ੍ਰਾਂ ਨ ਜਾਂਹਿ ਗੇਛੁਟਿ॥ ੪੧॥ ਕਬੀਰ ਅਸਾ ਕੇ ਈਨ ਜਨ ਸਿਓ ਅਪਨੇ ਪਰਿਲਾਵੈ ਅਹਰਿ
 ਪਾਂਚ ਉਲਰ ਕਾ ਜਾਰਿ ਕੈ ਰੋਹੈ ਰਾਂ ਮਲਿ ਵਲਾਗਾ॥ ੪੨॥ ਕੋਪੈ ਲਰ ਕਾ ਬੈਰ ਈਲਰ ਕੀ ਬੈਰੈ ਕੋਇ॥
 ਸਾਂਝਾ ਕਰੇ ਕਬੀਰ ਸਿਉ ਹਰਿ ਸੀਰੀ ਬਨ ਜੁ ਕਰੇਇ॥ ੪੩॥ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਚੇਤਾ ਵਨਿ ਮਤੁ ਸਹਿ ਸਾਰ

ਹਿਜਾਇ। ਪਛੈ ਰੋਗ ਜੁ ਰੋਗ ਦੇ ਤਿਨ ਕੇ ਗੁਣ ਲੇਖਾਇ॥ ੪੪॥ ਕਈ ਰਮੇ ਜਾਨਿ ਓਪੁ ਰੂ ਬੋਭ ਲੇਖ ਰੂ ਬੋ
 ਸਿਉ ਭੁਲ ਜੇਗਾ। ਭਗਤੁ ਨ ਛੁਡੁ ਰਿਹਾ ਮਕੀ ਭਾਂਟੈ ਨਿਦ ਉਲੇਗਾ॥ ੪੫॥ ਕਈ ਭਲੇ ਗੁਣਿ ਨਿਦੈ ਬਪੁ
 ਰੂਪਿ ਤਮ ਨਿਨਾੰਗੀ ਗਿਆਨੁ। ਰਾਮ ਕਈ ਰਾਗ ਵਿਰਹੇ ਅਵਤਰ ਜੇ ਸਭ ਕਾਂਸਾ॥ ੪੬॥ ਕਈ ਰਪਰ
 ਦੇ ਸੀ ਕੋ ਪਾਪ ਰੋਚੁ ਦਿਸਿ ਲਾਗੀਆਗੀ। ਖੰਥਾ ਜਲੁ ਕੋਇ ਲਾਭੁ ਈਤਾਰੇ ਅੰਬ ਨ ਲਾਗਾ॥
 ੪੭॥ ਕਈ ਗੰਥ ਖੰਥਾ ਜਲੁ ਕੋਇ ਲਾਭੁ ਈਖਾ ਪਰ ਫੂਟ ਮਛੂਟਾ। ਜੇਗੀ ਬਪੁ ਰੂਪੇ ਲਿਖਿਆ ਸੁਰਗੀ
 ਬਿਭੂਤਿ॥ ੪੮॥ ਕਈ ਰਬੈਰੇ ਜਲ ਮਛਲੀ ਲੀਫੁ ਰਮੇ ਲਿਖਿ ਜਾਨਾ। ਇਹੋ ਦੇਖੈ ਨਹ ਛੂਟ ਸਹਿ
 ਠਿਰਿ ਕਰ ਸਮੁੰਦ ਸਮਾਲਾ॥ ੪੯॥ ਕਈ ਰਸਮੰਦ ਨ ਛੋਡੀ ਮੇਜ ਉਅਤਿ ਖਰੋਹੇ। ਪੋਖਰਿ ਪੋਖਰਿ
 ਦੁਢ ਤੇ ਭੁਲੇ ਨ ਕਹਿਓ ਕੋਇ॥ ੫੦॥ ਕਈ ਗਨਿ ਗੁਸਾਏ ਬਹਿ ਗਏ ਥਾਂ ਪੀਨਾਂਗੀ ਕੋਇ। ਵੀਨ ਗਰੀ
 ਬੀਆਪ ਲੀਕਰ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁਹੋਇ॥ ੫੧॥ ਕਈ ਰਬੈ ਸਨ ਉਕੀ ਕੂਕਰਿ ਭੁਲੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਬੁਰੀ ਮਾਇ॥
 ਓਹੁ ਨਿਤ ਸੁਨੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਸੁ ਓਹੁ ਪਾਪ ਬਿਸਾਹ ਨ ਜਾਇ॥ ੫੨॥ ਕਈ ਰਹਰਨਾਂ ਦੂਬ ਗਇ ਹੁਹ
 ਗੀਆ ਰਾਤਾ ਲੁਲਾਖ ਅਹੋਰੀਏ ਕਜੀ ਉਕੇ ਤਾ ਬੀਰ ਉਕਾਲੁ॥ ੫੩॥ ਕਈ ਰਗੀ ਗਤੀ ਰਜਾ ਪਰਿ

ਕਰਹਿ ਪੀਟਹਿ ਨਿਰਮਲ ਨੀਗ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰੁਗਤਿ ਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ॥ ੪੮ ॥ ਕਰਹਿ ਰਮੇ ਕਬੀਰ ॥ ੪੮ ॥
 ੪੯ ॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਭਇਅ ਜੇ ਸਾਰੀ ਗਾਨੀਗੁ ॥ ਪਾਛੈ ਲਾਗੋ ਹਰਿ ਰੇ ਕਰਤ ਕਬੀਰ ਕਬੀਰ ॥
 ੫੦ ॥ ਕਬੀਰ ਹਰਦੀਪੀ ਅਰੀ ਚੂਨਾ ਉਜਲ ਭਾਇ ॥ ਰਾਮ ਜੈ ਹੀਤ ਉਮਿ ਲੈ ਦੇ ਨਉ ਬਰਨੁ ਗਵਾਇ ॥
 ੫੧ ॥ ਕਬੀਰ ਹਰਦੀਪੀ ਰਤਨੁ ਹਰੇ ਚੂਨਿ ਰਿਹਨੁ ਨ ਰਹਾਇ ॥ ਬਲਿਯਾਰੀ ਇਹ ਪ੍ਰੀਤ ਕਉ ਨਿਹਜਾਤਿ
 ਬਰਨ ਕੁਲ ਜਾਇ ॥ ੫੨ ॥ ਕਬੀਰ ਮੁਕਤ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕਰਾਰੀ ਦਸ ਦੇ ਭਾਇ ॥ ਅਨਤ ਉਮੈ ਗਲੁ ਹੋ
 ਇਹ ਹਿਓ ਨਿਕਸੇ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਇ ॥ ੫੩ ॥ ਕਬੀਰ ਅੰਸਾ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤੁਠ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥
 ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਮੇਕਲਾ ਸਹਜੇ ਆਇ ਉਜਾਉ ॥ ੫੪ ॥ ਕਬੀਰ ਨਾਮੋ ਹਿਛਾਨਿ ਨ ਛਾਪ ਗੀਨਾ ਮੇਰਿ
 ਪਰਨ ਗਾਉ ॥ ਮਤੁ ਹਰਿ ਪੂਛੈ ਕਉ ਨਹੈ ਮੇਰੈ ਜਾਤਿ ਨ ਨਾਉ ॥ ੫੫ ॥ ਕਬੀਰ ਮੁਹਿ ਮਰਨੇ ਕਾਢਾਉ ਹੋ
 ਮਰਉ ਤਹ ਰਿਕੈ ਦੁਆਰਿ ॥ ਮਤੁ ਹਰਿ ਪੂਛੈ ਕਉ ਨਹੈ ਪਰਾਹਮ ਰੇ ਬਾਗ ॥ ੫੬ ॥ ਕਬੀਰ ਨਾਮ ਕੀ
 ਅਨ ਕਰਹਿ ਗੋਨਾ ਕਰਿ ਸਕੈ ਸਰੀਰ ॥ ਕਿ ਅਜਨ ਉਕਿ ਛੁਹਰਿ ਕੀ ਅੰਤੁ ਇਓ ਕਬੀਰ ਕਬੀਰ
 ॥ ੫੭ ॥ ਕਬੀਰ ਸੁਪਨੈ ਹੂ ਬਰਖਾਇ ਕੈ ਨਿਹ ਮੁਖ ਨਿਕਸੈ ਰਾਮਾ ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਪਗ ਕੀ ਪਾਹਨੀ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੇ

ਚਾਂਮ॥ ੬੩॥ ਕਈ ਰਮਾ ਦੀ ਕੇਹਮ ਪੂਤਰੇ ਮਨ ਸਗਾ ਖਿਚਿਨੰਉ॥ ਚਾਰਿ ਦਿਵਸ ਕੇ ਪਾਂਤੁ ਨੇ ਬਡ ਬ
 ਰੂਪ ਹਿਠਾਂਓ॥ ੬੪॥ ਕਈ ਰਮਾ ਹਿਦੀ ਕਰਿ ਪਾਲਿ ਆਆ ਪੀਸਾਇ ਪੀਸਾਇ॥ ਤੈ ਸਹ ਬਾ
 ਤਨ ਪੁਛੀ ਮੇ ਕਬਹੂ ਨ ਲਾਈ ਪਾਇ॥ ੬੫॥ ਕਈ ਰਜਿ ਹਦਰਿ ਆਵਤ ਜਾਤਿ ਅਹੁ ਹਦ ਕੈ ਨਾਂ
 ਜਿ ਕੋਇ॥ ਸੇਵਰੁ ਕੈ ਸੇਛੋ ਡੀ॥ ਮੇਜੇ ਦਰੁ ਮੇ ਸਾਹੇਇ॥ ੬੬॥ ਕਈ ਰਤੁ ਬਾਥਾ ਪੈਉ ਬਰਿਓ ਗੁਨ ਕੀ
 ਲਹਰਿ ਝੁਕਿ॥ ਜਬ ਦੇਖਿ ਓ ਬੇਨਾਨ ਰਜ ਰਾਤ ਬਉਤਰਿ ਪਾਰਿਓ ਹਉਫ ਰਕਿ॥ ੬੭॥
 ਕਈ ਰਪਾ ਪੀਰੁ ਗਤਿ ਨ ਭਾਵਈ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਨ ਜੁਹਾਇ॥ ਮਾਖੀ ਲੰਦ ਨ ਪਰਹਰੈ ਨ ਹ ਬਿਰੀਧ
 ਤਹ ਜਾਇ॥ ੬੮॥ ਕਈ ਰਬੈਦ ਮੁਅਰੋਗੀ ਮੁਆਮੁਆ ਸਭੁ ਸਿਸਾਗੁ॥ ਏਕ ਕਈ ਰਾਨਾ ਮੁ
 ਆਜਿ ਹਨਾ ਹੀਰੋ ਵਨ ਹਾਰੁ॥ ੬੯॥ ਕਈ ਰਗੰਮੁ ਨਾਧਿ ਮਾਇਓ ਓ ਮੇਟੀ ਲਾਗੀ ਪੇਗ॥ ਕਾਂਇਆ
 ਗੰਡੀ ਕਾਠ ਕੀਨਾਂ ਓ ਚਰੈ ਬਹੇਰਿ॥ ੭੦॥ ਕਈ ਰਮੇ ਸੀਹੋਇ ਪਰੀ ਮਨ ਕੋ ਭਾਵਤ ਕੀਨਾ॥ ਮ
 ਰੇਨੇ ਤੋ ਕੀਆ ਰੁਪ ਨਾਂ ਜਉ ਹਾਥਿ ਸਿਧ ਓਰ ਲੀਨ॥ ੭੧॥ ਕਈ ਰਰਸ ਕੇ ਗਾਂਡੇ ਚੁਸੀ॥ ਮੇਗੁਨ ਕ
 ਓ ਮਰੀ॥ ਮੇਰੋਇ॥ ਅਵਗੁਨੀ॥ ਮਾਰੇ ਮਾਨ ਜੈ ਭਲੇ ਨ ਕਹਿ ਤੈ ਕੋਇ॥ ੭੨॥ ਕਈ ਰਗੰਗ ਰਿਜ ਲਿ

ਭੁਗਿਆਨ ਕਾਲਿ ਜੈ ਹੈ ਫੂਟਿ ॥ ਗੁਰਜਨੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਆਪਨਾ ਅਧਮਾ ਝੁਲੀ ਜਾਹਿ ਗੋਲੂਟਿ ॥
੧੩ ॥ ਕਬੀਰ ਕੁਕਰੁ ਗਾਂਧਕੋ ਮੁਤੀਆ ਮੇਰੇ ਨਾਂ ਉਗਲੇ ਹਮਾਰੇ ਜੇ ਵਰੀਜ ਹੀ ਖੀਝੈ ਤਹ ਜਾਂਉ
॥੧੪॥ ਕਬੀਰ ਜਪਨੀ ਕਾ ਠਕੀ ਕਿ ਅਧਿਖਲਾ ਨਹਿ ਲੋਇ ॥ ਧਿਰਦੈ ਗਾਂਧਮਨ ਚੇਤਈ ਇਹ
ਨਪਨੀ ਕਿ ਅਹੋਇ ॥੧੫॥ ਕਬੀਰ ਬਿਹੁ ਭੁਯੰਗ ਮੁਮਨਿ ਬਸੈ ਮੰਤ੍ਰਨ ਮਨੈ ਕੋਇ ॥ ਗਾਂਧਿ
ਓਗਨਿ ਜੀਅੇ ਜੀਅੇ ਤਬ ਉਗੋਇ ॥੧੬॥ ਕਬੀਰ ਪਾਰਸ ਚੰਦਨੈ ਤਿਨ ਹੋਵੇ ਕਸੁਰੀ ਧਾ ॥ ਡਿਹ
ਅਲਿਤੇ ਉਤਮ ਭਵੇ ਲੋਹ ਕਾ ਠਨਿਰ ਗੀਧਾ ॥੧੭॥ ਕਬੀਰ ਜਮ ਕਾ ਠੇਗਾਂ ਬੁਗਾਹੈ ਓਹੁ ਨ
ਹੀ ਸਹਿ ਆ ਜਾਇ ॥ ਏਕੁ ਜਾਪੁ ਮੇਰਿ ਮਲਿ ਓਤਿ ਨਿਲੀ ਆਮੀ ਚਲਿ ਲਾਇ ॥੧੮॥ ਕ
ਬੀਰ ਬੈਦ ਕਹੈ ਹਉਹੀ ਭੁਲਾਵਾਰੁ ਮੇਰੈ ਵਸਿ ॥ ਇਹੁ ਤਉ ਬਸਤੁ ਗੁਪਾਲ ਕੀ ਜਬ ਭਾਵੈ ਲੇਇ
ਖਸਿ ॥੧੯॥ ਕਬੀਰ ਨ ਉਬਤਿ ਆਪਨੀ ਵਿਨਿਦ ਜਲੇ ਪੁਸ ਜਾਇ ॥ ਨਦੀ ਨਾਂਦ ਜੀ ਜੇ ਗਾਨਿ
ਉਬਹੁ ਰਿਨਿ ਮਿਲਿ ਹੋ ਆਇ ॥੨੦॥ ਕਬੀਰ ਸਾਤ ਜਮੁ ਦਹਿ ਮਜੁ ਕਰ ਉਕਲ ਮਕਰ ਉਬਨ
ਹਾਇ ॥ ਬਸੁ ਪਾਕਾ ਗਵਨ ਉਕਰ ਉਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਨ ਨ ਜਾਇ ॥੨੧॥ ਕਬੀਰ ਜਾਤਿ ਜਲਾ

੧੧੨॥ ਕਰੀਅ ਕਰੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਕਬੀਰ ਰਮੀਆ ਕੰਠੀ ਮਲਿ ਚੂਕ ਹਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾ
 ਲਾ ॥ ੧੧੩॥ ਕਬੀਰ ਮੇਸਾ ਕੋ ਨਹੀ ਮੰਦਰ ਦੇਇ ਨ ਰਾਇ ॥ ਪਾਂਚ ਉਲਰ ਕੇ ਮਾਰਿ ਕੈ ਰਹੈ ਰਾਂਮ
 ਲਿਉਲਾਇ ॥ ੧੧੪॥ ਕਬੀਰ ਮੇਸਾ ਕੋ ਨਹੀ ਇਹੁ ਤਨੁ ਦੇਵੈ ਫੂਕਿ ॥ ਅੰਧਾਲੇ ਕੁਨ ਜਾਂਨਈ ਰ
 ਹਿ ਓ ਕਬੀਰ ਭੂਕਿ ॥ ੧੧੫॥ ਕਬੀਰ ਸਤੀ ਪੁਕਾਰੈ ਚਿਹਰੁ ਨੀਸੁ ਨਹੈ ਬੀਰ ਮਸਾਂਨਾ ਲਿਗੁ
 ਸਬਾਇਆ ਚਲਿਗਾਇ ਓਹ ਮਤੁ ਮਕਾਂ ਮੁਨਿ ਦਾਂਨਾ ॥ ੧੧੬॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਪੀਖੀ ਭਇਓ ਓਤਿ
 ਉਤ੍ਰਿ ਦਹਾਇ ਸਿਜਾਇ ॥ ਜੇ ਜੇ ਸੀਸੀ ਗਤਿ ਮਿਲੈ ਸੇਤੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ੧੧੭॥ ਕਬੀਰ ਜਾਂਕਓ
 ਖੋਜਤੇ ਪਾਇਓ ਸੋਈ ਠਉਗੁ ॥ ਜੇਈ ਠਹਿਰੈ ਤੂੰ ਭੁਇਆ ਜਾਂਕਓ ਕਹਤਾ ਅਉਗੁ ॥ ੧੧੮॥ ਕ
 ਬੀਰ ਮਾਰੀ ਮਰਉ ਕੁਸੰਗ ਕੀ ਕੇਲੇ ਨਿਕਟਿ ਨੁ ਬੇਰਿ ॥ ਉਹ ਬੂਲੇ ਉਹ ਰੀਰੀ ਮੇਸਾ ਕਤ
 ਸੰਗੁ ਨਹੈ ਰਿ ॥ ੧੧੯॥ ਕਬੀਰ ਰੂਪ ਰਾਈ ਸਿਰਚਰੈ ਚਲਿਓ ਚਰੈ ਬਾਟਾ ॥ ਅਪਨੇ
 ਰੂਹ ਹਿਨੰਦੁ ਰੈ ਮਾਰੀ ਅਉਘਟਘਟਾ ॥ ੧੨੦॥ ਕਬੀਰ ਬਨਕੀ ਦਾਧੀਲਾ ਕਰੀ ਠਾਂਢੀ ਕ
 ਰੈ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਮਾਇ ਸਿਪਰ ਉਲਹ ਰਕੇਜ ਰੈ ਦੂਜੀ ਬਾਗ ॥ ੧੨੧॥ ਕਬੀਰ ਏਕ ਮਰੇ ਤੇ ਦੁਇ

ਮੂਏ ਦੋਇ ਮਰਤ ਹਿ ਚਾਗਿ ॥ ਚਾਰਿ ਮਰਤ ਹਿ ਛੈ ਮੂਏ ਚਾਰਿ ਪੁਰਖੁ ਦਇ ਨਾਰਿ ॥ ੯੧ ॥ ਕਬੀਰ ਦੇ
ਪਿਛੇ ਪਿਛ ਗਏ ਦਿਅ ਕਹੂੰ ਨ ਪਾਇ ਅਠੈ ਗਾ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ ਨ ਚੇਤਿ ਕਿਹਾਂ ਭੁਲਾਂ ਨੇ ਅ
ਉਗ ॥ ੯੨ ॥ ਕਬੀਰ ਸੰਗਤਿ ਕਰੀ ਅੰਸਾ ਪਕੀ ॥ ਅਤਿ ਕਰੈ ਨਿਰਬਾਹੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗ ਨ ਕੀਜੀ
ਅੰਜਾਂ ਤੇ ਹੋਇ ਬਿਨਾਹ ॥ ੯੩ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗਮਹਿ ਚੇਤਿ ਚਿੰਨ ਕੇ ਜਗਮਹਿ ਰਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਨ
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ ਨ ਚੇਤਿ ਬਿਬਾਹਿ ਜਨ ਮੇਅਾਇ ॥ ੯੪ ॥ ਕਬੀਰ ਅਸਾ ਕਰੀ ਅੰਗਾਂ ਮਕੀ ਅਵ
ਰੈ ਅਸ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਨਰਕਿ ਪਹਿਤੇ ਮਾਂਨ ਈਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਦਾਸਾ ॥ ੯੫ ॥ ਕਬੀਰ ਸਿਖ ਸਾਖਾ ਬ
ਹੁਤੇ ਕੀਏ ਕੇ ਸੇਕੀ ਓਨ ਮੀਤਾ ॥ ਚਲੇ ਬੇਹਰਿ ਮਿਲਨ ਕਉ ਬੀਚੈ ਅਟਕਿ ਬਿਥੀਤਾ ॥ ੯੬ ॥ ਕਬੀਰ
ਕਾਰਨੁ ਬਪੁਰਾ ਕਿਅ ਕਰੈ ਜਉਗਾ ਮੁਨ ਕਰੈ ਸਗਾਇ ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਭੁਲੀ ਪਗ ਪਰਉ ਸੇਈ ਮਰਿ ਮੁ
ਹਿ ਜਾਇ ॥ ੯੭ ॥ ਕਬੀਰ ਅਟਰਹ ਕਉ ਉਪਦੇਸਤੇ ਮੁਖਿ ਮੇ ਪਰਿ ਹੋਰੇਤਾ ॥ ਰਾਸ ਬਿਰਾਨੀ ਰਾਖ
ਤੇ ਪਾਯਾ ਪਰਿ ਕਾਖੇਤਾ ॥ ੯੮ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਰਹਉ ਜਉ ਕੀ ਭੁਸੀ ਪਾਉ ॥ ਹੋਨ ਹਾਰ
ਸੋਹੈ ਹੋ ਜਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਉ ॥ ੯੯ ॥ ਕਬੀਰ ਸੰਗਤਿ ਜਾ

ਕਤੁਕਾਰੀਕਾਂਬਗੀਏਏਏਨਸੇਤੁ॥੧੦੧॥ਕਬੀਰਮਨਮੁੰਡਿਅੰਨਹੀਕੇਸਮੁੰਡਾਏਕਾਇ॥
 ਨੇਕਿਛੁਕੀਆਸੁਮਨਕੀਆਮੁੰਡਾਮੁੰਡਾਅਜਾਇ॥੧੦੨॥ਕਬੀਰਰਾਂਮਨਛੋਰੀਐਤਨੁਪ
 ਨੁਜਾਇਤਜਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਚਿਤੁਬੋਧਿਆਰਾਂਮਹਿਨਾਂਮਸਮਾਉ॥੧੦੩॥ਕਬੀਰਜੇ
 ਹਮਜੀਤਬਜਾਟਤੇਤੁਟਿਗਈਸਭਤਾਰਾਜੀਤਬਿਚਾਰਾਕਿਆਕਰੇਚਲੇਬਜਾਟਨਹਾਰਾ॥
 ੧੦੪॥ਕਬੀਰਮਾਇਮੁੰਡਉਤਿਹਗੁਰੂਕੀਜਤੇਭਰਮੁਨਜਾਇ॥ਆਪਿਤੁਬੇਚਹੁਬੇਦਮ
 ਹਿਚੇਲੇਦੀਏਬਹਾਇ॥੧੦੫॥ਕਬੀਰਜੇਤੇਪਾਪਕੀਏਰਾਖੇਤਲੇਦੁਹਾਇ॥ਪਰਗਟਭੁਏਨਿਦਾਂ
 ਨਸਭੁਜਬਪੁਛੈਧਰਮਹਾਇ॥੧੦੬॥ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਓਪਾਲਿਓਬਹੁਤੁਕੁਟੈਬੁ॥
 ਪੀਧਾਕਰਤਾਰਹਿਗਾਇਆਭਾਈਰਹਿਆਨਬੰਧਾ॥੧੦੭॥ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਕੈਰਾਤਿਜਗ
 ਦਨਿਜਾਇ॥ਸਰਪਨਿਹੋਇਕੈਅਉਤਰੈਜਾਏਅਪੁਨੇਖਾਇ॥੧੦੮॥ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿ
 ਕੈਅਹੋਈਰਾਖੇਨਾਰਾਗਵਹੀਹੋਇਕੈਅਉਤਰੈਭਾਰੁਸਹੈਮਨਛਾਰਾ॥੧੦੯॥ਕਬੀਰਚਤੁਰਾਈਅਤਿ
 ਘਨੀਹਰਿਜਪਿਹਿਰਦੈਮਾਹਾ॥ਸੁਗੰਊਪਰਿਖੇਲਨਾਂਗਿਰੈਤਠਹਰਿਨਾਹਿ॥੧੧੦॥ਕਬੀਰਸੇਈਮੁ

ਖੁਧੀਨਹੈਜਾਂਮੁਖਕਹੀਮੇਰਾਂਮਾਦੇਹੀਕਿਸਕੀਬਾਪੁਗੀਪਟਿਤ੍ਰਹੋਇਗੋਗ੍ਰਾਮ॥੧੧੦॥ਕਬੀਰਜੋ
ਈਕੁਲਭੁਲੀਨਿਹਕੁਲਪਰਿਕੇਦਾਸੁ॥ਨਿਹਕੁਲਦਾਸੁਨਉਪਜੈਸੋਕੁਲਦਾਕਪਲਾਸ॥੧੧੧॥
॥ਕਬੀਰਹੈਗੈਬਾਹਨਸਪੁਨਪਨਲਾਖਪਨਾਟਹਗਾਇ॥ਇਆਸੁਖਤੇਭੀਖੁਭਲੀਜਉਹ
ਰਿਸਿਮਰਤਾਦਿਨੁਜਾਇ॥੧੧੨॥ਕਬੀਰਜਭੁਜਗੁਹਉਹਿਰਿਓਮਾਦਲੁਕੰਧਰਦਾਇਕੇਈ
ਕਾਹੁਕੇਨਹੀਸਭਦੇਖੀਠੈਕਬਜਾਇ॥੧੧੩॥ਕਬੀਰਮਾਰਗਮੇਤੀਬੀਥੈਰੈਮੀਧਾਨਿਕਸਿਓਆਇ
ਜੋਤਿਬਿਨੰਨਗਦੀਸਕੀਜਗਤਭਿਲਾਘੋਜਾਇ॥੧੧੪॥ਬੁਝਾਬੀਸੁਕਬੀਰਕਾਉਪਨਿਓਪੁਤ੍ਰਕਮਾ
ਲਾ॥ਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਕੈਪਰਿਲੇਆਯਾਮਲੁ॥੧੧੫॥ਕਬੀਰਸਾਧੁਕਉਮਿਲਨੇਜਾਈ
ਮੇਸਾਥਿਨਲੀਜੈਕੇਇ॥ਪਛੈਪਾਂਊਨਦੀਨੀਮੇਆਗੈਹੋਇਜੁਹੇਇ॥੧੧੬॥ਕਬੀਰਜਗਬਾਪਿਓ
ਨਿਹਜੇਦੁਗੀਤਿਹਮਤਿਬੰਧੁਕਬੀਰਾਜੈਹਰਿਮਾਟਾਲੇਨਨਿਓਸੇਨਸਮਾਂਨਿਸਗੀਰ॥੧੧੭॥ਕਬੀ
ਰਹੀਸੁਭਿਤਿਭਿਤਨੁਗਾਡਿਓਸੋਝਾਈਸੈਨਾਂ॥ਅਨਪੁਨੀਓਨਛੋਡੁਈਰਿਕਾਂਈਨੈਨਾਂ॥੧੧੮॥ਕ
ਬੀਰਨੈਨਨਿਹਾਰਉਤੁਸੁਕਉਸੁਦਨਜਨਉਤੁਅਨਾਂਉ॥ਬਿਨਉਚਰਉਤੁਅਨਾਂਮਨੀਚਰਨਕਮਲਾਰਿ

੧੧੯॥ ਕਬੀਰ ਸੁਰਗ ਨਰ ਕਤੇ ਮੇਰਹਿ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਨਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ੧੯੦
 ਮਓਨੇ ਮੇਰਹਿ ਓਸਤਿ ਅਰੁ ਆਦਿ॥ ੧੨੦॥ ਕਬੀਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਓਨੇ ਕੇ ਕਹਿ ਕੇ ਜੇ ਉਨਮ
 ਨਾ॥ ਕਹਿ ਬੇਕਉ ਸੋਭਾ ਨਹੀ ਦੇਖਾ ਹੀ ਪਰਵਾਨੁ॥ ੧੨੧॥ ਕਬੀਰ ਦੇਖਿ ਕੇ ਕਿਹ ਕਹੇ ਕਹੇ ਨ ਕੇ ਪਤੀ
 ਆਇ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਸਾਥੈ ਸਾਓ ਹੀ ਰਹਿ ਉਤਰ ਪਗੁ ਨ ਗਾਇ॥ ੧੨੨॥ ਕਬੀਰ ਚੁਗੈ ਚਿਤ ਰੈ ਭੀ ਚੁਗੈ
 ਚੁਗਿ ਚੁਗਿ ਚਿਤ ਰੈ॥ ਜੈ ਜੇ ਬੁਝ ਰਹਿ ਕੁੰਜ ਮਨ ਮਾਇ॥ ਆਮ ਮਤਾਰੇ॥ ੧੨੩॥ ਕਬੀਰ ਅੰਬਰੁ
 ਘਨ ਹਰੁ ਛਾਇ॥ ਆਬਰਿ ਖਿਭਰੇ ਸਰਤਾਲਾ॥ ਨਾਤਿ ਕਨਿ ਉਤਰ ਸਤਰਹੈ ਤਿ ਨ ਕੇ ਕਉ ਨੁਹ ਟਾਲ
 ॥ ੧੨੪॥ ਕਬੀਰ ਚਕਈ ਜਿਉ ਨਿਸਿ ਬੀਛਰੈ॥ ਆਇ ਮਿਲੈ ਪਰਭਾਤਿ॥ ਜਿਨ ਰਾਬਿ ਛੁਰੇ ਗੰਮ ਸਿ
 ਉਨਾਇ ਨ ਮਿਲੈ ਨਰਾਤਿ॥ ੧੨੫॥ ਕਬੀਰ ਰੈ ਨਾਇ ਗਬਿਛੁਰਿ॥ ਆਰਹੁ ਰੇ ਸੀਖ ਮਝੁ ਗਾਇਓ
 ਲਾਏ ਟਲਾਧਾ ਹੁੰਦੀ ਦੇਸਹਿ ਉਗਟੁ ਸੁਗ॥ ੧੨੬॥ ਕਬੀਰ ਸੂਤਾ ਕਿਅ ਕਰਹਿ ਨਾਗੁ ਰੇ ਇਥੈ ਦੁ
 ਖਾਜਾ ਕਾ ਬਾਸਾ ਗੋਰ ਮਹਿ ਸੋਕਿ ਉਸੈ ਦੇਸੁਖ॥ ੧੨੭॥ ਕਬੀਰ ਸੂਤਾ ਕਿਅ ਕਰਹਿ ਉਠਿ ਕਿ
 ਨ ਜਪਹਿ ਮੁਗਾਠਾ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸੇਵਨ ਹੋਇ ਗੋਲਾ ਬੇਗੋਰੁ ਪਸਾਰਿ॥ ੧੨੮॥ ਕਬੀਰ ਸੂਤਾ ਕਿਅ

ਕਰਹਿ ਬੈਠ ਰਹੁ ਅਰੁ ਜਾਗਾ ਨਾ ਕੋ ਸੀ ਗਿ ਤੇ ਬੀ ਛੁਰਾ ਤਾਂ ਹੀ ਕੇ ਸੀ ਗਿ ਲਾਗਾ ॥ ੧੨੯ ॥ ਕਬੀਰ ਸੀ ਤਕ
 ਗੈਲ ਨ ਛੋਰੀ ਅੰਮੇ ਮਾਰ ਗੁਲਾਗਾ ਨਾ ਉਪੇਖਤ ਹੀ ਪੁਨੀ ਤੇ ਹੋਇ ਬੇਟ ਤਨ ਪੀ ਅੰਮੇ ਨਾ ਉ ॥ ੧੩੦ ॥ ਕ
 ਬੀਰ ਸਾਕ ਤੁ ਸੀ ਗੁਨ ਕੀ ਜੀ ਅੰਮੇ ਦੁਹਿ ਜਾਈ ਅੰਮੇ ਭਾਗਾ ਬਾਸਨ ਕਾਰੇ ਪਰ ਸੀ ਅੰਮੇ ਤਉ ਕਛੁ ਲਾਗੈ ਦਾ
 ਗਾ ॥ ੧੩੧ ॥ ਕਬੀਰ ਗਾਮਨ ਦੇ ਤਿਓ ਨ ਰਾਪੁ ਡਿਓ ਮਾਇ ਲਾਗੀ ਮੰਦਿਰ ਦੁਆਰ ਤੇ ਅਬ ਕਿ
 ਅਕਾਇ ਅਜਾਇ ॥ ੧੩੨ ॥ ਕਬੀਰ ਕਾਰਨੁ ਸੇਭ ਇਓ ਜੋ ਕੀ ਨੇ ਕਰਤਾਰਿ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਸਰੁ
 ਕੋ ਨਹੀ ਏਕੈ ਸਿਰਜਨ ਜਾਗਾ ॥ ੧੩੩ ॥ ਕਬੀਰ ਫਲ ਲਾਗੈ ਦੁਲ ਨਿਪਾਕ ਨਿਲਾਗੈ ਅੰਬਾ ਜਾ
 ਇਪਹੁ ਚਹਿਖ ਸਮਕ ਉਨ ਉਬੀਰ ਨਖਾਂ ਹੀ ਕੰਬਾ ॥ ੧੩੪ ॥ ਕਬੀਰ ਠਕੁਰ ਪੂਜਹਿ ਮੇਲਿ ਲੇਮ
 ਨਹ ਡਿਤੀਰ ਬਨਾਹਿ ਦੇਖ ਦੇਖੀ ਸੁੰਗ ਪਰ ਭੁਲੇ ਭੁਟ ਕਾਖਾਂ ਹਿ ॥ ੧੩੫ ॥ ਕਬੀਰ ਪਾਹਨੁ ਪਰ
 ਮੇਸਰੁ ਕੀਆ ਪੂਜੈ ਸੁਭ ਸੀਸਾਗਾ ਇਸੁ ਭਰਦੁ ਸੈ ਨੇਰਹੈ ਬੂਝੈ ਕਾਲੀ ਧਾਗਾ ॥ ੧੩੬ ॥ ਕਬੀ
 ਰ ਕਾਗਦ ਕੀ ਓਬਰੀ ਮਸਕੇ ਕਰਮ ਕਪਾਟਾ ਪਾਂਹਨ ਬੇਰੀ ਪ੍ਰਥਮੀ ਪੰਡਿਤ ਪਾਗੀ ਬਾਟਾ ॥ ੧੩੭ ॥
 ਕਬੀਰ ਕਾਲਿ ਕਰਿਤਾ ਅਬਹਿ ਕਰ ਅਬ ਕਰਤਾ ਸੁਇਤਾ ਲਾਪਾ ਛੈ ਕਛੁ ਨਹੋਇ ਗਾਨ ਉਸਿਰ ਪਰ

ਆਵੈ ਕਾਲੁ ॥ ੧੩੮ ॥ ਕਬੀਰ ਮੇਸਾਨੀ ਤੁਇ ਕੁਦੋਪ ਆਜੇ ਸੀਧੇਈ ਲਖਾ ॥ ਟੀਸੈ ਰੰਬ ੧੮੧
 ਲਬੁ ਗੁਨੰ ਮਤਿ ਹੀਨਾਂ ਨਾਪਾਕ ॥ ੧੩੯ ॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਬੁਧ ਕਉਨ ਮੁਨ ਕਰੈ ਤਿਸ ਕ
 ਗਾਨਿ ਨਿਇਹਿ ਜਮੁ ਆਸਿਰ ਜਿ ਆਸੁਨ ਪਿਆ ਪਰਵਹਿ ਗਾਰੁ ॥ ੧੪੦ ॥ ਕਬੀਰ ਕ
 ਸਤੁ ਗੁਰੁ ਇਆ ਤੁਫਰੁ ਏਸੁ ਭਵਾਸਾ ॥ ਨਿਉ ਨਿਉ ਭਗਤਿ ਕਬੀਰ ਕੀ ॥ ਤਿਉ ਤਿਉ ਭਰਾਂ ਮ
 ਨਿਵਾਸਾ ॥ ੧੪੧ ॥ ਕਬੀਰ ਗਾਹਗਾਰਿ ਪਰਿਓਕੁ ਟੈ ਬੈਕਾਂ ਠੈਰਹਿ ਗਾਇ ਭਰਾਂ ਮਾ ॥ ਆਇ ਪ
 ਰੇਧਰ ਮਗਾਇ ਕੇ ਬੀਚਹਿ ਪ੍ਰੀਮਾਂ ਧਾਂਮਾ ॥ ੧੪੨ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ ਤੇ ਸੁਕਰੁ ਭੁਲਾ ਗਏ ਅ
 ਛਾਗਾਂ ਉਓ ॥ ਓਹੁ ਸਾਕਤ ਬੁਧੁ ਰਾਮ ਰਿਗਾਇ ਆਕੇ ਇਨ ਲੋਏ ਨਾਂ ਓ ॥ ੧੪੩ ॥ ਕਬੀਰ ਕ
 ਉਡੀਕੁ ਉਡੀਕੇ ਰਿਕੇ ਨੇਰੇ ਲਖ ਕਰੇ ਗਿ ॥ ਚਲਤੀ ਬਾਰਨ ਕਛੁ ਮਿਲਿਓ ਲਈ ਲੀ ਗੋਟੀ
 ਤੇ ਗਿ ॥ ੧੪੪ ॥ ਕਬੀਰ ਬੈਸਨੇ ਪੁਆਤ ਕਿਆ ਤੁਇਆ ਮਾਲਾ ਮੇਲੀ ਰਾਗ ॥ ਬਾਹਰਿ
 ਕੀਚਨ ਬਾਰਹਾਤਿ ਤਰਿ ਭੁਰੀ ਭੁਗਾਰਿ ॥ ੧੪੫ ॥ ਕਬੀਰ ਰੇਣੁ ਪੁਇ ਰਹੁ ਬਾਟ ਕਾਤੁ ਨਿ
 ਮਨ ਕਾ ਅਭਿਮੰਨ ॥ ਮੇਸਾ ਕੇਈ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਤਾਹਿ ਮਿਲੈ ਭਗਵੰਨ ॥ ੧੪੬ ॥ ਕਬੀਰ ਰੇਣੁ

ਅਤਕਿਆਭਇਆਪੀਕਉਦੁਦੇਇ। ਐਸਤੇਰਾਦਾਸੁਰੈਨਿਉਪਰਨੀਮਹਿਖੇਹਾ॥੧੪੭॥
 ਕਬੀਰਖੇਹੁਈਤਉਕਿਆਭਇਅਨੋਉਡੁਲਗੇਅੰਗ। ਹਰਿਜਨੁਮੇਸਾਚਾਹੀਐਨਿਉਪਾਨੀਉ
 ਸਰਬੰਗ॥੧੪੮॥ ਕਬੀਰਪਾਨੀਹੁਅਤਕਿਆਭਇਆਸੀਰਾਤਤੋਹੇਇ। ਹਰਿਜਨੁਮੇਸਾਚਾ
 ਹੀਐਜੈਜਾਹਰਿਹੀਹੋਇ॥੧੪੯॥ ਉਚਰੁਫਨਕਨਕਾਮਨੀਸਿਖਰਿਧਜਾਫਹਰਾਇ। ਤਾਂਤੇਕੁਲੀ
 ਮਧੁਕਰੀਸੈਤਸੰਗਗਾਨਗਾਇ॥੧੫੦॥ ਕਬੀਰਪਾਟਨਤੇਉਜਰਕੁਲਾਗੰਮਭੁਗਤਜਿਹਠਾਂਇ॥
 ਗੰਮਸਨੇਹੀਬਾਹਰਾਜਮਪੁਰਿਮੇਰੈਭੁਇ॥੧੫੧॥ ਕਬੀਰਗੰਗਜਮਨਕੇਅੰਤਰੇਸਹਜਸੁਨ
 ਕੇਪਾਵਾਤਹਾਂਕਬੀਰੇਮਟਕੀਅਖੋਜਤਮੁਨਿਜਨਬਾਦ॥੧੫੨॥ ਕਬੀਰਜੈਸੀਉਪਨੀਪੇ
 ਰੁਤੇਜਉਤੇਸੀਨਿਬਪੈਓਹੀ। ਹੀਗਾਕਿਸਕਾਬਾਪੁਰਾਪੁਜਹਿਨਰਤਨਕਰੇਤ੍ਰਿ॥੧੫੩॥
 ਕਬੀਰਏਕਅਚੰਭਉਦੇਖਿਓਹੀਗਾਟਿਬਿਕਾਇ। ਬਨਜਨਹਰੇਬਾਹਰਾਕਉਭੀਬਦਲੈ
 ਇ॥੧੫੪॥ ਕਬੀਰਜਹਾਂਗਿਅੰਨੁਤਹਧਰਮੁਹੈਜਹਾਂਝੂਠਤਹਪਾਪਾ। ਜਹਾਂਲੇਭੁਤਹਕਾਨੁਹੈ
 ਜਹਾਂਖਿਮੰਤਹਆਪਾ॥੧੫੫॥ ਕਬੀਰਮਾਇਅਤੰਨੀਤਉਕਿਆਭਇਆਜਉਮੰਨੁਤ

१८२
 निआनहीजाइ। मंनमुनीमुनद्वरगलेमंनुसबैकउधिए। १५६। कबीरसासतिगु
 बुमेमिलिआसबदनुबाहिआदेकु। लगतगीरुइमिलिगइआपरिआकलेने
 डेक। १५७। कबीरसासतिगुबुकिआकबैजउसिधंमहिबुका। अंयेदेकुनल
 गहीनिउबांसुबनहीमेदुका। १५८। कबीरपैगैबांगनसपनपनहउपतीकी
 नगि। तामुपटितरनंपुनैगरेजनकीपनिगार। १५९। कबीरनिपनगीरिउनिदी
 मेकिउगरेदेगीकैमंनु। उमंगसदगैबिपेकैउउसिमरैहरिनंम। १६०। क
 बीरबुनीपाहीबिडिबुहीसतिगुबुपीपीग। कबीरगीराबननिआमंनसरेद्वर
 तीरु। १६१। कबीरगरिगीरननुनउगरीलेकैमंनुगट। नबगीपाहीमेपारबुडब
 गिरनकीसांटा। १६२। कबीरकंमपरैगगिसिमगीमेमेसासिमरगुनिता। अमर
 पुरबासाकरगुगरीगइआबगैरैबिता। १६३। कबीरसेदकउदुइबुलेदेकु
 सीतुइकुगंम। गंमनुदतामुकतकैसितनपादैनंम। १६४। कबीरनिगमारगिधि

ਰਿਤਗਏ ਪਾਛੈ ਪਰੀਬੀਗ। ਇਕ ਅਵਧਾਟਾ ਟੀਰਾਂ ਕੀਤਿ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਬੀਗ। ੧੬੫
 ॥ ਕਬੀਰ ਦੁਨੀਆਂ ਕੇ ਦੋਖੇ ਮੁਆਚਲਤ ਕੁਲ ਕੀਕਾਂਨ। ਤਬ ਕੁਲ ਕਿਸ ਕਾਲ ਨ ਸੀ ਜਬ ਲੇਖਰ
 ਹਿਮ ਸਾਂਨ। ੧੬੬ ॥ ਕਬੀਰ ਰੂਬ ਹਿਗੋਰੇ ਬਾਪੁ ਰੇ ਬਹੁਲੇ ਗਨ ਕੀਕਾਂਨ। ਪਾਰੇ ਸੀ ਕੇ ਜੇਹੁਆ
 ਤੂੰ ਅਪਨੇ ਭੀਜਾਂਨ। ੧੬੭ ॥ ਕਬੀਰ ਰੁਲੀ ਮਧੁਕਰੀ ਨਾਂਨ ਬਿਧਿ ਕੇ ਨਾਨਾ। ਵਾਵਾ ਕਾਹੁ ਕੇ ਨਹੀ ਬ
 ਰਾਵੇ ਸੁਬਰਹਾਨ। ੧੬੮ ॥ ਕਬੀਰ ਦਾਵੇ ਦਾਸੁ ਨੁਹੇ ਤੁਹੈ ਨਿਰਦਾਵੈ ਰਹੈ ਨਿਸੰਗ। ਜੇਕਨੁ ਨਿਰਦਾ
 ਵੈ ਰਹੈ ਸੋਗ ਨੈਇ ਦੁਸਰੇ ਕਾ। ੧੬੯ ॥ ਕਬੀਰ ਪਾਲਿਸ ਮੁਹਾਂ ਸਰਵ ਰੁਰਾਪੀ ਨਜ ਕੈ ਕੋਨੀਗ। ਭਾ
 ਗਬਰੇ ਤੈ ਪਾਇਓ ਤੂੰ ਰਿਭੁ ਰਿਪੀਓ ਕਬੀਗ। ੧੭੦ ॥ ਕਬੀਰ ਪਰਬੁ ਤੇ ਤਾਰੇ ਖਿਸਹਿ ਤਿਉਇ
 ਹੁਖਿ ਸੇਸ ਗੀਗ। ਏਦੁਇ ਅਖਰੁ ਨਾਂ ਖਿਸਹਿ ਸੋਗ ਹਿਰਹਿ ਓਕ ਬੀਗ। ੧੭੧ ॥ ਕਬੀਰ ਕੋਟੀ
 ਕਾਠ ਕੀਦਹੁ ਇਸਿਲਾ ਗੀਆਗ। ਪੀਤਿ ਤਪੀਤਿ ਨਲ ਮੁਏ ਮੁਰਖ ਉਬਰੇ ਰਾਗ। ੧੭੨ ॥
 ॥ ਕਬੀਰ ਸੇਸਾ ਦੁਰਿਕ ਰਿਕਾਗ ਦੁਵੇਇ ਬਹਾਇ। ਬਾਂਦਨ ਅਖਰ ਸੇਧਿ ਕੈ ਹਰਿਚਰਨੀ ਨਿ
 ਤਲਾਇ। ੧੭੩ ॥ ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਨ ਛਾਤੇ ਸੰਤ ਈਜਓ ਕੋਟਿ ਕੀਮਲਹਿ ਅਸੰਤ। ਅਲਿਅਗ

ਰੁਤੁਯੋਗਮੁਖੇਦਿਓਸੀਤਲਤਨਤਜੀਤ॥੧੭੪॥ ਕਬੀਰਮਨੁਸੀਤਲੁਭਾਇਆਪਾਇਆਬੁ
 ਹਮਗਿਆਨਾਜਿਨਿਜੁਆਲਾਨਗੁਜਾਰਿਆਸੁਜਨਕੇਉਦਕਸਮਾਂਨ॥੧੭੫॥ ਕਬੀਰਸਾ
 ਰੀਸਿਰਜਨਹਾਰਕੀਜਾਂਨੈਨਾਹੀਕੋਇ॥ਕੋਜਾਂਨੈਆਪਨਧਨੀਕੇਦਾਸੁਦੀਵੰਨੀਹੋਇ॥
 ੧੭੬॥ ਕਬੀਰਭੁਲੀਭਈਜੇਭਉਪਰਿਆਇਸਾਗਈਸਭਭੂਲਿਆਓਰਗਰਿਪਾਂਨੀਭੁਇਅ
 ਨਾਇਮਿਲਿਓਲਿਭੂਲਿ॥੧੭੭॥ ਕਬੀਰਪੂਰਿਸਕੇਲਕੇਪੁਰੀਆਬਾਧੀਦੇਹਾਇ
 ਦਸਰਾਰਕੇਪੇਖਨਾਂਅੰਤਿਖੇਹਕੀਖੇਹ॥੧੭੮॥ ਕਬੀਰਸੁਰਨੁਚਾਂਦਕੇਉਦੈਭੁਈਸਭ
 ਦੇਹਾਗੁਰਗੋਬਿੰਦਕੇਬਿਨਮਿਲੇਪਲਟਭਈਸਭਖੇਹ॥੧੭੯॥ ਕਿਹਅਨਭਉਤ
 ਹਭੈਨਹੀਨਹਭਉਤਹਰਿਨਾਹਿ॥ਕਹਿਓਕਬੀਰਬਿਚਾਰਿਕੇਸੰਤਸੁਨਹੁਮਨਮਾਹਿ॥
 ੧੮੦॥ ਕਬੀਰਕਿਨਹੁਕਿਛੁਕਾਨਿਆਂਨਹੀਤਿਨਜੁਖਨੀਦਿਬਿਧਾਇ॥ਹਮਹੁਜੁਬੁ
 ਝਾਬੁਝਨਾਂਪੁਰੀਪਰੀਬਲਾਇ॥੧੮੧॥ ਕਬੀਰਮਾਰੇਬਹੁਤੁਪਕਾਰਿਆਪੀਰਪੁ
 ਕਾਰੇਅਉਗਾਲਾਗੀਰੋਦਪਰਿਮਕੀਰਹਿਓਕਬੀਰਠਉਗ॥੧੮੨॥ ਕਬੀਰਰੋਟਸੁਰੇ

ਲੀਜੇਲਕੀਲਾਗਤਲੇਇਉਜਾਸਾ। ਰੋਟਸਹਾਰੈਸਬਦਕੀਤਾਸਗੁਰੁਮੇਦਾਸ॥੧੮੩॥
ਕਬੀਰਮੁਲਾਂਮੁਨਰੋਕਿਆਚਢਹਿਸਾਂਈਨਬਹਰਾਹੇਇ॥ ਨਾਂਕਾਰਹਿਤੁਬਾਂਗਦੇਹਿਦਿ
ਲਹੀਭੀਤਰਿਜੇਇ॥੧੮੪॥ ਜੇਖਸਬੂਗੀਬਾਹਰਾਕਿਆਹਜਕਾਬੈਜਾਇ॥ ਕਬੀਰਨਾਂ
ਕੀਦਿਲਸਾਬਤਨਹੀਰਾਂਕਉਕਹਾਂਖੁਦਾਇ॥੧੮੫॥ ਕਬੀਰਮਲਹਿਕੀਕਰਿਬੰਦਗੀ
ਨਿਹਸਿਮਰਤਦਿਨਜਾਇ॥ ਦਿਲਮਹਿਸਾਂਈਪਰਗਟੇਬੁਝੈਬਲੀਤੀਨਾਇ॥੧੮੬॥ ਕ
ਬੀਰਜੋਗੀਕੀਏਜਲਮੁਹੈਕਹਤਾਨਉਹਲਾਲਾ॥ ਦਠਤਰਲੇਖਾਮਾਂਗੀਮੇਤਬੋਹੇਇਗੋਕ
ਟਨਹਟੁਲਾ॥੧੮੭॥ ਕਬੀਰਪੂਬਖਾਂਨਾਂਖੀਰਗੀਜਾਂਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਲੈਨ॥ ਤਿਗੋਰੋਟੀਕਾਰਨੇ
ਗਲਾਕਟਟੈਕਉਨ॥੧੮੮॥ ਕਬੀਰਗੁਰੁਲਾਗਤਬਜਾਂਨੀਮੇਮਿਦੈਮੇਹਤਨੁਤਾਪਾਹਰਖਸੇ
ਗਦਾਝੈਨਹੀਤਬਹਰਿਆਪੇਆਪਿ॥੧੮੯॥ ਕਬੀਰਗਾਂਮਕਹਨਮੇਭੇਦੁਹੈਤਾਂਮਹਿਏਕੁਬਿਰ
ਗਸੇਈਗਾਂਮਸਭੈਕਹੈਜੇਈਕਉਤਕਹਾਰਾ॥੧੯੦॥ ਕਬੀਰਗਾਂਮੇਰਾਂਮਕਹੁਕਹਿਬੇਮਹਿਬਿ
ਬੇਲਾਏਕਮਟੈਕਹਿਮਿਲਿਗਇਆਏਕਸਮਾਨਏਕ॥੧੯੧॥ ਕਬੀਰਜਾਂਪਰਿਸਾਧਨ

ਸੇਵੀਅਹਿਰਿਕੀਸੇਵਾਨਾਹਿ। ਤਿਪਰਮਰਹਟਸਾਰਖੇਭੂਤਬਸਹਿਤਿਨਮਾਹਿ॥੧੯੨॥ ਕਬੀ
 ਰਗੀਗਾਹੁਆਬਾਦਗਬਹਗਾਹੁਆਕੰਨ। ਪੰਟੁਤਤੇਪੀਗਲਭੁਇਆਮਾਰਿਆਸਤਿਗੁਰਬਾ
 ਨ॥੧੯੩॥ ਕਬੀਰਸਤਿਗੁਰਸੁਰਮੇਬਾਹਿਆਬਾਨਜੁਏਕਾ। ਲਗਤਹੀਭੁਇਗਿਰਿਪਰਿਆਪ
 ਰਾਕਰੇਜੇਛੇਕਾ॥੧੯੪॥ ਕਬੀਰਨਿਰਮਲਬੁੰਦਅਕਾਸਕੀਪਰਗਈਭੂਮਬਿਕਾਗਾ। ਬਿ
 ਨਸੀਗਤਿਇਉਮਾਨਈਹੋਇਗਈਭੁਠਛਾਗਾ॥੧੯੫॥ ਕਬੀਰਨਿਰਮਲਬੁੰਦਅਕਾਸਕੀਲੀ
 ਨੀਭੁੰਮਿਮਿਲਾਇ। ਅਨਿਕਸਿਆਨੇਪਰਿਗਏਨਾਂਨਿਰਦਾਰੀਜਾਇ॥੧੯੬॥ ਕਬੀਰਹਜਕਾਬੇ
 ਹਉਜਾਇਬਾਅਗੈਮਿਲਿਆਪੁਦਾਇ। ਸਾਈਮੁਝਸਿਉਲਰਿਪਰਿਆਤੁਝੈਕਿਨਦੁਰਮਾਈਗ
 ਇ॥੧੯੭॥ ਕਬੀਰਹਜਕਾਬੇਹੋਇਹੋਇਆਕੇਤੀਬਾਕਬੀਗ। ਸਾਈਮੁਝਮਹਿਕਿਆਪਤਾ
 ਮੁਖਹੁਨਬੇਲੈਪੀਗ॥੧੯੮॥ ਕਬੀਰਜੀਅਜੁਮਾਰਹਿਜੇਭੁਕਰਿਕਹਤੇਹਹਿਜੁਹਲਾਲਾ। ਫ
 ਠਤਭਦਈਜਬੁਕਾਦੁਹੋਇਗਾਕਵਨੁਹਵਾਲਾ॥੧੯੯॥ ਕਬੀਰਜੇਭੁਕੀਆਸੇਜੁਲ
 ਮੁਹੈਲੇਨਬਾਬਖਦਾਇ। ਫਠਤਭੁਲੇਖਾਨੀਕਸੈਮਾਰਮੁਹੇਮੁਹਿਖਾਇ॥੨੦੦॥ ਕਬੀ

ਰਲੇਖਾਵੇਨਾਂਜੁਹੇਲਾਜਉਵਿਲਜੁਭੀਹੋਇ॥ਉਸਸਾਰੇਦੀਬਾਂਨਮਹਿਪਲਨਪਕਰੈਕੋਇ॥੨੦੧
॥ਕਬੀਰਧਰਤੀਅਰੁਆਕਾਸਮਹਿਦੋਇਤੂੰਬਰੀਅਬਧਾ॥ਖਟਦਰਸਨਸੀਸੇਪਰੇਅਰੁਚਉ
ਰਾਸੀਸਿਧਾ॥੨੦੨॥ਕਬੀਰਮੇਰਾਮੁਸੁਮਹਿਕਿਛੁਨਹੀਜੋਕਿਛੁਹੈਸੁਤੇਰਾ॥ਤੇਰਾਤੁਸੁਕਉਸ
ਉਪਤੇਕਿਆਲਾਰੀਮੇਰਾ॥੨੦੩॥ਕਬੀਰਤੂੰਤੂੰਕਰਤਾਤੂੰਹੁਆਮੁਸੁਮਹਿਰਹਿਆਂਨਹੀ॥
ਜਬਆਪਾਪਰਕਾਮਿਟਿਗਾਇਆਜਤਦੇਖਾਂਤਤਤੂੰ॥੨੦੪॥ਕਬੀਰਬਿਕਾਰਹਚਿਤਦ
ਤੇਤੂੰਫੇਕਰਤੇਆਸਾ॥ਮਨੋਰਥਕੋਇਨਪੂਰਿਓਲੇਉਠਿਨਿਰਾਸਾ॥੨੦੫॥ਕਬੀਰਹ
ਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਜੋਕਰੈਸੇਸੁਖੀਆਸੀਸਾਰਾ॥ਇਤਉਤਕਤਹਿਨੋਲਈਨਿਸਰਾਖੇਸਿਰ
ਜਨਹਾਰਾ॥੨੦੬॥ਕਬੀਰਪਾਂਦੀਪ੍ਰੀਤੁਸਤਿਗੁਰਲੀਏਛੁਗਾਇ॥ਪਰਾਪੁਰਬਲੀਭਾਵਨੀਪਰ
ਗਏਹੋਈਆਇ॥੨੦੭॥ਕਬੀਰਦੁਲੈਦੁਲੈਦਿਨੁਗਾਇਆਬਿਆਜੁਬਦੰਤਉਜਾਇ॥ਨਾਂਹ
ਰਿਭੁਜਿਓਨਖਤੁਠਟਿਓਕਲੁਪਹੁਓਆਇ॥੨੦੮॥ਮਹਲਾ ੫ ॥ਕਬੀਰਕੁਕਰਤਉ
ਕਨਾਂਕਰੀਗਾ॥ਏਓਠਿਧਾਇ॥ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆਮਿਨਿਹਇਲੀਆਨਤਾਇ॥

੨੦੯॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਸਾਧਕੀ ਤਸਕਰ ਬੈਸਹਿ ਗਾਹਿ ॥ ਧਰਤੀ ਭਾਰਨ ਬਿ
ਆਪਈ ਉਨਕ ਉਲਾਹੁ ਲਾਹਿ ॥ ੨੧੦॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਬੀਰ ਚਾਟੁ ਲਕਾਰਨੇ ਤੁਖ ਕਉ ਮੁਹ
ਲੀ ਲਾਹਿ ॥ ਸੀਰੀ ਕੁ ਸੀਰੀ ਬੈਸਤੇ ਤਬ ਪੁਛੈ ਪਰਮ ਰਾਇ ॥ ੨੧੧॥ ਨਾਂ ਮਾਮਾਇ ਅਮੋਰਿਆ
ਕਹੈ ਤਿਲੋਚਨੁ ਮੀਤਾ ॥ ਕਹੈ ਛੀਪੁ ਛਾਇ ਲੈ ਗੰਮਨ ਲਾਟੁ ਹੁਚੀਤਾ ॥ ੨੧੨॥ ਨਾਂ ਮਾ ਕਹੈ ਤਿਲੋਚ
ਨਾਂ ਮੁਖ ਤੇ ਗੰਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਹਾਥਿ ਪਾਉ ਕਰਿ ਕਾਂਮੁ ਸਭੁ ਚੀਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਾਲਿ ॥ ੨੧੩॥ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਕਬੀਰ ਹਮਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਹਮ ਕਿਸ ਹੁਕੇ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨਾਇ ਹਰ ਚਨੁ ਰਚਾਇ ਆਤਿ ਸਹੀਮਾ
ਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ੨੧੪॥ ਕਬੀਰ ਕੀਚ ਨ੍ਰਾਮ ਟਾਗਿ ਰਿਪਰਿਆ ਕਿਛੁ ਨ ਆਇ ਮਾਹਾ ਬਿਪ੍ਰੀਸ
ਤ ਪ੍ਰੀਸਤ ਰਾਇ ਅਮੋਈ ਨਿਬਯਾ ਸਾਥ ॥ ੨੧੫॥ ਕਬੀਰ ਮਨ ਕਾਨੈ ਸਭੁ ਬਾਤ ਜਾਨਤ ਹੀਅ
ਉਗੁਨ ਕਰੈ ॥ ਕਹੈ ਕੀ ਕੁਸਲਾਤ ਹਾਥ ਦੀਪਕੁ ਏਪਰੈ ॥ ੨੧੬॥ ਕਬੀਰ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਜਾ
ਨ ਸਿਉ ਬਰਜੈ ਲੋਹਾ ਮਜਾਨਾ ॥ ਤਾਸਿ ਉਤੁ ਦੀਕਿ ਉਥੈ ਨਾ ਕੋਜੀ ਅਪਰਾਨਾ ॥ ੨੧੭॥ ਕਬੀਰ
ਕੋਟੈ ਮ੍ਰਿਤ ਪਹੋਤ ਕਰਿ ਕਹੇ ਮਰਹੁ ਸਦਾਹਿ ॥ ਕਾਰਨੁ ਸਾਢੇ ਤੀਨਿ ਹਥਿ ਪਾਤੀ ਬੁਝਿ ਨੇਚਾਹਿ ॥

੨੧੮॥ ਕਬੀਰ ਜੇ ਮੇਰੇ ਤੇ ਫਿਰ ਉਨ ਕਰੇ ਕਿ ਮੇਰੇ ਚਿਤ ਦੇ ਹੋਇ॥ ਅਪਨਾ ਚਿਤ ਵਿਆਹ ਰਿਕਰੇ
 ਜੇ ਮੇਰੇ ਚਿਤ ਨ ਹੋਇ॥ ੨੧੯॥ ਮਃ ੩॥ ਚਿਤ ਭੀ ਅਪਿਕਰਾਇ ਸੀ॥ ਅਚਿਤ ਭੀ ਅਪੇ ਦੇਇ॥ ਨਾ
 ਨ ਕਸੇ ਸਾਲਾਹੀ॥ ਮੇਰੇ ਸਭ ਨਾਂ ਸਾਰ ਕਰੇਇ॥ ੨੨੦॥ ਮਃ ੪॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨ ਦੇਤਿ ਚਿਤ ਚਿਰਿ ਅ
 ਲਾਲ ਚਮਾਹਿ॥ ਪਾਪ ਕਰਤ ਮਰਿ ਗਇਆ॥ ਅਉਧੁ ਪੁੰਨੀ ਪਿਨ ਮਾਹਿ॥ ੨੨੧॥ ਕਬੀਰ ਕਾਂਇ
 ਅੰਕਾਰੀ ਕਾਰਵੀ ਕੇਵਲ ਕਾਰੀ ਪਾਤੁ॥ ਸਾਬਤੁ ਰਖਹਿ ਤਰਾਂ ਮਭੁਨ ਨਾਹਿ ਤ ਬਿਨਠੀ ਬਾਤੁ॥
 ੨੨੨॥ ਕਬੀਰ ਕੇਸੇ ਕੇਸੇ ਕੁਕੀ॥ ਮੇਰੇ ਜੇਈ॥ ਮੇਰੇ ਅਸਾਰ॥ ਰਾਤੁ ਵਿਛ ਸਕੇ ਕੁਕਨੇ ਕਬਹੂ ਕੇਸੁ ਨੇ
 ਪੁਕਾਰ॥ ੨੨੩॥ ਕਬੀਰ ਕਾਂਇ ਅੰਕਨ ਲੀ ਬਨੁ ਭੁਇਆ॥ ਮਨੁ ਕੀਰ ਰਾਮ ਯਮੰਤੁ॥ ਅੰਕ ਜੁਗ
 ਨੁਰਤੀ ਨੁਹੈ ਖੇਵਟੁ ਬਿਰਲਾ ਸੀਤੁ॥ ੨੨੪॥ ਕਬੀਰ ਰਾਂ ਮਰਤਨੁ ਮੁਖੁ ਕੇ ਬਰੀ ਪਾਰਖੁ॥ ਮਾਗੈ ਖੋਲਿ
 ॥ ਕੇਈ॥ ਅਇ ਮਿਲੈ ਗੋਗਾ ਹਕੀਲੇ ਗੋਮ ਹਰੀ ਮੇਲਿ॥ ੨੨੫॥ ਕਬੀਰ ਰਾਂ ਮਨਾਂ ਮਜਾਨਿ ਚਿਨਹੀ ਪਾ
 ਲਿਓ ਕਟ ਕੁਟੁ ਭਾ॥ ਧੀਧੇਰੀ ਮਹਿ ਮਰਿ ਗਇ॥ ਚਿਤਾ ਹਰਿ ਭਈ ਨ ਬੰਬਾ॥ ੨੨੬॥ ਕਬੀਰ ਅਖੀ ਕੇ
 ਰੇ ਮਾਟ ਕੇ ਪਲ ਪਲਾਈ ਵਿਛਾਇ॥ ਮਨੁ ਜੈ ਜਾਲੁ ਨ ਛੋਰੁਈ॥ ਜਮੁ ਦੀਆ ਵਸਾ ਮਾਮਾ ਭਾ॥ ੨੨੭॥

ਕਬੀਰਤਰਵਰੁਪੀਗਾਂਮੁਹੈਠਲੁਰੁਪੁਬੈਰਗੁ। ਛਾਇਆਰੁਪੀਸਾਧੁਹੈਨਿਨਿਤਨਿਆਬਾਦੁ
 ਬਿਬਾਦ। ੨੨੮॥ ਕਬੀਰਮੇਸਾਬੀਨੁਬੋਇਬਾਰਹਮਾਸੁਫਲੰਤ। ਸੀਤਲਛਾਇਅ
 ਗਹਿਰਫਲਪੀਖੀਕੇਲਕਰੰਤ। ੨੨੯॥ ਕਬੀਰਵਾਤਤਰਵਰੁਦਯਾਫਲੁਉਪਕ
 ਗੰਜੀਵੰਤ। ਪੀਖੀਚਲੇਦਿਸਾਫਗੀਬਿਰਖਾਸੁਫਲਫਲੰਤ। ੨੩੦॥ ਕਬੀਰਏਕ
 ਪੜ੍ਹੀਆਈਪਗੀਆਈਉਤੇਆਧ। ਭੁਗਤਨਸੇਤੀਗੋਸਟੇਨੇਕੀਨੇਜੇਲਾਭ।
 ੨੩੧॥ ਕਬੀਰਜਾਪੁਸੰਗੁਪਰਾਪਤੀਲਿਖਿਅਹੈਇਲਿਲਾਟ। ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁ
 ਪਾਇਕੈਠਾਕਨਅਟਪਦਘਾਟ। ੨੩੨॥ ਕਬੀਰਭਾਂਗਮਾਛਲੀਸੁਰਾਪਾਂਨਜੇਜੇ
 ਪ੍ਰਾਨੀਖਾਹਿ। ਤੀਰਥਬਰਤਨੇਮਕੀਏਤੇਸਭੈਰਸਾਤਲਜਾਹਿ। ੨੩੩॥ ਨੀਚੇਲੇਇ
 ਨਕਰਿਰਹਉਲੇਜਾਨਨਪਦਮਾਹਿ। ਸਰੁਰਜਪੇਲਉਪੀਅਸਉਕਿਸੀਲਖਾਂਫਉ
 ਨਹਿ। ੨੩੪॥ ਅਠਜਾਂਮਭਉਸਠਪਗੀਤੁਅਨਿਰਖਤਰਹੈਨੀਉ। ਨੀਚੇਲੇਇਨ
 ਕਿਉਰਉਸਭੁਪਦਦੇਖਉਪੀਉ। ੨੩੫॥ ਜੁਨਿਸਖੀਪੀਅਮਹਿਨੀਉਬਸੈਜੀ

੧੮੬

੦

੦

ਅਮਹਿ ਬਸੈ ਕਿਉ ਪੀਉ ਜੀਉ ਪੀਉ ਬੂਝੁ ਨਿਹੀ ਪਦਮਹਿ ਨੀਉ ਕਿਉ ਪੀਉ ॥ ੨੩੬ ॥ ਕਬੀਰ
ਰਬਾਂ ਮਨ ਗੁਰੂ ਪੈ ਨਗਤ ਕਾ ਭਗਤ ਨ ਕਾ ਗੁਰ ਨਾਹਿ ॥ ਅਗਸਿਉ ਗਸਿਉ ਕੈ ਪਰਿਮੁ ਮਾਚਾ ਰਉ ਬੈ
ਦਉ ਮਾਹਿ ॥ ੨੩੭ ॥ ਹਰਿ ਪੈ ਖਾਂਡੁ ਰੇਤ ਮਹਿ ਬਿਖਰੀ ਹਾਥੀ ਚੁਨੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ
ਗੁਰਿ ਭੁਲੀ ਬੂਝਾਈ ਗੀਟੀ ਹੋਇ ਕੈ ਪਾਇ ॥ ੨੩੮ ॥ ਕਬੀਰ ਜੇ ਤੁਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੰ ਮਕੀਸੀ
ਸਕਾਟਿ ਕੈ ਗੋਇ ॥ ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਹਾਲ ਕਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਸੁਹੋਇ ॥ ੨੩੯ ॥ ਕਬੀਰ ਜ
ਉਤੁਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੰ ਮਕੀ ਪਾਕੇ ਸੇਤੀ ਖੇਲਾ ॥ ਕਾਚੀ ਸਰਸ ਉਪੋਲਿ ਕੈ ਨਾਖਲਿ ਭਟੀ ਨ ਤੇਲ
॥ ੨੪੦ ॥ ਦੁਢ ਤੇਲ ਹਿਅੰਧ ਗਤੁ ਅਰੁ ਚੀਨਤ ਨਾਹੀ ਸੀਤਾ ॥ ਕਹਿਨਾਂ ਮਾਹਿ ਕਿਉ ਪਾਈ
ਐ ਬਿਨੁ ਭਗਤੁ ਭੁਗਟੀਤਾ ॥ ੨੪੧ ॥ ਹਰਿ ਸੇਹੀਰ ਛਾਡਿ ਕੈ ਕਰਹਿ ਅੰਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥
ਤੇਨ ਰਵੇਜ ਕਨਾਹਿ ਗੇਸਤਿ ਭਾਖੈ ਰਵਿਦਾਸਾ ॥ ੨੪੨ ॥ ਕਬੀਰ ਜ ਉਗਿਹ ਕਰਹਿ ਤਧ ਗ
ਕਰਨਾਂ ਹਿਤ ਕਰ ਬੈਰਾਗਾ ॥ ਬੈਰਾਗੀ ਬੰਧਨ ਕਰੈ ਤਾ ਕੇ ਬਡੇ ਅਭਾਗਾ ॥ ੧੪੩ ॥ ੧ ॥

ਨਨਮੁ ਅਕਾਰਥਕੀਨਾ ਕਹੁਨਾਂ ਨਕਹਰਿ ਰੁਜੁਮਨਾ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਜਲ ਕੇ ਮੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਬਿਧਿ ਅ
 ਨਸਿਉ ਕਾਹੇਰ ਨਿਓ ਨਿਮਖ ਨਹੇ ਹਿਉ ਦਾਸਾ ॥ ਕਹੁਨਾਂ ਨਕਹਰਿ ਰੁਜੁਮਨਾ ਪਰੈ ਨਨਮ ਕੀ ਟਾ
 ਸਾ ॥ ੨ ॥ ਤਰਨਾਂ ਪੋਇ ਉਹੀ ਗਾਇਓ ਲੀਓ ਜਿਹ ਰਾਤ ਨੁ ਕੀਤਾ ॥ ਕਹੁਨਾਂ ਨਕਹਰਿ ਰੁਜੁਮਨਾਂ ਅਉ
 ਧੁਜਾਤੁ ਹੋਈ ਤਾ ॥ ੩ ॥ ਬਿਰਧ ਭਉਇਓ ਸੁਝੈ ਨਹੀ ਕਾਲ ਪਹੂਢਿਓ ਮਿਅੰਨਾ ॥ ਕਹੁਨਾਂ ਨਕਨਰ
 ਬਾਵਹੋ ਕਿਉ ਨ ਭੁਜੈ ਭਗਵੰਨਾ ॥ ੪ ॥ ਧਨ ਦਾਰਾ ਸੰਪਤਿ ਸਗਲ ਜਿਨਿ ਅਪਨੀ ਕਰਿ
 ਮਾਨਿ ॥ ਇਨ ਮੇ ਕਛੁ ਸੰਗੀ ਨਹੀ ਨਾਂ ਨਕ ਮਾਢੀ ਜਾਨਿ ॥ ੫ ॥ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾਰਨ ਭੈ ਹਰਨ
 ਹਰਿ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥਾ ॥ ਕਹੁਨਾਂ ਨਕਤਿ ਹਜਾਂ ਨੀ ਮੇਜ ਦਾ ਬਜਤੁ ਤੁਮ ਸਾਥਿ ॥ ੬ ॥ ਤ
 ਨ ਧਨ ਜਿਹ ਤੇ ਕਉ ਵੀਓ ਤਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਨਾ ॥ ਕਹੁਨਾਂ ਨਕਨਰ ਬਾਵਹੋ ਅਬ ਕਿ
 ਉ ਡੋਲਤ ਵੀਨਾ ॥ ੭ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਸੁਖੁ ਵੀਓ ਅਰਜਿ ਰਨੀ ਕੇ ਪਾਂਸਾ ॥ ਕਹੁਨਾਂ ਨਕ ਸੁਨ
 ਕੈ ਮਨ ਸਿਮਰਤ ਕਾਹਿ ਨ ਰਾਂਸਾ ॥ ੮ ॥ ਸਭੁ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾਰਾਂ ਮਹੈ ਦੂਸਰਨਾ ਹਿਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ

ਨਨਕਸੁਨਿਰੇ ਮਨਾਂ ਤਿਹਿ ਸਿਮਰਤਿ ਗਾਤਿ ਹੋਇ ॥ ੯ ॥ ਨਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਾਤਿ ਪਾਈ ॥
 ਤਿਹ ਭੁਭੁਕੇ ਤੈ ਮੀਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿਰੇ ਮਨਾਂ ਅਉਧ ਘਟ ਤਹੈ ਨੀਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪਾਂਚ
 ਤਤਕੇ ਤਨੁ ਰਾਇ ਓਜਾਂ ਨਦੁ ਰਸੁ ਜਾਂਨਾ ॥ ਨਿਹ ਤੇ ਉਪਾਇ ਓਜਾਂ ਨਕਾਣੀ ਨਤਾਹਿ
 ਮੇਮਾਂਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮੇਹ ਰਿਨੁ ਬਸੈ ਸੰਤ ਨ ਕਹਿ ਓਪੁ ਕਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਤਿਹ ਭੁਭੁਕੁ ਮਨਾ ਭੁਭਿ ਨਿਧਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਨਿਹ ਪਰਸੈ ਨਹੀ ਲੋ
 ਭੁਮੇਹ ਅਭਿਮਾਂਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿਰੇ ਮਨਾਂ ਸੇ ਮੁਰਤਿ ਭੁਗਵਾਂਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਉਸਤ
 ਤਿਨਿ ਦਿਆਨਾਹਿ ਨਿਹ ਕੰਠ ਨ ਲੋਹ ਸਮਾਂਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿਰੇ ਮਨਾਂ ਮੁਕਤਿ ਤਾ
 ਹਿ ਤੈਜਾਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਹਰਖੁ ਸੋਗ ਜਾਂ ਕੋ ਨਹੀ ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਜਮਾਂਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁ
 ਨਿਰੇ ਮਨਾਂ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈਮਾਂਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਭੈ ਕਾਹੂ ਕਉ ਦੇ ਤਨਹਿ ਨਹਿ ਭੈ ਮਾਂਨਤ
 ਮਾਂਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਰੇ ਮਨਾਂ ਗਿਅਾਂ ਨੀਤਾਹਿ ਬਖਾਂਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਨਿਹ ਬਿਖਿਅ
 ਸਗਲੀਤ ਜੀ ਲੀਓ ਭੇਖ ਬੈਰਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿਰੇ ਮਨਾਂ ਤਿਹ ਨਰਮਾ ਬੈਰਾ

ਗਾ॥੧੭॥ ਨਿਹਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਜਾ ਸਭੁ ਤਭਾ ਏਥੁ ਦਾਸਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨ ੧੮੬
 ਤਿਹ ਪਾਇ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਦਾਸਾ॥੧੮॥ ਨਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਉ ਮੈ ਤਨੀ ਕਰਤਾਰੰ ਮਪਛਾਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨ
 ਕ ਦੁਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਰਾਇ ਹਮਨ ਜਾਚੀ ਮਾਂਨਾ॥੧੯॥ ਰੈਨਾ ਸਨਦੁ ਰਮਤਿ ਹਰਨ ਕਲਮ ਹਿਰਿ
 ਕੋ ਨਾਂ ਮਾ॥ ਨਿਸਾਦਿ ਨ ਕੇ ਨਾਂ ਨ ਕਹੁ ਜੈ ਸਟ ਲੋਹੇ ਹਿਤਿ ਹਕਾਂ ਮਾ॥੨੦॥ ਨਿਹ ਬਾਰੁ ਨ ਗੋ ਬਿਦ
 ਭੁਕੁ ਹੁਕਰਨ ਸੁਨੁ ਹੁਰਿ ਨਾਮਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਪਰਹਿ ਨ ਜਮ ਕੈ ਪਾਂ ਮਾ॥੨੧॥
 ਜੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਮਤਾ ਤਜੈ ਲੋਭੁ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਤਰੈ ਅਭਿਰਨ ਲੇਤ ਉਪ
 ਗਾ॥੨੨॥ ਨਿਉ ਸੁਪਨਾ ਅਰੁ ਪੇਖਨਾਂ ਮੈ ਸੇਜ ਗਕਉ ਜਾਂਨਾ॥ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਸਾਰੇ ਨਹੀ ਨਾਨਕ
 ਬਿਨੁ ਭਗਵਾਨਾ॥੨੩॥ ਨਿਸਾਦਿ ਨ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਭੋਲਤ ਨੀਤਾ॥ ਕੇਵਨ ਮੈ ਨਾਨਕ
 ਕੇਉ ਨ ਰਾਇ ਨ ਨਿਹ ਚੀਤਾ॥੨੪॥ ਜੈ ਸੇਜ ਲਤੇ ਬੁਦ ਬੁਦਾ ਉਪ ਜੈ ਬਿਨ ਸੇਨੀਤਾ॥ ਜਗ
 ਰਚਨਾਂ ਤੈ ਸੇਰੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ॥੨੫॥ ਪਰਾਨੀ ਕਛੁ ਨ ਚੇਤਈ ਮਾਇਆਇਆ
 ੨੬॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭੁਕਨ ਪਰਤਤਾਂ ਹਿਜਮ ਟੰਧਾ॥੨੬॥ ਨਿਉ ਸੁਖ ਕਉਚਾ

੧੮੬

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਰਿਓਮਿਦਿਓਨਿਕਮੋਕੋੜਾਜੁ॥ ਕਹੁਨਾਂਨਕਹਾਰਿਰੁਜੁਮਨਾਨਿਰਭੈਪਾਟਹਿਬਾਜੁ॥ ੩੬॥
 ਜਤਨਬਹੁਤਮੈਕਰਿਗਹਿਓਮਿਦਿਓਨਿਮਨੋਕੋਮਾਂਨੁ॥ ਦੁਰਮਤਿਜਿਉਨਾਂਨਕਫਧਿਓਰਾ
 ਪਿਲੇਹੁਰਗਟਾਂਨੁ॥ ੩੭॥ ਬਾਲਜੁਅੰਨੀਅਰੁਬਿਰਧਿਧੁਨਿਤੀਨਿਅਟਸਥਾਜਾਨਿ॥
 ਕਹੁਨਾਂਨਕਹਾਰਿਰੁਜੁਜੁਬਿਨੁਬਿਰਥਾਜੁਰੁਹੀਮਾਂਨੁ॥ ੩੮॥ ਕਰਦੇਹੁਤੇਸੁਨਾਕੀਓਪਰਿਓ
 ਲੋਰੁਕੈਟੰਧਾ॥ ਨਾਂਨਕਸਮਿਓਗਿਮਗਾਇਓਅਬਕਿਉਰੋਟਤਅੰਧਾ॥ ੩੯॥ ਮਨੁਮਾ
 ਇਆਮੈਰਮਿਗਹਿਓਨਿਕਸਤਨਾਹਿਨਮੀਗਾ॥ ਨਾਂਨਕਮੁਰਤਿਚਿਤ੍ਰਜਿਉਛਾਡੁਤਤਾਹਿਨ
 ਕੀਤਾ॥ ੪੦॥ ਜਤਨਬਹੁਤਸੁਖਕੋਕੀਦੇਦੁਖਕੋਕੀਓਨਕੋਇ॥ ਕਹੁਨਾਂਨਕਸੁਨਿਰੇ
 ਮਨਾਂਹਰਿਰੁਦੈਸੋਹੋਇ॥ ੪੧॥ ਸੁਆਮੀਕੋਗ੍ਰਿਹੁਜਿਉਸਦਾਸੁਅੰਨਤਜਤਨਹੀਨਿਤ
 ॥ ਨਾਂਨਕਇਹਬਿਧਿਹਰਿਰੁਜੁਹੁਇਕਮਨਹੁਇਇਕਚਿਤਾ॥ ੪੨॥ ਜਗਤੁਭਿਖਾਰੀ
 ਫਿਰਤੁਹੈਸਭੁਕੇਦਾਤਾਰਾਂਮਾ॥ ਕਹੁਨਾਂਨਕਮਨਸਿਮਰਿਤਿਹਪੂਰਨਹੋਦੁਹਿਕਾਂਮਾ॥ ੪੩॥
 ਝੂਠੇਮਨੁਕਹਾਂਕਰੈਜਗਸੁਪਨੇਜਿਉਜਾਂਨਾ॥ ਇਨਮਹਿਕਛੁਤੇਰਨਹੀਨਾਂਨਕਕਹਿ

੧੯੯

ਓਥੇਖਾਂਨਾ॥ ੪੪॥ ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਪੈਦੇ ਹੋ ਕੇ ਬਿਨ ਸੋਢਿ ਨ ਮੇ ਮੀਤਾ॥ ਨਿਹ ਪ੍ਰਾਨੋ ਹੋ ਜਿ
 ਸੁਕਹਿ ਓਨਾਂ ਨ ਕਤਿ ਹਨ ਗੁਨੀਤਾ॥ ੪੫॥ ਨਿਹ ਪ੍ਰਾਇ ਸਿਮਰਨੁ ਰਾਂ ਮਕੇ ਸੋ ਨਰੁ ਮੁਕ
 ਤਾ ਜਾਂਨਾ॥ ਤਿਹ ਨ ਰਹਿ ਮੰਤਰਿ ਨ ਹੀ ਨਾਂ ਨ ਕਸਾਈ ਮਨਾ॥ ੪੬॥ ਸਿਰੁ ਕੀ ਪਿਓ ਪਗਰੁ
 ਗਮਗੈ ਨੈ ਨ ਜੇ ਤਿਤੇ ਹੀਨਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਂ ਨ ਕਹਿਓ ਬਿਧਿ ਭੁਈ ਤਉ ਨਹਿ ਰਿਚੁ ਲੀਨ
 ॥ ੪੭॥ ਨਿਨ ਕਰਿ ਦੇਖਿ ਓਨਿ ਗਤ ਮੈ ਕੋ ਕਾਹੁ ਕੋ ਨਹਿ॥ ਨਾਂ ਨ ਕਹਿ ਭੁਗਰਿ ਭੁਗ
 ਤਿਤੈ ਤਿਹ ਰਾਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ੪੮॥ ਨਗਰ ਚਨਾਂ ਸਤੁ ਸੂਰੁ ਪੈ ਨਾ ਨਿਲੇਹਰੇ ਮੀਤਾ॥ ਕ
 ਹਿਨਾਂ ਨ ਕਹਿ ਭੁਨਾਂ ਰਹੈ ਨਿਉ ਬਾਲੂ ਕੀ ਭੀਤਿ॥ ੪੯॥ ਰਾਂ ਮਗਾਇ ਓਰਾਂ ਵਨੁ ਗਾਇ ਓਨਿ
 ਕੋ ਬਹੁ ਪਰਵਾਗਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਂ ਨ ਕਹਿ ਭੁਕ ਛੁਨ ਹੀ ਸੁਪਨੇ ਨਿਉ ਸੀਸਾਗਾ॥ ੫੦॥ ਸਿੰਤਾ
 ਤਾਂ ਕੀ ਕੀਜੀ ਮੇਜੇ ਅਨਹੇ ਨੀਹੇਇ॥ ਇਹੁ ਮਾਰਗੁ ਸੀਸਾਰ ਕੇ ਨਾਂ ਨ ਕਹਿ ਭੁਨ ਹੀ ਕੋਇ॥
 ੫੧॥ ਨੇਉ ਪਨਿ ਓਸੇ ਬਿਨ ਸਿਧੈ ਪਰੇ ਅਨ ਕੇ ਕਾਲਾ॥ ਨਾਂ ਨ ਕਹਿ ਰਿਗੁ ਨ ਗਾਇ ਲੇਛਾ ਤਿ
 ਸਗਲ ਜੰਨਾਲਾ॥ ੫੨॥ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਬਲ ਛੁਕਿ ਬੰਧਨੁ ਪਰਿ ਓਰਿ ਓਰਿ

ਨਕਛੂਓਪਾਇ। ਕਹਿਨਾਂਨਕਅਬਓਟਹਰਿਗਜਨਿਓਹੋਹੁਸਹਾਇ॥ ੫੩॥ ਮਹਲਾ ੧੦ ੨੦੦
 ॥ ਬਲੁਹੁਮਾਈਪਨਛੁਟੇਸਭੁਕਛੁਟੇਤਉਪਾਇ। ਨਾਂਨਕਸਭੁਕਛੁਤਮਰੈਭਾਥਮੇਤੁਮਹੀਹੋਤ
 ਸਹਾਇ॥ ੫੪॥ ਸੰਗਸਪਾਸਭੁਤਨਿਗਏਕੋਊਨਨਿਬਹਿਓਜਾਥਾ। ਕਹੁਨਾਂਨਕਇਹਬਿ
 ਪਤਿਮੇਟੇਕਏਕਰਪਨਾਥਾ॥ ੫੫॥ ਨਾਂਮੁਗਹਿਓਸਾਪੁਗਹਿਓਗਹਿਓਗਹਿਓਬਿਦਾ। ਕਹੁ
 ਨਾਂਨਕਇਹਜਗਤਮੇਕਿਨਜਪਿਓਗਮਤਿ॥ ੫੬॥ ਗਾਂਮਨਾਂਮਉਰਮੇਗਹਿਓਨਾਂਕੇਸ
 ਮਨਹੀਕੋਇ। ਨਿਗਸਿਮਰਤਸੀਕਟਮਿਦੈਦਰਜੁਤੁਹਾਰੋਹੋਇ॥ ੫੭॥ ੧॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅ
 ਕਾਲਿ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗਗਨਾਂਮਕਲੀਰਤਨਮਾਲਾਂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
 ਅਸਨੁ ਜਾਪਿ ਨਿਰਾਲ ਮੁਰਹੈ। ਪਿਛਤਤਕਾਨਿਗਹਿਗਹੈ। ਬੋਲੀਨਿਦ੍ਰਾਮਲਪਅਹਾਰੀ

॥ ਸਾਧਕਾ ਪਿਰੁ ਸਦਾ ਬੀਚ ਹੀ ਨਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜ ਮੁਸੁਰਤਿ ਬਿਚ ਖੁਲਾ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋ ਗਕੇਲ
 ਖੁਲਾ ॥ ੧ ॥ ਜਾਂ ਬੈਲੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨਾ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਜਾਗੈ ਰਹੈ ਧਿਆਨਾ ਸੁਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ
 ਰੋਗੀ ਪਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਦੇ ਨ ਮਰੈ ॥ ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਕੀ ਜੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਕਉ ਬੰਦ ਹਿ
 ਸਰਾਲੇ ਦੇਵਾ ॥ ਨਿਹ ਬਾਭੇ ਦੁਨ ਦੇਈ ਚ ਖੁਲਾ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋ ਗਕੇਲ ਖੁਲਾ ॥ ੨ ॥ ਤਾਮਾ ਸਿ
 ਤਿ ਜਨ ਲੇਭੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਪਿਚ ਅਗਨਿ ਪਟਿਭੀ ਤਰਿ ਜਾਗੈ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਰਹੈ ਗੁਰੀ ਰਚਨਾਇ ॥
 ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧਨਿ ਵਾਜੈ ਬਾਧੈ ਰੋਗਾ ॥ ਨਮੁ ਜਗਤਿ ਨ ਲਾਗੈ ਤੋਗਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿ
 ਨੁਮੰਤੁ ਨ ਜਪੀ ਐਹੋ ਗਾ ॥ ਉਤ ਮੁਭਲੇ ਜਿਨ ਕੇ ਜਪੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋ ਗਕੇਲ ਖੁਲਾ ॥ ੩ ॥ ਪਾਂਚੇ
 ਇਵੀ ਵਿਰੁ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ॥ ਨਿਹ ਬਾਅਸਤੁ ਕਦੇ ਨ ਭਾਖੇ ॥ ਕੋਟਿ ਕੁਟੰਤਰਿ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ ਗਗਨ ਮੰ
 ਰੂਲ ਮਹਿ ਰਾਖੇ ਰੇਤਾ ॥ ਸਿਰੀ ਪਾਲ ਗਗਨਿ ਸਰਿ ਭਰੈ ॥ ਨਾਇ ਤਿ ਬੇਲੀ ਮਜੁ ਨ ਕਰੈ ॥
 ਸਤ ਪਿਚਨ ਉਲਗਾਰ ਖੁਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋ ਗਕੇਲ ਖੁਲਾ ॥ ੪ ॥ ਪੂਰ ਬਿਰਤੈ ਪਸਰਮਿ
 ਆਵੈ ॥ ਰਹਿ ਜਸਿ ਦਹਾਇ ਕੜਮਿ ਲਾਵੈ ॥ ਅਉਹਟ ਪਟਣ ਕੀ ਕੀਨੈ ਬਾਟਾ ॥ ਤਾਂ ਪਰਿ ਬੁ

ਏਅਉਪਟਪਾਟਾਨਉਖੰਡਦੇਖੇਪੂਰਬਪਛਮਉਤਰਦਖਲਾਨਾਂਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲ
 ਖਣਾ॥੫॥ਯਹਤਨੁਭਾਂਡਾਸੁਗਤਿਕਰਿਦੁਪਾਪਾਇਸਚੁਸਮਾਂਇਲਸੁਪਾਜੁਗਤਿਜਤਨ
 ਕਰਿਸਹਜਿਸਮਾਇਜੁਗਤਿਵਿਹੂਣੀਵਿਕਉਜਾਇ॥ਗਿਆਨੁਮਧਾਂਲੀਨੇਤਾਨਾਂਮ
 ਇਨਬਿਧਿਜਪੀਏਕੇਵਲਗਾਂਮਾਰੋਲਿਬੋਰੋਲਿਲੀਅਜੈਮਖਣਾਨਾਂਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲ
 ਖਣਾ॥੬॥ਤ੍ਰਿਹੁਕਾਮਾਰਿਮਿਲਾਏਮਾਂਨਾਪੰਚਾਮਹਿਚੋਵੈਪਰਧਾਨੁਪੰਚਾਂਕਜੇਜਾਂਦੈਭੇਉ॥
 ਸੇਈਕਰਤਾਸੇਈਦੇਉ॥ਆਗਮਨਿਗਮਜੇਵਾਰੈਜਾਂਣਾਬੰਧੈਨਵਾਂਗ੍ਰਹਾਂਪਰਿਆਇ॥ਸ
 ਤਿਸਤਾਈਹਭਉਦਹਰਾਗਤਾਂਕੈਆਗੈਖਰੇਦੁਆਰਿ॥ਅਠਅਠਰਹਬਾਰਹਬੀਸ॥
 ਤਾਂਕੈਆਗੈਕਦੁਹਿਖਰੇਅਦੀਸ॥ਉਚੀਨਦਰਿਸਰਾਣੀਹੋਇ॥ਨਾਂਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੇਇ॥
 ੭॥ਸੇਉਦਾਸੀਜੋਪਾਲੇਉਦਾਸ॥ਰੁਖਬਿਰਖਕਰਿਕੰਦਰਵਾਸ॥ਅਹਿਨਿਸਿਰਹਿਬੇਜੋਗ
 ਅਭਿਆਸ॥ਪਰਸੈਅੰਗਨਲਾਏਪਾਸਿ॥ਜਿਤੁਤਨਿਵਤੀਆਮੇਲੁਨਹੋਈ॥ਨਾਂਨਕਕ
 ਹੈਉਦਾਸੀਸੇਈ॥੮॥ਗਿਆਨਖਰਗਲੇਮਨਜਿਉਲੂਝੈ॥ਮਰਮੁਦਸਾਂਪੰਚਾਕਾਝੁਝੈ॥

ਮਨਮਿਰਤਕਕੀਪਫੈਗੀਠਿ॥ਤੀਰਥਪਰਸੈਤੈਸੈਸਠਿ॥ਜਿਨਿਯਹਮੇਲੁਮਨੋਕੀਖੋਈ॥
 ਨੰਨਕੁਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ॥੯॥ਵੇਹੀਅੰਦਰਿਅਠਸਠਿਗਾਠਾ॥ਤੰਕੇਬਜਰਜਰਾਏਪਾਟਾ॥
 ਅਉਘਟਘਾਟਬਿਖਮੁਹੈਬਾਟਾ॥ਐਸਾਮਾਰਗੁਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆ॥ਵਹਦਿਸਿਦੇਖਿਸਹ
 ਜਿਘਰਿਮਾਇਆ॥ਅਠਵਸਰੀਠੀਖੋਲੈਕੋਇ॥ਨੰਨਕੁਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ॥੧੦॥ਪ੍ਰਿਥ
 ਮੇਪੂਰਬਕਉਗਉਨਕਹੈ॥ਵੁਤੀਆਵਖਲਕਉਦਿਸਧਰੈ॥ਵਖਲਤੇਜੇਪਛਮਜਾਇ॥ਤ
 ਉਹਟਪਟਲਕੀਸੋਈਪਾਇ॥ਪਛਮਤੇਜੇਭਵੈਸੁਮੇਰਿ॥ਆਵੈਪਰਵਖਲਾਂਕੈਫੇਰਿ॥ਪੁ
 ਰੀਆਸਤਉਪਰਿਕਉਲਾਸਲਾ॥ਤਿਥੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਮਾਸਲਾ॥ਜਿਨਹਿਹੀਰੋਰ
 ਤਨੇਮਾਲਪੈਰੇਈ॥ਨੰਨਕੁਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ॥੧੧॥ਕਹਾਂਸੁਗਗਨਦੇਵਕਾਭਵਨੁ
 ਅਹਿਨਿਸਿਸਦਾਮਨਾਵੈਸਉਲਾ॥ਮਹਾਂਸੂਰਾਪੂਰਕਉਲਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਝੁਝੈਦੁਰਜ
 ਨਦਉਲਾ॥ਬੀਧੈਬੈਸੀਤਰਪਾਂਲੀਪਉਲਾ॥ਗਗਨਮੰਡਲਗਉਨਿਨਹਿਰੇਈ॥ਨੰਨ
 ਕੁਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ॥੧੨॥ਗੁਰਕਾਭਗਤਾਇੰਦ੍ਰੀਕਾਜਤੀ॥ਹਿਰਦੈਕਾਮੁਕਤਾਮੁਖਕਾ

ਸਤੀ ॥ ਦਿਸਤਿ ਦਇਆ ਲੁਦਇਅ ਕਰਿਦਾਨੁ ॥ ਜੇਪਟੁ ਨਿਵੈ ਤੁਨਿ ਦਿਅੰਜਨੁ ॥
 ਬਚਨ ਸਬਦ ਕਾ ਸਟੁ ਲਾਹੁ ਤੁ ॥ ਨੰਨ ਕਕਰੈ ਸੋਈ ਅਉਧੁਤੁ ॥ ੧੩ ॥ ਚੰਚਲ ਚਾਇ
 ਨ ਜਾਇ ਤਮਾਸੇ ॥ ਨੂਮੇ ਜਾਇ ਨ ਖੇਲੇ ਪਾਸੇ ॥ ਅੰਗੀ ਚੰਗੀ ਰਿਤੁ ਨ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਿਤਾ
 ਅੰਗੀ ਹੋਵਾਏ ॥ ਪਰਪਰ ਜਾਇ ਨ ਕੀਜੈ ਕਥਾ ॥ ਏਹਾ ਪੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਨਥਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ
 ਸੀਖਿ ਅਸੁ ਦਿਰੇ ਪੂਤਾ ॥ ਨੰਨ ਕਕਰੈ ਸੋਈ ਅਉਧੁਤੁ ॥ ੧੪ ॥ ਅਸਿਗਨ ਦੀ ਅਪੁਨੀ ਤਰੈ ॥
 ਅਹਿ ਨਿਸਿਜਦਾ ਸਿਧੀ ਰੈ ਪਰੈ ॥ ਕਮਲੁ ਪਲਦੈ ਉਲਟੈ ਪਉਨਾ ॥ ਇਉਨਿ ਵਰੈ ਆਵਾਗਉਨੁ
 ॥ ਮਨ ਪਉਨੈ ਕਉ ਰਾਖੇ ਬੰਧਿ ॥ ਲਹੇ ਤ੍ਰਿਬੇਲੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਸੰਧਿ ॥ ਅਪਨੇ ਵਸਿ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਦੂਤਾ ॥
 ਨੰਨ ਕਕਰੈ ਸੋਈ ਅਉਧੁਤੁ ॥ ੧੫ ॥ ਗਗਨ ਤਰਿਕ ਰਿਭੁ ਵਰਉ ਰਾਵੈ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਗੁ ਗੀਤੁ
 ਗੀਲਾਵੈ ॥ ਪਰਚਾਹੇ ਇਤਠੇ ਰਿਪਰਿਆਵੈ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਨੁਗਤਿ ਕਮਾਵੈ ਜੋਗਾ ॥ ਆਏਹ
 ਰਖਨ ਗਵੈ ਜੋਗਾ ॥ ਸੀਜ ਮਰਹੈ ਨ ਬਿਨ ਸੋਯੁਤਾ ॥ ਨੰਨ ਕਕਰੈ ਸੋਈ ਅਉਧੁਤੁ ॥ ੧੬ ॥ ਜਿ
 ਨਹਿ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਮੋਹਿ ॥ ਆਬ੍ਰਹਮਾਂ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਕਟਿ ਵਾਇਕਾ ਸਿਧਸਾਧਿ

ਕਮੁਨਿ ਏਸਾ। ਨਤੀ ਸਤੀ ਭਵ ਭੀ ਪਕਰ ਸੀ ਮੰਗੀ ਮੰਗਨ ਹਾਰਾ। ਇਵੇ ਇਵੇ ਕਨੁ ਗਜੁ ਗਹੁ ਮੰ
 ਚਿਤਾ ਧਾਰਾ। ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸਥਾਇਆ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਧਿਆਨੁ। ਨਨਕ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਬਸਿ ਯਾਹ
 ਤੇ ਹੁਕਮੁ ਸਰੈ ਨੀਸਾਨੁ॥ ੧੭॥ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਕਤੇਬੁ ਨਿਨਰ ਕਮੁ ਰਗਤੇ ਜਾਹਿ। ਮਾਇਆ ਮੋਹ
 ਗੁਰਸ ਬਦ ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੁਖ ਭਰ ਮਿਭੁਲਾਹਿ। ਜੁਰਗ ਮਿਰਤ ਤਨੁ ਮੇਰਿ ਆਸ ਪਤਲੇ ਕਪਾਤਾਲਾ॥
 ਆਕਾਸੀ ਬੈਰੁ ਠਲੇ ਗ। ਸੇ ਮੇਰੇ ਮਾਇਆ ਜਾਲਾ। ਕੇਸਰ ਨਿਪੈਰੈ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਸਿਤ ਜਨ ਪ
 ਗਰੇ ਨੁ। ਨਨਕ ਸੇਵਰ ਸਨੁ ਪਾਇ ਸੀ। ਮ ਬਿਨਾ ਸੀ ਯੁਖ ਸੇਨਾ॥ ੧੮॥ ਗੁਰਜਤ ਸਤ ਸਿਫਰ ਉਮੁ
 ਕਤਿ ਸੋਰੇਵ ਰੁਜ ਪੁਤ ਪੁਸਹ ਨਿਧਿ ਆਨਾ। ਸੂਖ ਸੋਰੇਵ ਰੁਕਤਿ ਵਰੁ ਵਾਤਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋ ਪਿਰ
 ਵਾਨਾ। ਯਹੁ ਚ ਸੰਜਮ ਗੁਰਗਿਆਂ ਨ ਪਦਾਰਥੁ ਰਿਅੰਤ ਰਿਭੁ ਗਤਿ ਖਜਾਨਾ। ਮਿਥਿਅ ਲੇ
 ਰੁਭੁ ਏ ਮਨ ਸੂਝਾ ਸਹਜ ਭਾਇ ਮਨੁ ਮਾਂਨਾ। ਮੁਕਤਿ ਸੋਰੇਵ ਰੁਕਤਿ ਸੁਮੁਕਤਾ ਨਾ ਉਜੁ ਨਿਖ ਸਮਾਨਿ
 ਕਾਲਾ। ਨਾ ਉਜੁ ਨਿਵਾਤਾ ਗਰੁ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਇਆ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ॥ ੧੯॥ ਤਿਭੁ ਵਲ
 ਮੇਘੁ ਲੈਅ ਮਰ ਪਦ ਤੰਡਾ। ਅਲਖ ਘਰਿ ਆਸ ਨ ਤਿਜ ਨ ਭਉ ਖੰਡਾ। ਜੁਆ ਕਲਪਾਵਹਿ ਸਤਿ

ਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ ਨਾਂਕਉਬੰਦਹਿਦੇਵੀਦੇਵਾ॥ ਜਿਹਬਾਅਨਰਸੁਸੁਆਦਬਿਚਖਲਾ॥ ਨਾਨਕ
 ਜਹਨਿਬੈਰਾਗਕੇਲਖਲਾ॥ ੨੦॥ ਬਿਮਲਾਨਦੀਉਲਟੀਤਰੈ॥ ਉਲਟੀਪਲਟਿਸਿਧੀਗੀਕ
 ਰੈ॥ ਸੀਧਾਕਮਲੁਪੂਰਨਤਿਹਪਉਨ॥ ਇਉਨਿਵਾਰੈਆਵਾਗਉਨ॥ ਮਨੁਪਵਨੈਕਉਸਬਦ
 ਲੇਬੰਧਾ॥ ਨਾਂਨਕਇਉਛੂਦੈਨਮਕਾਠਧ॥ ੨੧॥ ਸੋਅਬਿਨਾਸੀਆਪੇਆਪਿ॥ ਕਾਲਾਬਿਕਾ
 ਲਕਉਮਰੈਚਾਪ॥ ਪਰਘਰਿਜਾਇਨਜੁਨਅਨਕਥਾ॥ ਇਹੁਆਦਿਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰਕੀਨਥ
 ਸਤਿਗੁਰਕੀਜੀਖਿਆਸੁਨਿਰੇਪੂਤਾ॥ ਨਾਂਨਕਨੁਗੁਨੁਗੁਜਤਿਗੁਰਅਉਧੂਤਾ॥ ੨੨॥ ਅੰਤਰਿ
 ਨਾਂਮੀਮਿਲੈਜੁਹੇਲਾ॥ ਨਾਗਤਅਵਸਥਾਮਨੁਮਾਰਿਉਕੇਲਾ॥ ਖਿਮਾਂਸਰਭਰਿਅਮਾਂਦਕਮੇ
 ਤੀ॥ ਅਮਰਾਪੁਰਿਚੜ੍ਹਿਕੇਨਮਾਲਪਰੇਤੀ॥ ਰੋਗੁਬਿਨੋਗੁਸੋਗੁਪਰਜਾਏ॥ ਆਪੁਪਛਾਤਾਗ
 ਤਿਪਤਿਮਤਿਸੁਲੇ॥ ਐਸਾਅਲਖਅਪਾਰਨਿਗਲਾ॥ ਨਾਂਨਕਦੀਨੰਪ੍ਰਤਿਪਾਲੁਸਮਾਲਾ॥ ੨੩॥
 ॥ ਅਰਥੈਕੈਘਰਿਹੈਉਦਾਸਾ॥ ਪਰਥੈਕੈਘਰਿਕਰੈਨਿਵਾਸਾ॥ ਉਦਰਕੈਸਬਦਿਬਿਲੀ
 ਯਾਭਾਗੀ॥ ਨਾਂਨਕਕਹੈਸੋਈਬੈਰਾਗੀ॥ ੨੪॥ ਬੈਰਾਗੀਸੋਨੋਬੈਮਹਿਆਵੈ॥ ਜਿਵਕੈਅਹੈ

ਸਕਤਿਨਿਵਏ॥ ਸਿਟੁ ਸਕਤੀ ਕੇ ਕਰਮ ਕਰੈ॥ ਅਨੁਕੁਟੁ ਸਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਕਰੈ॥ ਤਾਮਸੁ ਤਿਸਨਾਮ
ਮੇਤਿ ਮਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੇਈ ਬੈਰਾਗੀ॥ ੨੫॥ ॥ ਰਤਨ ਮਾਲਾਂ ਸੁਪੁਤਿ ਰਕੀਤਾਗੀ
ਬਕਾ ਅਖਰੀ ਤੇਰੀ ਸੀਭੀ ਅਖਰੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿਖੀ॥ ੧॥

ਹਕੀਕਤਿ ਰਾਹ ਮੁਕਾਂ ਮਸਿਟੁ ਨ ਭਰਾਜੇ ਕੀ॥ ੧॥ ਚਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਨਾਗ
ਪਟੁ ਬਿਦਰਤਿ ਨਾਟੁ ਰਸਹਰਗਾ ਹਤਾਂ ਕਾਰਾਜਾ ਅਇਰਾਪਤਿ ਨਾਇਕੁ ਹੈ॥ ਤਹਾਂ ਟੁਲਾਇਤ
ਰਾਂ ਮਰਾਜੇ ਕੀ ਹੈ॥ ਤਹਾਂ ਤੇਲੇ ਕੁਜਾ ਨਿਚਰੂਤਾ ਹੈ॥ ਤਿਨਿ ਦਿਨਿ ਤਿਨਿ ਰਾਤਿ ਟਿਢਿ ਜਾਪਾ ਪਟ
ਲੁ ਪਾਰਿਕਾ ਬੰਦ ਭੁਯੈ॥ ਤਹਾਂ ਨਾਇ ਉਤਰਤਾ ਹੈ॥ ਸੋ ਸਿੰਘ ਲਾਵੀ ਪੁਯੈ॥ ਚਉਦਹ ਸੇਗਾਂ ਉਟਿਰ
ਟੁਸਦਾ ਹੈ॥ ਤਹਾਂ ਸਤਰਾਜੇ ਸੇ॥ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕੇ ਦਰਨ ਇਕਰਾਜੁ ਹੈ॥ ਸਿਟੁ ਨ ਭਰਾਜੇ ਕੀ
ਸੀਤੁ ਰਿਸਤਾ ਦਰਿ ਜਹਰੈ॥ ਤਖਤਿ ਰਾਹ ਤਹਾਂ ਅਬਰਾਜਾ ਅਇਅਦ ਉਨੀ ਹੈ॥ ਰਾਜੇ ਰਾਇ

ਸਿਖ ਕਾ ਬੇਟਾ। ਰਾਜੇ ਸਿਵ ਨਾਭ ਕਾ ਪੋਤਾ ਹੈ। ਤਹਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਧਰਮ ਸਾਲ ਹੈ। ਸੀਰਾਤਿ ਨੂ
 ਫੁਤੀ ਹੈ। ਕੀਰਤਨੁ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਰਸੇਈ ਬੀ ਸਮਲ ਲੂਣ ਹੋਰ ਜੁਲ ਗਤਾ ਹੈ। ਨੇਕਾਪਦ ਲੁਬੀ
 ਜਾਨ ਗਰਤੇ ਇਕਤੀ ਕੋ ਸੁਧੈ। ਘਰਿ ਭਾਟਾ ਤ੍ਰਿਅੰਕੇ ਬੀਨਾ ਪੁਰਤੇ ਬੀਨਾ ਪੁਰਕੇ ਸੁਅਸੀ
 ਹੈ। ਅਰੇਗਾ ਪੇਠਿ ਹੈ। ਤਹਾਂ ਸੀਰਾਤਿ ਚੰਗੇ ਭਾਟਾ ਤ੍ਰੇਕੀ ਹੈ। ਤਿਸ ਕੀ ਗਿਰਦ ਨਿਵਾਤੀ
 ਸਿਖ ਸੀਰਾਤ ਬਹੁਤੁ ਹੈ। ਅਰਭਾਟਾ ਤ੍ਰਿਅੰਕੇ ਘਰਤੇ ਕਨਕੀ ਬਲਕੇ ਸੁਅਸੀ ਹੈ। ਤਿਰੀ
 ਆਗਨੁ ਹੈ। ਤਹਾਂ ਭੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕਾ ਦੇਹੁ ਹੈ। ਸੀਰਾਤਿ ਭਾਟਾ ਤ੍ਰਿਅੰਕੇ ਨੁਕਦੀ ਹੈ। ਓਥੈ ਗੁਰੂ
 ਸਿਧਾਂ ਨਾਲਿ ਗੇਸਟਿਕ ਰਿਕੇ ਪੂਜਾ ਖੰਡਿਲੀ ਤੀ ਹੈ। ਤਬ ਸਿਧ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨੇਰ ਅਜਮ
 ਵਿਕੈ ਪੇਰੀ ਆਇ ਪਏ ਹੈ ਨਿ। ਓਸੁ ਥਾਂ ਉਕਾਨ ਉਕਨ ਲੀ ਬਲੁ ਤ੍ਰਿਅੰਕੇ ਆਗਨੁ ਹੈ। ਤਹਾਂ ਭੀ ਸੀ
 ਗਤਿ ਹੈ।

ਰਾਗਮਾਲਾ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਰਾਗਾਏਕ ਸੀਰੀ ਪੰਚ ਬਰੰਗਨਾ ਸੀਰੀ ਅਲਾਪਹਿ ਆਤ
 ਉਨੰਦਨਾ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਗਾਭੈਰ ਉਦੈ ਕਰਹੀ॥ ਪੰਚ ਰਾਗਨੀ ਸੀਰੀ ਉਚਰਹੀ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਭੈਰਵੀ ਬਿਲਵਲੀ॥

ਪੁਨਿਆਕੀਗਾਵਹੀਬੰਗਲੀ॥ਪੁਨਿਆਸਲੇਖੀਕੀਭਈਬਾਗੀ॥ਏਭੈਰਉਕੀਪਾਂਚਉਨਾਰੀ॥ਪਚ
 ਮਹਰਖਦਿਸਾਖਸੁਨਾਵਹਿ॥ਬੰਗਲਮਮਧੁਮਾਧਵਗਾਵਹਿ॥੧॥ਲਲਿਤਾਬਿਲਵਲਗਾ
 ਵਹੀਅਪਨੀਅਪਨੀਭਾਂਤੀ॥ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਭੈਰਵਕੇਗਾਵਹਿਗਾਇਨਪਾਤ੍ਰ॥੧॥ਵਤੀਆ
 ਮਾਲਕਉਸਕਅਲਾਪਹਿ॥ਸੀਗਿਰਾਗਨੀਪਾਂਚਉਥਾਪਹਿ॥ਗੋਡਕਰੀਅਰੁਦੇਵਹੀਧਾਰੀ
 ॥ਗੀਧਾਰੀਸੀਹਤੀਉਚਾਰੀ॥ਧਨਾਸਗੀਏਪਾਂਚਉਗਾਈ॥ਮਾਲਰਾਗਕਉਸਕਸੀਗਿਲਾਈ
 ॥ਮਾਰੂਮਸਤਿਅੰਗਿਮੇਵਾਰਾ॥ਪ੍ਰਬਲਚੰਡਕਉਸਕਉਭਾਰਾ॥ਖਉਖਟਅਉਭਉਰਨਦਗਾਏ
 ॥ਅਸਟਮਾਲਕਉਸਕਸੀਗਿਲਾਏ॥੧॥ਪੁਨਿਆਇਓਹਿੰਡੋਲਪੰਚਨਾਰਿਸੀਗਿਅਸਟਜੁਤ
 ॥ਉਠਹਿਤਾਂਨਕੋਲੋਲਗਾਇਨਤਾਗਮਿਲਾਵਹੀ॥੧॥ਤੇਲੰਗੀਦੇਵਕਰੀਆਈ॥ਬਸੀਤੀਸੀਦੂ
 ਰਜੁਹਾਈ॥ਸਰਸਅਹੀਗੀਲੈਭਾਰਜਾ॥ਸੀਗਿਲਾਈਪਾਂਚਉਆਰਜਾ॥ਸੁਰਮਾਂਨੇਵਭਾਸ
 ਕਰਆਏ॥ਚੰਦ੍ਰਬਿਬੰਗਲਨਜੁਹਾਏ॥ਸਰਸਬਾਂਨਅਉਆਹਿਬਿਨੋਦਾ॥ਗਾਵਹਿ
 ਸਰਸਬਸੀਤਕੋਮੇਦਾ॥ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਮੇਕਹੇਸਵਾਰੀ॥ਪੁਨਿਆਈਦੀਪਕਕੀਬਾਗੀ॥੧॥

ਕੁਛੇਲੀ ਪਟਮੀ ਜਗੀਟੋ ਡੀ ਕੁਹੀ ਮਲਾਪੀ ॥ ਕਾਮੰਦੀ ਅਉਰੂ ਜਗੀ ਸੀ ਗਿਦੀ ਪਕ ਕੇ ਬਾਪੀ ॥ ੧ ॥
 ਕਾਲੀ ਕੁੰਤਲਾ ਅਉਰਾਂ ਮਾ ॥ ਕਮਲ ਕੁਸਮਰੀ ਪਕ ਕੇ ਨਾਮਾ ॥ ਗਉਰਾ ਅਉਰ ਕੰਨਰ ਕਲਾਨਾ ॥ ਅ
 ਸਟ ਪੁਤਰ ਦੀ ਪਕ ਕੇ ਨਾਂ ॥ ੧ ॥ ਸਭ ਮਿਲਿ ਸਿਰੀ ਰਾਗੈ ਗਾਵਹਿ ॥ ਪਾਂਚ ਉਸੀ ਗਿਬਰੀ ਗਨ ਲਾਵ
 ਹਿ ॥ ਬੈਰਾਗੀ ਕਰਨ ਦੀ ਧਰੀ ॥ ਗਵਰੀ ਗਾਵਹਿ ਮਾਸਾਵਰੀ ॥ ਤਿਹ ਪਾਛੈ ਸਿਧਵੀ ਅਲਾਪੀ ॥ ਸਿ
 ਰੀ ਰਾਗ ਸਿਉ ਪਾਂਚ ਉਥਾਪੀ ॥ ੧ ॥ ਸਾਭੁ ਸਾਰਗ ਸਾਰਗਾ ਅਉਰ ਗੋਰੂ ਗੁਰੀ ॥ ਅਸਟ ਪੁ
 ਤਰ ਸੀਰਾਗ ਕੇਰੀ ਰੁਕੰਤੁ ਹਮੀਰਾ ॥ ੧ ॥ ਖਸਟ ਮਮੇ ਪਰਾਗਾਵੈ ਗਾਵਹਿ ॥ ਪਾਂਚ ਉਸੀ ਗਿਬ
 ਰੀ ਗਨਿ ਲਾਵਹਿ ॥ ਸੋਰਠਿ ਗੋਰੂ ਮਲਾਰੀ ਪੁਨੀ ॥ ਪੁਨਿ ਗਾਵਹਿ ਮਾਸਾਗੁਨ ਗੁਨੀ ॥ ਉਚੇ
 ਜੁਰਿ ਜੁਹੈ ਪੁਨਿ ਕੀਨੀ ॥ ਮੇਪਰਾਗ ਸਿਉ ਪਾਂਚ ਉਚੀਨੀ ॥ ੧ ॥ ਬੈਰਾਧਰਗ ਜਪਰ ਕੇ ਦਾਰਾ ॥
 ਜਬਲੀ ਧਰਨਟ ਅਉਰ ਨਲ ਪਾਗਾ ॥ ਪੁਨਿ ਗਾਵਹਿ ਸੀਕਰ ਅਉਰਿ ਸਿਆਮਾ ॥ ਮੇਪਰਾਗ ਪੁਤ
 ਰ ਕੇ ਨਾਂ ॥ ੧ ॥ ਖਸਟ ਰਾਗ ਉਨਿ ਗਾਇ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਨੀਤੀ ॥ ਸਭੈ ਪੁਤਰਾਗਨ ਕੇ ਅਠਾਹਰ
 ਸਬੀਸਾ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥

Forhan's
FOR THE GUMS
BRUSH YOUR TEETH WITH IT
CONTAINS OF
OF FORHAN'S D.D.S.
Specialist in
DISEASE OF THE MOUTH
PREPARED FOR THE
DENTAL PROFESSION

ease now—by massaging your gums with FORHAN'S for the Gums. FORHAN'S contains a special anti-pyorrhoea astringent, compounded by a famous pyorrhoea specialist, and now in use by thousands of dentists.

See your dentist and faithfully follow his advice. Use FORHAN'S toothpaste night and morning. Dying teeth become lustrous white—gums glow with health. Start the entire family on FORHAN'S today!

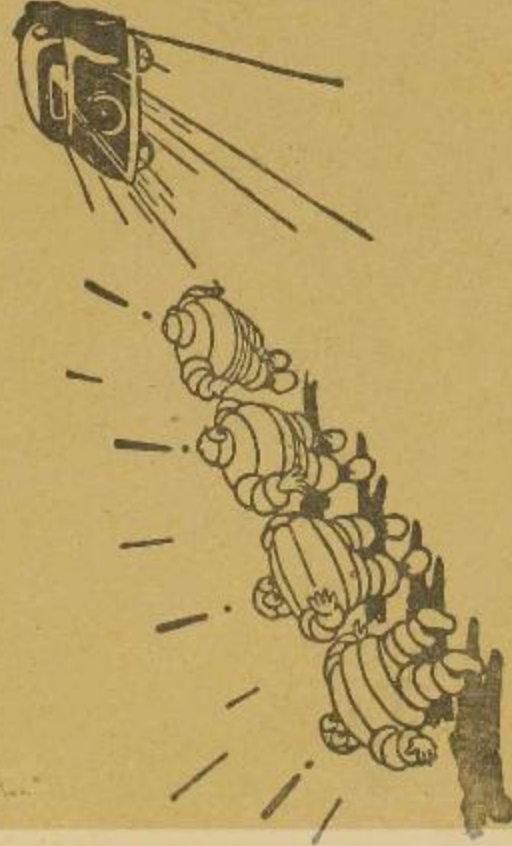
2F11

"BRUSH YOUR TEETH NOW WITH FORHAN'S" R.G. Forhan D.D.S.

Forhan's may be temporarily unavailable in some places. Watch for announcement of New Stocks.

79 Ct.

TO MAKE YOUR TYRES LAST LONGER—

Do not speed unnecessarily

Not only does it increase petrol consumption, but it increases tyre wear. At 65 m.p.h. tyres wear out twice as quickly as at 45 m.p.h.

MICHELIN

THE IMPORTED QUALITY TYRE

Still Obtainable!

MICHELIN TYRE (INDIA) LTD.
Bombay Calcutta Karachi Lahore Delhi
Madras Bangalore.

which treats the before them and should not lack demand in serving their country at this critical time.

A girl aged about seven years was run over by a lorry on Macnaghy Road, while the girl was playing on the road with her playmates. She met with an instantaneous death.

S. GOPAL SINGH QAUMI

Lying Ill in Multan Old Central Jail

LAHORE, Nov. 19.—It is learnt that Sardar Gopal Singh Qaumi, a prominent Congress leader, is lying ill in the Old Central Jail, Multan. He broke his leg last year as a result of a slip in the Shahpur Jail. He is reported to be suffering from acute pain in the same leg whose muscle appear to have been affected, making it difficult for him to walk.

Sardar Chanan Singh Orara, M.L.A. another Sikh leader, is lying ill in the Central Jail, Lahore, and is stated to have been operated upon for a corbuncle but, in view of the weak condition of his health, the operation is stated to have been postponed. F.O.S.R.

AKALI DETENU IN LAHORE FOR

LAHORE, Nov. 19.—The well known Akali leader, Jathedar Udh Singh Nagoke, who has been in detention under Rule 26 of the Defence of India Rules, has been brought to Lahore. It is stated that the Jathedar has been taken to the Old Fort F.O.S.R.

PRAYER CONFERENCE AT LAHO

LAHORE, Nov. 20.—The Right Reverend G. D. Barne, Bishop of Lahore will preside over common prayers for world peace to be held in the Min Park, Lahore, on November 27 and Followers of all faiths are expected to participate. The programme including recitation from the Guru Granth Sahib, Shrimad Bhagvad Gita, the Holy Quran and the Holy Bible.

Sardar Atma Singh Namdhari, President of the Reception Committee, a statement to the press says: "A soul of mankind is in agony to-day & requires healing. Prayer is the pillar of the soul and when one is in the mood of ecstasy and prayer, all that separates man from man disappears and one feels oneself part and parcel of one common whole. That way lies hope for world peace and unity."

SUPPLEMENTARY PETROL RATION

LAHORE, Nov. 20.—Mr. D. Elliot, I.C.S., District Rationing Authority, writes:—

I remind the motoring public they should apply to this office Supplementary petrol ration for month of December between 24th 27th of this month. Applications submitted late will run the risk of being filled, owing to lack of petrol available in this month's quota. It is hoped that the applications will be dealt with by the 7th of December, 1943.

S. DYAL SINGH MAJITHI

(Continued from page 5 Col.

of Sardar Dyal Singh Majithia a valuable mass of historical information, that he had doubtless laboured and enquired, by his own study and enquiries, was lost for ever. Once or twice I had serious thought of jotting down some recollections after hearing one of these conversations, but unfortunately, the information was never carried out. Incidents were described with such wealth of detail and an accurate characterization of the persons and setting that one was led to imagine as if the scene was enacted before one's

21.27
20.0
40
8
13
9
100

M-2368

